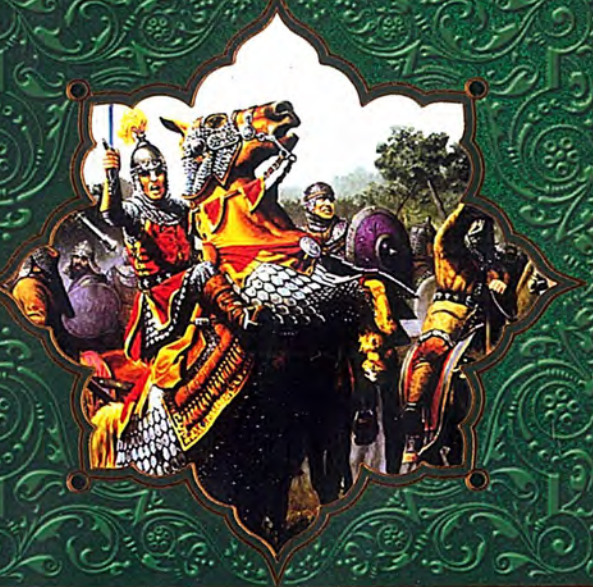

ياسنجان سادق چوغلان

باهاديرنامه

مسلطه ريزه شرياني . بيجيش

ياسنجان سادق چوغلان

6

مسلطه ريزه شرياني

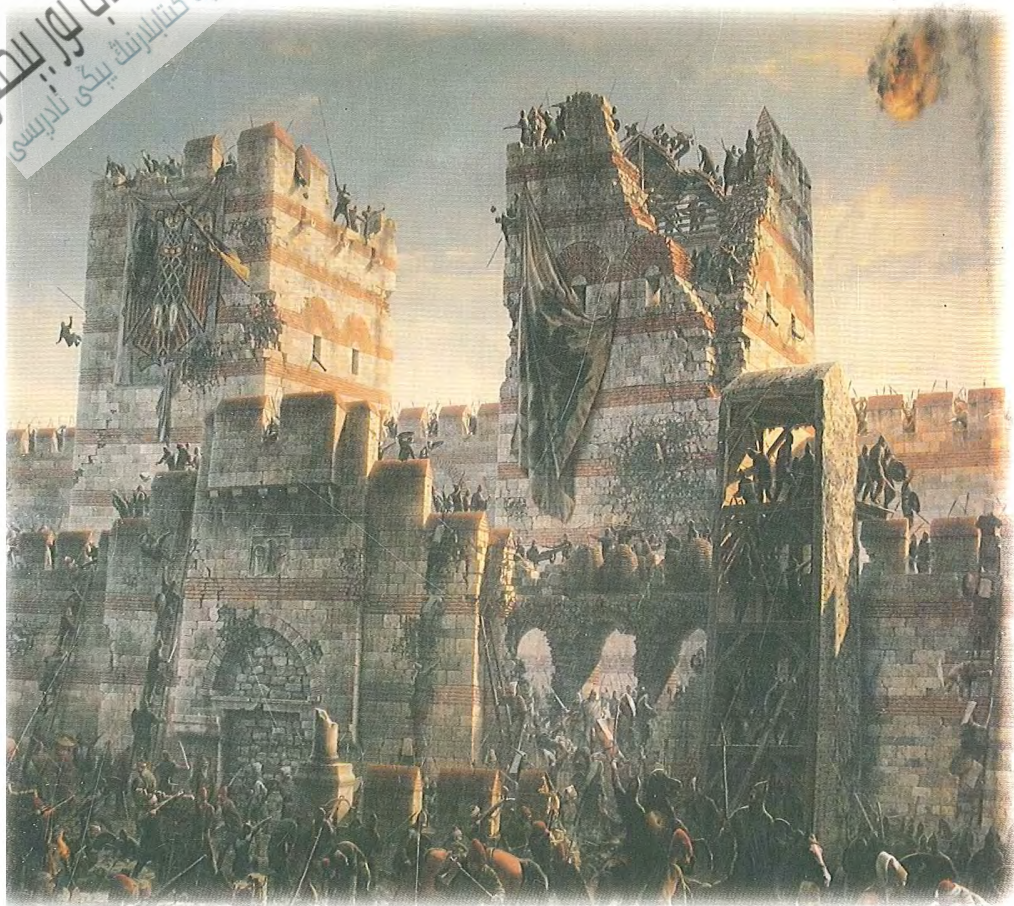
ISBN 978-7-105-11010-0

9 787105 110100 >

定价: 45.00元

ياسنجان سادق چوغلان

باهاد درنامه

(تاريخي رومان)

6

مسلطه زنه شرياتي

ياسىنجان سادىق چوغلان ♦ 2010 - يىل

بابۇر ئەندىجاننى قايتىدىن ئىلكىگە ئېلىپمۇ ئانچە خۇشال بولالمىدى. گەرچە ئىنىسى جاھانگىر مىرزا ئۇنىڭغا ئارقىسىدىن ھەپتىدە بىر دېگۈدەك مەلۇمات يوللاپ، پات - پات سوۋغا - سالاملارنى ئەۋەتىپ ساداقىتىنى بىلدۈرۈپ تۇرسىمۇ، ئۇنىڭ بۇ ئىشلىرى بابۇرغا ساختىلىق قىلىۋاتقاندەك تۇيغۇ بېرەتتى. «ناۋادا ئۇزۇن ھەسەن بىلەن ئەھمەد تەنبەل ئارازلىشىپ، دۈشمەنلەشمە - گەن، شۇ سەۋەبتىن لەشكەرى كۈچى بۆلۈنۈپ كەتمىگەن بولسا، ئىنىم ئاسانلىقچە سۈلھى تەلەپ قىلىپ، يارىشىۋېلىش تەكلىپىنى قويۇپ، ئەندىجاننى ماڭا بەرمەيتتى» دەپ ئويلايتتى بابۇر. ئاز كەم ئىككى يىلغا يېقىن ئىنىسى بىلەن پەرغانە سەلتەنەتنى تالىشىپ قىلغان جەڭلىرى، ئاشۇ جەرياندا تارتقان كۆڭۈل ئاغرىقلىرى، تا - جۇ تەختتىن ئايرىلىپ قازا قلىق^① تا ياشاش جەريانىدا تارتقان جاپا - لىرى ئۇنىڭ ئىنىسىغا بولغان مېھرىنى سۇسلاشتۇرۇپ، گۇمان - خور قىلىپ قويغانىدى.

ھەئە، بابۇر ئەندىجاننى ئالغاندىن كېيىن ئۇزۇن ھەسەننى تۇتقان بولسىمۇ، ئەمىر - سەركەردىلىرىنىڭ ئۆلتۈرۈش تەلپىگە قوشۇلماي، ئۇنى پەرغانە تەۋەسىدىن چىقىپ كېتىشكە بۇيرۇغانىدى. كالىسىنىڭ ئامان قالغىنىغا خوش بولغان ئۇزۇن ھەسەن خوتۇن - بالىلىرىنى ئېلىپ ئۇدۇل ھىسارغا كەتكەنىدى. ئەمما تېخىچە قولغا چۈشمەي قېچىپ يۈرگەن ئەھمەد تەنبەل بولسا ئۇ يەر، بۇ يەردە مۆكۈنۈپ، ئەتراپىغا لەشكەر توپلاپ، جاھانگىر مىر -

① قازا قلىق - خان - پادىشاھلارنىڭ تاجۇتەختتىن ئايرىلىپ، قاچاق -

لىق، سەرگەردانلىقتا ياشىغان ۋاقتىنى كۆرسىتىدۇ.

زىنى قۇترىتىپ يۈرەتتى. بۇ ئىشلاردىن بابۇرنىڭ تولۇق خەۋىرى بار ئىدى.

بابۇر خوجەنتكە يەنە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، مومىلىرى ئىسان دۆلەت خېنىم بىلەن شاھ بېگىمنىڭ ھەمدە ئانىسىنىڭ زورلىشى بىلەن مەرھۇم تاغىسى سۇلتان ئەھمەد مىرزىنىڭ ئۈچىنچى قىزى ئايىشە سۇلتان بېگىم بىلەن توي قىلغانىدى. دادىسى بىلەن تاغىسى بابۇر ئەمدىلا بەش ياشقا كىرگەن ۋاقتىدا بۇ توي ئىشىنى سۆزلىشىپ، ئۇلارنىڭ بېشىنى باغلاپ، چاي ئىچكۈزۈپ قويغانلىقى ئۈچۈن، گەرچە بابۇرنىڭ رايى بولمىسىمۇ، بۇ توپىغا رازىلىق بەرگەندى. ئاشۇ سەۋەبتىنمۇ ياكى ئەمدىلا ئون تۆت ياشقا كىرگەن ئايىشە سۇلتان بېگىمنىڭ زىيادە تارتىنچاقلىقى سەۋەبىدىنمۇ ئەيتاۋۇر، بابۇرنىڭ ئۇنىڭغا تازا كۆڭلى چۈشمىدى. ئۇ كۈنلىرىنى كۆپىنچە كۈتۈپخانىدا كىتاب كۆرۈش، يېزىۋاتقان «ۋاقائى» ناملىق كۈندىلىك خاتىرىسىنىڭ لەشكىرىي يۈرۈشلەردە چولپىسى تەگمەي چالا قالغان يەرلىرىنى يېزىش بىلەن يالغۇز ئۆت-كۈزەتتى. ئۇنىڭدىن بوشىغان ۋاقىتلىرىدا قىلىچۇزلىق، كا-ماندازلىق ماھارىتىنى مەشىق قىلاتتى. ھەرقانچە قىلىپمۇ سەمەر-قەنتىنى ئۇنتۇپالمايتتى. سەمەر قەنتتە تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ئايىشە سۇلتان بېگىمنىڭ ئىككى گەپنىڭ بىرىدە سەمەر قەنتىنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەسلىكىمۇ ئۇنىڭ سەمەر قەنتكە بولغان ھەۋىسىنى كۈچەيتىۋەتكەندى.

«ئاتا مىراس زېمىنىم پەرغانىنى بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە ئىنىم بىلەن ئىككىگە بۆلۈپ ئولتۇردۇق. بۇنىڭدىن جەننەت ماكان ئاتامنىڭ روھى قانچىلىك قورۇنۇپ كەتكەندۇ - ھە؟! ئۆز ۋاقتىدا جاھانگىر مىرزىنىڭ ئەندىجان تەختىدە ئولتۇرۇشىغا يول قويۇپ، ئۆزۈم سەمەر قەنتتە تۇرۇۋەرگەن بولساممۇ بوپتىكەن. ئاشۇ قى-يىنچىلىقلارمۇ ئۆتۈپ كېتەر بولغىدى. كېيىنكى كۈنلەردە تاجۇ تەختتىن ئايرىلىپ قازا قىلىقتا ياشىغىنىمدا بېشىمغا ئۇنىڭدىن بەتەر مۈشكۈلاتلارمۇ كەلدى. شۇنىڭغىمۇ بەرداشلىق بەردىمغۇ ئە-

نە. ناۋادا سەمەرقەنتنى قايتىدىن ئىلكىمگە ئالالىسام ئەندىجاننى جاھانگىر مىرزىغا چوقۇم بېرىۋېتىمەن. نېمىلا دېگەنبىلەن ئۇمۇ ئاتامنىڭ پۇشتى، يۈرەك پارىسى. ئۇنىڭمۇ پەرغانە سەلتەنەتدە ھەقىقى بار» دەپ ئويلايتتى بابۇر سەمەرقەنت ھەققىدە تېگى يوق خىياللارغا ئەسىر بولۇپ.

شۇ كۈنلەردە ئۇ بۈيۈك شائىر مەۋلانە ئەبەيدۇللا لۇتفىنىنىڭ «گۈل ۋە نەۋرۇز» داستانىغا مەپتۇن بولۇپ قالغانىدى. سەمەرقەنتدە تىكى ۋاقتىدا مىرزا ئۇلۇغبەگ مەدرىسەسىنىڭ كۈتۈپخانىسىدىكى توپا - چاڭ بېسىپ كەتكەن كىتابلار ئارىسىدىن لازىملىق كىتابلارنى تاللىغاندا بۇ كىتابنىمۇ تاللىۋالغانىدى. بىراق، سەلتەنەت ۋە سەۋەبىسىدە ئايىغى چىقىماس جەڭگى - جېدەللەر بىلەن بولۇپ كېتىپ، تېخى ئوقۇشقا ئۈلگۈرمىگەنىدى. ئەندىجاننى قايتا ئىلىكىگە ئالغاندىن كېيىن «ۋاقائى» نىڭ داۋامىنى يېزىشقا تۈتۈنغاچ، ئانچە - مۇنچە كىتاب كۆرۈشكە ۋاقت چىقاردى. ئۇ لۇتفىنىنىڭ زور ھەجىملىك بۇ داستانىنى بىرنەچچە قېتىم ئوقۇپ چىققان بولسىمۇ، يەنە ئارىلاپ - ئارىلاپ ئۆزىگە ياققان مىسرالارنى ئىش - تىپاق بىلەن ئوقۇپ قويايتتى. نەۋرە سىڭلىسى ئايشە سۇلتان بېگىمگە مومىلىرى ۋە ئانىسىنىڭ زورلىشى بىلەن ئۆيلەنگەن بولغاچقا، قەلبىدە ئۇنىڭغا نىسبەتەن مۇھەببەت ئويغانمىغانلىقى ئۈچۈنمۇ ئەيتاۋۇر، داستاندىكى شاھزادە نەۋرۇزنىڭ چۈشىدە كۆرگەن ئاشىقى گۈلگە بولغان چەكسىز مۇھەببىتى، ئاشىقىنى ئىزدەپ فەرخار مەملىكىتىگە بېرىش يولىدا تارتقان جەبرى - جاپالىرى، نۇرغۇن مۇشەققەتلەرنى يېڭىپ ئاشىقى گۈل بىلەن ئۇچراشقانلىقى، ئىككى ياشنىڭ بىر - بىرىگە بولغان چوڭقۇر سۆيگۈسى، گۈلنىڭ چىن خاقانغا ياتلىق بولۇشتىن كېچىپ، نەۋرۇز بىلەن قاچقانلىقى ۋە قاچقۇنلۇق ھاياتىدىكى مۇشكۈلاتلار، گۈلنىڭ نەۋرۇزغا بولغان چىن مۇھەببىتى تەسۋىرلەنگەن مىسرالار ئۇنى ھەم ھاياجانغا، ھەم چوڭقۇر ئويغا سالاتتى.

داستاندىكى ئاشىق يىگىت نەۋرۇزنىڭ تىلىدىن بېرىلگەن:

سەباتەك بۇ چەمەن فەرراشیدۇرمەن،
نە يەرگە بارسا گۈل يولداشیدۇر مەن.

.....

تىلەسۇن گەر تىلەمەسۇن مېنى گۈل،
قۇلىدۇرمەن بولغۇنچە تۇپراغىم كۈل.
مەن ئۆلمەنكىم ئايغىنىڭ ئىزمەن،
ئەگەر ئۆلمەسەم بوسۇغانى تۈزىمەن.^①

دېگەن مىسرالار بىلەن مەشۇقى گۈلنىڭ تىلىدىن بېرىلگەن:

ئەگەر سەن قىلماس ئېرسەڭ مەندىن ئۆزگە،
مېنىڭ بارى كىمىم بار سەندىن ئۆزگە.

.....

يۈز ئەۋۇرساڭ داغى مەن يۈز چۇۋۇرمەن،
غەمىڭدىن باشقا بىللاھكىم دەم ئۇرۇرمەن.

.....

سېنىڭ بىرلە تامۇغ خۇد بەرىندۇر،
بېھىشتىم سەنسىزىن تەھتۇششەرىندۇر.^②

① يەشمىسى: خۇددى شامالغا ئوخشاش بۇ گۈلزارنىڭ خىزمەتكارىمەن،

گۈل قەيەرگە بارسا، مەن ئۇنىڭ يولدىشىمەن.

گۈل مېنى خالىسۇن، خالىمىسۇن،

تاكى تۇپرىقىم كۈل بولغۇچە ئۇنىڭ قۇلمەن،

ئۆلسەملا، ئۇنىڭ ئايغىنىڭ ئىزمەن،

ئەگەر ئۆلمەسەم بوسۇغىسىنىڭ توپىسىمەن.

② يەشمىسى: ئەگەر سەن مەندىن باشقىنى دېسەڭ،

مېنىڭمۇ سەندىن باشقا ھېچكىم يوق.

سەن يۈز ئۆرۈسەڭمۇ مەن يۈز ئۆرۈمەيمەن،

قەسەمكى، ھەربىر نەپسىم غېمىڭسىز ئۆتمەيدۇ.

سەن بولساڭلا دوزاخمۇ ماڭا جەننەتتۇر،

سەنسىز بېھىشمۇ دوزاخنىڭ تەكتىدۇر.

دېگەن مىسرالارنى ئوقۇپ ئاجايىپ شېرىن خىياللارغا ئەسىر بولاتتى. ئۆزىنى شاھزادە نەۋرۇزغا، خوتۇنى ئايىشە سۇلتان بېگىم - نى مەلىكە گۈلگە ئوخشاتقۇسى كېلەتتى - يۇ، شۇ ھامان خوتۇنى بىلەن ئوتتۇرىسىدا داستاندا تەسۋىرلەنگەندەك چوڭقۇر مۇھەببەت - نىڭ يوقلۇقىنى ئېسىگە ئېلىپ، لاسسىدە بولۇپ قالاتتى. ئايىشە سۇلتان بېگىمنى خۇددى نەۋرۇز گۈلىنى سۆيگەندەك سۆيگۈسى كې - لەتتى. ئەمما ئايىشە سۇلتان بېگىم بىلەن ئۇچراشقاندا بۇ ئوتتەك تۇيغۇلاردىن ئەسەرمۇ قالمايتتى.

«بېگىت دېگەن ئاشىقلىقنىڭ دەردىنى تارتىشى، بىر قىزنىڭ ئوتىدا كۆيۈپ، سۈيىدە ئېقىپ ۋىسالغا يېتىش ئۈچۈن كېچە - كۈندۈز ئاھ - پەرياد چېكىشى كېرەككۇ ئاخىر؟! ئايىشە سۇلتان بېگىمگە ئالدىراپ ئۆيلىنىپ خاتا قىلدىممۇ - يە؟ كۈنلەرنىڭ بى - رىدە پۈتكۈل ۋۇجۇدۇمنى ئۆزىگە ئەسىر قىلىدىغان گۈل كەبى مەشۇق نېسىپ بولارمۇ؟ توۋا، مۇشۇ كەمگىچە ئەجەب بىرەر قىز - غا ئاشىق بولمايتىمەن دېسە. توغرا، كۈنلىرىم تەخت - سەلتەنەت غېمى بىلەن ئۆتكەن تۇرسا، بۇنداق ئىشىق سەۋداسى نەدە تۇرۇپ نېسىپ بولاتتى ماڭا. ھېچ بولمىسا ئايىشە بېگىمنى ئاشۇنداق سۆ - يۈشكە، مۇھەببەت قويۇشقا تىرىشىپ كۆرەي...»

بابۇر ئەنە ئاشۇنداق زىددىيەتلىك خىياللار ئىلكىدە ئۆزد - گە تەسەللى بەرگەچ داستاننىڭ باشقا مىسرالىرىغا نەزەرىنى ئاغدۇراتتى. ئادالەتسىز زامانغا بولغان نارازىلىق، زۇلۇم ۋە تەڭسىزلىك ئۈستىدىن قىلىنغان شىكايەت تەسۋىرلەنگەن مىسرالارنى قايىللىق بىلەن يېنىش - يېنىشلاپ ئوقۇيتتى، مۇلاھىزە قىلاتتى:

سەن ئانداق مەسنەد ئۈستىدە قەدەھ نۇش،
مەن ئۇش مۇنداق ئەسرۇ زارۇ مەدھۇش.
سەن ئانداق نازۇ ئىشرەت بىرلە ئەنگىز،

مەن ئۇش مۇنداق سىرىشكىم بىرلە خۇرىز.
سەن ئانداق تەختۇ بەخت پادىشاھى،
مەن فەريادۇ ئاھۇ سۈبھى گاهى^①.

«ئۇستاز مەۋلانە ئەبەيدۇللا لۇتفىي ھەزرەتلىرى نەۋرۇز تىلىدىن بېرىلگەن بۇ مىسرالارنىدا خان - پادىشاھلارغا كىنايە قىلىش ئارقىلىق، ھۆكۈمدارلارنى ئەيىش - ئىشەرەتتە ياشايدىغان، ئاۋام - رەئىيەت كۆزىدىن ياش ئورنىدا قان ئاققۇزۇپ، قايغۇ - ھەسرەتتە كۈن ئۆتكۈزىدىغان ئادالەتسىزلىكنى تولىمۇ ۋايىغا يەتكۈزۈپ پاش قىلىپتۇ. توغرا، مەنمۇ بىر پادىشاھقۇ؟ قانچىلىك ئەدلى - ئادالەت بىلەن يۇرتدارچىلىق قىلالىدىم؟ سەمەرەقەنتنى ئېلىش ئۈچۈن يەتتە ئاي قامال قىلغىنىمدا بىچارە سەمەرەقەنت ئاھالىسى كۈنلىرىنى ئاچارچىلىقتا ئۆتكۈزۈپتۇمۇ؟ شەھەرگە كىرگىنىمدە بۇنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈمغۇ. شۇنداقتىمۇ سەركەردە - لەشكەرلىرىمنى ئاشۇ بىچارە، بىقوۋۇل رەئىيەتنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشتىن ئۈنۈم - لىۋك توسۇپالمايدىمغۇ...»

مۇشۇلارنى خىيال قىلغان بابۇر خىجالەتتىن تەرلەپ كەتتى.
ئازابلىق تۇيغۇلار ئىلكىدە ئاستىغا قىزىل سىياھ بىلەن سىزىپ قويغان ئۆۋەندىكى مىسرالارغا نەزەر تاشلىدى:

بۇ دەۋلەتتىن ھەسەت تېتىپ زامانە،
يەنە ئەنگىز قىلدى مىڭ باھانە.

.....

① يەشمىسى: سەن تەخت ئۈستىدە شاراب ئىچسەن،
مەن بولسام خارۇزار، ھوشىسىز ئەسىرمەن.
سەن ناز - ئىشەرەت بىلەن مەشغۇلسەن،
مەن كۆز ياشلىرىم بىلەن قان ئاققۇزمەن.
سەن تەخت - بەخت ئىگىسى، پادىشاھسەن،
مەن سەھەردە ئاھۇ پەرياد چەككۈچىمەن.

فەلەكنى مۇندىن ئۆزگە نە ئىشى بار،
كى بىر نۇش ئورنىدا يۈز مىڭ ئىشى بار^①.

بابۇرنىڭ ئازابلىق خىياللىرىنى تەرەپبالا كىرىپ كەلگەن
قاسىمبەگ قاۋچىن بۇزۇۋەتتى.

— پادىشاھ ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغاي، — دېدى ئۇ قول
باغلاپ تۇرۇپ، — مۇھەممەد مەزىد تارخان سەمەرقەنتتىن ئەلچى
ئەۋەتىپتۇ.

— كۆرۈشمەيمەن. مۇددىئاسىنى سىلىدىن ئاڭلاي، — دېدى
بابۇر كەيپىسزلىك بىلەن.

بابۇرنىڭ كەيپىياتىنىڭ تازا ياخشى ئەمەسلىكىنى ھېس
قىلغان قاسىمبەگ قاۋچىن بىرنەچچە دەققە ئارىسالدى بولۇپ
تۇرغاندىن كېيىن يەنە ئېھتىيات بىلەن ئېغىز ئاچتى:

— تارخاننىڭ ئەلچىسى مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇل ئىكەن.

بۇ ئىسمىنى ئاڭلاپ بابۇر بىردىنلا دىققىتىنى يىغدى:

— مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇل؟ ھېلىقى بىزنىڭ...

— شۇنداق ئالىيلىرى، ئەندىجان ھۆكۈمىتىدە جازا دىۋانى.

نىڭ يانداش بېگى بولغان ئىچكى بېگ.

— باشلاپ كىرسىلە، — دېدى بابۇر دەرھاللا ئىجازەت بې-

رىپ.

مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇل بابۇرنىڭ ساداقەتمەن بەگلىرىد-

دىن ئىدى. ئىسمى جاھانگىر مىرزا ئۇزۇن ھەسەن، ئەھمەد تەد-

بەللىر بىلەن بىللە ئەندىجاننى مۇھاسىرە قىلغان چاغدا مەرھۇم

مەۋلانە خوجا ئابدۇللا قازى بىلەن بىرلىكتە ئەندىجاننى قوغداشتا

پىداكارلىق كۆرسەتكەنىدى. ئەندىجان قولىدىن كەتكەندىن كېيىن،

① يەشمىسى: زامانە بۇ راھەتتىن ھەسەت قىلار،

يەنە مىڭ باھانىلەر قوزغىتار.

پەلەكنىڭ راھەت شارابىدىن ئوتلىتىپ قويۇپ،

يۈز مىڭ نەشتەر ئۇرۇشىدىن باشقا نېمە ئىشى بار.

بابۇرنىڭ ئالدىغا بېرىشتىن خىجىل بولۇپ، ئون - ئىككىنچى كۈنى غايىب بولۇپ كەتكەندى. ئۇنىڭ ئەندىجاننى قوغداش جەھەتتە كۆرسەتكەن ساداقىتىنى مومىلىرى ئىسان دۆلەت خېنىم بىلەن شاھ بېگىم يا - بۇرغا بىر نەچچە قېتىم سۆزلەپ بەرگەندى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم. ئادالەت پاناھ پادىشاھ ئالىيلىرىغا ئېھتىرام بولغاي!

مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇل بابۇرنىڭ ئالدىغا كېلىپ مود - كىدە تىزلاندى.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى بابۇر سالامنى ئىلىك ئې - لىپ، — ئورۇنلىرىدىن تۇرسىلا جانابلىرى. كەلسىلە، يېنىمغا كېلىپ ئولتۇرسىلا.

بابۇرنىڭ ھۆرمىتىنى قىلىپ يېنىدىن جاي كۆرسەتكەندى - كىدىن قاتتىق ھاياجانلانغان مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇل كۆزىگە لىق ياش ئالغان ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپ قول باغلىدى:

— ئالدىلىرىدا تولىمۇ خىجىلمەن ئالىيلىرى...

— بولدى، خىجالەت بىلدۈرمىسۇنلار، — دېدى بابۇر ئۇنى سۆزلىگىلى قويماي، — ئاشۇ چاغدا ئەندىجاننى قوغداش ئۈچۈن كۆرسەتكەن پىداكارلىقلىرىدىن تولۇق خەۋەر تاپقانمەن. تەڭرىم دىدارلىشىشقا يەنە نېسىپ قىلىپتۇ مانا. ئول ساداقەتلىرى ئۈچۈن مەن سىلىگە تەشەككۈر ئېيتىشىم كېرەك.

— يوقسۇ، ھەرگىز ئۇنداق دېمىسىلە. ئالىيلىرىنىڭ بۇنىچە - لىك ئىززەت كۆرسىتىشىگە لايىق ئەمەسمەن. شول تاپتا خىجالەت - تە سۆرۈن بولغان يۈزۈمنى قويدىغان جاي تاپالمايۋاتمەن. شول چاغدا ياخشى ئىت ئۆلۈكىنى ئىگىسىگە كۆرسەتمەپتۇ، دېگەن تەمسىل ئېسىمگە كېلىپ، ئالىيلىرىغا يولۇقماي كەتكىنىمىدىن بەكمۇ ئۆكۈنمەن.

— كۆڭۈللىرىنى چۈشىنىمەن، — ئۇ مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇلنى خىجالەتچىلىكتىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن گەپنى باشقا تە - رەپكە يۆتكىدى، — خوش، مۇھەممەد مەزىد تارخان جانابلىرىغا

ئەلچى بولۇپ كەپتۇ دەپ ئاڭلىدىم.

— شۇنداق ئاليللىرى، — دەدى مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇل كېلىش مۇددىئاسىنى ئېسىگە ئېلىپ، — مەلۇم بولغاچكى، سۇلتان ئەلى مىرزا ئاليللىرى بىلەن مۇھەممەد مەزىد تارخان جانابلىرى ئوتتۇرىسىدا زىددىيەت پەيدا بولدى. سەۋەبى: مۇھەممەد مەزىد تارخان جانابلىرى ئوغۇللىرىغا سەمەرقەنتنىڭ ھەرقايسى ئايماق، تۈمەنلىرىنى ئىدارە قىلىشنى بۇيرۇغانىدى، بۇنىڭدىن سۇلتان ئەلى مىرزا ئاليللىرى رازى بولمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئىختىلاپ كۆرۈلدى. ئاخىرىدا سۇلتان ئەلى مىرزا ئاليللىرى مۇھەممەد مەزىد تارخان جانابلىرىنىڭ پېيىگە چۈشۈپ، ئۇنى سەمەرقەنتتىن قوغلاپ چىقاردى. ھازىر مۇھەممەد مەزىد تارخان جانابلىرى شەھەرنىڭ سىرتىدىكى خان يۇرتى يايلىقىدا پاناھلىنىۋاتىدۇ. كەمىنلىرىنى دەرگاھلىرىغا ئەۋەتىشىدىكى مۇددىئاسى شولكى: پادىشاھ ئاليللىرى بىلەن بىرلىشىپ سەمەرقەنتنى سۇلتان ئەلى مىرزا ئاليللىرىدىن تارتىۋېلىش ھەمدە سەمەرقەنت تەختىنى جانا بى پادىشاھ ئاليللىرىغا تەۋە قىلىش.

پەرغانە مۈلك^①نى ئىنسى بىلەن بۆلۈشۈپ ئىدارە قىلغىنىدىن ئىچى پۇشۇپ، سەمەرقەنتكە لەشكەر تارتىش خىيالىدا بولۇپ يۈرگەن بابۇرغا كۈتمىگەندە بېرىلگەن بۇ تەكلىپ ياغدەك ياقىتى.

«سۇلتان ئەلى مىرزا بىلەن مۇھەممەد مەزىد تارخان بۇ دەرىجىدە زىددىيەتلەشكەن بولسا، دېمەك، سەمەرقەنتنىڭ تۈزۈك كۈچى قالماپتۇ. بۇ سەمەرقەنتنى قايتىدىن قولغا ئالدىغان ياخشى پۇرسەت...»

بابۇر يالت قىلىپ قاسىمبەگ قاۋچىغا قارىدى. — تەكلىپنى قوبۇل قىلىپ، سەمەرقەنتكە لەشكەر تارتماق كېرەك ئاليللىرى، — دەدى قاسىمبەگ قاۋچىن ئويلىنىپ تۇرمايلا.

① مۈلك — مەملىكەت، يۇرت، پادىشاھلىق، ۋىلايەت.

— مەنمۇ شۇ ئويدا، — دېدى بابۇر — ئاخسىغا چاپارمەن ماغدۇرايلى. جاھانگىر مىرزا ئىلكىدىكى بارلىق لەشكەرلىرىنى ئېلىپ يولغا چىقسۇن.

— جاھانگىر مىرزىنىمۇ بىللە ئېلىۋالامدۇق؟

قاسىمبەگ قاۋچىنىڭ تازا خالىمايۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغان بابۇر كەسكىنلىك بىلەن جاۋاب بەردى:

— شۇنداق، ئۇمۇ بىز بىلەن بىللە بېرىپ، لەشكىرىي يۈرۈشنىڭ، يۇرت ئىستېلا قىلىشنىڭ جاپاسىنى كۆرۈپ باقسۇن.

سەمەرقەنت ئېلىنىسا ئەندىجان بەربىر ئۇنىڭغا تەۋە بولىدۇ. ئاز — تولا ئەجىر قىلىپ ئاندىن نەپكە ئېرىشىشۇن دەيمىنا.

قاسىمبەگ قاۋچىن بېشىنى ئەگدى:

— ئالىيلرىنىڭ مۇددىئاسىنى چۈشەندىم.

— مىر موغۇلنى دەرھال ئاخسىغا يولغا سېلىپ، مېنىڭ نا-

مىمدا جاھانگىر مىرزىغا بۇلجار^① بەلگىلەپ بەرسىلە، ۋاقىتنى ئۆزلىرى بېكىتسىلە، ئورنى ئىسپەرەگە قاراشلىق مەھەن قىشلىقى بولسۇن. ئاشۇ يەردە توپلىنىپ ئاندىن سەمەرقەنتكە ئاتلىنىيلى.

— پەرمانبەر دارمەن!

قاسىمبەگ قاۋچىن پەرمان يەتكۈزۈش ئۈچۈن چىقىپ كەتتى.

— مۇھەممەد مەزىد تارخان جانابلىرىغا تەكلىپىگە قوشۇلغانلىقىمىزنى يەتكۈزگەيلا، — دېدى بابۇر مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇلغا قاراپ، — ھەقىچان يول يۈرۈپ ھېرىپ كەتتىلە، چىقىپ تەككىخانا^②دا بىر ئاز ئارام ئېلىۋالسىلا. كەچتە بىللە غىزالانغاچ قانغۇدەك بىر مۇڭدىشىۋالايلى.

— پادىشاھ ئالىيلرىنىڭ ئىلتىپاتىغا تەشەككۈر، — دېدى مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇل دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، — ئاللاھ خا-

① بۇلجار — قوشۇننىڭ توپلىنىشى ئۈچۈن بەلگىلەپ بېرىلگەن ئورۇن ۋە ۋاقىت.

② تەككىخانا — مېھمانخانا.

لسا قانغۇدەك مۇلاقاتتا بولىدىغان ۋاقتلار تېخى ئالدىمىزدا. كەمىنلىرى ھازىرلا يېنىپ مۇھەممەد مەزىد تارخان جانابلىرىغا مەلۇمات يەتكۈزەي. مۇمكىن بولسا پادىشاھ ئالىيلىرى تۇلپارغا تېزرەك قامچا سالغاي. بەلكىم سىر بولمىسا كېرەك، خان تاغلىد. رى سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىنىڭ سەركەردىسى شەيبانىخان يېقىندا بۇخارنى بېسىۋالغاندى، ھازىر ھە دەپ سەمەرقەنتكە چىشىنى بىلەۋاتىدۇ. تېزرەك بولمىساق پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويىمىز. سۇلتان ئەلى مىرزىنىڭ ھەرقانداق ياۋغا تاقابىل تۇر. غۇدەك ماجالى يوق.

— ئۇنداق بولسا جانابلىرىنى تۇتۇۋالمايمىز. مۇلاقاتتا بولۇش نېسى قالسۇن، — دېدى بابۇر.

— يەنە كۆرۈشكىچە ئامان بولغايلا ئالىيلىرى.

«ئەجەب بىر مەسئۇلىيەتچان، ساداقەتمەن كىشى — دە، بۇ. دەرگاھىمدا مۇشۇنداق ئەمىر — سەركەردىلەر كۆپرەك بولغان بولسا نېمىدېگەن ياخشى بولاتتى — ھە؟!»

بابۇر ئىشىكتىن چىقىپ كېتىپ بارغان مىرزا ئابدۇلئۆھھەپ موغۇلنىڭ كەينىدىن قايىللىق بىلەن قاراپ قالدى.

※ ※ ※

قىرىق ياشلارغا بېرىپ قالغان بولسىمۇ، خېلىلا مەلۇم بولۇپ قالغان كۆز خالتىلىرىنى، كۆز قۇيرۇقى ۋە جاۋغايلىرىدىكى قو. رۇقلارنى قېنىق ئۇپا — ئەڭلىكلەر بىلەن پەردازلاپ، چاچلىرىدىكى ئاقلارنى خېنە يېقىپ يوشۇرۇپ، جۇۋانلىق جازىبىسىنى ساقلاپ قېلىشقا تىرىشىۋاتقان خانىش زۆھرە بېگىمنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئوت. تۇرا ياشلىق جۇۋانلارغا خاس لاتاپەت تېپىلاتتى. ئۇ سۇلتان مەھ. مۇد مىرزا قازا قىلغان بەش — ئالتە يىلدىن بېرى تۇللۇقتا يا. شاۋاتقان بولسىمۇ، كۈتۈنۈش ۋە ياسىنىشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەچكىمۇ ئەيتاۋۇر، ياش كېنىزەكلىرى ئارىسىدا ئانچە چېنىپ

قالمايتتى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ھۇجرىسىدىكى بوغان تىكىلمە تاش ئەينەكنىڭ ئالدىدا ھۆسن - جامالىغا قاراپ ئولتۇرغىنىغا بىر ئاش پىشىم ۋاقىت بولۇپ قالغانىدى.

«قايتا ياتلىق بولمەن دېسەم ئوغلۇم سۇلتان ئەلى مىرزا

نېمە دەرى ماقۇل بولۇرمۇ؟ ئۆزى بىرقانچە ئاغىچا - توقاللىرىغا

قانائەت قىلماي ھەرمىنى غۇنچىچەلەر بىلەن تولدۇرۇپ، كۈنبويى

ئەيش - ئىشرەت ئىچىدە يۈرگىنى بىلەن مېنىڭ تۇللۇقۇمنى

ئويلايمۇ قويمايدۇ. تۇل قالغان ئانىسىنى ئەرگە بەرسە نېمە يامىنى

بار؟ مەنمۇ تېخى ئۈنچە قېرىپ، ھۆسن - جامالىمدىن كەتكىنىم

يوققۇ؟ بەلكىم مېنى ھازىرقى ئەھۋالىغا شۈكۈر - قانائەت قىلىم -

دى دەپ ئەيىبلىشى، قايتا ياتلىق بولۇشۇمنى قوبۇل قىلالماسلىقى

مۇمكىن. بىراق مېنىڭ بۇ نىكاھقا رازىلىق بېرىشىم ھەرگىزمۇ

تۇللۇق ئازابىغا بەرداشلىق بېرەلمىگىنىمدىن ئەمەس. ناۋادا ئۇ

بارلىقىنى سەمەرقەنت سەلتەنەتكە بېغىشلىغان، يۇرتدارچىلىق

تىزگىنىنى قولىدا مەھكەم تۇتۇپ، ئەمىر - سپاھلىرىغا ھۆكۈ -

منى تولۇق ئۆتكۈزۈپ، لەشكىرىي ئىشلارنىڭ ھۆددىسىدىن تولۇق

چىقالغان، سەلتەنەت غېمىگە مېنىمۇ شېرىك قىلمىغان بولسى -

دى، بەلكىم مەنمۇ بۇ تەكلىپكە جاۋاب بېرىشتە بۇنچە قىيىنلىق

ئولتۇرماس بولغىدىم. مەرھۇم خان ئانىسى قازا قىلغاندىن كې -

يىن سەمەرقەنت تەختىدە ئۈچ كۈنمۇ تۈزۈك ئولتۇرالمىدى. بوپ -

تۇ، بۇنىغۇ ئۇنىڭ كىچىكلىكىدىن، ئاغىسى بايسۇنغۇر مىرزانىڭ

ئىنسابسىزلىقىدىن دەيلى، لېكىن، ئىككىنچى قېتىم لەشكەر تار -

تىپ كەلگىنىدە بوشاڭلىق قىلىپ، سەمەرقەنتنى بابۇر مىرزانىغا

قاراپ تۇرۇپ بېرىۋەتتىغۇ؟ ناۋادا بابۇر مىرزا ئىنىسى جاھانگىر

مىرزانىڭ ئەندىجاننى بېسىۋېلىشىدىن ئەنسىرەپ، شەھەرنى

تاشلاپ پەرغانىگە كەتمىگەن بولسا، ئۇنىڭغا سەمەرقەنت تەختىدە

قايتا ئولتۇرۇش ھەرگىز نېسىپ بولمايتتى، ئۆزىدىن نەچچە ياش

كىچىك ئاشۇ نەۋرە ئىنىسىدىن سەمەرقەنت تەختىنى ھەرگىز تار -

تىۋالمايتتى. شۇنداق تۇرۇقلۇق، نە سەلتەنەت، نە لەشكىرىي

ئىشلار بىلەن كارى بولماي، ئەيش - ئىشرەتكە مەپتۇن بولدى. نامدا ئۇ خان بولغىنى بىلەن، ھوقۇقى مۇھەممەد مەزىد تارخان ئوڭچە ئىگىلىۋالدى. ھەر ھالدا ئاز - تولا غۇرۇرى، جىگىرى بار ئىكەن، ئاخىرى مۇھەممەد مەزىد تارخاننى قوغلاپ چىقىرىپ، ئۇ - نىڭ بويۇنتۇرۇقىدىن قۇتۇلغان بولدى. ئەسلىدە بىر ئەلگە پاسىبان بولغان ئادەم مۇشۇنداق جاسارەتلىك بولۇشى، كىچىچە - كۈندۈز سەلتەنەتنىڭ غېمىنى يېيىشى، تاجۇ تەختىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن دۈشمەنلىرىدىن ھوشيار بولۇش كېرەك ئىدى. لېكىن، ئۇ ئۇنداق قىلالىمىدى. مۇھەممەد مەزىد تارخاننىڭ بابۇر بىلەن بىر - لىشىپ سەمەرقەنتكە لەشكەر تارتىشقا تەييارلىنىۋاتقانلىقىنى بىد - لىپ تۇرۇپ، ئاشۇ بەزمىلىرىدىن مېھرىنى ئۈزلەلمىدى. مانا ئەمدى ئۆزى ۋە ئوردىدىكى بەگلىرى، ئېتىكىدىكى توپا - چاڭلارنى كۆز - لىرىگە سۈرتۈپ تاۋاپ قىلىشىپ «ئىشان پىرىم» دەپ ئۇلۇغلاپ يۈرگەن خوجا يەھيا ھەزرەتلىرى سەلتەنەتكە خائىنلىق قىلىش خىيالىدا بولۇپ، ئول بابۇر مىرزا بىلەن خەت - ئالاقە قىلىۋې - تىپتۇ. خوجا يەھيا ئىشان ھەزرەتلىرىنىڭ كۆڭلىگە ئالا چۈشكەن بولسا نىيىتىدىن ياندۇرۇش مۇمكىن ئەمەس. بەلكىم ئوغلۇمنىڭ ئول ئىشان ھەزرەتنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتىپ قويغان يەرلىرى بار - دۇر. شۇنداقتىمۇ پىر دېگەن مۇرت - مۇرشىدلىرىنىڭ غېمىنى يېيىشى، كارامىتى بىلەن يۆلىشى كېرەك ئىدىغۇ ئاخىر؟! بەلكىم مېنىڭ ياتلىق بولۇش يولى بىلەن ئوغلۇمنىڭ خائىنلىق سەلتەنەت - نى ساقلاپ قېلىشىمۇ تەڭرىنىڭ ئىرادىسىدۇر...»

خاننىش زۆھرە بېگىم خىيال سۈرگەچ شىرە ئۈستىدىكى ئەد - بەر پۇراپ تۇرغان خەتنى قولغا ئالدى. ھەئە، ئۇنى ئەلىياتقۇ مە - ھەلدە ئەينەك ئالدىغا كەلتۈرگەنمۇ، قايتا ياتلىق بولۇش ھەققىدە تاتلىق خىياللارغا ئەسىر قىلغانمۇ مۇشۇ خەت ئىدى. شۇ تاپتا ئۇ - نىڭ ۋۇجۇدى قاۋۇل بىر ئەرنىڭ قوينىدا تۇرغاندەك تاتلىق ھېسلازغا چۆمۈلگەنىدى. ئۇ شامنىڭ چېچەكلەپ كەتكەن ئۇچىنى پەرلەپ قويۇپ خەتكە قايتا نەزەر تاشلىدى:

«ئەسسالامۇ ئەلەيكىۈم

ۋاپا ئەھلى، كاتتا پەزىلەت ئىگىسى، زاتى ۋە نەسەبى
پاك، ھۆسن - جامالى تەڭداشسىز گۈزەل زۆھرە بەگىمگە
كۆڭۈل گۈلشەنمىدىن بىھېساب ئىشقى - مۇھەببەت گۈل -
دەستىلىرى ئارقىلىق سالام يوللايمەن.

جاھان جاھان بولۇپ ئەلمىساقتىن تا ھازىرغىچە
مەرھۇم كۈيۈسىدىن قالغان تەخت - سەلتەنەتنى مۇستەھ -
كەملەش، روناق تاپقۇزۇش ئۈچۈن ياش ئۆمرىنى سەلتەنەت
ئىشلىرىغا بېغىشلىغان، شۇنداقلا ياش ئوغلىنى پەرۋىش
قىلىشقا قاراتقان جاسارەتلىك، ئەر ھىممەتلىك ئانىلار تو -
لىمۇ ئاز كۆرۈلگەن. سىلى دەل ئەنە ئاشۇنداق ماختاشقا، قا -
يىل بولۇشقا سازاۋەر باھادىر ئانىلارنىڭ بىرى. مەرھۇم كۈ -
يۈلىرى سۇلتان مەھمۇد مىرزى ئالىيلىرى تەقدىر - قىس -
مەتنىڭ بۇيرۇقى بىلەن باقىغا كەتكەندىن كېيىن، تېخى
تولۇق ئەقىل كىرمىگەن خانزادە سۇلتان ئەلى مىرزىغا ھەم
ئانا، ھەم ئانا بولۇپ، ماۋەرائۇننەھەر سەلتەنەتنى مۇستەھ -
كەملەپ، روناق تاپقۇزۇش ئۈچۈن ياش ئۆمۈرلىرىنى سەرپ
ئەتتىلە، كۆرسەتكەن يول جاسارەتلىرى ئەل - يۇرتنى قايىل
قىلىپ، تىللاردا داستان بولدى. ھۆسن - جامالى گۈزەل
كىشىنىڭ قىلغان ئىشىمۇ، خۇي - پەيلىمۇ، مەقسەت -
مۇددىئاسىمۇ، ئەخلاق - پەزىلىتىمۇ گۈزەل بولىدىكەن.

كەمىنە سىلىنىڭ بۇ ئىقلىمدىكى ھەرقانداق خاتۇن
زاتىغا سېلىشتۇرۇپ بولماس ئاشۇ گۈزەل خۇلقلىرىنىڭ تە -
رىپىنى كۆپ ئىشىتىپ تولىمۇ قايىل بولدۇم. بۇ قايىللىق
بارا - بارا يۈرىكىمدە غايىۋى بىر مايىللىقنى ئاپىرىدە قىل -
دى. ئۇشبۇ مايىللىق كۆڭۈل ئارامىنى بۇزۇپ، غىزا ۋە
ئۇيقۇدىن بىدار ئەيلىدى. ئۇجۇدۇمغا چاپلاشقان بۇ ئىشقى
بالاسىدىن قوتۇلۇش ئۈچۈن جانابى ئاللاھقا كۆپ ئىلتىجا
قىلدىم. لېكىن بىر كېچىسى چۈشۈمدە نازاكەتلىك بوي -

تۇرقلىرى، لاتاپەتلىك پەزىلەت خۇلقلىرى زاھىر بولۇشى بىلەن تەڭداشسىز ھۆسن - جاماللىرىنى كۆرۈش شەرىپىگە مۇيەسسەر بولۇپ، يۈرىكىمدىكى بول ئاشىقلىق ئوتلىرى گۈلخانغا ئايلاندى. كۆيۈپ كۈل بولمىدىم، ئادەم دېگەن ھۆل نەرسە، ئۆلمەيدىكەن كۆيۈككە، دېگىنى راست ئىكەن. لېكىن شۇنىڭدىن بېرى ئەس - يادىم سەمەرقەنتكە - سىلى مەھ - بۇبەمگە باغلاندى.

يېقىندىن بېرى سەمەرقەنت ئوردىسىدىكى ھوقۇقنى ئوڭچە چاڭگىلىغا ئېلىۋېلىش مۇددىئاسىغا يېتەلمەي، سۇل - تان ئەلى مىرزىدىن بۇرنىغا يەپ قېچىپ يۈرگەن مۇناپىق ئەمىر مۇھەممەد مەزىد تارخاننىڭ بابۇر مىرزا بىلەن ئىت - تىپاق تۇزۇپ، سەمەرقەنتكە لەشكەر تارتماقچى بولغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ تولمۇ غەزەپلەندىم. توختا، ئۇلارنىڭ رەزىل نىيەتلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرماستىن كېرەك. سە - مەرقەنتتە چىن يۈرىكىمدىن سۆيگەن مەھبۇبەم بار. ئول مەھبۇبەمنىڭ يۈرەك پارىسى بولمىش پەرزەنتى سەمەرقەنت سەلتەنەتنىڭ تەخت ئىگىسىدۇر. گۈلنى سۆيگەن ئادەم تە - كىنىنىمۇ سۆيۈشى كېرەك. شۇنداق ئىكەن، سۇلتان ئەلى مىرزىمۇ ماڭا پەرزەنت. ئول ئانا - بالىنى ياغىدىن قوغداش، تەختى - بەختىنى ساقلاپ قېلىش مەجبۇرىيىتىم باردۇر، دېگەنلەرنى خىيالىمدىن ئۆتكۈزۈپ، ئول ياۋۇننىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىش ئۈچۈن، سەركەردە - لەشكەرلىرىمنى ئېلىپ بۇخاردىن يولغا چىقىشقا نىيەت قىلدىم ۋە مۇددىئا - يىمنى سىلى گۈلبۇز لۈك يارىمغا بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئۇشبۇ مەكتۇپنى يېزىشقا تۇتۇندۇم.

ئى، سۆيگەن گۈزىلىم، جېنىمنىڭ جانانىسى، سىلى ئۇشبۇ كۆڭۈل سىرلىرىمدىن خەۋەردار بولغان دەملەردە مەن ئاللىقاچان سەمەرقەنت بوسۇغىسىغا يېتىپ كېلىپ بولغان بولمەن. مەيلى سىلى مەن بىچارە ئاشىقلىرىنىڭ سۆيگۈ

تەلىپىنى قوبۇل قىلىسلا ياكى قىلمىسلا، ئىشقى دەشتىدە
چاڭقىغان يۈرىكىمنى ۋىسال شەرىپەتلىرىدىن سۈنۈپ سەگە -
تىشىنى خالىسلا ياكى خالىمىسلا، بوسۇغىلىرى تۇۋىدە
قورۇقچىلىرى بولۇپ، ئول ياغنى شەھەرلىرىگە ئاياغ باس -
قۇزمايمەن.

گۈزەل ھۆسن - جامالىرىنى بىر كۆرۈشكە تەشنىا
بولۇپ، بال تېمىپ تۇرغان لەۋلىرىنى غايىۋانە ئويۇپ نامە
يازغۇچى — بىچارە ئاشىقلىرى مۇھەممەد شەيبانخاندىن
دەپ بىلۈرلا.»

خەتنى ئوقۇپ تۈگەتكەن زۆھرە بېگىمنىڭ ۋۇجۇدى ئوت بو -
لۇپ ياندى، يۈرىكى شامدەك ئېرىدى. نەچچە يىلدىن بېرى تۇللۇق
ئازابىدا قىينالغان بۇ جۇۋان شۇ تاپتا يۈزىگە مۇھەممەد شەيبان -
خاننىڭ ئوتلۇق تىنىقى ئۇرۇلۇۋاتقانداك تۇيغۇغا كېلىپ، قاتتىق
ھاياجانلانماقتا ئىدى.

«مۇھەممەد شەيبانخان راست دەيدۇ. سەمەرقەنتنىڭ ئەھۋالى
ھازىر خەتەرلىك، مۇھەممەد مەزىد تارخان بىلەن خوجا يەھيا ھەز -
رەتلىرى بابۇر مىرزىغا ئەلچى ئەۋەتىپ تىل بىرىكتۈرۈپ بولدى.
ئۇلار شەھەرنى جەڭسىز ئالماقچى. ھېلىمۇ ياخشى ئەبۇ يۈسۈپ
ئارغۇن بول سۇيىقەستتىن ۋاقتىدا خەۋەر تېپىپ بىزنى ئاگاھلاند -
دۇرمىغان بولسا، بۇ چاغقا ئەھۋالىمىز نېمە بولۇپ كېتەتتىكىن؟
بەندىسىنى كۆزىدىن ئايرىغان خۇدايىم ھاسسىدىن ئايرىماپتۇ
دەپ، مۇھەممەد شەيبانخاننى بىزگە يەتكۈزدى مانا. يېنىمىزدا ئول
مۇھەممەد شەيبانخانلا بولىدىكەن، ئۇلارنىڭ سەمەرقەنت تەختىگە
كۆز تىكىشى ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس. گۈلدەك چىرايىم تۇللۇقتا
مۇشۇنداق سۇلۇپ كېتەرمۇ دەپ ئويلىغانىكەنمەن. تەڭرى پېشا -
نەمگە بىر ئۆمۈر خانىشلىق مەرتىۋىسىنى پۈتكەنىكەن. سۇلتان
مەھمۇد مىرزىدىن ئايرىلغان بولساممۇ، مۇھەممەد شەيبانخانداك
كاتتا سەركەردە بوسۇغام تۇۋىدە ۋىسالغا تەلمۈرۈپ تۇرۇپتۇ.

گەرچە ئۇ ھازىر سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ سەركەردىسى بولسىمۇ،
 ئۆز ۋاقتىدىكى دەشتى قىپچاق ھۆكۈمدارى سۇلتان ئوبۇلخەيرىد-
 خاننىڭ نەۋرىسىدۇر. دېمەك، نەسەبى خان - سۇلتانلارغا تۇتىشىد-
 دۇ، كىم بىلىدۇ، ئۇمۇ ئەتە - ئۆگۈن بىرەر كاتتا ئەلنىڭ ھۆ-
 كۈمدارى بولۇپ قالامدۇ تېخى؟ نېمىگە ئىككىلىنىمەن؟ ئاۋۋال
 مۇھەممەد شەيبانىخانغا تېگىشلىك جاۋابىنى بېرىۋېتەي. ئوغلۇم
 سۇلتان ئەلى مىرزىنى قايىل قىلماق ئاسان. ئۇنىڭدا بابۇر مىر-
 زىنىڭ مۇقابىلىسىگە چىقالغۇدەك جۈرئەت يوق. سەلتەنەتنى
 ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، مۇھەممەد شەيبانىخاننى ئاتا ئورنىدا كۆر-
 مەي ئامالى يوق. ئى، قۇدرەتلىك تەڭرىم، تۇللۇق ئازابىمنى ئا-
 خىرلاشتۇرغىنىڭغا يۈزىڭ قەتئە شۈكۈر...»
 زۆھرە بېگىم خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ شەيبانىخانغا جاۋاب
 خەت يېزىشقا تۇتۇندى.

※ ※ ※

سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ سىرتىدىكى كۆھەك ئېدىرىنىڭ
 ئېتىكىگە جايلاشقان چېھىلسۈتۈن^① سارىيىنىڭ ھەشەمىتى سە -
 مەرقەنت ئوردىسىدىكى كۆكسارايىدىن قېلىشمايتتى. ئەينى ۋاقىتتا
 مىرزا ئۇلۇغبەگ سالدۇرغان ئىككى قەۋەتلىك بۇ ئىمارەتنىڭ ئوي-
 ما ۋە قاپارتما نەقىشلەر چۈشۈرۈلگەن قىرىق تال تۈۋرۈكىنىڭ
 ھەممىسى تاشتىن قوپۇرۇلغان بولۇپ، تۆت بۇرجىكىگە تۆت مۇنار
 جايلاشتۇرۇلغانىدى. بۇ مۇنارلارنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ باغنىڭ مەد-
 زىرىسىنىلا ئەمەس، پۈتكۈل كۆھەك ئېدىرلىقىنى تاماشا قىلغىلى
 بولاتتى.

سارايىنىڭ كۈنگەي تەرىپىدىكى مۇناردىن سەمەرقەنت شەھىد-
 ىرىگە نەزەر تاشلاپ تۇرغان شەيبانىخاننىڭ كۆزلىرىدىن ئاللىقانداق
 بىر تەقەززالىق چىقىپ تۇراتتى.

① چېھىلسۈتۈن — 40 تۈۋرۈك.

«نېمىشقا ھازىرغىچە جاۋاب يوق ھە؟ يازغان خېتىم ئول خا - تۇنغا تەسىر قىلىمىدۇ - يا؟ ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇنىنىڭ يەتكۈزگەن مەلۇماتىدىن قارىغاندا، خوجا يەھيا ئىشان بابۇر تەرەپكە پۈتۈنلەي ئېغىپ كېتىپتۇدەك. ئايغاقچىلارنىڭ مەلۇماتىدىن قارىغاندا، بابۇر يەنە ئىككى كۈنگە قالماي يېتىپ كېلىدۇ. تېز رەك بولمىسام يەنە ئۆتكەن قېتىمقىغا ئوخشاش سەمەرقەنتنىڭ بوسۇغىسىدىن قاچى - تىشقا مەجبۇر بولۇپ قالماي يەنە. ئول خاتۇننىڭ ئاشۇ تاشنىمۇ ئېرىتكۈدەك سۆزلىرىمگە پەرۋا قىلماسلىقىغا ئىشەنمەيمەن. ئۇ يا ئوغلى سۇلتان ئەلى مىرزىنى قايل قىلالماي قالغانىدۇ؟ بابۇرغا تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقى ئۇنىڭغىمۇ ئايان. بەلكىم، پايدا - زىياننى دەڭسەپ كۆرسە ئانىسىنىڭ نىكاھىغا ئۆتۈشىگە ماقۇل بولۇپ قالار. مۇخالىپلىرىم بۇ ئىشىمنى ئۇقسا شەھەرنى ئېلىش مەقسىد - تىدە بىر قېرى خاتۇنغا مۇھەببەت ئىزھار قىلىپتۇ، دەپ ئارقام - دىن مازاق قىلىشارمۇ؟ ئۇلار نېمە دېسە دېيىشمەيدۇ؟ سەمەر - قەنت تەختىدە ئولتۇرۇپ ھۆكۈمران بولۇشنىڭ ئالدىدا بۇنچە - لىك مازاقلار نېمىدى؟ ناھايىتى بولمىسا بول تارىخنى سالنامە - چىلارغا باشقىچىرەك يازدۇرارمەن. ئىشقىلىپ ئاۋۋال سەمەرقەنتنى قولۇمغا ئالاي...»

— پاسىبانمغا مەلۇم بولغاي، سەمەرقەنتتىن چاپارمەن كەلدى.

شەيبانىخان خىياللىرىنى يىغىشتۇرۇپ ھۆدەيچىگە مەمنۇز - لۇق بىلەن قارىدى. ئۇ بۇخارانى ئالغاندىن كېيىن قول ئاستىدە - كىلەرگە ئۆزىنى «قىبلىگاھىم»، «ئالىيلىرى»، «پاسىبانىم» «ئاز - ھەزرىتىم» دەپ ئاتاشنى بۇيرۇغانىدى.

ھۆدەيچى قولىدىكى زەر چۈچىلىق يىپەك ياغلىققا ئورالغان خەتنى شەيبانىخانغا قوش قولاپ ئۇراتتى. شەيبانىخان ياغلىقنى ئالدىراپ ئاچتى. خەت گۈپۈلدەپ ئەنەبەر پۇراپ تۇراتتى.

«ئەر سېغىنىپ ئاران تۇرغانىكەن بۇ خاتۇنمۇ، — دەپ ئوي - لىدى خەتنى ئوقۇپ تۈگەتكەن شەيبانىخان مەمنۇزلۇق بىلەن كۈ -

لۇپ، — ئۇنىڭ «پاق» دېمەيدىغانلىقىنى بۇرۇنلا پەملىگەندىم.
ئوغلى سۇلتان ئەلى مىرزىنىڭ ماقۇل كەلگەن — كەلمىگەنلىكىنى
ئەجەب يازماپتا...»

— چاپارمەن باشقا گەپ قىلمىدىمۇ؟

— سورىماپتىمەن ئالىيلىرى.

شەيبانىخان كۆزىنىڭ پاختىسىنى چىقىرىپ ئالايدى.

— قېشىمغا باشلاپ چىق!

ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇنىنىڭ ئىشەنچلىك مۇلازىملىرىدىن ھېساب.

● لىنىدىغان چاپارمەن شەيبانىخانغا خېلىدىن بېرى تونۇش ئىدى.

— خوش، — دېدى شەيبانىخان چاپارمەننىڭ سالامىنى ئىد.

لىك ئالغاندىن كېيىن، — سۇلتان ئەلى مىرزا خەۋەر تاپقاندۇ؟

— ئەتىگەن زۆھرە بېگىم ئۇنى ھەرىمىگە چاقىرتىپ بىر

ئاش پىشىم سۆزلەشتى. قايىل بولغان چېغى، ھېلىغىچە ئەبۇ يۈ-

سۈپ ئارغۇن جانابلىرى بىلەن دەرگاھلىرىغا كەلمەكچى.

شەيبانىخان چاپارمەننى چىقىپ كەتسەڭ بولىدۇ، دېگەننى

قىلىپ قولى بىلەن شەرەتلىدى.

«باشقىلار تۈمەنلەپ لەشكەر بىلەن ئالالمىغان سەمەرقەنتنى

مانا مەن بىر پارچە خەت بىلەن ئالدىغان بولدۇم. بۇمۇ خېلى —

خېلى سەركەردىلەرنىڭ قولىدىن كەلمەيدىغان كاتتا باھادىرلىق...»

ئۇ سەمەرقەنت تەرەپكە قاراپ قويۇپ مەمنۇنلۇق بىلەن كې-

رىلدى.

سەمەرقەنتتىن كۆڭلى غەش ھالدا چىققان سۇلتان ئەلى

مىرزىنىڭ ۋۇجۇدىنى گادىرماچ تۇيغۇلار چىرمىۋالغانىدى. بابۇر

بىلەن مۇھەممەد مەزىد تارخان ھەدەپ تەھلىكە سېلىپ تۇرغان

مۇشۇنداق پەيتتە، ياردەم قولىنى سۇنماقچى بولغان مۇھەممەد

شەيبانىخان بىلەن سۆھبەتلىشىشنى ئەلۋەتتە خالايتتى. شەيبانىد-

خاننىڭ ھەرقانداق شەرتلىرىگە قوشۇلغۇسى بولسىمۇ، ئەمما ئاندى - سى بىلەن نىكاھلانماقچى بولغانلىقى غۇرۇرغا تەگكەندەك بولۇپ كالىسىدىن ئۆتكۈزەلمەيۋاتاتتى. ھەئە، ئەتىگەن بۈگەپنى ئانىسىنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلىغىنىدا نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي بىر ھازا تۇرۇپ قالدى. ئوغلىنىڭ «ياق» دەپ گەپنى چورتلا كېسىۋېتىشىدىن ئەنسىرىگەن زۆھرە بېگىم بابۇر بىلەن مۇھەممەد مەزىد ئارىسىدىن كېلىدىغان خەۋپنى كۆپتۈرۈپ، شەيبانىخاننى ھە دەپ كۆككە كۆنۈرۈپ بىر ھازا سۆزلىدى. مەرھۇم سۇلتان مەھمۇد مىرزىنىڭ قارىسىنى تۇتۇپ بىر ئۆمۈر تۇل ياشاشقا نىيەت قىلغان بولسىمۇ، ئوغلىنى، سەمەرقەنتنى، تەخت - سەلتەنەتنى دەپ بۇ نىكاھقا رازىلىق بەرگەنلىكىنى ئالاھىدە ئەسكەرتتى. ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇنمۇ زۆھرە بېگىمگە بولۇشۇپ سۆزلەپ كالىسىنى قوچۇۋەتتى. تېزىرەك بىر قارارغا كېلىپ شەيبانىخاننىڭ ياردىمىگە ئېرىدى. شىۋالىمىسا، خوجا يەھيا ئىشان شەھەرنى ھازىرلا بابۇرغا تاپشۇرۇپ بېرىدىغاندەك ۋەھىمە سالدى. بىر ياۋغا تاقابىل تۇرۇشقا بېشى قېتىپ تۇرغاندا، يەنە بىر دۈشمەننى كۆپەيتىۋېلىشنى خالىمىغان سۇلتان ئەلى مىرزا ئاخىر ئانىسىنىڭ تەلىپىگە ماقۇل بولۇشقا مەجبۇر بولدى.

«تەخت - سەلتەنەتنى ساقلاپ قالىدىغاننىڭ ئىشى بولسا ما - قۇل دېسەم دەي. ئۇنى دېمىسەممۇ ۋالدىم تېخى ياش، ھېلىمۇ مېنى دەپ بەش - ئالتە يىلدىن بېرى ياتلىق بولۇشنى تىلغا ئالمايدى. ئەسلىدىمۇ تۇل قالغان ئانىسىنى ئەرگە بېرىش ساۋاب ئىش - قۇ. ھەدىستىمۇ شۇنداقراق بىر گەپ بار. مۇشۇ باھانىدە رەقىبىلەر - رىمنىڭ تەھلىكىسىدىن قۇتۇلۇپ، سەلتەنەت ئاساسىمنى پۇختىلىۋالغۇدەكمەن...»

ئات ئۈستىدە دېلىغۇل خىياللارغا ئەسىر بولۇپ كېتىپ بارغان سۇلتان ئەلى مىرزا ئۆزىگە تەسەللى بېرىشكە تىرىشاتتى. ئۇ باغى مەيدانىنىڭ ئالدىغا يېتىپ كېلىپ، خۇددى يەردىن ئۈنۈپ چىققاندەك پەيدا بولۇپ قالغان شەيبانىخاننىڭ مىڭ نەپەر

نۆكەرنى كۆرۈپ تۇرۇپلا قالدى. ئەگەشتۈرۈپ كەلگەن يۈز نەپەر نۆكەرگە تېزلا نەزەر تاشلىۋالدى. شۇ تاپتا ئۇ ئاشۇ مىڭ نەپەر نۆكەرنىڭ ئۆزىنى قارشى ئالغىلى چىققانلىقىنى ياكى قەستەن سۈر كۆرسىتىۋاتقانلىقىنى بىلەلمەي ھودۇقۇپ قالغانىدى. شەيبا-نخاننىڭ قىچاق سەركەردىسى كۆپەك بىيىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىپ، قىزغىن ھال - ئەھۋال سورىشى بىلەن ۋۇجۇدىدىكى ۋە - ھەممە بىر ئاز تارقىدى. ئەمما ئۇنىڭ ئورنىغا خىجالەت، نومۇس تۇيغۇلىرى ئالماشتى. گویا ھەممە ئادەم ئۇنى: «قاراڭلار، سۇلتان ئەلى مىرزا ئانىسى ئۈچۈن ئەلچى بولۇپ چىقىپتۇ» دەپ مازاق قىلىۋاتقاندەك.

كۆپەك بىي ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇن بىلەن سۇلتان ئەلى مىرزا - نى نۆكەرلىرىدىن ئايرىپ ساراي تەرەپكە باشلىدى. ئەلۋەتتە، نۆ - كەرلەر بىلەن بىللە ساراينىڭ كىرگىلى بولمايتتى. ھازىرلا تارقاپ كەتكەن ۋەھىمە ۋۇجۇدىغا قايتىدىن چاڭگال سالدى، پۈتى ئې - غىرلاشتى، ھەرقانچە تىرىشىپمۇ قەددىنى رۇسلىيالىمىدى. سارايدا ئۇنى شەيبانخاننىڭ ئىنىسى مەھمۇد سۇلتان، ئوغ - لى تۆمۈر سۇلتان، كۈيۈنۇغلى جانىبېك سۇلتان قاتارلىق يىگىر - مە - ئوتتۇز ئەمىر - سەركەردىلەر كۈتۈۋالدى. نېمە ئۈچۈندۇر شەيبانخان يوق ئىدى.

— ئاتامغا خەۋەر بېرىڭلار، — دېدى تۆمۈر سۇلتان ساراي مەھرەملىرىگە قاراپ.

ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلمىغانلىقى ئۈچۈن سۇلتان ئەلى مىرزا ئۆرە تۇرۇشقا مەجبۇر بولدى. پات - پات چىقىپ بەزمە قۇ - رۇپ، كۆڭۈل ئاچىدىغان چېھىلسۈتۈن سارىيى شۇ دەقىقىدە ئۇ - نىڭغا شۇنچىلىك مۇدەھىش، شۇنچىلىك يات تۇيۇلدىكى، پۈتكۈل ئەزايى سوغۇق تەرلىدى.

«مۇنۇ تەربىيە كۆرمىگەن سەھراقلارنىڭ ئەدەپسىزلىكىنى كۆرمەيدىغان، ئالدىغا سەمەرقەنت تەختگاھىنىڭ شەۋكەتلىك ھۆ - كۈمرانى كەلسە ھۆرمەت، ئېھتىرام بىلدۈرۈپ، ئولتۇرۇشقا جاي

كۆرسەتمەي پارقىراپ تۇرۇشىدۇ - يا؟ ئەدناسى ئادەمگەرچىلىك قائىدە - يوسۇنلىرىنىمۇ بىلىشمەمدىكىنە؟ بويىتۇ، غۇرۇرۇمنى ساقلاپ ئۇلارنى نەزەرىمگە ئىلماي، ھېلى مۇھەممەد شەيبانىخان ئالىيلىرى كىرگەندە خۇشامەت قىلىپ، ئايىغىغا يىقىلمىغىنىنى كۆرەي بۇ ياۋايىلارنىڭ...»

ئۆرە تۇرۇۋېرىپ پۇتى تېلىپ كەتكەن سۇلتان ئەلى مىرزا ئاچچىقىنى ئىچىگە يۇتۇپ، يېنىدىكى ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇنغا قاراپ گېلىنى قىردى. ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇن ئۇنىڭغا قاراپ ھېچ ئىش بولمىغاندەك لەۋلىرىنى كالچايتىپ ھىجايىدى.

«شەيبانىخان نېمىشقا كىرمەيدۇ، بۇ دەشتى قىپچاق ياۋايدى - لىرىنىڭ مېھماننى مۇشۇنداق ئۆرە تۇرغۇزۇپ قويدىغان قائىدە - سى بارمىدۇ - يا؟ ياق، بۇ دېگەن ھاقارەت، ھۆرمەتسىزلىك. شەيبانىخان بىلەن كۆرۈشۈشنى تەلەپ قىلغىنىم يوق، ئۆزى تەلەپ قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئانامنىڭ زورى بىلەن كەلگەنمەن. ئۇنىڭ دەرگاھىدا ئېتىبارسىزلىق بىلەن ئۆرە تۇرۇش مەن ئۈچۈن نو - مۇس. بولدىلا، ئۇنىڭ بىلەن ئىتتىپاق تۈزمىسەم تۈزمەپتىمەن، قايتىپ كېتەي، گېپى بولسا ئۆزى ئالدىمغا كەلسۇن...»

ئارقىسىغا ئۆرۈلگەن سۇلتان ئەلى مىرزا ساراينىڭ نەقىش - لىك ئىشىكى تۈۋىدە قىلىچ يالىڭاچلاپ تۇرغان تەلەتى تولىمۇ سۆ - رۇن ئون نەچچە ياساۋۇلنى كۆرۈپ، سۈر باسقاندەك بولدى - دە، نىيىتىدىن دەرھال يالتايدى.

«بۇ نېمە ئىش؟ ئالدىندىمۇ قانداق؟...»

سۇلتان ئەلى مىرزىنىڭ بۇرنىنىڭ ئۇچى پۇرىدە تەرلىدى. بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئەنە ئاشۇنداق ۋەھىمە، تەشۋىش، دې - لىغۇلۇق ئىلكىدە تولىمۇ ئاستا ئۆتتى.

— ئالىيلىرى كەلدى!

ساراي مەھرىمىنىڭ چىرقىراق ئاۋازى بىلەن ئەڭ بەخىرامان ئولتۇرۇشقان ئەمىر - سەركەردىلەر دەس ئورنىدىن تۇرۇپ قول باغلاشتى. ھايال ئۆتمەي ساراينىڭ غەرب تەرىپىدىكى ئۈستىگە

چىقىدىغان پەلەمپەيدىن شەيبانىخاننىڭ بەستى كۆرۈندى. قارا مەخمەل بۆك ئۈستىدىن ئاپئاق سەللە ئورنۇلغان، ئالتۇن تۈگمە-لىك كەمزۇلنىڭ بېلىنى دۈر - گۆھەرلەردىن كۆز قويۇلغان ئالتۇن كەمەر بىلەن باغلىۋالغان شەيبانىخاننىڭ قونچىغا خەنجەر قىستۇرۇلغان ئۆتۈكى پارقىراپ تۇراتتى. قولغا بىر تىزىق تەسۋى ئېلىۋالغىنىغا قارىماي تولىمۇ سۈرلۈك كۆرۈنەتتى.

ئۇ قاتار تىزىلىپ تۇرغان ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ سالا-مىنى ئىلىك ئېلىپ ئولتۇرۇشقا ئىجازەت بەردى. ئۇلار قايتىدىن ئۆز جايلىرىغا بېرىپ ئولتۇرۇشقاندىن كېيىن، تېخىچە ئۆرە تۈر-غان سۇلتان ئەلى مىرزا بىلەن ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇن سورۇننىڭ ئوتتۇرىسىدا يالغۇز قالدى.

— خان ئالىلىرىغا ئېھتىرام بولغاي!

ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇن بېشى يەرگە تەگكۈدەك ئېگىلىپ سالام بەردى. شەيبانىخان ئۇنىڭ سالامىغا ئېتىبارسىز قاراپ، سۇلتان ئەلى مىرزاغا مەغرۇر بىر نەزەردە تىكىلدى. باياتىن بېرى ئۆرە تۇرۇپ قالغىنىغا رەنجىپ قاپقى ساڭگىلاپ كەتكەن سۇلتان ئەلى مىرزا بۇ تىكىلىشكە بەرداشلىق بېرەلمەي، بېشىنى ئېگىشكە مەجبۇر بولدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، كەمىنە سۇلتان ئەلى مىرزدىن خان ئالىلىرىغا ئېھتىرام بولغاي.

شەيبانىخان رازىمەنلىك بىلەن چىرايىغا سۇس كۈلكە يۈ-گۈرتتى:

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى ئۇ ئۆزىنى ئۇلۇغۋار قىيا-پەتتە تۇتۇپ، — پېشىننىڭ ۋاقتى قىستاپ قالغاچقا خانزادىنى ساقلىتىپ قويدۇم. بەندىنىڭ ئىقتىداسىنى قوبۇل قىلىشتىن ئاللاھقا ئىقتىدا قىلىش ئەۋزەل دېسىلە.

شەيبانىخاننىڭ ئۆزىنى «ئالىلىرى» دەپ ئاتىماي «خانزادە» دەپ ئاتىشىدىن، يەنە تېخى «بەندىنىڭ ئىقتىداسىنى قوبۇل قى-لىشتىن ئاللاھقا ئىقتىدا قىلىش ئەۋزەل» دېگەن سۆزلىرىدىن

سۇلتان ئەلى مىرزىنىڭ قاتتىق ئاچچىقى كەلگەن بولسىمۇ، دەر - دىنى ئىچىگە يۈتۈپ «شۇنداق ئالىيلرى» دېيىشكە مەجبۇر بولدى.

— خانزادىنى ئوغلۇم تۆمۈر سۇلتاننىڭ ساپىسىگە باشلاڭلار، — دېدى شەيبانىخان.

پەرىماننى تاپشۇرۇپ ئالغان شىغاۋۇل بېگى ① پاپىاسلاپ كېلىپ سۇلتان ئەلى مىرزىنى تۆمۈر سۇلتاننىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى بوش ئورۇنغا باشلىدى.

● شەيبانىخاننىڭ ئۆزىگە ئادەتتىكى بىر ئەمىر تەرىقىسىدە مۇ - ئامىلە قىلىۋاتقانلىقىنى چۈشەنگەن سۇلتان ئەلى مىرزا قاتتىق خورلۇق ھېس قىلغان بولسىمۇ، ئىلاجسىز كۆرسەتكەن جايغا بېرىپ ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بولدى. ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇنغا بولسا پە - گاهتىن ئورۇن تەگدى.

— ۋالىدەلىرى بىللە كەلمىدىمۇ خانزادە؟
سۇلتان ئەلى مىرزا يۈرىكىگە خەنجەر سانجىلغاندەك تولغان -

دى.

«نېمىدەپ جۆيلۈۋاتىدۇ مۇنۇ ياۋايى، تېخى ئۇنىڭ ئالدىغا ئا - نام چىقىشى كېرەكمىدى؟ ئانام ئۇنى نىكاھىغا ئالماقچىمۇ ياكى ئۇ ئانامنى نىكاھىغا ئالماقچىمۇ؟ نېماندەك قاملاشمىغان سوئال بۇ؟...»

— ۋالىدەم ئالىيلرى بىلەن كۆرۈشۈشكە مېنى ئەۋەتتى، — دېدى سۇلتان ئەلى مىرزا سىلىقراق قىلىپ.

شەيبانىخان بۇ جاۋابقا ئانچە ئېتىبار قىلىپ كەتمەي، يەنە سورىدى:

— ئىشان پىرلىرى خوجا يەھيانىڭ سەمەرقەنتنى بابۇرغا تاپشۇرۇشقا ھازىرلىق كۆرۈۋاتقانلىقىدىن خەۋەرلىرى باردۇر؟

— خەۋىرىمىز بار. ئەمما ئىشان پىرىمىزنىڭ بۇنداق نىيەت - كە كېلىشتىكى مۇددىئاسىنى سوراشتىن ئەيمەندۇق، — سۇلتان

① شىغاۋۇل بېگى — مېھمان كۈتۈشكە مەسئۇل بەگ.

ئەلى مىرزا بىرنەچچە دەققە تۇرۇۋېلىپ قوشۇپ قويدى، —
 بىراق، پىرىمىزغا كۆمەكلەشكەن ئاسىيلارنى تۇتۇپ قاماتتىم.
 — ئوبدان قىلىپتىلا، — دېدى شەيبانخان ۋە چىرايىنى
 پۈرۈشتۈرۈپ داۋام قىلدى، — ئۆزىنى تەرىقەت پېشۋاسى دەپ
 يۈرگەن پىربۇزۇكمۇ شۇنداق قىلامدۇ؟ ئۆزىگە چىن ئىخلاس -
 ئەقىدىسى بىلەن قول بەرگەن مۇرىتىنىڭ مال - مۈلكىگە تەئەر -
 رۇز قىلىشنى، تەخت - سەلتەنەتكە ساتقىنلىق قىلىشنى ۋاجىپ
 دەپ بىلسە - ھە؟!
 سۇلتان ئەلى مىرزا خىجىللىق بىلەن بېشىنى تۆۋەن سال -
 دى.

— بەرھەق، ئىمامى زامان، خەلىپەئى رەھمان خانىمىز مۇ -
 قەدەس دىنىمىز ئىسلامنىڭ ھەقىقىي قوغدىغۇچىسى، ئول زاتى
 مۇبارەكنىڭ ھەربىر ئىش - ھەرىكەتلىرى شەرىئەت ئەھكاملىرىد -
 نىڭ قىلچىلىك سىرتىدا ئەمەستۇر، — دېدى شەيبانخاننىڭ سول
 تەرىپىدە ئولتۇرغان شەيخۇلئىسلام مەۋلانە ئابدۇرەھىم ئاۋازغا
 ۋەزىمىن تۇس بېرىپ، — خانىمىزنىڭ بول ئۆۋەت سەمەرقەنتكە
 قەدەم ئالماقنى نىيەت قىلىشىمۇ، ئۆزىنى دىن پېشۋاسى دەۋىلىپ،
 شەرىئەتنى پايخان قىلغان بۇزۇقلارنى جازالاش، ئالدىنغان، قايمۇق -
 قان رەئىيەتنى ئىمان - ئىنسابقا دەۋەت قىلىش. سەمەرقەنتلىك -
 لەرنىڭ خېلىدىن بېرى دىنىي ئېتىقادى سۇسلاپ، بۇزۇقچىلىقلار -
 نىڭ ئەۋجىگە چىققانلىقىدىن خەۋىرىمىز بار. بول شەھەردە پاك،
 شەرەپلىك دىنىمىز گۇناھى كەبىر ھېسابلىغان بەچچىۋازلىق
 شۇنچىلىك يامرىغانكى، يۇقىرىدىن تۆۋەنگىچە بارلىق بەگ - سە -
 پاھالار چۆھرە ساقلاننى ھۈنەر، چۆھرە ئىشلەتمەسلىكىنى ئەيىب
 نۇقسان ھېسابلاشقان. ئاڭلىشىمىزچە، بول پاسىقلىق ھازىرغىچە
 داۋاملىشىپ كەپتۈدەك. مەرتىۋىسى ئەڭ تۆۋەن بەگلەرنىڭمۇ بىر -
 دىن - ئىككىگىچە چۆھرىسى بار ئىمىش. ھېلىقى تەرىقەت
 پېشۋاسى بولمىش خوجا يەھيا بولسا بول گۇناھنى كۆرۈپ تۇرۇپ
 زىنھار توسۇش، چەكلەش تەرەدۇتىنى قىلمىغان.

— سەمەرقەنت ئىتىقادلىق، پاك شەھەر ئىدى. گىسىت، ئا-
خىر بۇلغىنىپ مۇشۇ ھالغا چۈشۈپ قالدى، — دېدى شەيبانىخان
ئېچىنغان ھالدا. ھەئە، ئۇ ئىشان خوجا يەھيانىڭ بابۇر بىلەن
بىرلىشىۋالغانلىقىدىن غەزەپلىنىپ، قەستەن ئوقۇپ تۇرۇپ قى-
لىۋاتاتتى.

شەيبانىخاننىڭ بۇ سۆزى بىلەن ئۇنىڭ ئەمىر - سەركەردە-
لىرى گۈرۈلدەپ كەتتى:

— ئۆلتۈرۈش كېرەك ئۇنداق ئىشاننى!

— دارغا ئېسىش كېرەك!

— ياق، كۆنىگە نوغۇچ تىقىش كېرەك!

— قاينىغان ياغنى قۇيۇپ قىيناپ ئۆلتۈرۈش كېرەك!

سۇلتان ئەلى مىرزىنى قاينىدىن قارا تەر باستى. شۇ تاپتا
تۇشمۇ تۇشتىن كۆتۈرۈلگەن بۇ سادالار پىر ئۈستازى خوجا يەھيا
ئىشانغا ئەمەس، ئۆزىگە قارىتىلىۋاتقانداك تۇيغۇغا كېلىپ ئول-
تۇرالمىلا قالغانىدى. دېمىسىمۇ مەرھۇم دادىسى سۇلتان مەھمۇد
مىرزىنىڭ بەچچىۋازلىققا ھېرىسمەنلىكى سەۋەبىدىنمۇ ئەيتاۋۇر،
ئۇمۇ چۆھرە ساقلاپ، كۆڭۈل خوشى قىلىپ يۈرگەنىدى.

سەمەرقەنتكە كىرگەندىن كېيىن، مۇشۇ ئىشنى كۆتۈرۈپ
چىقىپ، خەلقنى ئۆزىگە مايىل قىلىشنى ئاللىبۇرۇن كۆڭلىگە
پۈكۈپ قويغان شەيبانىخان تۇنجى پەشۋانى چاندۇرماي سۇلتان ئە-
لى مىرزىغا ئاتقاندى.

— ھەممە گۇناھ خوجا يەھيا ئىشان دېگەن ئىمانسىزدا، —
دېدى ئۇ ۋەھىمىگە چۈشكەن سۇلتان ئەلى مىرزىنىڭ كۆڭلىنى
تىندۈرماقچى بولغانداك كەڭ قورساقلىق بىلەن سۆزلەپ، —
ناۋادا ئول ئىشان شەرىئەت ئەھكاملىرىنى توغرا تەبلىغ قىلىپ،
توغرا يولنى كۆرسەتكەن بولسىدى، مەرھۇم سۇلتان مەھمۇد
مىرزا ئاللىبۇرۇنمۇ بول ئېغىر گۇناھتىن قول ئۈزگەن، ئەمىر -
سىپاھلىرىنىمۇ توسقان بولاتتى.

سۇلتان ئەلى مىرزا بىر قېتىم ئۇھ تارتىۋالدى.

شەيبانىخان ئۇنىڭغا قاراپ قويۇپ گېپىنى داۋام قىلدى:
 — شول تاپتا ئول ئىشان خانزادىدىن يۈز ئۆرۈپ، بابۇرغا
 خوجا ۋە سەيلىك قىلىپ ياشاش ئارزۇسىدا بىزنىڭ ئەمەس، بابۇر -
 نىڭ يولىغا تەلمۈرمەكتە. ئەمما، قۇدرەتلىك ئاللاھنىڭ ئىنايىتى
 بىلەن بىز سەمەرقەنت بوسۇغىسىغا ئۇنىڭدىن ئاۋۋال يېتىپ كەل -
 دۇق.

سۇلتان ئەلى مىرزا شەيبانىخاننىڭ: «ئەمدى گەپ سەندە
 قالدى» دېگەننى قىلىپ تىكىلىشىگە بەرداشلىق بېرەلمەي ئېغىز
 ئېچىشقا مەجبۇر بولدى:

— خان ئالىيلىرىنىڭ سەمەرقەنت تەختىنى بالا - قازادىن
 ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن قەدەم بۇيرۇغىنىغا مىڭ مەراتىبە ھەش -
 قاللا. شول تاپتا سەمەرقەنت يوللىرىغا ئىنتىزار دۇر.

ئۇ مۇشۇ گەپنى قىلىۋېتىپ بويۇنلىرىغىچە قىزىرىپ كەتتى.
 چۈنكى شۇ تاپتا شەيبانىخاننىڭ يولىغا تەلمۈرۈپ ئولتۇرغىنى پەقەت
 ئانىسى زۆھرە بېگىم ئىكەنلىكى ئېسىگە كەلگەنىدى. سۇلتان ئەلى
 مىرزا دەردىنى ئىچىگە سىغدۇرالمىي ئۇنىسىز ئىدا قىلدى:

«ئاھ خۇدا، بۇ نېمىدېگەن ئېغىر خورلۇق! بۇنىڭدىن قۇتۇ -
 لۇشقا ئامال بارمىدۇر؟...»

— تولا ئوبدان، — دېدى شەيبانىخان رازىمەنلىك بىلەن، —
 ئۇنداقتا بىز سەمەرقەنتنى كۆپ ئىنتىزار قىلمايلى. جانابى سەر -
 كەردىلەر ئۆز قارارگاھلىرىڭلارغا بېرىپ تەييارلىق كۆرۈڭلار، ھا -
 زىرلا شەھەرگە كىرىمىز.

— مەن بېرىپ ۋالىدەمنى خەۋەرلەندۈرەي، — دېدى قېچىش -
 قا باھانە ئىزدەۋاتقان سۇلتان ئەلى مىرزا بارلىق غۇرۇرىنى بىر
 چەتكە قايرىپ قويۇپ.

— بۇ ئىشقا سىلى جوۋۇمىسىلا خانزادەم، — دېدى سۇلتان
 ئەلى مىرزانىڭ غەزىنى بىلىپ قالغان ھىيلىگەر شەيبانىخان
 چىرايىغا مەسخىرىلىك كۈلكە يۈگۈرتۈپ، — ئورۇنلىرىدا ئەبۇ
 يۈسۈپ ئارغۇن بېرىپ خەۋەر يەتكۈزسۇن. بىز شەھەرگە بىللە

كىرەيلى.

سۇلتان ئەلى مىرزا ئامالسىز بېشىنى تۆۋەن سالىدى.
— ئۇنداق بولسا كەمىنلىرى ماڭغاچ تۇراي، — دېدى ئەبۇ
يۈسۈپ ئارغۇن دەس ئورنىدىن تۇرۇپ.
— سىلنى تولا يول ماڭدۇرۇپ جاپادا قويدۇق، — دېدى
شەيبانىخان.

— يوقسۇ، ئالىلىرى ئۈچۈن تارتقان جاپانى راھەت دەپ بى-
لىمىز.

● شەيبانىخان بىلەن مەخپىي كۆرۈشۈپ يۈرۈپ پىلانلىغان سۇ-
يىقەستى ئەمەلگە ئاشقان ئەبۇ يۈسۈپ ئارغۇن كۆرسەتكەن خىز-
مەتلىرى ئۈچۈن شەيبانىخاندىن ئالدىدىغان ئىنئاملارنى كۆز ئال-
دىغا كەلتۈرۈپ، خۇشاللىقتىن ئۆزىنى قويدىغان يەر تاپالمىي
قالغانىدى.

شەيبانىخان سۇلتان ئەلى مىرزانى يول باشلىتىپ سەمەر-
قەنت شەھىرىگە قارشىلىقسىزلا دەبدەبە بىلەن كىرىپ كەلدى.
سۇلتان ئەلى مىرزانىڭ شەيبانىخاننىڭ قېشىغا كەتكەنلى-
كىدىن كېچىكىپ خەۋەر تاپقان خوجا يەھيا ئىشان بولسا، بېشىغا
كېلىدىغان خەۋپنى ئالدىن مۆلچەرلەپ قېچىش ئۈچۈن يۈك - تاق-
لىرىنى تېڭىۋاتاتتى. ئۇ شەيبانىخان لەشكەرلىرىنىڭ چاررەھ
دەرۋازىسى ئارقىلىق شەھەرگە پەرەز قىلغىنىدىنمۇ تېز كىرىپ
كەلگىنىنى كۆرۈپ، خوتۇن - بالا، مال - دۇنيالىرىنى تاشلاپ،
جېنىنى قۇتقۇزۇش كويىغا چۈشتى - دە، ساقلىنى قىرىپ تاشلاپ
ئايالچە كېيىنىپ، يۈزىگە چومبەل تارتقىنىچە شەيخزادە دەرۋازىسى
تەرەپكە يۈگۈردى. ھەئە، شەيبانىخان ئاللىقاچان شەھەرنىڭ ھەممە
دەرۋازىسىغا لەشكەر ماڭدۇرۇپ بولغانىدى. ئىشان خوجا يەھيا
دەرۋازىدىن چىقار - چىقمايلا تۇتۇلۇپ قالدى ۋە ھايال ئۆتمەيلا
شەيبانىخاننىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈلدى.

— بۇ نېمە قىلىق ئىشان ھەزرەتلىرى؟ بىر مۇسۇلمان ئەر-
كەك ئۈچۈن ساقال - بۇرۇتلىرىنى تامامى قىرىپ تاشلاپ، خاتۇن

كىشىنىڭ سىياقىدا ياسىنىش شەرىئەتتە راۋامۇ؟ — سورىدى شەيبانىخان ئۇنىڭغا مەسخىرىلىك قاراپ.

ئۆلۈم ۋەھىمىسىدە لاغىلداپ تىترەپ تۇرغان خوجا يەھيا گەدىنىڭچە قىزىرىپ جاۋاب بەردى:

— راۋا ياكى راۋا ئەمەسلىكى ئۆزلىرىگە مەلۇم ئالىيلىرى. ئەمما شۇنى بىلىدىمكى، خۇدا ياندۇرغان شامنى ئۆچۈرۈش ئۈچۈن پۈۋىلىگەن ئادەم ئۆزىنىڭ ساقىلىنى كۆيدۈرۈۋالدىكەن.

گەرچە خوجا يەھيا ئىشان ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇش تەمەسىدە شەيبانىخاننى خۇدا ياندۇرغان شامغا ئوخشاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ بۇ سەمىمىي جاۋابى شەيبانىخانغا قىلچىلىك تەسىر قىل-

مىدى. ئەمما، ئۇنى سەمەرقەنت خەلقى ئالدىدا ئۆلتۈرۈشكە پىتىد-
نالماي خوجا مۇھەممەد زىكرىيا، خوجا باقى ئاتلىق ئىككى ئوغلى بىلەن پالىغان ھېسابتا خۇراسان تەرەپكە يولغا سالغان بولۇپ،

ئارقىسىدىن ئىشەنچلىك كالا كېسەرلىرىنى ئەۋەتىپ، ئوغۇللىرى بىلەن قوشۇپ يوشۇرۇنچە ئۆلتۈرگۈزۈۋەتتى.

بىر پارچە مۇھەببەت مەكتۇپىغا ئالدىغان خانىش زۆھرە بى-
گىم بولسا شەيبانىخاننىڭ نىكاھىغا ئۆتۈش تۈگۈل، ئۇنىڭ سايد-
سىنى كۆرۈشكىمۇ مۇيەسسەر بولالماي، پۇشايمان ئىلكىدە ھەسرەت

بىلەن بارماق چىشلىدى. ئوغلى سۇلتان ئەلى مىرزىنى بولسا شەيبانىخاننىڭ ئوغلى تۆمۈر سۇلتان «قېچىشقا ئۇرۇندى» دېگەن باھانە بىلەن قۇلبە ئوتلىقىدا كالىسىنى ئالدى.

ھىسار ۋىلايىتىگە تەۋە چىلتۇ ئوتلىقىدىن ئەسكەن سەھەر -
نىڭ غۇر - غۇر شامىلى تولىمۇ راھەتلىك ئىدى. بامدات نامىزىنى

ئىخلاس بىلەن ئوقۇپ بولۇپ، بابۇر بىكاۋۇل بەگكە ئاشتىلىق داستانىنى شاھ چېدىرنىڭ سىرتىدىكى چىملىققا سېلىشنى بۇي-
رۇغان بابۇرنىڭ ئاشتىغا ئىشتىھاسى يوق ئىدى. ھەئە، شەيبانىيە
خاننىڭ سەمەرقەنتنى ئالغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلىغان بابۇر ئىنتى-
پاقچىسى مۇھەممەد مەزىد تارخان بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، ئاۋۋال
كېشكە چېكىنگەنىدى. كېيىن بۇ يەردە تۇرۇشنىمۇ لايىق كۆر-
مەي، خۇسرەۋ شاھ بىلەن بىرلىشىپ سەمەرقەنتكە لەشكەر تارتىش
مەقسىتىدە ھىسارغا قاراپ يولغا چىققانىدى.

● قوي مېيى، سۈت ئارىلاشتۇرۇپ يېقىلغان سەپەر توقچىدىن
بىر بۇردا ئۈشتۈپ ئاغزىغا سالغان بابۇر ئىككى تال ئۈرۈك مېغى-
زىنى قوشۇپ چايناپلا چىرايىنى پۈرۈشتۈردى. ئاچچىق ئۈرۈك
مېغىزى ئاغزىنى بەتتەم قىلىپ قويغانىدى. شۇنداقتىمۇ «ئاغزىغا
سالغان تائامنى تۈكۈرۈۋەتسە يامان بولىدۇ» دېگەن ئەقىدە بىلەن
چالا چايناپ يۇتۇۋەتتى ۋە جانان چىنىدىكى قايماقلىرى بىر ئىلىك
لەيلەپ تۇرغان ئەتكەن چايدىن ئىككى يۇتۇم ئوتلاپ ئاغزىدىكى
بەتتەمنى باشتى.

«ئون تال تاتلىق مېغىز بىر تال ئاچچىق مېغىزغا تەڭلى-
شەلمىگىنى قىزىق. مېنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىمۇ شۇ. خۇددى
ئاچچىق مېغىز چاينىۋالغاندەكلا. ئامال قانچە، چايناپ يۇتۇش كې-
رەك. ئۇنىڭ بەتتەمنى مۇشۇنداق ئەتكەن چاي ياكى باشقا نەرسە
بىلەن بېسىش كېرەك. ئەمما، ئاچچىق مېغىزنى چايناپ سېلىش-
تىنمۇ ئېھتىيات قىلىش كېرەك. ئېنىقكى، مەن ئۈچۈن ئالدىغا
ياردەم سوراپ بارماقچى بولغان خۇسرەۋ شاھ ئاچچىق مېغىز ۋە
بەلكىم زەھەر بولۇشىمۇ مۇمكىن. مۇھەممەد مەزىد تارخاننىڭ
مەسلىھەتىگە كىرىپ، ئۇنىڭ ئالدىغا ياردەم سوراپ بېرىشتىن
ئىلگىرى نېمىشقا خانزادە مەسئۇد مىرزا بىلەن خانزادە بايسۇنغۇر
مىرزىنىڭ پاجىئەسىنى ئېسىمگە ئالمىدىم؟ ئۇ ئاشۇ خانزادىلەر-
نىڭ ئاتالىقى، ئۈستازى ئەمەسمىدى؟ تەپ تارتماستىن ئۇلارنى
ئۆلتۈرگەن، قەستلىگەن تۇرسا، ماڭا قانچىلىك ۋاپا قىلار؟ نا-

مەرد، مۇناپىقتىن مەدەت تىلەش — بىچارىلىك، توخۇ يۈرەكلىككۈ
ئاخىر!...»

— كەچۈرگەيلا پادىشاھ ئالىيلىرى.
ئۇ گادىرماچ خىيالىلىرىنى يىغىشتۇرۇپ بىكاۋۇل بەگكە قا-
ردى:

— خوش؟

— مۇھەممەد مەزىد تارخان جانابلىرى ھۇزۇرلىرىغا سالامغا
كەلمەكچى.

— مەرھەمەت قىلسۇن.

قاشانىڭ سىرتىدا ساقلاپ تۇرغان مۇھەممەد مەزىد تارخان
ھايال ئۆتمەيلا كىرىپ كەلدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ ئالتۇن بوي-
لىرى ئېسەنمىكىن؟

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — بابۇر بىر ئاز قىمىرلاپ قويۇپ
سورىدى، — كېچىدىن ئوبدان ئارام ئېلىپتىلامۇ تارخان جانابلىد-
رى؟ قېنى كەلسىلە، بىللە ئاشتا قىلايلى.

خىزمەتكارلار مۇھەممەد مەزىد تارخاننىڭ ئالدىغا بىر چىنە
ئەتكەن چاي كەلتۈردى.

— پادىشاھ ئالىيلىرى تېخىچە قوزغالمىغاچقا نۆكەرلىرىمىز
چېدىر - بارگاھلىرىمىزنى چۇۋۇشقا پېتىنالمىدى، — دېدى مۇ-
ھەممەد مەزىد تارخان مۇددىئاسىنى بىلدۈرۈپ، — بۈگۈنچە چىلتۇ
يايلىقىدا ئارام ئېلىۋېلىپ، ھىسارغا ئەتە جۆنەمدۇق - يا؟

— ھىسارغا بېرىشتىن يالتايدىم، — دېدى بابۇر كۆڭلىدە-
كىنى ئوچۇقلا بىلدۈرۈپ، — سىلى بېرىشنى ئىختىيار قىلغان
بولسىلا خىجالەت تارتمىغايلا. ئول خۇسرەۋ شاھنىڭ داستىخىنىدا
ھازىرچە مېنىڭ رىزقىم يوق ئوخشايدۇ.

بابۇر كېشتىن قوزغىلىش ئالدىدا ھىسارغا بېرىش مۇددىئىا-
سىنى بىلدۈرۈپ خۇسرەۋ شاھقا چاپارمەن ماڭدۇرغانىدى، چاپارمەن
تۈنۈگۈن كەچ خۇسرەۋ شاھنىڭ ئالدىغا ئەۋەتكەن ئەلچى بىلەن

ئۇچراشتى. خۇسرەۋ شاھ بابۇرنى تۈركىي تىلدا ئاز تىپىلىدىغان چىرايلىق سۆزلەر بىلەن تەرىپلەپ ھىسارغا تەكلىپ قىلغان بولسىمۇ، ھىساردەك كىچىككىنە شەھەرنىڭ بابۇردەك كاتتا ھۆكۈمدارغا لايىق كەلمەسلىكىدىن تولمۇ ئەندىشە قىلىدىغانلىقىنى ئالاھىدە ئەسكەرتكەن ھەمدە بابۇرنىڭ سوۋغىسىغا جاۋابەن توققۇز ئات، توققۇز ياقىلىق تون ئەۋەتكەنىدى. خۇسرەۋ شاھنىڭ خېتىنى ئوقۇپ، ئەۋەتكەن سوۋغىسىغا شۇنداقلا نەزەر تاشلىغان بابۇرنىڭ چىرايىنىڭ تۇتۇلۇپ كەتكەنلىكىدىن ئۇنىڭ ھىسارغا بېرىش ئويىدىن يانغانلىقى مۇھەممەد مەزىد تارخانغا ئايان بولغانىدى. ئەينى ۋاقىتتا سۇلتان مەھمۇد مىرزىنىڭ ئۆلۈمىنى بىرنەچچە كۈن سىر تۇتۇپ، ئاشۇ باھانىدە سەمەرقەنت خەزىنىسىنىڭ تەڭدىن توپىسىنى شەخسىي خەزىنىسىگە يۆتكەپ ئۆلگۈرگەن، مال - دۇنيا - سىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن ئەتراپتا داڭقى بار خۇسرەۋ شاھنىڭ ئەۋەتكەن بۇ سوۋغىسىنىڭ ئەلۋەتتە تىلغا ئالغۇچىلىكى يوق ئىدى ھەمدە بابۇرنىڭ شاھلىق مەرتىۋىسىگىمۇ لايىق كەلمەيتتى.

— تۈنۈگۈنكى پىشكەشلىرىنى كۆرۈپ ھەددى - ھېسابسىز مال - دۇنياسى بار خۇسرەۋ شاھنىڭ قىلغان پىخسىقلىقىدىن كە - مىنىلىرىمۇ تاڭ قالدى، — دېدى مۇھەممەد مەزىد تارخان ئېھتىد - ياتچانلىق بىلەن سۆزلەپ، — ئىنساننىڭ ۋۇجۇدىدا مەردلىك بىلەن نامەردلىك، ساخاۋەت بىلەن خەسسىلىك تەڭ مەۋجۇد بولۇپ تۇرىدۇ. بىردە مەردلىك، ساخاۋەت تۇيغۇسى ئۈستۈن تۇرسا، بىردە نامەردلىك، خەسسىلىك تۇيغۇلىرى كۆڭۈل تەختىگە ھۆكۈمران بولۇۋالىدۇ. بەلكىم شۇ چاغدا خۇسرەۋ شاھنىڭ ۋۇجۇدىغا نامەرد - لىك، خەسسىلىك ھۆكۈمرانلىق قىلغان چېغى. كۆز ئالدىمىزدىكى بۈيۈك مەقسەتلەر ئۈچۈن بول ئىشلارنى كۆڭۈللىرىدىن كۆتۈرۈ - ۋەتكەيلا.

ئويچانلىق بىلەن ئولتۇرغان بابۇر مېيىقىدا كۈلۈمسىرىدى: — تارخان بەگ جانابلىرى زىنھار خاتا چۈشىنىپ قالما - غايلا، — دېدى ئۇ مۇددىئاسىنى بىلىپ قالغان مۇھەممەد مەزىد

تارخاننىڭ ئالدىدا ئوڭايىسىزلىقىنى يوشۇرۇشقا تىرىشىپ، - سوۋغا - پىشكەشلەرنىڭ ئاز - كۆپلۈكى مۇھىم ئەمەس، مۇھىمى كۆڭۈل. ئۇنىڭ مەكتۇپىنى سىلىمۇ كۆردىلە. «ھىساردەك كىچىككىنە شەھەر پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ شەۋكىتىگە ماس كەلمەس. لىكىدىن ۋايىم يەيمەن» دېگىنى نېمىسى؟ بۇ ئوچۇق - ئاشكارا مېنى قارشى ئالمايدىغانلىقىنى بىلدۈرگىنى بولماي نېمە؟ ئاقىلغا ئىشارە، نادانغا جۇۋالدۇرۇز دەپتىكەن. گەرچە زامانىسىنىڭ ئاقىلىرىدىن بولمىساممۇ، بۇنچىلىك ئىشارىنى بىلگۈچىلىكىم بار. بابۇرنى ھىسارغا دەۋەت قىلىشقا سەۋەب تاپالمىغان مۇھەممەد مەزىد تارخان ئۇمىدىسىزلىك بىلەن بېشىنى تۆۋەن سالىدى. خوتۇن - بالىلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ چىققان مۇھەممەد مەزىد تارخاننىڭ بابۇرغا ئەگىشىپ، قېقىلىپ - سوقۇلۇپ يۈرۈشكە رايى يوق ئىدى.

- خۇسرەۋ شاھقا مەندىن سالام ئېيتسىلا، - دېدى بابۇر مۇھەممەد مەزىد تارخاننى خىجىللىقتىن قۇتۇلدۇرۇپ، - مەنمۇ باشقىچىرەك يول تۇتارمەن.

- پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ ئالدىدا كۆپ خىجىلمەن، - دېدى مۇھەممەد مەزىد تارخان ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ، - خىزمەتلىرىدە بولۇشقا ئاللاھ ئىگەم بۇيرۇمىغان ئوخشايدۇ؛ سالامەتلىكلىرىنى كۆپ ئاسرىغا يايلا؛ مۇرادلىرى تېزىرەك ھاسىل بولغاي؛ كەمىنلىرىدە گىمۇ ئول خۇسرەۋ شاھنىڭ دەرگاھىغا بېرىشىغا ھاجەت قالمىدى، ئاق يوللۇق بولالمىسام، ئىككى ھەرەمنى تاۋاپ قىلىپ كېلىۋىمەن. تەقدىر - پېشانىمىزگە پۈتۈلگەن بولسا يەنە كۆرۈشۈپ قالارمىز.

مۇھەممەد مەزىد تارخان كېتىپ ئەتىسى بابۇرنىڭ شىرئەلى بەگ، قۇچبەگ قاتارلىق سەركەردىلىرى خۇسرەۋ شاھنى پاناھ تارتىپ ھىسارغا كەتتى. ئۇ كېشكە مېڭىشنىڭ ئالدىدا سەمەرقەنتنى پات يېقىندا ئالمايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ، ئىنىسى جاھانگىر مىرزىنى سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن پەرغانىگە قايتۇرۇۋەتكە.

ئىدى. ئەلۋەتتە، ئاكا - ئۇكىلار بىر يەردە تۇرۇۋالسا پەرغانە سەل - تەننى باشپاناھسىز قالاتتى. جاھانگىر مىرزىنى يېنىدا تۇرغۇ - زۇۋالغىنى بىلەنمۇ كۆپ ياردىمى تەگمەيدىغانلىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى. شۇنداق قىلىپ بابۇرنىڭ يېنىدا قاسىمبەگ قاۋچىن قاتار - لىق ئون نەچچە ساداقەتمەن ئەمىر - سەركەردىسى بىلەن نوپان كۆكۈلداش قاتارلىق ئىككى يۈز قىرىق نۆكىرىلا قالدى. ھەئە، مۇھەممەد مەزىد تارخان كەتكەن كۈنى مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇل ئۇنىڭغا ئۆزرە ئېيتىپ بابۇرنىڭ يېنىدا قېلىپ قالغانىدى. بۇ سەركەردىسىنىڭ كۆرسەتكەن ساداقىتى بابۇرغا ئاز - تولا تەسەللى بولدى.

بابۇرنىڭ ۋۇجۇدىنى يەنە ئۈمىدسىزلىك چۈلغىۋالدى. چۈن - كى، شۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ نە بارار، نە تۇرار يېرىنىڭ قارارى يوق ئىدى. ئۇنىڭغا قۇچاق ئېچىپ تۇرغان سۆيۈملۈك ئاستانىسى ئەز - دىجان بولسا يىراقتا، ئۇنىڭ ئۈستىگە شۇنداقلا قايتىپ كېتىشكە يۈزى چىدىمايتتى، يىگىتلىك غۇرۇرى يول قويمايتتى. ئۆرەتۈپ - دىكى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ قېشىدا قېلىپ قالغان ئىككى مومىسى، ئانىسى، ئايالى ئۇنىڭ غەلبە خەۋىرىنى كۈتۈپ كېچە - كۈندۈز يولغا قاراپ تۇرۇۋاتقاندەك بىلىنەتتى.

«ئەمدى قانداق قىلسام بولار؟ ئىلكىمدە تۈزۈك سەركەردە - لەشكەرلىرىمۇ قالمىدى. تاشكەنتتىكى تاغام سۇلتان مەھمۇد خاندىن ياردەم سورىشىم مۇمكىن ئەمەس. شەيبانىخان ئۇنىڭ سەركەردىسى. لەشكەر بېرىپ تۇر، سەركەردەڭ بىلەن جەڭ قىلىپ سەمەرقەنتنى تارتىۋالاي دېيىشىم ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس. خان تاغام سەمەرقەنتنى ئېلىش مۇرادىغا ئاخىر يەتتى. كىم بىلىدۇ، سەمەرقەنت تەختىدە ئولتۇرۇش ئۈچۈن ھازىرلىق كۆرۈۋاتامدۇ تېخى. قاراتىگىت ۋىلايىتىدىن ئۆتۈپ تۇرپاندىكى كىچىك خان تا - غام ئالاچەخاننىڭ قېشىغا بارايمىكىن - يا؟ ئۇنىڭ بىلەن ھازىر - غىچە دىدارلىشىپ باقمىدىم. ئۇنى بەكمۇ پاراسەتلىك، باھادىر، غە - يۈر كىشى دېيىشىدىغان. ئۇنىڭدىن لەشكەرىي ياردەم ئېلىشىم تا -

مامەن مۇمكىن. لېكىن ئارىلىق يىراق، يول خەتەرلىك... ئەجەب، ئول تاغلىرىمنىڭ ياردىمىسىز مۇ بىرەر ئىشنى ۋۇجۇدقا چىد- قىرالماسمەنمۇ؟ شۇ تاپتا شەيبانىخاندىن قورقۇۋاتامدىمەن ياكى نۆكەرلىرىمنىڭ ئازلىقىدىن ئىشەنچىمنى يوقىتىپ قويۇۋاتامدىمەن ۋە ياكى بىرەر يۇرتنىڭ ئەمىر - بەگلىرىنىڭ ياردىمىگە زىيادە ئۈمىد باغلاپ قېلىۋاتامدىمەن؟ ئۇيات قىل بابۇر! بۇنداق توخۇ يۈ- رەكلىك ساڭا ياراشمايدۇ. ھېلىمۇ خانىدانىڭغا كۆپ ئادالەتسىز- لىكلەرنى قىلغان، ئىككى نەۋرە قېرىندىشىڭنىڭ جېنىغا زامىن بولغان مۇناپىق خۇسرەۋ شاھتىن ئۈمىد كۈتۈشتىن، ئۇنىڭغا تا- يىنىشتىن نومۇس قىلمىدىڭ. ھېلىمۇ ياخشى، ۋاقتىدا ھوشۇڭنى تېپىۋالدىڭ. خۇسرەۋ شاھ سېنى قانچىلىك كۆزگە ئىلدى؟ ئاتىسى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارادىن قېچىپ كەلگەن بەدىئۇز زامان مىرزىد- غا كۆرسەتكەنچىلىكىمۇ بولسا ھىممەت كۆرسەتمىدىغۇ؟ بوپتۇ، بە- دىئۇز زامان مىرزىدەك ئۆز تەڭدىشىمنى دېمەيلا قويماي، ھەتتا دەر- گامىدىن ھەيدەلگەن ئۇزۇن ھەسەن، باقى تارخان قاتارلىق نۆ- كەرلىرىمگە قىلغان ئادەمگەرچىلىكنى ماڭا قىلمىدى. مېنى ئاشۇ نۆكەرلىرىمچىلىكىمۇ كۆرمىدى، كۆزگە ئىلمىدى. باشقا ئېغىر كۈن كەلگەندە ھېلىغۇ خۇسرەۋ شاھتەك چاكىنىلار كەن، ھەتتا ساخا- ۋەتلىكى بىلەن داڭ چىقارغان نى - نى زەردار - تۆرىلەرمۇ خە- سىس بولۇپ قالدىكىن ئەمەسمۇ...

ئازابلىق تۇيغۇلارغا ئەسىر بولغان بابۇر ئاللىقانداق بىر ئىلھامنىڭ تۈرتكىسىدە كالىسىدا پاللىدە چاقنىغان تۆۋەندىكى مىسرالارنى ئۇنلۇك ئوقۇدى:

كىم كۆرۈپتۇ ئەي كۆڭۈل ئەھلى جاھاندا ياخشىلىق،
كىمكى ئاندىن ياخشى يوق، كۆز تۇتما ئاندىن ياخشىلىق.

بۇ ئىككى مىسرا بېيىتنى تەكرار - تەكرار ئوقۇغان بابۇر بىردىنلا ئەقىل تاپقاندەك ھاياجانلاندى.

«... شۇنداق، ياخشىلىق، ھىممەتنى بىر ئاللاھتىن كۈتەي. پەقەت ئاللاھتىن كەلگەن مەدەتلا مەڭگۈلۈك. بىندىنىڭ مەدەتى بىردەملىك، رەقەبلىرىم كۆزلىرىنى يوغان ئېچىپ كۆرۈپ قويدى. سۇن. سەمەرقەنتنى ئۇلارنىڭ ياردىمىسىز مۇ ئاللاھتىن يوق؟!...»

تاشكەنت.

خۇشاللىقتىن ھاياجانلانغان سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئاغزى قۇلىقىغا يەتكەندى. ئۇ ۋاقىتسىز سەرىپ كەتكەن بەستىنى تەختنىڭ ئالتۇن قۇببىسىگە يۆلەپ ئۇلۇغۋار قىياپەتتە تەمكىن ئولتۇرۇشقا تىرىشقان بولسىمۇ، باياتىن بېرى ئەمىرلەرنىڭ: «سە - مەرقەنت تەختى مۇبارەك» دەپ ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي ئېيتقان ھەمدۇسانا، خۇشامەت سۆزلىرى قۇلاق تۈۋىدە ھېلىدىن - ھېلىغا جارائلاپ ئۆزىنى تۇتۇۋالماي قالغانىدى. قۇربى يەتسە كۆزىنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە بولغان ئارىلىقتا سەمەرقەنتتە پەيدا بولۇپ، كۆكسارايدىكى ھەشەمەتلىك ئالتۇن تەختتە ئولتۇرسا، بۇخارا شارابىدىن ئىچىپ، سەمەرقەنت گۈزەللىرىنىڭ قانغۇچە پەيزىنى سۈرسە...

«بابائى بۇزروك تۇغلۇق تۆمۈرخان ئالىيلىرىدىن كېيىن، بىزنىڭ خانىداندا سەمەرقەنت تەختىدە ئولتۇرۇش ھېچكىمگە نې - سىپ بولمىغانىدى، مانا ئاخىر ماڭا نېسىپ بولىدىغان بولدى. بەلكىم پات يېقىندا ھىرات، باغداد تەختىدىمۇ ئولتۇرۇشۇم مۇم - كىن. ھە، بەلكىم ئۇنىڭ نېرسىدىكى ئەللەرنىڭ تەختىمۇ كېلىپ ئولتۇرۇشۇمنى كۈتۈپ تۇرغاندۇ...»

شۇنداق، تاشكەنت ئوردىسى مۇھەممەد شەيبانىخاننىڭ سە - مەرقەنتنى ئالغانلىق غەلبە خەۋىرى بىلەن بۈگۈن باشقىچە قى - زىپ، جانلىنىپ كەتكەندى. گەرچە شەيبانىخاندىن ئوردىغا رەس -

مىي مەلۇمات كەلمىگەن بولسىمۇ، سەمەرقەنتنىڭ ئېلىنغانلىق خەۋىرى ئاللىقاچان يېتىپ كەلگەندى. ئەھمەدبەگ تەلبە، نىغمەت مىرزا، سۇلتان جۈنەيدى بارلاس، ئەييۈپ بەگچەك... قاتارلىق ئە. مىرلەر بىر تەرەپتىن سۇلتان مەھمۇدخاننى سەمەرقەنت تەختى ئۈچۈن مۇبارەكلىسە، يەنە بىر تەرەپتىن شەيبانىخاننىڭ باھادىر. لىقنى كۆككە كۆتۈرۈپ، مۇشۇ باھاندا ئۇنى سەمەرقەنتكە يۈ. رۇش قىلىشقا تەۋسىيە قىلىپ كۆرسەتكەن ئەقلىنى كۆز - كۆز قىلىش ئارقىلىق بۇ غەلىبىدە ئۆزلىرىنىڭمۇ نېسىۋىسى، تۆھپە. سى بارلىقنى پەش قىلىشقا تىرىشاتتى. پەقەت سەيبىند مۇھەممەد مىرزا قاتارلىق بىرقانچە ئەمىرلەرلا بۇ ھاياجانلىق كەيپىياتتىن مۇستەسنا ئىدى.

— بۇ شەرەپلىك سەمەرقەنت غەلىبىسىنى تەبرىكلەش كې. رەك قۇدرەتلىك ئادالەتپاناھىم، — دېدى ئەھمەدبەگ تەلبە دەس ئورنىدىن تۇرۇپ قول باغلىغىنىچە، — پەرمان بەرسىلە، شەھەر. دىكى رەئىيەت بۈگۈن بايرام قىلسۇن، ناغرا - سۇناي چېلىپ سا. ما سالىسۇن، كەمىنە قۇللىرى لايىقتىم بولمىسىمۇ سەمەرقەنت تەختىنىڭ شەرىپى ئۈچۈن بېغىمدا ئاددىيغىنە داستىخان ھا. زىرلاي.

خۇشاللىقتىن شاراب خۇمارى تۇتۇپ، گېلى قىچىشىپ تۇر. غان سۇلتان مەھمۇدخانغا بۇ تەكلىپ ئۇسسۇسغاندا دوغاپ ئىچكەن. دەك ياقىتى.

— بولىدۇ، شۇنداق قىلايلى، — دېدى ئۇ ۋە پەرمان چۈشۈر.

دى:

— پەرمان! شەھەرنىڭ ھەرقايسى چارسۇ، بەندىگاھ، مەس. چىت، خانىقا ئالدىلىرىدا ناغرا چېلىنغاي! داش ئېسىلىپ، پولۇ دۈملىنىپ، رەئىيەتكە ئاش تارتىلغاي!

— ھىممەتلىرىگە تەشەككۈر ئالىيلىرى، — دېدى ئەھمەد. بەگ تەلبە، ئاندىن باشقا ئەمىرلەرگە نەزەرىنى ئاغدۇردى، — ھەر. بىرلىرىنىڭ غېرىبانە كۈلبەمگە قەدەم تەشرىپ قىلىپ، غورىگىل

داستىخنىمغا داخىل بولۇشلارنى ئۆزۈمچىلىك بىلەن سورايد-
مەن.

ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى سۇلتان مەھمۇدخانغا ئەگىشىپ،
ئەھمەدبەگ تەلبەنىڭ خان ئوردىسىدىن قېلىشمىغۇدەك ھەشە-
مەتلىك قەسىرىگە قاراپ مېڭىشتى.

سۇلتان مەھمۇدخان سەمەرقەنتكە بېرىپ تەختتە ئولتۇرسا،
تاشكەنت چوڭ خانزادە سۇلتان مۇھەممەد خانىكەگە قالىدىغانلىق-
قىنى، ئۆزى ئۇنىڭ بەگ ئەتكەسى بولغانلىقى ئۈچۈن تەبىئىي
ھالدا تاشكەنتتە قېلىپ، خانزادىنىڭ ھۆكۈمەت تۇتۇش ئىشلىرىغا
ياردەملىشىدىغانلىقىنى كۆڭلىدە دىتلاپ بولغان ئەھمەدبەگ تەلبە
سۇلتان مۇھەممەد خانىكە قاتارلىق خانزادىلەرگە بىرقانچە ئە-
مىر زادىلەرنى قوشۇپ چىللاپ، ئۇلارغا خانغا تەييارلىغان سورۇن-
نىڭ يېنىدىن ئايرىم سورۇن ھازىرلاشقا ئۆلگۈرگەندى.

«سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرى سەمەرقەنتكە كەتسە، تاش-
كەنت نامدا چوڭ خانزادىگە، ئەمەلىيەتتە ماڭا قالىدۇ. ئول چاغدا
بابۇرنىڭ قەھرىدىن قورقۇپ پەرغانە تاغلىرىدا قېچىپ يۈرگەن
ئىنىم ئەھمەد تەنبەلگە خالىغانچە باشپاناھ بولالايمەن. تېخى چوڭ
خانزادىنى ئاتىسىنىڭ ئورنىغا تەختكە چىقىرىپ، خان تىكلەش
ئىشىنى روياپقا چىقىرىشقىمۇ پۇرسەت تۇغۇلىدۇ...»

ئەھمەدبەگ تەلبە بۇ خىيالدىن چۆچۈپ سورۇندىكىلەرگە
خۇدۇكسىرەپ قاراپ قويدى. سۇلتان مەھمۇدخان ئاللىقاچان شاراب
ئىچىش بىلەن بولۇپ كەتكەندى. باشقا ئەمىرلەر سەندىن مەن
قالارمەنمۇ دېگەننى قىلىپ يېڭىدىن - يېڭى مەدەھىيە سۆزلىرىنى
ياغدۇرۇشاتتى.

ئەھمەدبەگ تەلبە سۇلتان مەھمۇدخاننى يەنە بىر قېتىم
داستىخانغا تەكلىپ قىلىپ قويۇپ، غىپىدە خانزادىلەرنىڭ سو-
رۇنىغا كەلدى ۋە قايسى بىر ئەمىر زادىنىڭ ئېتىۋاتقان لايىلىرىغا
قىزىقىپ ئولتۇرغان خانزادە سۇلتان مۇھەممەد خانىكەنىڭ قېشى-
غا كېلىپ قۇلىقىغا پېچىرلىدى:

— خان ئالىيلرىنى سەمەرقەنت تەختى ئۈچۈن مۇبارەكلەپ قويمايدىلا خانزادەم.

— ئۇنتۇغاقلىقىمنى قارىمامدىغان، بايىلا شۇنداق خىيالىم بار ئىدى.

خانزادە ئەھمەدبەگ تەلبە بىلەن سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ يېنىغا كەلدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم خان ئاتا، ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم جانابى ئەمىرلەر.

سۇلتان مەھمۇدخاندىن باشقىلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، سالامنى ئىلىك ئالدى.

— مۆھتەرەم خان ئاتامنىڭ سەلتەنەت سايىسىنىڭ شەھىرى سەمەرقەنتكە چۈشكىنىدىن تولمۇ خۇشالمەن. شول مۇناسىۋەت بىلەن خان ئاتامنى ۋە سەلتەنەتتىمىزگە كېچە - كۈندۈز ساداقەت بىلدۈرۈپ خىزمەت قىلىپ كەلگەن جانابى ئەمىرلەرنى مۇبارەكلەيمەن!

ئەمىرلەر تەڭلا جاۋاب بېرىشتى:

— ئىنشائاللاھ، قۇدرەتلىك قىبلىگاھىمىزنىڭ ئۆمرى ئۇ -

زۇن، دۆلەت - سەلتەنەتى زىيادە بولغاي! چوڭ خانزادىنىڭمۇ ئۆمرى ئۇزۇن، بەخت - ئامەتلىرى زىيادە بولغاي!

— كەلسىلە ئوغلۇم.

سۇلتان مەھمۇدخان ئوغلغا يېنىدىن جاي كۆرسەتتى.

— سىلىمۇ كەلسىلە ئەمىر جانابلىرى، — دېدى سۇلتان

مەھمۇدخان ساھىبخانا ئورنىدا قول باغلاپ تۇرغان ئەھمەدبەگ

تەلبەگە قاراپ، — ساھىبخانلىقلىرى دادىغا يەتتى، قالدسىنى

سىلىنىڭ ئورۇنلىرىدا بىكاۋۇللار قىلغاي، — ئۇ ئوڭ يېنىدا ئار -

تۇقچە پاراڭغا ئارىلاشماي ئولتۇرغان سەيپىد مۇھەممەد مىرزىغا

لاپىپىدە قاراپ قويۇپ، پايپاسلاپ كەلگەن ئەھمەدبەگ تەلبەنى ئوغ -

لىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغۇزدى. ھەئە، ئۇنىڭ ئەھمەدبەگ تەلبەنى

ئوڭ يېنىدا ئولتۇرغۇزغۇسى بولسىمۇ، شۇ دەققىدە دەرھال بۇ

نېيتىدىن يانغاندى. خاننىڭ ئوڭ يېنىدا ئولتۇرۇش تەمەسسە تۇرغان ئەھمەدبەگ تەلبە ئىلاجسىز خانزادىنىڭ يېنىدا ئولتۇردى. — مەن سەمەرقەنت تەختىدە ئولتۇرسام، ئوغلۇم خانىكە سۇلتان تاشكەنت تەختىگە نائىب بولىدۇ، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان ئەھمەدبەگ تەلبەگە قاراپ، — سىلى ھازىرغىچە خانزادىگە ئاتالىق بولۇپ تەربىيەلەپ، پەرۋىش قىلىدىلا، بۇنىڭدىن كېيىن مۇ تاشكەنتنىڭ ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشتا خانزادىگە ھەمدە دەمدە بولسىلا.

● شۇ تاپتا سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئەھمەدبەگ تەلبەگە ئوڭ يېنىدىن ئورۇن بېرەلمىگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭ كۆڭلىنى يا-ساۋاتقانلىقىنى ياكى كۆڭلىگە پۈككەن مۇددىئاسىنى ئۇدۇللا دەۋاتقانلىقىنى بىلگىلى بولمايتتى.

— خان ئالىيلىرى مەرھەمەتلىكتۇر، — دېدى ئەھمەدبەگ تەلبە دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، — كەمىنلىرى ئالىيلىرىغىلا ئەمەس، خانزادىگىمۇ نۆكەرمەن. نەگە چىنەپ ئاتسىلا دەل شۇ يەرگە بېرىپ تېگىشكە رىغبىتىم بار.

— ئەھمەدبەگ تەلبە جانابلىرى ھەقىقەتەن ۋاپا ئەھلى، — دېدى نىغمەت مىرزا سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئەھمەدبەگ تەلبەگە كۆرسەتكەن كاتتا ئىلتىپاتىدىن يۈرىكى ھەسەت ئوتىدا پۇچۇلدىنىپ تۇرسىمۇ زورىغا ھىجىيىپ تۇرۇپ.

— يوقسۇ، زىيادە ماختىۋەتتىلە ئەمىر جانابلىرى، — دېدى ئەھمەدبەگ تەلبە ھاياجىنىنى ئىچىگە سىغدۇرالمىغان ھالدا، — ھەربىرلىرىمۇ ساداقەت بابىنىڭ يېگانە باھادىرلىرى. بىز بۇ ۋاپا ۋە ساداقەتنى جانابى ئادالەتپاناھىمىزدىن ئۆگەنگەن.

— شۇنداق، ئانھەزرىتىم ۋاپا گۈلشەننىڭ ماكانى!

— ساداقەت ئاسمىنىڭ ئەختىرى!

— پاراسەت گۈلىنىڭ سەرخىلى!

— ئادالەت ۋە جاسارەتنىڭ نامايەندىسى!

— پاسىبانىمىز كەڭ قورساق، يىراقنى كۆرەر بولغاچقا مۇ.

ھەممەد شەيبانخاندىكى ئىستېدات ئىگىسىنى ۋاقتىدا بايقاپ خىز - مەتكە سالىدى.

— مۇھەممەد شەيبانخان ھەقىقەتەن سەلتەنەتىمىزنىڭ با - ھادىر سەركەردىسى بولۇشقا مۇناسىپ ئىش قىلدى.

— بىز ئۇنىڭ سەمەرقەنتكە يۈرۈش قىلىش تەلىپىنى قوللاپ، خان ئالىيلىرىغا قايتا - قايتا تەۋسىيە قىلىپ ناھايىتىدە - مۇ توغرا ئىش قىلغانىكەنمىز.

— گەرچە ئول يۈرۈشكە بىۋاسىتە داخىل بولالمىغان بول - ساقمۇ...

— ئالىيلىرىنىڭ يېنىدا تۇرۇپ مەدەت بەردۇق.

— ئۇنىڭ غەلبە - نۇسرەتكە يۈزلىنىشىنى تىلەپ تۇردۇق.

— ئاخىرقى ھېسابتا سەمەرقەنت خانىمىزغا تەۋە بولدى.

— شول تاپتا كۆكسارايىنىڭ ئالتۇن تەختى ئادالەتپاناھىمىز - نى كۈتۈپ تۇرماقتا.

ھاياجانلىق كەيپىيات يەنە بىر ھازا داۋاملاشتى. ئەمىرلەر يېڭىدىن خۇشامەت سۆزلىرىنى تاپالمىغاندا ئاندىن جىمىشتى. سۇلتان مەھمۇدخاننىمۇ، ئۆزلىرىنىمۇ تەبرىكلەشپ شاراب ئى - چىشتى. ئۇلار بۇ سورۇندا ئولتۇرۇۋېرىشنى بىئەپ كۆرگەن خانزادە خانىكە سۇلتاننىڭ تەڭتۇشلىرىنىڭ سورۇنىغا غىپىدە كېتىپ قالغىنىنىمۇ تۇپماي قېلىشتى.

شاراب تەسىرىدىنمۇ ياكى ماختاشلاردىنمۇ ۋە ياكى پات يې - قىندا تاشكەنتنىڭ ئالىقىنىغا ئوڭچە كىرىدىغانلىقىدىنمۇ ئەيتا - ۋۇر، قاتتىق ھاياجانلانغان ئەھمەدبەگ تەلبەگە سەيىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ سوغۇققانلىق بىلەن ئولتۇرۇشى پەقەتلا ياقمىغانىدى. شۇڭا ئۇنىڭغا كۆزىنىڭ قىرىدا ئاداۋەت بىلەن قاراپ قويدى.

«ئەجەب گېلىغا سۆڭەك تۇرۇپ قالغان ئىتتەك جىمىپ كەت - تىڭغۇ ئەمىرلەشكەر. بىلىۋاتمەن، ئىچىڭ ئادا پ كېتىۋاتىدۇ. خان ئالىيلىرى ساڭا ئەمەس، ماڭا ئىلتىپات كۆرسىتىۋاتىدۇ. نەچچە

ۋاقىتتىن بېرى ھە دېسلا مۇھەممەد شەيبانىخاندىن ئورۇنسىز گۇمانلىنىپ، گەپ يورغىلىتىپ، بىزگە ئارام بەرمىگەندىكى، مانا ئەمدى تىلىڭ تۇتۇلۇپ قالدوغۇ؟ پات يېقىندا تاشكەنتنىڭ مېنىڭ قولۇمغا ئۆتۈشىنى قانداق قىلىپ توسام بولىدىكىن، دەپ خىيال سۈرۈۋاتقانەن تايىنلىق. ئەمدى ئامال يوق. بۇنىڭدىن كېيىن سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىنىڭ ئالدىدا سېنىڭ ئېتىبارىڭ بولمايدۇ، خان ئالىيلىرى سەمەرقەنت تەختىدە ئولتۇرسا، سېنى ئەمەس، مۇھەممەد شەيبانىخاننى ئەمىرلەشكەرلىككە تەيىنلەيدۇ. تېخى كۆرىدىغان كۈنۈڭ بار سېنىڭ...»

ئەھمەدبەگ تەلبە سۈرگەن خىيالدىن روھلىنىپ، سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ چىشىغا تەگمەكچى بولدى:

— ئەمىرلەشكەر جانابلىرى، — دېدى ئۇ قەستەن گېلىنى قىرىپ قويۇپ، — ئەجەب جىمىپ كەتتىلىغۇ؟ شاھىمىزنىڭ خۇ- شاللىقىغا ئورتاقلاشقىلىرى كەلمەيۋاتامدۇ — يا؟

— يوقسۇ تەقسىر، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا پېتىدە. نى بۇزماي، — خانىمىزنىڭ بىر ئۇلۇش خۇشاللىقى بىزنىڭ مېڭ ئۇلۇش خۇشاللىقىمىزدۇر. ئەمما جانابلىرى ئوتتۇز ئىككى چىدە- شىنىڭ ھەممىسىنى چىقىرىپ ھىجىيىشىنى خۇشاللىقنىڭ ئىپا- دىسى دەپ بىلسە كېرەك.

— ئەلۋەتتە، خۇشاللىق دېگەن چىراي ئىپادىسى بىلەن مە- قامىغا يېتىدۇ. كۈلگەن چىرايدىن دوستلۇق، مەرھەمەت گۈللىرى ياغىدۇ. مىسالەن، كەمىنلىرىنىڭ چىرايىغا ئوخشاش. ئەمما جا- نابلىرىنىڭ چىرايىغا قاراپ قار — يامغۇر ياغامدىكىن دەپ قېلىۋا- تمەن.

ئەھمەدبەگ تەلبە گېپىنى تۈگىتىپ قاقاھلاپ كۈلدى. ئۇنىڭ بۇ كۈلكىسىگە باشقا ئەمىرلەر جور بولدى.

— كۈلكىنىڭ چەكتىن ئېشىپ كېتىشى خۇددى تۇز سېلىپ قويغان ھالۋىدەك بىمەززەدۇر، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا تەمكىنلىك بىلەن، — ئەمما كەمىنلىرىمۇ تىلىدىن ھەسەل، دە-

لىدىن زەھەر، چىرايدىن گۈل، كۆزىدىن تىكەن تۆكۈلۈپ تۇرغان چىرايلارنىمۇ كۆپ كۆرگەن. شۇڭا بىراۋنى ئارتۇقچە كۈلكىگە زورلىمىسلا.

— راست ئېيتىدىلا ئەمىرلەشكەر جانابلىرى، — دېدى ئەھ- مەدبەگ تەلبە بىزەڭلىك بىلەن ھىجىيىپ ۋە داستىخاندىن بىر چاڭگال كىشىنى قولىغا ئېلىپ تۇرۇپ گېپىنى داۋام قىلدى، — قايسى بىر كۈنى چارسۇدىكى مەدداھنىڭ ئاغزىدىن مۇنداق بىر قوشاقنى ئاڭلىغانىدىم. ئاڭلىسىلا ئوقۇپ بېرىي:

كىشى مېنى كىشىم دېسە يانچۇقۇمدا كىشىمىش،
كىشى مېنى كىشىم دېمەسە، كىشى بىرلە نە ئىشىم.

ئەھمەدبەگ تەلبە قوشاقنى ئوقۇپ بولۇپ قولىدىكى بىر چاڭگال كىشىنى سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئالدىغا قويۇپ قويدى.

— ناھايىتى مەناسى چوڭقۇر، پاساھەتلىك قوشاق ئىكەن، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا چىرايىنى قىلچىلىك ئۆزگەرت- مەي، — كەمىنلىرىمۇ خۇددى سىلىگە ئوخشاش چارسۇدىكى مەدداھتىن بىر قوشاق ئاڭلىۋىدىم. شۇ تاپتا سىلىگە ئوقۇپ بەر- گۈم كېلىۋاتىدۇ، ئاڭلىسىلا:

كىشى مېنى ئاغام دېسە،
ئول مېنىڭ ئاغامچە بار.
كىشى مېنى ئاغام دېمەسە،
ئول مېنىڭ ساقامچە بار.

سۇلتان مەھمۇدخاندىن تارتىپ بارچە سورۇن ئەھلى ئۆزلى- رىنى تۇتۇۋالماي قاقاھلاپ كۈلۈشۈپ كەتتى. شۇ دەقىقىدە ئەھ- مەدبەگ تەلبەنىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتكەنىدى.

سەيىد مۇھەممەد مىرزا غەزەپتىن بوزىرىپ كەتكەن. ئەھمەد - بەگ تەلبەگە لاپىدە قاراپ قويۇپ، ئالدىدىكى بىر جام سازاينى قولغا ئالدى - دە، دەس ئورنىدىن تۇرۇپ سۇلتان مەھمۇدخانغا تەۋازۇ بىلەن ئېگىلدى.

— مۇبارەك بولسۇن ئالىيلىرى. سەمەرقەنتنىڭ تەسەررۇپى - مىزغا ئۆتۈشى ئەلۋەتتە ھەممىمىزنىڭ شەرىپى، بايرام تەرىقىسىدە قۇتۇقلاشقا تېگىشلىك كاتتا ئىش. ئەمما شول تاپتا خۇشال كەيدى. پىياتلىرىنى بۇزماقچى ئەمەسمەن، لېكىن، بىر ئىشتىن گۇمانىم بار. شۇڭا، باياتىن بېرى ئاشۇ گۇماننىڭ ئاسارىتىدە خىيالغا پەيدى - مال بولۇپ قالدىم، بىلىمدىم، ئاڭلاشنى خالامدىلىكىم؟

— خوش، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان خالار - خالىماس تەلەپپۇزدا.

— ئالىيلىرىغىمۇ مەلۇم، سەركەردە شەيبانىخاننىڭ سە - مەرقەنتنى ئالغانلىق نۇسرەت خەۋىرى تاشكەنتكە يېتىپ كەلگىلى بىر ھەپتە بولاي دەپ قالدى. دەسلىپدە مىش - مىش خەۋەر كەلدى. ئانچە پەرۋا قىلىپ كەتمىدۇق. ئىككى كۈندىن بېرى بۇ خە - ۋەرنىڭ راستلىقى تولۇق ئىسپاتلاندى. ئەمما، ئول شەيبانىخاننىڭ ئۆز قەلىمى بىلەن يېزىلغان غەلبە مەلۇماتنامىسى تېخىچىلا كەلمەيۋاتىدۇ. بۇنىمى ئەجەبلىنەرلىك ئەمەسمۇ؟ قائىدە بويىچە سەركەردە شەھەرنى ئالغان ھامان خانغا مەلۇمات يوللىشى كېرەك ئىدى. ھېسابىمىزچە، ئۇنىڭ سەمەرقەنتنى ئالغىنىغا خېلى كۈن - لەر بولۇپ قالدى، ئەمما، بىز بولساق تېخىچە مەلۇمات تاپشۇرۇپ ئالمىدۇق. ئوردا سەركەردىسى بولغان ئادەم مۇشۇنداق چوڭ ئىشقا پەرۋاسىز قارارمۇ؟

— بەلكىم مەلۇمات ماڭدۇرغان چاپارمەن يولدا بىرەر كې - لىشمەسلىككە يولۇققاندۇر، — دېدى ئەھمەدبەگ تەلبە ئاچچىقىنى زورغا بېسىپ تۇرۇپ، — سىلى سەركەردە شەيبانىخانغا غەزەلدىن گۇمانىي نەزەر بىلەن قاراپ كەلگەچكە، مۇشۇنداق بىر ئېھتىمال -

لىقنى نەزەرگە ئالغۇلىرى كەلمەيۋاتقاندۇ تايىنلىق.

— ھەرقانچە بولسىمۇ سەركەردە شەيبانىخان بىرلا چاپارمەن-
دىن مەلۇمات ماڭغۇزماس. ئۇنىڭ يېنىدىمۇ ئوردا پەرمانچىسىدىن
بىر نەچچىسى بار. ھەر بىر پەرمانچىنىڭ يېنىدا ئون نەچچىدىن
قورۇقچى ئۆكەر بار. سەمەرقەنتنىڭ بۇ تەرىپى ئۆزىمىزنىڭ ئىلى-
كىدە. ئوردا پەرمانچىسىغا يەنە قانداق كېلىشمەسلىك كېلىشى
مۇمكىن؟ خوش، كېلىشمەسلىك كەلدىمۇ دەپلى، ئۇنداقتا يېنىدى-
كى قورۇقچىلارچۇ؟ كېلىشمەسلىك ھەممىسىگە تەڭ كەلمىگەندۇ؟
ئەھمەدبەگ تەلبەنىڭ زۇۋانى تۇتۇلدى.

شۇ تاپتا ۋۇجۇدىدىكى بايقى خۇشاللىقلىرى تارقاپ كەتكەن
سۇلتان مەھمۇدخان نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالغانىدى.

— مەلۇم بولغاي، سەمەرقەنتتىن چاپارمەن كەلدى!

يۈگۈرۈپ كەلگەن ھۆدەيچىنىڭ بۇ سۆزلىرى بىلەن ئەھمەد-
بەگ تەلبەنىڭ چىرايىغا پاللىدە كۈلكە يۈگۈردى - دە، سەيبىد
مۇھەممەد مىرزىنىڭ كۆزىگە غالىبلارچە قارىۋالدى. شۇ دەققىدە
پەقەت سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن سەيبىد مۇھەممەد مىرزىلا ھۆ-
دەيچىنىڭ چىرايىدىكى پەرىشانلىققا دىققەت قىلغانىدى.

— باشلاپ كىر! — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان.

ھايال ئۆتمەي ھۆدەيچى بەگ چاپارمەننى باشلاپ كىردى.

— قۇدرەتلىك پاناھگاھىم، گۇناھىمدىن كەچكەيلا!

چاپارمەن ھۆركىرەپ يىغلىغىنىچە تىزلاندى. بۇرنى ۋە بىر
قۇلىقى كېسىلگەنلىكى ئۈچۈن يۈز - كۆزلىرى ئىششىپ كەتكەن
چاپارمەننى ئوردا ئەھلى تەستە تونۇدى. بۇ سۇلتان مەھمۇدخان
شەيبانىخاننىڭ قېشىغا ئەۋەتكەن ئوردا پەرمانچىسى ئىدى.

كۆڭلى بىرەر شۇم خەۋەرنى سەزگەن سۇلتان مەھمۇدخان
ئالدىراپ سورىدى:

— سۆزلە، نېمە ئىش بولدى؟

— شەيبانىخان سەلتەنەتكە ئاسىيلىق قىلدى. سەمەرقەنتتى
ئالغاندىن كېيىن ئىسيان قىلىپ ئۆز ئالدىغا پادىشاھلىق جاكار-

لىدى ئالىلىرى.

«يالغان سۆزلەۋاتسەن بەدرەك! شەيبانخانغا قارا چاپلاۋاتىدەن»

سەن!...»

سۇلتان مەھمۇدخان ئويلىغانلىرىنى ئاغزىدىن چىقىرىۋالدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ پۈتكۈل ئەزايى ھەرىكەتتىن توختاپ قالغانىدى.

پەزىلەتلىك بەگ قوينىدىن بىر پارچە خەتنى ئېلىپ قوش قولىدا ئۇزاتتى.

سۇلتان مەھمۇدخان ھۆدەپچى بەگ ئەكەلپ بەرگەن خەتنى ئاستا قولىغا ئالدى. بارماقلىرى سېزىلەرلىك تىترەپ كەتتى. شۇنداقتىمۇ غەزىپىنى بېسىپ تۇرۇپ خەتكە نەزەر تاشلىدى. خەتنى شەيبانخان ئۆز قەلىمى بىلەن يازغانىدى.

«بىسمىللاھىر رەھمانىر رەھىم

جانابى سۇلتان مەھمۇدخان ئالىلىرى دەرگاھىغا يېزىپ مەلۇم بولغايكى، ئاۋۋال يېگانە قۇدرەتلىك ئاللاھنىڭ رازىلىقى، ئاندىن قالسا ئالىلىرىنىڭ مەدەت بېرىشى بىلەن جاھانغا مەشھۇر نامى بەلدەنمەي مەھفۇز بولمىش شەھىرى سەمەرقەنتنى ئىلگىمگە ئالدىم. شول تاپتا ئالىلىرىنىڭ كۆكسارايىدىكى ئالتۇن تەختىنى كېچە - كۈندۈز چۈشەپ، تە - مە قازىنىنىڭ قايناۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپتىمەن. ئەمما، شۇنىسى سەمەنلىرىگە ئايدىنىڭ بولسۇنكى، سىلى خان - سۇلتان ئەۋلادى بولسىلا مەنمۇ خان - سۇلتان ئەۋلادىدىن - دۈرمەن. بۇزۇقۇر بابام سۇلتان ئوبۇلخەيرخان ئالىلىرى ئۆز زامانىسىدا بىپايان دەشتى قىچاق دالىسىغا يېگانە ھۆ - كۈمران بولۇپ، ئەتراپتىكى خان - سۇلتانلارغا ھامىيلىق قىلىپ كەلگەن. شول قاتاردا ماۋەرائۇننەھر، خۇراسان ۋە پەرغانە ھۆكۈمدارى بولمىش سۇلتان ئەبۇ سەئىد مىرزىمۇ جانابى بابايى بۇزۇككە ئۇلىپان تاپشۇرۇپ سەلتەنەتنى

ساقلاپ قالغان. دەشتى قىچچاقتىن سەمەرقەنتكە كەلگەن ئۆزبېك باھادىرلىرىنىڭ جاسارىنى تىللاردا داستان بولغان. كېيىنكى كۈنلەردە كېرەي ۋە جانىبېك قاتارلىق قازاق سۇلتانلىرىنىڭ ئىسيان قىلىشى بىلەن خانىدانىمىز ۋەيران بولدى. ئاتلىرى سۇلتان يۈنۈسخان تاغام بۇرج ئوغلىنى قارا توقايدا قەتلى قىلدى. بىز كەبى خانزادىلەر سىلەردەك نەدىكى بىر كەلگۈندى خان - سۇلتانلارغا نۆكەر بولۇشقا مەجبۇر بولدۇق. ھېلىمۇ قۇدرەتلىك تەڭرىنىڭ تۈگمەس ئىنايىتى، پېشانىمىزگە پۈتكەن تەخت - سەلتەنەتنى بار ئىدى. ئاخىر سەمەرقەنتتەك كاتتا شەھەرنى قوللىمىزغا ئېلىشقا مۇيەسسەر بولدۇق.

گەپنى ئوچۇق قىلىپ قويايىكى، سەمەرقەنت تەختىغا - ھەدا سىلىنىڭ قىلچىلىك ھەققىلىرى يوق، ئۇنىڭ سۇل - تانلىقىنى ئاللاھ ئىگەم مېنىڭ پېشانىمگە پۈتكەنكەن. ئەمدى ئۇنى مەندىن ھېچكىم سويۇپ ئېلىش خىيالىدا بول - مىغاي. ناۋادا بۇنىڭغا قايىل بولماي ئۇرۇش قىلماقچى بول - سىلا مەن تەييار. ئەزەل - ئەزەلدىن كىمكى سەمەرقەنت تەختىدە ئولتۇرسا پەرغانە، تاشكەنت، خۇراسان ۋادىسى شۇ - نىڭغا تەۋە بولۇپ كەلگەن. بۇنداق دېيىشتىكى مۇددىئا شولكى، ئۆزلىرىنى سوراپ تاشكەنتنى بىكارلاپ، ئاتا مىراس تەختگاھلىرى بولمىش تۇرپانغا كېتىشكە ھازىرلىق كۆر - گەيلا. بول زېمىنلارنى ماڭا ھەركىم چىرايلىقچە بەرسە چىرايلىقچە ئالىمەن، سەركەشلىك قىلىشقا پېتىنسا قىل - چىلىك يۈز - خاتىر قىلمايمەن. قەھەر - غەزىپىمنىڭ قانداقلىقىنى ئۇشبو مەكتۈپنى ئېلىپ بارغان پەرمانچىنىڭ تۇرقىدىن بىلگەيلا.

خەير، ئەزىز تەنلىرىگە سالامەتلىك تىلەپ ھەزرىتى ئىمامى رەھمان، خەلىفەئى زامان، ئىسكەندەر سانى سۇلتان مۇھەممەد شەيبانىخاندىن دەپ بىلۇرلا.

نامە تامام ۋەسسالام.»

— ھۇ ئۆزىنى بىلمىگەن ھاياسىز خەر! ①

غەزىپىنى بېسىۋالالمىغان سۇلتان مەھمۇدخان قولدىكى خەتنى مۇجۇغىنىچە يەرگە زەرب بىلەن ئاتتى.

ئاللىقانداق بىر كېلىشمەسلىكنى پەرەز قىلىپ، ئىز تىراپقا چۈشكەن ئەھمەدبەگ تەلبە گويىا سۇلتان مەھمۇدخان بۇ سۆزنى ئۆزىگە قارىتىپ دەۋاتقان دەك نۇيغۇغا كېلىپ، دىر - دىر تىرىدى. ھېلىمۇ ياخشى كۈن ئولتۇرۇپ باغقا بالدۇرلا قاراڭغۇ چۈشكەن بولغاچقا، ئۇنىڭ بۇ بىچارە تۇرقىغا ھېچكىم دىققەت قىلمىدى.

— چىراغ يېقىشماسەن، زاۋال چۈشكەننى بىلىشىمىدىڭمۇ؟ — دەپ ۋارقىردى ئەھمەدبەگ تەلبە خىزمەتكارلىرىغا قاراپ. شۇ دەق قىقىدە ئۇ مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن ۋۇجۇدىدىكى ۋەھىمنى بېسىشقا تىرىشىۋاتقان دەك قىلاتتى. ئەمما ئۇنىڭ بۇ سۆزلىرى سەيپىد مۇھەممەد مىرزىغا: «سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ سەلتەنەتگە زاۋال چۈشكەننى بىلمىدىڭلارمۇ؟!» دېگەندەك تۈيۈلۈپ، پۈتكۈل ئەزايى شۈركىنىپ كەتتى.

※ ※ ※

ئابىرەھمەت دەرياسىنىڭ سۈيى گۈگۈم قوينىدا قارىيىپ كۆرۈنەتتى. گەرچە كۈز ھاۋاسى ئانچە سوۋۇپ كەتمىگەن بولسىمۇ، ھاۋا تۇتۇق بولغاچقا ئۈرگۈت تاغلىرىدىن ئەسكەن كۈز شامىلى ئادەمنىڭ غولىنى قورۇيتتى. نۆكەرلەر سوغۇق شامالدىن دالدىلىنىش ئۈچۈن يېلىڭ تونلىرىغا قىمىدالغانىدى. ئەمما، ۋۇجۇدى ئىشەنچكە تولۇپ - تاشقان بابۇر بولسا تولىمۇ روھلۇق كۆرۈنەتتى، قەددىنى تىك تۇتقىنىچە پات - پات سەمەرقەنت تەرەپكە قاراپ قويايتتى.

ئۇ مۇھەممەد مەزىد تارخان بىلەن چىلتۇ يايلىقىدا خوشلاش-قاندىن كېيىن، يېنىدا قېپقالغان ئىككى يۈز قىرىق نۆكەر ۋە ئون

① خەر — ئېشەك.

نەچچە ساداقەتمەن بەگ — سپاھلىرى بىلەن كەشتۈد قورغىنىدىن ئۆتۈپ، رەبابتى خوجا قورغىنىغا ھۇجۇم قىلىپ، مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىدى. ئامالسىز پۈت دەسسەپ تۇرغۇدەك جاي تاپالماي بىردە يار يايلىقى، بىردە شۇنقارخانە تېغى ئەتراپىدا مۆكۈپ يۈرگەچ، شەيبانىخاننىڭ ئەھۋالىنى تىكتىڭلاشقا ئايغاقچى ماڭغۇزدى. ئاي-خاقچىلار: «شەيبانىخان سەمەرقەنت شەھىرىنى سەرگەردىسى جانۋا-پا بەگكە تاپشۇرۇپ، ئۆزى ئاساسلىق قوشۇنى بىلەن شەھەر سىر-تىدىكى خوجا دىداردا لەشكەرگاھ قۇرۇپ تۇرۇۋېتىپتۇ. جانۋا بەگ سەمەرقەنت شەھىرىنى بەش يۈز نۆكەر بىلەن ساقلاۋېتىپتۇ» دې-گەن ئىشەنچلىك مەلۇماتنى يەتكۈزدى. بۇ خەۋەر ھېلى يايلاقتا، ھېلى تاغ ئارىسىدا مۆكۈپ بارا — بارا ئىشەنچنى يوقاتقان بابۇرغا قايتىدىن ئۈمىد — ئىشەنچ بېغىشلىدى.

— گەرچە سەمەرقەنتنى ساقلاۋاتقان ياۋنىڭ سانى ئاز بول-سىمۇ، شەھەر سىرتىدا شەيبانىخاننىڭ ئاساسلىق قوشۇنى بار. ئىلكىمىزدە نۆكەرنىڭ تايىنى يوق. بۇ ئىشقا ئالدىراپ تەۋەككۈل قىلمىغىنىمىز ياخشىمىكىن، — دېدى مىرزا دوست ناسىر.

بابۇر مىرزا دوست ناسىرنىڭ ئەندىشىسىگە ئالدىراپ ئىپادە بىلدۈرمەي قاسىمبەگ قاۋچىغا قارىدى. چۈنكى، شەيبانىخاننىڭ لەشكىرى ئەھۋالى ئۇنىڭغا بەش قولىدەك ئايان ئىدى. ئۆزىدىن نەچچە ئون ھەسسە كۈچلۈك ياۋغا جەڭ ئېلان قىلىش ئۈچۈن، سەرگەردىلىرى ئىشەنچ تۇرغۇزۇشى، پىكىردە بىرلىككە كېلىۋې-لىشى زۆرۈر ئىدى.

— سەمەرقەنتنىڭ ئازغىنە ياۋ لەشكىرى بىلەن مۇداپىئە قىلىنىشى بىز ئۈچۈن تېپىلغۇسىز پۇرسەت، — دېدى بابۇرنىڭ مۇددىئاسىنى چۈشەنگەن قاسىمبەگ قاۋچى، — گەرچە نۆكەرلەر-مىزنىڭ سانى سەمەرقەنتنى قورۇقداۋاتقان ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ يېرىمىغا يەتمىسىمۇ، ئەمما ھەربىرىنىڭ ئىككى — ئۈچتىن ياۋغا تېنىغۇدەك جاسارىتى ھەم قۇربىتى باردۇر. مىرزا دوست ناسىر بەگنىڭ ئەندىشىسىمۇ ئارتۇقچە ئەمەس، لېكىن بىر نىيەتتە غەي-

رەتكە كېلىدىغان بولساق، سەمەرقەنتنى چوقۇم ئالايىمىز. چۈنكى، غەيرەت شەمشىرىنى قەتئىي نىيەت بىلەن قىنىدىن سۇغار-مىغۇچە غەلبە يۈزىنى كۆرگىلى بولمايدۇ ھەمدە باتۇرلۇق ئوقىنى تەدبىر ياسىدا ئاتمىغۇچە نۇسرەت خەۋىرىنى ئاڭلىغىلى بولمايدۇ. — شۇنداق، — دېدى نوپان كۆكۈلداش قاسىمبەگ قاۋچىنى ياقلاپ، — سەمەرقەنتكە قارا كۈچىمىزگە تايىنىپ ئەمەس، تەدبىر بىلەن ھۇجۇم قىلىش كېرەك.

— ئەينى مۇددىئە. ياۋ ھازىر غەلبە خۇشاللىقىدا بىخۇددۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە شەيبانىخان بىزدىن ئەمەس، سۇلتان مەھمۇدخان. دىن ئېھتىيات قىلىدۇ. شۇڭا، بىز ئۇلارنىڭ مۇشۇ ئاجىزلىقىدىن پايدىلىنىپ، كۆزىگە ئىلمىغان پۇتاقنى پۇتقا چوماق قىلىشىمىز كېرەك، — دېدى مىرزا ئابدۇلۇھھاپ موغۇل.

— مەنچە ئول شەيباق^① ئۈنچە قورقۇنچلۇق ئەمەس، — دېدى بابۇر ئىشەنچ بىلەن، — گەرچە ئول مۇناپىق يالغان مۇھەببەت مەكتۇپى ھىيلىسى بىلەن سەمەرقەنتنى ئاسانلا ئالغان بولسىمۇ، ئەمما سەركەردە - لەشكەرلىرى شەھەر ئاھالىسىنى بۇلاپ - تالاپ، قىلمىغان ئەسكىلىكى قالمىدى. ئاۋام ئول ياۋايىلاردىن جاق توپىدى. ئۇنىڭدىن باشقا سۈلۈك پېشۋاسى خوجا يەھيا ئىشان ھەز-رەتلىرى بىلەن خانزادە سۇلتان ئەلى مىرزانىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى كۆپ قىسىم رەئىيەتنى غەزەپكە كەلتۈردى. ئۇلار تاشالمايلا تۈ-رۈۋاتىدۇ. بۇمۇ بىز ئۈچۈن پۇرسەت. شەھەرگە كىرىدىغانلا بول-ساق، ئاۋامنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىشىمىزدە گەپ يوق.

— بىز پادىشاھ ئالىلىرىنىڭ ئاتقان ئوقىدۇرمىز! — دې-يىشتى سەركەردىلەر بىر نىيەتكە كەلگەنلىكىنى بىلدۈرۈشۈپ.

— ئۇنداقتا سەمەرقەنتكە كېچىدە ھۇجۇم قىلغىنىمىز ئەۋ-زەل، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىن، — كۈندۈزى ئاشكارا ھۇجۇم قىلساق شەھەر دورغىسى جانۋاپا بەگ شەيبانىخانغا خەۋەر يەتكۈ-زۈشى مۇمكىن. ئول چاغدا شەھەرنى ئېلىش ئەمەس، ئۆزىمىزنىمۇ

① شەيباق — شەيبانىخاننىڭ ئىسمىنىڭ كەمىستىلىپ ئاتىلىشى.

ساقلاپ قالالمايمىز. شوڭئا، شەھەر ئەتراپىدىكى مەھەللىلەرگە بىرقانچە نۆكەر ئەۋەتىپ، بىرنەچچە پۇختا شوتا تەييارلايلى - دە، نۆكلەرنى شوتا بىلەن سېپىل گۈستىگە چىقىرايلى. سەمەرقەند - نى قوللىمىزغا ئېلىۋالساق، شەيبانخاننىڭ شەھەرگە باستۇرۇپ كىرمىكى ئۈنچە ئاسان ئەمەس. چۈنكى، شەھەر سېپىلى مۇستەھ - كەم، خەندەكلىرى چوڭقۇر، شەھەر ئاھالىسى ئول باسقۇنچىلار ئۈچۈن ئەمەس، بىز ئۈچۈن جەڭ قىلىدۇ.

— ئۈنۈملۈك تەدبىركەن، — دېدى بابۇر: گەپنى چورتلا كې - سىپ، — نويان كۆكۈلداش بىلەن خۇسرەۋ كۆكۈلداش ئون نۆكەر ئېلىۋېلىپ، ئۈچ كۈن ئىچىدە شوتا تەييارلىسۇن.

— پەرمانبەردارمىز! — دېدى ئىككى سەركەردە دەس ئورنىد - دىن تۇرۇپ، — شوتا پۈتكەن ھامان خەۋەر بېرىيلى.

— ئۆز ئىشىڭلارغا پۇختا بولۇڭلار. ھېچكىمگە سەزدۈرۈپ قويماڭلار. شەيبانخاننىڭ پايلاقچىلىرىدىن ئېھتىيات قىلىڭلار، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىن تاپىلاپ.

※ ※ ※

بۈگۈن نويان كۆكۈلداشقا بېرىلگەن مۆھلەت توشقاندى. شۇ تاپتا نامازشامنى ئوقۇپ بولغان بابۇر چېدىردا ئولتۇرغۇسى كەل - مەي، خەۋەر كۈتۈپ سىرتقا چىقىۋالغاندى. بىردەمدىلا ئەتراپقا تون پەردىسى تولۇق يېپىلدى. شۇنىڭ بىلەن تەڭ سىمىلداپ يام - غۇز يېغىشقا باشلىدى.

— يامغۇردا سوغۇق ئۆتكۈزۈۋالدىمىسىلا ئالىيلىرى.

بۈگۈن كېچىدىكى بولغۇسى جەڭنى خىيال قىلىپ تۇرغان بابۇر قاسىمبەگ قاۋچىنغا مىننەتدارلىق بىلەن كۈلۈمسىرەپ جاۋاب بەردى:

— نەچچەن ۋاقىتتىن بېرى بېشىمىزغا كەلگەن مۈشكۈلاتلار ئالدىدا بۇنچىلىك يامغۇر نېمىتى جانابلىرى، — ئۇ يۈزىنى يام -

غۇرغا مەغرۇر تۇتۇپ تۇرۇپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — يامغۇرنىڭ ياغقىنى تولمۇ ياخشى بولدى.

— شۇنداق ئالىيلرى، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىن تەۋابىق بىلەن، — سېپىل ئۈستىدىكى ياۋ لەشكەرلىرى يامغۇردىن ھالدى-لىنىش ئۈچۈن كۆزەتخانغا كىرىپ كېتىدۇ. ئاللاھ ئىگەم ئىش-لىرىمىزنى ئوڭۇشلۇق قىلىدىغان ئوخشايدۇ. — ئىنشا ئاللاھ.

— مەلۇم بولغاي. نويان كۆكۈلداشتىن چاپارمەن كەلدى.

— باشلاپ كەل، — دېدى بابۇر خاس مەھرىمگە، ھايال

ئۆتمەي چاپارمەن يېتىپ كەلدى.

— شوتلار تەييار بولدى ئالىيلرى، — دېدى ئۇ ئېگىلىپ

سالام بەرگەندىن كېيىن.

— نەچچە شوتا تەييارلىدىڭلار؟ — سورىدى قاسىمبەگ قاۋ-چىن.

— جەمئىي ئالتە شوتا تەييارلىدۇق. ھەربىرى ئالتە — يەتتە-تىددىن نۆكەرنى بىمالال كۆتۈرەلەيدۇ.

— نويان كۆكۈلداشنىڭ پۇختىلىقىغا گەپ كەتمەيدۇ، —

دېدى بابۇر رازىمەنلىك بىلەن، — پەرمان، سەركەردە — نۆكەرلەر

دەرھال يولغا چىققاي.

زېمىن قازاننى كۆمتۈرۈپ قويغاندەك قاپقاراڭغۇ. يېغىۋاتقان

كۈز يامغۇرى بىردە ئەدەپ، تاراسلاپ چۈشسە، بىردە يەنە سى-مىلداپتتى. شەپە چىقارماسلىق ئۈچۈن ئاتلارنىڭ تۇياقلىرىغا كى-

گىز، كاناپ پارچىسىنى تېڭىۋالغان نۆكەرلەر تۈن تەڭ بولغاندا

سەمەرقەنت سېپىلىنىڭ فىرۇزە دەرۋازىسىغا يېقىن مەغەك كۆۋ-

رۈكىگە يېتىپ كەلدى. دەرۋازىنىڭ ئۈستىدىكى كۆزەتخانىنىڭ

پەنجىرىسىدىن چىراغ يورۇقى تۈن قاراڭغۇسىدا كۆزگە ئېنىق

چېلىقتى.

بابۇر نويان كۆكۈلداش بىلەن مەغەك كۆۋرۈكىدە ئۇچراشتى.

— خېلىدىن بېرى كۆزىتىۋاتىمىز، — دېدى نويان كۆ-

كۈلداش ئەھۋال تونۇشتۇرۇپ، — يامغۇر ياغقاندىن بېرى سېپىل ئۈستىدە كۆزەتچىلەرنىڭ قارىسى پۈتۈنلەي يوقالدى. پەممىچە، ئۇلار كۆزەتخانىدا دالدىلىنىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن.

— قورغاننىڭ ئىچىدىكى ئەھۋالچۇ؟

— ئەتىگەن شەھەرگە مەدىكار سىياقىدا كىرگەن ئايغاقچى.

نىڭ تىڭتىڭلىشىچە، شەھەر دورغىسى جانۋاپا بەگ مەرھۇم خوجا يەھيا ئىشان ھەزرەتلىرىنىڭ قەسىرىدە تۇرۇۋېتىپتۇ. ھەرقايسى دەرۋازىلاردىكى كۆزەتچىلەرنىڭ سانى ئوتتۇزدىن ئارتۇق ئەمەس. كەن. فرۇزە دەرۋازىسىدىكى كۆزەتچىلەرنىڭ بېگى پازىل تارخان ئىكەن.

— پازىل تارخان؟

— شۇنداق ئالىلىرى، پازىل تارخان بەگ تارخانلاردىن ئەمەس، بەلكى سودىگەر تارخانلاردىنمىش. تۈركىستاندا شەيبانىخانغا خىزمەت قىلىپ ئېتىبارغا ئېرىشكەنكەن. ئەھۋالدىن قارىغاندا لەشكىرىي ئىشلارغا خام ئوخشايدۇ. شۇڭا ھۈجۈمنى فرۇزە دەرۋازىسىدىن باشلايلىمىكىن.

— شۇنداق بولسۇن، — دېدى بابۇر، — سىلى خۇسرەۋ كۆ-كۈلداش بىلەن بىللە ئەللىك نۆكەرنى ئېلىپ فرۇزە دەرۋازىسىنى ئاچسىلا. ئوتقاش بەلگە بولسۇن، — بابۇر بىرنەچچە دەققە تۇرۇ-ۋېلىپ قوشۇپ قويدى، — مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇل ھەمدەمدە بولسۇن. قالغانلىرىمىز بەلگىنى كۆرگەن ھامان دەرۋازىغا بارايلى. — شوتىنى فرۇزە دەرۋازىسىغا بەك يېقىن قويماڭلار، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىن، — ناۋادا دەرۋازا كۆزەتخانىسىدىكىلەر سېزىپ قالسا ئىشىڭلار ئەسكە چۈشىدۇ.

— كەمىنلىرىمۇ شۇ ئويىدا، — دېدى نوپان كۆكۈلداش، — سېپىلغا غارى ئاشقان يارلىقى تەرەپتىن شوتا قويىلىمىكىن دەيدىمەن. يارلىق تەرەپ بەك خەتەرلىك بولغاچقا، كۆزەتچىلەر ئانچە چارلاپ كەتمەيدىكەن. ئۇ يەر بىلەن فرۇزە دەرۋازىسىنىڭ ئارىلىدە قىممۇ ئانچە يىراق ئەمەس.

— شۇنداق قىلىڭلار. ھەرىكىتىڭلار شەپسىز ھەم جەبدەس بولسۇن، — دېدى بابۇر.

ئالدىن ھۇجۇم قىلىشقا بەلگىلەنگەن ئەللىك ئۆكەر نوپان كۆكۈلداشنىڭ يېتەكچىلىكىدە تۇن قوينغا شۇڭغۇدى، شوتتا ھەم ئۇزۇن، ھەم ئېغىر، ھەم كېلەڭسىز، غارى ئاشقان يارلىقى خېلىلا خەتەرلىك ئىدى. ئۆكەرلەر شەپە چىقارماسلىققا تىرىشىپ شو- تىلارنى بىر - بىرلەپ سېپىلغا تىرىدى.

سېپىلنىڭ ئۈستىدىن ھە دېگەندە ئوق، ياغاچ - تاشلارنىڭ ئېتىلىش ئېھتىمالىنى نەزەردە تۇتقان ئۆكەرلەر بىرىنچى بولۇپ شوتغا يامىشىشتىن ئېھتىيات قىلىپ قالغانىدى.

— يۈرەكلىك بولۇڭلار يىگىتلەر، — دېدى نوپان كۆكۈلداش ئوتتۇرىدىكى شوتنىڭ بىرىنچى بالدىقىغا پۈتتىنى ئېلىپ تۇ- رۇپ، — سېپىلنىڭ ئۈستىگە چىققاندىن كېيىن، ئۇزۇڭلارنى ئۆكەك - قوختىلارنىڭ دالدىسىغا ئېلىڭلار. ياۋ كۆزەتچىلىرى سېزىپ قالمىسۇن.

نوپان كۆكۈلداش بىلەن تەڭ خۇسرەۋ كۆكۈلداش، مىرزا ئابد- دۇلۇۋەھھاپ موغۇللارمۇ شوتغا چىقىشقا باشلىدى. ئۆكەرلەر ئۇلار- نىڭ ئارقىسىدىن ئەگەشتى. سېپىلنىڭ ئۈستى ئىككى ئاتلىق لەشكەر بىمالال ئۇياندىن - بۇيانغا چېپىپ ئۆتكۈدەك كەڭ، ئۈ- كەك - قوختىلار بەلگە كەلگۈدەك ئېگىز ئىدى. ئۆكەرلەر ئۈچ سەركەردىنىڭ باشچىلىقىدا ئېڭىشكىنىچە فىرۇزە دەرۋازىسىغا قاراپ يۈگۈردى. دەرۋازىنىڭ تۈۋىگە كۆزەتخانىنىڭ ئىچىدىكى پە- لەمپەي بىلەن چۈشكىلى بولاتتى. قاراۋۇللارنىڭ ھەممىسى يام- غۇردىن قېچىپ، كۆزەتخانىنىڭ ئېچىگە كىرىۋالغاندەك قىلاتتى. نوپان كۆكۈلداش كۆزەتخانىنىڭ ئىچىنى تىڭشاپ، بىرنەچچە دەق- قە تۇرۇپ قالدى، يەنە ساقلاۋېرىشكە بولمايتتى. ئۇ كۆزەتخانىغا باستۇرۇپ كىرىش قارارىغا كەلدى.

— سىلى، — دېدى ئۇ مىرزا ئابدۇلۇۋەھھاپ موغۇلغا پە- چىرلاپ، — كۆزەتخانىدىكىلەرنى ئۇچۇقتۇرۇشقا مەسئۇل بولسىلا.

مەن پەلەمپەي ئارقىلىق پەسكە چۈشۈپ دەرۋازىنى ئاچاي، سە — لى، — دېدى ئۇ خۇسرەۋ كۆكۈلداشقا قاراپ، — بىز پەسكە چۈشۈپ دەرۋازىغا يېقىنلىشىشىمىز ھامان پادىشاھ ئالىيلرىغا ئوتقاش يېقىپ بەلگە بەرسىلە.

ئۇلار ئەمدىلا كۆزەتخانا ئىشىكىگە يېقىنلىشىشىغا ئاياغ تەۋىشى قاتتىقراق چىقىپ كەتتىمۇ ئەيتاۋۇر، كۆزەتخانا ئىچىدىن «بىيداي»^① دېگەن جاراڭلىق ئاۋاز ئاڭلاندى. نوپان كۆكۈلداش ئۇلارنىڭ ئۇران^② سوراۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. ئادەتتە كېچىدە لىك كۆزەتچىلەر ئالمىشىدىغان ۋاقىتتا ياكى ئۆزئارا ئۇچراشسا ئۇران سورىشاتتى. جاۋاب بېرەلمەسە ياكى خاتا جاۋاب بەرسە ئېنىقلاپ ئولتۇرمايلا، ناغرا چېلىپ ئەتراپىدىكىلەرگە خەۋەر بەرەتتى.

«ئۇران نېمە بولغىدى؟ شەھەرگە ئايغاقچى كىرگۈزگەندە ئېنىقلاقتۇرۇۋالسام بوپتىكەن. لېكىن بۇمۇ ئاسان ئەمەس. ئۇراننى كۈندە بىر ئالماشتۇرۇپ تۇرىدۇ. ئەمدى يەنە ساقلاپ تۇرماسلىق كېرەك...»

ئەھۋالنىڭ قىل ئۈستىدە قالغانلىقىنى ھېس قىلغان نوپان كۆكۈلداش چاقماق تېزلىكىدە كۆزەتخانا ئىچىگە ئېتىلدى ۋە نېمە ئىش بولغانلىقىنى ئاڭقىرالمى تەمتىرەپ قالغان ياۋ لەشكەرلەرگە تاشلاندى.

— بۇ يەر سىلىگە قالدى، — دېدى ئۇ ئالدىغا توغرا چىقىپ قالغان ياۋ لەشكىرىنى قىلىچلاپ تاشلىغاندىن كېيىن، مىرزا ئابدۇلۇۋەھھاپ موغۇلغا قاراپ، — مەن پەسكە چۈشۈپ دەرۋازىنى ئاچاي.

نوپان كۆكۈلداش بىر قىسىم نۆكەرلەرنى ئەگەشتۈرۈپ پەسكە چۈشكەندە، دەرۋازا ئۈستىدىكى قىيا — چىيادىن ئويغىنىپ كەتكەن لەشكەرگاھتىكىلەر قوراللىرىنى ئېلىپ سىرتقا چىقىشقا

① بىيداي — بۇغداي (قىچاق شېۋىسى).

② ئۇران — پارول.

ئۈلگۈرگەندى. ھايات - ماماتلىق قۇچاقلاشما جەڭ باشلىنىپ كەتتى. ئەجەل قىلىچلىرىنىڭ بىر - بىرىگە زەرب بىلەن ئۈرۈ - لۈشىدىن چاچرىغان ئۇچقۇنلار تۈن قوينىدا يالت قىلىپ ئۆچەتتى. تىغ زەربىسىدىن كىملىرىدۇر ئېچىنىشلىق ئىگرايتتى. دەرۋازا زىنى ئېچىش ئۈچۈن يۈگۈرۈپ ماڭغان نويان كۆكۈلداشنىڭ لەشكەرلىرىگە جان - جەھلى بىلەن بۇيرۇق بېرىۋاتقان پازىل تارخانغا كۆزى چۈشتى - دە، ئۇنىڭغا قاراپ يولۋاستەك ئېتىلدى. سىپاھلىقتىن ئانچە خەۋىرى يوق پازىل تارخان ئېتىلىپ كە - لمىۋاتقان نويان كۆكۈلداشنى كۆرۈپ يا ئالدىغا مېڭىشنى، يا كەي - نىگە قېچىشنى بىلەلمەي داڭ قېتىپ تۇرۇپ قالدى. شۇ ئەسنادا نويان كۆكۈلداشنىڭ زەرب بىلەن ئۇرغان قىلىچى دەل ئۇنىڭ بوي - نىغا كېلىپ چۈشتى. سەركەردىسىنىڭ ئۆلۈمىنى كۆرگەن ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ جاسارىتى پۈتۈنلەي سۇنغانىدى. نۆكەرلەر ئۇلارنى قىينالمايلا قىلىچتىن ئۆتكۈزدى. نويان كۆكۈلداش ئارقىسىغا يې - نىپ دەرۋازىنىڭ قوش مۇشتۇمدەك يوغان قۇلۇپىنى بېلىگە قىس - تۇرۇۋالغان ئاي پالتا بىلەن چاقتى، قۇيما چويۇن دەرۋازىنى مە - دىرلاتماق ئانچە ئاسان ئەمەس ئىدى. ئادەتتە ئۇنى ھالقىسىغا باغلانغان ئارغامچا بىلەن ئاتقا سۆرتىپ ئاچاتتى. نۆكەرلەر ئاتقا سۆرتىدىغان ئارغامچا بىلەن تارتىپ دەرۋازىنى ئاچتى. ئۇنىڭغە - چە خۇسرەۋ كۆكۈلداش خەندەكتىن ئۆتىدىغان ئاسما كۆۋرۈكنى چۈشۈرۈپ، ئوتقاش يېقىپ بەلگە بېرىپ بولغانىدى. بابۇر خەندەك - نىڭ ئاسما كۆۋرۈكىدىن ئۆتۈپ تۇرۇشىغا دەرۋازا ئېچىلدى.

— يارايىسىلەر، باھادىرلىقنى ھەق - دادىغا يەتكۈزدۈڭلار، — دېدى بابۇر نويان كۆكۈلداش قاتارلىق سەركەردە - نۆكەرلىرىگە قاراپ.

— دەرھال ناغرا چېلىپ، چۇقان - سۈرەن سېلىپ ۋەھىمە پەيدا قىلىڭلار، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىن.

— خۇسرەۋ كۆكۈلداش بىر قىسىم يىگىتلەر بىلەن فىرۈزە دەرۋازىسىنى بېكىتسۇن، — دېدى بابۇر نويان كۆكۈلداشقا

قاراپ، — سىلى چاررەھە دەرۋازىسى تەرەپكە ھۇجۇم قىلسىلا. دوست ناسىر، خان قولى بەگلەر ئاھەنن دەرۋازىسىغا ھۇجۇم قىلسۇن. قاسىمبەگ قاۋچىن جانابلىرى گازىر سۇستان دەرۋازىسىغا، مىرىم ناسىر، شەيخ دەرۋىش بەگلەر سۆزەنگاران دەرۋازىسىغا ھۇجۇم قىلسۇن. مەن شىرىمبەگ تاغايى، مىرزا ئابدۇلئۆھھەپ ئارغۇنلار بىلەن خوجا يەھىيا قەسىرىدىكى جانۋاپا بەگنى تۇتاي. پەرمان تاپشۇرۇپ ئالغان سەركەردىلەر نۆكەرلىرىنى ئەگەش. تۈرگىنىچە ئاتلىرىنى چاپتۇرۇپ كېتىشتى. سۈت ئۇيقۇسىدا يات. قان سەمەرقەنت ئەھلى تۇيۇقسىز ياڭرىغان ناغرا ئاۋازى ۋە چۈ. قان - سۈرەندىن چۆچۈپ ئويغاندى.

بۇ دەھشەتلىك سادادىن ئويغانغان جانۋاپا بەگ ئۆزىنى چۈ. شىدە ئەمەس، ئوڭىدا قارا باسقانلىقىنى ھېس قىلدى - دە، ئال. دىراپ - تېنەپ كېلىنىپ، شەھەرنى مۇداپىئە قىلىش ئۈچۈن ئۆ. كەرلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ، ئاھەنن دەرۋازىسىغا قاراپ ئات سالىدى. — ئەھۋال چاتاق دورغا جانابلىرى، بابۇر پادىشاھ شەخسەن ئۆزى قوشۇن باشلاپ كېلىۋاتىدۇ.

شەيبانىخان يېتىپ كېلىپ بولغۇچە، ئاھەنن دەرۋازىسىدا تىركىشىشنى كۆڭلىگە پۈككەن جانۋاپا بەگ چاپارمەندىن بۇ خە. ۋەرنى ئاڭلاپ قايتىدىن قارا تەرگە چۆمدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭغا بابۇر سەمەرقەنتكە تۈمەنلىگەن لەشكەر بىلەن باستۇرۇپ كىرگەندەك تۇيۇلۇپ كەتكەندى.

«شەيبانىخان ئالىيلىرى ياردەمگە كېلىپ بولغۇچە دەرۋازىنى ساقلاش ئەمەس، مېنىڭ بۇ كالىمامۇ بويىنۇمدا تۇرمايدىغان ئوخ. شايدۇ. ئەڭ ياخشى جېنىمنى قۇتقۇزاي. ئۆلۈمدىن باشقىسى تا. ماشا دەپتىكەن...»

جانۋاپا بەگ ئاھەنن دەرۋازىسىنى قوغداشتىن ۋاز كېچىپ، ئېتىنىڭ يېشىنى شەھەرنىڭ سىرتىغا بۇرىدى - دە، جان - جەھ. لى بىلەن قامچا سالىدى. تاڭ ئاتتۇچە بابۇرنىڭ سەركەردە - نۆكەرلىرى سەمەرقەنت.

نىڭ ھەممە دەرۋازىسىنى تولۇق ئىگىلىدى. كېچىدىكى جەڭنىڭ سەۋەبىنى ئاڭقىرىپ ئۆلگۈرگەن شەھەر ئاھالىسى — ئاشپۇزۇل خوجايىنلىرى، دۇكاندارلار، ھۈنەرۋەن — كاسىپلار، باي — تۈرپەر تاۋاق — تاۋاقلاردا ئاش — گۆشلەرنى كۆتۈرۈپ كېلىپ، سەرگەردە نۆكەرلەردىن ھال سورىدى ۋە ئۆزلۈكىدىن تەشكىللىنىپ، تاياق — توقماقلارنى كۆتۈرگىنىچە قېچىشقا ئۆلگۈرلەمەي مۆكۈۋالغان ياۋ لەشكەرلىرىنى دۇمبالاشقا باشلىدى. شەيبانخان شەھەرنى ساقلاشقا قويغان بەش يۈز لەشكەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك مانا مۇشۇنداق ئېچىنىشلىق ئۆلتۈرۈلدى.

— مەلۇم بولغاي، بىر قىسىم بىكار تەلەپ شەھەر لۈكچەك-لىرى ئاھالىنى بۇلاڭ — تالاڭ قىلىۋاتىدۇ.

مەلۇماتنى ئاڭلاپ بابۇر غۇزۇزىدە قاپقىنى تۇردى:

— پەرمان! — دېدى ئۇ كەسكىلىك بىلەن قولىنى شىل-تىپ، — ھەرقايسى دەرۋازىلارنى بېكىتىشكە نوپان كۆكۈلداش نازارەتچىلىك قىلسۇن. خۇسرەۋ كۆكۈلداش، شىرىمبەگ تاغايىلار ئاۋامدىن تەشكىللەنگەن پىدا ئىيلارغا باش بولۇپ سېپىل ئۈستىگە ئوق، ياغاچ — تاش ئاچىقسۇن. سەرگەردە شاھقۇلى مەردان زەمبە-رەكلەرنى تەكشۈرۈپ، مەنچاناقلارنى تەييارلىسۇن. مىرزا ئابدۇل-ۋەھھاپ موغۇل باش بولۇپ كوچا — رەستىلەرنى چارلىسۇن. تو-پىلاڭدىن توغاچ ئوغرىلاش مەقسىتىدە مال — دۇنيا بۇلاش كويىغا چۈشكەن شەھەر لۈكچەكلىرىگە سىيلە — رەھىم قىلىنمىسۇن. سەرگەشلىك قىلىشقا پىتىنغانلارنىڭ كالىسىنى ئېلىڭلار. رەئە-يەتنى خاتىرجەم قىلىڭلار.

※ ※ ※

بابۇرنى ئۆزى بىلەن جەڭ قىلىشقا جۈرئەت قىلالمايدۇ، بىر بولسا پەرغانىگە كېتىشكە، بىر بولسا تاشكەنتتىكى تاغىسى سۇل-تان مەھمۇدخاننىڭ يېنىغا بېرىشقا مەجبۇر بولىدۇ، دەپ خاتىر-

جەم ئولتۇرغان شەيبانىخان سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ بىر كېچىدە - دىلا بابۇرنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتكەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ، قۇلىقىغا ئىشەنمەيلا قالدى. ئالدىغا سالپايغان پېتى گۇناھىنى تىلەپ كەلگەن جانۇپا بەگنى ئەدەپلەشكۈمۇ رايى بارماي، لەشكەرلىرىنى باشلاپ يېتىپ كەلدى. بۇ چاغدا شەھەر دەرۋازىسى ۋە سېپىللارغا بابۇرنىڭ تۇغ - ئەلەملىرى قانداق بولغانىدى. بۇ مەزىرىنى كۆرۈپ ئۆتى يېرىلغۇدەك غەزەپلەندى. لېكىن، بابۇرنىڭ زادى قانداق چىلىك لەشكەر بىلەن شەھەرنى بېسىۋالغانلىقىنى بىلەلمىگەچكە، دەماللىققا ھۇجۇم قىلىشقا پىتىنالمىدى. ئۇنىڭسىز مۇ خەندەكلىدىرى كەڭ ھەم چوڭقۇر، سېپىللىرى ئېگىز ھەم مۇستەھكەم سەمەرقەنت شەھىرىنى ھۇجۇم بىلەن ئېلىش ئانچە ئاسان ئەمەسلىكى ئۆزىگىمۇ ئايان ئىدى. شۇڭا بىخۇدۇلۇق قىلىپ شەھەرنى ساقلاشقا ئازغىنە لەشكەر قويغىنىغا پۇشايمان قىلىپ، ئىلاجسىز خوجا دىدارغا قايتىشقا مەجبۇر بولدى.

بۇ چاغدا ئوردىدىكى بوستان سارىيىغا چۈشكەن بابۇرنى شەھەردىكى كاتتىلار، ئېسىل زادىلەر، ئاۋام ۋە كىلىللىرى ۋە ئالىم - ئۆلىمالار كېلىپ مۇبارەكلەشمەكتە ئىدى.

كېيىنكى كۈنلەردە بابۇر «ۋاقائى» ناملىق كۈندىلىك خاتىرىسىگە بۇ قېتىمقى جەڭنى خۇلاسىلەپ تۆۋەندىكى قۇرلارنى يازدى:

«... بۇز قىرىق يىلغا يېقىن سەمەرقەنت پايىتەختى بىزنىڭ خانىداندا بولۇپ كەلگەنىدى. نەدىكى بىرىيات ۋە دۈشمەن ئۆزبېك كېلىپ ئىگىلىۋالغانىدى. قولىدىن كەتكەن مەملىكەتنى تەڭرى قايتىدىن بەردى. تالان - تاراجغا ئۇچىرىغان ۋىلايەت يەنە قوللىمىزغا كىردى. سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا مىرزىمۇ ھىرىنى مۇشۇنداق يول بىلەن تۇيۇقسىز ئالغانىكەن. لېكىن، ئىش بىلەر كىشى ئالدىدا روئىشەن، ئىنساب ئىگىسى نەزەرىدە ئېنىقكى، ئۇ ئېلىش بىلەن بۇ

ئېلىش ئوتتۇرىسىدا چوڭ پەرق بار: بىرىنچىدىن، سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا مىرزا كۆپ ئىش كۆرگەن، نۇرغۇن تەجرىبە بىلەرگە ئىگە بولغان چوڭ پادىشاھ ئىدى؛ ئىككىنچىدىن، ئۇنىڭ دۈشمىنى يادىكار مۇھەممەد ناسىر مىرزا بولۇپ، ئۇ تېخى ئون يەتتە - ئون سەككىز ياشلىق تەجرىبىسىز بىر ئوغلان ئىدى؛ ئۈچىنچىدىن، دۈشمىنىڭ ئىچىدىن ھەممە ئەھۋالنى بىلىدىغان مىرئەلى مىراخور چىقىپ، مىرزاغا كىشىلەرنى ئەۋەتىپ، ئۇلارنى تۇيدۇرماي دۈشمەن ئۈستىگە ئېلىپ كەلگەنىدى؛ تۆتىنچىدىن، ئۇنىڭ دۈشمىنى قورغاندا ئەمەس، بەلكى باغى زاغاندا بولۇپ، سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا مىرزا شەھەرنى ئالغان مەزگىلدە يادىكار مۇھەممەد مىرزا ئۆز ئادەملىرى بىلەن ئىچىشۋازلىق قىلىۋاتقاندىن. ئۇ كېچىسى يادىكار مۇھەممەد مىرزانىڭ سارىيىدا ئۈچ كىشى قالغان بولۇپ، ئۇلارمۇ مەست ئىكەن، بەشىنچىدىن، ئۇ (سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا) دۈشمىنى شۇقەدەر غاپىلىلىقتا تۇرغاندا كەلدى - دە، شەھەرنى ئالدى. مەن سەمەرقەنتنى ئالغاندا ئون توققۇز ياشتا بولۇپ، ھېچقانچە كۆپ ئىش كۆرمىگەن ۋە تەجرىبىسىز ئىدىم؛ ئىككىنچىدىن، مېنىڭ دۈشمىنىم شەيباقخانەك تەجرىبىسى مول، كۆپ ئىش كۆرگەن چوڭ ياشلىق بىر كىشى ئىدى؛ ئۈچىنچىدىن، بىزگە سەمەرقەنتتىن ھېچ كىشى كەلمىگەنىدى، گەرچە شەھەر ئاھالىسى مېنى خالىسىمۇ، لېكىن شەيباقخانەدىن قورقۇپ، ھېچكىم بۇنداق ئويلىمايتتى؛ تۆتىنچىدىن، مېنىڭ دۈشمىنىم قورغاندا ئىدى. بىز قورغاننى ئېلىپ، دۈشمەننى قاچۇردۇق؛ بەشىنچىدىن، بىز بىر قېتىم سەمەرقەنتنى ئېلىشقا كېلىپ، دۈشمەنگە تۇيدۇرۇپ قويغانلىقىمىزدىن، ئىككىنچى قېتىم كېلىپ، تەڭرىنىڭ ئىنايىتى بىلەن سەمەرقەنتنى ئالدىق. بۇلارنى دېيىشتىن غەرەز باشقىلارنى كەمسىتىش ئەمەس، بەلكى يۇقىرىدا ئېيتىلغاندەك، بولغان

غىشنى بايان قىلىش؛ بۇلارنى يېزىشتىن مەقسەت ئۆزۈمنى
ئارتتۇرۇش ئەمەس، بەلكى يۇقىرىدا يېزىلغاندەك، راست
غىشنى دېيىش...»^①

117

تاشكەنت.

باھاردىن كېيىن كۆكەرگەن باغلارنى تۈرلۈك قۇشلارنىڭ
ئاۋاسى چاڭ كەلتۈرەتتى. ئەنە ئاشۇ ناۋاكەش قۇشلار ئارىسىدا
كاككۇكنىڭ ئاۋازى باشقىچە ئاڭلىناتتى. تۈرۈپ - تۈرۈپ قۇشلار -
نىڭ ئاۋاسىنى باغلارغا باراۋەتكە چىققان بەگ - تۈرلەرنىڭ
ناخشا - سازلىرى بېسىۋالاتتى. ھەئە، ئون نەچچە يىلدىن بېرى
ئۇرۇش مالىمانچىلىقىدىن خالىي تاشكەنت شەھىرى تولىمۇ غەم -
سىز ئىدى. ھەرقايسى دەرۋازىلاردىن ھەر كۈنى سودا كارۋانلىرى
كىرىپ - چىقىپ تۇراتتى. چوڭ سودىگەرلەردىن ئۇششاق تىجا -
رەتچىلەرگىچە، دېھقانلاردىن مەدىكارلارغىچە تۇرمۇش ھەلەكچىلىك -
كىدە ئالدىراش يۈرۈشەتتى. نەچچە يىلدىن بېرى كەتمەن، ئورغاق،
ئوتغۇچ، ساپان... قاتارلىق دېھقانچىلىق سايمانلىرى ۋە پىچاق،
قىنچىراق، كەكە، پالتا، لاخشىگر... قاتارلىق تۇرمۇش سايمانلىرى -
نى سوقۇپ يۈرگەن تۆمۈرچىلەرنىڭ قىش ئاخىرلاشقاندىن بېرى
قىلىچ، نەيزە، گۈرزە... قاتارلىق جەڭ قوراللىرىنى سوقۇشى بىر
يېڭىلىق ئىدى. ئۇلارنىڭ خان يارلىقى بىلەن جەڭ قوراللىرىنى
ياساۋاتقانلىقىنى كىشىلەر ئانچە بىلىپ كەتمەيتتى. چېچەنرەك
كىشىلەر تۆمۈرچى دۈكىنىدا بىردىنلا كۆپىيىپ قالغان جەڭ

① «بابۇرنامە»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1992 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى،

قوراللىرىغا قاراپ پات يېقىندا چوڭ بىر ئۇرۇشنىڭ بولىدىغانلىقىنى قىلىشقا تىرىشكەن ۋە خان - پادىشاھلارنىڭ كۈڭلىكىگە ئىگە بولۇپ، ئۇل - يۇرتقا ئاسايىشلىق، تىنچلىق تىلىشەتتى. شۇ تاپتا ئوردىدىكى ئالتۇن تەختتە جىيەنى بابۇرنىڭ ياردەم سوراپ ئەۋەتكەن خېتىنى تۇتۇپ ئولتۇرغان سۇلتان مەھمۇدخان تەڭسىز خىياللارغا ئەسىر بولغانىدى. ھەئە، ئۇ كۆزدىن بابۇرنىڭ سەمەرقەنتنى شەيبانىخاندىن تارتىۋالغانلىقى خەۋىرىنى ئاڭلاپ خېلىلا خۇشالانغان، ئۆزىگە خائىنلىق قىلغان شەيبانىخاندىن ئاز - تولا دەردى چىققاندىكى بولۇپ تەسەللى تاپقان ۋە بابۇرنىڭ غەلبىسىنى تەبىرىكلەپ ئالاھىدە مەكتۇپ ئەۋەتكەنىدى. شۇ چاغدا تۆمۈرنى قىزىقىدا سوقۇپ لەشكەر ئەۋەتىپ، بابۇر بىلەن بىرلىكتە شەيبانىخاننى تەلتۆكۈس يوقىتىشنى ئويلىغان بولسىمۇ، ئىلكىدە ئەۋەتكۈدەك تۈزۈك لەشكەر قالمىغانلىقى ئۈچۈن ئامالسىز قالغان، شەيبانىخاننىڭ ئالدام خالتىسىغا چۈشۈپ، ئۇنىڭغا ھەممە لەشكەرلىرىنى ئەۋەتىپ بەرگىنىدىن كۆپ پۇشايمان يېگەنىدى. شۇنىڭدىن كېيىن سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئەۋسىيەسى بىلەن قايتىدىن چېرىك يىغىشقا، تۆمۈرچىلەرگە جەڭ قوراللىرى ياساشقا پەرمان بەردى. لېكىن، يېڭى لەشكەرلەرنىڭ جەڭگە يارىغۇدەك بولۇشىغا خېلى ۋاقىت كېتەتتى.

ئۇ بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئولتۇرغان ئەمىرلەرگە تەكشى بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن، قولىدىكى خەتكە قايتا نەزەر تاشلىدى. بابۇر خېتىدە سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ شەيبانىخاننىڭ لەشكەرلىرى تەرىپىدىن قامالدا قالغانلىقىنى، ئىلكىدە ياۋنىڭ مۇقابىلىسىگە چىققۇدەك تۈزۈك لەشكەرنىڭ قالمىغانلىقىنى، ھىراتتىكى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا، ھىساردىكى خۇسرەۋ شىھىرلەرگە ياردەم سوراپ مەكتۇپ ئەۋەتكەن بولسىمۇ، تېخىچىلا جاۋاب كەلمىگەنلىكىنى، ئىلاجسىز تاغىسىدىن ياردەم سوراۋاتقانلىقىنى سەمىمىيلىك بىلەن بايان قىلغان ۋە بىرلىكتە مۇناپىق شەيبانىخاننى يوقىتىپ، ئاپەتنى تۈپ يىلتىزىدىن قۇرۇتۇش تەكلىپىنى بەرگەنىدى.

«بابۇر سەمەرقەنتنى ئالغاندىن كېيىن شاۋدار، سوغدى، مەد- يانكۆل، خوزار، قارشى، قاراكۆل، مەرۋى قاتارلىق ۋىلايەت، تۈمەن بەگلىرى شەيبانىخاننىڭ ئىتائىتىدىن چىقىپ بابۇرغا بەيئەت قىلىپتۇ دەپ ئاڭلىۋىدىم. ئەجەبا شۇنچىۋالا يۇرتلارنى ئىلىكىگە ئېلىپمۇ شەيبانىخان دېگەن خەرگە تاقابىل تۇرغۇدەك ماغدۇرى يوق. مىدۇر؟ قىشتىن بېرى چېرىك جۇغلىماي نېمە ئىش قىلغاندۇ؟ نېمىلا بولمىسۇن سەمەرقەنتنى شەيبانىخانغا تارتتۇرۇپ قويۇشقا ھەرگىز بولمايدۇ. لېكىن، ھازىر بىزنىڭ ئىلىكىمىزدىمۇ تۈزۈك لەشكەر يوق. ھەممە لەشكەرلىرىمىزنى ئول ئاسىي، تۈزكۈرنىڭ ئىختىيارغا تاپشۇرغىنىمىزدىن بابۇرنىڭ پەقەتلا خەۋىرى يوق. بۇنى بىلسە نېمىدەپ قالار؟ مېنى ئەخمەقلىقتە ئەيىبلىشى تۈر- غانلا گەپ. ئۆز ۋاقتىدا ئول تۈزكۈر مۇناپىققا نېمانچە بەك ئىشىد- نىپ كەتكەن بولغىدىم؟...»

سۇلتان مەھمۇدخان ئۇلۇغ - كىچىك تىنغىنىچە قولىدىكى خەتنى سەيىد مۇھەممەد مىرزىغا ئۇزاتتى:

— كۆرۈپ باقسىلا، بابۇر پادىشاھ ياردەم ئەلەپ قىلىپتۇ. سەيىد مۇھەممەد مىرزا خەتكە تېزلا كۆز يۈگۈرۈپ چىقتى: — بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرى دەۋەت قىلمىسىمۇ، ئول تۈز- كۈر مۇناپىققا جازا يۈرۈش قىلىش مەجبۇرىيىتىمىز بار ئىدى. پەرمان بەرسىلە، ئۆزۈم لەشكەر تارتىپ باراي.

— ھازىر ئىلىكىمىزدە جەڭگە يارىغۇدەك قانچىلىك لەشكەر بار؟

— چېرىكلەرنى مەشقاۋۇللار مەشىقلەندۈرۈۋاتىدۇ. كونا لەشكەرلەرنىڭ قېرى - ئاجىزلىرىنى چىقىرىۋەتكەندە مىڭ بەش يۈز يارام لەشكەر بار. ئۆرەتۈپىدىكى ئاغام مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ ئىلىكىدىمۇ ئۈچ مىڭغا يېقىن لەشكەر بار. ئۇلارنىڭ يېرىمىنى ئالساق بولىدۇ.

— ئۆرەتۈپە تاشكەنتنى قوغداشتىكى مۇھىم ئۆتكەل، ئۇ لەشكەرلەرنى مىدىرلاتمايلى. سىلى تاشكەنتتىكى ئاشۇ بىر يېرىم

مىڭ لەشكەرنى ئېلىپ ئەتىلا بولغا چىقىمىلا. سەركەردە ئەيىۋۇپ بەگچەك بىلەن سەركەردە قاشقا مەھمۇد سىلىگە ئورۇنباشار بول- سۇن. نۇسرەت خەۋەرلىرىنى كۈتىمىز.

— پەرمانبەردارمىز! — دېدى پەرمان تاپشۇرۇپ ئالغان سەركەردىلەر دەس ئورنىدىن تۇرۇپ.

ئىلگىرى بۇنداق كېڭەشلەردە بىلەرمەنلىك قىلىپ، سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ساقىلىنى تاراپ ۋالاقلاپ تىنمايدىغان نىغمەت مىرزا، ئەھمەدبەگ تەلبە، سۇلتان جۈنەيدى بارلاس قاتارلىق ئە-

مىرلەر شۇ تاپتا باشلىرىنى تونلىرىنىڭ ئىچىگە تىقىۋېلىشقاندەك بولدى. دېمىسىمۇ شەيبانىخاننىڭ خائىنلىقىدىن كېيىن، ئۇلارنىڭ تاۋۇزى قولتۇقىدىن چۈشكەن، سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ بۇ مەسئۇلىيەتنى سۈرۈشتۈرۈپ جازالىشىدىن ئەنسىرەپ دەككە - دۈككىدە قېلىشقاندى. تەلىيىگە يارىشا سۇلتان مەھمۇدخان شەيبانىخاننىڭ ھاقارەتلىك خېتىنى كۆرۈپ قاتتىق غەزەپلەنگەن بولسىمۇ، بۇ ئىشنىڭ سەۋەبىنى ئۇچۇر - بۇجۇرىغىچە سۈرۈشتۈرمىدى. سەي- بىد مۇھەممەد مىرزمۇ ئوردىدا بۆلۈنۈش، تەپرىقە كېلىپ چىقىد- شىدىن ئەنسىرىدىمۇ ياكى بۇ خۇشامەتچىلەرنىڭ قىلمىشىنى سۈ- رۈشتە قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق دەپ قارىدىمۇ ئەيتاۋۇر، سۇلتان مەھمۇدخانغا ئۇلارنىڭ مەسئۇلىيىتىنى سۈرۈشتە قىلىش تەكلى- پىنى بەرمىدى. شۇنىڭدىن بېرى تىلى تۇتۇلۇپ قالغان بۇ ئەمىر- لەر تولا بىلەرمەنلىك قىلمايدىغان بولۇشقاندى.

— خەزىنىدىن بابۇر پادىشاھقا، ئانىلىرىمغا، ئىگىچىلىرىم- گە سوۋغات ئېلىۋالسىلا، ئۇلارغا مەندىن سالام ئېيتسىلا، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان.

— خوش، — دېدى سەيىد مۇھەممەد مىرزا ۋە سۇلتان مەھمۇدخانغا قاراپ بىر ئاز دېلىغۇل بولۇپ تۇرغاندىن كېيىن ئې- غىز ئاچتى، — نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ئالىيلىرىنىڭ سەمىگە سېلىشنى كۆڭلۈمگە پۈككەن بىر ئىش بار ئىدى. — خوش، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان.

— ئۇرۇشتا يېڭىش - يېڭىلىش بولۇپ تۇرىدۇ. ناۋادا بۇ قېتىمقى جازا يۈرۈشىمىز مۇۋەپپەقىيەتلىك بولماي قالسا، تۈز - كور شەيبانخاننىڭ خورىكى تېخىمۇ ئۆسۈپ كېتىشى، بەلكىم تەسەررۇپىمىزغا باستۇرۇپ كېلىشى مۇمكىن. خېلى نۇرغۇن چېب - رىك يىغقان بولساقمۇ، ئۇلارنى باستۇرۇپ كەلگەن كۈچلۈك ياۋىنىڭ مۇقابىلىسىگە سېلىش تېخى بالدۇر. شۇڭلاشقا، ھەر ئېھتىمالغا قارشى تۇرپاندىكى ئىنىلىرى ئالاچەخان ئالىيلىرىدىن لەشكىرىي ياردەم سورايلمىكىن دەيمەن. كۆسەي ئۇزۇن بولسا قول كۆيمەپ - تۇ، دەيدىغان گەپ بار. بول ئۆۋەتتىكى يۈرۈشتە شەيبانخاننى مەغلۇپ قىلالساق، ئالاچەخان ئالىيلىرىنىڭ تاشكەنت سەپىرى سىلى — ئاغىسى بولمىش چوڭ خان ئالىيلىرىنىڭ ھۇزۇرىغا سالامغا كەلگىنىگە ھېساب بولار. ئالمادىس كۈتۈلمىگەن ئەھۋال يۈز بېرىپ قالسا، ئالاچەخان ئالىيلىرىنىڭ ھەمدەمچى قوشۇنى بىلەن شەيبانخاننىڭ مۇقابىلىسىگە بىمالال چىقالايمىز.

— بۇ دېگەنلىرىمۇ توغرا، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان ئويچانلىق بىلەن، — بۇ يىلقى قۇربان ھېيت ھارپىسىدا ئول ئىدىمىدىن مەكتۈپ تاپشۇرۇۋالغاندىن بېرى قايتا خەۋەرلىشەلمىدۇق. خېتىدە مۇناپىق مىرزا ئابابەكرىدىن ماڭلايىۋېنى قايتۇرۇۋېلىش ھازىرلىقنى كۆرۈۋاتقانلىقىنى، ئالدىنقى قېتىملىق جازا يۈرۈ - شىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتسىز بولۇپ قالغانلىقىنى، بۇ قېتىمقى يۈ - رۈشىدە نۇسرەت قازانسا، قەشقەردىن ئۇدۇللا تاشكەنتكە كېلىپ، ئىنىلىق مەجبۇرىيىتىنى ئادا قىلىپ سالامغا كېلىدىغانلىقىنى ھەمدە مەرھۇم ئاتىمىزنىڭ مەقبەرىسىنى تاۋاپ قىلغۇچ يېنىمدا بىرەر يىل تۇرۇپ، ۋالىدەلىرىمىزنىڭ خىزمىتىنى قىلىش ئار - زۇسى بارلىقىنى بىلدۈرگەنىكەن.

مىرزا ئابابەكرى سەيپىد مۇھەممەد مىرزانىڭ ئانا بىر، دادا بۆلەك ئاكىسى ئىدى. شۇ تاپتا مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى خىجىللىق تۇيغۇلىرى چىرمىۋالدى:

— گەرچە مىرزا ئابابەكرى ئۇزۇندىن بېرى ئىزچىل تۈردە

سەلتەنەتمىزگە سەركەشلىك قىلىپ، قارشىلىشىپ كەلگەن بول-
سىمۇ، قەشقەرنىڭ ئۇ تەرىپىگە ئۆتۈشكە مۇۋەپپەقىيەت بولالماي كەل-
دى، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بېشىنى تۆۋەن سالغان
ھالدا، — ئالاچەخان ئالىيلىرىنىڭ ماڭلايسۆيەنى قايتىدىن غەزەپ
تەسەررۇپىغا ئېلىپ، ئاتا ئارزۇسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا بەل باغ-
لىشى ئەلۋەتتە كاتتا ئىشتۇر. ئەمما ھازىر شەيبانخاننىڭ تەھدىتى
كىمىسى ھەددىدىن ئاشتى. تەخت - سەلتەنەتمىز ئۈچۈن ھازىر
مىرزا ئابابەكرى خەۋپىدىن شەيبانخاننىڭ خەۋپى ياماندۇر. ئاق-
سۇ، ئۈچ^① تا ئالاچەخان ئالىيلىرىنىڭ قېيىنئاغىسى مىرجاپپار
بەردى بەگدەك باھادىر سەركەردە ھەم لەشكەرلەر باردۇر. شۇڭا،
ھازىرچە ماڭلايسۆيە يۈرۈشىنى ۋاقىتنىچە توختىتىپ، لەشكەرى
كۈچىنى تاشكەنتكە يۆتكەپ كەلسە، بىرلىكتە شەيبانخاننى يو-
قاتقاندىن كېيىن، ئاندىن قەشقەرگە يۈرۈش قىلىپ ماڭلايسۆيەنى
مىرزا ئابابەكرى ھۆكۈمرانلىقىدىن خالاس قىلساق ياخشىراق
بولارمىكىن دەيدىغان ئويۇم بار. قالدىسىنى ئويلىشىپ كۆرگەيلا.
— بول مەسلىھەتلىرى ئورۇنلۇق، — دېدى سۇلتان مەھ-
مۇدخان، — سىلى سەمەرقەنتكە لەشكەر تارتىۋەرسىلە. مەن ئى-
نىم ئالاچەخانغا بۇ تەرەپتىكى ئەھۋالنى تەپسىلىي بايان قىلىپ
مەكتۇپ يوللاي.

— دانالىق بىلەن قارار چىقاردىلا ئالىيلىرى، — دېدى سەي-
پىد مۇھەممەد مىرزا مەمنۇنلۇق بىلەن، — ئەمەس كەمىنلىرى
تەييارلىق كۆرەي. ئاللاھ خالىسا نۇسرەت خەۋىرىمىزنى ئاڭلىغايلا.
— ئىنشائاللاھ.

بارلىق ئەمىرلەر دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، سەيپىد مۇھەممەد
مىرزىنىڭ غەلبىسى ئۈچۈن دۇئاغا قول كۆتۈرۈشتى. شۇ تاپتا نې-
مىنىدۇر خىيال قىلىۋاتقان ئەھمەدبەگ تەلبەننىڭ دۇئاغا كۆتۈرگەن
ئالغانلىرى بىلەن يۈزىنى توسۇپ تۇرۇپ يېنىدىكى ئەييۇپ بەگ-
چەككە «سەل تۇرۇپ ئايرىم كۆرۈشەيلى» دېگەن مەنادا كۆز ئىشارىسى

① ئۈچ — ئۈچتۇرپان.

قىلىۋاتقىنىنى ئەيىۈپ بەگچەكتىن باشقا ھېچكىم سەزمىدى.

※ ※ ※

ياز قۇياشى سەرپول ۋادىسىنى بىر تال چوغ تاشلىسا يانغىن پەيدا قىلغۇدەك قىزدۇرۇۋەتكەندى. قۇياش نۇرىدا كۆھەك دەريا - سىنىڭ سۈيى جىمىرلاپ كۆز چاقتى. شەيبانخان بىلەن مەيدان جېڭى قىلىش ئۈچۈن، ئاۋۋال سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ سىرتىدە - كى باغى نەۋدە بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرىنى توپلاپ، ئاندىن سەرپول دالىسىغا قارارگاھ قۇرغان بابۇر ھە دېگەندە جەڭ قىلىشقا ئالدىرماي، قارارگاھنى مۇھاپىزەت قىلىپ تۇرۇۋاتاتتى. خېلى پۇختا، تەجرىبىلىك بولۇپ قالغان بابۇر قارارگاھنىڭ ئەتراپىنى چۆرگىلىتىپ خەندەك قازدۇرۇپ، خەندەكنىڭ ئىچى تەرىپىنى شاخ - شۇمبىلار بىلەن قاشالاتقۇزۇپ، خۇددى سېپىلغا ئوخشاش مۇستەھكەملىۋالغانىدى. خەندەكنىڭ بىر ئۈچىنى كۆھەك دەريا - سىغا تۇتاشتۇرۇپ سۇ باشلىۋالغانىدى. بابۇرنىڭ قارارگاھىنىڭ بىر تەرىپىنى كۆھەك دەرياسى، ئۈچ تەرىپىنى خەندەك مۇستەھكەم ئوراپ تۇراتتى. كۆھەك دەرياسىنىڭ سۈيى خەندەكنىڭ بىر بېشىدىن كىرىپ، يەنە بىر بېشىدىن چىقىپ كېتەتتى. قارارگاھ ئەنە ئاشۇ مۇستەھكەم سۇ سېپىلنىڭ ئىچىگە جايلاشقانىدى.

بىرنەچچە قېتىم ھۇجۇم قىلىپ كېلىپمۇ قارارگاھقا يېقىن يولىيالمىغان شەيبانخان نەزەرىدە تۈك سويما ھېسابلايدىغان با - بۇرغا يەنە بىر قېتىم قايىل بولدى. شۇ كۈنلەردە بابۇر جەڭ قىلىشقا ئالدىرماي، ياردەمگە كېلىدىغان لەشكەرلەرنى كۈتۈۋاتاتتى. گەرچە ئاز - تولا چېرىك يىغىپ، لەشكەرلىرىنىڭ سانىنى خېلىلا ئاۋۇتقان بولسىمۇ، ئەمما لەشكەرلىرىنىڭ شەيبانخاننىڭ لەشكەر - لىرىنىڭ سانىدىن خېلىلا ئاز ئىكەنلىكى ئۆزىگە ئايان ئىدى. با - بۇر خۇراسان ھۆكۈمدارى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا بىلەن ھىسار - دىكى خۇسرەۋ شاھتىن ياردەمگە لەشكەر كېلىشتىن ئۈمىد ئۈزگەن

بولسىمۇ، تاشكەنتتىكى تاغىسى سۇلىخان مەھمۇدخاندىن ھەمدە ئەتراپتىكى چوڭ - كىچىك بەگلەردىن لەشكەر كېلىدىغانلىقىغا ئىشىنىتتى. ئەمما، ئۇلاردىن تېخىچىلا ئېنىق خەۋەر يوق ئىدى. ئۇنىڭ جەڭگە چىقماي يېتىۋېلىشىدىن زېرىككەن شەيبانخان ھەر كۈنى دېگۈدەك ناغرا چالدۇرۇپ جەڭگە ئۈندەيتتى؛ قارارگاھ تۈۋىدگە لەشكەر ئەۋەتىپ تىللاتقۇزۇپ، غۇرۇرغا تەگمەكچى بولاتتى. كۆھەك دەرياسى بابۇرغا مەدەت بەرمەكچى بولغاندەك يېقىملىق شاۋقۇنلايتتى، ئەمما ئۇنىڭ غېمىنى قىلچىلىك يەڭگىلىدە تەلمەيتتى. شەيبانخان ئۇنىڭ ھاياتىدىكى ئەڭ قورقۇنچلۇق رەقىب بولۇپ قالغانىدى.

«قارىغاندا شەيباق بىلەن ئۆزۈم يالغۇز جەڭ قىلىدىغان ئوخشايمەن. ئىنىم جاھانگىر مىرزىدىن چوڭ ئۈمىد كۈتكەندىم، ئۆزى كەلمىگەننى ئاز دەپ، ئەھمەد تەنبەل دېگەن رىياكارنىڭ ئىدىيەسى خەلىل تەنبەلنى باش قىلىپ، ئاران ئىككى يۈز ئۆكر ئەۋەتتۈ. ئىككى يۈز ئەمەس، ئىككى مىڭ ئۆكر ئەۋەتسىمۇ ئەۋەتەتە. كۈچىلىكى بار ئىدى. پەرمانىغا سەركەشلىك قىلىشقا يېتىنالمىي ئاشۇ يوق ھېسابىدىكى لەشكەرنى ئەۋەتكىنىگە قارىغاندا، يەنىلا ئۆز غېمى بىلەن قالغان ئوخشايدۇ. قېرىنداش دېگەن شۇنداق بولامدۇ؟ ھەممە لەشكەرلىرىنى ئەۋەتىپ قويسا، لەشكەرسىز قېلىشىدىن، پەرغانە ۋادىسىدىن ئايرىلىپ قېلىشىدىن قورققان گەپ. ھەرقانچە بولسىمۇ ئۆز ئىنىمغا شۇنچىلىك نامەردلىكنى قىلارمەنمۇ؟ پۈتكۈل پەرغانىنى تولۇق بېرىۋەتسەممۇ يەنىلا ماڭا ئىشەنمەپتۇ. ئاغامنى بالا - قازادىن قۇتۇلدۇراي دېگەننى ئويلىدە ماپتۇ. ئەھۋالدىن قارىغاندا، ئۇنىڭ مېنىڭ ئۆلۈك - تىرىكىم بىلەن كارى يوق ئوخشايدۇ. يەنە كېلىپ ئۇنىڭ ئەھمەد تەنبەلدەك تۈزكۈر بىلەن يارىشىۋالغىنى نېمىسى؟ بەلكىم ئۇنىڭغا مۇشۇ ئەقىلنىمۇ ئەھمەد تەنبەل ئۆگەتكەندۇ تاينىلىق. مەندىن ئەيمەنمەسە، ئەھمەد تەنبەل ئۇنىڭ تەختىنى بايىلا تارتىۋالاتتى. ئىشقىلىپ جاھانگىر مىرزا بۇرنى قوتانغا باشلاپتۇ...»

بابۇر ھەسرەتلىك بىر ئۇھ تارتىۋېلىپ، يەنە خىيالغا پېتىپ كەتتى.

«ئەڭ چوڭ ياردەمنى ھىراتتىكى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارادىن كۈتكەندىم، ئۇ ئارىمىزدىكى ئۇرۇق - تۇغقاندارچىلىقىنىمۇ، نا - ئىنساب شەيباقتىن كېلىدىغان خەۋپ - تەھلىكلەرنىمۇ چۈشەند - دۈرۈپ يازغان خېتىمنى جاۋابسىز قالدۇردى. شەيباق مەندىن سە - مەرقەنتنى تارتىۋالسا كۆزىنى خۇراسانغا - شانۇشەۋكىتى سە - مەرقەنتتىن قېلىشمايدىغان ھىراتقا تىكىدىغانلىقىنى نېمىشقا ئويلىمايدىغاندۇ؟ ئەمەلىيەتتە شەيباق تۆمۈرىيلەر ئەۋلادى ئۈچۈن ئورتاق دۈشمەن ئىدىغۇ؟ ئۇ شەيباقنىڭ ئەھۋالىنى، مەقسەت - مۇددىئاسىنى مەندىنمۇ ئوبدان بىلەتتىغۇ؟ ئاشۇنداق تەجرىبىلىك پادىشاھ پات يېقىندا بېشىغا كېلىدىغان خەۋپنى نېمىشقا ئويلىمى - دىكىنە؟ ماقۇل، ئۇغۇ ئويلىمىسۇن، ئەلىشىر نەۋائىي ھەزرەتلىرىد - دەك دانىشمەن ئۇستازنىڭ قولىدا تەربىيەلەنگەن ئوغلى - بەدد - ئۇزۇرمان مىرزا ئويلىشى كېرەك ئىدى. لېكىن ئۇمۇ جىم. ئاشۇ ئاتا - بالىلار ھىرات تەختىگەھى ئۈچۈن بىر - بىرىگە قىلىچ پاي - لىڭاچلىشىپ، مىڭلىغان لەشكەرلەرنىڭ بېشىغا چىقىشتىن ھاي - قىلىشىمىدى. ئەمما، ئورتاق دۈشمىنىگە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن بىر ئادەمنىمۇ ياردەمگە ئەۋەتمىدى. خۇسرەۋ شاھ بولسا ئۆز ئاقد - ۋىتىدىن قورقۇپ ھەمدەمگە لەشكەر ئەۋەتمىدى. كۆڭلۈم تۈيۈپ تۇرۇپتۇ، ئۇ مېنىڭ روناق تېپىشىمنى ئەمەس، خانىۋەيران بولۇ - شۇمنى تىلەيدۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە نەۋرە قېرىنداشلىرىم بولمىش مەسئۇد مىرزا بىلەن بايسۇنغۇر مىرزىنىڭ خۇن - قىساسىنى ئې - لىشىمىدىن ئەنسىرەيدۇ. قىلغان ھەربىر قىلمىشى ئۆزىگە ئايان. ئەسلىدە ئەقلى بولسا گۇناھىنى يۈيۈش پۇرسىتى دېگەن مانا مۇشۇ ئىدى. بولدىلا، بىر قورساق ئىنىمنىڭ ئەھۋالى شۇ تۇرسا، ئۇلار - دىن رەنجىپ نېمە قىلاي. تاغام سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ يولغا سال - غان ھەمدەمچى قوشۇنى نېمىشقا تېخىچىلا يېتىپ كەلمەيدىغاندۇ؟ يازغان خېتىدە سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنى باش قىلىپ ماڭدۇر -

غانلىقنى ئېيتقانكەن. ھەممىدىن سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنى ئەۋەتكىنى بەك ياخشى بوپتۇ. ئۇنىڭ پەم - پاراسىنى ھەم جاساردى - تى بىر قوشۇن لەشكەرگە تەڭ كېلىدۇ. يېنىمدا ئۇلا بولسا شەيخ باقنى مەغلۇپ قىلىشتىن ۋايىم يېمىسەممۇ بولىدۇ. ئۆرەتۇپىدىن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان كەلگەن بولسا تېخىمۇ ياخشى بولاتتى. توۋا، ئادەمگە ئامەتنىڭ قوشلاپ كەلمىكى تەسكەن. لېكىن بالا كەلسە، ھەرقاچان قوشلاپ كېلىدىكەن...»

بابۇر ئۆركەشلەپ ئېقىۋاتقان كۆھەك سۈيىگە مەيۈسلۈك بىلەن قارىدى. سۇ دولقۇنلىرى باستۇرۇپ كېلىۋاتقان ياۋ قوشۇنىدەك قىرغاققا شالاپشىپ ئۇرۇلاتتى - دە، ھەمساتتىلا يەنە ئارقىدىن سىغا چېكىنەتتى. دەريا دولقۇنلىرىدىن ھەرخىل شەكىللەر ھاسىل بولاتتى. ئەنە، ئايال كىشىنىڭ تولغان كۆكسىنى ئەسلىتىدىغان دولقۇنلار...

ئۆركەشلەۋاتقان سۇ بېتىنى ئايال كىشىنىڭ كۆكسىگە ئوخشاشقان بابۇرنىڭ ئېسىگە بىردىنلا سەمەرەنتتە مومىلىرى، ئانىسى بىلەن بىللە قالغان ئايالى ئايشە سۇلتان بېگىم كېلىشى بىلەن ئىچى ئاچچىق ھېسلارغا تولۇپ، يۈرىكى تىلىم - تىلىم بو - لۇپ كەتتى، كۆزىگە غىل - غىل ياش كەلدى. ھەئە، خوتۇنى ئې - سىگە كېلىش بىلەن، تېخى قىرقى توشماي تۇرۇپلا چاچراپ كەت - كەن تۇنجى پەرزەنتى - قىزى پەخرۇنسا كۆز ئالدىغا كېلىۋالغا - ندى.

بابۇر سەمەرەنتتى ئالغاندىن كېيىن، ئۆرەتۇپىدىكى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ ئوردىسىدا - ھاممىسى خۇبىنگار خې - نىمنىڭ يېنىدا تۇرۇۋاتقان ئىككى موممىسى، ئانىسى ۋە ئايالىنى ئەكەلدۈرۈۋالغانىدى. شۇ چاغدا ئايشە سۇلتان بېگىمنىڭ قورساق كۆتۈرگىنىگە ئالتە ئاي بولغانىدى. قىش ئاخىرىدا مىڭ بىر تولى - غاق ئازابىنى يەپ يەڭگىدى. تۇنجى پەرزەنتىنى كۆرگەن بابۇر سە - مەرەنتتى ئالغان پەخىرلىك غەلبىسىنى خاتىرىلەش يۈزىسىدىن قىزىغا «پەخرۇنسا» دەپ ئىسىم قويغانىدى. ئەپسۇس، بوۋاق قىر -

قى توشماي تۇرۇپلا چاچراپ كەتتى. ئۇنىڭ تۇنجى ئايالىغا ئانچە مېھرى چۈشمىگەن بىلەن، تۇنجى پەرزەنتىگە باشقىچە مېھرى چۈشۈپ قالغانىدى. قىزىنى كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن تۇغۇتلۇق ياتقان ئايالىنى كۈندە ئىككى - ئۈچ قېتىم يوقلايتتى. قىزىنى قولغا ئېلىپ كۆنۈرەتتى، مەڭزىگە سۆيەتتى، يۇمران تاپىنغا، ئالىقاز - لىرىغا يىرىك ساقاللىرىنى سۈركەيتتى. ئاشۇ پەرزەنتى بابۇرغا ئاتلىق مەسئۇلىيەتنى، پەرزەنت مېھرىنى، ئاتا - ئانا قەدرىنى تونۇتقانىدى.

بارگاھنىڭ دەرياغا يېقىن تەرىپىدىن ئاڭلانغان چۇقان - سۈرەن ساداسى بابۇرنى قايغۇلۇق تۇيغۇلاردىن تارتىپ چىقاردى: «يەنە شۇ شەيباقنىڭ لەشكەرلىرى جەڭگە ئۈندەۋاتىدۇ، - دەپ ئويلىدى بابۇر سۈرەن ئاۋازى چىققان تەرەپكە قاراپ ماڭغاچ، - ئەسلىدە بۇنداق جەڭگە چىقماي تۇرۇۋېلىشمۇ ياخشى ئىش ئەمەس ئىدى. بۇنىڭ بىلەن دۈشمەننىڭ خورىكى ئۆسسە، لەشكەرلىرىم - نىڭ جاسارىتى سۇناتتى. قانداق قىلسام بولار؟ ھەمدەمگە كېلىدە - غانلارنى يەنە بىرنەچچە كۈن ساقلايمىكىن، ئىشەنچلىك خەۋەرگە قارىغاندا باقى چاغانىيانى ئىككى مىڭ ياراملىق نۆكسى بىلەن كېشكە كېلىپ بوپتۇ، ئاشۇ سۈرئەتتە ماڭسا يەنە ئىككى كۈن ئى - چىدە بىزگە قوشۇلىدۇ. خان تاغام ياردەمگە ئەۋەتكەن سەيپىد مۇ - ھەممەد مىرزىمۇ بىر يېرىم مىڭ لەشكىرى بىلەن دىيۈلدىن ئۆ - تۈپتۈ. دىيۈل بىلەن سەرپولنىڭ ئارىلىقى ئانچە يىراق ئەمەس، ئاشۇ ئىككى سەركەردە قوشۇلسا...»

— بابۇر دېگەن توخۇ يۈرەك، ئوغۇل بالا بولساڭ مەيدانغا

چىق!

بۇ ھاقارەتلىك سادا بابۇرنىڭ خىيالىنى چورتلا ئۈزۈپ قويدى. ئۇ بارگاھنىڭ ياۋ لەشكىرى جەڭگە ئۈندەۋاتقان تەرىپىگە يې - قىنلاپ قالغانىدى. بۇ ھاقارەتنى ئۇنىڭ تۇنجى قېتىم ئىشتىشى ئەمەس ئىدى. نەچچە كۈندىن بېرى چىشىنى چىشلەپ چىداپ كې - لىۋاتاتتى. ھاقارەتكە چىدىماي جەڭگە چىقىشقا تەمشەلگەن سەر -

كەردىلىرىنىمۇ توسۇپ قويغانىدى. بىراق، ھازىر چىداشلىق بەر-
رەلمىدى، ياۋ لەشكەرلىرى بابۇرنى كۆرۈپ قالغاندەك بىر - بىر -
دىن چىدىغۇسىز ھاقارەتلەرنى يامغۇردەك ياغدۇرۇۋاتاتتى:

— ھوي پەرغانە ھىز^① لىرى، كۈرۈك توخۇدەك تۇخۇم بېسىپ
يېتىۋالغان پادىشاھنى قىچقىرىش!

— ئىسمى بابۇرمىش تېخى. نەدىكى شىر، يولۋاس بولسۇن،
تالاشقا يارمايدىغان قانچۇقكەن ئەمەسمۇ؟

— بارگاھتىن چىقماي خاتۇن كىشىدەك چاچ تاراۋاتامدۇ -
نېمە؟

— بابۇرۇڭنى بەك كېلىشكەن دەيدۇ. شەيبانىخان ئالىيلرد -
غا ياراپ قالسا ئۆزىگە چۆھرە قىلىۋالار!

— ئالدىمىزغا خاتۇن كىشىنىڭ تاۋار تامبىلىنى كىيىپ
چىقسۇن!

— تىرىنىقىغا خېنە يېقىپ چىقسۇن!

— پەرغانىلىكلەرنى تۆت پۈتلۈك قىلىپ ئۆمىلىتىمىز!

— ئىنجىقلاتمىساق ھېساب ئەمەس!

— ...

بابۇر بۇ ھاقارەتلەرنى ئاڭلاپ تۇرۇشقا بەرداشلىق بېرەلمىد -
دى. لەشكەرلىرىنىڭ جاۋابەن قايتۇرغان ھاقارەتلىرى قۇلىقىغا
پەقەتلا كىرمەيتتى. ئۇ شارىتىدە كەينىگە ئورۇلۇپ شاھ چېدىرىغا
قاراپ ماڭدى.

— بارلىق سەركەردىلەر يىغىلسۇن! — دېدى ئۇ شاھ چېدىر -
نىڭ ئىشىكى تۈۋىدە دوقۇرۇشۇپ قالغان نوپان كۆكۈلداشقا قايد -
قىنى تۇرۇپ.

بابۇرنىڭ چىرايىدىكى قەھىر - غەزەپنى كۆرگەن نوپان كۆ -
كۈلداش گەپ سوراشقا يېتىنالىماي پەرمان يەتكۈزۈشكە ئالدىرىدى.
سەركەردىلەر ھايال قالمايلا شاھ چېدىرىغا يىغىلىشتى ۋە با -
بۇرنىڭ تۇتۇلۇپ كەتكەن چىرايىغا قاراپ، ئەدەپ ساقلاپ جىم

① ھىز — ھەزىلەك.

ئولتۇرۇشتى.

— ئەمدى بارگاھنى ساقلاپ يېتىۋەرمەيلى، — دېدى بابۇر بوغۇلغان ھالدا، — پۇختا تەييارلىق كۆرۈڭلار، ئەتە ناشتىدىن كېيىن جەڭگە چىقىمىز. لەشكەرلەر ناشتىلىقنى تويغۇچە يەپ، چۈشلۈك غىزاسىنى يېنىدا ئېلىۋالغاي.

— پەرمانبەردارىمىز! — دېدى قەمبەر ئەلى دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، — ھېلىمۇ كۆپ ساقلاپ كەتتۇق. مۇناپىق شەيباقنىڭ ئول ياۋايىلىرى خۇددى بىشەم خاتۇنلارغىلا ئوخشايدىكەن. ئۇلارنىڭ تىل — ھاقارەتلىرىنى كۈنىگە نەچچە ۋاق ئاڭلاۋېرىپ ئۆتىمىز يېرىلىپ كەتمىدى، لېكىن ئۇنىڭ بېرىسى بولدۇق.

باشقا سەركەردىلەرمۇ ئاران تۇرۇشقانىدى. قەمبەر ئەلنىڭ سۆزى بىلەن خۇددى ئۇۋىسى بۇزۇلغان ھەرىدەك ۋازىلىدىشىپ كەتتى:

— شۇنداق قىلايلى. كىمنىڭ ھەقىقىي ئوغۇل بالا، ئەركەك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ قويايلى ئول دەشتى قىپچاق ئېشەكلىدە. —
رىگە!

— ئادەمنى شۇنداقمۇ ھاقارەتلىگەن بارمۇ؟!

— ئول شەيباقنىڭ مەخسۇس ئادەم تىللايدىغان بىر قوشۇن لەشكىرى بارمىكىن دەپ قالدىم.

— ئاغزى بېزەپ بىر نېمىلەركەن.

— ئامالسىز قۇلىقىمغا ماز تىقنىۋالدىم دېسىلە.

— مېنىڭمۇ سەۋر قاچام تاشايلا دەپ قالغان.

— پادىشاھ ئالىيلىرى يەنە ئىجازەت بەرمىگەن بولسا، ئۆز ئالدىمغا جەڭگە چىقىپ، بېشىمغا كەلگىنىنى كۆرەي دەپ تۇرغا. —
ندىم.

— كىم چىدايدۇ بۇنداق ھاقارەتكە.

— لەشكەرلىرىمىزنىڭ جاسارىتى سۇسلاشمىغىدى دەپ ئەنسىرەپلا يۈرمىەن.

... —

پەقەت قاسمبەگ قاۋچىن بىلەن ئويان كۆكۈلداشلا نېمە ئۈچۈندۇر ئۈنچىقماي ئولتۇراتتى.

— خەپشۈك جانابىلار، — دېدى قاسمبەگ قاۋچىن ئاخىر ئېغىز ئېچىپ، — كۆڭلۈڭلەرنى چۈشىنىپ تۇرۇپتىمەن. يېڭى لەشكەرلەرنىڭ ھاقارىتىنى مەنمۇ ئىشىتىم. بۇنداق تىل — ھەر قارەتكە چىدىماق ئەلۋەتتە تەس. ئەمما تەكلىپىم شولكى، يەنە ئىككى كۈن سەۋر قىلساق، — قاسمبەگ قاۋچىن ئەمىرلەرنىڭ نارازىلىق چىقىپ تۇرغان چىرايىغا تېزلا قارىۋالغاندىن كېيىن با- بۇرغا يۈزلىنىپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — باقى چاغانىيانى بى- لەن سەيىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ياردەمگە لەشكەر باشلاپ كې- لىۋاتقانلىقى ھەممىزگە ئايان. ھېسابمچە، سەيىد مۇھەممەد مىرزا ئەتە ئەتىگەن سەرپولغا يېتىپ كېلىدۇ. باقى چاغانىيانىمۇ كېچىككەندە ئۆگۈنلۈككە چۈش پېشىن بىلەن يېتىپ كېلىدۇ، مېنىڭچە ئۇلار يېتىپ كەلگۈچە سەۋر قىلساق.

— سەيىد مۇھەممەد مىرزا ئەتە ئەتىگەن يېتىپ كېلىدىغان بولسا باقى چاغانىيانى ساقلىمايلى، — دېدى قەمبەر ئەلى، — ئەتە بىز جەڭ سېپى تۈزۈپ بولغۇچە سەيىد مۇھەممەد مىرزا يې- تىپ كەلسە، ياۋنى ئىككى تەرەپتىن قىسماققا ئالمايمىزمۇ. ئەمىر لەشكەر جانابلىرى ئەتىكى جەڭدىن رايىمىزنى ياندۇرمىسىلا.

قاسمبەگ قاۋچىن يەنە گەپ قىلىشقا تەمىشلىپ بولۇپ با- بۇرنىڭ چىرايىغا قارىدى. بابۇرنىڭ چىرايى سۈرلۈك ھەم قەتئىي ئىدى، تۇرقىدىن كۆڭلىدىكىنى پەرەز قىلغىلى بولمايتتى.

— پادىشاھ ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغاي، — دېدى بىر چەتتە ئولتۇرغان شىرىم تاغايى دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، — مەۋلانە شاھا- بىدىن كېچىدىن يۇلتۇزلارنى كۆزىتىپ دەم كۆرۈپتۇ. جەڭ قىلىش سۈرۈكى يەنە كەينىگە سۈرۈلۈپ كەتسە ۋەزىيەت بىزگە پايدىسىز بولغۇدەك.

بابۇر شىرىم تاغايىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ئوردا مۇنەججىمى مەۋلانە شاھابىدىنغا يالت ئېتىپ قارىدى. بابۇرمۇ باشقا خان —

سۇلتانلارغا ئوخشاش دىم كۆرۈش، مۇنەججىملىك، يادىكەشلىك، پالچىلىقلارغا ئىشىنەتتى. يېنىدىن بىرقانچە مۇنەججىملەرنى ئايدى-رىمايتتى. ھەرقانداق چوڭ ئىشلاردا، جەڭ - يۈرۈشلەردە ئۇلارنىڭ پىكرىنى ئالانتى. مەۋلانە شاھابىدىن سەمەرقەنتتىكى مۇنەججىم - لەرنىڭ ئەڭ ئابروۋىلۇقى ھېسابلىناتتى. شۇڭا بابۇر ئۇنى سەرىپولغا بىللە ئېلىپ كەلگەندى.

— شۇنداق ئالىيلىرى، — دېدى مەۋلانە شاھابىدىن ھاسىد - سىغا تايانغىنىچە ئۆرە تۇرۇپ، قازاندەك سەللە ئوربۇلغان بېشىنى گىلدىڭلاقتىنچە، — تۈنۈگۈن كېچە تۈن نىسپىدە يۇلتۇزلارنى كۆزەتتىم. ئامەت - قۇت بەلگىسى بولغان زۆھرە يۇلتۇزى ھەمرا - ھى بولمىش نۇسرەتكە مۇئەككەل سەككىز باھادىر يۇلتۇزنىڭ دەل ئوتتۇرىسىدا چاقناپ تۇرۇپتۇ. زۆھرە يۇلتۇزنىڭ ئارىلىقتا كۆرۈ - نۈشى ئەڭ ئاخىرقى چەك ھېسابلىنۇر. ئۇنى ئوراپ تۇرغان سەك - كىز يۇلتۇزمۇ بىز تەرەپتە كۆرىنۇر. بۇ غەلبە - نۇسرەتنىڭ بى - شارىتىدۇر. ئەتە كەچتە ئۈچىنچى كۆزەدە^①دىن كېيىن زۆھرە يۇ - لتۇزى سەككىز باھادىر يۇلتۇزنىڭ ئوتتۇرىسىدىن چىقىپ كې - تىدۇ - دە، يەنە ئون - ئون بەش كۈنگىچە ياۋنىڭ كەينى تەرىپىدە كۆرۈنىدۇ. سەككىز باھادىر يۇلتۇزمۇ دۈشمەن تەرەپكە ئېغىپ كېتىدۇ. ناۋادا ئالىيلىرى جەڭ قىلىشنى تايىن تاپقان بولسىلا، ئەتىدىن كېچىكتۈرمىگەيلا. ئەتىدىن قېپقالسا يەنە ئون - ئون بەش كۈن ساقلىماقتىن ئۆزگە چارە يوقتۇر.

بابۇر ئاللىقاچان جەڭ قىلىش قارارىغا كېلىپ بولغانىدى. مەۋلانە شاھابىدىننىڭ بۇ بېشارىتى بىلەن قارارى تېخىمۇ مۇس - تەھكەملەندى:

— ئارتۇقچە ئەندىشىلەرنى قويۇپ، ھازىرلىق كۆرۈڭلەر، — دېدى قايىقىنى تۈرگىنىچە، — ئەتە چوقۇم جەڭگە چىقىمىز. تەي - يارلىقلار پۇختا بولسۇن. نەدىكى يېتىپ كەلمىگەن لەشكىرىي

① كۆزەدە — بىر كېچە بەشكە بۆلۈنۈپ، ھەر بىر بۆلۈكى بىر كۆزەدە ھېسابلىنىدۇ. بىر كۆزەدە تەخمىنەن ئىككى سائەتكە تەڭ.

ياردەمگە قاراپ ئولتۇرماي، قۇدرەتلىك نەجرىدىن مەدەت تىلەيلى.
 قاسىمبەگ قاۋچىن ئەمدى بابۇرنى پەرمانىدىن ياندۇرۇۋالغىدى.
 لى بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ بېشىنى تۆۋەن سالىدى. ئەمىر
 لەر بابۇرغا ئامانلىق تىلەپ شاھ چېدىرىدىن يېنىپ چىقىشتى.

تاڭ سەھەر. شەرقىي ئۇيۇق قان چېچىۋەتكەندەك قىزارغاندى.
 كۆھەك دەرياسىنىڭ سۈيىمۇ قان رەڭدە جىمىرلايتتى. سەر -
 پول دالىسى بىر - بىرىنىڭ قېنىنى تۆكۈشكە ھازىرلىنىپ قىدى.
 لىچ يالىڭاچلىغان تۈمەنلىگەن لەشكەرلەر بىلەن تولۇپ كەتكەندى.
 دى.

بابۇر سەپنىڭ ئالدىغا ئاتلىق قىلىچۈز لارنى ئورۇنلاشتۇرغان
 بولۇپ، ياۋىنىڭ ئوقىدىن مۇداپىئەلىنىش ئۈچۈن ئاتلارنىڭ ھەم -
 مىسىگە گىجىم^① ياپقۇزغانىدى. ئالدى سەپكە قەمبەرئەلى، بەندە
 ئەلى، خوجا ئەلى، مىرشاھ قاۋچىن، سەئىد قاسىم، خالدار مىرزا،
 قۇچ بەگلەرنى، سەپنىڭ ئوڭ قانتىغا ئىبراھىم سارۇ، ئىبراھىم
 جانۇ، ئىبراھىم تارخان، ئوبۇلقاسىم كۆھبەرنى، سەپنىڭ سول قا -
 نىتىغا سەمەرقەنتنىڭ ئەل بولغان بەگلەردىن سۇلتان ھۈسەيىن
 ئارغۇن، قارا بارلاس، پىر ئەھمەد، خوجا ھۈسەيىنلەرنى سەركەر -
 دىلىككە تەيىنلىدى. غولدا ئۆزى قاسىمبەگ قاۋچىن، شىرىم تاغا -
 ى، مىرزا ئابدۇلۋەھھاپ موغۇل، نۆكەر بېشى نوپان كۆكۈلداش،
 خۇسرەۋ كۆكۈلداشلار بىلەن بىللە تۇردى.

بابۇر لەشكەرلىرىنىڭ ئاللىقاچان جەڭ سېپى تۈزۈپ بولغان -
 لىقىدىن خەۋەر تاپقان شەيبانىخانمۇ ئوڭ قاناتقا ئىنىسى مەھمۇد
 سۇلتان، كۈيۈتوغلى جانىبېك سۇلتان، ئوغلى تۆمۈر سۇلتاننى،
 سول قاناتقا ھەمزە سۇلتان، مەھدى سۇلتان، جانۇپا بەگ قاتارلىق
 ئەمىرلىرىنى سەركەردىلىككە تەيىنلەپ سەپ تۈزدى.

① گىجىم — جەڭ ئاتلىرىغا يېپىلىدىغان ئوقتىن مۇداپىئەلىنىش يۇپۇقى.

ئۇچىسىغا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا تەقلىد قىلىپ قىپقىد - زىل تون كىيىپ، بېشىغا سىمابتەك ئاپئاق شايدىدا چاققان سەللە ئورنۇلغان شەيبانخان تۇم قارا ئەرەب ئېتىنىڭ ئۈستىدە مەغرۇر ئولتۇراتتى. ئۇ بابۇر قوشۇنىنىڭ جەڭ سېپىنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزەتكەندىن كېيىن، قىلچىلىك قۇسۇر تاپالماي ئىچىدە قا - يىل بولدى. سەپنىڭ ئالدىدا ھازىرلا ئېتىلىدىغاندەك چاپچىپ تۇرغان چىلان تورۇق ئېتىنىڭ تىزگىنىنى تارتىپ تۇرغان بابۇرغا ھەۋەس بىلەن قارىدى.

«بۈيۈك ئەمىر تۆمۈرنىڭ جۈلتى»^① مۇشۇ كاساپەتكە چۈشۈپ - تىكەن - دە. ياشلىقىغا قارىماي ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇشلىرىغا قا - رىمامدىغان. ئوغلۇم تۆمۈر سۇلتان ئۇنىڭ يېرىمىنىمۇ دورىيالىم - غۇدەك. ئەمىر تۆمۈردەك جاھانگىر بولسۇن دەپ ئارزۇلاپ ئىسمىم - نى «تۆمۈر» قويغىنىم تېخى. «بابۇر» دېگەن ئىسمىمغا لايىق ھەقى - قىي شىر پەنجىنىڭ ئۆزىگە نغۇ بۇ بەدرەك. ئىشقىلىپ نېمىلا دەپ - گەنبىلەن ئاخىرى ئۇنى جەڭگە چىقىرىۋالدىم. بالا بەرىبىر بالىد - قىنى قىلدى. كېچە - كۈندۈز ئارام بەرمەي جەڭگە ئۈندەپ ناغرا چالدۇرۇشۇم، لەشكەرلەرنى ئەۋەتىپ تىللاتقۇزۇشۇم ئاخىرى ئۈنۈم بەردى. ناۋادا بۇ ھاقارەتلەرگە يەنە ئىككى كۈن بەرداشلىق بېرەل - گەن بولسا ئىدى، كېشتىن باقى تارخان چاغانىيانى، دىيۈلدىن سەيپىد مۇھەممەد مىرزا يېتىپ كېلەتتى. ھەئە، ھەممىدىن ئەز - دىشە قىلىدىغىنىم ئاشۇ سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئىدى. ناۋادا با - بۇرغا ئۇ كېلىپ قوشۇلغان بولسا، بارگاھنى بېكىتىۋېلىپ يېتى - ۋېلىش نۆۋىتى ماڭا كەلگەن بولاتتى. بەلكىم بۇخاراغا چېكىنىشكە مەجبۇر بولاتتىم. قۇدرەتلىك ئاللاھنىڭ ئىنايىتىگە كۆپ رەھ - مەت. بابۇرنىڭ قوشۇنىنى شۇنداق تىرىپىرەن قىلايىكى، ئىككىن - چىلەپ ماڭا قارشى لەشكەر تارتىشقا پېتىنالماس بولۇپ قال - سۇن...»

شەيبانخان خىياللىرىنى يىغىشتۇرۇپ ئىككى تەرىپىدە غاز

① جۈلتى — ئىرسىيەت.

قاننى بولۇپ تۇرغان سەركەردىلىرىگە قارىدى:

— ھەممىڭلەر كۆردۈڭلەر. دۈشمەن ئاساسلىق كۈچنى ئوت-
تۈرىغا مەركەزلەشتۈرۈپ تاغسىمان سەپ تۈزۈپتۇ. بۇنداق سەپكە
ئۇدۇلدىن ھۇجۇم قىلىش پايدىسىز. بىز يەنىلا تولغىما سەپ ئىچى-
سۈلىنى ئىشلىتەيلى. ئوڭ قانات بىلەن سول قانات غولدىن ئايرىد-
لىپ كەتمەي ئارىلىق ساقلاپ ئىككى تەرەپتىن قاپساڭلار. خۇددى
تاغقا ياماشقاندەك ھەرىكەت قىلىڭلار. غولدىكىلەر يالغاندىن ھۇ-
جۇم قىلغان بولۇپ راستتىن مۇداپىئەدە تۇرۇپ، تولغىمىنىڭ
ئىككى قانىتىنى ھىمات قىلسۇن. كىمكى بابۇرنى تىرىك تۇتسا،
بويى بىلەن تەڭ ئالتۇن ئىنئام قىلىمەن. ئېسىڭلاردا بولسۇن، با-
بۇرغا ياردەمگە كېلىۋاتقان سەيپىد مۇھەممەد مىرزا يېقىنلاپ قال-
دى. ئۇ يېتىپ كېلىپ بولغۇچە جەڭنى ئاخىرلاشتۇرۇشىمىز كې-
رەك.

شۇ ئەسنادا بابۇر قوشۇنىدىن جەڭ دۈمبىقى گۈمبۈرلەپ،
قوشۇن ھۇجۇمغا ئۆتتى. شەيبانىخانمۇ ھۇجۇمغا ئۇتۇش بۇيرۇقى
بەردى. قىقاس — چۇقان سادالىرى بىلەن مىڭلىغان ئاتلارنىڭ تۈ-
ياقلىرىدىن چىققان ئاۋاز پۈتكۈل سەرىپول دالىسىنى لەرزىگە سال-
دى. قىلىچ — نەيزىلەر جاراڭلايتتى. تىخ زەربىسىدىن كىملىرىدۇر
ئېچىنىشلىق ئىگرايتتى.

بابۇر ياۋ قوشۇنىنىڭ ئوڭ، سول قانىتىنىڭ ئۇدۇل ھۇجۇم
قىلماي، ئەگىپ ئارقا تەرەپكە ئۆتۈشكە ھەرىكەت قىلىۋاتقانلىقىد-
نى، غول قىسمىنىڭ ئىزىدا مىدىرلىماي ئوقيا ئېتىپ مۇداپىئە
قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، قاسىمبەگ قاۋچىنغا بۇيرۇق بەردى:
— سىلى ئارقا تەرەپنى ھىمات قىلسىلا، مەن ياۋنىڭ غولىغا
ھۇجۇم قىلاي.

— ئالىلىرى، غول خەتەرلىك، ئوق يامغۇردەك...
بابۇر قاسىمبەگ قاۋچىننىڭ گېپىگە قۇلاق سالماي ئېتىغا
قامچا سالدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن نوبان كۆكۈلداش، خۇسرەۋ كۆ-
كۈلداش قاتارلىق سەركەردىلىرى ئەگەشتى.

شەيبانىخان تولغىما سەپ شەكلى بىلەن بابۇرنىڭ جەڭ سەپ - پىنى پارچىلاپ، ئۇنى تۆت تەرىپىگە يېتىشەلمەس قىلىپ قويۇش - نى كۆڭلىگە پۈككەندى. كۈتمىگەندە بابۇرنىڭ يامغۇردەك يې - غىۋاتقان ئوققا پەرۋا قىلماي شىردەك نەرە تارتقىنىچە ئۇدۇللا ئې - تىلىپ كەلگىنىنى كۆرۈپ ئەمىرەپ قالدى. شۇ تاپتا بابۇر سەر - كەردە - نۆكەرلىرى بىلەن ياۋنىڭ غولىغا ئەجەللىك زەربە بې - رىپ، ئۇلارنى چېكىنىشكە مەجبۇرلىماقتا ئىدى. سېپىل تېمىدەك مەزمۇت دەپ زور ئىشەنچ قىلغان غولنىڭ يىمىرىلىپ كېتىۋاتقىد - ىنىنى كۆرگەن شەيبانىخاننىڭ پېشقەدەم سەركەردىلىرىنىڭ ۋۇجۇ - دىنى تەشۋىش چۇلغىۋالدى. ئۇلار دېلىغۇللۇق ئىلكىدە شەيبانى - خانغا قاراپ قويۇپ ئاخىر ئېغىز ئاچتى:

— قاراپ تۇرماي ماڭماق كېرەك ئالىيلىرى. تۇرماقنىڭ ۋاقتى ئۆتتى.

شەيبانىخان ئۇلارنىڭ تەشۋىش چىقىپ تۇرغان كۆزلىرىگە نەشتەردەك تىكىلدى:

— تولا ۋالاقشىماڭلار! يەنە كاپشىيدىغان بولساڭلار تىلىڭلار - نى كېسىۋالىمەن! — ئۇ ئەمدى نۆكەرلىرىگە قاراپ جان - جەھلى بىلەن ۋارقىردى، — ھېچكىمنىڭ بىر قەدەم كەينىگە چېكىند - شىگە رۇخسەت يوق، كىمدىكىم بوشاڭلىق قىلىدىكەن، كاللىسى ئېلىنىدۇ!

شەيبانىخاننىڭ مىت قىلماي تۇرغىنىنى كۆرۈپ تەۋرىنىپ قالغان سەركەردە - لەشكەرلىرى قايتىدىن غەيرەتكە كەلدى.

گەرچە بابۇر جاسارەت بىلەن جەڭ قىلىپ ياۋنىڭ غول قىس - مىنى چېكىندۈرۈۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما سەمەرقەنت بەگلىرىدىن تەشكىللەنگەن سولقانات قىسمى ياۋغا تەڭ كېلەلمەي، سېپى بۇ - زۇلۇپ پاتىپاراق بولۇشقا باشلىغانىدى. تولغىما سەپنىڭ ئۇچىنى ئېگىپ ئارقا تەرەپكە ئۆتۈۋالغان ياۋ قوشۇنى ئالدى - ئارقا تەرەپ - تىن تەڭ ھۇجۇم تەشكىللىگەندى. قوشۇننىڭ ئىككى تەرەپتىن كەلگەن ھۇجۇمغا بەرداشلىق بېرەلمەي تەۋرىنىپ قالغانلىقىنى

كۆرگەن بابۇر ئالدىراپ قالدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ لەشكەرلىرى كۆ-
 ھەك دەرياسى تەرەپكە قاپسىلىپ قالغانىدى. دەل شۇ چاغدا تاش-
 كەنتتىن ياردەمگە كەلگەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئەييۇپ بەگ-
 چەك، قاشقا مەھمۇد قاتارلىق سەركەردىلەر بىلەن يېتىپ كەلدى.

— ھېلىمۇ ياخشى ۋاقتىدا ئۆلگۈرۈپ كەپتىمىز، — دېدى
 بىر دۆڭنىڭ ئۈستىگە چىقىپ جەڭ ۋەزىيىتىنى كۆزەتكەن سەيپى-
 پىد مۇھەممەد مىرزا ئىككى ھەمراھىغا قاراپ، — ئىككىلىرى
 بەش يۈزدىن لەشكەر بىلەن ياۋنىڭ ئوڭ - سول قانتىغا تېگىش
 قىلسىلا. مەن ياۋنىڭ غول قىسمىنى پارچىلىغاچ بابۇر پادىشاھقا
 يېقىنلاشاي. مۇشۇنداق قىلساق، ئىتتىپاقچىلىرىمىزغا بۇزۇلغان
 جەڭ سېپىنى تۈزۈۋېلىشقا پۇرسەت چىقىدۇ.

— پەرمانبەر دارمىز!

ئىككى سەركەردە دەرھال دۆڭدىن پەسكە چۈشۈپ كەتتى.
 سەيپىد مۇھەممەد مىرزانىڭ بۇ جەڭ تەدبىرى ئىنتايىن
 توغرا بولغانىدى. ناۋادا ئۇ ئەييۇپ بەگچەك بىلەن قاشقا مەھمۇد-
 نىڭ كۆڭلىدىكى رەزىل خىيالىنى بىلگىنىدە ھەرگىزمۇ ئۇلارغا
 بەش يۈزدىن لەشكەرنى ئايرىپ بەرمىگەن، بەلكىم ھەر ئىككىلى-
 سىنى يېنىدىن ئايرىماي، شەيبانىخان لەشكەرلىرىگە بىرلىكتە
 ھۇجۇم قىلغان بولاتتى.

— ئەھمەد بەگ تەلبە جانابلىرىنىڭ كالىمى ئەسلىرىدىن كۆ-
 تۈرۈلۈپ قالمىغاندۇ سەركەردە؟ — دەپ سورىدى ئەييۇپ بەگچەك
 دۆڭدىن چۈشۈۋېتىپ.

قاشقا مەھمۇد كۆزىنى قىسقىنىچە ھىجايىدى:

— يادىمدا. قانداقمۇ ئۇنتۇپ قالاي. قالدسىغا سىلنىڭ
 پەرمانلىرىنى ئاڭلايمەن.

ئەييۇپ بەگچەكنىڭ كۆز ئالدىدىن تاشكەنتتە قالغان ئەھمەد-
 بەگ تەلبە، نىغمەت مىرزا، سۇلتان جۈنەيدى بارلاسلارنىڭ سىي-
 ماسى لىپ قىلىپ ئۆتتى.

— شەيبانىخاننىڭ سەلتەنەتكە ئاسىيلىق قىلىپ، خان ئا-

ئايلىرىغا سەر كەشلىك قىلغىنى راست، — دېگەندى ئەھمەدبەگ تەلبە ئەيىۋۇپ بەگچەك بىلەن قاشقا مەھمۇدنى ئۆزىتىپ قويۇش با-
ھانىسى بىلەن قەسىرىگە ئايرىم چاقىرىپ، — ئەمما ھازىر ئىك-
كىلىرى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بىلەن بىرلىكتە بابۇر پادىشاھقا
ھەمدەم بولۇپ، شەيبانىخاننى جازالاشقا كېتىپ بېرىشىۋاتىدىلا.
ئۆز ۋاقتىدا شەيبانىخاننىڭ سەمەرقەنت يۈرۈشىنى قوللاپ، خان
لەشكەرلىرىنى ئۇنىڭ ئىختىيارىغا تاپشۇرۇشنى خان ئايلىرىغا
تەۋسىيە قىلغىنىمىزدا سەيپىد مۇھەممەد مىرزا قارشى چىققان
بولسىمۇ، ئىككىلىرى بىزنى قوللىغانىدىلە. ھالا بۈگۈنكى كۈندە
شەيبانىخان بۇخارا، سەمەرقەنتنى ئىشغال قىلىپ، لەشكەرى
كۈچى زوراينغاندىن كېيىن، سەلتەنەت قەستىدە ئىسيان تۇغىنى
كۆتۈرۈپ چىقىپ، خان ئايلىرىنىڭ ئالدىدا بىزنى مات قىلدى.
ھازىر ئوردىدا ئىككى ئىلىك تىلىمىز بىر ئىلىك قالمىدى. سەي-
پىد مۇھەممەد مىرزا قايتىدىن باش كۆتۈرۈپ، ھەممە گەپ شۇ-
نىڭلا بولۇپ كەتتى. كۆرۈپ تۇرۇشقاندا، خان ئايلىرى ھازىر
بىزگە ئىلگىرىكىدەك ئېتىبار قىلماس بولۇۋالدى. بۇ قېتىم
سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بابۇر پادىشاھ بىلەن كۆمەكلىشىپ شەيبا-
نخاننى يوقىتىدىغان بولسا، خان ئايلىرىنىڭ ئالدىدىكى ئابىرۇ-
يىمىز بىراقلا تۈكۈلىدۇ. بەلكىم ئۇ نۇسرەت قازىنىپ قايتىپ
كەلگەندىن كېيىن، بىزدىن كونا - يېڭى ھېسابنى بىراقلا ئېلىشى
مۈمكىن. شۇڭا ئىككىلىرىگە تەۋسىيە قىلىدىغىنىم شولكى، بۇ
قېتىمقى جەڭدە شەيبانىخان زىنھار يېڭىلىپ قالمىغاي.
— ناۋادا بۇ قېتىمقى جەڭدە نۇسرەت قازىنىشىلىمۇ تۆھپە
يەنلا سەيپىد مۇھەممەد مىرزاغا بولىدۇ، — دېدى نىغمەت مىرزا.
— سەيپىد مۇھەممەد مىرزانىڭ ئەزەلدىن ئىككىلىرى بىلەن
خۇشى يوق ئىدى، — دېدى سۇلتان جۈنەيدى بارلاس، — پەقەت
بىز ياخشى گەپلىرىنى قىلىپ تۇرغاچقا نەشتىرىنى سانجىشقا پى-
تىنالمىغان. ئۇ توسقۇنلۇق قىلمىغان بولسا ھازىرغىچە ئورۇنبا-
سار بولۇپ تۇرۇۋېرىشمايتتىلە.

ھەئە، ئەييۇپ بەگچەك بىلەن قاشقا مەھمۇد يول بويى پۇرسەت تاپسىلا مۇشۇ تېمىدا سۆزلىشىپ، ئوردىدا قالغان ئۈچ ئەمىرنىڭ تاپشۇرۇقىنى قانداق قىلىپ سەيپىد مۇھەممەد مىرزاغا تۇيدۇرماي ئورۇنلاش ھەققىدە مەسلىھەتلىشىپ كەلگەنىدى.

— جەڭنى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا قىلمۇەرسۇن، بىز ئۇلار جىغا تۇرايلى، — دېدى ئەييۇپ بەگچەك، — ھېچبولمىغاندا تۆھپىگە ئۇ ئېرىشسە، بىز ئاز — تولا مال — دۇنياغا ئېرىشسەك، يول رىيازىتى چەككىنىمىز بىكارغا كەتمىگەن بولىدۇ.

— شۇنداق قىلساق بولارمۇ؟ — سورىدى قاشقا مەھمۇد ●
ئېھتىيات قىلىپ.

— ئۇرۇش مالىمانچىلىقىدا كىم بىلەن كىمنىڭ كارى. ئىد. شەنچىلىك سەرۋازلارنىڭ قۇلمىغا پىچىرلاپ قويسىلا، ئۇلار باشلاپ بەرسە باشقىلار ئەگىشىدۇ. مال — دۇنيانى تاشلاپ جېنىنى سېلىپ بەرگۈسى بار ئەخمەقلەر بولسا ئۇرۇشتۇەرسۇن.
— شۇنداق قىلايلى ئەمىسە.

جەڭ مەيدانىدا تۇيۇقسىز يەردىن ئۈنگەندەكلا پەيدا بولۇپ قالغان ئىككى توپ لەشكەر ئاۋۋال ئۆلۈك، يارىدارلارنىڭ يېنىنى ئاخشۇرۇشقا، كېيىن قايسى تەرەپنىڭ بولسۇن، بەلبېغىدا ئېغىرراق ھەمىيىنى پۇلاڭلاپ تۇرغان لەشكەرلەرگە ئېسىلىپ، ئاتتىن يىقىتىپ بۇلاشقا باشلىدى. ئەزەلدىن جەڭنى مال — دۇنيا توپلاش. نىڭ ۋاستىسى دەپ چۈشىنىدىغان بۇ لەشكەرلەرگە بىرقانچە سەرۋازنىڭ باش بولۇپ بېرىشى كۇپايە ئىدى. ئادەتتە جەڭ مەيدا. ندا جەڭنى قايرىپ قويۇپ بۇلاڭچىلىق قىلىش ئاز كۆرۈلىدىغان ھادىسە ئىدى. پەقەت سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ياۋ قوشۇنىنىڭ غولىغا ئارقا تەرىپىدىن شىددەتلىك ھۇجۇم باشلىغانىدى. ياردەم. چى قوشۇنىنىڭ دەل ۋاقتىدا يېتىپ كەلگەنلىكىنى ھېس قىلغان بابۇر، ئۇلارنىڭ ياۋغا ھۇجۇم قىلماي ھە دەپ ئولجا ئىزدەۋاتقانلى. قىنى، ھەتتا لەشكەرلىرىنى ئاتتىن يىقىتىپ بۇلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قاتتىق تەئەججۇپلەندى.

«مۇنۇ بەتتە خەتلەرنىڭ قىلغان قىلىقىنى. جەڭ ئاخىرلاشقاندا ئولجا ئىزدىسىمۇ ئولگۈرەتتىغۇ. بەلكىم ئۇلارغا سەمەرقەنت خە. زىنىسىنى ئېچىپ بېرىشكىمۇ رازى ئىدىم. ئۇلار بۇلاڭچىلىققا نېمىدىگەن كۆنۈپ كەتكەن - ھە؟! ئۇلارنى يەڭسىمۇ ئولجا ئالىدۇ، يېڭىلىسىمۇ ئۆز ئادەملىرىنى تالاپ ئولجا ئالىدۇ دەپ ئاڭلىۋىدىم. ئەمما، جەڭ بىلەن كارى بولماي بۇلاڭچىلىق قىلغىنىنى كۆرمىدەپ. تىكەنمەن. خان تاغام ماڭا ياردەمچى ئەمەس، بىر توپ بۇلاڭچى ئە. ۋەتكەن ئوخشايدۇ. ئىست، تېخى ئۇلارنىڭ يولىغا زور ئۈمىد بى. لەن تەلمۈرگىنىم...»

بابۇر جەڭ قىلغاچ دەريا تەرەپكە چېكىندى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ يېنىدا ئاران ئون - ئون بەش نۆكەرلا قالغانىدى. دۈشمەن ئۇنى نويان كۆكۈلداش، خۇسرەۋ كۆكۈلداش قاتارلىق سەركەردىلىرىدىن ئايرىۋەتكەنىدى. شۇ تاپتا ئۇ ئىككى سەركەردىمۇ بىرقانچە نۆكەر - لەر بىلەن ياۋنىڭ ھۇجۇمىغا باھادىرلىق بىلەن تاقابىل تۇرۇۋاتاتتى.

— پادىشاھ ئالىيلىرى ئېھتىيات قىلسىلا!

خۇددى ئاسماندىن سەكرەپ چۈشكەندەك پەيدا بولغان خېلىل تەنبەل بەستلىك گەۋدىسى بىلەن بابۇرنى دالدىغا ئالدى. ئۇنىڭغىچە چە ئۇنىڭ بويىنى ۋە كۆكرىكىگە ئۈچ تال يا ئوقى سانجىلدى. ھە، ئە، بۇ بابۇرغا ئېتىلغان ئوق ئىدى. بابۇر ئاتتىن سەكرەپ چۈشۈپ، ئاتتىن يىقىلىپ چۈشكەن خېلىل تەنبەلنى يۆلىدى. ئۇنىڭغىچە ئون نەچچە ياۋ لەشكىرى ئۇنىڭغا بىراقلا تاشلاندى. كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە بولغان شۇ دەقىقىدە بابۇر ياۋنىڭ قولىغا تىرىك چۈشۈپ قېلىشىمۇ مۇمكىن ئىدى. ئەمما مىرزا ئابدۇلئەھھاپ موغۇل ئون - دەك نۆكەرى بىلەن دەل ۋاقتىدا يېتىپ كېلىپ بابۇرنى مۇداپىئە قىلدى.

— سىلى چېكىنسىلە ئالىيلىرى. ئۇلارنىڭ ئىشىنى مەن بىر تەرەپ قىلاي.

كۈچلۈك ياۋ ئۇلارنى كۆھەك دەرياسىنىڭ بويىغا قىستاپ

كەلگەنىدى. دەريا سۈيى ئىككى كۈندىن بېرى خېلىلا سوغۇلۇپ قالغانىدى. ياۋغا ئەمدى تاقابىل نۇرالمىدىغانلىقىنى پەيلىگەن با - بۇ سەركەردە - لەشكەرلىرىگە قاراپ ۋارقىردى: - بولۇڭلار، دەرھال دەريانىڭ ئۇ قېتىغا ئۈنۈۋالايلى! سەركەردە - لەشكەرلەر دەرياغا قوراللىق، ساۋۇتلۇق سەكرىدى. دەريانىڭ قارشى قىرغاق تەرىپى خېلىلا چوڭقۇر ئىدى. سۇ ئۈزەلمەيدىغانلار سۇ ئۈزۈپ، ئۈزەلمەيدىغانلار ئاتلارغا ئېسىلىپ ئۆتۈشكە باشلىدى. ئېغىر يارىلىنىپ ماغدۇرىدىن كەتكەنلەر سۇغا غەرق بولدى. مىرزا ئابدۇلئۆھھەپ موغۇلنىڭ ئون نەچچە ياۋ لەشكەرىنىڭ ئارىسىدا تەنھا قالغانلىقىنى كۆرگەن بابۇرنىڭ يۈرىكى ئېچىشىپ كەتتى.

شەيبانىخان لەشكەرلىرىنىڭ سۇغا غەرق بولۇپ كېتىشىدىن قورقتىمۇ ياكى ئارقا تەرىپىدىن سەيپىد مۇھەممەد مىرزا قاتتىق ھۇجۇم قىلىۋاتقان بولغاچقا، دەرياغا كىرسە ئالدى تەرەپتىن با - بۇرنىڭ قايتارما ھۇجۇمىغا، ئارقا تەرەپتىن سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچراپ زور تالاپەت تارتىشىدىن ۋاپىم يې - دىمۇ ئەيتاۋۇر، قوغلاپ كېلىۋاتقان لەشكەرلىرىنى دەريا بويىدىن قايتۇرۇۋالدى. ئۇنىڭسىزمۇ ئۇ بابۇرغا ياردەمگە كەلگەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئەمەلىي كۈچىنى مۆلچەرلىيەلمىگەنىدى. با - بۇرغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن كېشتىن يولغا چىققان باقى تارخان چاغانىيانىڭمۇ ھە دېگەندە يېتىپ كېلىش ئېھتىمالى بار ئىدى. شۇڭا ئۇ مۇشۇنچىلىك غەلىبىگە قانائەت قىلدى - دە، بارلىق كۈچىنى سەيپىد مۇھەممەد مىرزىغا زەربە بېرىشكە قاراتتى.

غەلىبە خۇشاللىقىغا چۆمگەن ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ جاسارىتى ئۇرغۇپ تۇراتتى. ئۇلار شەيبانىخاننىڭ پەرمانى بىلەن تەڭ تاش - كەنت لەشكەرلىرىگە بىراقلا تاشلاندى. سەيپىد مۇھەممەد مىرزا كۆزىنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە قورشاشقا چۈشۈپ قالدى. ئولجا ۋەس - ۋەسىسىدە جەڭنى ئېسىدىن چىقىرىپ ھە دەپ ئۆلۈكلەرنىڭ، يا -

رىدارلارنىڭ يېنىنى ئاكتۇرۇۋاتقان ئەييۇپ بەگچەك بىلەن قاشقا مەھمۇدنىڭ لەشكەرلىرى ئەمدى جېنىنى، ئولجا ئالغان مېلىنى قوغداش ئۈچۈن جەڭ قىلىشقا مەجبۇر بولدى. ئۇلارنىڭ ئۇرۇشقا رايى يوق، جاسارىتى سۇس ئىدى. شۇڭا ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن ياۋ لەشكەرلىرى ئالدىدا ھودۇقۇپ، قايسى تەرەپكە قېچىشنى بىلمەي تەمتىرەپ قالدى ۋە ھايت - ھۇيت دېگۈچە تەڭدىن تولىسى قىرىلىپ كەتتى. سەييىد مۇھەممەد مىرزا كۈچىنى مەركەزلەشتۈرۈپ، قورشاۋنى بۆسۈپ چىقىش ئۈچۈن ئىمكان بار ئىككى سەر - كەردىسى تەرەپكە چېكىنىشكە باشلىدى. بۇ چاغدا قاشقا مەھمۇد ئاللىقاچان جېنىدىن ئايرىلىپ، ئات تۇياقلىرى ئاستىدا مېجىلىپ كەتكەنىدى. بوينىغا يا ئوقى تېگىپ جېنى تۇمشۇقغا كېلىپ قالغان ئەييۇپ بەگچەك بولسا جەڭ قىلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئات ئۈستىدە ئاران ئولتۇراتتى.

— سىلەر سەركەردە ئەييۇپ بەگچەكنى قوغداپ مېڭىڭلار، — دېدى سەييىد مۇھەممەد مىرزا نۆكەرلىرىگە قاراپ، — قالغانلىرىڭلار جەڭ قىلغاچ چېكىنىڭلار. ئاۋۇ دۆڭدىن ئېشىۋالساق قورشاۋنى بۆسۈپ چىقالايمىز.

شەيبانىخان سەييىد مۇھەممەد مىرزانىڭ باھادىرلىقىنى، ئۇنى ئاسانلىقچە يەڭگىلى بولمايدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى ھەم - دە تاشكەنت لەشكەرلىرىنىڭ ئازلىقىنى كۆرۈپ شۈبھىلىنىپ قالغانىدى.

«سەييىد مۇھەممەد مىرزا سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئەمىرى - لەشكىرى، ئەتەۋارلىق مەھرىمى. ئۇ ھەرگىزمۇ بۇنچىلىك ئاز لەشكەر بىلەن كەلمەيدۇ. بەلكىم ئاساسلىق قوشۇنى كەينىدىن كېلىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن. بەلكىم ھازىر ئاساسلىق قوشۇنى بىلەن بىرلىشىۋېلىش ئۈچۈن، چېكىنىش ھىيلىسىنى ئىشلىتىپ بىزنى ئالداۋاتقاندۇ. ناۋادا شۇنداق بولۇپ قالسا، ئەتىگەندىن بېرى جەڭ قىلىپ ھېرىپ قالغان لەشكەرلىرىمنىڭ ئىشى تەس بولىدۇ.»

تېخى باقى تارخان چاغانىيانىنىڭمۇ ھەرقاچان يېتىپ كېلىش ئېھتىمالى بار. ئەڭ ياخشىسى ئۇنى قوغلىمىغىنىم تۈزۈك...»
ئۇ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ، يېنىدىكى ئىنسىسى مەھمەد سۇلتانغا پەرمان بەردى:

— سەركەردە - لەشكەرلەر قوغلاشنى توختاتسۇن. بۈگۈن كەچ بابۇرنىڭ سۇ قارارگاھىنى قوناق^① قىلىمىز. ياۋنىڭ ھۇجۇمىنى توختاتقانلىقىنى كۆرگەن سەيىد مۇھەمەد مەد مىرزا سەل خاتىرجەم بولۇپ، نۆكەرلەر يۆلەپ كېلىۋاتقان ئەيىۈپ بەگچەكنىڭ يېنىغا كەلدى.

— سەركەردىنى ئاۋايلاپ ئاتتىن چۈشۈرۈڭلار.

قانسىراپ كەتكەنلىكتىنمۇ ئەيتاۋۇر، ئەيىۈپ بەگچەكنىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتكەندى. يا ئوقى تېخىچىلا بويىدا سانجىقلىق تۇراتتى. نۆكەرلەر ئوقنى سۇغۇرۇۋالسا بويۇن تومۇرلىرى يېرىلىپ ھاياتغا خەۋپ يېتىشىدىن ئەنسىرەپ، ئوقنى قوشۇپ تېڭىۋەتكەندى.

— سۇ كەلتۈرۈڭلەر! — دېدى سەيىد مۇھەمەد مىرزا.

بىر نۆكەر ئېتىغا غانجۇغىلىۋالغان چاناشنى ئۇزاتتى.

سەيىد مۇھەمەد مىرزا ئەيىۈپ بەگچەكنىڭ ئاغزىغا ئاستا سۇ تېمىتتى. ئەيىۈپ بەگچەك لەۋلىرىنى يالىغىنىچە ئاستا كۆزدىكى ئاچتى ۋە بېشىدا مېھرىبانلىق بىلەن قاراپ تۇرغان سەيىد مۇھەمەد مىرزانى كۆرۈپ كۆزىگە مۆللىدە ياش ئالدى.

— ئەنسىرىمىسىلە سەركەردە، يەنە بىر ئاز ماڭساق، يۇرت ئىچىگە بېرىۋالسىمىز، ئاندىن تېۋىپ تېپىپ جاراھەتلىرىنى ئەملىتىمىز. ساقىيىپ كېتىدىلا.

سەيىد مۇھەمەد مىرزانىڭ كۆيۈمچانلىق بىلەن بەرگەن تەسەللىسى ئەيىۈپ بەگچەكنىڭ ۋىجدان ئازابىنى ھەسسىلەپ ئا-شۇرۇۋەتكەندى. ئۇ قولنى تەستە مىدىرلىتىپ، سەيىد مۇھەمەد-

① قوناق — قونۇپ قېلىش، يېتىپ قېلىش.

مەد مىرزىنىڭ قولىنى تۇتۇۋالدى — دە، ئاستا ئۆزىگە تارتتى. سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئۇنىڭ گەپ قىلماقچى بولغانلىقىنى پەم- لەپ قۇلقىنى يېقىن ئەكەلدى. ئەيىۋۇپ بەگچەك زەئىپ ئاۋازدا پىچىرلىدى:

— ئە... ئەمىرلەشكەر جانابلىرى... مېنى... كەچۈرسىلە. ئا... ئالدىلىرىدا... كۆپ خىجىلمەن... ماڭا... شەيپانخاننىڭ ئە... مەس... ئە... ئەھمەدبەگ... تەلبەنىڭ... ئوقى... تەگدى... ئۆ... ئۆزۈمگە ئاز... خۇمىسلىقىمنىڭ جازاسىنى... تا... رتتىم. ئەھ... مەدبەگ تەلبەدىن... ئېھتىيات...

ئەيىۋۇپ بەگچەك گېپىنىڭ ئاخىرىنى داۋاملاشتۇرالمىي زۇۋاندىن قالدى. كۆزلىرى چانقىدىن چاچراپ چىققۇدەك چەكچە- يىپ، ئاغزى ھاڭدەك ئېچىلىپ قالدى. ئۇ گەپ قىلىشقا زىيادە كۈچەپ كەتكەنلىكتىن جاراھەت ئورنى قايتىدىن قاناپ كەتكەن- دى. جىددىيەلەشكەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بېشىدا قاراپ تۇرغان نۆكەرلىرىگە ۋارقىردى:

— بولۇڭلار، يارا ئېغىزىغا سۇ قۇيۇپ قاننى توختىتىڭلار! — ئەمىرلەشكەر جانابلىرى، ئەمدى ئەلھۆكۈملىللاھ دەي- لى، — دەيدى ئەيىۋۇپ بەگچەكنىڭ بېشىنى قۇچىقىغا ئېلىپ ئول- تۇرغان ئوتتۇرا ياشلىق سەرۋاز، — سەركەردە ئاللىقاچان تىن- قىدىن قالدى.

سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئىشەنمىگەن ھالدا ئەيىۋۇپ بەگچەك- نىڭ بۇرۇنغا قولىنى تەگكۈزۈپ باقتى، قۇلقىنى كۆكرىكىگە يىپ- قىپ يۈرەك سوقۇشىنى تىڭشىدى. ھەئە، ئەيىۋۇپ بەگچەك پۇشايما- ن ئىلىكىدە نۇرغۇن سىرلارنى ئاشكارىلاشقا ئۈلگۈرمەي قازا قىلغان- دى.

— قازا ئوقىغا قالىق يوقتۇر، ئەلھۆكۈملىللاھ، — دەيدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئېچىنغان ھالدا. لەشكەرلەر ئەيىۋۇپ بەگچەكنىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئاغا قول كۆ- تۈرۈشتى.

بابۇر شۇ چېكىنگىنىچە قۇلبە ئوتلىقىغا كېلىپ، كۆھەك دەرياسىدىن يەنە بىر قېتىم كېچىپ ئۆتتى - دە، پېشىن بىلەن دېگەر ئارىلىقىدا شەيخزادە دەرۋازىسىدىن سەمەرقەنت شەھىرىگە كىرىۋالدى.

لەشكەرلىرىنىڭ يېرىمى تالاپەتكە ئۇچرىغانىدى. سەر كەردە - لىرىدىن ئىبراھىم تارخان، ئىبراھىم سارۇ ۋە ئىبراھىم جانۇدىن ئىبارەت ئىبراھىم ئاتلىق ئۈچ چوڭ سەر كەردىسى، مىرزا ئابدۇل - ۋەھھاپ موغۇل، ئوبۇلقاسىم كۆھىبەر، خۇدا بەردى تۇغچى قاتارلىق ئۈچ ئورۇنباسار سەر كەردىسى قازا قىلغانىدى. ئۇ ئىنىسى جاھان - گىر مىرزا ياردەمگە ئەۋەتكەن خەلىل تەنبەلنىڭ ئۆلۈمىگە خېلىلا قايغۇردى. ئاكىسى ئەھمەد تەنبەلگە بولغان ئاداۋىتى سەۋەبىدىن ئۇنىڭغا ياخشى مۇئامىلە قىلمىغىنىغا كۆپ پۇشايىمان يېدى. ئۆز - گە ئېتىلغان ئەجەل ئوقىغا خەلىل تەنبەلنىڭ مەردانلىق بىلەن ئۆزىنى تۇتۇپ بەرگەنلىكى ئېسىگە كېلىپ، كۆزىدىن تاراملاپ ياش تۆكۈلدى.

— ئاشۇ ساداقەتمەن، باھادىر سەر كەردىلەرنىڭ ئۆلۈمىگە مەن سەۋەبچى بولدۇم، — دېدى بابۇر ئاھ ئۇرۇپ.

— ئۇنداق دېمىسىلە ئالىيلىرى، — دېدى قاسىمبەگ قاۋ - چىن تەسەللى بېرىپ، — ياغى دېگەن ئۆلۈم - يېتىمىسىز بول - ماس. ھەممىمىز ئۆلۈمنىڭ شەرىپىنى تېتىغۇچىلارمىز. پەقەت نۆۋەتنىڭ ئىلگىرى - كېيىنلىكى بار، خالاس. ئەمدىكى گەپ، قازاغا رىزالىق بېرىپ، تىرىكلىكنىڭ غېمىنى يېيىش. شول تاپتا شەيباق سەمەرقەنتنى ئېلىشنىڭ تەدبىرى ئۈستىدە باش قاتۇرۇۋا - تىدۇ.

بابۇر ئاستا بېشىنى كۆتۈرۈپ قاسىمبەگ قاۋچىغا قارىدى. ئۇنىڭ ئەمەلىي، راست سۆزلىرى بابۇرنى سەگەكلەشتۈرگەنىدى.

— تاشكەنتتىن كەلگەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ھەم -
دەمچى لەشكەرلىرىنىڭ ئەھۋالى ھازىر نېچۈككىن؟
— ئول بۇلاڭچىلاردىن ئەمدى ئۈمىد كۈتمەيلى، — دېدى
شىرىم تاغايى غەزەپلەنگەن ھالدا.

— سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنى بەكمۇ تەدبىرلىك، ئاقىل
سەركەردە دەپ ئويلايتتىم، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىن ئەپ -
سۇسلانغان ھالدا، — قانداق بەتبەختنى ئوڭ - سول قاناتقا تۇر -
شاۋۇل قىلدىكىن تاڭ. بىزگە ھەمدەملىشىشنى قويۇپ، مال -
دۇنيا يىغىش بىلەنلا قالدى، ھەتتا لەشكەرلىرىمىزنىمۇ بۇلاپ -
تالدى. پەقەت سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئۆزىلا ئەتراپىدىكى
ئۆكەرلىرى بىلەن جاسارەت كۆرسەتتى.

— سەركەردىلىرىنىڭ بۇ رەزىللىكىدىن سەيپىد مۇھەممەد
مىرزىنىڭ خەۋىرى يوق ئەتمالىم، — دېدى بابۇر.
— ئەلۋەتتە شۇنداق. خەۋىرى بولسا يول قويامدىغان. خوش،
ئەمدى بىز قاراپ ئولتۇرمايلى ئالىيلىرى، سەركەردىلەر ھەرقايسى
دەرۋازىلارنى بېكىتىپ، پۇختا مۇداپىئە كۆرسۇن. شەھەردىكى رە -
ئىيەتنىمۇ ھەرىكەتلەندۈرەيلى، بىز ئۈچۈن ئەمدى بىر مەزگىل
شەھەرنى بېكىتىپ پۇرسەت كۈتمەكتىن باشقا چارە يوقتۇر.
بابۇر شۇنداق قىلايلى، دېگەننى قىلىپ بېشىنى لىڭشىتتى.

تاشكەنت.

سۇلتان مەھمۇدخاندىن تارتىپ بارلىق ئەمىر - بەگلەرنىڭ
باشلىرى غەمدىن ساڭگىلىغان، سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ سەر -
پولىدىكى ئېغىر مەغلۇبىيىتى، شەيبانىخاننىڭ كۈندىن - كۈنگە

كۈچىيىپ كېتىشى ئۇلارنى ئەندىشىگە سېلىپ قويغانىدى. ھەئە، ئۇلار بابۇرنىڭ سەمەرقەنتنى ئۇزاق تۇتۇپ تۇرالمىدىغانلىقىنى، شەيبانىخاننىڭ سەمەرقەنتكىلا قانائەت قىلمايدىغانلىقىنى، ماۋىرا-ئۇننەھرنى تولۇق بويسۇندۇرغاندىن كېيىن، پەرغانە، تاشكەنتكە قاراپ لەشكەر تارتىدىغانلىقىنى پەرەز قىلىشقانىدى.

— ئەمدى يەنە ساقلاپ تۇرۇۋەرسەك بولمايدۇ ئالىلىرى، — دېدى سەيبىد مۇھەممەد مىرزا ئارىدىكى ئېغىر سۈكۈناتنى بۇ-زۇپ، — تۇرپاندىكى ئالاچەخان ئالىلىرىغا رەسمىي يوسۇندا جىددىي يارلىق ماڭغۇزغايللا. ئۆتكەندە ئەۋەتكەن مەكتۇپلىرى ھې-لىغىچە قولغا تەگكەندۇ. ئەمما، بول تەرەپتىكى ئەھۋالنىڭ قان-چىلىك دەرىجىدە ئېغىرلىقىنى پەرەز قىلالىشى ناتايىن. ھازىر كۈز كىرىپ قالدى. يارلىق تۇرپانغا تېز بولغاندىمۇ قىشقا ئۈلگۈ-رۈپ ئاران يېتىپ بارالايدۇ. قىشچە لەشكەر باشلاپ كېلەلىشى تەس. كېلەر يىلى ئەتىيازغا ئۈلگۈرۈپ كېلەلسىمۇ چوڭ ئىش. ئۇنىڭغىچە بىز ئەندىجاندىكى جاھانگىر مىرزا بىلەن بىرلىكتە ھازىرلىق كۆرگەچ تۇرايلى.

— جاھانگىر مىرزانىڭ بىزگە ياردەم بېرىشىدە گەپ يوق، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان تىلىنى چاپناپ، — ئەمما پەرغانىنىڭ لەشكېرىي ھوقۇقى ئەھمەد تەنبەلدە. ئاۋۋال ئۇنى گەپكە كىرگۈ-زۈشمىز كېرەك.

سەيبىد مۇھەممەد مىرزا يالت ئېتىپ ئەھمەدبەگ تەلبەگە قارىدى. ئۇ سەيبىد مۇھەممەد مىرزانىڭ بۇ قاراشلىرىدىكى مەنانى چۈشىنىپ، قىزارغىنىچە كۆزىنى ئەپقاچتى. سۇلتان مەھمۇدخان بەخىرامان گېپىنى داۋاملاشتۇردى:

— ئەھمەد تەنبەلنى كۆندۈرەلمىسەك ئارىدا نىزا پەيدا بولىدۇ، ئول چاغدا ئۇنىڭ شەيبانىخانغا ئەل بولۇپ كېتىشى ئېھتى-مالغا يېقىن. ناۋادا شۇنداق بولۇپ قالسا، بىر ئەمەس ئىككى دۈش-مەنگە تاقابىل تۇرۇشمىزغا توغرا كېلىدۇ. ھېچكىم سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ بۇ ئەندىشىسىنى تۈگەتكۈ-

دەك مۇۋاپىق تەدبىر كۆرسىتىلمىدى. شاھنىشىنىڭ ئىچىنى يەنە سۈكۈت قاپلىدى.

— شۇنچىلىك ھودۇقۇپ كەتكۈدەك ئول تەنبەل قانچىلىك ئادەم ئىدى، — تۇيۇقسىز ئېغىز ئاچتى ئەھمەدبەگ تەلبە ئۆزىگە زور غەيرەت بېرىپ تۇرۇپ، — ئۇ ناھايىتى بىر دەرگاھلىرىدىكى ئەرزىمەس نۆكەر ئىدى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن جانابلىرى كۆكۈلداشلىقنىڭ يۈزىنى قىلىپ مەرھۇم ئۆمەر شەيخ مىرزىغا تو- نۇشتۇردى. ئۆمەر شەيخ مىرزا ئۇنى ئەندىجانغا ئەكىتىپ ئىچكى بەگلىك مەرتىۋىسىنى بەردى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرى ئۇنىڭ مەرتىۋىسىنى چوڭ بەگلىككە كۆتۈردى. ئۇزۇن ھەسەننىڭ قۇتۇبىنى بىلەن بابۇر پادىشاھقا سەركەشلىك قىل- لىپ، خانزادە جاھانگىر مىرزىنى ئەندىجان تەختىدە ئولتۇرغۇزۇش كويىغا چۈشتى. ئۆز ۋاقتىدا بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىغا ھەمدە- لىشىپ ئوشقا لەشكەر تارتقانلىرىدا خانزادە جاھانگىر مىرزىغا يۈز - خاتىر قىلىپ ئاياپ قويمىغان بولسىلا، ئول ئەھمەد تەنبەل- گە بۇنچىلىك يۈز - ئابروۋى، مەرتىۋە نەدە ئىدى، — ئەھمەدبەگ تەلبە ئۆزىگە ھەيرانلىق بىلەن قاراۋاتقان ئەمىرلەرگە تەكشى بىر قارىۋېلىپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — ئول بەتەخت تۈزكۈرنىڭ كەمىنلىرىنىڭ ئىنىسى — قېرىندىشى ئىكەنلىكى ھەربىرلىرىد- گە ئايان. شول تاپتا مېنىڭمۇ كۆپ خىجىلچىلىقىم بار. ھەربىر- لىرىدىن يوشۇرمايمەن، مۇشۇ بىر ھەپتە ئىچىدە ئۇنىڭغا پايدا - زىياننى چۈشەندۈرۈپ، ساداقەت، ۋاپادارلىققا ئۈندەپ ئىككى قې- تىم خەت ئەۋەتتىم، لېكىن، جاۋابىنى ئالماي سەۋر قاچام يې- رىلدى. ئەمدى ئۇنىڭغا يەنە يۈز - خاتىر قىلمايلى. جاھانگىر مىرزا بولسا خانىمىزنىڭ جىيەنى، پەرمانلىرىغا ئەلۋەتتە بويسۇند- دۇ. ئىنىم ئەھمەد تەنبەل ھۆرمەت شارابىنى ئىچىشتىن باش تارتسا، جازا شارابىنى ئىنىم قىلغايلا. ناۋادا ئۇ بىزگە ھەمدەم بو- لۇشنى خالىماي، ئول مۇناپىق شەيبانخاندىن ئۈمىد كۈتىدىكەن، قۇدرەتلىك تەڭرىم گۇۋاھ بولسۇنكى، ئاشۇ قاپاق كالىسىنى ئۆز

قولۇم بىلەن كېسىپ ئەكېلىپ ئالدىلىرىغا تاشلىغايمەن.
بايا ئەھمەدبەگ تەلبەگە گۇمانىي نەزەر بىلەن قارىغان سەيدى.
مۇھەممەد مىرزا شۇ تاپتا ئۇنىڭ بۇ سۆزلەرنى چىن يۈرىكىدىن
دىن چىقىرىپ دەۋانقانىلىقىغا شەكسىز ئىشەندى. ئەمما ئۇنىڭ ئىشەنچى
مە ئۈچۈن بۇنداق كەسكىن قارارغا كەلگەنلىكىنىڭ تېگىگە ھەز-
قانچە قىلىپمۇ يېتەلمىدى.

«بۇ ئەھمەدبەگ تەلبەنى چۈشەنمەك ئەجەبمۇ تەسكەن. لېكىن
نېمىلا بولمىسۇن، ئۇنىڭ ھازىر دەۋاتقان گېپى توغرا. ئەمدى
ئەھمەد تەنبەلگە زىيادە يول قويماسلىق كېرەك. پەرغانىنىڭ لەش-
كېرى كۈچىنى زورلۇق بىلەن بولسىمۇ تارتىۋېلىپ، ئۇنى تاش-
كەنت لەشكېرى كۈچلىرى بىلەن بىرلەشتۈرۈش كېرەك. چۈنكى،
شەيبانىخان ھەر ئىككىلا تەرەپكە ئورتاق دۈشمەن...»

دەسلەپتە مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان، سەيىد مۇھەممەد
مىرزىلارنىڭ سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئالدىدىكى ئابروپىنى تۆۋەند-
لىتىش مەقسىتىدە ھە دەپ شەيبانىخانغا يان باسقان، سۇلتان
مەھمۇدخاننىڭ ئالدىدا ئۇنى كۆككە كۆتۈرۈپ، لەشكەرلەرنى پۈ-
تۈنلەي تارتقۇزۇپ قويغان ئەھمەدبەگ تەلبە، نىغمەت مىرزا، سۇل-
تان جۈنەيدى بارلاسار كېيىنكى ۋاقىتتا شەيبانىخاننىڭ بىراقلا
يۈز ئۆرۈپ، سۇلتان مەھمۇدخانغا قارشى چىقىشىنى خىيالغا
كەلتۈرۈشمىگەندى. بولۇپمۇ بۇ قېتىمقى سەرىپول جېڭىدىن كې-
يىن، ناۋادا شەيبانىخان پەرغانە، تاشكەنتنىمۇ ئىلكىگە ئالسا ئۆز-
لىرىگە قىلچىلىك رەھىم - شەپقەت قىلمايدىغانلىقىنى، پەقەت
سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئوردىسىدا ھۆرمەت - ئەتىۋارىنىڭ بولدى-
دىغانلىقىنى، ئەمىر - بەگلىك مەرتىۋىسىنىڭ ساقلىنىپ قالىدى-
غانلىقىنى، شەيبانىخاننىڭ ئالدىدا ھوقۇق - مەرتىۋىسىنى ئە-
مەس، جېنىنىمۇ ساقلاپ قالالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىشقاندى.
نېمىلا بولمىسۇن ئۇلارنىڭ سۇلتان مەھمۇدخانغا يەنىلا ساداقىتى
بار ئىدى. شۇڭا ئەھمەدبەگ تەلبە ئىنىسى ئەھمەد تەنبەلگە خەت
ئەۋەتىپ، دەرھال سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن يارىشىۋېلىش، بىر-

لىكتە شەيبانخانغا قارشى تۇرۇش تەكلىپىنى بەرگەندى. كۈتمە - گەن يەردىن، ئۇنىڭ بۇ تەكلىپىنى ئىنسى رەت قىلىۋەتتى. گەر - چە سەرپولدىكى جەڭدە ئەيىۋۇپ بەگچەك بىلەن قاشقا مەھمۇد ئۆلۈپ ئۇلارنىڭ ساتقىنلىق قىلىش سۈيىقەستى ئاشكارىلىنىپ قالمىغان بولسىمۇ، ئەھمەد تەنبەل مۇشۇنداق بويۇنئاۋلىق قىلىۋېرىدىغان بولسا، سىر ھامان ئاشكارىلىنىپ قالاتتى. بۇنى ئاز دەپ سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ سەلتەنەتمۇ تۈگىشەتتى. چۈنكى، شەيبانخاننىڭ قانچىلىك كۈچىيىپ كەتكەنلىكى ئۇلارغا ئايان ئىدى. شەيبانخان - نىڭ ئىسيان تۇغىنى كۆتۈرۈپ چىقىشىنى ئۇلار خىيالىغىمۇ كەلتۈرۈشمىگەندى، سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئابروي - ئى - ناۋىتىنى تۈكۈشنىلا خىيال قىلىپ، ئاخىرقى ھېسابتا ئۆزلىرىد - نىڭمۇ ئۆلىنى كولاپ قويغانلىقىنى ھېس قىلىشىپ، كۆپ پۇشايد - مان يېيىشكەندى. سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئۇلارنىڭ بۇ پۇشايد - مانلىق تۇيغۇسىنى پەقەتلا چۈشەنمەيتتى.

— ئالىلىرى پەرمان بەرسىلە، — دېدى ئەھمەدبەگ تەلبە يەنە ئىلتىجا قىلىپ، — ئول ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئىشىنى كەمىنە ئۆكەرلىرى بىر تەرەپ قىلاي.

سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئەھمەدبەگ تەلبەنىڭ بۇ جاسارىتىد - گە قايىل بولغان ھالدا بېشىنى لىڭشىتتى:

— ئوردىدا بۇ ئىشقا سىلىدىنمۇ مۇۋاپىق كىشى يوق، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا، — ئىمكان بار ئەھمەد تەنبەلگە ئاغىلىق ھۆرمەتلىرى بىلەن تەسىر كۆرسىتىپ، سۆز بىلەن قايىل قىلغايلا. نېمىلا دېگەنبىلەن ئۇمۇ لەشكىرىي ماھارەتتە كامالەتكە يەتكەن سەرگەردە. شەيبانخاننىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىشقا ئا - شۇنداق ماھارەتلىك سىپاھلار كۆپرەك بولۇشى كېرەك.

— ئەمىر لەشكەر جانابلىرىنىڭ كالىمىنى ئېسىمدە مەھكەم تۇتىمەن، — دېدى ئەھمەدبەگ تەلبە تەۋازۇ بىلەن.

ئەزەلدىن گېپى بىر يەردىن چىقمايدىغان ئىككى ئەمىرنىڭ بىر - بىرىگە كۆرسەتكەن ھۆرمەت - ئىشەنچىنى كۆرۈپ، ئوردا

ئەھلى تېڭىرقىغان ھالدا بىر - بىرىگە قاراشتى.
 — بولىدۇ، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان مەھمۇنلۇق بىر -
 لىن، — ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئىشىنى ئۆزلىرى بىلگەنچە بىر تەرەپ
 قىلسىلا، — سۇلتان مەھمۇدخان مىرزا دىۋاننىڭ ئەمىرىگە قارىدى
 دى، — دەرھال تۇرپاندىكى ئىنىم سۇلتان ئەھمەدخانغا قارىتىپ
 يارلىق تەييارلا نسۇن. باشقا ئەمىر - سەركەردىلەر داۋاملىق ئو -
 زۇق - تۈلۈك، قورال - ياراغ تەييارلاش ئىشلىرىغا مەشغۇل بول -
 غاي. لەشكەرىي دىۋان يېڭىدىن چىرىك يىغىپ مەشىقلەندۈرۈش
 ئىشىنى تېزلەتكەي.

سەمەرقەنت قاتمۇقات مۇھاسىرىدە قالغانىدى. شەيبانىخان
 توختىماي ھۇجۇم قوزغايتتى. ھەر كۈنى دېگۈدەك ھېلى شەيخزادە
 دەرۋازىسى تەرەپتە، ھېلى ئاھەنن دەرۋازىسى تەرەپتە، ھېلى گا -
 زىرۇستان دەرۋازىسى تەرەپتە، ھېلى سۆزەنگەران دەرۋازىسى تە -
 رەپتە، ھېلى فىرۇزە دەرۋازىسى تەرەپتە چۇقان - سۈرەن كۆتۈرۈ -
 لەتتى. ئۇ ئۈچ ئادەم قاتارلىشىپ چىقالغۇدەك دەرىجىدە يوغان
 قىلىپ يىگىرمە بەش شوتا تەييارلاتقۇزغانىدى. سەركەردە - لەش -
 كەرلىرى ئەنە ئاشۇ شوتا بىلەن سېپىل ئۈستىگە يامىشىپ چى -
 قىشقا تىرىشاتتى. ئەمما سېپىلنى قاتتىق مۇداپىئە قىلىۋاتقان با -
 بۇرنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى جان پىدالىق بىلەن قارشىلىق
 كۆرسىتەتتى. يا ئوقى، زەمبىرەك، مەنچاناق، تاش - كۆتەك، قاي -
 نىتىلغان ياغ بىلەن شوتغا يامىشىۋاتقان ياۋ لەشكەرلىرىنى چې -
 كىندۈرەتتى. ھەر قېتىملىق ھۇجۇمدا ياۋنىڭ نەچچە ئونلىغان
 لەشكەرلىرىنىڭ ئۆلۈكى سېپىل تۈۋىدە قالاتتى. بابۇر كۈندۈزى
 بىرەر - يېرىمدەم ئۇخلىۋالغىنىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، كېچىسى
 ئاساسەن ئۇخلىمايتتى. بەزىدە قاسىمبەگ قاۋچىن بىلەن، بەزىدە
 باشقا سەركەردىلىرى بىلەن سېپىلنى چارلايتتى. فىرۇزە دەرۋازا -

زىسى بىلەن شەيخزادە دەرۋازىسىغىچە بولغان ئارىلىقتا سېپىل ئۈستىدە ئاتلىق ماڭغىلى بولاتتى. باشقا تەرەپلەردە پىيادە مېڭىشقا توغرا كېلەتتى. سېپىلنى تولۇق ئايلىنىپ، لەشكەرلەرنىڭ مۇداپىئەسىنى تەكشۈرۈپ چىقىپ بولغۇچە تاڭ ئېتىپ كېتەتتى. ئۇ سەمەرقەنتنى جان تىكىپ قوغداشقا قەسەم قىلغانىدى.

گەرچە بۇغدايلار پىشقان خامان پەسلى بولسىمۇ، سەمەرقەنت شەھىرىدە ئاچارچىلىق كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلىشىپ كەتكەندى. شەھەر خەلقى مېۋىلىك دەرەخلەرنىڭ مېۋىلىرىنى غورا پېتى يەپ بولغان، ھەتتا ئۈجمە، ئۆرۈك، ئامۇت، نەشپۈت دەرەخلەرنىڭ غازاڭلىرىمۇ قالمىغانىدى. ئاتلارغا بوغۇز ئورنىدا تېرەك غازاڭلىرىنى بېرىۋاتاتتى. ھەتتا غازاڭ تاپالمىغانلار قۇرۇق ياغاچنى رەندىلەپ، ياغاچ قىرىندىسىنى سۇدا ئىۋىتىپ ئاتلارنى بېقىۋاتاتتى.

بابۇر سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا، خۇسەرۋە شاھ، زۇنۇن ئارغۇن، بەدىئۇز زامان مىرزىلارغا توختىماي ئەلچى ئەۋەتىپ ياردەم سورايتتى. لېكىن ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسىدىن نە بىر لەشكەر، نە بىر تاغار ئاشلىق چاغلىق ياردەم كەلمەيتتى.

— بۈگۈن ۋەيس لاغىرىمۇ قېچىپتۇ، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىن بابۇرنىڭ قولىدىكى بىر پارچە كېپەك ئارىلاشتۇرۇپ يېيىشقا قىلغان زاغرىغا قاراپ قويۇپ، ئۇلۇغ - كىچىك تىنغان ھالدا، — شەھەر ئاھالىسى سېپىلدىن سىيرىلىپ چۈشۈپ قېچىۋاتىدۇ. شەيبانىخاننىڭ لەشكەرلىرى سېپىلغا يېقىن جايدا يوغان - يوغان داشلارغا پولۇ دۈملەپ، رەئىيەتنى قېچىپ كېلىشكە قۇترىتۋاتىدۇ.

بابۇر ئازابلىق كۈلۈمسىردى. كۈلكە تەسىرىدىن ئورۇقلاپ ئىچىگە كىرىپ كەتكەن ياڭاقلىرى پۈرۈلۈپ كەتتى. شۇنداقتىمۇ ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن كۆزلىرىدىكى مۇڭ - ھەسرەتنى يوشۇرالمىدى.

— لەشكەرلەر قېچىۋاتقانلارنى توشمىسۇن، — دېدى ئۇ قولىدىكى زاغرىنى داستىخانغا قويۇپ، — ئۇلارنى توشۇۋالساڭ ئۆلۈمۈڭ.

لۈمگە قىستىغان بولۇپ قالدىمىز. ھېلىمۇ كۆپ بەرداشلىق بەردى.
شەھەردە ھازىر يېڭۈدەك ھېچنېمە قالدى.
— ئاڭلىشىمچە، بەزى پەقىر - مىسكىنلەر چانتى ساقلاپ
قىلىش ئۈچۈن، ئامالسىز ئىت - ئېشەكلەرنىڭ گۆشىنى يېيىشكە
مەجبۇر بولۇپتۇ.

بابۇر كۆزىگە مۆللىدە ياش ئالدى. ئۆپكىسى قازاندىك ئېسىر-
لىپ، لەۋلىرى تىترەپ، ئاغزى گەپكە كەلمىدى.

— بۇنىڭ گۇناھى ماڭا ھېساب جاناى ئەمىر، — دەپدى ئۇ

تەستە ئېغىز ئېچىپ، — ئۇلارنىڭ ئاشۇ ھارام نېمەتلەرنى يېيىپ-
شىگە مەن سەۋەبچى بولدۇم. تەڭرى ئالدىدا گۇناھىم ئېغىر. ئەم-
ما، شەھەرنى تاكى ئۆزۈم يالغۇز قالغۇچە قوغدايمەن. ئول مۇناپىق
شەيباققا ھەرگىز تىز پۈكمەيمەن.

قاسىمبەگ قاۋچىن قېچىپ كېتىۋاتقان شەھەر ئاھالىسىنى
توسمىسا، لەشكەرلەرنىڭمۇ قاچىدىغانلىقىنى دېمەكچى ئىدى. لې-
كىن، بابۇرنىڭ تۇرقىغا قاراپ ئويلىغانلىرىنى ئاغزىدىن چىقىد-
رىشقا جۈرئەت قىلالىمىدى.

«بۈگۈن ۋەيس لاغىرى قاچتى. ئەتە باشقىلارمۇ ئەگىشىدۇ.
ئەگەر بۇ ئىش تارىلىپ كەتسە...»

قاسىمبەگ قاۋچىن خىيالىنىڭ ئاخىرىنى داۋاملاشتۇرۇشقا
پېتىنالىمىدى.

— قورغاننىڭ مۇداپىئەسىنى يەنە بىر تەكشۈرۈپ كېلەي.
بابۇر ساداقەتمەن، ۋاپادار، خۇددى ئاتىسىدەك كۆيۈمچان بۇ
پېشقەدەم ئەمىرنىڭ كەينىدىن ھۆرمەت بىلەن قارىدى.

«ئەندىشىلىرىنى بىلىپ تۇرۇپتىمەن ئەمىر، ئەمما نە چارە؟
شول تاپتا سىلىمۇ ئاچ يۈرۈۋاتىدىلا. نۆكەرلەرنى قارىتىپ قويۇپ
قورساق توقلاشقا ھەرگىز ۋىجدانلىرى كۆتۈرمەيدۇ. سەركەردە -
لەشكەرلەرنى بۇنداق قىيىنغۇچە ھەممىسىگە ئىجازەت بېرەيمىد-
كىن. ھامىنى بىر ئۆلۈم. تايىنلىق شەيباقنىڭ قىلىچىدا ئۆلمە-
دىمەن...»

ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا يالت قىلىپ ئىككى مومىسى، ئانىسى، ئايالى، ئاچىسى كەلدى. شۇ كۈنلەردە ئۇلارمۇ ئاچلىق ئازابى تار- تىۋاتاتتى.

«توغرا، مەنغۇ ئۆلۈپ تۈگىشەرمەن. لېكىن ئۇلار قانداق قىلىدۇ؟ مەن ئۇلارنىڭ ئىشەنگەن، يۆلەنگەن تېغى ئەمەسمۇ؟ ئۇلارنى ۋەھشىي ياۋغا تاشلاپ بېرىپ ئۆلسەم، يىگىتلىك نامىغا داغ چۈشمەمدۇ؟ شۇ چاغقىچە ئۇلار قىينالغانلىقىنى دەپ باقمىدى، ۋاپىسىمىدى، قاقشىمىدى؛ ئاداپتىن پەرقسىز ئۇماچ ئىچىشكە، پوم^① دىن پەرقسىز زاغرا يېيىشكە رازى بولدىكى، مېنى ياۋغا تەسلىم بولۇشقا دەۋەت قىلمىدى. مومىلىرىم نېمىدېگەن جاسارەتلىك - ھە؟! تېنى ئاجىزلاپ كەتسىمۇ بەرداشلىق بېرىۋاتىدۇ. (بابۇر جانىم غەيرەتلىك بولسىلا. تەڭرى بەندىسىنى ھەرگىز ئاۋۇمد قويمىدۇ. بۇ قىيىنچىلىقلاردىن قۇتۇلۇشنىڭ بىرەر ئامالى بولۇپ قالار، دەپ تەسەللى بېرىدۇ تېخى. نېمىشقىمۇ ئۇلارنى بۇرۇنراق ئۆرەتۈپ، ئەندىجان ياكى تاشكەنتكە يولغا سېلىۋەتمىگەن بولغىدەك. ئەمدى بولغاندا شۇنچە دەۋەت قىلساممۇ، مېنى تاشلاپ كېتىشكە ئۈند- ماياۋاتىدۇ. شەيباق ھەرقانچە رەزىل بولۇپ كەتسىمۇ ئاياللارغا چې- قىلماس بولغىدەك. ئەتراپتىكى سۇلتانلارنىڭ ياردىمىدىن ئۈمىد كۈتمەسمۇ بولىدۇ. باشقىلىرىنى دېمىگەندىمۇ سۇلتان ھۈسەيىن بايقارادەك مەردانە، جاسارەتلىك، ئاقىل پادىشاھقا زور ئۈمىد باغ- لىغانىدىم. ياردەم بەرمىسىمۇ، ئادەمگەرچىلىك يۈزىدىن تەسەل- لى قىلىپ بىرەر پارچە خەتمۇ ئەۋەتىپ قويمىدى. راست، ئۆتكەندە ئەھۋالىم بۇنىڭدىن بەتتەر چاغدىمۇ ھېچكىم ياردەم قولىنى سۇن- مىغانىدى. مانا ئەمدى بۇ ئەھۋالدا تېخىمۇ ياردەم بەرمەيدۇ. ئۇلار- نىڭ ياردىمىگە تايىنىپ، سەمەرقەنتنى مۇداپىئە قىلىشىم بىر خام خىيال ئىكەن. ئاقىللار: «قورغاننى بېكىتمەك ئۈچۈن باش كېرەك، ئىككى قول كېرەك، ئىككى پۈت كېرەك، دېگەنلىكەن. بۇنىڭ مەنىسىنى ئەمدى چۈشىنىۋاتمەن. باش دېمەك — سەردار

① پوم — تۆگىگە بېرىلىدىغان يېمەكلىك.

دېمەكتۇر. ئىككى قول دېگىنى ئىككى تەرەپتىن كېلىدىغان يار - دەمنى كۆرسىتىدىكەن. ئىككى پۈت دېگىنى بولسا، سۇ بىلەن ئاشلىقنى كۆرسىتىدۇ. ئەمما مەندە ھازىر باشتىن باشقا ھېچنېمە يوق. شەيباق قورغان مۇداپىئەسىنىڭ ئاجىزلاشقانلىقىدىن ئالدىن قاچان خەۋەر تاپتى. شۇڭا سېپىل تۇۋىدە قازان ئېسىپ، تاماق ئېتىپ ئاۋام - رەئىيەتنى، سەركەردە - لەشكەرلەرنى قېچىشقا قۇترىتىۋاتىدۇ. ئۇنىڭ ھىيلە - مكرى نېمىدېگەن كۆپ - ھە؟ ئەمدى بۇ ئەھۋالدا ئۇنىڭ بىلەن روبىرو جەڭ قىلىمەن دېسەم سەركەردە - لەشكەرلىرىمنى ئۆلۈمگە تۇتۇپ بېرىمەن. ئۇلارنىڭ ئاچلىقتا ئىلىكى قۇرىدى. ماغدۇرىدىن كەتتى. بىلىكىدە قىلىچ كۆتەرگۈدەك قۇۋۋەت قالمىدى. زادى قانداق قىلسام بولاركىن؟...»

— كەچۈرگەيلا ئالىلىرى.

بابۇر يېنىدا قاراپ تۇرغان قاسىمبەگ قاۋچىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. بىر ئاش پىشىم ۋاقتتىن بېرى گادىرماچ خە - ياللارغا ئەسىر بولۇپ، ئۇنىڭ كىرگىنىنى سەزمىگەندى.

— خوش، — دېدى ئۇ پېشقەدەم ئەمىرنىڭ پاراسەت چاقناپ تۇرغان ئورا كۆزلىرىگە تىكىلىپ.

— بۇزۇك خانىش مومىلىرى دەرگاھىغا چىلاۋاتىدۇ.

بابۇر دەس ئورنىدىن تۇردى، مومىسىنىڭ چاقىرتىش سەۋە - بىنى سورىمىدى.

— مەسلىھەتلىشىدىغان مۇھىم ئىشى باردەك قىلىدۇ. كەمد - نىلىرىنىمۇ ئالىلىرى بىلەن بىللە كېلىشىمنى تاپىلىغانىدى.

— ئۇنداق بولسا دەرھال بارايلى.

«مەسلىھەتلىشىدىغان قانداق زورۇر ئىشى بار بولغىيىدى...»

بابۇر دېلىغۇل خىياللار ئىلكىدە مومىلىرىنىڭ سارىيىغا كەلدى. سارايدا ئانىسى قۇتلۇقنىڭ خېنىمىمۇ بار ئىدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم. بۇزۇكۋارلىرىمنىڭ ئالتۇن بويىلە - رى ئېسەنمىكىن؟ ئىككى كۈندىن بېرى سالامغا كېلەلمىدىم، بى - ئەدەپلىكىمنى كەچۈرگەيلا.

— كەچۈرۈم سوراھلىرى بىھاجەت ھۇما قۇشۇم^①، — دەيدى سەل مۈكچىنىپ قالغان بولسىمۇ يەنىلا تېتىكلىكىنى يوقاتمىغان ئىسان دۆلەت خېنىم كۆنگەن ئادىتى بويىچە بابۇرنى مېھرى بىلەن ئەركىلىتىپ، — سىلگە باشتىلا ئېيتقانمەن، ياۋنىڭ تەھلىكىدە سىدە تۇرۇۋاتقاندا بىزگە كۆڭۈل بۆلمەن دەپ زېھنىلىرىنى چاچ-مىسىلا، — ئۇ بابۇرغا يېنىدىن جاي كۆرسەتتى، — كەلسە، يېنىمدا ئولتۇرسىلا.

بابۇر مومىسىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغاچ، ئىندىمەي تۇرغان ئا-نىسىنىڭ چىرايىغا سەپسالدى. ئانىسىنىڭ يىغىدىن قىزىرىپ كەتكەن كۆزلىرىگە شۇنداقلا قاراپ يۈرىكى ئېچىشىپ كەتتى. ۋۇ-جۇدىنى خىجىللىق، ئىزتىراپ تۇيغۇلىرى چىرمىۋالدى.

«ئانام بۇ قىيىنچىلىق، جاپالارغا بەرداشلىق بېرەلمىگەن ئوخشايدۇ...»

— سىلىمۇ جاي ئالسىلا قاسىمبەگ، — دەيدى ئىسان دۆلەت خېنىم ئارىدىكى جىملىقنى بۇزۇپ، — قورغاندىكى ئەھۋال ھەم-مىمىزگە ئايان. بىچارە رەئىيەت دەل - دەرەخلەرنىڭ غازىڭى، قوۋزىقنى يېگەننى ئاز دەپ، جېنىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ھەتتا ئىت - ئېشەكلەرنىڭ گۆشىنىمۇ يېيشكە مەجبۇر بولۇپتۇ. شەپقەتلىك تەڭرى گۇناھىمىزنى مەغپىرەت قىلغاي ئىگەكىم. بەش - ئالتە ئايدىن بېرى، ئول شەيباقخان قامالنى كۈندىن - كۈنگە چىڭىتىۋاتىدۇ. ئەمدىلىكتە ئۇچار قۇشلارمۇ سەمەرقەنت ئاسمىنىدىن ئۇچۇپ ئۆتمەس بولدى. مۇشۇ ھالەتتە يەنە قانچە كۈن بەرداشلىق بېرەلشىمىز ئۆزىمىزگە ئايان، — ئىسان دۆلەت خې-نىم كۆرپىنىڭ تېگىدىن بىر پارچە خەتنى ئېلىپ بابۇرغا ئۇزات-تى، — سىلنى چاقىرتىشىم ئۇشۇ مەكتۇپنىڭ بائىسىدىندۇر. دۈشمەنلىرى سۇلھى تەلەپ قىلىپتۇ.

سۇلھىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ، بابۇرنىڭ يۈرىكى ھاياجانلىق دۈپۈرلەپ كەتتى. خەتكە ئالدىراش كۆز يۈگۈرتتى.

① ھۇما قۇشۇم — بەخت قۇشۇم.

— مۇمكىن ئەمەس! — داۋامىنى ئوقۇشقا بەرداشلىق بەرەل-
مىگەن بابۇر خەتنى پۈرلەپ يەرگە ئاتتى. غەزەپتىن چىرايى تاتى-
رىپ كەتكەندى. خەتنىڭ مەزمۇنىدىن بايا ئىسان دۆلەت خېنىم
چاقىرتقاندا خەۋەر تاپقان قاسىمبەگ قاۋچىن بابۇرنىڭ چىرايىغا
لاپىدە قارىۋېلىپ يەنە يەرگە قارىۋالدى. ھەئە، شەيبانخان خەتنە
بابۇرنىڭ ئاچىسى مەلىكە خانزادە خېنىمنى خوتۇنلۇققا سوريغان.
خانزادە خېنىمنى نىكاھىغا ئېلىشقا قوشۇلسا، بابۇرنىڭ شەھەردىن
ئامان - ئېسەن چىقىپ كېتىشىگە كاپالەتلىك قىلىدىغانلىقىنى
بىلدۈرگەندى.

— سەمەرقەنتنى بەرگەننى ئاز دەپ، ئىگىچەنىمۇ ئۈستەك
بېرىدىكەنمەن تېخى! كىمنى ھاقارەتلىمەكچى ئول ياۋايى مەل-
ئۇن! — دېدى بابۇر بوغۇلغان ھالدا، — چۆچۈرىنى خام سانمىد-
سۇن! ئۆلۈشكە رازىمەنكى، شەرتىگە ھەرگىز رازىلىق بەرمەيمەن!
قۇتۇقنىڭ خېنىم بۇقۇلداپ يىغلىۋەتتى:

— سىلىگە ئەندىجاننىڭ تەختى يېتىپ ئاشاتتى، سەمەر-
قەنتكە لەشكەر تارتقانلىرى ئەسلىدىنلا خاتا بولغان...
ئانىسىنىڭ تاپا - تەنىسى يۈرىكىگە خەنجەر بولۇپ سانجىد-
لىپ، ئېچىشقان يېرىگە تۈز سەپكەندەك ئازابلانغان بولسىمۇ، با-
بۇر ئاڭلىمىغانغا سېلىپ بېشىنى كۆتۈرمىدى. شۇ تاپتا ۋۇجۇدى
تەترەپ، مېڭىسى پارتلاپ كېتەيلا دەپ قالغانىدى.

— بىزغۇ مەيلى، ئەمما گۇناھسىز خەلق بىزنىڭ سەۋەبىد-
مىزدىن ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كەتسە، ئۇنىڭ ۋابالىدىن چىقىپ
بولالمايمىز ئوغلۇم، — دېدى ئىسان دۆلەت خېنىم تەمكىنلىك
بىلەن، — مەنغۇ ياشايدىغان ئۆمرۈمنى ياشاپ بولغان، ئىككى پۇ-
تۇم گۆرگە ساڭگىلىغان قېرىمەن. ھەر ۋاقىلىق نامىزىمدا جانابى
ئاللاھتىن تېز رەھمەتلىك مۇرەببىمنىڭ قېشىغا يولغا سېلىد-
شىنى تىلەيمەن. ئەمما سىلى ئانىلىرىنى، ئىگىچىلىرىنى ئويلىد-
سىلا. قاراملىق قىلىپ ياش ئۆمۈرلىرىنى دوغا تىكمىسىلە. تەق-
دىر - ئىرادە پېشانىمىزگە شۇنداق يازغان بولسا، قېچىپ قۇتۇل-

مىقىمىز بەسىي مۇشكۈل.

ھىيلىگەر شەيبانخان بۇ شەرتىگە بابۇرنىڭ قەتئىي قوشۇل-
مايدىغانلىقىنى پەملەپ، مەكتۇپنى ئىسان دۆلەت خېنىمغا ئەۋەت-
كەندى. ھەئە، ئۇنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى بەش - ئالتە ئاي-
دىن بېرى سەمەرقەنت مۇھاسىرىسىدىن زېرىككەندى. يەنە
ۋاقتىنى سوزسا سەركەردىلىرى باشقا تەرەپلەرگە كېتىپ قېلى-
شى، ھەتتا بابۇرغا ئەل بولۇپ كېتىشىمۇ مۇمكىن ئىدى. چۈنكى
ئۇنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرىنىڭ يېرىمىنى ئۆز ۋاقتىدا سۇل-
خان مەھمۇدخان ئەۋەتكەن سەركەردە - لەشكەرلەر ئىگىلەيتتى.
ئۇلار مەنپەئەتنى كۆزلەپلا شەيبانخاننىڭ ئەتراپىدىن كەتمىگەن-
دى. شۇ سەۋەبتىن شەيبانخان ئۇلارغا ئانچە ئىشەنچ قىلالمايتتى.
ئۇ پۈتكۈل ماۋەرائۇننەھر، پەرغانە ۋە خۇراسانغا يېگانە سۇلتان بو-
لۇش قارا نىيىتىنى كۆڭلىگە پۈككەندى. شۇڭا يەرلىك بەگ -
تۆرىلەرنىڭ قوللىشىغا، خەلقنىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشىش
ئۈچۈن، ئەمىر تۆمۈر ئەۋلادىدىن بىرەر مەلىكىگە ئۆيلىنىش ئار-
قىلىق، ئۆزىنى ئەل - يۇرتقا تۆمۈرىيلەر جەمەتىدىن قىلىپ
كۆرسىتىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. بابۇرنىڭ ئاچىسى مەلىكە
خانزادە خېنىمنىڭ تېخىچە ياتلىق بولمىغانلىقىنى، ھۆسن - جا-
مالنىڭ تەڭداشسىز ئىكەنلىكىنى ئاڭلاپ، ئالتە ئايلىق مۇھاسىد-
رىدە ھالىدىن كېتىپ، جېنى تۇمشۇقىغا كېلىپ قالغان بابۇرغا
ھاياتلىق يولى بېرىش ئارقىلىق، بۇ نىيىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش-
نى كۆڭلىگە پۈككەندى.

— ئول ھىيلىگەر شەيباق مەقسىتىگە يېتىش ئۈچۈن ۋاسد-
تە تاللاپ ئولتۇرمايدۇ، — دېدى بابۇر ئۆزىنى سەل تۇتۇۋېلىپ، —
ئالدىنقى نۆۋەتمۇ سەمەرقەنتنى ئېلىش ئۈچۈن، سۇلتان ئەلى
مىرزىنىڭ ئانىسى زۆھرە بېگىمگە مۇشۇنداق مۇھەببەت مەكتۇپى
ئەۋەتكەن. ئاخىرقى ھېسابتا زۆھرە بېگىمنى نىكاھىغا ئېلىش ئۇ-
ياقتا تۇرسۇن، سۇلتان ئەلى مىرزىنىڭ بېشىغا چىقتى.
— زۆھرە بېگىم بىلەن خانزادە خېنىمنى قانداقمۇ سېلىش-

تۇرغىلى بولسۇن ئوغلۇم.

ئىسان دۆلەت خېنىم قەتئىي قارارغا كەلگەندەك قىلاتتى. با - بۇ مومىسىنىڭ سۆزلىرىدىن بۇنى ئوچۇق ھېس قىلدى. ئانىسى قۇتلۇقنىڭ خېنىمىمۇ ئۇنىسز ياش تۆكۈپ ئولتۇرغاندەك قىلغان بىلەن، بۇ رەھىمسىز رېئاللىقنى قوبۇل قىلىشقا مەجبۇر بولغاندەك قىلاتتى. بابۇر مەدەت تىلەپ، باياتىن بېرى ئۇنچىقماي ئولتۇرغان مومىسى شاھ بېگىمگە قارىدى. ئەمما شاھ بېگىم قولىدىكى تەسۋىنى تىنىمسىز سىيرىغىنىچە كۆزىنى يۇمۇپ ئولتۇراتتى. بابۇر نەزەرىنى قاسىمبەگ قاۋچىغا ئاغدۇردى. بىراق، قاسىمبەگ قاۋچىنىمۇ يەردىن ئۈستۈن قارىماي ئولتۇراتتى.

«ئەجەبا قاسىمبەگ قاۋچىنىمۇ بۇ شەرتكە قوشۇلۇش قارارىغا كەلگەنمىدۇ؟ توغرا، بۇ چاغقىچە ھېچكىم بۇزۇرۇك مومامنىڭ گېنىنى يىرالغان ئەمەس. بەلكىم قاسىمبەگ قاۋچىن شۇ سەۋەبتىن گەپ قىلىشقا پېتىنالمىغاندۇ. چىڭ تۇرۇۋالسام مېنىڭ تەرىپىمنى ئېلىپ سۆزلىشى مۇمكىن...»

تەڭقىسلىقتا قالغان بابۇر يەنە تىركەشتى. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئاچىسىنى شەيبانخانغا بېرىش ئۆلۈم بىلەن باراۋەر ئىدى. شۇنچە ئەقىللىق، تەدبىرلىك مومىسى نېمىشقا ئۇنىڭ كۆڭلىنى چۈشەندۈمەيدىغاندۇ؟

— خانزادە خېنىمنى ئەلۋەتتە زۆھرە بېگىم بىلەن سېلىش - تۇرغىلى بولمايدۇ، — دېدى بابۇر تەلەپپۇزنى يۇمشىتىپ، — ئويلاپ باقسىلا موما، ئول شەيباق نەچچە ياشتا؟ خانزادە خېنىم نەچچە ياشتا؟

— جاھىللىق قىلماي ئەقىل بىلەن ئويلانسىلا ئوغلۇم، — دېدى شاھ بېگىم بىردىنلا تەسۋى سىيرىشتىن توختاپ، — سىلى دېگەن بىر سەلتەنەتنىڭ پاسىبانى. گەرچە ئىگىچىلىرىگە ئاتا يول - لۇق بولسىلىمۇ يەنە ئەل - يۇرتنىڭ، ئاۋام - رەئىيەتىڭمۇ غەپ - مىنى يېيىشلىرى كېرەك. بۇنىڭ ئۈچۈن سىلى ھايات بولمىسىلا بولمايدۇ. بىزگە تىرىك تۇرغۇزۇپ كۆز گۆھىرىمىزنىڭ تۆكۈلۈپ

كەتكىنىنى كۆرسىتەي دەمدىلا...

شاھ بېگىم بۇقۇلداپ يىغلىۋەتتى.

بابۇرنىڭ يۈرىكى يەنە قايتىدىن تىلىندى. ئۇ ئادەتتە بۇ كەم سۆز، مۇلايىم مومىسىنى تولمۇ ھۆرمەتلەيتتى، ئۇنىڭغا ئەركىم - لىسىمۇ مومىسى ئىسان دۆلەت خېنىمغا قىلغان شوخلۇقنى قىل - مايتتى. كۆپىنچە ئۇنىڭ تىزىغا بېشىنى قويۇۋېلىپ يېتىشقا ئامراق ئىدى.

«ئەل - يۇرت، ئاۋام - رەئىيەتنىڭ غېمى ئۈچۈن، ئەلۋەتتە

ئىگىچەمدىن كېچىشىم كېرەك، ئۇنى ئاشۇ مەلئۇننىڭ چاڭگىلىغا

تاشلاپ بېرىشىم كېرەك. ياق! تاجۇتەخت، سەلتەنەتتىن كەچسەم

كېچىمەنكى، بۇ خورلۇقنى ئۆزۈمگىمۇ، ئىگىچەمگىمۇ راۋا كۆر -

مەيمەن! ئى قۇدرەتلىك ئاللاھ! ئاجىز بەندەڭنى بۇ تەڭقىسلىقتىن

ئۆزۈڭ خالاس قىلغايسەن...»

مومىلىرىنىڭ قارارىغا قارشى چىقىشقا يېتىنالمىغان بابۇر

ئامالسىز ئىندىمەي تۇرۇۋالدى.

— بولدى تالاشماڭلار! — تۇيۇقسىز ياندىكى ھۇجرىدىن مە -

لىكە خانزادە خېنىمنىڭ يىغلامسىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇ ئى -

نىسىغا كۆرۈنۈشتىن خىجىل بولۇپ يان ھۇجرىغا كىرىۋالغاند -

دى، — كىچىك ۋاقتىمدا، جەننەتماكان بۇزىرۇكۇۋار بوۋام سۇلتان

ئۇۋەيسخان ئالىيلىرى ئىلى دەرياسى بويىدا موڭغۇللارنىڭ قولغا

ئەسىرگە چۈشۈپ قالغىنىدا، سىڭلىسى مەختۇمسۇلۇ خېنىمنىڭ

ئاغىسى ۋە تەخت - سەلتەنەتنى قۇتۇلدۇرۇپ قېلىش ئۈچۈن ئول

موڭغۇل خانىغا يانلىق بولۇشقا ماقۇل بولغانلىقىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ

جاسارىتىگە بىر تەرەپتىن قايىل بولسام، يەنە بىر تەرەپتىن تولد -

مۇ ئەپسۇسلانغانىدىم. ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە مەلىكە مەخ -

تۇمسۇلۇ خېنىمنىڭ بېشىغا چۈشكەن قارا قىسمەتنىڭ مېنىڭمۇ

بېشىمغا كېلىشىنى ئويلىمىغانىكەنمەن. سۆيۈملۈك بابۇرجانم،

كۆڭۈللىرىنى زىنھار يېرىم قىلمىسىلا. ئاتا - بابىلىرىمىزدىن

قالغان تاجۇ تەختنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن سىلى ئامان بولمىد -

سىلا بولمايدۇ. ھېلىمۇ كۆپ جەبر - جاپالارنى تارتتىلا. سىلى تارتقان ئاشۇ جەبر - جاپالار، مۈشكۈلاتلارنىڭ ئالدىدا ماڭا كەلگەن بۇ قىسمەت ھېچنېمە ئەمەس. تەخت - سەلتەنەت ئۈچۈن، ئەزىز بېشىڭلارنىڭ ئامانلىقى ئۈچۈن، شەھەردىكى ئاچلىقتىن قىيىنلىپ ئاھ ئۇرۇۋاتقان ئاۋام - رەئىيەتنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن، مەن بۇ نىكاھقا رازى. ئەمدى بۇ ھەقتە دەتالاش قىلماي، شەھەردىن ئامان - ئېسەن چىقىپ كېتىشىڭىزنىڭ ھازىرلىقىنى كۆرۈڭلەر.

قۇتلۇقنىڭ خېنىم ئادەمنىڭ يۈرىكى ئېزىلگۈدەك ھۆركىد - رەپ يىغلىۋەتتى. بىئىلاجلىقتا قەپەزگە چۈشۈپ قالغان شىردەك قىيىنلانغان بابۇر لەۋلىرىنى چىشلىدى. ئىسان دۆلەت خېنىم بىلەن شاھ بېگىم كۆزىنى يۇمۇۋالغانىدى. ھەئە، ئاچچىق رېئاللىققا بابۇر ئاخىر تەن بېرىشكە مەجبۇر بولدى.

بابۇر شۇ كۈنى تۈن نىسپىدىن ئاشقاندا مومىسى شاھ بېگىم، ئانىسى قۇتلۇقنىڭ خېنىم، ئايالى ئايىشە سۇلتان بېگىمنى خىزمەتكارلىرى بىلەن ئېلىپ، قاسىمبەگ قاۋچىن قاتارلىق سەركەردە - نۆكەرلىرىنى باشلاپ، شەيخزادە دەرىۋازىسى ئارقىلىق سەمەرقەنت شەھىرىدىن چىقىپ كەتتى. بۇ چاغدا مومىسى ئىسان دۆلەت خېنىم مەلىكە خانزادە خېنىمنى ئېلىپ ئاللىقاچان شەيپا - نىخاننىڭ بارگاھىغا بېرىپ بولغانىدى. شۇڭا بابۇرنىڭ ئالدىنى شەيپانخاننىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى تۇتتى.

مىلادىيە 1503 - يىلى، باش باھار. تۇرپان.
سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ ئوردىسى كىشىگە تولىمۇ ۋەھىملىك تۇيغۇ بېرەتتى. ئوردا سېپىلىنىمۇ شەھەر سېپىلىغا ئوخشاشلا

مىڭلىغان ياساۋۇللار مۇھاپىزەت قىلاتتى. مەھكەم يېپىلغىنىغا قارىماي قىلچىلىرىنى يالىڭاچلىغان ياساۋۇللار مۇھاپىزەت قىلىپ تۇرىدىغان ئوردا دەرىۋازىسىنىڭ ئالدىدىن ئاددىي شەھەر ئاھالىسى ئېھتىيات بىلەن تەشۋىشلىك تۇيغۇلار ئىلكىدە ئەگىپ ئۆتۈشەتتى. تۇغلۇق تۆمۈرخاندىن تارتىپ نەچچە ئەۋلاد خان - سۇلتانلار يارىلىق، پەرىمان جاكارلاپ كەلگەن شاھنىشىنىڭ ئەتراپىنىمۇ ئونلىغان ياساۋۇللار كېچە - كۈندۈز مۇھاپىزەت قىلاتتى. تۆۋەن دەرىجىلىك ئوردا مەھرەملىرى ۋە خىزمەتكارلار بۇ ئالىي ساراينغا خالىغانچە يېقىنلىشالمايتتى. شۇڭلاشقىمۇ شاھنىشىن كىشىگە خۇددى ئوردىغا ئوخشاش ھەم سىرلىق، ھەم ۋەھىملىك تۇيغۇ بىد-غىشلايتتى.

بۈگۈن شاھنىشىغا ئوتتۇرا دەرىجىلىكتىن يۇقىرى ئەمىر - سەركەردىلەر تولۇق يىغىلغان بولۇپ، ئىككى سەپ بولۇپ ئۆرە تۇرۇشقىنىچە خاننىڭ قوبۇلىنى كۈتۈۋاتاتتى.

— ئالىيلىرى كەلدى! — باش مەھرەم بېگىنىڭ ئىنچىكە، جاراڭلىق ئاۋازى بىلەن تەڭ، سۇلتان ئەھمەدخان شاھنىشىنىڭ تەختكە يېقىن تەرىپىگە قويۇلغان خاس ئىشىكىدىن مەغرۇر قە - دەملەر بىلەن كىرىپ كەلدى. ئۇنىڭغىچە قول باغلاشقىنىچە قە - دىلىرىنى پۈككەن ئەمىرلەر سالام بېرىشتى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم. ئالىيلىرىنىڭ ئالتۇن بويى ئېسەن، دۆلەتلىرى زىيادە بولغاي!

سۇلتان ئەھمەدخان ئالدىرىماي كېلىپ، يولۋاس تېرىسى سېلىنغان ئالتۇن تەختكە جايلىشىپ ئولتۇرۇۋالغاندىن كېيىن، ئەمىرلەرنىڭ سالىمىنى ئىلىك ئالدى:

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، ئىجازەت!

— قۇدرەتلىك شاھىمىز مەرھەمەتلىكتۇر!

ئەمىرلەر خانغا يەنە بىر قېتىم ئېھتىرام بىلدۈرگەندىن كې - يىن، مەنسەپ - دەرىجىسى بويىچە ئۆز ئورۇنلىرىدىن جاي ئې - لىشتى.

— خانزادىلەر كىرگەي!

باش مەھرەم بېگىنىڭ ئۇنى ئوچۇشى ھامان شاھنىشىنغا چوڭ ئىشىكتىن مەنسۇرخان، ئىسكەندەر خان، سەئىد خان، بابا چاقخان، شەيخ مۇھەممەد خان، ئابدۇخېلىل خان، ئىمىن خوجا خان، چىن تۆمۈرخان، يۈسۈنتۆمۈرخان ۋە توختە بۇغا خان قاتارلىق ئون نەپەر خانزادە بويسىرى كىرىپ كەلدى — دە، تەختنىڭ ئالدىغا كېلىپ قولىرىنى كۆكسىگە ئالغىنىچە سۇلتان ئەھمەدخانغا سالام بەردى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم خان ئاتا!

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى سۇلتان ئەھمەدخان ئو.

غۇللىرىغا ئىچكۆپەرلىك بىلەن قاراپ.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، مۆھتەرەم ئۇستازلار! — دېدى

خانزادىلەر ئەمىرلەرگە قاراپ.

ئەمىرلەر دۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ خانزادىلەرنىڭ

سالامىنى ئىلىك ئېلىشتى:

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام. خانزادىلەرنىڭ مۇرادى ھاسىل

بولغاي!

سۇلتان ئەھمەدخان چوڭ خانزادىسى مەنسۇرخانغا تەختنىڭ

ئوڭ تەرىپىگە قويۇلغان كۈرسىدىن، باشقا خانزادىلىرىگە تۆۋەن

تەرەپتىن ئورۇن بەردى.

چوڭ خانزادە مەنسۇرخاندىن باشقا خانزادىلەرنىڭمۇ بۈگۈنكى

ئوردا كېڭىشىگە ئالاھىدە تەكلىپ قىلىنغانلىقىنى كۆرگەن ئە.

مىرلەر مۇھىم بىر ئىش ئۈستىدە كېڭەش بولىدىغانلىقىنى پەم.

لەشتى — دە، بىر — بىرىگە يەر تېگىدىن قارىشىپ قويدى. دېمە.

سىمۇ بىرنەچچە يۇقىرى مەرتىۋىلىك ئەمىرلەردىن باشقا ئەمىر.

لەرنىڭ بۇ قېتىمقى كېڭەشنىڭ مەقسىتىدىن خەۋىرى يوق ئىدى.

— جانابى ئەمىرلەر، — دېدى سۇلتان ئەھمەدخان شاھنىد.

شىندىكى سۈكۈناتنى بۇزۇپ، ئەمىرلەرگە تەكشى نەزەر تاشلاپ تۇ.

رۇپ، — يېقىندا ئاغام سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىدىن جىددىي

يارلىق تاپشۇرۇپ ئالدۇق. شول كۈنلەردە خان ئاغامنىڭ بېھىساب ھىممەت - شەپقىتىگە ئائىل بولغان شەيبانخان تۈزكۈرلۇق قىلدى. بۇخارا، سەمەرقەنتتەك كاتتا شەھەرلەرنى بېسىۋالغىنىغا شۈكۈر - قانائەت قىلماي، ئىسيان ناغرىسىنى چېلىپ، پەرغانە ۋادىسى بىلەن تاشكەنتكە تەھدىت سېلىۋېتىپتۇ. شول سەۋەبتىن ئول رەزىل ياۋغا بىرلىكتە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن باھادىر سەر - كەردە - لەشكەرلىرىمىزنى دەرھال ئېلىپ بېرىشىمغا پەرمان بېرىپتۇ، ئەلۋەتتە، خان يارلىقى مۇقەددەستۇر. ئول ئاسىي شەيبانخان بۈيۈك سەلتەنەتمىز ئۈچۈن خەتەرلىك دۈشمەندۇر. ئۇنى جازالاش ھەممىمىزنىڭ بۇرچىمىزدۇر.

سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ بۇ يىل يازدا ياركەنتكە لەشكەر تارتىپ بېرىپ، مىرزا ئابابەكرىنى تەلتۆكۈس يوقىتىش مۇددىئاسىدىكى بارلىقىدىن ھەممە ئەمىرلەرنىڭ خەۋىرى بار ئىدى. كۈتۈلمىگەندە ئۇنىڭ ياركەنتكە ئەمەس، تاشكەنتكە لەشكەر تارتىپ بارماقچى بولغانلىقىنى ئاڭلاپ ئەمىرلەر گاڭگىراپ قالدى. چۈنكى ئۇلار ئۈچۈن مىرزا ئابابەكرىمۇ شەيبانخانغا ئوخشاشلا كۈچلۈك تەھدىت ئىدى. شۇ تاپتا ھەممە ئەمىرلەرنىڭ ئاۋۋال مىرزا ئابابەكرىنى يوقىتىپ، ماڭلايسۆيەنى قايتۇرۇۋېلىپ، زېمىنىنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ ئەل - يۇرت، تەخت - سەلتەنەتنى خاتىرجەم قىلىش ئارزۇسى بار ئىدى.

— ئۇنداقتا ماڭلايسۆيەگە لەشكەر تارتىش ئىشى يەنە ئارقىغا سۈرۈلمەيدۇ ئاللىبىلىرى؟
— ئاڭال مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قىلساق ياخشى بولاتتى.

— يەنە تەخىر قىلساق، بەك ھەددىدىن ئېشىپ كېتەرمەي كىم؟

— ناۋادا خان ئاللىبىلىرىنىڭ تاشكەنتكە ھەمدەمگە كەتكىنىدىن خەۋەر تاپسا ئاقسۇغا ھۇجۇم قىلىپ تىنچىتماسمىكىن؟
— ھېلىمۇ لەشكەر ئەۋەتىپ پات - پات پاراكەندە قىلىۋاتىدۇ.

دۇ.

سۇلتان ئەھمەدخان ئەمىرلەرنىڭ ئەندىشىسىنى چۈشىنىپ، ئەسلىدە ئۇنىڭمۇ ئاۋۋال ياركەنتكە لەشكەر تارتقۇسى بار ئىدى. ئەمما ئاكىسى سۇلتان مەھمۇدخان يارلىقنى تاپشۇرۇپ ئالغان ھامان دەرھال يولغا چىقىشىنى تەلەپ قىلغانىدى. شۇڭا ئاكىسىنى خەتەرگە تاشلاپ قويۇپ، قەشقەرگە لەشكەر تارتىشقا كۆڭلى ئۈندىمىدى. ئۇنىڭسىزمۇ ئانىسى، ئىگىچىلىرى بىلەن كۆرۈشمىگىلى ئۇزۇن يىللار بولغانىدى، ھەتتا دادىسى سۇلتان يۈنۈسخاننىڭ تۇپراق بېشىنىمۇ يوقلاپ بېرىپ باقمىغانىدى. مۇشۇنداق خەتەر - لىك ئەھۋالدا ئانىسى، ئاكىسى ۋە ئاچىلىرى بىلەن كارى بولمىسا بولمايتتى.

— ئاقسۇ - ئۈچ ئەمىرى مىرجاپپار بەردى بەگ جانابلىرىدە - نىڭ مىرزا ئابابەكرنىڭ ھۇجۇمىنى ئۈنۈملۈك توسۇشقا قۇربى يېتىدۇ. يەنە مارالبېشى، پىچاق سۇندى بەگلىرىنى ھەمدەمدە بو - لۇشقا پەرمان بەردۇق. چوڭ خانزادە مەنسۇرخان بىرنەچچە يىلدىن بېرى تۇرپان، قومۇللاردا يۇرتدارچىلىق قىلىپ سەلتەنەت ئىشلىدە - رىغا خېلى ئويدان پىشىپ قالدى، — ئۇ ئەمىرلەرگە تەكشى بىر نەزەر تاشلىۋېتىپ داۋام قىلدى، — ئەلۋەتتە ھەربىرلىرىنىڭ ئەندىشىسىمۇ ئورۇنسىز ئەمەس. ئەمما ئاقسۇ، ئۈچتا مىرجاپپار بەر - دى بەگدەك ساداقەتمەن، ئىستېداتلىق ئەمىر - سەركەردىلىرىمىز باردۇر. ئۇلارغا كۇچار، قاراشەھەر ئەمىرلىرى ھەمدەمدە بولىدۇ. مېنىڭچە، مىرزا ئابابەكرنىڭ ئاقسۇنىڭ بۇ تەرىپىگە ئۆتۈشكە ماغدۇرى يەتمەيدۇ. شۇڭلاشقا، تەختكە چوڭ خانزادە مەنسۇرخاننى نائىب خان قىلىپ سەلتەنەت تىزگىنىنى تاپشۇرماقچىمەن. چوڭ خانزادىگە ھازىردىن باشلاپ سۇلتانلىق مەرتىۋىسى بېرىلگەي. مەنسۇرخان دەس ئورنىدىن تۇرۇپ تەختنىڭ ئالدىغا كېلىپ يۈكۈندى:

— خان ئالىيلىرى مەرھەمەتلىكتۇر. كەمىنە ئوغۇللىرى ئۆزلىرىگە ۋاكالىتەن سەلتەنەتكە قارانشۇق بولۇپ، كۈتكەن ئۇ -

مىدىلىرىنى ئاقلايمەن. بۈيۈك سەلتەنەت ئۈچۈن بارلىقىمنى پىدا قىلىمەن.

سۇلتان ئەھمەدخان سەلتەنەت ھوقۇقىنىڭ سىمۋولى بولغان چاسا شەكىللىك قاشتېشى مۆھۈرنى مەنسۇرخانغا تاپشۇرۇپ بەر - گەندىن كېيىن گېپىنى داۋاملاشتۇردى:

— خانزادە باباچاقخان، شەيخ مۇھەممەدخان، ئىمىن خوجا - خانلار ئاستانىدە قېچىپىلىپ، سەلتەنەت ئىشلىرىغا ھەمدەمدە بو - لىدۇ. خانزادە ئىسكەندەرخان ئالمالىق، ئىلىبالىق، پېشبالىق ۋىلايەتلىرىگە، خانزادە ئابدۇخېلىلخان يەتتە سۇ، سايرام ۋىلايەتلىد - رىگە قايتىپ ئۆز سۈيۈرغاللىقلىرىغا پاسىبان بولغاي.

— پەرمانبەردارمىز! ئاغام سۇلتان مەنسۇرخان ئالىيلىرىنىڭ پەرمانىغا ئىتائەت قىلىپ، سەلتەنەت ئۈچۈن كۈچ قوشىمىز، — دېدى پەرمان تاپشۇرۇۋالغان خانزادىلەر يۈكۈنۈپ تۇرۇپ.

— خانزادە سەئىدخان بىلەن باباچاقخان تاشكەنت يۈرۈشىگە قاتنىشىدۇ.

دادىسى بىلەن بىللە تاشكەنتكە بارىدىغانلىقىنى ئاڭلىغان سەئىدخان بىلەن باباچاقخان ھاياجانلانغان ھالدا دەس ئورنىدىن تۇرۇپ تەختنىڭ ئالدىغا يۈكۈندى:

— پەرمانبەردارمىز!

ئىككى خانزادىسىنىڭ چىرايىدىكى خۇشاللىقنى كۆرگەن سۇلتان ئەھمەدخان قاپىقىنى تۈردى:

— بىز تاشكەنتكە مېھماندارچىلىققا بارمايمىز. سەلتەنەت دۈشمەنلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلىش دېگەن سۆز ھەرقاچان يا - دىڭلاردا بولسۇن.

ئىككى خانزادە جاراڭلىق ئاۋازدا جاۋاب بەردى:

— خان ئاتامنىڭ كالىمىنى ئېسىمىزدە تۇتمىز. سەلتەنەت دۈشمەنلىرىنى يەر بىلەن يەكسان قىلىشقا تەييارمىز! سۇلتان ئەھمەدخان ئەمدىلا يىڭىتلىككە قەدەم قويغان ئو - غۇللىرىغا مەنۇنلۇق بىلەن قاراپ قويدى. باشقا خانزادىلەر تېخى

كىچىك ئىدى. شۇڭا ئۇلارغا ۋەزىپە تاپشۇرۇلمىدى.

لەشكىرىي دىۋاننىڭ مىرزىسى بۇ قېتىمقى لەشكىرىي يۈ-
رۈشكە بېكىتىلگەن ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ روپخېتىنى ئوقۇپ
ئۆتتى.

— لەشكىرىي يۈرۈشكە بۇيرۇلغان ئەمىر - سەركەردىلەر
ئىلكىدىكى لەشكەرلەرنىڭ سانىنى لەشكىرىي دىۋانغا تىزىمغا ئال-
دۇرۇپ، خەزىنىدىن ئالتە ئايلىق تەمىناتىنى ئالدىن ئېلىۋالغاي.
ئاللاھ خالىسا يەنە ئۈچ كۈندىن كېيىن يولغا چىقىمىز.

● سۇلتان ئەھمەدخان كېڭەشنىڭ تامام بولغانلىقىنى بىلدۈرۈپ
ئورنىدىن تۇردى. بارلىق ئەمىرلەر دۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇ-
شۇپ، خاننى ئېھتىرام بىلەن ئۈزىتىپ قويدى.

ئۈچ كۈندىن كېيىن سۇلتان ئەھمەدخان مىرزا ھەسەن، ئەلى
سەردار قاتارلىق يىگىرمە نەپەر ئەمىر - سەركەردىلىرى بىلەن ئون
بەش مىڭ كىشىلىك خىللانغان ئاتلىق قوشۇننى باشلاپ تاشكەنت-
كە قاراپ يولغا چىقتى. ئۇ، ئايازبېك قۇشچى، مەۋلانە جالالىددىن
تۇرپانى قاتارلىق خانلىق مەدرىسەنىڭ بىر قانچە مۇدەررىسلىرىنى-
مۇ لەشكىرىي مۇشاۋىرلار قاتارىدا ئېلىۋالغانىدى.

سەئىدخان ئات ئۈستىدە قىن - قىنىغا پاتماي كېتىۋاتاتتى.
شۇ تاپتا ئۇ نامىنى تولا ئاڭلاپ، خۇددى چۆچەكلەردىكى ساماۋى
شەھەرلەردەك ھېس قىلىدىغان تاشكەنت، سەمەرقەنت، بۇخارا،
ئەندىجانلارنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرىدىغانلىقىدىن خۇش بولسا، يە-
نە بىر تەرەپتىن تېخىچە چىرايىنى كۆرۈپ باقمىغان خان تاغىسى
سۇلتان مەھمۇدخان، پەھلىۋانلىق داڭقىنى تولا ئاڭلىغان مەشھۇر
سەركەردە مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان، سەيپىد مۇھەممەد مىرزا،
بولۇپمۇ ئون ئىككى ياش ۋاقتىدىلا دادىسىنىڭ ئورنىغا پادىشاھ
بولۇپ، ئاجايىپ كاتتا جەڭلەرنى قىلغان، باھادىرلىق نامى

تىللاردا داستان بولغان نەۋرە ئاكىسى زەھرىدىن مۇھەممەد با -
 بۇر مىرزا بىلەن كۆرۈشىدىغانلىقىدىن ھەمدە ئۇلار بىلەن بىر -
 لىكتە تەخت - سەلتەنەت دۈشمەنلىرى بىلەن جەڭ قىلىدىغانلىقى -
 قىدىن ھاياجانلىنىتتى. ئۇلارنىڭ چىرايى - تۇرقىنى غايىبانە تە -
 سەۋۋۇر قىلاتتى. باھادىرلىق نامى خېلىدىن بېرى تونۇش بولغان
 نەۋرە ئاكىسى بابۇر ئۇنىڭ قەلبىدىكى رۇستەمى داستاندىنمۇ ئار -
 تۇق قەھرىمان ئىدى. شۇڭلاشقىمۇ ئۇ تاشكەنتكە تېز رەك يېتىپ
 بېرىشقا ئالدىرايتتى. كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە بابۇرنىڭ ئالدىدا
 پەيدا بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى. ئېتىغا توختىماي قامچا سېلىپ
 قوشۇنىنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ كېتەتتى. تۇغچى بەگ^① ئارقىسىدىن
 قوغلاپ كېلىپ ئۇنى ئۆز نۆكەرلىرى بىلەن بەلگىلەنگەن سەپتە
 مېڭىشقا جورۇيتتى. ئىلاجسىز سەپكە قايتىشقا مەجبۇر بولغان
 سەئىدخان ھېلى ئىنىسى باباچاقخاننى ياۋاش، ئېزىلەڭگۈلۈكتە
 ئەيىبلەپ چىشىغا تەگسە، ھېلى خانلىق مەدرىسەدىكى ھەمسائىق
 دوستى تاھىر بەگ بىلەن بەسلىشىپ ئات چېپىشاتتى. تاھىر بەگ -
 مۇ دادىسىغا ئەگىشىپ بۇ لەشكىرىي يۈرۈشكە قاتناشقاندى.
 چۈنكى، ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ خوتۇن - بالىلىرىنى بىللە
 ئېلىپ مېڭىشقا يول قويۇلاتتى. ئۇلار پەقەت سۇلتان ئەھمەدخان
 بىلەن ئۇستازى ئايازبېك قۇشچىنىڭ ئالدىدا شوخلۇق قىلىشقا
 پېتىنالمىتتى. تاشكەنت، سەمەرقەنت، بۇخارا، ئەندىجان،
 ئوش... ھەققىدە ئۆزلىرى بىلگەنچە سۆزلىشەتتى. ھەرقانداق پاراڭ -
 نىڭ تېمىسى ئاخىرى بېرىپ بابۇردا توختايتتى.

— ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرى ئىككى قولىتۇققا بىردىن
 نۆكەرنى قولتۇقلىۋېلىپ يۈگۈرەيدىغان بولسا، ساياق نۆكەرلەرمۇ
 يېتىنشلەيمىش. ئاتقان ئوقى ئاسماندا ئۇچۇپ كېتىپ بارغان
 قوشۇننىڭ بېشىغا تېگەرمىش. قىلىچۋازلىقتا تەڭدىشى يوقمىش، —
 دەيتتى سەئىدخان.

— ئاشۇنداق باھادىرلىقى بولمىسا، سەمەرقەنتتەك كاتتا

① تۇغچى بەگ — يۈرۈشتە قوشۇننىڭ تەرتىپىگە مەسئۇل بەگ.

شەھەرنى ئىككى قېتىم ئاللامتى، — دەيتتى تاھىر بەگ قاپىللىد -
قىنى بىلدۈرۈپ، — ئادەم زاتى ھەرقانچە پەھلىۋان بولسا شۇنچە -
لىك بولار.

زور قوشۇن يوللاردا ئاۋامنى چۆچۈتۈپ قويماسلىق، ئاشلىق -
زىرائەتلەرگە زىيان - زەخمەت يەتكۈزۈمەسلىك ئۈچۈن بوستانلىق،
ئېكىنلەرنى، يۇرت - مەھەللە ئىچىنى تاشلاپ، خەتەرلىك، قىيىن
بولسىمۇ ئۇدۇل بولغان تاغ ۋە چۆل يوللىرى بىلەن ماڭاتتى. بى -
سىپ ئۆتمەسە بولمايدىغان يېزا - قىشلاقلارغا توغرا كەلگەندە
تەرتىپكە ئالاھىدە دىققەت قىلاتتى. پۇقرالارغا قىلچىلىك زىيان -
زەخمەت يەتكۈزۈمەيتتى. ھەئە، سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ لەشكىرىي
تۈزۈمى ئىنتايىن قاتتىق ئىدى. سەل - پەللا سەۋەنلىك كۆرۈلسە
يۈز - خاتىر قىلماي قاتتىق جازالايتتى.

زور ئۈمىد بىلەن نىجاتلىق ئىزدەپ تاشكەنتكە كەلگەن با -
بۇرنى يەنە ئۈمىدسىزلىك تۇمانلىرى چىرىمۋالدى. گەرچە تاغىسى
سۇلتان مەھمۇدخان ئۇنى خان - سۇلتانلارغا خاس كاتتا ھەشەم
بىلەن كۈتۈۋالغان بولسىمۇ، تېخىچىلا سەلتەنەت ئىشلىرىغا ئا -
رىلاشتۇرماي، خۇددى مېھمانغا ئوخشاش مۇئامىلە قىلىۋاتاتتى.
ئەمما بابۇرنىڭ تاشكەنتكە كېلىشتىكى مەقسىتى مېھمان بو -
لۇپ، قورساق بېقىش ئەمەس، خان تاغىسى بىلەن بىرلىكتە پەرغا -
نىنى ئەھمەد تەنبەلدىن تارتىۋېلىپ، قايتىدىن لەشكىرىي كۈچ
توپلاپ شەيبانخانغا تاقابىل تۇرۇش ئىدى. بۇ مۇددەت ئىچىدە بىر -
قانچە قېتىم پۇرتىپ باقتى. ئەمما سۇلتان مەھمۇدخان بابۇرنىڭ
مەقسىتىنى چۈشەنمىدىمۇ ياكى قەستەن گالۋاڭلىق قىلىۋالدىمۇ
ئەينى ئۇرۇش، ئۇدۇل جاۋاب بېرىشتىن ئۆزىنى قاچۇردى.

شۇ كۈنلەردە ئەھمەد تەنبەلنىڭ خورىكى بارغانسېرى ئۆسۈپ
ئۆرەتۈپكە لەشكەر تارتىۋاتاتتى. ئۇ ئۆتكەن يىلى كۈزدە سۇلتان

مەھمۇدخاننىڭ پەرىمانى بىلەن ئۆزىنى ئەل بولۇشقا ئۈندەپ كەلگەن ئاكىسى ئەھمەدبەگ تەلبەنى ئۆلتۈرۈپ، خان لەشكەرلىرىنى تىرە-پىرەن قىلىۋەتكەندىن كېيىن، يۈرىكى يوغىناپ، ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەندى. خانزادە جاھانگىر مىرزىنىمۇ نەزەربەنت قىلىپ، پەر-غانىنىڭ بارلىق ھوقۇقىنى قولىغا ئېلىۋالغانىدى. تاشكەنتتە «ئەھمەد تەنبەل شەيبانىخان بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپتۇيەي، شەيبانىخان لەشكەر تارتىپ كەلسە، ئەندىجان بىلەن ئۆرەتۈپىنى ئەھمەد تەنبەلگە بېرىشكە ۋەدە قىلىپتۇيەي» دېگەندەك مىش - مىش گەپ-لەر ئاۋۇپ قالغانىدى. بابۇر ھەر كۈنى دېگۈدەك تاغىسى سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئالدىغا سالامغا باراتتى. بىراق، سۇلتان مەھمۇدخان ئۇنى قىزغىن كۈتۈۋالغاندەك، ئىززىتىنى قىلىۋاتقاندا، كۆيۈمچانلىق بىلەن ئەھۋال سوراۋاتقاندا قىلىسمۇ، ئەمما ئوردا كېڭەشلىرىگە قاتناشتۇرمايتتى. سەيبىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئۆ-رەتۈپىنى ئەھمەد تەنبەلنىڭ ھۇجۇمىدىن قوغداش ئۈچۈن، ئاكىسى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا ھەمدەم بولغىلى كەتكەنلىكىنىمۇ، ئىككى كۈندىن كېيىن سەيبىد مۇھەممەد مىرزىنى ئىزدەپ، ئۇنىڭ قەسىرىگە بارغىنىدا ئاندىن بىلدى. خان تاغىسىنىڭ مۇشۇنچىۋالا چوڭ ئىشىنىمۇ ئۆزىدىن سىر تۇتقانلىقىنى بىلىپ كۆڭلى تولىمۇ يېرىم بولدى. ئەسلىدە سۇلتان مەھمۇدخانغا مۇددىئاسىنى ئۇدۇللا دېيىشنى بىئەپ كۆرۈپ، ئاۋۋال سەيبىد مۇھەممەد مىرزا بىلەن سۆزلىشىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. ئەمدى سەيبىد مۇھەممەد مىرزىمۇ ئۆرەتۈپىگە كەتكەن، تاشكەنتتە كۆڭۈل سىرىنى ئېيتقۇ-دەك ئىچ كۆيەر ئادىمى قالمىغانىدى.

«ھېچبولمىغاندا مومام ئىسان دۆلەت خېنىم بولغان بولسىد-

مۇ كاشكى...»

بابۇر سېغىنىش ئىلكىدە تەدبىرلىك، ئۆز سۆزلۈك مومىسىد-نى ئېسىگە ئالدى. ھەئە، ئۇ سەمەرقەنتنى تاشلاپ چىققىنىدا مو-مىسى ئىسان دۆلەت خېنىم ئاچىسى خانزادە خېنىمنى شەيبانىد-خانغا تاپشۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن قېپقالغانىدى. ئۇ ئۆرەتۈپىگە كەل-

گەندە مومىسى ئىسان دۆلەت خېنىمىمۇ ئۇنىڭغا يېتىشىۋالدى. بۇ چاغدا ئۆرەتۆپە ئەمىرى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ ئاغىچىسى بولغان ھاممىسى خۇبىنگار خېنىمنىڭ ۋاپات بولغىنىغا يېرىم يىل بولۇپ قالغانىدى. شۇ سەۋەبتىن مومىسى قىزى خۇبىنگار خېنىمنىڭ تۇپراق بېشىدا بىر مەزگىل قۇرئان تىلاۋەت قىلىش ھەم ئەمدىلا ئىككى ياشقا كىرگەن نەۋرىسى مىرزا مۇھەممەد ھەيدەرنى ئۆز قولى بىلەن پەرۋىش قىلىش ئۈچۈن ئۆرەتۆپىدە قالغانىدى. يەنە بىر مومىسى شاھ بېگىم، ئانىسى قۇتلۇقىنگار خېنىم، ھاممىسى مېھرىنگار خېنىم ۋە دۆلەتسۇلتان خېنىملارمۇ ئۆرەتۆپىدە ئىدى. شۇڭا بابۇر ئۆزىنى تىكەندەك يالغۇز سېزەتتى. تاشكەنتكە كېلىشنىڭ ئالدىدا قاسىمبەگ قاۋچىنىڭ ھىسارىغا كېتىشىگە ئىجازەت بەرگىنىگە پۇشايمان قىلاتتى. سۆيۈملۈك نۆكىدىرى نوپان كۆكۈلداشنىڭ ئۆلۈمىنى ئېسىگە ئالسا ۋۇجۇدىغا قايتىدىن يىغا ئولشاتتى.

«تاشكەنتكە قانداق ئارمانلار بىلەن كەلگەندىم - ھە؟! ئەمدى پۈت قويعۇدەك ۋىلايىتىمىمۇ يوق. بېشىمدىن دوپپام چۈشۈپ كەتسە باشقىلارنىڭ زېمىنىغا چۈشىدۇ. ماڭا ئەگەشكەن سەركەردە - نۆكەرلىرىمنىڭ كەتكىنى كېتىپ، قاچقىنى قاچتى. خان تاغامنىڭ مېھماندەك ئەزىزلىشىرىدىن جاق ئويدۇم. نۆكىرى قاتارىدا كۆرگەن بولسا كاشكى، ئادەمدىن بەخت - ئامەت قاچقاندا ھەممە ئىشى تەتۈرسىگە ماڭدىكەن. ھېلىمۇ ياخشى مومام شاھ بېگىم، ھاممىسىمىم ئوغلۇم دېسە ئوغلۇم، دەپ ئەركىلىتىپ كۆڭلۈمنى ئاۋۇندۇرغانىدى، ئەمدىلىكتە ئۇلارمۇ ئۆرەتۆپىدە. ئۇلارنىڭ يېنىغا باراي دېسەم خان تاغامنىڭ ئىجازەت بېرىشى مۇمكىن ئەمەس، جىمجىتلا كېتىۋېرەي دېسەم رەنجىپ قالىدۇ. ئۇنى رەنجىتسەم شەيپاققا تاقا بىل تۇرىدىغان چوڭ ئىشقا دەخلى يېتىپ قالىدۇ. قاسىمبەگ قاۋچىن بىلەن نوپان كۆكۈلداش يېنىمدا بولغان بولسا قانداق ياخشى بولاتتى - ھە؟...»

بابۇر ئەپسۇسلۇق ئىلكىدە ئەسلىمىلەر قوينىغا شۇڭغۇدى.

ھەئە، ئۇ سەمەرقەنتنى تاشلاپ چىققاندىن كېيىن، ئۇدۇل ئۆرەتۆپىگە كېلىپ توختىدى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئىس-تىقبالىغا شەخسەن ئۆزى چىقىپ قارشى ئالدى ۋە ئۆرەتۆپىدىكى چوڭ تۈمەنلەردىن بىرى بولغان دەخكەتنى بابۇرغا ۋاقىتلىق پا-ناھگاھ قىلىپ بەردى.

— سىلى سۇلتان مەھمۇدخان ئالىپلىرىنىڭ دەرگاھىغا بې-رىۋەرسىلە، كەمىنلىرى ھىسارغا باراي، — دېدى بىر كۈنى قا-سىمبەگ قاۋچىن بابۇرنىڭ تاشكەنتكە بېرىش خىيالىنى بىلگەن-دىن كېيىن.

— خان تاغامنىڭ ئالدىغا مەن بىلەن بىللە بارمامدىلا؟ — دەپ سورىدى بابۇر ئەجەبلىنىپ، — ھىساردا خۇسرەۋ شاھ بار. ئۇ سىلنى قارشى ئالارمۇ؟

— خۇسرەۋ شاھنىڭ بىزنى قارشى ئالمايدىغانلىقى ئې-نىق، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىن بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كې-يىن، — ئالىپلىرىغا راست گەپنى قىلسام، كەمىنلىرىنى خۇس-رەۋ شاھ ئەمەس، ئىنسى باقى تارخان چاغانىيانى تەكلىپ قىلغا-ندى.

بابۇر ياققۇرمىغان ھالدا چىرايىنى پۇرۇشتۇردى. باقى چاغا-نىياننىڭ كۆمەكلىشىشكە ۋەدە بېرىپ قويۇپ سەرپولىدىكى جەڭگە كەلمىگەنلىكى تېخىچىلا كۆڭلىدىن چىقمىغانىدى.

— ئۇمۇ ئاغىسى خۇسرەۋ شاھقا ئوخشاش تۇتۇرۇقسىز ئا-دەمىكىن دەيمەن.

— سەمەرقەنتتىن چىققاندىن بېرى كۆڭۈللىرىنىڭ ئارامى بولمىغاچقا، غەش قىلماي دەپ يوشۇرۇپ كەلگەندىم. ھازىرغىچە ئۇنىڭدىن بىرنەچچە پارچە مەكتۇپ تاپشۇرۇپ ئالدىم. سەرپولىدىكى جەڭگە ئۈلگۈرۈپ كېلەلمىگەنلىكىدىن كۆپ خىجالىتى بار ئىكەن. بىزنىڭمۇ جەڭگە ئالدىراپ قالغان يېرىمىز بار. كېيىن سەمەر-قەنتنىڭ قاتمۇقات قورشاۋدا قالغىنىنى كۆرۈپ، ئازغىنە لەشكەر-

لىرى بىلەن ھۇجۇم قىلىشقا پېتىنالمىپتۇ. بىز بىلەن ئالاقىلىشەي دەپ تۇرسا، ئاغىسى خۇسرەۋ شاھنىڭ غەيرىي نىيىتىدىن خەۋەر بېرىپ ئايغاقچى كەپتۇ. ئول پاسىق، ئاچكۆز، بەنئىيەت خۇسرەۋ شاھنىڭ مال - دۇنيا، زېمىن ئۈچۈن، دوست - دۈشمەن، قىز - رىنداش، ئۇرۇق - تۇغقان دەپ ئايرىمايدىغانلىقى ئۆزلىرىگىمۇ ئا - يان. شۇنىڭ بىلەن چاغانىيانغا قايتىپ كېتىشكە مەجبۇر بولغانىكەن. ھازىر ھىساردىكى كۆپ قىسىم ئەمىر - بەگلەرنىڭ خۇس - رەۋ شاھتىن رايسى قايتىپتۇ. باقى چاغانىيانى يازغان خېتىدە ئاۋۋال سىلى كەلسىلە، بەگلەر بىلەن خۇپىيانە كېڭىشىپ بار مەسلىھەت ئىش كۆرەيلى، پۇرسەت پىشىپ يېتىلگەندە بابۇر پادە - شاھ ئالىيلىرىنى ھىسار تەختىگە تەكلىپ قىلايلى، دەپ مۇددىئا - سىنى ئىزھار قىلىپتۇ. ھازىر ئىلكىمىزدە نە ۋىلايەت، نە لەشكەر - نىڭ تايىنى يوق. سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىنىڭ سىلىگە بە - رەر ۋىلايەتنى بېرىشى تېخى نائېنىق. شۇڭا ھىسارغا بېرىشقا تە - ۋەككۈل قىلىشنى لايىق تاپتىم.

گەرچە بابۇرنىڭ قاسىمبەگ قاۋچىنى يېنىدىن ئايرىغۇسى بولمىسىمۇ، لېكىن كۆرسەتكەن ئورۇنلۇق سەۋەبلىرى ئالدىدا ياق دېيىشكە باھانە تاپالماي، ئىجازەت بېرىشكە مەجبۇر بولدى. تېخى بىر ئاي ئىلگىرى ئاھەنگەران تەۋەسىگە كېلىپ ئۈچ - تۆت كۈن تۇرۇپ قالغىنىدا، مۆمىن ئىسىملىك بىر تونۇشنىڭ كەچلىك زىياپىتىگە كەتكەن نوپان كۆكۈلداشنىڭ جەستىنى ئەتىسى نۆ - كەرلىرى بىر يارنىڭ تېگىدىن تېپىپ كەلدى. گەرچە نۆكەرلىرى «مۆمىن مىرزا سەمەرقەنتتىكى ۋاقتىدا نوپان كۆكۈلداش بىلەن بىر قېتىم خېلى بەك سەتلىشىپ قالغانىدى. مۆمىن مىرزا مۇشۇ ئۈچىنى ئېلىش ئۈچۈن نوپان كۆكۈلداشنى زىياپەتكە چاقىرىپ، مەست قىلىپ قويۇپ، ياردىن ئىتتىرىۋەتكەن بولۇشى مۇمكىن» دەپ پەرەز قىلىشقان بولسىمۇ، لېكىن بۇنى دەلىللەيدىغان پاكىت بولمىغانلىقى ئۈچۈن، «ئەلھۆككىمىللاھ» دېيىشكە مەجبۇر بولغا -

ندى.

كچىكىدىن تارتىپ خىزمىتىنى قىلىپ، ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ كەلگەن نوپان كۆكۈلداشنىڭ ئۆلۈمى بابۇرغا بەكلا ئېغىر كەلگەندى. ئارىدىن بىرنەچچە ئاي ئۆتكەن بولسىمۇ، ھەر قېتىم ئۇنى ئېسىگە ئالسا يىغىدىن ئۆزىنى تۇتۇۋالمايتتى.

بابۇر كۆز ياشلىرىنى سۈرتۈۋېتىپ، قايسى كۈنى تاغىسى سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن غىزالانغاچ كۆڭلىدىكى ئەندىشىسىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئوقۇغان رۇبائىسىنى ئېسىگە ئالدى.

ياد ئېتمەس ئىمىش كىشىنى مېھنەتتە كىشى،
شاد ئېتمەس ئىمىش كۆڭۈلنى غۇربەتتە كىشى.
كۆڭلۈم بۇ غەربىلىقتا شاد بولمادى ھېچ،
غۇربەتتە سېۋىنمەس^① ئىمىش ئەلبەتتە كىشى.

ھەئە، سۇلتان مەھمۇدخان شېئىر - سەنئەتكە قىزىقاتتى.
گەرچە يازغانلىرى ئانچە مۇۋەپپەقىيەتلىك چىقمىسىمۇ، ئانچە - مۇنچە شېئىر يېزىپ تۇراتتى. خۇشى تۇتسا بەزمە - باراۋەتلەردە يازغانلىرىنى ئوقۇپ بېرەتتى. بابۇر ئۇنى شېئىرنى ئوبدان چۈشەندۈ دەپ ئويلىغىنى ئۈچۈن، بۇ رۇبائىنى ئالايتەن ئوقۇغانىدى. لېكىن، سۇلتان مەھمۇدخان رۇبائىنىڭ پاساھىتىنى ھە دەپ ماختاپ، يوشۇرۇنغان مەزمۇنى ھەققىدە ئېغىز ئاچمىغانىدى.

«خان تاغام مەقسەت - مۇددىئايىمنى قەستەنگە بىلمەسكە سېلىۋاتامدىغاندۇ ياكى باشقا خىيالى بارمىدۇ؟ سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنى تاغىسى مۇھەممەد ھۈسەيىن مىرزىغا ھەمدەمدە بولۇپ ئۆرەتۈپنى مۇھاپىزەت قىلىشقا ئەۋەتىپتۇ - يۇ، ئەمما كۆپرەك لەشكەر بىلەن يولغا سالماپتۇ. ئۆز ۋاقتىدا شەيباققا زىيادە ئىش - نىپ كېتىپ، ھەممە لەشكىرىنى ئەۋەتىپ قويغىنى ئۈچۈن، ئەم - دىلىكتە ئىشەنچلىك، ساداقەتمەن سەركەردىلىرىدىنمۇ گۇمانلىنىپ

① سېۋىنمەس — سۆيۈنمەس.

ئېھتىيات قىلىۋاتامدۇ - يا؟ لەشكەر دېمەكلىكىڭ ئۆزى سەلتە -
 نەت، ھاكىمىيەت دېمەكلىكتۇر. ئەلۋەتتە ئۇنى چىڭ تۇتۇش كېرەك.
 چۈنكى، لەشكەر كىمنىڭ ئىلكىگە ئۆتسە، سەلتەنەت شۇنىڭ
 قولىغا ئۆتىدۇ. ئەمما ئاتا - باپلىرىدىن تارتىپ، بۇ خانىدانغا
 ساداقەتمەنلىك بىلەن خىزمەت قىلىپ كەلگەن سەيبىد مۇھەممەد
 مىرزىدىن ئۇنچىۋالا گۇمانلىنىشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدىغۇ؟ ئۇنىڭ
 ئاغىسى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن بولسا تاغامنىڭ يېقىن
 دوستى، ئاداش ئاغىنىسى. ئول ئاغا - ئىنىلەرنىڭ تاغامغا ئاسىي -
 لىق قىلىشى ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس. بەلكىم مەندىنمۇ ئاشۇنداق
 گۇمانلار بىلەن ئېھتىيات قىلغاندۇ. ئۇنىڭغا بۇ مۇددىئايىمنى
 قانداق چۈشەندۈرسەم بولاركىن؟ مۇناپىق شەيباق بىلەن تۈزكۈر
 ئەھمەد تەنبەلنى يوقىتىپ ئابا - ئەجدادىمىزدىن قالغان تەخت -
 سەلتەنەتنى ساقلاپ قالالساملا، ماڭا تاجۇ تەختنىڭ كېرىكى يوق
 ئىدى. خان تاغامدىن ھەرگىزمۇ تەخت - سەلتەنەت تالاشمايتتىم.
 ھەممىدىن ئەل - يۇرتنىڭ خاتىرجەملىكى، باياشادلىقى، ئاسايىش -
 لىقى ئەۋزەل. ھەئە، بارچە خان - سۇلتانلار ھەۋەس قىلىدىغان
 سەمەرقەنت تەختىدە بىر ئەمەس ئىككى قېتىم ئولتۇردۇم. ئا -
 خىرقى ھېسابتا نېمىگە ئېرىشتىم؟ ماۋەرائۇننەھرنى ئۇرۇش تەھ -
 لىكىسىدىن قۇتۇلدۇرالمىدىم. تاجۇ تەختنى دەپ ئاۋام - رەئىيەت -
 نى ئاچارچىلىق ئاپىتىگە دۇچار قىلدىم. نۇرغۇن ئاياللار تۇل،
 نۇرغۇن پەرزەنتلەر يېتىم بولدى. ھەتتا جېنىنى ساقلاپ قېلىش
 ئۈچۈن دەل - دەرەخلەرنىڭ غازاڭلىرىنى، قوۋزاقلىرىنى يېدى،
 شەرىئەتتە يېيىش قەتئىي چەكلەنگەن، يېسە گۇناھى كەبىر سانىد -
 لىدىغان ئىت - ئېشەكلەرنىڭ گۆشىنى يېيىشكە مەجبۇر بولدى.
 ئەل - ئاۋامنى ئاشۇنچىلىك بالالارغا مۇپىتلا قىلىپ نېمىگە ئې -
 رىشتىم؟ ھېچنېمىگە! ھەتتا پۈت قويغۇدەك زېمىنى يوق ساياققا
 ئايلاندىم. بۇ دۇنيانىڭ كارى شۇنچىلىككە نىغۇ ئاخىر. تاغام سۇلتان
 مەھمۇدخان ئالىيلىرى بۇنى چۈشەنسە ئىدى كاشكى...»

بابۇر دەخكەتتە تۇرۇۋاتقان چېغىدا مەسھە تېغى باغرىدىكى بۇلاقنىڭ بېشىدا ئارام ئېلىپ ئولتۇرۇپ، نۆكەرلىرىنى بۇيرۇپ تاشقا ئويدۇرۇپ قويغان شېئىرنى پارس تىلىدا پەس ئاۋازدا يادلىدى:

شۇندەم كى جەمشىدى فەررۇخ سىررشت،
بۇ سەرچەشمەئى بەر سەنگى نەۋىشت،
بەرىن چەشمەچۈن مابەسى دەم زەدەند،
بىرەفتەند تا چەشمى بەرھەم زەدەند،
گىرىفتىم ئالەم بەمەردىمۇ زور،
ۋە لېكىن، نە بۇردىم باخۇد بەگۇر^①.

بابۇرغا بۇ شېئىرنىڭ «مەردلىك ۋە كۈچ بىلەن بۇ دۇنيانى ئالدۇق، لېكىن ئۆزىمىز بىلەن بىللە گۆرگە ئېلىپ كېتەلمىد- دۇق» دېگەن ئاخىرقى ئىككى مىسراسى بەكمۇ يارايتتى. يېقىندىن بېرى كۆڭۈل غەشلىكىنى ئاشۇ مىسرالار بىلەن بېسىپ، ئۆزىگە تەسەللى بېرىپ كېلىۋاتاتتى.

«بۇنداق دىشۋارچىلىق بىلەن ياشىغۇچە، بېشىمنى ئېلىپ كەتكىنىم ياخشى. بۇنداق خارلىق ۋە زارلىق بىلەن كىشىلەرگە دوقۇرۇپ يۈرگۈچە، ئايىغىم يەتكەن يەرگە كەتكىنىم ياخشى. ئەمما نەگە كەتسەم بولۇر؟ ھە راست، كىچىكىمدىن رەھمەتلىك بۇز- رۇكۇۋار بابام سۇلتان يۈنۈسخان ئالىلىرىنىڭ تەسەررۇپىدىكى جايلاغا بېرىش، تۇرپان، قەشقەر، ياركەنت، ئاقسۇ، كۇچار، قا- مىل، خوتەن، ئارتىبالىق، بېشبالىق، ئىلىبالىق، ئالمالىق... قا-

① يەشمىسى: ئاڭلىدىمكى، قۇتلۇق تەبىئەتلىك جەمشىد بىر بۇلاق بى- شىدا تاش ئۈستىگە شۇنداق دەپ يېزىپتۇ: «بۇ بۇلاق بويىدا بىزدەك نۇرغۇن ئادەم دەم ئالغان. كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە ھەممىسى كېتىشتى. مەردلىك ۋە كۈچ بىلەن بۇ دۇنيانى ئالدۇق، لېكىن ئۆزىمىز بىلەن بىللە گۆرگە ئېلىپ كېتەلمىد- دۇق.

تارلىق مەشھۇر شەھەرلەرنى زىيارەت قىلىش ئارزۇيۇم بار ئىدىغۇ. ئويلاپ باقسام پەقەت سەلتەنەتتىن ۋاز كېچەلمەي، تۇغقانلىرىمىدىن ئايرىلىشقا قىيماي بۇ ئارزۇيۇمغا يېتىشكە مۇيەسسەر بولالمىغان ئىكەنمەن. ئەمدى قولۇمدىن سەلتەنەت كەتتى. ئانام ئانىلىرى، ئىگىچە - سىڭىللىرى ۋە ئىنىلىرىغا قوشۇلدى. ئەمدى ئۇلارنىڭ غېمىنى يېمىسەممۇ بولىدۇ. ئالدىمنى توسۇپ تۇرغان توسالغۇلار مۇ تۈگىدى. بۇرۇنقى سەلتەنەت ھەققىدىكى ئارزۇ - غايىلىرىممۇ قالمىدى. چوڭ خان تاغام بىلەن كىچىك خان تاغامنىڭ كۆرۈش - مىگىنىگە يىگىرمە تۆت - يىگىرمە بەش يىلچە بولۇپتۇ. كىچىك خان تاغامنىڭ باھادىرلىقى ھەققىدە نۇرغۇن ھېكايىلەرنى ئاڭلىغان بولساممۇ تېخىچە ئۇنى كۆرۈپ باقماپتىمەن. ھازىر شەيپاقتەك بىر دۈشمەن پەيدا بولدى. ئۇنىڭ زىيىنى ھەممىمىزگە ئوخشاش. ئۇ تامامەن ھاكىمىمۇتلەق بولۇۋېلىشتىن ۋە بەك زورىيىپ كېتىشتىن بۇرۇن، جىددىي ئامالنى قىلىش زۆرۈر ئىدى. چۈنكى دانىشمەنلەر: «قولۇڭدىن كەلسە ئوتنى بۈگۈن ئۆچۈر، ناۋادا ئوت ئۇلغىيىپ كەتسە جاھاننى كۆيدۈرىدۇ. دۈشمەننى بىر ئوق بىلەن مىخلاپ قويۇش مۇمكىن ئىكەن، ئۇنىڭ ئۆز ياسىنى كېرىشكە ئىمكان بەرمە، دەپ ئاگاھلاندۇرغان. ئەمما ھازىر ئول شەيپاقتىكى كىچىك خان تاغامنىڭ ياردىمىسىز يوقىتىش مۇمكىن ئەمەس. ئە - جەبا مېنىڭ تۇرپانغا بېرىپ كىچىك خان تاغام بىلەن كۆرۈشۈپ ئاغا - ئىنىلەرنىڭ ئۇچرىشىغا ۋاستە، ئۇلارنىڭ بىرلىكتە رەزىل دۈشمەننى يوقىتىشىغا تۈرتكە بولۇشۇمنىڭ ئىمكانىيىتى يوقمىدۇر زادى؟...»

ھەئە، بابۇر قەتئىي نىيەتكە كېلىپ بۇ مۇددىئاسىنى سۇلتان مەھمۇدخانغا بىلدۈردى. ئۇنىڭ تاجۇ تەخت، سەلتەنەتتىن ۋاز كې - چىش خىيالىغا كەلگىنىمۇ، تۇرپانغا بېرىپ كىچىك خان تاغىسى سۇلتان ئەھمەدخاننى باشلاپ كەلمەكچى بولغىنىمۇ راست ئىدى. ئەمما سۇلتان مەھمۇدخان ئۇنىڭ بۇ مەقسىتىنى: «ئوردامدا ئېتىد - بارغا ئېرىشەلمىگىنىدىن رەنجىپ، مۇشۇنداق باھانە بىلەن كەت -

مەكچى بولغان ئوخشايدۇ» دەپ چۈشەندى. بابۇرنىڭ مەيلى تۇرپان-
غا، مەيلى باشقا يەرگە كېتىشى ئوخشاشلا سۇلتان مەھمۇدخان
ئۈچۈن نومۇسلۇق ئىش ئىدى. ئاڭلىغان كىشىلەر جىيەنىنى پات-
قۇزماپتۇ، دەپ پىتنە قىلىشاتتى.

— يەنە بىر ئاز تەخىر قىلسىلا قەدىرلىك ئوغلۇم، — دېدى
سۇلتان مەھمۇدخان سىپايلىك بىلەن، — ھەقىقەتەنمۇ مېنىڭ
كۆڭلۈمدىكىدەك بىر مۇددىئانى كۆڭۈللىرىگە پۈككەن ئىكەنلا.
بىراق، ئۆتكەن يىلى كۈزدە تۇرپانغا يارلىق ماڭدۇرۇپ ئىنىم ئالا-
چە خاننى سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن تاشكەنتكە چىللىغان-
مەن. بەلكىم پات يېقىندا كېلىپ قالار. ناۋادا يەنە كەلمەي قالسا
ئاندىن بارسىلىمۇ كېچىكىپ قالمايدىلا. ئول ھەمدەمچى قوشۇند-
مىز كېلىپ بولغۇچە بىز پەرغانىنى چاڭگىلىغا ئېلىۋالغان رىيا-
كار ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قىلغاچ تۇرايلى.
بابۇرغا تاغىسىنىڭ مۇشۇنچىلىك گېپى كۇپايە قىلاتتى.
سۇلتان مەھمۇدخان ئاخىر ئۇنى لەشكەرىي ئىشلارغا ئارىلاشتۇ-
رۇشقا مەجبۇر بولغانىدى.

شۇ ئەسنادا سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بابۇرنىڭ ئىككى مومىد-
سى، ئانىسى ۋە ھامىلىرىنى ئېلىپ ئۆرەتۈپىدىن تاشكەنتكە قايتى-
تىپ كەلدى. مومىسى ئىمان دۆلەت خېنىمنىڭ ئاغرىپ خېلىلا
ئاجىزلاپ قالغىنىنى كۆرۈپ بابۇرنىڭ كۆڭلى يېرىم بولغان بول-
سىمۇ، سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنى كۆرۈپ باشقىچە جانلاندى. ئۇ
شەيپانخانغا قارشى جازا يۈرۈشىنىڭ ئۈمىدىنى سەيپىد مۇھەممەد
مىرزىغا باغلىغانىدى. شۇڭا پۇرسەت تېپىپ ئۇنىڭ بىلەن ئايرىم
سۆزلىشىشنى كۆڭلىگە پۈكتى.

بۈگۈن تاڭ سەھەردە ئىككى مومىسىنى، ئانىسىنى ۋە ھام-
مىلىرىنى يوقلاپ، ئۇلاردىن ئېسەنلىك سورىۋەتكەندىن كېيىن،
سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بىلەن ئايرىم كۆرۈشۈش ئۈچۈن ئوردىغا
كىرگەن بابۇر ئوردا پەرمانچىسى بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالدى.
— ھەرنېمە بولسا يولۇمنى قىسقارتتىلا پادىشاھ ئالىيلىد-

رى، — دەدى پەرمانچى بەگ، — خان ئالىيلىرى دەرگاھىغا چىلايدۇ.

بابۇر ئالدىراش شاھنىشىنغا كىردى.

— ئىنىم سۇلتان ئەھمەدخاندىن چاپارمەن كەلدى، — دەدى

سۇلتان مەھمۇد خان ھاياجانلانغان ھالدا، — ئۇلار ھازىر تاش-

كەنتكە يېقىنلاپ قاپتۇ. سىلى بۇزرۇك مومىلىرى شاھ بېگىم

ھاممىلىرى سۇلتاننىڭ خېنىم، دۆلەتسۇلتان خېنىم ھەمدە چوڭ

خانزادە سۇلتان مۇھەممەد خانىكە ۋە مىرزاخانلار بىلەن بىرلىكتە

ياغا قىشلىقىغا بېرىپ، كىچىك خان تاغلىرىدىن ھاردۇق سورد.

سىلا. بۇزرۇك ئانام ئىسان دۆلەت خېنىمنىڭ سالامەتلىكى تازا

ياخشى ئەمەس، ئىگىچەم قۇتلۇقىنىڭ خېنىم بىلەن مېھرىنىڭ

خېنىم ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالسۇن. مەن سەيىد مۇھەممەد

مىرزا قاتارلىق ئوردا ئەركانلىرى بىلەن شەھەر سىرتىدا ئىستىق-

بالىغا چىقاي.

كىچىك خان تاغىسىنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلىغان بابۇر خۇشال-

لىقتىن ئۆزىنى قويغىلى يەر تاپالماي قالدى:

— پەرمانبەردارمەن! ھازىرلا بۇزرۇك مومام شاھ بېگىمگە

خەۋەر يەتكۈزۈپ يولغا چىقىشنىڭ تەييارلىقىنى قىلاي.

بابۇر تاغىسىدىن ئىجازەت كۈتمەيلا ئۆزىنى سىرتقا ئاتتى.

بابۇر ئىككى كۈندىن بېرى ياغا قىشلىقىدا تاغىسى سۇلتان

ئەھمەد خاننى تەقەززالىق بىلەن كۈتۈۋاتاتتى. ئوغلىنى كۆرمىگە-

لى يىگىرمە بەش يىل بولغان شاھ بېگىم مۇ پات - پات چېدىرنىڭ

ئالدىغا چىقىپ، قولىنى پېشانىسىگە سايپۇەن قىلغىنىچە يىراق -

يىراقلارغا تەلمۈرۈپ قارايتتى. ئۇلارنىڭ بۇ تەقەززالىقى چوڭ

خانزادە سۇلتان مۇھەممەد خانىكەگە پەقەتلا ياقمايتتى.

— بۇنداق قاراپ قانچىلىك يىراقنى كۆرەلەيدىلا موما؟ —

دەيتتى ئۇ شاھ بېگىمنى زاڭلىق قىلىپ، — تاغام يېقىنلاپ قالسا ھامىنى خەۋەر تاپىمىز. بابۇر جاننىڭ كۈنىگە ئىككى — ئۈچ قېتىم ئون بەش — يىگىرمە چاقىرىم يىراقلىققا ئات چاپتۇرۇپ بېرىپ — كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەنلا. بۇنداق تەقەززا بولماي خاتىرجەم ئارام ئالسىلا.

— كۆزۈم كۆرەلمىگىنى بىلەن كۆڭلۈم كۆرىدۇ، — دەيتتى شاھ بېگىم چوڭ نەۋرىسىنىڭ ئەدەپسىزلىكىنى پىسەنتىگە ئال-
 ماي، — سىلىمۇ ئوغۇللىرىدىن ئۇزاق زامان ئايرىلسىلا ئاندىن بىلىدىلا. كىچىك خان تاغلىرى خۇددى خان ئاتلىرىغا ئوخشاشلا كۆزۈمنىڭ ئاقۇ ھەم قارىسى ئىدى. ئۇنى كۆرمىگىلى مانا توپ-
 توغرا يىگىرمە بەش يىل بولۇپتۇ. پەرزەنت ۋىسالغىمۇ يېتىدىكەن كىشى. ئول يۈرەك پارەمنى باغرىمغا بىر بېسىۋېلىپ ئۆلۈپ كەت-
 سەم ئارمىنىم يوق.

شاھ بېگىم لىچىكىنىڭ ئۇچى بىلەن كۆز ياشلىرىنى سۈرت-
 تى — دە، يەنە يىراقلارغا نەزەر تاشلىدى.

— مەن يەنە بىر خەۋەر ئېلىپ كېلەي موما.
 بابۇر مومىسىغا شۇنداق دېدى — دە، بەخىرامان تۇرغان سۇل-
 تان مۇھەممەد خانىكەگە لاپىدە قاراپ قويۇپ، ئېتىغا لىكىدە
 مىندى، ھايال ئۆتمەي بىر بەلدىن ئېشىپ كۆزدىن غايىب بولدى.
 بابۇر كىشىلەردىن ياغا قىشلىقىغا سايىرامدىن كېلىدىغان بۇ-
 نىڭدىن باشقا يول يوقلۇقىنى سوراپ بىلىۋالغانىدى. كۈنىگە نەچ-
 چە قېتىم مېڭىۋېرىپ، بۇ يول مىنىۋالغان ئېتىغىمۇ يادقا بولۇپ
 كەتكەنىدى.

ئاننى بولۇشىغا چاپتۇرۇپ خىيال سۈرۈپ كېتىپ بارغان با-
 بۇر تۇيۇقسىز بېشىنى كۆتۈرۈپ ئالدى تەرەپتىن بىر توپ ئات-
 لىقلارنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئاتلىقلارنىڭ ئارقا تەرىپىدىن
 ئاسمانپەلەك چاڭ — توزان كۆتۈرۈلگەنىدى. ئاشۇ چاڭ — توزانلار
 توسۇۋالغانلىقى ئۈچۈن، ئاتلىقلارنىڭ كەينىدىن كېلىۋاتقانلارنى
 ئېنىق كۆرەلمىدى. ئەمما، ئات تۇياقلىرى ئاستىدىن ئۆرلەپ پۇر-

قىراپ ئاسمانغا كۆتۈرۈلگەن چاڭ - توزا تارلىرىنىڭ قويۇقلۇقىدىن، ئاتلىقلارغا ئەگىشىپ كېلىۋاتقانلارنىڭ سانىنىڭ تۈمەندىن ئاشىدىغانلىقىنى پەملىدى. دېمىسىمۇ تۈمەنلىگەن ئاتلارنىڭ تۇپاقلىرىدىن ئاڭلانغان دۈپۈرلىگەن ئاۋازلار بارغانسېرى يېقىنلاشقاندا ئىدى.

«كېلىۋاتقانلارنىڭ كىيىنىشىدىن، سالاپىتىدىن قارىغاندا، ئۇلار چوقۇم كىچىك خان تاغام ھەم ئۇنىڭ سىپاھلىرى. كىچىك خان تاغام قايسىدۇر. ھە، ئاۋۇ ئوتتۇرىسىدىكى كىشىكەن - دە. پاھ، ئۇنىڭ ئاتتا ئولتۇرۇشمۇ، ئەتراپقا مەغرۇر قاراشلىرىمۇ نېمەدېگەن سۆلەتلىك. بىر قاراشتىلا باھادىرلىقى مانا مەن دەپ چىقىپ تۇرىدىكەن. ھەقىقىي جاھانگىرلارغا خاس سۈر - ھەيۋىسى بار ئىكەن...»

ئاتلىقلار يېقىنلىشىپ قالغانىدى. بابۇر خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ دەرھال ئاتتىن چۈشتى. ئاللىقانداق خىياللارغا ئەسىر بولۇپ كېتىپ بارغان سۇلتان ئەھمەدخان ھۆكۈمدارلارغا خاس كىيىنگەن يۈزچە نۆكەر ئەگەشتۈرۈۋالغان بىر ياش يىگىتنىڭ ئاتتىن چۈشۈپ ئېھتىرام بىلدۈرگىنىنى كۆرۈپ بىر ئاز تەئەججۈپلەندى، ھېلىمۇ ياخشى ئاكىسى سۇلتان مەھمۇدخانغا خەۋەر يەتكۈزۈشكە تاشكەنت - كە ئەۋەتكەن چاپارمىنى يېنىدا بار ئىدى. ئۇ بىر قاراپلا بابۇرنى تونۇدى - دە، دەرھال ئۇنىڭ قۇلقىغا پىچىرلىدى:

— بۇ جىيەن ئوغۇللىرى بابۇر پادىشاھ بولىدۇ ئالىيلىرى. سۇلتان ئەھمەدخان شاققىدە ئېتىنىڭ تىزگىنىنى تارتتى - دە، ئاتتىن سەكرەپ چۈشتى. ئۇنىڭغىچە بابۇر يۈگۈرگەن پېتى ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ بولغانىدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، جاھان باھادىرلىرىنىڭ سۇلتانغا كەمىنە جىيەنلىرى زەھىرىدىن مۇھەممەد بابۇردىن ئېھتىرام بولغاي! ھارمىغايلا خان تاغا. قۇتلۇق قەدەملىرىگە مۇبارەك بول - سۇن!

بابۇر يۈكۈنمەكچى بولۇۋىدى، ئۇنى سۇلتان ئەھمەدخان چاق -

قانلىق بىلەن يۆلۈۋالدى ۋە ئاتلارچە مېھرىبانلىق بىلەن باغرىغا مەھكەم باستى.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام ئوغلۇم، — سۇلتان ئەھمەدخان با-
بۇرنىڭ بەستىگە قايىللىق بىلەن نەزەر تاشلىدى، — كۆز تەگمە-
سۇن. ئاڭلىغىنىمدىن ئارتۇق ئوغلان بولۇپلا. كۆزۈمنىڭ كورلۇ-
قىدىن جىيەن ئوغلۇمنى تونۇمايتىمەن ئەمەسمۇ؟ رەھمەتلىك ئا-
تلىرىنىڭ ۋاپاتىدىن خەۋەر تاپقان بولساممۇ، ئەھۋال سوراپ كې-
لەلمىدىم.

— ئۇنداق دېمىسىلە تاغا. ئاتا مىراس زېمىنلىرىمىزنى مۇنا-
پىق شەيباقنىڭ تەھلىكىسىدىن قوغداش ئۈچۈن، شۇنچە يىراق
يەردىن لەشكەر تارتىپ كەلگەنلىكىنىڭ ئۆزى بىز ئۈچۈن ئەڭ
چوڭ تەسەللى، — دېدى بابۇر.

— بۇزۇرۇكۋار ئانىلىرىم، خان ئاغام، ئىگىچە — سىڭىللىرىم
تىنچلىقمۇ؟

— خۇداغا شۈكۈر، ھەممىسى ئامان ئېسەن. تۇرپاندىكى قان
— قېرىنداش، ئۇرۇق — تۇغقانلارمۇ تىنچلىقتۇ؟

— خۇداغا شۈكۈر، سالامەتچىلىك، — سۇلتان ئەھمەدخان
كەينىگە قايرىلىپ ئەمىر — سەركەردىلەر ئارىسىدا تۇرغان ئىككى
ئوغلنى چاقىردى.

— سالام بېرىڭلار. مانا بۇياق سىلەر كېچە — كۈندۈز كۆ-
رۈشنى ئارزۇ قىلغان باھادىر ئاغاڭلار بابۇر پادىشاھ بولىدۇ.

سەئىدخان بىلەن باباچاقخان موڭكىدە تىزلاندى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، باھادىر ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىي-
لىرىغا ئېھتىرام بولغاي.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام. ئىككى ئىنىمنى كۆرۈپ خۇددى قا-
نات كۆكلەپ چىققانداك بولدۇم، — دېدى بابۇر ئىككى نەۋرە ئى-
نىسىنى يۆلەپ تۇرغۇزغاچ.

سۇلتان ئەھمەدخان بابۇرغا ئىككى ئوغلنى تونۇشتۇردى:

— بۇ ئۈچىنچى خانزادەم سەئىدخان بولىدۇ، بۇ تۆتىنچى

خانزادەم باباچاقخان بولىدۇ.

— قەدىرلىك ئىنىلىرىم بىلەن دىدارلاشقىنىمىدىن تولىمۇ بەختىيارمەن، — دېدى بابۇر، گەرچە ئەمدىلا ئون بەش - ئون ئالتە ياشلارغا كىرگەن بولسىمۇ، ئون سەككىز - يىگىرمە ياشلىق يىگىتلەردەك بويۇق ھەم تەمكىن كۆرۈنىدىغان نەۋرە ئىنىلىرىغا مېھرى بىلەن قاراپ، — ھازىردىن ئېتىبارەن بىر قورساق قېرىنداشلاردەك ئۆتۈپ، سەلتەنەت دۈشمەنلىرىنىڭ بېشىغا تەڭ قەدىمچ چاپايلى، — دېدى.

— ئىنشائاللاھ، — دېدى ئىككى خانزادە.

سەئىدخاننىڭ شۇ تاپتا نېرىراقتا قاراپ تۇرغان دوستى تا - ھىر بەگنى بابۇر بىلەن كۆرۈشتۈرگۈسى بار ئىدى. بىراق ئۇنىڭ نەسەبى، مەرتىۋىسى توغرا كەلمىگەچكە كۆرۈشتۈرۈشكە ئامالسىز قالدى.

— بۇزۇك مومام شاھ بېگىم، ھاممىلىرىم سۇلتاننىڭ خېنىم، دۆلەتسۇلتان خېنىم، نەۋرە ئاغام خانىكە سۇلتان، نەۋرە ئىنىم مىرزىخانلار ئالىيلىرىدىن ھاردۇق سوراھ ئۈچۈن ساقلانغان - تىدۇ، — دېدى بابۇر تەۋازۇ بىلەن بېشىنى ئېگىپ تۇرۇپ، — ئىجازەت بەرسىلە، ئۇلارغا خۇش خەۋەر يەتكۈزەي.

ئانىسى شاھ بېگىمنىڭ ئالايتەن ئالدىغا چىققانلىقىنى ئاڭلىغان سۇلتان ئەھمەدخان ھاياجاندىن تۇرالمايلا قالدى:

— ماقۇل، سىلى پېرىۋەرسىلە ئوغلۇم، بىزمۇ ئارقىلىرىدىن تاپ باستۇرۇپ يېتىپ بارىمىز.

بابۇر چوڭقۇر بىر تەزىم قىلىۋەتكەندىن كېيىن، ئېتىغا مىدىنىپ قامچا سالىدى. ئانىسى بىلەن كۆرۈشۈشكە ئالدىراپ قالغان سۇلتان ئەھمەدخانمۇ بابۇرنىڭ كەينىدىنلا ئېتىغا قامچا سالىدى. ئۇلار بىرنەچچە مىنۇت ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ ياغادىكى شاھ بېگىمنىڭ چېدىرىغا يېتىپ كەلدى.

چېدىردىن ئېتىلىپ چىققان شاھ بېگىم: «ئانام بالام!» دەپ ھۆركىرەپ يىغلىغىنىچە سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ بوينىغا ئېسىلدى.

دى. ئاندىن ئۇنىڭ كۆزىگە، مەڭزىگە، پېشانىسىگە يېنىش — يېنىشلاپ سۆيىدى. شۇ تاپتا سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ كۆزىدىنمۇ بوراندەك ياش كەتكەنىدى. بۇ تەسىرلىك كۆرۈنۈشكە گۇۋاھ بولۇپ تۇرغانلارمۇ ئۆزىنى تۇتۇۋالماي كۆز يېشى قىلىشتى.

سۇلتان ئەھمەدخان سىڭىللىرى سۇلتاننىڭ خېنىم، دۆلەتسۇلتان خېنىم بىلەنمۇ قۇچاقلىشىپ، كۆز يېشى قىلىپ كۆرۈشتى. جىيەنى خانىكە سۇلتان، مىرزىخانلارنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ پېشانىسىدىن سۆيىدى، ئاندىن ئۇلارغا بىللە ئېلىپ كەلگەن خوتۇن-مىرىنى ۋە ئىككى خانزادىسىنى تونۇشتۇردى. ئۇلارنى ئانىسىدىن باشلاپ بىر — بىرلەپ سالام بەرگۈزدى ۋە بۇ كېچە ئانىسىنىڭ چېدىرىدا قونۇپ قالدى.

بابۇر ئەتىسى بامدات نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپلا، مومىسى بىلەن تاغىسىغا سالام بېرىش ئۈچۈن شاھ بېگىمنىڭ چېدىرىغا كىردى ۋە ھەر ئىككىلىسىگە تىزلىنىپ سالام بەردى.

— تۈنۈگۈن يول ئۈستىدە مۇمكىن بولماي قالدى، كېيىن ئانامنى كۆرۈپ ئېسىمدىن چىقىرىپ قويۇپتىمەن، — دېدى سۇلتان ئەھمەدخان ۋە نۆكىرىنى بۇيرۇپ بىر ياقىلىق شاھانە تون — تامبال، كالتۇتۇنلۇق بۆك، قونچى نەقىشلەنگەن ئۆتۈك ئەكەلدۈردى، — ئالا قاشقا يورغانىنى توقۇپ ئەپكەل، — دېدى ئاختىچىسىغا قاراپ، ئاندىن بېلىدىن قاشتېشى، ياقۇتلاردىن كۆز قويۇلغان ئالتۇن كەمىرىنى يېشىپ بابۇرغا ئۇزاتتى، — بۇ سوۋغاتلارنى قوبۇل قىلسىلا ئوغلۇم، ئۈستىبېشىمدىكىلەردىن پەقەت مۇشۇ كەمەرلا ھۆرمەتلىرىگە لايىقتەك قىلىدۇ.

بابۇر كىچىك خان تاغىسىنىڭ بۇ قەدەر كۆرسەتكەن ھۆرمەت، ئىنئاملىرىنى كۆرۈپ ھايىجاندىن كۆزىگە لىققىدە ياش ئالدى. چۈنكى، چوڭ تاغىسى سۇلتان ئەھمەدخانمۇ بۇ چاغقىچە ئۆل-

نىڭغا ئۆتۈك چاغلىق كېيىمنى بېرىپ ئىززەت كۆرسەتمىگەندى.
 بابۇر ئالتۇن كەمەرنى ئىككى قوللاپ ئېلىپ، ئاۋۋال پىشانىدىكى
 سىڭە تەگكۈزۈپ تاۋاپ قىلدى، ئاندىن سۆيىدى - دە، دەرھال بېلىپ
 دىكى كەمەرنى يېشىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا تاغىسى ئىنئام قىلغان
 كەمەرنى باغلىۋالدى.

تۈركىي يوسۇن بويىچە خان - پادىشاھلار ئەڭ ھۆرمەتلىك
 كىشىلىرىگە، جەڭدە ئالاھىدە چوڭ تۆھپە كۆرسەتكەن باھادىر
 سەركەردىلىرىگە ئۇچىسىدىكى كىيىملىرىنى ئىنئام قىلاتتى.
 خان - سۇلتانلارنىڭ مۇبارەك بەدىنى تەگكەن بۇ كىيىملەر كاتتا
 ئىنئام ھېسابلىناتتى. كەمەر بولسا ئاشۇ ئىنئاملارنىڭ كاتتىسى
 ئىدى. كەمەردىن قالسا بېشىدىكى بۆك - دوپپىسى، قىلىچ -
 خەنجىرى، ئاندىن تونى، كۆڭلىكى، ئەڭ ئاخىرىدا ئۆتۈكى تۇراتتى.
 بابۇر بۇ ئىنئاملارنىڭ ئەڭ كاتتىسىغا ئېرىشكەندى.
 — ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغاي، ئالا يورغا تەييار بولدى، —
 دەپدى ئاختىچى بەگ.

سۇلتان ئەھمەدخان بابۇرنى باشلاپ چېدىرنىڭ ئالدىغا چىقتى.

— قوبۇل قىلسىلا ئوغلۇم، ئالا يورغا سىلىگە قانات بول-
 غاي، — دەپدى ئۇ ئاتنىڭ تىزگىنىنى بابۇرنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ.
 — بۇنچىلىك ئىززەت كۆرسىتىشلىرىگە لايىق ئەمەس ئىدىم
 تاغا، — دەپدى بابۇر ھاياجىنىنى باسالماي.
 — سىلىدەك باھادىر ئەزىمەتكە ھەرقانچە ئىززەت ئازلىق
 قىلۇر. يۈرسىلە بىللە ئاشتا قىلايلى.

ئۇلار شاھ بېگىمنىڭ قېشىغا يەنە قايتىپ كىرىشتى.
 — كەمەر بىلەن ئات مۇبارەك بولسۇن جىگىرىم، — دەپدى
 شاھ بېگىم بابۇرنى قۇتۇقلاپ، — مەن سىلىگە نېمە بەرسەم بو-
 لۇر ئەمدى؟

— مۇبارەك تىزلىرىغا بېشىمنى قويۇپ يېتىۋېلىش بەختىدە.

دىن مەھرۇم قالمىساملا بولىدۇ موما. قالدسىغا دۇئالىرىنى ئايد-
مىغايلا.

— ئەلۋەتتە دۇئا قىلىپ تۇرىمەن. ھەر ۋاقىلىق نامىزىمدىكى
دۇئالىرىمنىڭ ھەممىسى سىلىدەك پەرزەنتلىرىمنىڭ بەختى -
دۆلىتى ئۈچۈن. ئەمما ئەل - رەئىيەتنىڭ دۇئاسىنى ئېلىشقىمۇ
تىرىشقايلا. چۈنكى، ئەلنىڭ دۇئاسى بىلەن ئەر كۆكرىدۇ، يامغۇر
بىلەن يەر دەيدۇ ئەمەسمۇ.

— بۇزۇكۋارمنىڭ كالامنى قەلبىمگە نەقىشلىۋالغايىمەن.
بابۇر گېپىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ تۇرۇشىغا، شاھ چېدىرىغا
سەئىدخان بىلەن باباچاقخان كىرىپ كەلدى - دە، ئاۋۋال مومى -
سىغا، ئاندىن دادىسى بىلەن نەۋرە ئاكىسى بابۇرغا سالام بەردى. با -
بۇر بايا بېلىدىن يېشىۋەتكەن كەمىرىنى سەئىدخانغا، يېنىغا ئې -
سىۋالغان قىسقا ساپلىق خەنجىرىنى باباچاقخانغا تەقدىم قىلدى.

سۇلتان ئەھمەدخان باھادىرلىق شۆھرىتىنى خېلىدىن بېرى
ئاڭلاپ كەلگەن بۇ جىيەن ئوغلىنىڭ پەزىلىتىنىڭ تەسەۋۋۇرىدە -
كىدىنىمۇ نەچچە ھەسسە ئارتۇق ئىكەنلىكىنى، چوڭلارغا ھۆرمەت
كۆرسىتىشتە ئەمەس، كىچىكلەرگە ئىززەت بىلدۈرۈشتىمۇ قا -
ئىدە - يوسۇنلارغا ئالاھىدە ئېتىبار بېرىدىغانلىقىنى كۆرۈپ تو -
لىمۇ مەمنۇن بولدى.

«ئەجدادىمىزدىن قالغان بۈيۈك سەلتەنەت مۇشۇنداق پەرزەنت -
لەر بىلەن تېخىمۇ شۆھرەت تاپىدۇ. بابۇر پادىشاھنىڭ ۋۇجۇدىدىن
ئانا تەرەپ ئەجدادى تۇغلۇق تۆمۈر بىلەن ئاتا تەرەپ ئەجدادى ئە -
مىر تۆمۈرنىڭ باھادىرلىق جاسارىتى تەڭ نامايان بولۇپتۇ. كەل -
گۈسىدە ئول بابائى بۇزۇكلىرىدىنمۇ ئېشىپ چۈشكۈدەك جاھان -
گىر بولۇشىدا گەپ يوق. قۇدرەتلىك تەڭرىم ماڭا ئون ئوغۇل ئى -
نايەت قىلىپتۇ. ئۇلاردىن قايسىسى بابۇر مىرزىغا تەڭلىشلەر -

كىن؟ ئى، يېگانە ئاللاھ ئىنايىتىڭدىن ئۈمىدۋارمەن...»

چېدىرىغا مىرزاخان بىلەن بىللە سۇلتاننىڭ خېنىم، دۆ -

لەتسۇلتان خېنىم قاتارلىق ھەمىشەرىلىرىنىڭ كىرىپ كېلىشى سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ خىيالىنى ئۈزۈپ قويدى. مىرزىخان سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ سىڭلىسى سۇلتاننىڭ خېنىمىنىڭ بەرھۇم سۇلتان مەھمۇد مىرزىدىن تۇغۇلغان ئوغلى ئىدى. گەرچە ئۇنىڭ يېشى بابۇردىن خېلى كىچىك بولسىمۇ، سۇلتان ئەھمەدخان ئۇنى ئىچىمۇ بىرقۇر كىيىم - كېچەك ۋە بېشىدىكى كالتۇتۇنلۇق دوپپىسىنى سوۋغا قىلدى.

— خانىكە سۇلتان كۆرۈنمەيدىغۇ؟

نەۋرىلىرىنىڭ قاتارىدا چوڭ نەۋرىسىنىڭ يوقلۇقىنى بايقىغان شاھ بېگىم بىكاۋۇل بەگدىن سورىدى.

— چوڭ خانزادە تېخى ئورنىدىن تۇرمىدىمىكىن؟

— ئويغىتىڭلار! — دېدى شاھ بېگىم قاپقىنى تۈرۈپ، —

تېزىدىن كېلىپ خان تاغىسىغا سالام بەرسۇن.

بىر چۆگۈن چاي قاينىمىچىلىك ۋاقىت ئۆتكەندە سۇلتان مۇھەممەد خانىكە چېدىرغا ئەسنىگەن ھالدا كىرىپ كەلدى. تۈر - قىدىن ئۇيقۇسىغا قانىمغانلىقى چىقىپ تۇراتتى. ئۇ ئاۋۋال شاھ بېگىمگە، ئاندىن سۇلتان ئەھمەدخانغا، ئاخىرىدا ئىككى ھامىد - سىغا سالام بەردى. بابۇرغا شۇنداقلا قاراپ، بېشىنى لىڭشىتىپ قويۇش بىلەن كۇپايىلەندى. سەئىدخان، باباچاقخان، مىرزىخان قا - تارلىق نەۋرە ئىنىلىرىنىڭ سالامىنى «ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام» دەپ ئاغزىنىڭ ئۇچىدا ئىلىك ئېلىپ بولدى قىلدى. جاۋابەن ئەھۋال سوراپ قويمىدى. گەرچە بابۇرنىڭ يېشى ئۇنىڭدىن كىچىك بولسىمۇ، لېكىن پادىشاھلىق مەرتىۋىسى بولغاچقا سالاھىيىتىنى ساقلاپ سالام بەرمىدى. سۇلتان ئەھمەدخان ئۇنىڭ ئۆزىنى چوڭ تۇتۇپ، ھاكاۋۇرلۇق قىلىۋاتقانلىقىنى سەزگەن بولسىمۇ، چاندۇر - مىدى ۋە ئۆز لايىقىدا ئۇنىڭمۇ سوۋغا بەردى.

كۆرۈشۈش، سالام - سەھەتلەر ئاخىرلاشقاندىن كېيىن بىر - لىكتە ناشتا قىلىشىپ، تاشكەنتكە قاراپ يولغا چىقىشتى.

سۇلتان مەھمۇدخان خانىش - بانۇلىرىنى ۋە چوڭ - كىچىك ئەمىر - سىپاھلىرىنى ئېلىپ تاشكەنت شەھىرىدىن يىگىرمە بەش - ئوتتۇز چاقىرىم يىراقلىقتا چېدىر تىكىپ، پايانداز سېلىپ ساقلاپ تۇرغانىدى. سۇلتان ئەھمەدخان ئاكىسىنىڭ چىرايىنى ئې - نىق كۆرگىلى بولىدىغان يەرگە كەلگەندە ئاتتىن سەكرەپ چۈش - تى - دە، توققۇز قېتىم يۈكۈنۈپ ھۆرمەت بىلدۈرگەندىن كېيىن، ئاندىن ئورنىدىن تۇرۇپ، ئاكىسىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كەلدى، سۇلتان مەھمۇدخانمۇ دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، غۇلاچلىرىنى كەڭرى ياغىنىچە ئىنىسىغا باغرىنى ئاچتى. ئاغا - ئىنىلەر مەھكەم قۇ - چاقلاشتى، ھال - ئەھۋال سوراشتى. بۇ چاغدا شاھ بېگىم ئىككى ئوغلىنىڭ خانىشلىرىنى ئايرىم بىر چېدىردا تونۇشتۇرۇۋاتاتتى.

سۇلتان ئەھمەدخان ئاۋۋال ئىككى ئوغلىنى، ئاندىن يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمىر - بەگلىرىنى بىر - بىرلەپ چاقىرىپ، ئاكى - سىغا سالام بەرگۈزدى. سۇلتان مەھمۇدخانمۇ سەيپىد مۇھەممەد مىرزا قاتارلىق ئالىي دەرىجىلىك ئەمىرلىرىنى ئىنىسىغا سالام بەرگۈزۈپ تونۇشتۇردى.

كۆرۈشۈش، سالام بېرىش رەسمىيىتى ئاخىرلاشقاندىن كې - يىن، سۇلتان ئەھمەدخان ئاكىسىغا تۇرپاندىن ئېلىپ كەلگەن توققۇز ساندۇق ئالتۇن - كۈمۈش، قاشتېشى، ياقۇت، ئۈنچە - مەرۋايىت، توققۇز تۈگىلىك ئەتلەس، توققۇز تۈگىلىك شايى، توق - قۇز تۈگىلىك كىمخاپ، توققۇز تۈگىلىك گەزلىمە، توققۇز تۈگ - لىك گىلەم، توققۇز تۈگىلىك قۇرۇق ئۈزۈم، ئېگەر - جابدۇقلىرى بىلەن توققۇز يۈز ئات سوۋغا قىلدى.

سوۋغا تەقدىم قىلىش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ ئىشارىتى بىلەن باش كانايچى كاناي چالدى. ئۇ - نىڭغا ئۇلاپلا ناغرا - دۇمباقلار چېلىندى. شۇ ھامان سۇلتان

ئەھمەدخان باشلاپ كەلگەن ئون بەش مىڭ لەشكەر ئاتلىرىدىن چۈشۈپ، يەرگە يۈكۈنگىنچە سۇلتان مەھمۇدخانغا ھۆرمەت بىلەن دۈردى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم! قۇدرەتلىك سۇلتان مەھمۇدخان كەلسىڭىز، لىيلىرىغا ئېھتىرام بولغاي. سەلتەنەت - دۆلەتلىرى زىيادە دۈشمەنلىرى خار - زەبۇن بولغاي!
ئون بەش مىڭ لەشكەرنىڭ ھۆرمەت سادالىرىدىن پۈتكۈل دالا لەرزىگە كەلدى.

● — ئىجازەت! — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان لەشكەرلەرنىڭ ئورنىدىن تۇرۇشىغا رۇخسەت بېرىپ، — سەركەردە - لەشكەرلەر يول جاپاسى تارتتىڭلار!

— شاھىمىز ئۈچۈن جېنىمىز پىدا!
لەشكەرلەر گۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ يەنە ئاتلىرىغا مىنىشتى.

ئون بەش مىڭ لەشكەر ئوخشاش رەڭدە كىيىنگەندى. بىر - شىدىكى بۆكلىرى، ئۆچسىدىكى كەشتىلىك تونلار، كۆن ئۆتۈك - لىرى، يېشىل چەمدىن ئىشلەنگەن ساداقلار ئوپمۇ ئوخشاش ئىدى. مىنىۋالغان ئاتلىرى بىلەن ئاجايىپ كۆركەم، ھەيۋەتلىك كۆرۈنەتتى. بابۇر بۇ لەشكەرلەرنىڭ قىلىچۈزلىرى ئايرىم، نەيزىۋازلىرى ئايرىم، كاماندازلىرى ئايرىم، سۈپەرچىلىرى ئايرىم سەپ تۈزگەن - لىكىنى، بىر - بىرى بىلەن پاراڭلاشماي، تەرتىپ ساقلاپ ئات ئۈستىدە قەددىنى رۇسلاپ، ھەيۋەت بىلەن تۇرۇشلىرىنى كۆرۈپ ھەم مەنۇن بولدى، ھەم ھەۋەس قىلدى.

«كىچىك خان تاغام لەشكەرىي ماھارەتتىلا ئەمەس، لەشكەرنى قانداق تۇتۇش، لەشكەرىي تۈزۈك، سەپ تۈزەش، يۈرۈش - تۇرۇش قاتارلىق ئىنچىكە ئىشلارنىمۇ ئالاھىدە ئىستېدات ئىگىسى ئىدى. كەن. موڭغۇللارنىڭ ئۇنىڭغا «ئالاچەخان» دەپ لەقەم قويۇشى بىكار ئەمەس ئىكەن. پۇرسەت تېپىپ ئۇنىڭدىن كۆپرەك ماھارەت، پەزىلەت ئۆگىنىۋالسام بولغۇدەك...»

شۇ تاپتا بابۇر كىچىك تاغىسىنىڭ لەشكەرلىرىگە ھەۋەس بىلەن قاراۋاتقاندىك، سەئىدخانمۇ بابۇرغا ھەۋەس بىلەن قاراپ قالغانىدى. بابۇرنىڭ شۇنچە ياشلىقىغا قارىماي، ئۆزىنى سالاپەت - لىك تۇتۇشى، گەپ - سۆز، ھەرىكەتلىرىدىكى تەمكىنلىكى، ھەر - قانداق نەرسىگە سالقىن نەزەر بىلەن قاراشلىرى سەئىدخاننىڭ قەلبىدە ھەسسەلەپ ھۆرمەت، قايىللىق قوزغىغانىدى. شۇ دەقدە - قىدە ئۇلارنىڭ كۆزى ئۇچرىشىپ قالدى. سەئىدخاننىڭ ئۆزىگە ھەۋەس بىلەن قاراۋاتقانلىقىنى سەزگەن بابۇر بۇ نەۋرە ئىنىسىغا چوڭقۇر بىر نەزەر تاشلىدى - دە، بېشىنى سەل ئېگىپ سۇس كۈ - لۇمسىردى.

كۆرۈشۈش مۇراسىمى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن سۇلتان ئەھمەدخان تاشكەنتكە قاراپ ماڭدى. سۇلتان ئەھمەدخان ئون بەش مىڭ كىشىلىك زور قوشۇننى مۇشۇ يەردە بارگاھ تىكىپ، پەرمان كۈتۈشكە بۇيرۇپ، يۇقىرى دەرىجە - لىك ئەمىر - سەركەردىلىرىنى ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىۋالغانىدى. شەھەرگە كىرىپ ئاۋۋال بۇزىرۇك خانىش ئىسمان دۆلەت خې - نىمغا سالام بەردى. گەرچە سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن سۇلتان ئەھمەدخان شاھ بېگىمدىن تۇغۇلغان بولسىمۇ، ئىسمان دۆلەت خې - نىم چوڭ خانىش بولغاچقا، ئۇنى ئانىسىدىن بەكرەك ھۆرمەتلەيت - تى. ئۇنىڭسىزمۇ ئىسمان دۆلەت خېنىم بۇ ئىككى خانزادىنى شاھ بېگىم بىلەن بىللە ھەقىقىي ئائىلىق مېھرىنى بېرىپ چوڭ قىل - غانىدى. بۇ ئاكا - ئۇكىلار توققۇز - ئون ياشقا كىرگۈچە ئىككى خانىشتىن قايسىسىنىڭ ئۆزلىرىنى تۇغقان ئانىسى ئىكەنلىكىنى بىلمەي چوڭ بولغانىدى.

كېسىلى خېلىلا ئېغىرلىشىپ قالغان ئىسمان دۆلەت خېنىم ئىش - ھەرىكەتتىن قالغانىدى. سۇلتان ئەھمەدخان ھۇجرىغا كى - رىپ ئۆمىلەپ كەلگىنىچە ئىسمان دۆلەت خېنىمنىڭ ئاۋۋال پۈتىنى قۇچاقلىدى، ئاندىن باغرىغا ئۆزىنى ئاتتى. ئىسمان دۆلەت خېنىم بۇقۇلداپ يىغلىغىنىچە ماغدۇرسىز قوللىرى بىلەن سۇلتان ئەھ -

مەدخاننىڭ يۈز - كۆزلىرىنى سىلدى، پېشانىسىگە ئانلىق مېھرى بىلەن سۆيىدى، نەۋرىسى سەئىدخان، باباچاقخانلار بىلەنمۇ ئاشۇ تەرىزدە كۆرۈشتى.

سۇلتان ئەھمەدخان ئاچىسى مېھرىنىڭ خېنىم، قوتلۇقىمى - گار خېنىملار بىلەن كۆرۈشۈپ ھال - ئەھۋال سوراشقاندىن كېيىن، مەرھۇم دادىسى سۇلتان يۈنۈسخان بىلەن مەرھۇم ئاچىسى خۇبىنىڭ خېنىمنىڭ ھازىسىنى ئاچتى. ئۇلارنىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئا قىلدى. كۆرۈشۈش رەسمىيىتىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ ئاكىسى بىلەن بىرلىكتە ئىككى ئوغلىنى ۋە ئەمىر - بەگلىرىنى ئەگەش - تۈرۈپ دادىسى سۇلتان يۈنۈسخاننىڭ قەبرىسىنى تاۋاپ قىلدى.

تاشكەنت خەلقى كوچا - رەستىلەرگە چىقىپ، ئاكا - ئۇكا خانلارغا ھۆرمەت بىلدۈرۈشتى. پۈتكۈل شەھەر سۇلتان مەھمۇد - خاننىڭ پەرىمانى بىلەن بايرام تەنتەنىسىگە چۆمگەندى. مەسچىت - لەرنىڭ گۈستىدە، ئاۋات رەستىلەرنىڭ دوقمۇشىدا، مەيدان - سەينالاردا كەچ كىرگۈچە ناغرا چېلىندى. سۇلتان ئەھمەدخان دادىسى بىلەن ئاچىسىنىڭ روھىغا ئاتاپ يېتىم - يېسىر، غېرىب - غۇرۋالارغا نەزىر ھېسابىدا پۇل - پۇجەك تارقاتتى.

※ ※ ※

كەچتە سۇلتان مەھمۇدخان ئىنىسىنىڭ شەرىپىگە كاتتا سورۇن ھازىرلىدى. داستانلار شورپا، تونۇر، زىخ كاۋاپلىرى، بۇغا، قىرغاۋۇل، كەكلىك، ئۇلار گۆشلىرى، پوشكال، بوغۇرساق، تۈرلۈك تاتلىق - تۈرۈملەر، ھۆل - قۇرۇق يەل - يېمىشلەر بىلەن تولۇپ كەتكەندى.

سۇلتان مەھمۇدخان، سۇلتان ئەھمەدخان ۋە بابۇرغا ئالتۇن قەدەھتە، باشقىلارغا كۈمۈش قەدەھتە شاراب كەلتۈرۈلدى. سە - ئىدخان بىلەن باباچاقخانغا چوڭ خانزادە سۇلتان مۇھەممەدخان - كەننىڭ يېنىدىن ئورۇن بېرىلگەندى. ئۆتكەن يىلى كۈزدە چوڭ

ئاكسى مەنسۇرخانىنىڭ زورى بىلەن تۇنجى قېتىم شاراب ئىچىپ باققان سەئىدخان كېيىنكى كۈنلەردە دوستى تاھىر بەگلەر بىلەن ئانچە - مۇنچە شاراب ئىچىدىغان بولغانىدى. ئەمما، مەست بولغۇ - چە ئىچمىگەنىدى. گەرچە بۈگۈن دادىسى بىلەن شاراب سورۇنىدا تۇنجى ئولتۇرۇشى بولسىمۇ، ئالىي دەرىجىلىك ئەمىرلەر قاتارىدا مۇئامىلە قىلىنغانلىقى ئۈچۈن، دادىسى ۋە تاغىسىدىن ئانچە تار - تىنىپ، قورۇنۇپ كەتمىدى.

پەگاھتا ئولتۇرغان سازەندىلەر داپ، دۇتار، راۋاب، تەمبۇر، قالۇن، ساتار، ئۇد، چىلتار... قاتارلىق سازلارغا تەڭكەش قىلىپ لەرزىن ئاۋازدا مۇقام توۋلايتتى. ئاكا - ئۇكا خانلار ھېلى بالىلىق چاغلىرىنى ئەسلىسە، ھېلى ئۆتكەن - كەچكەن ئىشلار ھەققىدە قىزغىن پاراڭغا چۈشۈپ كەتكەنىدى. ئۇلارنىڭ ئەمىر - سەركەر - دىلىرىمۇ بىر - بىرىگە كۆڭۈل چۈشەندۈرۈۋاتاتتى. تۆردە ئولتۇر - غان ئۈچ خاننىڭ خاس شارابچىسىدىن باشقا ساقىيلار توختىماي مېڭىپ يۈرۈپ، بوشىغان قەدەھلەرگە شاراب قويىتتى.

ئىنىسى باباچاقخان بىلەن نەۋرە ئىنىسى مىرزىخان شاراب ئىچمىگەنلىكى ئۈچۈن، سەئىدخان ئۆلپەتچىلىك قىلىدىغان ئادەم تاپالماي ئىچى پۈشۈپ كەتكەنىدى. ئۇ دادىسى بىلەن تاغىسىنىڭ پاراڭلىرىغا قۇلاق سېلىپ، گەپ قىستۇرماي ئەدەپ ساقلاپ ئول - تۇرغان بابۇرغا پات - پات قاراپ قويىتتى. بابۇر بىلەن ئۆلپەتچە - لىك قىلغاچ پاراڭلىشىشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلاتتى. يېنىدا ئولتۇر - غان چوڭ نەۋرە تاغىسى خانىكە سۇلتان شارابىنى سۈدەك ئىچەتتى، توختىماي سۆزلەيتتى. سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ بۇ چوڭ خانزادىسى خېلىلا تەكەببۇر ئىدى. ئەدەپ يۈزىدىن بولسىمۇ، سەئىدخانغا ئىككى ئېغىز تۈزۈت قىلىپ، غىزا - شارابقا تەكلىپ قىلىپ قويمايتتى. ئۇنى كۆزىگە ئىلمىغاندەك ئانچە ئېتىبار قىلىپ كەت - مەي، يېنىدىكى ئەمىرلەر بىلەن چاقچاقلىشىپ ئولتۇراتتى. گەپ - سۆزلىرى ھەم لاۋزا، ھەم تاققا - توققا ئىدى. ئەمىرلەر ئۇنىڭ تېتىقىسىز پاراڭلىرىغا زورغا قۇلاق سېلىپ، خۇشامەتگۈيلىك بى -

لەن ھىجىياتتى.

ۋاقتىنىڭ ئۆزىرىشىغا ئەگىشىپ، سۈرۈن ئەھلى مەست بو-
لۇشقا باشلىدى. ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ، كۆڭلى تارتقان كىشى-
لەرگە شاراب تۇتۇشاتتى. ئاكا - ئۇكا خانلارغا خۇشامەت قىلىشالا-
تى. گاهلىرى ئوردا قىزىقچىسى بىلەن بەسلىشىپ، قىزىقچىلىق
قىلىپ سورۇندىكىلەرنى كۈلدۈرەتتى. سەئىدخاننىڭ بابۇرنىڭ
ئالدىغا بېرىپ شاراب تۇتقۇسى بولسىمۇ، لېكىن دادىسى بىلەن تا-
غىسىدىن ھېيىقىپ، ئورنىدىن تۇرۇشقا جۈرئەت قىلالمايتتى.

● شۇ ئەسنادا بابۇر شاراب تولدۇرۇلغان ئالتۇن جامنى كۆتۈ-
رۈپ سەئىدخاننىڭ ئالدىغا كەلدى. سەئىدخان بىلەن يانمۇيان ئول-
تۇرغان خانزادە سۇلتان مۇھەممەد خانىكە بابۇر شاراب تۇتۇش
ئۈچۈن ئالايتەن ئالدىمغا كەلگەن ئوخشايدۇ دەپ ئويلىدى - دە،
ئېرىنچەكلىك بىلەن بابۇرغا قارىدى. بابۇر ئۇنىڭغا سۇس تەبەس-
سۇم قىلىپ قويۇپ، قولىدىكى ئالتۇن قەدەھنى سەئىدخانغا تەڭ-
لىدى:

— ئالسىلا ئەزىز ئىنىم، ھازىرچە بۇ بىر جام شاراب بىلەن
ئۆزلىرىدىن ھاردۇق سورىۋالغىچ تۇراي.
بابۇر سەئىدخاننىڭ ئۆزىگە بىلدۈرگەن زىيادە ھۆرمىتىدىن
تەسىرلەنگەن، يېشىنىڭ كىچىكلىكىگە قارىماي ئەدەپ - قائىدىگە
رىئايە قىلىپ ئولتۇرۇشىدىن، كۆزلىرىدىن چىقىپ تۇرغان ئە-
قىل - پاراسەت، ۋۇجۇدىدىن بىلىنىپ تۇرغان جاسارەتتىن قايىل
بولغانىدى.

بابۇرنىڭ بۇنچىۋالا كاتتا ئىززەت كۆرسىتىشىنى خىيالىغا
كەلتۈرمىگەن سەئىدخان چاچراپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ھۆرمەت بىلەن
قول باغلىدى:

— بۇنچىۋالا كاتتا ئىززەت كۆرسىتىشلىرىگە لايىق ئەمەس-
مەن شاھ ئاغا.

— ئەزىز ئىنىم، زىنھار ئۇنداق دېمىسىلە. ھەممىمىز بىر
نەسلىنىڭ پۇشتىدىمىز. تۈزكۈر، مۇناپىق ياۋغا بىرلىكتە تاقابىل

تۇرمىز، دەپ جەم بولغان بۇ خاسىيەتلىك سورۇندا مەرتىۋە سۇ -
رۇشتۇرۇش بىھاجەت.

بابۇرنىڭ بۇ سۆزلىرى خانزادە سۇلتان مۇھەممەد خانىكەنىڭ
يۈزىنى چىمىلداتتى. ئادەتتە ئۇنىڭ ۋەلىئەھدىلىكىنى پەش قىلىپ
چوڭچىلىق قىلىشلىرىنى، تۆۋەن دەرىجىلىك ئەمىرلەرگە ھاكا -
ۋۇرلارچە مۇئامىلە قىلىشلىرىنى، ئالدىدا ئۆزىنى قەستەن چوڭ
تۇتۇشلىرىنى بابۇر ياراتمايتتى.
— ئىلتىپات قىلىدىلا شاھ ئاغا.

سەئىدخان ئارتۇقچە تەكەللۇپ قىلىپ ئولتۇرماي، بابۇرنىڭ
قولىدىن ئالتۇن قەدەھنى قوش قوللاپ ئالدى.
بابۇر سەئىدخاننىڭ ئالدىدىكى لىق شاراب تولدۇرۇلغان كۈ -
مۇش جامنى قولغا ئېلىپ تۇرۇپ:

— نامەرد شەيباقنى يوقىتىپ، بۈيۈك سەلتەنەتمىزنى روناق
تاپقۇزۇپ، ئەل - يۇرتنى ئاسايىشلىققا يۈزلەندۈرۈش ئۈچۈن كۆ -
تۈرەيلى، — دېدى.

ئىككى نەۋرە قېرىندىشىنىڭ ئۆلىپ تىچىلىكىنى كۆرۈپ تۇر -
غان خانزادە سۇلتان مۇھەممەد خانىكەنىڭ شاراب تەسىرىدىن
قىزارغان ئاق پىشماق چىرايى سېزىلەرلىك تاتاردى ۋە قەستەنگە
بېشىنى بۇراپ باشقا تەرەپكە قارىۋالدى.

بۈگۈن شاھنىشىندا بولغۇسى جەڭ ھەققىدە رەسمىي كېڭەش
باشلانغانىدى. كېڭەشكە بابۇر بىلەن ئاكا - ئۇكا خانلارنىڭ ئالىي
دەرىجىلىك ئەمىر - سىپاھلىرىمۇ قاتناشتى.
— ئايغاقچىلىرىمىزنىڭ ئىشەنچلىك مەلۇماتلىرىدىن قارىد -

غاندا، — دەدى سۇلتان مەھمۇدخان كېڭەش ئەھلىگە ۋەزىيەتنى بىر قۇر تونۇشتۇرغاندىن كېيىن رەسمىي مەقسەتكە كۆچۈپ، — نەچچە ۋاقىتتىن بېرى بىز بىلەن ئىزچىل تىرىكشىپ كەلگەن ئەھمەد تەنبەل خانزادە جاھانگىر مىرزىنى نەزەربەند قىلىپ، قۇر-كۈر شەيبانىخاننىڭ قېشىغا نەۋرە ئىنسى شەيخ بايازىدىنى ئەۋەتىپ ساداقەت بىلدۈرۈپتۇ. بىلىشىمىزچە، ھازىر شەيبانىخان ئىنسى مەھمۇد سۇلتان بىلەن بىرلىكتە جۇغى جەمئىي ئاتمىش مىڭ لاۋا - لەشكەرلىرى بىلەن بىز تەرەپكە كېلىۋېتىپتۇ. گەردەنكەش ئەھمەد تەنبەل بولسا، ئاخسىنى شەيخ بايازىدىقا تاپشۇرۇپ، ئۆزى ئەندىجاننى بېكىتىپ شەيبانىخاننىڭ كېلىشىنى ساقلاۋېتىپتۇ. ھازىر بىزنىڭ ئالدىمىزدا ئاۋۋال ئاخسى قەلئەسىنى ئېلىپ، ئول شەيبانىخاننىڭ ئالدىنى توسۇش ياكى ئۆرەنۈپىدە مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا ھەمدەمە بولۇپ شەيبانىخانغا زەربە بېرىپ، ئەندە-جاننى ھىمايىسىز قالدۇرۇشتىن ئىبارەت ئىككى يول بار. باش-قىلارنىڭ تەدبىرى بولسا ئاڭلاپ باقساق.

سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئەمىرلىرى سەيپىد مۇھەممەد مىر-زىغا قاراپ قويۇپ جىم تۇرۇشتى. ئۇلار لەشكىرىي ئىشلاردا سەي-پىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئاغزىغا قاراپ ئادەتلىنىشكەندى. ئادەت-تە سەيپىد مۇھەممەد مىرزا باشقىچە پىكىر بىلدۈرمىسە، مەسلە-ھەتلىشىۋالغاندەك سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ پىكىرىنى بەس - بەستە ماختىشاتتى. چۈنكى ئۇلار سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ لەشكىرىي ئىشلاردا سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ پىكىرىگە ئالاھىدە ھۆرمەت قىلىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلىشەتتى. لېكىن شۇ تاپتا سەيپىد مۇ-ھەممەد مىرزىمۇ جىم تۇرۇۋالدى. ئۇنىڭ بۇنداق جىم تۇرۇۋېلىد-شىنىڭمۇ سەۋەبى بار ئىدى. ھەئە، بۇ كېڭەشتە سۇلتان مەھمۇد-خاندىن قالسا سۇلتان ئەھمەدخان بىلەن بابۇرنىڭ مەرتىۋىسى ئۈستۈن ئىدى. ئۇلاردىن ئاۋۋال ئوي - پىكىرىنى ئوتتۇرىغا قويسا ئېغىز غېرىچلىغاندەك بولۇپ قالاتتى. ناۋادا ئوتتۇرىغا قويغان تەدبىرى سۇلتان ئەھمەدخان ياكى بابۇر تەرىپىدىن رەت قىلىۋې-

تىلسە يۈزى تۆكۈلەتتى.

شاھنشىنىڭ ئىچىنى بىر پەس تىمتاسلىق باستى. سۇلتان ئەھمەدخان بۇ تەرەپنىڭ تۇپراق شارائىتى ۋە ئەھۋالىدىن تازا خە- ۋەرسىز بولغاچقىمۇ ئەيتاۋۇر، ئېغىز ئېچىشقا ئالدىرىمدى.

— مېنىڭچە ئاۋۋال ئەندىجاننى ئالغىنىمىز ئەۋزەل، — دېدى بابۇر ئارتۇقچە سۈكۈتكە بەرداشلىق بېرەلمەي، ئۇ كىچىك خان تا- غىسى سۇلتان ئەھمەدخان بىلەن كۆرۈشكەندىن بېرى باشقىچە تېتىكلىشىپ قالغانىدى، چۈنكى، ئەندىجاننىڭ سېپىللىرى ئې- گىز ھەم مۇستەھكەم، پۇقرالىرى باي، سۈيى ئەلۋەك، ئوزۇق - تۈلۈكى مول. شۇڭا شەيباقخان كېلىپ بولغۇچە ئەھمەد تەنبەلگە زەربە بېرىپ ئەندىجاننى قوللىمىزغا ئالساق، بىرىنچىدىن، كىچىك خان تاغامنىڭ لەشكەرلىرىگە مۇقىم تۇرۇشقا جاي چىقىدۇ؛ ئىك- كىنچىدىن، سەركەردە - لەشكەرلەرنىڭ جاسارىتى ئاشىدۇ؛ ئۈ- چىنچىدىن، ئەھمەد تەنبەلەك بىر دۈشمەندىن خالاس بولغاچ تۈ- رىمىز. مەن ئول تۈزكۈرنى ئوبدان بىلىمەن، ئۇ تۇتامى يوق، ئىك- كى يۈزلىمىچى بىر مەلئۇن. شۇ تاپتا كىچىك خان تاغامنىڭ تۈ- مەندىن ئارتۇق باھادىر سەركەردە - لەشكەرلىرىنى باشلاپ كەلگە- نىنى بىلىپ چوقۇم شەيباقتىن ئۈمىدىنى ئۈزدى. مۇشۇنداق ئەھۋالدا ئەندىجانغا ھۇجۇم قىلىدىغان بولساق، شەھەرنى چوقۇم قارشىلىقسىزلا تاپشۇرىدۇ. ناۋادا ئۇنىڭ بىلەن كارىمىز بولماي كۈچىمىزنى شەيباقنىڭ ئالدىنى توسۇشقا قارىتىدىغان بولساق، ئەھمەد تەنبەل پۇرسەت كۈتىدۇ - دە، قايتىدىن ئۈمىدلىنىپ، بىز بىلەن تىغمۇتىغ قارشىلىشىشقا پېتىنىدۇ، بەلكىم شەيباققا ماس- لىشىپ ئارقا تەرىپىمىزدىن ھۇجۇم قىلىشى مۇمكىن. ناۋادا شۇنداق بولۇپ قالسا، ئىككى تەرەپتىن كەلگەن ھۇجۇمدا لەشكەر- لىرىمىزنىڭ جاسارىتى سۈنۈپ، ئېشەنچى ئاجىزلاپ كېتىدۇ.

سۇلتان مەھمۇدخان ياقتۇرمىغاننى قىلىپ چىرايىنى پۈ- رۈشتۈردى. ناۋادا بۇ تەدبىر بابۇرنىڭ ئەمەس، باشقىلارنىڭ ئاغزى- دىن چىققان بولسا خېلى ئېتىبار قىلغان بولاتتى. نېمىشىقىدۇر

ئۇ مۇشۇنداق بىر ھالقىلىق جەڭدە بابۇرنىڭ ساقال غېرىچلاپ،
تەدىر كۆرسىتىشىنى ئانچە خالاپ كەتمەيۋاتاتتى. چۈنكى ئۇ بۇ
جىيەن ئوغلىنىڭ ئۆزى كېچە - كۈندۈز ئارزۇ قىلغان سەمەرقەنت
تەختىدە ئۇدا ئىككى قېتىم ئولتۇرغانلىقىغا، بولۇپمۇ ئاخىرقى
قېتىم سەمەرقەنت تەختىنى شەيبانىخاندىك كۈچلۈك رەقىبىتىن
تارتىۋېلىپ ئولتۇرغانلىقىغا كۆڭلىدە ھەسەت قىلاتتى. ئۇنىڭدىن
باشقا ئاتا جەمەتى تۆمۈرىيلەر نەسلىدىن بولغان بابۇرنىڭ كۈنلەر -
نىڭ بىرىدە كۈچىيىپ كېتىپ، شەۋكىتىنىڭ ئۆز سەلتەنەتىدىن
ئېشىپ كېتىشىدىن، تاجۇ تەختىگە تەھدىت بولۇپ قېلىشىدىن
ۋايىم يەيتتى. زىيادە ئىشىنىپ، لەشكىرىي ھوقۇقىنى تۇتقۇزغان
شەيبانىخاننىڭ سەمەرقەنت، بۇخارا دەك كاتتا شەھەرلەرگە قانائەت
قىلماي، ئۆز سەلتەنەتكە كۆز تىكىشى سەۋەبىدىن، باشقىلارنىڭ
ئالدىدا يۈزى چۈشكەندەك تۇيغۇغا كېلىپ، خۇدۇكسىرەپ قالغاندەك
دى. گەرچە سۈر - ھەيۋىسىنى، لەشكىرىي ئىقتىدارىنى نامايىش
قىلىپ، ئۆكۈلگەن ئابروۋىنى تىكلەش ئۈچۈن، ئۆتكەن يىلى كۈز -
دە ئەھمەد تەنبەلگە قارشى بىرقانچە قېتىم لەشكەر ئارتقان بولدى.
سىمۇ، نۇسرەت قازىنالىماي تاشكەنتكە قايتىشقا مەجبۇر بولغاندەك
دى. ئۇ بابۇرنىڭ قىلغان بىرنەچچە قېتىملىق غەلبىلىك جېڭى -
نى تەلىپىنىڭ ئوڭىدىن كېلىپ قالغانلىقىدىن، ئۆزىنىڭ مەغلۇب -
يىتىنى بولسا، تەلىپىنىڭ تەتۈر كېلىپ قالغانلىقىدىن دەپ
قارايتتى. شۇ تاپتا ئاشۇ ئوغلى دېمەتلىك جىيەننىڭ تەدىر
كۆرسىتىشىنى ئاشۇ ئىلگىرىكى بىرنەچچە قېتىملىق غەلبىسىدە -
نى ئۆزى ئالدىدا پەش قىلىپ، ئاقساقاللىق قىلغانلىق دەپ چۈ -
شىنىۋالغانىدى.

— ئەزىز ئوغلۇم، سۈنى كۆرمەي تۇرۇپ ئىشتان سېلىش
بىھاجەت، — دېدى ئۇ ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇشقا تىرىشىپ، — ئەندە -
دىجاننى بېكىتىپ ياتقان ئول ئەھمەد تەنبەل قۇدرەتلىك قوشۇندەك
مىز ئالدىدا بىر پىيادىدۇر، خالاس. ئەسلىرىدە بولسۇنكى، شاھمات
ئويۇنىدا پىيادىگە زەرەر يەتكۈزمەي شاھنى مات قىلالىغان كىشى

ھەقىقىي غالىبتۇر. شول بائىستىن تۈزكۈر شەيبانىخان بولسا، ئاۋۋال مات قىلىشىمىزغا تېگىشلىك شاھتۇر. شۇڭا باستۇرۇپ كېلىۋاتقان كۈچلۈك ياۋنى تاشلاپ قويۇپ ئەندىجاننى ئالىمىز دەپ سەك، تۈگىمىنى دەپ تۈگىدىن قۇرۇق قالغاندەك ئىش بولۇپ قالدۇ. دە، لەشكەرلىرىمىزنىڭ كۈچىنى خورىتىپ قويمىز. ئول چاغدا كۈچلۈك ياۋغا تاقابىل تۇرمىقىمىز تەس بولۇپ قالىدۇ. پە. قەت شەيبانىخاننى مەغلۇپ قىلساقلا، ئەھمەد تەنبەل، شەيخ بايا. زىددەك پىيادىلەر ئۆز ئايىغى بىلەن ئالدىمىزغا كېلىپ ئەل بولىدۇ.

تاغىسىنىڭ مۇلاھىزىسىگە قايىل بولمىغان بابۇر: «ناۋادا ئول شەيباقتىن يېڭىلىپ قالساقچۇ؟» دەپ سورىغۇسى كەلگەن بولسىدۇ، كىچىك تاغىسى سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ گەپ قىلماي ئولتۇر. غىنىنى كۆرۈپ، تىركىشىشنى لايىق تاپمىدى. شۇ تاپتا سۇلتان ئەھمەدخان بولسا، بابۇرنىڭ تەدبىرىنى لايىق كۆرگەنىدى. ئەمما، ئاكىسىنىڭ تەلەپپۇزىدىكى قاتتىقلىقنى، بابۇرغا قىلچىلىك يۈز - خاتىر قىلمايۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، بابۇرنىڭ تەدبىرىنى قوللىسا ئاكىسىنىڭ رەنجىپ قالىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى. ئۇ يىگىرمە بەش يىلدىن بېرى ئاران بىر قېتىم كۆرۈشكەن ئاكىسىنى رەنجىدى. تىشىنى خالىمايتتى. يەنە بىر تەرەپتىن ئاكىسىنىڭ كۆرسەتكەن تەدبىرىنىڭمۇ ئاساسى باردەك ھېس قىلدى.

«بولدىلا خان تاغامنى رەنجىتمەي، — دەپ ئويلىدى بابۇر ئۆزىنى بېسىۋېلىپ، — ئۇنىڭ مۇلاھىزىسىنىڭمۇ بىر ھېسابتا ئاساسى بار. ناۋادا شەيباقتىڭ ئالدىنى توسۇپ، پەرغانىنىڭ بوسۇ. غىسىدىلا تۇمشۇقىغا سېلىپ مەغلۇپ قىلساق، ئول ئەھمەد تەز. بەلدەك ئىككى يۈزلىمىچى، يالاقچى ئىتلار ئۈچۈن ئۆزىمىزنى ئاۋارە قىلىپ يۈرمەيمىز. گەرچە مېنىڭ توغرا، يوللۇق بولسىمۇ، بۇنىڭدىن ئارتۇق كۈچىمىز بولمايدۇ. چۈنكى مېنىڭ ئىلكىمدە سەركەردە - لەشكەرلىرىمىزنىڭ تۈزۈك تايىنى يوق، ھەممىسىنى يىغسام يۈزگىمۇ يەتمەيدۇ. ئىككى تاغامنىڭ لەشكەرلىرىنىڭ سانى

بولسا ئەللىك مىڭغا يېتىدۇ. ناۋادا ئىنىم جاھانگىر مىرزا ئەھمەد تەنبەلنىڭ دامىغا چۈشۈپ، سەركەشلىك قىلمىغان بولسا، شۇ تاپتا يېنىمدا ھەمدەم بولۇپ تۇرغان بولسا، لەشكەرلىرىمىز تۆمەنگە يەتمىسىمۇ يەتتە - سەككىز مىڭغا يېتەتتى، ئول چاغدا تاغلىرىم ئالدىدا تىلىم ئۈزۈنراق بولاتتى. مانا ئەمدى جاھانگىر مىرزا نەزەربەندەتە. بىر ئۆكەرگە ئەمەس، ئۆزىنىڭ ئىككى پۈتۈنمۇ بۇيرۇق بېرىش ئىختىيارىدا ئەمەس. شەيخ بايازىد ئۇنىڭغا قانداقراق مۇئامىلە قىلىۋاتىكەن؟ ھەرقانچە بولسىمۇ زىندانغا تاشلاشقا پېتىنالمىغاندۇ، ماڭمۇ قىلدى، ئۆزىگىمۇ قىلدى. قېرىندىشىدىن يۈز ئۆرۈپ، ياتلار بىلەن بولۇشقانىكىن ئۆزىگە ئاز...»

بابۇر ھەسرەت بىلەن ئۇلۇغ - كىچىك تىندى. ئۇنىڭ ھەر - بىر چىراي ئىپادىسىنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزىتىپ ئولتۇرغان سەئىدخان خۇددى بابۇر ئادالەتسىزلىككە ئۇچراۋاتقان دەك تۇيغۇغا كېلىپ، بىر قىسما بولۇپ كەتتى، ئۇنىڭ كۆرسەتكەن تەدبىرنىڭ قوبۇل قىلىنمىغانلىقىدىن تولىمۇ ئەپسۇسلاندى. شۇ دەققىدە دادىسىنىڭ ئادىللىق بىلەن ئىككى ئېغىز گەپ قىلىشىنى، بابۇر - نى قوللىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. گەرچە ئۇ تاغىسى بىلەن نەۋرە ئا - كىسىنىڭ كۆرسەتكەن تەدبىرىدىن قايسىسىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرالمىغان بولسىمۇ، ئەمما بابۇرنىڭ تەدبىرىنىڭ قوبۇل قىلىنىشىنى، بۇ قېتىمقى جەڭگە قەلبىدىكى بۇ باھادىر ئەزىمەت - نىڭ قومانداڭلىق قىلىشىنى، ئۇنىڭ بىلەن يانمۇيان تۇرۇپ ياۋ بىلەن جەڭ قىلىشىنى بەكمۇ خالايتتى.

ھېچكىمنىڭ ئىنكاس بىلدۈرمىگەننى كۆرۈپ، كۆرسەتكەن تەدبىرىمگە ھەممەيىلەن قوشۇلدى دەپ ئويلىغان سۇلتان مەھمۇد - خان ئالدىراپ پەرمان جاكارلىدى:

— ئەمىسە جەڭ مۇشۇ تەدبىر بويىچە بولسۇن. بابۇر پادىشاھ ئۆزىنىڭ سەركەردىلىرىگە قوشۇپ، جان ھەسەن نارىن، مۇھەممەد ھىسارى دوغلات، سۇلتان ئەھمەد دوغلات، خوجا مۇھەممەد ئەلى، سارىغباش مىرزا ئىتارچى قاتارلىق سەركەردىلەر بىلەن بەش مىڭ

لەشكەرنى ئېلىپ خوجەنت دەرياسىدىن ئۆتۈپ، ئوش ۋە ئۆزكەنتنى ئىشغال قىلىپ، ياۋنىڭ ئارقا تەرىپىگە ئۆتسۇن. سەيپىد مۇھەممەد مىرزا مىرزا ئابدۇشۈكۈر دوغلات، قارا قاسىم چاپاۋۇل قاتارلىق سەركەردىلەر بىلەن بەش مىڭ لەشكەر ئېلىپ ئۆرەتۈپكە بېرىپ مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن بىرلىكتە ياۋنىڭ مۇقا بىلىسىگە چىقىشقا ھازىرلانسۇن. چوڭ خانزادە مۇھەممەد خانىكە نىغمەت مىرزا، سۇلتان جۈنەيدى بارلاسار بىلەن بىرلىكتە تاشكەنتنى ساقلىغىچ، ئوزۇق - تۈلۈك يەتكۈزۈپ بېرىشكە مەسئۇل بولسۇن. مەن ئىنىم سۇلتان ئەھمەدخان ئالىيلىرى بىلەن بىللە قالغان سەركەردە - لەشكەرلىرىمىزنى ئېلىپ، ئۇدۇل ئاخسىغا بېرىپ شەيبانىخاننىڭ ئالدىنى توسۇيمەن. ۋاقتى كەلگەندە ئۈچ تەرەپتىن تەڭلا ياۋغا زەربە بېرىمىز.

— پەرمانبەر دارمىز!

بارلىق سەركەردىلەر دەس ئورنىدىن تۇرۇپ قول باغلىدى. تاغىسىنىڭ ئۆزىگە ئىشىنىپ، بەش مىڭ لەشكەر بىلەن بىر قىسىم سەركەردىلەرنى تاپشۇرغىنىدىن مەمنۇن بولغان بابۇر بايىدىكى كۆڭۈل غەشلىكلىرىنى ئۇنتۇپ كەتكەنىدى.

※

※

※

سەمەرقەنتتىن زور قوشۇننى باشلاپ يولغا چىققان شەيبانەخان تولىمۇ ھاياجان بىلەن كېتىۋاتاتتى. كۆڭلىدە پەرغانە ۋادىسى بىلەن تاشكەنتنى ئىستېلا قىلىش ھەققىدە قىلچىلىك شەك يوق ئىدى. ۋۇجۇدى ئىشەنچ بىلەن تولۇپ تاشقانىدى.

ھەئە، ئۇ سەمەرقەنتنى ئالغاندىن كېيىن نەيزىسىنىڭ ئۈچىنى قايسى تەرەپكە قارىتىش ھەققىدە ئۇزاق باش قاتۇردى. باي خۇراسان مەملىكىتى، شەۋكىتى سەمەرقەنتتىن قېلىشمايدىغان ھىرات شەھىرى گۈزەل بىر نازىنىدەك ئۇنى ئۆزىگە جەلپ قىلاتتى. ھىراتنى قولغا ئېلىپ بۈيۈك جاھانگىر ئەمىر تۆمۈر ئول.

تۇرغان تەختتە ئولتۇرسا، بىراقلا ھاردۇقى چىقىدىغاندەك تۈ-
يۇلاتتى. ئەمما، ھىرات تەختىدە سۇلتان ھۈسەيىن بايقارادەك موي-
سىپىت، تەجرىبىلىك ھەم قۇدرەتلىك بىر ھۆكۈمدار پۈتكۈل
خۇراسان ۋادىسىنى تىزگىنلەپ تۇراتتى. گەرچە ئۇ ئوغۇللىرى
بىلەن پات - پات جەڭگى - جېدەل قىلىشىپ تۇرغان بولسىمۇ،
تەختى يەنىلا مۇستەھكەم ئىدى. شۇڭا، خۇراسانغا يەڭگىلىك بى-
لەن لەشكەر تارتىشقا بولمايتتى. ناۋادا خۇراسانغا لەشكەر تارتسا،
ئاتا دۈشمەنلىرى بولمىش سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن بابۇر پادە-
شاھ بىرلىكتە ئارقا تەرەپتىن ھۇجۇم قىلىپ كېلىشى، ھىسار،
قۇندۇزنى تىزگىنلەپ تۇرغان خۇسرەۋ شاھمۇ سۇلتان ھۈسەيىن
بايقاراغا ھەمدەمدە بولۇشى مۇمكىن ئىدى. مۇشۇ بىرقاتار ئېھتىد-
ماللىقنى نەزەرگە ئالغان شەيبانىخان ئاۋۋال ئارقا تەرەپنى تىد-
چىتىپ، ئاندىن خۇراسانغا يۈرۈش قىلىش نىيىتىگە كەلگەنىدى.
كۈتمىگەندە ئەھمەد تەنبەلنىڭ نەۋرە ئىنىسى شەيخ بايازىدى ئەۋە-
تىپ ساداقەت بىلدۈرۈشى ئۇنىڭ غەلبىگە بولغان ئىشەنچىنى
تېخىمۇ چىڭىتقانىدى.

«ئەھمەد تەنبەل پەرغانىنى قولىغا ئالغان بولسا، بابۇرنىڭ
ماڭا شىلتىڭ ئاتقۇدەك ماغدۇرى قالماپتۇ. ئەمدى سۇلتان مەھ-
مۇدخاننى تەلتۆكۈس مەغلۇپ قىلىپ، تاشكەنتنى قولۇمغا ئالسام،
ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئىشى ئاسان. ماقۇل دېسە سەركەردىلىك مەرتە-
ۋىسى بېرىپ، پەرغانىدىن ئايرىپ يېنىمدا ساقلايمەن. ناۋادا بابۇر -
غا قىلغاندەك ئىككى يۈزلىمىچىلىككە نىيەت قىلسا، بىر باھانە
بىلەن كالىسىنى ئالىمەن. قارىغاندا شەپقەتلىك تەڭرى ماڭا ما-
ۋەرائۇننەھرىنلا ئەمەس، پەرغانە بىلەن تاشكەنتنىمۇ بۇيرۇغان
ئوخشايدۇ. ئاڭلىسام بىر قىسىم رەقىبلىرىم: «خەلىفەئى رەھمان،
ئىمامى زامان، ئىسكەندەر سانى، دېگەن ئۇنۋانىمنى مەسخىرە قىد-
لىپ كۈلۈشكۈدەك. ئاللاھ خالىسا پات يېقىندا بارلىق مەملىكەت-
لەرنى ئول بۈيۈك جاھانگىر ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىدەك ئىشغال
قىلىپ، پۈتكۈل مۇسۇلمان ئالىمىنىڭ رەھنەماسى - خەلىفەئى

رەھمان بولغانلىقىمنى كۆرسىتىپ قويمايدىغان بولسام...»
ئات ئۈستىدە مەغرۇر كېتىپ بارغان شەيبانىخاننىڭ شېرىن خياللىرى تۈگمەيتتى. تاشكەنت ئاياقتىكى ئاشتەكلا قولغا چىقىدىغانلىقىغا شەكسىز ئىشىنەتتى. چۈنكى ئۇ سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ لەشكەرى ئىستېداتىنىڭ يوقلۇقىنى، سىپاھلىققا يارمايدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى. پەقەت ئۇنىڭ يېنىدىكى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بىلەن ئۆرەتۆپىدىكى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاندەن بىر ئاز ئېھتىيات قىلاتتى.

«ئول ئاغا - ئىنى مىرزلارنىڭ تەڭداشسىز باھادىر، ئەزدە - مەتلىكى راست، سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ سەلتەنەتمۇ پەقەت شۇلار ئارقىلىق ئۆرە تۇرىدۇ. لېكىن ھازىر ئۇلارنىڭ ئىلكىدە تۈزۈك لەشكەر يوق. جەڭ كۆرگەن، يۈرىكى قاتقان، جەڭگە يارايدىغان تەجرىبىلىك سەرۋاز - لەشكەرلىرىنى ئاللىقاچان ماڭا بېرىۋەتەكەن. ئاڭلىسام يېڭىدىن چېرىك يىغىپ مەشىقلەندۈرۈۋېتىپتىمىش. لېكىن چېرىك دېگەن بەرىبىر چېرىك. سانغا ھېساب، لەشكەرلىككە ھېساب ئەمەس. چۈنكى ئۇلار ھەقىقىي جەڭ كۆرۈپ يۈرىكى قاتمىغان، كۆزى پىشمىغان. شۇڭا ئول ئاغا - ئىنى مىرزلارنىڭ ھەرقانچە كارامىتى بولسىمۇ، يېڭى چېرىكلەر بىلەن مېنىڭ قۇدرەتلىك لەشكەرلىرىمنىڭ مۇقابىلىسىگە چىقالىشى بەسى مۈشكۈل. بابۇر بىچارە نەلەردە قېقىندى - سوقۇندى بولۇپ يۈرۈپتىكەن تاڭ؟ ئاڭلىسام خۇسرەۋ شاھتىن مەدەت تىلىگەنمىش. لېكىن خۇسرەۋ شاھ ئۇنىڭغا مەرھەمەت قولىنى سۇنغان تەقدىر - دىمۇ ھەممە لەشكەرلىرىنى تۇتقۇزۇپ قويۇشى ناتايىن. چۈنكى، گەردىنىدە بابۇرنىڭ ئىككى نەۋرە قېرىندىشىنىڭ قان قىساسىنىڭ بارلىقىنى ئوبدان بىلىدۇ...»

— جانابى خەلىفەئى رەھمان ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغايسى.
شەيبانىخان شېرىن خياللىرىغا دەخلى يەتكۈزگەن سەركەر -
دېسىگە سەت ئالايدى:
— نېمە گەپ؟

— تاشكەنتتىن ئايغاقچى كەلدى ئالپىلىرى.

شەيبانخان دىققىتىنى يىغدى.

— خوش.

— سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ تۇرپاندىكى ئىسمى سۇلتان

ئالاچەخان ئون بەش مىڭ لەشكەر بىلەن تاشكەنتكە يېتىپ كەپتۇ.

بۇ خەۋەر شەيبانخاننى خېلىلا چۆچۈتتى. ۋۇجۇدىدىكى بايا-

تىنقى تاتلىق تۇيغۇلار تارقاپ كەتتى. چۈنكى ئۇ سۇلتان مەھمۇد-

خاننىڭ «ئالاچەخان» لەقەملىك بۇ ئىسمىنىڭ مەشھۇر نامىنى

خېلى بۇرۇنلا ئاڭلىغان. لەشكەرىي ماھارەتتە ئاكىسىدىن نەچچە

ھەسسە ئۈستۈن تۇرىدىغانلىقىنى، لەشكەر ئىشلىتىشتە تەدبىرلىك

ئىكەنلىكىنى، ئەتراپىدىكى موڭغۇل خانلىرىغا جازا يۈرۈشى قى-

لىپ، ئۇلارنى تەسەررۇپىغا قاراشقا پىتىنالماس قىلىپ قويغانلى-

قىنى ئۇنىڭغا ئايغاقچىلىرى يەتكۈزۈشكەندى.

«بەربىر تاشكەنتكە قاراپ يولغا چىقىپ بولدۇم. ئەمدى ئې-

تىمىنىڭ بېشىنى كەينىگە بۇرسام سەركەردە - لەشكەرلىرىم مې-

نى كۆزگە ئىلمايدۇ، دۈشمەنلىرىمنىڭ خورنىكى ئۆسۈپ كېتىدۇ،

رەقىبلىرىم مەسخىرە قىلىدۇ. ئول ئالاچەخان ئاغىسىغا كۆمەك-

لىشىش ئۈچۈن ئالايتەن لەشكەر باشلاپ كەلگەن بولسا، چوقۇم

سەمەرقەنتكە لەشكەر تارتماي بولدى قىلمايدۇ. ھامىنى ئۇنىڭ بى-

لەن ئۇچراشماي قۇتۇلالمايمەن. ئۇنىڭدىن كۆرە ئالدىغا بېرىۋې-

رەي. ئۇ ئۆگەنگەن لەشكەرىي ئىلىم، ماھارەتنى مەنمۇ ئۆگەنگەن.

شۇ چاغقىچە نۇرغۇن جەڭلەرنى قىلدىم. نۇرغۇن پەھلىۋان رەقىب-

لىرىمنى يەر چىشلەتتىم. ئاللاھ خالىسا ئۇنىمۇ شەرمىسار قىلىپ

كەلگەن ماكانغا ھەيدەرمەن ياكى ئالدىمدا تىزلاندىرارمەن. رەقىب

بىلەن ئېلىشماي تۇرۇپ، ئەھۋالنى بىلگىلى بولمايدۇ. تەقدىرنىڭ

پېشانەمگە پۈتكىنى باردۇر...»

ئۇ تاشكەنتكە توختىماي ئايغاقچى ماڭغۇزۇپ، رەقىبلىرىنىڭ

ئەھۋالىنى تىڭنىڭلاپ تۇردى. ئۆرەتۈپە چېگرىسىغا كەلگەندە ئەڭ

ئاخىرقى ئايغاقچىسى تاشكەنتتىن يېتىپ كەلدى.

— جانابى ئىسكەندەر سانى ئالىيلرىغا مەلۇم بولغاي. سۇل-
تان مەھمۇدخان قوشۇنىنى ئۈچ تارامغا بۆلۈپتۇ. بابۇر پادىشاھنى
بىر تارام لەشكەر بىلەن ئوش، ئۆزكەنت تەرەپلەرگە يۈرۈش قىلىپ
ئارقا تەرىپىمىزگە ئۆتۈشكە، سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنى بىر تارام
لەشكەر بىلەن ئۆرەتۈپكە بېرىپ، ئاغىسى مۇھەممەد ھۈسەيىن
كۆرەگان بىلەن ئۇچرىشىپ، مۇقابىلىمىزگە چىقىشقا بۇيرۇپتۇ.
ئۆزى ئىنىسى ئالاچەخان بىلەن ئاساسىي قوشۇنىنى باشلاپ، ئاخ-
سىغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. مۇددىئاسى ئۇدۇلمىزدىن توسۇپ
زەربە بېرىش ئىكەن. تاشكەنتنى قوغداشقا چوڭ خانزادىسى خانىكە
سۇلتاننى ئازغىنە لەشكەرلىرى بىلەن قالدۇرۇپتۇ.
شەيبانىخان خاتىرجەملىك بىلەن ئۇھ دەۋالدى.

«بۇ قايسى كالىۋانىڭ كۆرسەتكەن تەدبىرىدۇر؟ توۋا، سەيپىد
مۇھەممەد مىرزا، بابۇر، ھەتتا ئالاچەخاندىك تەدبىرلىك سەركەردى-
لەر تۇرۇپ، مۇشۇنداق تەدبىر تۈزگەن بولسا - ھە؟ ئى شەپقەتلىك
تەڭرىم، رەقىبلىرىمنى غەپلەتتە قالدۇرۇپ ئىشىمنى ئاسان قىل-
غىنىڭغا مىڭ قەتلىە شۈكۈر. سۇلتان مەھمۇدخان كۈچىنى پار-
چىلاپ بابۇر، سەيپىد مۇھەممەد مىرزا، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرە-
گاندىك غەبۇر سەركەردىلىرىنى ئۆزىدىن يىراقلاشتۇرغان بولسا،
ئۇنىڭ مۇقابىلىسىگە چىقماق تەس ئەمەس. شۇنداق بىر جەڭ تەد-
بىرى تۈزەيىكى، سۇلتان مەھمۇدخان پۇشايمان ئىلكىدە بارماقلىد-
رىنى گاجىلدىتىپ چىشلىسۇن...»

ئۇ ئىنىسى مەھمۇد سۇلتان، كۈيۈتۈغلى جانىبېك سۇلتان،
ئوغلى تۆمۈر سۇلتان قاتارلىق ئالىي دەرىجىلىك سەركەردىلىرىنى
يىغىپ جىددىي كېڭەش قىلدى.

— لەشكەرلەر ئۆرەتۈپكە يېقىنلاشماي ئايلىنىپ ئۆتسۇن.
مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان، سەيپىد مۇھەممەد مىرزىلار بىلەن
ئۇچرىشىپ قېلىشتىن ساقلىنىيلى. چاقماق تېزلىكىدە يۈرۈش
قىلىپ، ئۇدۇل ئاخسىغا بارايلى - دە، ئاغا - ئىنى خانلار بىلەن
ئۇچرىشىپ تېزلىكتە جەڭ قىلايلى. شۇنداق قىلساق ئۆرەتۈپىنى

ساقلاۋاتقان ئاغا - ئىنى مىرزىلار بىلەن ئوش، ئۆزكەنتنى ئېلىپ ئارقا تەرىپىمىزگە ئۆتمەكچى بولغان بابۇر مىرزا ھەمدەمگە كېلىشكە ئۈلگۈرەلمەي قالىدۇ. ئاندىن ئۇلارنىمۇ بىر - بىرلەپ يول قىتىمىز. ئاللاھقا شۈكۈركى، بىز ئۇلارنىڭ كۈچىنى پارچىلاپ بولغۇچە، ئۇلار ئۆزلۈكىدىن بۆلۈنۈپتۇ. بۇ تېپىلغۇسىز پۇرسەت بۇنى قولدىن بېرىپ قويساق، ئول ئاغا - ئىنى خانلارنى بۇنداق يالغۇز ئۇچرىتىش يەنە نېسىپ بولمايدۇ. لەشكەرلەرنى ئىلدام مېلىشقا ھەيدەكچىلىك قىلىڭلار. ھېچكىمنىڭ سۆرەلمىلىك قىلىشىغا رۇخسەت يوق. ئاخسىغا ئاغا - ئىنى خانلاردىن بۇرۇن بېرىۋالساق ھاردۇقنى بىراقلا ئالىمىز.

شەيبانىخان پەرمانىنى جاكارلاپ بولۇپ، ئېتىغا زور ئىشەنچ بىلەن قامچا سالدى. يول بويى يورغىلاپ كېلىۋاتقان ئەرەب ئېتى ئاچچىق قامچا ئازابىغا چىدىماي كىشىنىۋەتتى - دە، قۇيۇندەك ئۇچتى.

ئەندىجان.

ۋۇجۇدىنى ۋەھىمە، غەم، تەشۋىش چۇلغۇۋالغان ئەھمەد تەندە بەل پۇتى كۆيگەن توخۇدەك بىر ئىزىدا تۇرالمىي قالغانىدى. ئوش، ئۆزكەنتنى ئىشغال قىلىپ، ئەندىجانغا لەشكەر تارتىپ كېلىۋاتقان بابۇرغا قانداق تاقابىل تۇرۇش ھەققىدە باش قاتۇرۇپ تۇرۇۋاتقاندا، تاشكەنتتىن ئاكا - ئۇكا خانلارنىڭ لەشكەر تارتىپ كېلىۋاتقانلىق خەۋىرىنى ئاڭلاپ ساراسمىگە چۈشۈپ قالغانىدى. «سۇلتان مەھمۇدخان ئىنىسى ئالاچەخان بىلەن زور قوشۇننى باشلاپ كېلىۋاتقان بولسا، ئېنىقكى ئۇلار ئەڭ ئاۋۋال ئەندىجانغا تېگىش قىلىدۇ. ئەمما ئىلكىمدە ئۇلارغا تاقابىل تۇرغۇدەك كۆپ لەشكەر يوق. بار - يوقى بىر تۈمەنگە يېقىن لەشكىرىم قانداقسەدە گە ئۆزىدىن تۆت - بەش ھەسسە كۆپ لەشكەرگە تاقابىل تۇرالىدە.

سۇن؟ ناۋادا سۇلتان مەھمۇدخان ئۆزى يالغۇز لەشكەر تارتىپ كەلگەن بولسىدى، ئەلۋەتتە تىرىكشىپ بېقىشقا جۈرئەت قىلاتتىم. ئىلگىرىمۇ بىرنەچچە قېتىم لەشكەر تارتىپ كېلىپ، مېنى ھېچنېمە قىلالمىغانىدى. ئەمما ھازىر يېنىدا ئىنىسى ئالاچەخان بار. ئۇنىڭ ھەمدەمگە ئېلىپ كەلگەن ئون بەش مىڭ لەشكەرنىڭ ھەممىسى ئاتلىق باھادىرلارمىش؛ ھەربىرى ئون - ئون بەش لەشكەرگە تېتىيدىغان پەھلىۋانلارمىش؛ تۇرپاندىكى شۇنچە يىراق يەردىن ھەمدەمگە كەلگەندىكىن لەشكەرلىرىنىمۇ ئالاھىدە تاللاپ، ئەڭ غەيۇر، جاسارەتلىك قان ئىچەرلىرىنى ئېلىپ كېلىدۇ - دە؛ ئۆزىنىمۇ تەڭداشسىز قىلىچۇۋازلاردىن دەپ ئاڭلىغانىدىم، غەزەپكە كەلسە ئۆزى يالغۇزلا بىرەر مىڭ لەشكەرگە تېتىيارلارمىش. ئا - دەمىنىڭ بېشىنى خۇددى پېلەكتىن قوغۇن ئۈزگەندەك ئۈزۈپ تاشلارمىش؛ كۆزىنى مىت قىلىپمۇ قويماستىن. بىر تەرەپتىن با - بۇر، بىر تەرەپتىن ئول ئاغا - ئىنى خانلار. ئەمدى ئۇلارنىڭ مۇ - قابىلىسىگە چىقالىشىم ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس. ئاھ خۇدا! پەيما - نىم توشۇپ قالدىمۇ نېمە؟ كۆزدىن ئاغام ئەھمەدبەگ تەلبەنىڭ نە - سىھىتىگە قۇلاق سېلىپ، ئەل بولسام بوپتىكەن. نەسەھىتىمنى ئاڭلىمىساڭ پۇشايما يەيسەن دېسە پەرۋا قىلماپتىمەن. سۆزىنى ئاڭلىمىساممۇ جېنىغا قەست قىلمىسام بوپتىكەن. شۇ چاغدا نې - مىشقىمۇ ئالدىراقسانلىق قىلغان بولغىتتىم. ئۇنى ئۆلتۈرمىگەن بولسام، بەلكىم ھازىر يەنە غېمىمنى يەر بولغىتتى. بىرەر چارە - ئامال تېپىپ مېنى بۇ مۇشكۈلاتتىن قۇتۇلدۇرۇۋالار بولغىتتى. ئىلگىرىمۇ شۇنداق قىلغان ئەمەسمىدى؟ نېمىشقا بۇنى ئويلىمىدىم؟ قېرىندىشىم، ئاغام ئىدىغۇ ئاخىر؟! شۇ چاغدا ئۆزىنى ئە - مەس، مېنى ئويلىغانىكەن. مەن بولسام ئۆزىنىڭ شەيبانىخانغا يان باسقان گۇناھىنى يوشۇرۇپ قېلىش ئۈچۈن، مېنى سۇلتان مەھ - مۇدخاننىڭ ئالدىدا تىزلاندۇرۇپ، ئۆزىنى ساقلاپ قالماقچى، دەپ ئويلاپتىمەن. مېنى ئاغامنىڭ قىساسى تۇتقان ئوخشايدۇ. شەيبان - خانغا نېمانچە ئۈمىد باغلاپ كەتكەندىمەن؟ مانا ئەمدى بېشىمغا ئە -

جەل قىلچى سايە تاشلىغاندا ئۇ يوق، بەلكىم ئول شەيبانخانمۇ جېنىنى ساقلاپ قېلىش ھەلەكچىلىكىدە يۈرۈپىدىغاندۇ؟...»
باش - ئاخىرى يوق، پۇشايمانلىق خياللار ئەھمەد تەنبەلنى ئۆلۈم ۋەھمىسىدىنمۇ بەك قىينايتتى.

«... جاھانگىر مىرزىنى ئاخشىدىن ئەندىجانغا ئەكەلدۈرۈۋالدى. سام بوپتىكەن. شەيخ بايازىد ئۇنىڭغا قانداقراق مۇئامىلە قىلغاندۇ؟ ھەددىدىن ئېشىپ، ئازار بەرگەنمىدۇ؟ ھېچبولمىغاندا ئۇنىڭ پادىشاھلىق مەرتىۋىسىگە رىئايە قىلغان بولسام، مۇشۇنداق پەيتتە خان تاغلىرىغا ئىككى ئېغىز ياخشى گېپىمنى قىلىپ، مېنى ئۆلۈم خەۋىپىدىن قۇتۇلدۇرۇۋالالايتتى. ھازىر ئاخشىغا چارمەن ئەۋەتىپ ئەندىجانغا ئالدۇرۇپ كەلسەم ئۆلگۈرلەرمەنمۇ؟ ئايغاقچىلار - نىڭ دېيىشىچە، ئاغا - ئىنى خانلار يېقىنلاپ قاپتۇ. ئەمدى ئۆلگۈرمەيدۇ. ئۆلگۈرگەن تەقدىردىمۇ، جاھانگىر مىرزا نەچچە ۋاقىت - ئىن بېرى نەزەربەند قىلغىنىمنى ئاداۋەت تۇتۇپ، خان تاغلىرىغا ياخشى گېپىمنى قىلىشقا ئۇنىماسلىقى مۇمكىن. بوپتۇلا، ئېگىلگەن باشنى قىلىچ كەسمەپتۇ، دەيدىغان گەپ بار. ئۇلارنىڭ ئالدىغا قىلىچىمنى بوپنۇمغا ئېسىپ چىقىپ گۇناھىمنى تىلەي، ئەپۈ سوراپ ئەندىجاننى تاپشۇراي، بەلكىم سىيلە - رەھىم قىلىپ قالار. قارشىلاشسام ئۆزۈمنىلا ئەمەس، بالا - چاقامنىڭ ھاياتىمدا مۇساقلاپ قالالمايمەن. ھېچ بولمىسا شۇلار بولسىمۇ ھايات قېلىپ كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرەر. ئىست، پەرغانىگە پادىشاھ بولۇش چۈشۈم مۇشۇنداق تېز ئاخىرلاشتى دەپسە...»

بىر قارارغا كەلگەن ئەھمەد تەنبەل بارلىق سەركەردىلىرى بىلەن سېپىلىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ كۈتۈپ تۇردى. كۈن قوزا چۈش بولاي دېگەندە ئاسمانپەلەك توپا توزۇتۇپ كېلىۋاتقان قوشۇننىڭ قارىسى كۆرۈندى. ئۇ بۇيرۇق بېرىپ شەھەر دەرۋازىلىرىدىن داغدام ئاچقۇزۇۋەتتى. بۇ ئارقىلىق ئاكا - ئۇكا خانلارغا ئەل بولۇش ساداقىتىنى بىلدۈرمەكچى بولدى. بىراق، چوڭ قوشۇن شەھەر تەرەپكە بۇرۇلماي ئۈدۈل ئالدىغا قاراپ كېتىۋەردى. بۇنى

كۆرۈپ ئەھمەد تەنبەل تەئەججۈپلەندى. ئاكا - ئۇكا خانلار بىرەر ھىيلە ئىشلىتىۋاتقان بولمىسۇن دەپ ئىزتىراپقا چۈشتى.

«نېمىشقىمۇ ساداقىتىمنى بىلدۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ئالدىغا چا - پارمەن ئەۋەتمىگەندىمەن؟ دەرۋازىلارنى ئاچتۇرۇپ ساقلاپ تۇرغىد - نىمنى ئۇلار نەدىن بىلسۇن؟ ناۋادا بىپەرۋا قىياپەتكە كىرىۋېلىپ تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ كەلسە، ئەل بولۇش مۇددىئايىمنى بىل - دۈرۈشكىمۇ ئۆلگۈرەلمەي قالىمەن. بەلكىم ئۇ چاغدا ئۇلار ئىشەن - مەسلىكى، مېنى جېنىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ھىيلە ئىشلىد - تىۋاتىدۇ دەپ قېلىشى مۇمكىن. نېمانچە گالۋاخلىق قىلغاندىمەن - ھە...»

ئالاھەزەل بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئۆتكەندە، جازا يۈرۈشى قىلغۇچى چوڭ قوشۇننىڭ قارىسى پۈتۈنلەي يىتتى.

— مەلۇم بولغاي، — دېدى ئەھۋالنى تىڭتىڭلاپ كېلىشكە ئەۋەتكەن ئايغاقچى مىڭ بىر خىل غەم بىلەن ئولتۇرغان ئەھمەد تەنبەلنىڭ خىيالىنى بۆلۈپ، — ئاغا - ئىنى خانلارنىڭ لەشكەر - لىرى ئون نەچچە چاقىرىم ئۇزاپ كەتتى.

بىر ئاز ئېسىگە كەلگەن ئەھمەد تەنبەل ئالدىراپ سورىدى:

— ئۇلارنىڭ نەگە ماڭغانلىقىنى بىلەلەيدىڭمۇ؟

— بەندىسالار يولى بىلەن ئۇدۇل ئاخسىغا قاراپ كېتىۋاتىدۇ. شەيبانىخان ئالىيلرىنىڭ ئالدىنى توسۇپ جەڭ قىلماقچىمىش.

— ھە، مۇنداق دېگىن...

ئۇ ئاكا - ئۇكا خانلارنىڭ نېمە ئۈچۈن ئاۋۋال ئەندىجانغا تې - گىش قىلمىغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى بىلەلمەي ئۇزاق باش قاتۇردى. ئەمما، چوڭ بىر بالا - قازادىن ساقلىنىپ قالغانلىقىنى، ئەندە - جاننىڭ ھېلىمۇ ئىلكىدە ئىكەنلىكىنى ئېسىگە ئېلىپ ئېيتقۇ - سىز خۇشاللىققا چۆمدى.

«قۇدرەتلىك تەڭرىگە يۈزىڭ قەتلى شۈكۈر. ئاللاھ ئىگەمنىڭ پەرغانىنى ماڭا بۇيرۇغىنى راست ئوخشايدۇ...»

ئەھمەد تەنبەل خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ چاپارمەنگە قارىدى:
— دەرھال شەيبانىخان ئالىيلىرىغا خەۋەر بەتكۈز. ئات قوش-
لىمۇال^①، يول بويى ھەرگىز توختاپ قالما!

— پەرمانبەر دارمەن!

چاپارمەننى يولغا سېلىپ بىر ئاز خاتىرجەم بولغان ئەھمەد
تەنبەلنىڭ ئېسىگە تۇيۇقسىز بابۇر كېلىشى بىلەن، يەنە بىمۇرام
بولۇشقا باشلىدى.

— بابۇر تەرەپتىن خەۋەر كەلدىمۇ؟

— بايلا خەۋەر كەلدى، سەركەردە — لەشكەرلىرى بىلەن
كەرنان تەۋەسىگە يېقىنلاپ قايتۇ.

— پەرمان! — دەدى ئەھمەد تەنبەل، — بارلىق سەركەردە —

لەشكەرلەر سېپىلغا چىقىپ قورغاننى مۇھاپىزەت قىلسۇن!

※

※

※

سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ جازا يۈ-
رۈش قىلغۇچى قوشۇنى يېتىپ كەلگەندە، ئاللىقاچان ئاخسىغا
كېلىپ بولغان شەيبانىخان قارارگاھلىرىنى قۇرۇپ، لەشكەرلىرى-
نى دەم ئالدۇرغۇچ جەڭگە ھازىرلىنىپ بولغانىدى.

— ياۋ لەشكەرلىرى ئەجەب بىزدىن بۇرۇن كېلىپ بوپتۇ —

يا؟ — دەپ سورىدى تەئەججۈپلەنگەن سۇلتان ئەھمەدخان.

— قەدىرلىك ئىنىم، مەنمۇ شۇ ئويدا، — دەدى سۇلتان

مەھمۇدخان، — مۆلچىرىمىزچە ئۇلار ئالدىرىغاندا ئەتە يېتىپ

كەلسە توغرا بولاتتى. ئۇلارنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكى توغرىلىق ئۆ-

رەتۈپىدىنمۇ خەۋەر كەلمىگەندى.

— شەيبانىخان لەشكەرلىرىنى ئۆرەتۈپىدىن ئايلاندۇرۇپ ئې-

لىپ ماڭغان بولسا، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن سەيىد

مۇھەممەد مىرزا خەۋەرسىز قالغان ئوخشايدۇ.

① ئات قوشلاش — زاپاس ئات ياندۇرۇش.

— ئېھتىمال. بىراق ئول ئاغا - ئىنى مىرزىلا تولىمۇ ئەس -
تاپىدىل ھەم ئېھتىياتچان ئىدى، قانداقسىگە تۇپماي قالدىكىن؟
ئۆرەتۈپىدىن جاپارمەن كەلمىگىلىمۇ بىر كۈن بولاي دەپ قالدى.
— ياۋنىڭ تەبىيارلىقى پۇختىدەك قىلىدۇ ئاغا، — دېدى
سۇلتان ئەھمەدخان، — جەڭ قىلىشقا ئالدىرىماي، ئاۋۋال بارگاھ
قۇرۇۋالايلى.

— بۇنداق قىلساق ئول شەيبانىخان دېگەن مەلىئۇنىڭ خو -
رىكى ئۆسۈپ قالارمىكىن، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان. شۇ تاپتا
ئۇنىڭ شەيبانىخانغا بولغان ئۆچمەنلىكى چېكىگە يەتكەندى. ھا -
زىرلا شەيبانىخاننى تىرىك قولغا چۈشۈرۈپ، قىلغان ئاسىيلىقنى
بۇرىندىن بۇلاق قىلىپ چىقارغۇسى بار ئىدى.

— ئۆرەتۈپىدىن ئاغا - ئىنى مىرزىلار، ئوش تەرەپتىن بابۇر
پادىشاھ يېتىپ كەلسە، ئۇلار بىلەن بار مەسلىھەت جەڭ تەدبىرى
تۈزەيلىمىكىن دەيمەن، — دېدى سۇلتان ئەھمەدخان ئاكىسىغا
ئىلتىجا قىلغان تەرىزدە، — ياۋنىڭ ئەھۋالىدىن تېخى تولۇق خە -
ۋىرىمىز يوق. شەيبانىخان پۇختىلاپ بارگاھ قۇرغىنىغا قارىغاندا
جەڭگە ئاللىقاچان ھازىرلىنىپ بولدى.

— بابۇر مىرزىنىڭ ئوش، ئۆزكەنتنى ئېلىپ كېلىۋاتقانلىق -
قىمىدىن ئەتىگەن سىلىمۇ خەۋەر تاپتىلا، — دېدى سۇلتان مەھمۇد -
خان جاھىللىق بىلەن، — پەممچە، ئاغا - ئىنى مىرزىلارمۇ
شەيبانىخاننىڭ ئۆرەتۈپىدىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ كەتكەنلىكىدىن ئال -
لىقاچان خەۋەر تاپتى. بەلكىم ئۇلار ھازىر ئاخىسى يولىدا بولۇشى
مۇمكىن. ياۋ بىلەن روبىرو كېلىپ جەڭ قىلماي تۇرۇۋالساق، يال -
غۇز تۈزكۈر شەيبانىخانلا ئەمەس، ئاشۇ ئاغا - ئىنى مىرزىلار بى -
لەن بابۇر مىرزىمۇ بىزنى ئىچىدە قورقۇنچاقلىق قىلىپتۇ دەپ
مازاق قىلىشىدۇ. ئۇلارسىزمۇ شەيبانىخاننىڭ مۇقابىلىسىگە چى -
قالغۇچىلىكىمىز بار. دۈشمەنلىرىمىز بىزنى ئۇلارسىز ھېچ ئىش
قىلالمايدىكەن دەپ قالمىسۇن يەنە.

— بۇ دېگەنلىرىمۇ توغرا، — دېدى سۇلتان ئەھمەدخان ئا-
كسىنىڭ گېپىنى يىرالماي، — ئەمما سەركەردە — لەشكەرلىرىد-
مىز توختىماي يول يۈرۈپ ھېرىپ قالدى. ھېچ بولمىسا بىرەن
كۈن ئارام ئالدۇرۇۋالساق ياخشى بولاتتى.

— تاشكەنت بىلەن ئاخسىنىڭ ئارىلىقى لەشكەرلەرنى ھار-
دۇرۇۋەتكۈدەك يول ئەمەس ئەزىز ئىنىم، — دېدى سۇلتان مەھ-
مۇدخان چوڭ سۆزلەپ، — بۇنىڭدىن نەچچە ھەسسە ئۇزاق يول
يۈرۈپمۇ ھاردۇق ئالماي جەڭ قىلىدىغان ئىشلار بار. شۇڭا ئارتۇق-
چە تەشۋىشلەنمىگەيلا. ئۇنىڭ ئۈستىگە لەشكەرلىرىمىزمۇ يول بو-
يى ئارام ئالغۇچ ماڭدى، ھېرىپ كەتكۈدەك بولمىدى. ھازىر ئۇلار-
نىڭ جاسارىتى ئۇرغۇپ تۇرۇۋاتىدۇ، تۆمۈرنى قىزىقىدا سوقۇپ
جەڭگە چۈشسەك، تېخىمۇ زىيادە پىداكارلىق كۆرسىتەلەيدۇ. ئاغا-
ئىنى مىرزىلار بىلەن بابۇر مىرزا كېلىپ بولغۇچە، شەيبانىخاننىڭ
ئىشىنى بىر تەرەپ قىلساق، ئۇلار بىزگە تېخىمۇ قايىل بولىدۇ.
ناۋادا كوڭۇللىرى بەك خالاپ كەتمىسە، سىلى قارارگاھ قۇرۇشنىڭ
تەييارلىقىنى قىلغۇچ تۇرسىلا، ياۋغا مەن ھۇجۇم قىلاي.

ئاكسىغا يەنە نەسىھەت قىلىشنىڭ ئورنى قالمىغانلىقىنى
ھېس قىلغان سۇلتان ئەھمەدخان ئىلاجسىز بېشىنى ئەگدى:
— ئۇنداق بولسا پەرمان بەرسىلە ئاغا. ياۋغا بىرلىكتە ھۇ-
جۇم قىلايلى.

— ھەببەللى! ماۋۇ گەپلىرى جايدا بولدى، — دېدى سۇلتان
مەھمۇدخان ھاياجانلىنىپ، — ئەھمەد تەنبەلدىن خاتىرجەم بول-
ساقمۇ بولىدۇ. ئۇنىڭ ئارقىمىزدىن لەشكەر باشلاپ كەلگۈدەك
جۈرئىتى يوق. ناۋادا شۇنداق خىيالدا بولسىمۇ بابۇر مىرزا ئۇنى
قىمىرلاتمايدۇ. ئاخسى قەلئەسىدىكى شەيخ بايازىد بولسا تېخىمۇ
توخۇ يۈرەك بىر نېمە، قورغاننىڭ سىرتىغا چىقىشقا ھەرگىز پې-
تىنالمىدايۇ.

شۇ تاپتا سۇلتان مەھمۇدخان ئۆزىگە زىيادە ئىشىنىپ كەت-

كەندى.

ھەر ئىككى تەرەپنىڭ لەشكەرلىرى ناغرا - دۇمباقلارنى چې - لىپ بىر - بىرىگە ھەيۋە كۆرسەتكەچ سەپ تۈزۈشكە باشلىدى. ھا - يال ئۆتمەي جەڭ باشلاندى. جەڭ مەيدانى نەچچە تۈمەنلىگەن لەش - كەرلەرنىڭ قىر - چاپ سادالىرىدىن لەرزىگە كەلدى.

سۇلتان ئەھمەدخان ئوغلى سەئىدخان، باباچاقخان ۋە تاھىر بەگ قاتارلىق ياش سەركەردىلەرنى ھىماچى قوشۇنغا ئايرىپ ئارقا سەپنى قوغداشقا بۇيرۇغانىدى، ئەمما، سەئىدخاننىڭ ئارقا سەپتە قاراپ تۇرغۇسى كەلمىدى - دە، ئېتىغا قامچا سالغىنىچە ئالدىنقى سەپكە قاراپ چاپتى. ئۇنىڭ كاماندازلىق ماھارىتى ئىنتايىن يۈ - قىرى ئىدى، ئاتقان ئوقى پەقەتلا زاپا كەتمەيتتى، ھەربىر تال ئو - قى بىردىن ياۋ لەشكىرىنى يەر چىشلىتىۋاتاتتى. شۇ تاپتا ئۇ - لۇم ۋە ھىممىسىنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇپ كەتكەنىدى.

«بۇ جەڭدە ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىمۇ بولغان بولسا، ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇپ ياۋغا بىرلىكتە زەربە بەرگەن بولسام، مەر - گەنلىكىمنى بىر كۆرسىتىپ قويغان بولسام...»

ياۋ لەشكەرلىرىگە توختىماي ئوق ئېتىپ زەربە بېرىۋاتقان سەئىدخاننىڭ كۆزى تۇيۇقسىز ئۈچ نەپەر ياۋ سەركەردىسىنىڭ قورشاۋىدا قالغان دادىسىغا چۈشتى.

«نامەردلەر، بىرگە بىر كەلمەي...»

ئۇ كامانغا ئوق سېلىپ بىر ياۋ سەركەردىسىنىڭ بوينىنى بەتلىدى. ئوقنىڭ زەربىسىگە بەرداشلىق بېرەلمىگەن ياۋ سەركەر - دىسى ئاتتىن يىقىلدى. ئۇنىڭ ئىككىنچى ئوقىمۇ يەنە بىر ياۋ سەركەردىسىنىڭ بېلىكىگە سانجىلدى. يارىلانغان سەركەردە قە - لىچنى ئوينىتىشقا ئامالسىز قالدى. ئىككى ھەمراھىدىن ئايرىلىپ قالغان يەنە بىر سەركەردە سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ شىددەت بىلەن چاپقان قىلىچى زەربىسىدە، ئۈزۈلمەي قالغان بېشى مەيدىسىگىچە ساڭگىلاپ، ئاتتىن موللاقلدى. ئۇنىڭغىچە ئۇچقاندەك كەلگەن

سەئىدخان بېلىكى يارىلانغان سەركەردىنىڭ بويىغا قىلىچ چاپتى.
ئۆزىنى ياۋنىڭ قورشاشىدىن قۇتۇلدۇرۇپ قالغان سەركەردە -
نىڭ ئوغلى سەئىدخان ئىكەنلىكىنى كۆرگەن سۇلتان ئەھمەدخان
قايسىلىق بىلەن كۈلۈمسىردى:

— جاسارىتىڭگە بارىكالا ئوغلۇم. ئۆزۈڭگىمۇ ئاگاھ بول.
جەڭ شۇ تەرزىدە داۋاملاشماقتا. قۇياش بارا - بارا قىسىد
يېشىقا باشلىغانىدى. كەچكى شەپەق نۇرىدا تۇپراققا سىڭىشكە
ئۈلگۈرمىگەن قانلار ئوتقاشتەك جۇلالايتتى. جەڭ مەيدانى سايىنىڭ
تېشىدەك يانتقان ئۆلۈكلەر بىلەن تولۇپ كەتكەنىدى. ئاكا - ئۇكا
خانلارنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەۋاتاتتى.
ئۇلار شىددەت بىلەن قىر - چاپ قىلىپ ئىلگىرىلەپ ياۋ قارارگا -
ھىغا يېقىنلاپ قالغانىدى. شۇ دەقىقىدە تۇيۇقسىز ياۋ قارارگاھ -
دىن ناغرا - دۇمباق ساداسى ياڭرىدى. شۇ ھامان قارارگاھنىڭ
ئوڭ - سول تەرىپىدىكى تۆپىلىكتىن مىڭلىغان لەشكەرلەر نەرە
تارتقىنىچە ھۇجۇم قىلىپ كەلدى. ئەسلىدە ھىيلىگەر شەيبانخان
قارارگاھنىڭ ئىككى تەرىپىگە بۆكتۈرمە قويغانىدى. كۈتۈلمىگەن
بۇ ئەھۋال ئاكا - ئۇكا خانلارنىڭ لەشكەرلىرىنى تەمتىرىتىپ
قويدى. ئۇلار يا ئىلگىرىلەشنى، يا چېكىنىشنى بىلەلمەي تۇرغى -
نىدا، قارارگاھ ئىچىدىنمۇ يامغۇردەك يا ئوقى يېغىشقا باشلىدى.
شۇ ئەسنادا ئارقا تەرەپتىنمۇ قىر - چاپ سادالىرى ئاڭلاندى. ھە -
ئە، شەيبانخاننىڭ لەشكەرلىرى تولغىما سەپ تۈزۈشكە ماھىر
ئىدى. ھەرىكەتچان بۇ جەڭ سېپىنىڭ شەكلىنى جەڭ قىلغۇچ خا -
لىغانچە ئۆزگەرتكىلى بولاتتى. ئوتتۇرا قىسمى مۇداپىئەدە تۇرۇپ،
باش، قۇيرۇق قىسمى ھۇجۇمغا ئۆتەلەيتتى، قارشى تەرەپنى يۈگەپ
مۇھاسىرىگە ئالغىلى بولاتتى. قارماققا بىر يىلاننىڭ تولغانغان
شەكلىگە ئوخشايتتى. شۇ تاپتا ئاكا - ئۇكا خانلارنىڭ سەركەردە -
لەشكەرلىرى بۇ تولغىما سەپنىڭ ئوتتۇرىسىدا قاپسىلىپ قالغان -
دى. قورشاشۇدا قالغانلىقىنى سەزگەن تاشكەنت لەشكەرلىرىنىڭ

بىردىنلا روھى چۈشۈپ، جاسارىتى سۇسلاشتى. جەڭ قىلىشقا رايى بارماي جانلىرىنى ئېلىپ قېچىشقا باشلىدى. ئۇلارنىڭ بۇ قالايمىدە قانچىلىقى تۇرپاندىن ياردەمگە كەلگەن لەشكەرلەرگىمۇ تەسىرىنى كۆرسەتتى. ئىتتىپاقچىلىرىنىڭ قاچقىنىنى كۆرۈپ ھۇجۇمدىن مۇداپىئەگە ئۆتتى. مۇستەھكەم جەڭ سېپى بىردىنلا قالايمىدە قانلاشتى. سۇلتان ئەھمەدخان تۇغچىسى ئارقىلىق لەشكەرلىرىنى جەڭ سېپىنى قايتىدىن تۈزەشكە بۇيرۇق بەرگەن بولسىمۇ ئۈنۈمى بولمىدى. جان قايغۇسىدا قالغان لەشكەرلەرنىڭ تۇغچىنىڭ بايراق ئىشارىتىگە قاراشقا ھەپسىلىسى قالمىغانىدى.

— سۇلتان مەھمۇدخان ئالىلىرى ياۋنىڭ قولىغا چۈشۈپ

قالدى!

چۆچۈپ كەتكەن سۇلتان ئەھمەدخان نۆكىرى كۆرسەتكەن تەرەپكە قارىدى. ئون نەچچە ياۋ لەشكىرى سۇلتان مەھمۇدخاننى بارگاھ تەرەپكە سۆرەپ كېتىپ باراتتى.

«ئاغام ياۋنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالسا بولمايدۇ...»

ئۇ ئاغىسىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئات سالىدى. تېخى يىگىرمە - ئوتتۇز قەدەممۇ ماڭمىغانىدى، ئېتى بىر نەرسىگە پۇتلاشقاندىكى بولۇپ گۈلۈپىدە يىقىلدى. سۇلتان ئەھمەدخان ئات ئۈستىدىن قانقۇپ موللاقلاپ چۈشتى. ئورنىدىن تۇرۇپ بولغۇچە بىر توپ ياۋ لەشكىرى يوپۇرۇلۇپ كېلىپ بېسىۋالدى. ھەئە، ياۋ لەشكەرلىرى ئۇنىڭ ئېتىنىڭ ئايىغىغا سالما تاشلاپ يىقىتقانىدى. بار ئەس - يادى ئاكىسىنى قۇتقۇزۇشتا قالغان سۇلتان ئەھمەدخان بۇنىڭغا دىققەت قىلمىغانىدى.

جەڭ كۈن ئۆلتۈرۈشقا يېقىن شەيبانخاننىڭ غەلبىسى بىدەن ئاخىرلاشتى. ھەر ئىككى تەرەپتىن ئۆلگەن لەشكەرلەرنىڭ ھەددى - ھېسابى يوق ئىدى. قانلار تۇپراقنى قىپقىزىل بويىۋەتەن كەن، قۇياش بۇ پاجىئەنى كۆرمەسلىك ئۈچۈن تاغ كەينىگە مۇ - كۈۋالغانىدى. كەچكى شەپەق ئۆلۈك قاپلىغان بۇ دالنى قىپقىزىل نۇرى بىلەن ئوتقاشتەك جۇلالاندۇرۇۋەتكەنىدى.

ئوش بىلەن ئۆزكەنتىنى بىرلا ھۇجۇم بىلەن ئالغان بابۇرنىڭ جاسارىتى ھەسسەلەپ ئاشقاندى. شۇ تاپتا ئۇ چاقماق تېزلىكىدە ئىلگىرىلەپ ئاخسىغا بېرىپ، شەيبانخانغا ئارقا تەرەپتىن ھۇجۇم قىلىش ياكى ئاۋۋال ئەندىجانغا بېرىپ ئەھمەد تەنبەل بىلەن جەڭ قىلىپ ئەندىجاننىمۇ ئىشغال قىلغاندىن كېيىن ئاندىن ئاخسىغا بېرىش ھەققىدە بىر قارارغا كېلەلمەي قالغاندى. ئەندىجانغا لەشكەر تارتىش ئارزۇسى بەكرەك كۈچلۈك ئىدى. چۈنكى، ئەندىجاندا ئەشەددىي رەقىبى ئەھمەد تەنبەل بار ئىدى. ئۇنى تاشلاپ قو- يۇپ ئاخسىغا بېرىشقا كۆڭۈل ئارزۇسى يول قويمايۋاتاتتى.

«شەيباننىڭ خان تاغلىرىمىدىن ئاۋۋال ئاخسىغا يېتىپ كې- لەلىشى مۇمكىن ئەمەس، ئۇ ھەرقانچە تېز يۈرگەندىمۇ ئۆرەتۈپىدە مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن سەيبىد مۇھەممەد مىرزىغا دۇچ كېلىدۇ. ئۇلار شەيباننى ئاخسى تەرەپكە ئاسانلىقچە ئۆتكۈز- مەيدۇ. شۇڭا ئاخسىغا ئالدىراپ بېرىشىمنىڭ ھاجىتى يوق. ھازىر ئەھمەد تەنبەل ۋەھمىدە قالدى. خان تاغلىرىمنىڭ سۈر - ھەي- ۋىسىدىن قورقۇپ ئەندىجاننى تاشلاپ قېچىشىمۇ مۇمكىن. ئىشقىد- لىپ ھازىر ئۇنىڭ كۆڭلى جايدا ئەمەس، ئۆز بېشىنىڭ غېمىدە. ئەندىجان ئاھالىسىمۇ مېنى خالايدۇ. مۇشۇنداق ۋاقىتتا ئەندىجانغا تېگىش قىلمىسام پۇرسەتنى قولىدىن بېرىپ قويىمەن. ئەسلىدىمۇ ئاۋۋال ئەندىجانغا تېگىش قىلىپ، ئەھمەد تەنبەلدىن ئۈزۈل - كېسىل خالاس بولۇش كېرەك ئىدى، لېكىن، بۇ تەكلىپىمگە تاغام قوشۇلمىدى. ئاخسىغا بېرىش ئۈچۈنمۇ ئەندىجاننىڭ يېنىدىن ئۆ- تۈشۈم كېرەك. شۇنداق تۇرۇقلۇق نېمىشقا تېگىش قىلمايمەن؟

ئەندىجانغا تېگىش قىلىپ، ئەھمەد تەنبەلنى يوقاتسام، خان تاغام - نىڭ پەرمانىغا خىلاپلىق قىلغىنىم بىلەن، ئەمەلىيەتتە يەنىلا تۆھپە كۆرسەتكەن بولمىمەن، كىچىك خان تاغام ئالاچەخان ئالىي - لىرىنىڭ ئالدىدىمۇ ئىززەت - ئابروۇبۇم ئاشىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەندىجان ئاتا مىراس تەختىگەھىم، ئۇنى ياتلارنىڭ قولىغا تاشلاپ قويۇش نومۇس. شۇنداق قىلاي، ئاۋۋال ئەندىجانغا تېگىش قىلاي. ئەندىجاننى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، ئاندىن ئاخسىغا بارساممۇ كىچىكمەيمەن. ئەندىجان بىلەن ئاخسىنىڭ ئارىلىقى ناھايىتى يې - رىم كۈنلۈك يول...»

بابۇر بىر قارارغا كەلگەندىن كېيىن، قوشۇننى ئىككىگە ئايرىدى. بىر بۆلەك لەشكەرلەرگە كىچىك خان تاغىسى سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ سەركەردىسى خوجا مۇھەممەد ئەلىنى سەركەردە - لىككە بەلگىلىدى.

— ئەھمەد تەنبەل بەكمۇ ھىيلىگەر نەرسە، — دېدى ئۇ خو - جا مۇھەممەد ئەلىگە، — يەمىچە ئۇ ھازىر ۋەھىمدە تۇرۇۋاتىدۇ. بەش مىڭ لەشكەر بىلەن بىراقلا يوپۇرۇلۇپ بارساق، جەڭگە چىق - قىلى ئۈنماي ئەندىجان قورغىنىنى بېكىتىپ يېتىۋېلىشى مۇم - كىن. قورغاننىڭ سېپىلى مۇستەھكەم، ھۇجۇم قىلىپ ئالماق تەس. ناۋادا مۇداپىئەدە تۇرۇۋالسا، جەڭ سوزۇلۇپ كېتىپ خان تا - غىلىرىمنىڭ يېنىغا بەلگىلەنگەن مۆھلەتتە يېتىپ بارالماي قالد - مىز. شۇڭا مەن بىر بۆلەك لەشكەرلەر بىلەن تۇرشاۋۇل بولۇپ ئالدىن ماڭغىچ تۇراي. سىلى ئارقىمىزدىن كىچىلەپ يېتىپ بار - سىلا. ئەھمەد تەنبەل لەشكەرلىرىمنىڭ ئازلىقىنى كۆرسە چوقۇم جەڭگە چىقىدۇ. ئۇنىڭغىچە سىلى يېتىپ كەلسىلە، ئىككى تەرەپ - تىن قىسماققا ئېلىپ بىراقلا ھۇجۇم قىلىمىز. كېچىدە ئۇقۇش - ماسلىق يۈز بېرىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئۇچراشقاندا ئۇرانلىشىلى. ئۇران «تاشكەنت» بىلەن «سايرام» بولسۇن.

بابۇرنىڭ پەرزى توغرا چىققاندى. ئەھمەد تەنبەل ئۇنىڭ ئازغىنە لەشكەر بىلەن كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، دەرھال

ئەندىجان شەھىرىنىڭ سىرتىدىكى چىلدۇختەراندا بارگاھ تىكىپ ساقلاپ تۇردى.

بابۇر نامازشام بىلەن يېنىپ كەلگەندى. ئۇ ئەھمەد تەنبەلگە قورققاندىكى تۇيغۇ بېرىش ئۈچۈن، ئارقىسىغا ئىككى چاقىرىم چېكىنىپ بارگاھ تىكتى. ئەمەلىيەتتە ۋاقىتنى كەينىگە سۈرۈپ، ئارقىسىدىن كېلىۋاتقان خوجا مۇھەممەد ئەلنى ساقلاۋاتاتتى. قاراڭغۇ چۈشۈپ قالغانلىقى ئۈچۈن، ئەھمەد تەنبەلمۇ دەماللىققا ھۇجۇم قىلىشقا پىتىنالمىدى. شۇنداق قىلىپ ئىككى قوشۇن ناغرا - دۇمباق چېلىپ بىر - بىرىگە ھەيۋە كۆرسىتىش بىلەن كۇپايىلەندى.

— قورۇقچىلار سەگەك بولسۇن، — دېدى بابۇر تۇنقاتار بەگ^① كە چېكىلەپ، — ھاۋا تۇتۇق تۇرىدۇ، تۇن قاراڭغۇسى بولۇشى مۇمكىن. ياۋنىڭ تۇن قاراڭغۇسىدىن پايدىلىنىپ شەبخۇن^② ئۇرۇش ئېھتىمالى بار. زىنھار بىخەستەلىككە يول قويۇلمىغاي. لەشكەر - گاهقا يېقىنلاشماقچى بولغانلاردىن ئۇران سوراڭلار. تۇن نىسپىدىن ئاشقاندى. بابۇرنىڭ تۇيۇقسىز شەبخۇن ئۇ - رۇشىدىن ئەنسىرىگەن ئەھمەد تەنبەلمۇ سەركەردە - لەشكەرلىرىنى سەگەك تۇرۇشقا بۇيرۇغاندى.

راستىنلا بۇ كېچە بەكمۇ قاراڭغۇ بولدى. قولنى سوزسا بارماقلىرىنى كۆرگىلى بولمايتتى. تۇن قاراڭغۇسىدا شەپە چىقار - ماي كېلىۋاتقان خوجا مۇھەممەد ئەلنىڭ لەشكەرلىرى بابۇرنىڭ بارگاھىغا يېقىنلىشىپ قالغاندى. بارگاھ قورۇقچىلىرى بىر توپ ئاتلىقنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى سېزىپ بىردىنلا سەگەكلەشتى ۋە ئۇلاردىن ئۇران سورىدى:

— تاشكەنت!

خوجا مۇھەممەد ئەلى ئالدىدا كېلىۋاتاتتى. ئۇ قاراۋۇللارغا

① تۇنقاتار بەگ — كېچىلىك قاراۋۇللار بېگى.

② شەبخۇن — كېچىسى تۇيۇقسىز قىلىنغان ھۇجۇم.

جاۋاب بېرىش ئۈچۈن ئالدىراپ ئېغىز ئاچتى:
— تاشكەنت!

قاراۋۇللار كېلىۋاتقانلارنىڭ ئۇرانغا خاتا جاۋاب بەرگەنلىكىدىن بىلىپ بىردىنلا جىددىيلەشتى. ئەسلىدە «تاشكەنت» دەپ سورالسا «سايرام» دەپ، «سايرام» دەپ سورالسا «تاشكەنت» دەپ جاۋاب بېرىشى كېرەك ئىدى. خوجا مۇھەممەد ئەلى ئالدىراشچىدىن لىقتا «سايرام» دېمەي، «تاشكەنت» دەپ خاتا جاۋاب بېرىپ قويغان ئىدى.

ياۋ لەشكەرلىرى شەبۇن ئۇرۇشقا كەلگەن ئوخشايدۇ، دەپ ئويلىغان قاراۋۇللار دەرھال قوللىرىدىكى تەبىلۋاز^①نى چېلىپ بارگاھقا خەۋەر بەردى.

بابۇرنىڭ كۆزى ئەمدىلا ئۇيقۇغا ئىلىنىشقاندىن تەبىلۋازنىڭ ئەنسىز ئاۋازىنى ئاڭلاپ چاچراپ ئورنىدىن تۇردى، قىلىچىنى ئېلىپ ھەر ئېھتىمالغا قارشى توقۇپ تەييارلاپ، چېدىر تۈۋىگە باغلاپ قويغان ئېتىغا مىنىدى. لەشكەرلىرىنىڭ ھەممىسى جەڭ كىيىمى بىلەنلا ياتقاندى.

تەۋىلىباننىڭ ئاۋازى بىلەن تەڭ دۇمباقچىلار جەڭ دۇمباقلىدى. رىنى چېلىپ، سۈرەن سېلىشقا باشلىدى. بۇ كۈتۈلمىگەن ھادىسە خوجا مۇھەممەد ئەلىنىمۇ كېچىدە ئادىشىپ، ياۋ بارگاھغا يېقىنلاپ قالغان ئوخشىمىز دېگەن تۇيغۇغا كەلتۈرۈپ قويغاندىن ئۇرانغا خاتا جاۋاب بېرىپ قويغانلىقى خىيالغا كەلمەيتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارمۇ جەڭگە ھازىرلاندى. ئۇلار ئاۋۋال بىر - بىرىگە قارىسىغىلا ئوق ئېتىشتى، ئاندىن قىلىچلىشىشقا باشلىدى. شۇ دەقىقىدە ئۇلار تۈن قاراڭغۇسىدا ئوقۇشماستىن قىرغىنچىلىققا چۈشكەندى. ئۇلار شۇ تەرىزدە بىر ھازا چېپىشقاندىن كېيىن، ئاندىن ئارىدا ئوقۇشماسلىق بولغانلىقىنى ھېس قىلىشتى. بۇ چاغدا خېلى كۆپ لەشكەرلەر جېنىدىن ئايرىلغاندى.

① تەبىلۋاز — بەلگە بېرىدىغان مىس ئەسۋاب.

بابۇرنىڭ بارگاھىدىن ئاڭلانغان قىز — چاپ سادالىرى ئەھمەد تەنبەلىنىمۇ ئويغىتىۋەتكەنىدى.

«شەيبانىخان ئالىلىرى ياردەمگە لەشكەر ئەۋەتكەن ئەخسايىدۇ. نېمىگە قاراپ تۇرىمەن. پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ بابۇرنى كۆزەتىپ يوقىتاي...»

ئۇ سەركەردە — لەشكەرلىرىنى تېزدىن ھۇجۇم قىلىشقا بۇيرۇدى.

بىر مەيدان ئۆزئارا قىرغىنىدىن كېيىن، ھالىدىن كەتكەن لەشكەرلەر ئەمدى رەسمىي ياۋغا دۇچ كەلگەندە جاسارتىنى يوقاتقاندى. شوڭلاشقا ئۇلار شىددەت بىلەن باستۇرۇپ كەلگەن ياۋغا تاقابىل تۇرالماي قېچىشقا باشلىدى.

— لەشكەرلەر چېكىنسۇن! — دېدى يەنە تىركەشسە تېخىمۇ كۆپ تالاپەتكە ئۇچرايدىغانلىقىنى ھېس قىلغان بابۇر.

— قايسى تەرەپكە چېكىنىمىز ئالىلىرى؟
تۈزگەن پىلاننىڭ سۇغا چىلاشقىنىنى ئاز دەپ، ئۆزئارا قىرغىن قىلىپ نۇرغۇن لەشكەرلىرىدىن ئايرىلىپ قالغانلىقىغا جىلى بولغان بابۇر جەھلى بىلەن ۋارقىردى:

— نەگە بولاتتى، ئوشقا!

بۇ چاغدا تاڭ سۈزۈلۈشكە باشلىغان بولۇپ، بابۇر ئاللىقاچان قورشاۋغا چۈشۈپ قالغانىدى. ئۇ سەركەردىلىرى بىلەن قورشاۋنى بۆسۈپ چىقىش ئۈچۈن جان پىدالىق بىلەن تىركەشتى. قىلىچ-لىشىۋېتىپ ئەھمەد تەنبەلىگە روبرو كېلىپ قالدى. ئىككى رەقەبىنىڭ كۆزلىرىدىن ئوت چاقناپ كەتتى. بىر — بىرىگە جەھلى بىلەن قىلىچ چېپىشتى. ئەھمەد تەنبەل چاققانلىق بىلەن پەنت ئىشلىتىپ، بابۇرنىڭ بېشىغا قىلىچ چاپتى. ھېلىمۇ ياخشى ئۇنىڭ بېشىدا پولات دۇبۇلغىسى بار ئىدى. قىلىچ دۇبۇلغىنىڭ بىر پارچىسىنى ئۇچۇرۇپ كەتتى. بابۇرنىڭ كۆزىدىن ۋالىدە ئوت چاقناپ سەنتۇرۇلۇپ يىقىلدى. ئۇنىڭغىچە شىرىمبەگ تاغايى ئۇنى يۆ-

لۇۋالدى. نۆكەرلىرى ئەھمەد تەنبەلگە تاشلاندى. ئەھمەد تەنبەل ئۆزىگە شەيبانخاندىن ياردەمچى لەشكەر كەلمىگەنلىكىنى ئاللىقا - چان ھېس قىلغان ۋە بابۇر مېنى جەڭگە چىقىرىش ئۈچۈن، كې - چىدە ھىيلە ئىشلەتكەن ئوخشايدۇ دەپ قالغانىدى. شۇڭا ئۇ ئى - شەنچىنى يوقىتىپ لەشكەرلىرىنى دەرھال چېكىندۈردى ۋە شۇ قاچقانچە ئەندىجان شەھىرىگە كىرىۋالدى.

گەرچە بابۇر يارىلانمىغان بولسىمۇ، بېشى توختىماي ئاغ - رىيتتى. ئۇ ئەھمەد تەنبەل بېشىغا چاپقان قىلىچنى ئۆز ۋاقتىدا ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ سوۋغا قىلغانلىقىنى ئېسىگە ئېلىپ ئىچى ئاچ - چىق بولۇپ كەتتى. ئاشۇ قىلىچتا جېنىدىن ئايرىلغىلى تاس قال - غاندى.

«خان تاغام بەرگەن بەش مىڭ لەشكەرنىڭ يېرىمىدىن كۆپ - رەكى تالاپەتكە ئۇچراپتۇ. ئامان قالغانلىرىنىڭمۇ يېرىمىدىن كۆپ - رەكى يارىلىنىپتۇ. ئەمدى بۇ ئەھۋالدا تاغلىرىمنىڭ ئالدىغا قانداق بارارمەن. ئەڭ ياخشىسى ئوشقا قايتاي، بەلكىم ئوشتا لەش - كەر تولۇقلىۋالارمەن...»
ئۇ ئەنە شۇ خىيال بىلەن ئوشقا قاراپ ماڭدى.

تاشكەنت شەھىرىنى ۋەھىمە قاپلىغانىدى. سودىگەرلەر، دۇ - كاندارلار دۇكانلىرىنى تاقىغان، ھۈنەرۋەن - كاسىپلار ئىش توخ - تاتقان، ھەتتا چاربازارچى، ئۇششاق ئېلىپ - ساتارلارمۇ ئاللىقا - ياقلازغىدۇر غايىب بولۇشقان، ئاشپۇزۇل خوجايىنلىرى، ناۋاي، قاسساپ، باققال، دوغايچىلارمۇ تىجارەتلىرىنى توختىتىشقانىدى. كوچا - رەستىلەردە ئادەملەر يوق دېيەرلىك ئىدى. ئاللىقانداق بىر ھاجەت بىلەن كوچىغا چىققانلارمۇ ۋەھىمە، تەشۋىش ئىلىكىدە ئىككى يېنىغا قاراپ، ھودۇقۇپ، تەمتىرەپ، تام توۋى، دالدىلار

بىلەن مېڭىپ مەنزىلگە بېرىشقا ئالدىرايتتى. ھەئە، شەھەر ئاھا - لىسى ئىشىك - دەرۋازىلىرىنى مەھكەم تاقاپ، قاراڭغۇ قازناقلىق - رىغا بېكىنىۋېلىشقاندى. پەقەت شەھەرنىڭ ئامانلىقىنى چارلاۋاتقان شەيبانىخاننىڭ غالىب لەشكەرلىرى ئاتلىرىدا گىدىيىپ ئولتۇرۇشقىنىچە، قايسى قورۇ - جايىنىڭ ئىچىدە جىقراق مېال - دۇنيانىڭ بارلىقىنى دىتلاۋاتقانداك ئەتراپقا ئالا قويماي قاراپ تىمسىقلايتتى. شەيبانىخان شەھەر ئاھالىسىنى بۇلاپ - تالىماس - لىققا قاتتىق پەرمان چۈشۈرگەنلىكى ئۈچۈن ئۇلار ئىگىسىنىڭ باي - زەردارلىقىدىن دالالەت بېرىپ تۇرغان ھەشەمەتلىك قورۇ - جايلاغا باستۇرۇپ كىرىشتىن ئۆزلىرىنى ئاران - ئاران بېسىپ تۇرۇشاتتى.

ھەئە، دادىسى بىلەن تاغىسىنىڭ ئەسىرگە چۈشكەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان خانزادە سۇلتان مۇھەممەد خانىگە شەيبانىخانغا قار - شىلىقسىزلا تاشكەنت شەھىرىنىڭ دەرۋازىسىنى ئېچىپ بەرگەندى. شۇ تاپتا سۇلتان مەھمۇدخان، سۇلتان ئەھمەدخان ۋە ئۇلار - نىڭ ئەسىرگە چۈشكەن بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرى قاتتىق نەزەربەند قىلىنغاندى.

شەيبانىخان تاشكەنتكە كىرگەن ئۈچ كۈندىن بېرى سەركەر - دە - لەشكەرلىرىنى شەھەر ئاھالىسىگە ۋەھىمە سالماسلىق ھەق - قىدە قاتتىق پەرمان بېرىپ، بەش ۋاق نامىزىنى ۋاقتى - قەرەلىدە ئادا قىلغاندىن سىرت، باشقا ۋاقتلاردا خالىسا ئۇخلاپ، خالىسا ئېسىل غىزالارنى يەپ ئارام ئېلىۋاتاتتى. بۇ جەرياندا ئەسىرگە چۈشكەن ئاكا - ئۇكا خانلار بىلەنمۇ كۆرۈشمىدى. تۇرقىدىن ئۇلارنى ئېسىدىن چىقىرىۋەتكەندەك قىلاتتى.

— مەلۇم بولغاي!

ئىنىسى مەھمۇد سۇلتان، ئوغلى تۆمۈر سۇلتان ۋە كۈيۈتۇغ - لى جانىبېكخانلار بىلەن چۈشلۈك غىزا يەۋاتقان شەيبانىخان پە - گاھتا قول باغلاپ تۇرغان ھۆدەيچى بەگكە كۆزىنىڭ قىرىدا قاراپ

قويۇپ، قولىدىكى چالا غاجلىغان قىرغاۋۇل پاچىقىنى داستىخاندا غا قويىدى.

— خوش.

— ئاخشىدىكى شەيخ بايازىدىن چاپارمەن كەلدى.

ئەرزىمەس بىر بەگنىڭ چاپارمىنىنى قوبۇل قىلىشنى خالىدىغان شەيبانىخان ئېرىنچەكلىك بىلەن سورىدى:

— مۇددىئاسى نېمكەن؟

— چاپارمەننىڭ دېيىشىچە، ئاخشىدىكى جەڭ مەيدانىنى تا.

زىلاۋاتقان لەشكەرلىرى ئالاچەخاننىڭ خانزادىسى سەئىدخاننى قولغا چۈشۈرۈپتۇ.

بۇ خەۋەر شەيبانىخاننىڭ دىققىتىنى تارتتى:

— ئول خانزادىنى قانداق تۇتۇۋاپتۇ؟

— جەڭدە ئول خانزادىنىڭ يوتىسىغا ئوق تېگىپ يارىلانغان

چېغى. ئۆلۈكلەرنى بىر تەرەپ قىلىۋاتقانلار بىر ئازگالدا پاناھلىدى. نىپ يېتىۋالغان يېرىدىن بايقاپتۇ.

— ھازىر نەدىكەن؟

— قۇدرەتلىك پاناھگاھمىزنىڭ بىر تەرەپ قىلىشى ئۈچۈن

دەرگاھلىرىغا ئەۋەتىپتۇ.

— شەيخ بايازىدىن بۇ تۆھپىسى ئۈچۈن بىر ياقىلىق زەرباب

تون ئەۋەتىپ بېرىلگەي، — دېدى شەيبانىخان مەمنۇن بولغان

ھالدا، — جەرراھلار ئالاچەخاننىڭ ئول خانزادىسىنىڭ جاراھىتىدىن

نى ياخشى ئەمەلەپ ئايرىم كۈتكەي. ئاتىسى بىلەن كۆرۈشتۈرمەيدۇ. سۇن.

ئۇ پەرمان بېرىپ بولۇپ، قىرغاۋۇل پاچىقىنى يەنە غاجلاشقا

قا باشلىدى.

— جانابى خان ئاتام ئول ئاغا — ئىنى خانلارنى قانداق بىر

تەرەپ قىلىشنى ئويلاشتىكىن؟ — ئېھتىيات بىلەن سورىدى تۆ.

مۇر سۇلتان.

شەيبانىخان ئۈچ كۈندىن بېرى بۇ ھەقتە ئېغىز ئاچمىغانلىقى ئۈچۈن، ئىنسى، ئوغلى ۋە كۈيۈن ئوغلى ئۇنىڭ مۇددىئاسىنى بىلىشكە قىزىقىپ قالغانىدى.

— سىلەرچە ئۇلارنى قانداق بىر تەرەپ قىلساق بولار؟
ئولتۇرغانلار دەماللىققا جاۋاب بېرەلمەي بىر - بىرىگە قاراشتى.

— مېنىڭچە كاللىسىنى ئالايلى، — دېدى تۆمۈر سۇلتان دادىللىق بىلەن جاۋاب بېرىپ، — بۇ ئارقىلىق جانابى خان ئاتامغا سەركەشلىك قىلىشقا نىيەت قىلغان ئەتراپىمىزدىكى خان - سۇلتانلارغا ئىبرەت قىلايلى. ئول ئاغا - ئىنى خانلارنىڭ كاللىسى ئېلىنغانلىقىنى ئاڭلىسا، ئۇلار ئۆزلۈكىدىن تەختگاھلىرىغا ئىتائەت گەردىنىنى سۈندۈ.

شەيبانىخان ئوغلىنىڭ چىرايىغا راسا بىر قارىۋېلىپ، يەنە قولىدىكى ئۇستىخاننى غاجلاشقا باشلىدى. ئارىنى بىر پەس سۈكۈت باستى. ئۇنىڭ ئىنكاس بىلدۈرمىگىنىنى كۆرۈپ ئىنسى بىلەن كۈيۈن ئوغلى لام - جىم دېمىدى.

— مەن سىلەرگە بىر ھېكايە ئېيتىپ بېرەي، — دېدى شەيبانىخان بىردىنلا بېشىنى كۆتۈرۈپ، — قايسى بىر شەھەردە بىر مەنسەپداردىن گۇناھ سادىر بولغانىكەن. شەھەر ھاكىمى ئول مەنسەپدارنى جازالاش ئۈچۈن، بىر مۇنچە پۇل جەرىمانە قويۇپتۇ. ئەمما ئول مەنسەپدارنىڭ بىساتىدا جەرىمانىنى تۆلىگۈدەك مال - مۈلۈك، پۇل - پۈچەك يوق ئىكەن. شۇڭا ھاكىم ئۇنى قىيىن - قىستاققا ئېلىپ جازالاپتۇ. نەق مەيداندا بەكمۇ مېھىر - شەپقەتلىك ھەم زەردار بىر خوجا بار ئىكەن. ئۇنىڭ ھېلىقى مەنسەپدارغا ئىچى ئاغرىپتۇ - دە، ئۇنىڭغا قويۇلغان جەرىمانىنى تۆلەپ بېرىپ، ئازابتىن خالاس قىلىپتۇ. ئاندىن ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ كۆپ مېھرىبانلىقلار بىلەن مېھمان قىلىپتۇ. بىر كۈنى ھېلىقى مەنسەپدار ئوغلى بىلەن پاراڭلىشىۋاتقاندىن، خوجا تاسادىپىي پۇر -

سەتتە ئول ئاتا - بالىنىڭ سۆھبىتىنى دالدىدا تۇرۇپ ئاڭلاپ قاپ - تۇ. ئوغلى ئاتىسىدىن: «ئى ئاتا، خوجا ھەزرەتلىرى بىزگە كۆپ ياخشىلىق قىلدى. ئۇنىڭ قىلغان بۇ ياخشىلىق، مېھرىبانلىقىنى قانداق قايتۇرۇپ بولارمىز؟» دەپ سوراپتۇ. ھېلىقى مەنەپدار ئوغلىغا جاۋاب بېرىپتۇكى: «ئىلگىرىكى مەنسىپىم ئەسلىگە كەل - سە بۇنىڭ چارىسى ئاسان»، ئوغلى يەنە سوراپتۇ: «بۇنچىۋالا زور ياخشىلىقنى قايتۇرۇش قانداقمۇ ئاسان بولسۇن؟». مەنەپدار ئوغ - لىغا مۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ: «ئىلگىرىكى مەنسىپىم قولۇمغا كەلسە، ئول خوجىغا بىر گۇناھ ئارتىپ، ناھايىتى كۆپ مال - دۇنيا جەرىمانە قويمەن. بۇ جەرىمانىنى تۆلەشكە خوجىنىڭ مال - بىساتى يېتىشمەي قالىدۇ. شۇ چاغدا بىر رەھىمسىز ئۆكەرنى ئە - ۋەتىپ، خوجىنى چىدىغۇسىز قىيىن - قىستاققا ئېلىپ ئازابلاي - مەن. شۇنىڭ بىلەن خوجا ئىلاجسىز ماڭا بار - يوقىنىڭ ھەممە - سىنى بېرىدۇ. كەم قالغان جەرىمانىنى خوجىنىڭ ماڭا قىلغان ياخشىلىقىنىڭ يۈزىنى قىلغان بولۇپ كەچۈرۈم قىلىۋېتىمەن. شۇنىڭ بىلەن خوجا مەندىن چەكسىز مىننەتدار بولىدۇ ۋە ماڭا قىلغان بۇ ياخشىلىقىغا جاۋاب قايتۇرغىنىمدىن خۇشال بولىدۇ». بۇ ھېكايەتنى ئېيتىپ بېرىشىمدىكى مۇددىئا شولكى، - دەدى شەيبانىخان چىرايىغا ھىيلىگەرلىك بىلەن كۈلكە يۈگۈرتۈپ، - ئىلگىرىكى ھاكىم تەرىپىدىن جازالانغان ھېلىقى مەنەپدارغا ئوخشايتتىم. سۇلتان مەھمۇدخان بولسا دەل ھېلىقى شەپقەتلىك خوجا ئىدى. مانا ھازىر ئۇنىڭ ئاشۇ شەپقىتىگە جاۋاب قايتۇرىدى - غان پۇرسەت كەلدى، ئەمدىلىكتە ئۇنى ئۆلتۈرسەم ئەل - يۇرتقا نامەرد دېگەن پامان ئاتىقىم تارقايدۇ. شۇڭا ئۇنىڭ ياخشىلىقىنى ھېلىقى مەنەپدارنىڭ تەدبىرى بويىچە قايتۇرماقچىمەن.

— يەنىلا خان ئاغام دانادۇر، - دەدى ئىنىسى مەھمۇد سۇل - تان چىرايىغا كۈلكە يۈگۈرتۈپ، - ئول چاغدا ئەل - يۇرت سىد -

لىنى كەڭ قورساق، مېھرىبان، شەپقەتلىك دەپ ماختىشىدۇ. ئې-
سىل پەزىلەتلىرى يۇرت - يۇرتقا تارايدۇ.

— ئۆرەتۈپىدىن خەۋەر بارمۇ؟

شەيبانىخان ئىنىسىنىڭ ماختاشلىرىغا ئېرەن قىلماي، چالا
ھىجىيىپ ئولتۇرغان كۈيۈتۈغلى جانىبېك سۇلتاندىن سورىدى:

— خەۋەر بار، — دەدى جانىبېك سۇلتان، — پاسىبانلىرىم

نىڭ ئەسىرگە چۈشكەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان ئول ئاغا - ئىنى

مىرىزىلار بىز بىلەن سۈلھى ئۈزۈشكە ھازىرلىنىۋاتقانكەن. ئالىي-

لىرىنىڭ ئەۋەتكەن مەكتۈپىنى تاپشۇرۇپ ئېلىپ، سۈلھى تۈزگۈ-

دەك پۇرسەتنىڭمۇ قالمىغانلىقىنى ھېس قىلغان بولسا كېرەك.

سەيپىد مۇھەممەد مىرزا سالام بېرىش ئۈچۈن كېلىۋېتىپتۇ.

كەچكىچە يېتىپ كېلىشى مۇمكىن.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن بىلەن سەيپىد مۇھەممەد مىر-

زىنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىشىدىن ئەنسىرىگەن شەيبانىخان ئۆرە-

تۈپىگە چاپارمەن ئەۋەتىپ، ئاكا - ئۇكا مىرىزىلار قارشىلىق كۆر-

سەتسە، سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن سۇلتان ئەھمەدخاننى ئۆلتۈ-

رۈۋېتىدىغانلىقىنى، ناۋادا ئالدىغا چىرايلىقچە سالامغا كەلسە،

ئىشلارنى چىرايلىقچە ھەل قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ خەت يازغا-

ندى.

— مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن كەلمەي قويۇپتۇ - دە، —

دەدى شەيبانىخان ئەپسۇسلانغان ھالدا، — بوپتۇ، ئىنىسى بولسىد-

مۇ كەپتۇ. ئول سەيپىد مۇھەممەد مىرىزىنى بوش چاغلىغىلى بول-

مايدۇ. تاشكەنتكە كەلسە ياخشى مۇئامىلە بىلەن كۈتۈۋېلىنغان.

— ئايرىم سولامدۇق؟

— ياق. ئول ئاغا - ئىنى خانلارنىڭ قېشىغا ئاپىرىنغانلار. پا-

سىبانلىرىنىڭ ئەھۋالىنى كۆرۈپ قويسۇن. ئايغاقچىلار بابۇرنىڭ

دېرىكىنى ئالالايتىمۇ؟

— تېخىچە خەۋەر يوق، — دېدى جانىبېك سۇلتان، — ئەندى. دىجاندا ئەھمەد تەنبەل بىلەن ئۇرۇش قىلىپ يېڭىلىگەندىن كېيىن، ئوش تەرەپكە كەتكەنمىش. بىراق، بېرىپ بولغۇچە ئوشقا قالدۇرۇپ قويغان سەر كەردە — لەشكەرلىرى ئاھالىنى بۇلاپ — تا. لىغاچقا، ئوش ئاھالىسى قوزغىلىپ ئۇلارنى ئۇر — ئۇر قىلىپ قوغلاپ چىقىرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئوشتىمۇ تۇرالماي بەراكوھ تاغلىرىغا قېچىپ كېتىپتۇ. دېرىكىنى ئېلىشقا يەنە چاپارمەن ماڭغۇزدۇم.

شەيبانىخان ئارتۇقچە ئىپادە بىلدۈرمىدى. ئەمما، بابۇرنىڭ قېچىپ كەتكەنلىكىدىن ئەپسۇسلىنىۋاتقانلىقى چىرايىدىن بىلىنىپ قالغانىدى. قۇچىقى كەڭرى، ئوۋ نېمەتلىرى مول بەراكوھ تاغلىرىدىن بىر قاققۇنىنى ئىزدەپ تېپىشنىڭ تەسلىكى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى.

ئەسرگە چۈشكەندىن بېرى ئۆلۈم ۋەھمىسىدە تەقدىرىدىن قايغۇرۇپ، غەم — ئەندىشە ئىچىدە قالغان سۇلتان مەھمۇدخان خۇددى شىلىۋالغاندەكلا ياداپ كەتكەنىدى. قاراڭغۇ، زەي ئىچكىرى قازاننىڭ تۇڭلۇكىدىن كۈنبويى كۆز ئۈزمەيتتى. تىرىققىدە قىلغان شەپىدىنىمۇ چۆچۈپتتى. تاماق كۆتۈرۈپ كىرگەن خىزمەتكارلارغىمۇ ھىجىيىپ خۇشامەت قىلاتتى. «شەيبانىخان ئالىيلىرىدىن ئىكەنلىكى ھىممىتىگە تەشەككۈر. مىننەتدارلىقىمنى يەتكۈزۈپ قويدى. غايىلا» دېيىشنى ئۈنتۈپ قالمىتتى. ھەر ۋاقىلىق نامىزىدا بۇقۇلداپ يىغلىغىنىچە ئۈزۈندىن — ئۈزۈن دۇئا قىلاتتى. تەڭرىدىن شەيبانىخاننىڭ كۆڭلىگە ئىنساب — تەۋپىق تىلەيتتى. ئاكىسىنىڭ بۇ قەدەر قورقۇنچاقلىقىنى، ئاددىي خىزمەتكارلارغا قىلىۋاتقان

قۇللارچە خۇشامىتىنى كۆرگەن سۇلتان ئەھمەدخان نومۇستىن يېرىلغۇدەك بولاتتى. ئەمما، ئاكسىغا چىش يېرىپ بىر ئېغىز نەسەت قىلمايتتى، تەسەللىمۇ بەرمەيتتى. نومۇس، خورلۇق، ئەركىزلىك يۈرىكىگە نەشتەدەك سانجىلىپ، قىناپ ئازام بەرمەيتتى. كۈنبويى قاپىقىنى تۈرۈپ، ھېچكىمگە گەپ قىلماي ئولتۇرغىنى ئولتۇرغانىدى. ھەئە، تېخىچىلا ئۆلۈك — تىرىكلىكى ھەققىدە خەۋەر ئالالمىغان ئوغلى سەئىدخاندىن ۋايىم يەيتتى. ئاللاھتىن ئوغلىغا ئامان — ئېسەنلىك تىلەيتتى.

بۈگۈن ناشتىدىن كېيىن، شەيبانخاننىڭ چاقىرتقانلىقىنى ئاڭلاپ سۇلتان مەھمۇدخان باشقىچە جانلىنىپ كەتتى.

— شەيبانخان ئالىيلىرى بىزگە چوقۇم رەھىم — شەپ-قەت قىلىدۇ دېمىگەنمىدىم، — دېدى ئۇ ئەمىر — سەركەردىلىك رىنىڭ تەشۋىشلىك كۆزلىرىگە قاراپ، — ئۆلتۈرۈش نىيىتى بولسا، دەرگاھىغا چىللاپ يۈرمەيتتى. بۇ ياخشىلىقنىڭ ئالامىتى. ئۆز ۋاقتىدا مەنمۇ ئۇنىڭغا ياخشىلىق قىلغان. مېنىڭ سەركەردە — لەشكەرلىرىم بىلەن بۇخارا، سەمەرقەنتلەرنى بوي-سۇندۇرغان...

— بولدى قىلسىلا خان ئالىيلىرى، — سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ھەرقانچە قىلىپمۇ ئۆزىنى تۇتۇۋالماي زەردە قىلدى، — شۇنىمۇ ئەسلىرىدە تۇتسىلا، ئول شەيبانخان ئاشۇ سەركەردە — لەشكەرلىرىمىز بىلەن ئاخىرقى ھېسابتا سىلىنىمۇ ئەسىرگە ئالدى، تاجۇتەخت، سەلتەنەتلىرىنى تارتىۋالدى. سىلى ھازىرمۇ ھەم بىزنىڭ پاسىبانىمىز. خانلىق ھۆرمەتلىرىنى ساقلىغايلا.

سۇلتان مەھمۇدخان سەيپىد مۇھەممەد مىرزاغا يەرنىڭ تېگىدىن ئالىيىپ قاراپ قويۇپ، ئۇلۇغ — كىچىك تىندى.

— قېنى جانابىلار، شەپقەتلىك خانىمىز، قۇدرەتلىك ئىسكەندەر سانى شەيبانخان ئالىيلىرىنىڭ دەرگاھىغا مەرھەمەت قىلىدۇ.

لىشىسىلا.

ئىشىك تۈۋىدە پەيدا بولغان جانىبىك سۇلتان ئۇلارغا قاراپ مەغرۇرلۇق بىلەن گىدەيدى. تەلەپپۇزىدىن قىلچىلىك ھۆرمەت، تەۋازۇ يوق ئىدى. كۆزلىرىدىن كۈچلۈك مەسخىرە چىقىپ تۇراتتى. سۇلتان مەھمۇدخان ئۇنىڭغا ئېگىلىپ سالام بېرىۋەتتە. كەندىن كېيىن، بىرىنچى بولۇپ ئىشىكتىن چىقتى. سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ شەيبانىخاننىڭ ئالدىغا بارغۇسى، بولۇپمۇ ئاكە. سىنىڭ ئۇنىڭغا قىلغان خۇشامىتىنى، ئۇنىڭ ئالدىدىكى بىچارە تۇرقىنى كۆرگۈسى يوق ئىدى. ناۋادا جازا مەيدانىغا ئېلىپ ماڭغان بولسا، بېشىنى تىك تۇتۇپ باراتتى. ئۇ جانىبىك سۇلتاننىڭ ئەلپازغا قاراپ، تىرەجەپ تۇرۇۋالسا مەجبۇرىي ئېلىپ بارىدە. خانلىقىنى پەملىدى - دە، ئىلاجسىز ئىشىك تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ئۇنىڭغا سەيپىد مۇھەممەد مىرزا، سۇلتان مۇھەممەد خانىدە، نىغمەت مىرزا، سۇلتان جۈنەيدى بارلاس ۋە باشقا سەركەردە. لەر ئەگەشتى.

شەيبانىخان ئۇلارنى ھەشەمەتلىك ئوردىسىدا ساقلاپ تۇرغانىدى. نەچچە يىللاردىن بېرى ئۆزى ئولتۇرغان تەختتە شەيبانىدە خاننىڭ سۈر - ھەيۋە بىلەن گىدىيىپ ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپ، سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ يۈرىكى چايان چاققاندىك ۋىتۇزىدە ئېچىشتى. غەزەپتىنمۇ، خورلۇقتىنمۇ ئەيتاۋۇر، پۈت - قولىدا جان قالدى. بىراق يەنىلا ئۆلۈم ۋەھمىسى، جېنىنى ساقلاپ قېلىش تەمەسى غالىب كەلدى - دە، پايپاسلاپ كەلگىنىچە تەختنىڭ ئالدىغا كېلىپ يۈكۈندى:

— مۆھتەرەم سۇلتان شەيبانىخان ئالىيلىرىغا ئېھتىرام

بولغاي!

شەيبانىخان غالىبلارچە قىياپەت بىلەن سۇلتان مەھمۇدخانغا بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن، شاھنىشنىڭ ئوتتۇرىسىدا تېخىچە

ئۆرە تۇرغان سۇلتان ئەھمەدخان، سەيپىد مۇھەممەد مىرزىلارغا نەزەرىنى ئاغدۇردى. كۆڭلىدە ئۇلارمۇ سۇلتان مەھمۇدخاننى دوراپ يۈكۈنىدۇ دەپ ئويلىغانىدى. ئەمما ئۇلارنىڭ يا يۈكۈنمىي، يا قول باغلىماي تۇرغىنىنى كۆرۈپ غۇژزىدە ئاچچىقى كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ بىچارە تۇرقىدىن بىر ئاز تەسەللى تېپىپ، ئاچچىقىنى بېسىۋالدى.

— ئورۇنلىرىدىن تۇرسىلا ئالىلىرى، — دېدى شەيبانىخان «ئالىلىرى» دېگەن سۆزنى مەسخىرىلىك تەلەپپۇزدا قىلىپ، — شول تاپتا بول دەرگاھتا ئىككىمىزنىڭ ئورنىنىڭ ئالمىشىپ قېلىشى پۈتۈنلەي تەڭرىنىڭ ئىرادىسى. نېمىلا دېگەن بىلەن يەنىلا سىلگە رەھمەت ئېيتسام بولىدۇ. ناۋادا ئەينى ۋاقىتتا ياردەملىرىگە ئېرىشەلمىگەن بولسام بۇ تەخت — سەلتەنەت ماڭا نەدە تۇرۇپتۇ. ھەرقانچە ياخشىلىقنى بىلمەيدىغان ئادەم بولۇپ كەتسەممۇ، سىلنىڭ قىلغان ئول ياخشىلىقلىرىنى ياندۇرۇش مەجبۇرىيىتىم باردۇر.

— ئالىلىرى مەرھەمەتلىكتۇر، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ. — سۇلتان مەھمۇدخان ئالىلىرىغا كۇرسى قويۇپ بېرىڭلار.

ساراي بېگى بىر ياغاچ كۇرسىنى كۆتۈرۈپ كېلىپ، تەختنىڭ ئالدىغا قويۇپ بەردى. — قېنى جاي ئالسىلا، — دېدى شەيبانىخان سۇلتان مەھمۇدخانغا ئولتۇرۇشقا ئىجازەت بېرىپ.

ياغاچ كۇرسى بەكمۇ كونا ئىدى. ئۇنى شەيبانىخان مەخسۇس سۇلتان مەھمۇدخاننى ئولتۇرغۇزۇش ئۈچۈن نەدىندۇر تاپتۇرۇپ كەلگەندەك قىلاتتى. ياغاچ كۇرسى سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ بەستىلىك گەۋدىسىنى كۆتۈرەلمەي ئاللىك غىچىرلاپ كەتتى. شۇ ھامان

ئىككى تەرەپتە غادىيىپ ئولتۇرۇشقان شەيبانىخاننىڭ سەر كەردەدلىرى پىخىلداپ مەسخىرىلىك كۈلۈشتى. سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئولتۇرغان بۇ ئورنى شاھنشىنىڭ يا تۇرىگە، يا پەگاھ تەرىپىگە توغرا كەلمەيتتى. ئوڭ - سول تەرەپتە ئولتۇرغان ئەمىر - سەر - كەردىلەرنىڭ ئورنىغىمۇ تەۋە ئەمەس ئىدى. خۇددى سوراق قوبۇل قىلىۋاتقان جىنايەتچىنىڭ ئولتۇرىدىغان جايىدىن پەرقلەنمەيتتى. ھەئە، شەيبانىخان ئولتۇرغان ئالتۇن تەخت بىلەن سۇلتان مەھمۇدخان ئولتۇرغان ئەبجىقى چىقىپ كەتكەن بۇ ياغاچ كۇرسى رو - شەن سېلىشتۇرما بولۇپ قالغانىدى. ئاكسىنىڭ بۇقەدەر ھاقارەتلىك مەسخىرىگە ئۇچراۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغان سۇلتان ئەھمەدخان غەزەپتىن يېرىلغۇدەك بولۇپ كەتكەنىدى. لېكىن، شاھنشىنىڭ ئىشىك تۈۋىدە قىلىچ يالىڭاچلاپ تۇرغان بىر توپ جاللاتلارنىڭ ھەيۋىسى بىلەن قولىنى مەھكەم تۇتقىنىچە سوغۇق تەرلەپ تۇرغان ئوغلى باباچاقخان ئۇنىڭ غەزىپىنى بېسىپ قويدى. شۇنداق، دۇنيادىكى ھەرقانداق بىر ئاتا ئوغلىنىڭ كۆز ئالدىدا خورلىنىشىنى، ھاقارەتلىنىشىنى ياكى ئۆزىنىڭ كۆز ئالدىدا ئوغلىنىڭ ئۆلتۈرۈلۈشىنى خالىمايدۇ. شۇ تاپتا غەزىپىنى باسالماستىن شەيبانىخان بۇ ئىككى ئېھتىماللىقنىڭ خالىغان بىرىنى قىلىشى مۇمكىن ئىدى. شۇڭا غەزىپىنى زورغا بېسىۋېلىپ ئوغلىنىڭ قولىنى مەھكەم قىستى.

— گەپنى ئۇزارتمايلى، — دېدى شەيبانىخان ئارىدىكى ئېغىر سۈكۈتنى بۇزۇپ، — جانابى ئاغا - ئىنى سۇلتانلارنىڭ سەمگە ئاۋۋال شۇنى سېلىپ قويايىكى، كۆڭلۈڭلارنى توق تۇتۇڭلار. سىلەرنى زىنھار ئۆلتۈرۈش خىيالىم يوق. لېكىن، ھەرقانداق مېھرى - شەپقەتنىڭمۇ ئاز - تولا مۇددىئاسى بولىدۇ. تا مۇشۇ كەمگىچە خانلار نەسلىدىن بىرەر مەلىكىگە نىكاھلىنىشىنى ئارزۇ قىلىپ كەلگەندىم، سەمەرقەنتنى ئالغىنىمدا، بابۇر مىرزا مۇرادىم.

نى ھاسىل قىلىپ، ئىگىچىسى خانزادە خېنىمنى نىكاھىغا بەر-
دى. دېمەك، ئەمىر تۆمۈر نەسلىگە ئۆيلىنىش ئارزۇيۇم ئەمەلگە
ئاشتى. ئەمدى تۇغلۇق تۆمۈر ئەۋلادىغىمۇ ئۆيلەنگۈم بار. ئەمەلىي-
يەتتە بۇ نىكاھ بىزنى تۇغقاندارچىلىققا باشلايدۇ. ئۇرۇق - تۇغقان
بولۇپ ئۆتسەك، كېيىنكى ئەۋلادلىرىمىز دۈشمەنلىكنى تاشلاپ،
ئۆم، ئىتتىپاق ياشايدۇ. شۇڭا سىلەردىن ئۆزۈمگە، ئوغلۇم تۆمۈر
سۇلتانغا ۋە كۈيۈنلۈم جاننىپەك سۇلتانغا ئۈچ خاتۇننى سورايد-
مەن.

— ئادالەتپاناھ خان ئالىيلرىنىڭ ئوتتۇرىمىزدىكى ئاداۋەت-
نى كۆتۈرۈۋېتىپ، دۈشمەنلىكنى نىكاھ يولى بىلەن تۇغقاندارچى-
لىققا ئالماشتۇرماق بولغانلىقى بىز ئۈچۈن كاتتا شەرەپتۇر، —
دېدى سۇلتان مەھمۇدخان قول باغلاپ تۇرۇپ، — ئالىيلرى
شۇنچىلىك شەپقەت قولىنى سۇنغان يەردە ھېلىغۇ ئۈچ خاتۇنكەن،
ئوتتۇز خاتۇن سورىسىلىمۇ قولمىز كۆكسىمىزدە.
ئاكسىنىڭ بۇ جاۋابىنى ئاڭلاپ سۇلتان ئەھمەدخان نومۇس-
تىن يەرگە كىرىپ كەتكۈدەك بولدى.

— سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلرى ئەزەلدىن مەرھەمەتلىك-
تۇر، — دېدى شەيبانخان مەغرۇرلۇق بىلەن، — ئەمەسە سىلى
شۇنداق دەپ رازىلىق بەرگەندىكىن، مەنمۇ كۆڭلۈمگە پۈككىنىمنى
دەۋىرەي. ئالىيلرىنىڭ كىچىك سىڭلىسى مەلىكە دۆلەتسۇلتان
خېنىمنى ئوغلۇم تۆمۈر سۇلتانغا نىكاھلاپ قويايلى. جاھاندا
ياتلارنى تۇغقان قىلىش ئۈچۈن قۇدا بولۇشتىنمۇ ياخشى يول يوق-
تۇر. ئەمدى ئۆزۈم بىلەن جاننىپەك سۇلتانغا كەلسەك، جانابى خان
ئالىيلرىنىڭ ھەرىمىدە بىر - بىرىدىن گۈزەل، ئاي مەسەللىك
خاننىش - بانۇلار كۆپتۇر. ناۋادا ئالىيلرىغا ماقۇل كەلسە، ئا-
شۇلاردىن خاننىش ئايشە سۇلتان خېنىم بىلەن خاننىش قۇتتىنگار
خېنىمنى تالاق قىلغان بولسىلا، ئۇلارنى بىرىدىن نىكاھىمىزغا

ئالغان بولساق، ھەم بۇنى ئالىيلىرىنىڭ بىزگە كۆرسەتكەن چەك-سىز ھىممىتى دەپ بىلسەك.

«ھايۋان! مۇناپىق! بۇنداق خورلىغىچە ئۆلتۈرۈپلىۋەتسەڭ بولماسمىدى؟!...»

شەيبانىخاننىڭ تەپ تارتماي ئاكىسىنىڭ خانىشلىرىنى خو-تۇنلۇققا سورىشى سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ قاتتىق غۇرۇرغا تەگكە-ندى. غەزەپتىن دىر - دىر تىتىردى، كۆزلىرى قانغا تولدى.

— قۇدرەتلىك خان ئالىيلىرىنىڭ تەلىپى ئىجابەت بول-غاي، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان ئىگىرىغاندەك بىر ئاۋازدا، — ھازىردىن باشلاپ خانىش ئايشە سۇلتان خېنىم بىلەن خانىش قۇت-نىگار خېنىم ئۈچ تالاق.

«ئاھ تەڭرىم، يەنە قانداق خورلۇقلارغا گۇۋاھ قىلارسەن؟!...» ئاكىسىنىڭ بۇ شەرمەندىلەرچە جاۋابىنى ئاڭلاپ، سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ ۋۇجۇدىدىكى قاننىڭ ھەممىسى مېڭىسىگە ئۆردى. ئەمدى ئۇنىڭ سەۋر قاچىسى پۈتۈنلەي تولغانىدى. گەپ قىل-ماقچى بولۇپ ئاغزىنى ئۆمەللەپ تۇرۇشىغا، بىردىنلا مېڭىسىگە پىچاق سانجىلغاندەك بولۇپ، كۆز ئالدى قاراڭغۇلاشتى - دە، سەن-تۇرۇلۇپ يىقىلدى. سەيبىد مۇھەممەد مىرزا قاتارلىق بىرقانچە ئەمىرلەر دەرھال ئۇنى يۆلەشكە تۇتۇندى. بۇ خورلۇق، ھاقارەتكە بەرداشلىق بېرەلمىگەن سۇلتان ئەھمەدخان غەزەپتىن بوغۇلۇپ ھوشىدىن كەتكەندى.

شەيبانىخان بۇنىڭغا پەرۋا قىلمىغان ھالدا، ئۆزىگە ھاماقەت-

لەرچە قاراپ تۇرغان سۇلتان مەھمۇدخانغا تەشەككۈر بىلدۈردى:

— ئالىيلىرىنىڭ كۆڭلى - كۆكسى ھەقىقەتەن دەريادەك

كەڭرى ئىكەن، كۈللى ئىنسان قېرىنداشتۇر، دەيدىغان گەپ بار.

بىزلەرگە دۈشمەنلىشىش نە ھاجەت. بىردەمدىلا تۇغقان بولۇپ

قالدۇق مانا. شول تاپتا كىممۇ بىزنى رەقىبىلەر دەپ پىتنە قىلا-

لىسۇن. خالسىلا بىرنەچچە كۈن تۇرسىلا، مېھماندار چىلىق قىل-
لىشايلى. سىلىگە ساھىبخانلىق قىلىپ، ئۆز قولىم بىلەن بىر
پىيالە چاي تۇتۇۋالاي.

— ئالىيلرنىڭ ھىممىتىگە تەشەككۈر، — دېدى بېشىنىڭ
ئامان قالغىنىغا خوش بولغان سۇلتان مەھمۇدخان شەيبانىخاننىڭ
قېشىدىن تېزىرەك كېتىشكە ئالدىراپ، — كۆڭۈللىرىگە كەلمىسە
مېھماندار چىلىقتىن ئۆزرە سورايمەن.

— ئۇنداق بولسا مەنمۇ تۇتۇۋالماي، ھەرقاچان سىلىمۇ ئاتا
مىراس زېمىنلىرىنى سېغىنىدىلا. بۇنىڭدىن كېيىن بۇ تەسەررۇپقا
مېھمان تەرىقىسىدە كەلسىلە، ھەرقاچان قولىم كۆكسۈمدە. شەرت
شۇكى، يالغۇز كەلسىلە. ھە راست، ئىنىلىرى ئالاچەخاننىڭ
خانزادىسى سەئىدخاننى ئاخسى ئەمىرى شەيخ بايازىد جەڭ مەيدانى-
دىن جاراھەتلەنگەن ھالەتتە تېپىۋېلىپ دەرگاھىمغا ئەۋەتىپتۇ.
ھازىر جەرراھلار ئەملەۋاتىدۇ. ئول خانزادىنىڭ ئاخسىدىكى جەڭدە
كۆرسەتكەن باھادىرلىقىنى كۆرۈپ، بەكلا قايىل بولۇپ قالغانىم.
دىم. شۇڭا ئۇنى تەربىيەمگە ئېلىپ، بىرنەچچە ۋاق يېنىمدا تۇر-
غۇزماقچىمەن.

— شۇنداق قىلىسلا. ئۇمۇ پەرزەنتلىرىگە ئوخشاش، — دېدى
سۇلتان مەھمۇدخان خۇشامەتكۈيلۈك بىلەن، — يانلىرىدا تۇرسا
پەزىلەت ئۆگىنىدۇ، باھادىرلىقلىرى ئۇدۇم بولىدۇ.
شەيبانىخان سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ تۇرپانغا قايتقاندىن كې-
يىن قايتا لەشكەر تارتىپ كېلىشىدىن ئەنسىرەپ، سەئىدخاننى
تۇرغاق قىلىۋېلىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى.

شۇنداق قىلىپ سۇلتان مەھمۇدخان بېشىنىڭ ئامان قالغى-
نىغا شۈكۈر قىلىپ، ھوشسىز ياتقان ئىنىسى سۇلتان ئەھمەدخان-
نى مەپىگە سېلىپ تاشكەنتتىن چىقىپ كەتتى.

كەچ كۈزنىڭ ئاچچىق شامىلى شەپقەتسىزلىك بىلەن نەشتە سانجىيتتى. بابۇر ئوت - چۆپلىرى قۇرۇپ، گۈزەللىكىنى يوقاتقان ئىلەك يايلىقىدا قەلبىدىكى ئازاب، ھەسرەت، قايغۇ، تەشۋىشلىرىدە - گە قىلچىلىك تەسەللى تاپالمىدى. شۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ ئىچىمۇ مۇشۇ يايلاقتەك قۇپقۇرۇق ئىدى. ئاچچىق شامال ھۇشقىتىپ تۇر - غان دالدا ئېغىرلاشقان قەدەملىرىنى ئاستا يۆتكەپ يالغۇز ئايلىد - ناتتى. گاه ئۈمىد، گاه ئۈمىدسىزلىك ئارىلاشقان تۇيغۇلار يۈرد - كىنى قۇرتتەك غاجلاپ ئارام بەرمەيتتى. يىراق - يىراقلاغا تە - كىلگەن كۆزلىرىدىن مۇڭ - ھەسرەت تۆكۈلەتتى. توختىماي ئۇ - لۇغ - كىچىك تىناتتى. نۆكەرلىرى ئوۋلاپ كەلگەن ياۋا توشقان، كېپىك، جەرەنلەرنىڭ كاۋاپلىرى ئاغزىغا تېتىمايتتى. ئانىسى قۇتلۇقنىڭ خېنىمنىڭ چېدىرىغا ئۆزىنى زورلاپ تۇرۇپ كىرەت - تى. گەرچە ئانىسى قاقشىمىغان، دەرد تۆكۈمگەن بولسىمۇ، بۇ ۋەيرانچىلىق، سەرگەردانلىقنىڭ سەۋەبچىسى ئۆزىدەك تۇيغۇغا كې - لىپ، ئانىسىنىڭ ھەسرەتلىك كۆزلىرىگە، غەمكىن چىرايىغا قاراشقا جۈرئەت قىلالمايتتى.

ھەئە، ئەندىجاندىكى مەغلۇبىيەتتىن كېيىن، ئوشتا تۇرۇش - قىمۇ ئامال بولماي، بەرەكۇھ تاغلىرىغا قېچىپ كەلگەن بابۇر ئاي - غاچقىلىرى يەتكۈزگەن بىر - بىرىدىن دەھشەتلىك خەۋەرلەرنى ئاڭلاپ، ئىشەنچىنى پۈتۈنلەي يوقاتقاندى. ئىككى تاغىسىنىڭ ئە - سىرگە چۈشۈپ تەلتۆكۈس مەغلۇپ بولۇشى، شەيبانىخاننىڭ ئۇلارنى ھاقارەتلەپ، خوتۇنلىرىنى مەجبۇرىي تالاق قىلدۇرۇپ، كۆز ئالدىدىلا نىكاھىغا ئېلىۋېلىشى، سۆيۈملۈك مومىسى ئىمان

دۆلەت خېنىمنىڭ قازا قىلىشى... ئۇنىڭغا قاتتىق ئېغىر كەلگەندە - ئاخشىدا نەزەرىدە قىلىنغان ئىنسى جاھانگىر مىرزىنىڭ شەيخ بايازىدىن كۆزىنى غەلەت قىلىپ قېچىپ كېلىشى ئۇنىڭغا ئاز - تولا تەسەللى بولدى. گەرچە بۇ ۋەيرانچىلىق، سەرسانىنىڭ تۇنجى سەۋەبچىسى ئاشۇ ئەقىلسىز، ۋاپاسىز ئىنسى بولسىمۇ، يەنىلا ئۇنىڭغا قۇچاق ئېچىپ كۆرۈشتى. قىلغان - ئەتكەنلىرىنى يۈزىگە سېلىپ خىجىل قىلمىدى.

«خۇداغا يۈزىڭ قەتئە شۈكۈر. ھەرنە بولسا ئانامنى يېنىم - دىن ئايرىمىغانكەنمەن. بولمىسا شەيباقنىڭ تاغلىرىمغا قىلغان ھاقارەتلىرىگە ھەرگىز بەرداشلىق بېرەلمەيتتى. بۇزۇك مومام ئىسان دۆلەت خېنىمۇ دەرد ئىچىدە ئۆلۈپ كەتتى. ئىگىچەم خانزادە خېنىمنىڭ ئەھۋالى قانداقراقىن؟ ئايغاقچىلارنىڭ دېيىد - شىچە بويىدا بارمىش. بەلكىم قورسىقىدىكى بالىسىغا تارتىشىپ، ئول شەيباقنىڭ ھەرىمىدە ئازاب تارتىشقا رازى بولغاندۇر. ھەر - قانداق بىر ئانا پەرزەنتىنىڭ يېتىم بولۇپ قېلىشىنى خالىمايدۇ. ئىگىچەمۇ شۇنداق، ئۇ مېنى دەپ ئاشۇ ئازابىنى، خورلۇقلارنى تارت - تىشقا رازى بولغانىدى. ئەمدى قورسىقىدىكى بالىسى ئۈچۈن يا - شايدۇ. نېمىلا بولمىسۇن، ئىنىم جاھانگىر مىرزىنىڭ يېنىمغا قايتىپ كەلگىنى ياخشى بولدى. گەرچە قولىمىزدا نە سەلتەنەت، نە زېمىنىمىز بولمىسىمۇ، ئاشۇ شور پېشانە ئىگىچەمدىن باشقا قېرىنداشلار بىللە تۇرۇپتىمىز. شەپقەتلىك ئاللاھنىڭ بۇ ئىنايەت - تىگىمۇ شۈكۈر...»

ئېگىز بىر دۆڭگە چىقىۋالغان بابۇر ھىسار تەرەپكە ئۈمىد بىلەن نەزەر تاشلايتتى. چەت - چۆرىسىگە كۆز يەتكۈسىز ئىلەك يايلىقى تىپتىنچ بولۇپ، نە ئاتلىق، نە پىيادە بىرەر ئادەمنىڭ قارىسى كۆرۈنمەيتتى.

«... خۇسرەۋ شىھىنىڭ نامەردلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، زىيادە ئۈمىد باغلاپ كەتتىمۇ نېمە؟ قاسىمبەگ قاۋچىن مېنى ھىسار تەرەپكە كېلىشكە چاقىرىمەن ئەۋەتىشىدە نېمىنى كۆزدە تۇتقان بول -

غىبىدى؟ ئۇ خۇسرەۋ شاھتىن ئېنىق جاۋاب ئالماي تۇرۇپلا ماڭا خەۋەر بەرمىگەندۇ ھەقىچان؟ خۇسرەۋ شاھ ئىشەنچلىك ئادەم ئە - مەس. گەرچە ئۇنىڭ تەۋەلىكىدىن ئىككى نۆۋەت ئۆتكەن بولسام - مۇ، باشقىلارغا قىلغان ئادەمگەرچىلىكىنى ماڭا قىلمىدى. ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ نىيىتى قانداقراقكىن؟ قاسمبەگ قاۋچىن پۇخ - تا، تەدبىرلىك ئادەم. بىرەر ئاساسى بولمىسا، ھىسار تەۋەسىگە كېلىشىمنى تەلەپ قىلمايتتى. مەيلى، يەنە بىرنەچچە كۈن سەۋر قىلاي. ياخشى خەۋەر كېلىپ قالار...»

ئۇ دۆڭدىن چۈشۈپ چېدىر تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ئۇ ئەندىجان - دىكى جەڭدە بار بىساتىدىن تامامەن ئايرىلغانىدى، نۆكەرلىرى ئۇنىڭ شاھانە چېدىرىنىلا ساقلاپ قالغانىدى. ھازىر ئاشۇ چېدىردا ئانىسى قۇتلۇقنىڭ خېنىم تۇرۇۋاتاتتى. نۆكەرلەر ئۇنىڭغا ئالچۇق^① ياساپ بەرگەنىدى.

«تەقدىر - قىسمەت دېگەن ئاجايىپ بولىدىكەن. ھەشەمەتلىك ئوردىلاردا، كاتتا قەسىرلەردىمۇ ياشاپتىمەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ۋەيرانە بىر ئالچۇقنىڭ پاناھگام بولۇپ قالىدىغانلىقىنى زىنھار ئويلىمىغانىكەنمەن. بۇنىڭغىمۇ شۈكۈر. باشتا بەرگەن ئىگىسى كېيىنمۇ بېرەر...»

ئالچۇققا كىرگەن بابۇر ئەنە شۇلارنى خىيال قىلغاچ، يۇمشاق تۆشەككە يانپاشلىدى.

— ئالىيلارغا مەلۇم قىل، كۆرۈشمەن!
بابۇر شىرىم تاغايىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ لىككەدە بېشىنى كۆتەردى:

— تاغا كىرىۋەرسىلە.

شىرىم تاغايى كىرىپ سالام بەردى.

— يۇقىرى ئۆتسىلە تاغا.

شىرىم تاغايى «بىسىمىلاھىر رەھمانىر رەھىم» دېگىنىچە با - بۇرنىڭ ئاياغ تەرىپىدە ئولتۇردى. گەرچە كوت - كوت، چېقىمچى

① ئالچۇق — كەپە.

بولسىمۇ، يېنىدىن ئايرىلماي خىزمىتىنى قىلىپ كېلىۋاتقان بۇ ئانا جەمەت شىرىم تۇغقىنىنى بابۇر خېلىلا ھۆرمەتلەيتتى. ئەمىر - سەرکەردىلىرى ئارىسىدا يېشى ئەڭ چوڭ كىشىمۇ مۇشۇ ئىدى. بابۇر ئۇنىڭ ئاپئاق ساقاللىرىغا، جۈدەڭگۈ چىرايىغا ھۆرمەت بىلەن نەزەر تاشلىدى.

— مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننى دېرەكلىگىلى كەتكەن ئايغاقچى قايتىپ كەلدى ئايلىلىرى.

— كۆرەگان جانابلىرى ھازىر نەدىكەن؟

— قارا تىگىن تەرەپتىكى تاغلاردا قېچىپ يۈرۈپتۇ، — دېدى

شىرىم تاغايى چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ، — ئىلكىدە شۇنچە كۆپ نۆكۈرى تۇرۇپمۇ، شەيبانىخان بىلەن روبىرو كېلىشكە پېتىنالا. مىغان چېغى، ياكى سۇلتان مەھمۇدخان ئايلىلىرىنىڭ ئارقىسىدە دىن بارماپتۇ. خېلى باھادىرلاردىن دەپ ھېسابلايتتىم. ئەسلىدە بىر توخۇ يۈرەك ئادەم ئوخشايدۇ...

شىرىم تاغايى ئادەتتە ھەرقانداق بىر ئادەمنى يامانلاپ، قىلغان ئىشىدىن قۇسۇر چىقىرىپ تۇرۇپ گېپىنى قىلاتتى. بابۇر ئۇنىڭ بۇ خۇيىنى ئوبدان بىلگەچكە، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننى يامانلاشلىرىغا ئانچە ئېتىبار قىلىپ كەتمىدى:

— مۇددىئاسىنى بىلەلەپتىمۇ؟ قارا تىگىن ئۇزاق جان

ساقلاشقا مۇۋاپىق جاي ئەمەس.

— خۇسرەۋ شاھ بىلەن خەت - ئالاقە قىلىشقان چېغى.

مۇددىئاسى ھازىرچە ئېنىق ئەمەس. ئەمما، ئايغاقچىمىز خۇسرەۋ شاھ ئەلچىسىنىڭ ئۇنىڭ دەرگاھىغا كەلگەنلىكىنى كۆرۈپتۇ. ئەھۋالدىن قارىغاندا خۇسرەۋ شاھتىن پاناھلىق تىلىگەن ئوخشايدۇ. ئەسلىدە سىلىنىڭ دەرگاھلىرىغا سالامغا كېلىشى كېرەك ئىدى...

بابۇرنىڭ قۇلىقىغا شىرىم تاغايىنىڭ كېيىنكى سۆزلىرى

كىرمىدى.

«مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان خۇسرەۋ شاھ بىلەن ئالاقە قىلىشقان بولسا، مەن ھىسارغا ئۈمىد باغلىمىساممۇ بولغۇدەك. خۇسرەۋ شاھ ئەزەلدىن مەندىن ئېھتىيات قىلىپ كەلگەن. ئۇ ئۆزىگە ئىتتىپاقچى ئىزدەسە چوقۇم مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننى تاللايدۇ. قاسىمبەگ قاۋچىنىڭ قېشىمغا دەرھال چاپارمەن ئەۋەتە. مەسلىكى مۇشۇ سەۋەبتىن ئىكەن — دە. بوپتۇلا، خۇسرەۋ شاھ بىلەن مېنىڭ كۆمەكلەشكىنىمدىن، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ كۆمەكلەشكىنىنىڭ يولى بار. چۈنكى، خۇسرەۋ شاھ ماڭا ئىشەنمەيدۇ. مېنى ھامان بىر كۈنى ئىككى نەۋرە قېرىندىشىمنىڭ قىساسىنى ئالىدۇ دەپ ئويلايدۇ. كۆرەگان جانابلىرى ئۇنىڭ كۈچىدىن پايدىلىنىپ شەيبانخانغا تاقابىل تۇرسا مەيلى ئەمەسمۇ. ماڭمۇ باشقا بىر يول چىقار. قاسىمبەگ قاۋچىنىدىن تېزىرەك چا- پارمەن كەلسە بولاتتى...»

كوتۇلداشلىرىغا بابۇرنىڭ ئىپادە بىلدۈرمىگىنىنى كۆرگەن شىرىم تاغايى ئاستا سورىدى:

— ئىلەك يايلىقىدا تۇرۇۋەرمەي، يۇرت ئىچىگە يۆتكىلەيلىدە. مېكىن. ھېچبولمىغاندا خوجا ئىماد تەۋەسىگە بارساق ھىسارغىمۇ يېقىن. قاسىمبەگ قاۋچىن بىلەن ئالاقىلاشماقۇمۇ ئاسان بولاتتى. ئۇل قاۋچىنبەگ جانابلىرىمۇ خۇددى ئالتىنچى ئاينىڭ پاقىسىدەك يوقاپلا كەتتى. يا ھالال، يا ھارام دەپ جۈپلۈسە بولاتتى. سوغۇق بارغانسېرى كۈچىيىپ كېتىپ بارىدۇ. ئالچۇق ئەمدى بۇ سوغۇققا دالدا بولالمايدۇ. قاۋچىنبەگ ھىسارنىڭ ئىسسىق سارايللىرىدا راھەتلىنىپ ئولتۇرىدىغاندۇ بەلكىم.

— يەنە بىر — ئىككى كۈن ساقلاپ باقايلى، — دېدى بابۇر، — قاسىمبەگ قاۋچىنىڭ چاپارمىنىگە مۇشۇ يەردە كۆرۈشەيلى دەپ قويۇپتىمىز. قوزغىلىپ كەتسەك ئۇچرىشالماي قالغىمىز.

بابۇر توغرا پەرەز قىلغانىدى. ئەتىسى چاشگاھ ۋاقتىدا قا- سىمبەگ قاۋچىنىڭ چاپارمىنى يېتىپ كەلدى. بەگ سۈپەت بىر

ئادەم يەتتە - سەككىز نۆكەر بىلەن بىللە كەلگەنىدى.
 — بۇ كىشى خۇسرەۋ شاھنىڭ ئىنىسى باقى چاغانىيانى
 تارخانىنىڭ سەركەردىلىرىدىن خەتتەپ قارشى بولىدۇ، — دەپ ئۆز
 نۇشتۇردى چاپارمەن.

— پادىشاھ ئالىيلرىغا ئېھتىرام بولغاي، — دەپدى خەتتەپ
 قارشى بابۇرغا سالام بېرىپ، — كەمىنلىرىنى باقى چاغانىيانى
 جانابلىرى بىلەن قاسىمبەگ قاۋچىن جانابلىرى ئەۋەتتى. شول
 تاپتا ئۇلار يوللىرىغا مۇنتەزىر بولۇپ تۇرۇۋاتىدۇ.

— ئۇلار ھازىر نەدە؟ — ئالدىراپ سورىدى بابۇر.
 — ئۇلار پادىشاھ ئالىيلرىنىڭ ئىستىقبالىغا تىرىمىزدا
 چىقماقچى.

— بولىدۇ، بېرىپ جاۋابىمنى يەتكۈز سۇنلا. تىرىمىزدا كۆرۈ-
 شەيلى.

خەتتەپ قارشى بابۇر بىلەن خوشلىشىپ كېتىپ قالدى. چا-
 پارمەن يول باشلايدىغان بولۇپ قېپقالدى.

— ئول باقى چاغانىيانى ئىشەنچلىكىمدۇر، — دەپدى شىرىم
 تاغايى خەتتەپ قارشىنى ئۈزىتىپ قويغاندىن كېيىن، — ئاغىسىد-
 نىڭ ئىرادىسىگە باقماي بىز بىلەن ئىتتىپاقلىشىشقا ئىختىيار
 قىلغىنىغا ھېچ ئىشەنگۈم كەلمەيدۇ. ئوشۇق - تۆشۈك يول مېڭىپ
 يۈرمىسەك بولاتتى دەيمىنا. سەرپولىدىكى جەڭدىمۇ ھەمدەم بولۇشقا
 ۋەدە قىلىپ قويۇپ كەلمىگەنىدى.

بابۇر ئۇنىڭ كوتۇلداشلىرىغا پەرۋا قىلماي، نۆكەرلەرنى
 يۈك - تاقىلارنى يىغىشتۇرۇپ سەپەر تەييارلىقى قىلىشقا بۇيرۇدى.

※ ※ ※

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن
 سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ ئارقىسىدىن بېرىشنى ياكى شەيبانخان
 بىلەن كۈچىنىڭ يېتىشىچە تىرىكشىشنى بىلەلمەي، باش قېتىند-

چىلىقتا قالغانىدى. ئاكا - ئۇكا خانلارنىڭ ئارقىسىدىن بارسا، ئۇلارنىڭ ھامان لەشكەر توپلاپ قايتىپ كېلىدىغانلىقى ئۇنىڭغا ئا - يان ئىدى.

«خانلارنىڭ يېنىدا ئىنىم سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بار. مې - نىڭ بېرىشىم ھاجەتسىز. ئۇ لەشكەرى ئىشلارنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدۇ. ئەڭ ياخشىسى ئۇلارنىڭ قايتا لەشكەر تارتىپ كېلىشى - نى ساقلاپ تۇراي. بىراق، قارا تىگىن ئۇزاق مۇددەت پاناھلانغۇدەك جاي ئەمەسكەن. ئۆرەتۆپىدىن ئالدىراپ يېنىپ چىقىمىسام بوپتە - كەن. مۇناپىق شەيبانىخاننى خانلارنىڭ جېنىغا قەست قىلمىسۇن دەپ قاپتىكەنمەن. ئۇنىڭ خانلارنى يولغا سېلىۋېتىدىغانلىقىنى بىلگەن بولسام، ئۆرەتۆپىنى مەھكەم بېكىتىپ تۇراركەنمەن. مانا ئەمدى ئۆرەتۆپىمۇ شەيبانىخاننىڭ قولىغا ئۆتۈپ كەتتى. قارا تى - گىن بولسا چوڭراق ئىش تەۋرىتىشىنى كۆڭلىگە پۈككەن ئادەمگە پاناھلانغۇدەك جاي ئەمەس. بابۇر پادىشاھنىڭ ئىلكىدە نە لەشكەر، نە ۋىلايەتنىڭ تايىنى يوق. ئەھۋالى مەندىنمۇ بەتتەر. ياخشىراق بىرەر ۋىلايەتنى قولۇمغا كىرگۈزۈۋالسام، ئاغا - ئىنى خانلار قاي - تىدىن لەشكەر تارتىپ كېلىپ بولغۇچە، شەيبانىخان بىلەن تىر - كەشكەچ تۇراتتىم. ئەھمەد تەنبەل بىلەن ئالاقىلىشىپ كۆرەيمۇ - يا؟ نېمىلا دېگەنبىلەن ئۇ مېنىڭ كۆكۈلدىشىم، تەلپىمنى يەردە قويماستىن...»

ئۇنىڭ ئەھمەد تەنبەل بىلەن بىرلىشىش پىلانى تېزلا بەربات بولدى. ئەھمەد تەنبەل ئۇنىڭ تەكلىپىنى كەسكىنلىك بىلەن رەت قىلغانىدى. شۇ كۈنلەردە شەيبانىخان بابۇر بىلەن مۇھەممەد ھۈ - سەيىن كۆرەگاننى تۇتۇپ، تولۇق خاتىرجەم بولۇش ئۈچۈن ئۇلارنى ھەر تەرەپتىن ئىزدەۋاتاتتى. شەيبانىخان بىلەن ئۇچرىشىپ قالسا تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا ئايان ئى - دى.

ئۇ نېمە قىلارنى بىلەلمەي تازا غەمگە پېتىپ تۇرغىنىدا،

ئويلىمىغان يەردىن خۇسرەۋ شاھنىڭ چاپارمىنى يېتىپ كەلدى. ھەئە، شۇ كۈنلەردە شەيبانىخان تەرەپ - تەرەپكە پايلاقچى، لەشكەر ئەۋەتىپ، بابۇر بىلەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ دېرىكىنى قىلغاچ، خۇسرەۋ شاھنى يوقىتىپ ھىسار بىلەن قۇند دۈزنى ئېلىشنىڭ تەييارلىقىنى قىلىۋاتاتتى. خۇسرەۋ شاھ شۇ سەۋەبتىن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا چاپارمەن ئەۋەتكەنىدى. ئۇ خۇسرەۋ شاھنىڭ خېتىنى ئېچىپ ئوقۇدى:

«ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم!

ھۆرمەت ئېتىبارى پادشاھ سۈپەتلىك، مەردۇ مەردا - نىلقى باھادىر سۈپەتلىك، پەزىلەت ۋە پاراستى دانىشمەن سۈپەتلىك مىرزا مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان جانابلىرىغا كەمىنە خۇسرەۋ شاھتىن بېھىسپا سالاملار بولغاي. ئۇشبۇ كۈنلەردە مۆھتەرەم سۇلتان مەھمۇدخان ئا - لىلىرىنىڭ ئۆزى پەرۋىش قىلغان تۈزكۈر شەيبانىخانغا تۇتقۇن بولۇپ، سەلتەنەت، تاجۇتەختتىن ئايرىلىپ ئاتا مىراس زېمىنىغا ھەيدەلگەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ تولىمۇ ئەپسۇسلاندىم. كۆڭۈل ئارامىم بۇزۇلۇپ، ئۇيقۇم ھارام، تا - ئاملىرىم زوقۇم^① بولدى. نامەردكە كۆڭۈل بېرىش خۇددى توڭلاپ قالغان يىلانغا ئىچ ئاغرىتىپ قويىنغا سالغاندەك ئىبرەتلىك ئىش ئىكەنلىكىنى يەنە بىر قېتىم ھېس قىل - دىم. خەيرىيەت، بۇگەپلەرنى دەپ كۆڭۈل جاراھەتلىرىنى تاتىلماي. ئايغاچچىلاردىن خەۋەر تاپتىمكى، ئول مۇناپىق شەيبانىخان مۇشۇ نېسىۋىسىگىمۇ شۈكۈر قىلماي، بابۇر پادشاھ بىلەن جانابلىرىنىڭ جېنىغا قەست قىلىش ئۈچۈن تەرەپ - تەرەپكە لەشكەر ماڭدۇرۇپ ئىزدەتكۈزۈۋېتىپتۇ. سىلنىڭ رەقىبلىرى ئەلۋەتتە بىزنىڭمۇ رەقىبلىرىمىز - دۇر. بەلكىم مەرھۇم سۇلتان مەھمۇد مىرزانىڭ ئىككى

① زوقۇم — زەھەر.

خانزادىسى ئۈچۈن مەندىن رەنجىگەن بولۇشلىرى مۇمكىن. ئەلۋەتتە ئول ئىككى خانزادە ئۆز پەرزەنتىم بىلەن ئوخشاش ئىدى. بەلكىم ئۇلاردىنمۇ چارە كۆرەتتىم. ئەمما ئۇلار سۇ-خەنچى ئەمىرلەرنىڭ پىتىنىسىگە ئىشىنىپ، مېنى دۈشمەن قاتارىدا كۆرۈپ، ئاۋۋال چوڭ خانزادە مەسئۇد مىرزا، كېيىن ئوتتۇراچى خانزادە بايسۇنغۇر مىرزا ئارقا - ئارقىدىن مېنى ئۆلتۈرۈشنىڭ قەستىگە چۈشكەندى، شۇڭا ۋەھىمە تۈپەيلىدىن ئىلاجىسىز ئاشۇ ناچار قىلىقنى قىلىپ، ئۇلاردىن ئاۋۋال قول سالىدىم. چۈنكى ئۆلتۈرىمەن دەپسە توشقان جېمىنىدىمۇ ئادەم چىشلەيدۇ ئەمەسمۇ. ئەمدى ئاشۇ گۇناھىمنى بۇيۇش ئۈچۈن سىلىگە بولغان ساداقىتىمنى شۇ دەرىجىدە تىرىشچانلىق بىلەن ئادا قىلىمەنكى، ئول قەبىھ ئىشىمغا ئەل - جامائەت تەنە ۋە لەنەت ياغدۇرغان بولسا، سىلىگە بىلدۈرگەن ساداقىتىم ئۈچۈن، جاھان ئەھلى ئاپىرىن ئېيتقاي. شول سەۋەبتىن، سىلىنى دەرگاھىمغا تۆۋەنچىلىك بىلەن تەكلىپ قىلىمەن.

سىلىنىڭ ھىسارغا قەدەم كەلتۈرۈشلىرى مەن ئۈچۈن تەڭرىنىڭ چەكسىز ھىممىتىدۇر. ئۆزلىرىگىمۇ ئاياقتىكى ئاشتەكلا ئايانكى، ھازىر شەيبانىخاننىڭ ھەيۋەت - ھەشە - مىتى ئەڭ يۈكسەكلىككە كۆتۈرۈلدى، سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىنىڭ تەختىدە ئولتۇرۇپ تېرىسىگە سىغماي قالدى ۋە ئەتراپىدىكى خان - سۇلتانلارنىڭ سەلتەنەت - زېمىنىدە - رىغا كۆز تىكىشكە باشلىدى. شۇڭا ئۇنىڭ بۇ يىل بىزنىڭ ئۈستىمىزگە، ئاندىن خۇراسانغا لەشكەر تارتىش ئېھتىمالى بار دەپ گۇمانلىنىمەن. سىلىدىن قىلچىلىك يوشۇرمايمەن. بىز ھازىرغىچە شەيبانىخان باشچىلىقىدىكى ئول ئۆزبېك تا - ئىپىسى بىلەن جەڭ قىلىپ باقمىغانمىز. ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى، جەڭ ئادەتلىرىنىڭ قانداق داۋاملىشىدىغانلىقىنى بىلمەيمىز. ھەر بىر قوۋم، ھەر بىر تائىپەنىڭ رەسىم - قا -

ئىدىسى، جەڭ ئۇسۇللىرى باشقىچە بولىدۇ. مەيلى جەڭگى - جېدەل، مەيلى سۈلھى ۋە دوستلۇق قىلىشتا بولسۇن، ئادەت ۋە قانۇنلىرى باشقىچە بولىدۇ. ھەر بىر تائىپنىڭ ئادەتىنى بىلمىگۈچە ئول تائىپ بىلەن قارشىلىشىش مۇشكۈلدۇر. دەرگاھىمدا خېلى كۆپ سىپاھلار بولسىمۇ، لېكىن ھېچ قايسىسىنىڭ ئىستىداتى سىلگە يەتمەيدۇ. سىلى ئۆزبېكلەر بىلەن نۇرغۇن قېتىم جەڭ ۋە سۈلھى قىلىشقان. ئارىلىرىدا نۇرغۇن غەلبە ۋە مەغلۇبىيەتلەر بولغان. نۇرغۇن تەرەپلەر - دە ئول تائىپ بىلەن ئوخشاشلىقىڭلار ھەم باردۇر. شۇڭا دەرگاھىمغا كەلسىلە. لەشكىرى ئىشلارغا مۇئەككەل بو - لۇپ، شەيبانخاننىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىشتا رەھنەما بو - سىلا. قايسى ئىشنى مۇۋاپىق كۆرسىلە ئۇنى ماڭا بىلدۈر - گەيلا. سىلى كۆرسەتكەن يولنىڭ سىرتىغا قىلچىلىك چىق - مايەن. چۈنكى مېنىڭ ھۆكۈمەت ۋە سەلتەنەتنىڭ بىنا - سى سىلىنىڭ ئاقىلانى پىكىر - تەدبىرلىرىنىڭ تۇرۇكى بىلەن ئۆرە تۇرغۇسىدۇر.

يوللىرىغا كېچە - كۈندۈز مۇنتەزىر بولۇپ تۇرغۇچى خۇسرەۋ شاھتىن دەپ بىلۇرلا.»

خۇسرەۋ شاھنىڭ بۇ تەكلىپى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا خۇددى چاڭقىغاندا دوغاپ ئىچكەندەكلا ياقىتى ۋە بۇنى تەڭرىنىڭ ئۆزىگە قىلغان چەكسىز ئىنايىتى دەپ چۈشەندى.

※ ※ ※

ھىسار شەھىرىنىڭ سىرتىدىكى چىنارباغ قارماققا باستۇ - رۇپ كېلىۋاتقان ياۋغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن ھازىرلانغان لەش - كەرگاھقا ئەمەس، بەلكى كۆڭۈل ئېچىش ئۈچۈن تۈزۈلگەن باراۋەت سورۇنىغا ئوخشاپ قالغانىدى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ

مەسلىھەتى بىلەن بارلىق لەشكەرلىرىنى شەھەردىن ئېلىپ چىققان خۇسرەۋ شاھ بارگاھىنى مۇشۇ چىنارباغقا ئورۇنلاشتۇرۇۋالغانىدى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئۇنىڭغا بارگاھنى شەيبانىخان كېلىدىغان يول ئۈستىگە قۇرۇش، ئەتراپىدىكى مۇۋاپىق جايلارغا بىر قىسىم لەشكەرلەرنى بۆكتۈرمە قىلىش مەسلىھەتىنى بەرگەن بولسىمۇ، كار قىلمايۋاتتى. تېخى ئىككى ئاي بۇرۇن ئۇنى تەكلىپ قىلىپ، كاتتا ھەشەملەر بىلەن كۈتۈۋالغان خۇسرەۋ شاھنىڭ ئىلگىرىكى قىزغىنلىقىدىن ھازىر ئەسەرمۇ قالمىغانىدى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا قىزغىن مۇئامىلە قىلمايتتى. كۆرسەتكەن ھەربىر مەسلىھەتتىن گۇمانلىناتتى. ھازىر ئۇ نامدا ئەمىر لەشكەر بولغىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە قىلچىلىك ھوقۇقى يوق ئىدى. خۇسرەۋ شاھنىڭ بۇ تۇتۇرۇقسىزلىقى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىمۇ ئاللىقاچان بىزار قىلىپ قويغانىدى.

ھەئە، ئىنىسى باقى چاغانىيانىڭ بابۇر بىلەن بىرلىشىۋېلىپ، ئەتراپىغا ھە دەپ لەشكەر جۇغلاۋاتقانلىقىنى، بىر قىسىم ئەمىر - بەگلەرنىڭ بابۇرنىڭ ئەتراپىغا توپلىنىۋاتقانلىقىنى بىلىگەن خۇسرەۋ شاھ بىردىنلا ۋەسۋەسىگە چۈشۈپ، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاندىن ئېھتىيات قىلىپ قالغانىدى.

خۇسرەۋ شاھ كۆرسەتكەن مەسلىھەتنى قوبۇل قىلمىغاندىن كېيىن، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئۆزىنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن چىنار باغنىڭ سىرتىغا قارارگاھ تىكتى. ئايغاقچىلار ھەر كۈنى دېگۈدەك ياۋنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر يەتكۈزۈپ تۇراتتى. بۈگۈن ئۇ خۇسرەۋ شاھنىڭ قېشىغا يەنە كەلدى.

— ياۋ لەشكەرلىرى كېچىككەندىمۇ بۈگۈن كەچتە يېتىپ كېلىدۇ، — دېدى ئۇ پەرۋاسىز ئولتۇرغان خۇسرەۋ شاھقا قاراپ، — قارارگاھنى ئەمدى يۆتكىمىسەك كېچىككەن قالمىز.

— خاتىرجەم بولسىلا كۆرەگان جانابلىرى. سەركەردە - لەشكەرلىرىمىز ئاللىقاچان ھازىرلىنىپ بولدى. بىر ئېغىز پەرمان.

نمىز بىلەن ھەممىسى تەق بولىدۇ. سىنى تۇرشاۋۇل^① بولۇشنى خالىمىسلا چاغداۋۇل^② بولسىمۇ مەيلى.

— كەمىنلىرى گەرچە تەكلىپلىرى بىلەن ھىسارغا كەلگەن بولساممۇ، ئول مۇناپىق شەيبانخان بىلەن ھەرقاچان تىمىمۇ ئېلىشىشقا ئانت ئىچكەنمەن. شۇڭا تۇرشاۋۇللۇقنى ئەلۋەتتە ئۆزۈم زىممەگە ئالدىم. ئەمما، ئايغاقچىلارنىڭ يەتكۈزۈشچە، ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ سانى خېلى بار ئىمىش. شۇڭا تۇرشاۋۇللاردىن باشقا ئىلغار^③، جەۋەنغار^④، بەرانغار^⑤ قوشۇنلارنىمۇ تەشكىللەش كېرەك. بۇ قوشۇنلار ئۆزئارا ماسلاشقاندىلا ئاندىن ياۋنىڭ مۇقابىدەلىسىگە مۇۋەپپەقىيەتلىك چىقالايمىز. شەيبانخاننىڭ قوشۇنلىرى تولىغما سەپ تۈزۈپ ھۇجۇم قىلىشقا ماھىر. تولىغما سەپ قارىدماققا ئاجىز، كالامپايدەك كۆرۈنگىنى بىلەن تولىمۇ ھەرىكەتچان، جەڭ قىلىۋېتىپ شەكلىنى ئۆزگەرتەلەيدۇ. باش تەرىپى قۇيرۇقى تەرەپكە، ئوتتۇرا قىسمى خالىغان تەرەپكە ھەمدەمدە بولالايدۇ. بۇنىڭغا تاقابىل تۇرۇشنىڭ ئەڭ ئۈنۈملۈك ئۇسۇلى بۆكتۈرمە قويۇش ۋە تۇيۇقسىز چاناش.

— چاناش دېگەنلىرىنى چۈشىنەلمىدىم جانابلىرى.

— چاناش دېگىنىمىز پالتا بىلەن يىلاننىڭ خالىغان يېرىنى چاناپ، پۈتۈن تېنىنىڭ ھەرىكەتلىنىشىگە زەرەر يەتكۈزمەككە تەقلىد قىلىنغان ھۇجۇم قىلىش ئۇسۇلىدۇر. بۆكتۈرمىلىرىمىز ئا-شۇ يىلاننى چانايدىغان پالتىنىڭ دەل ئۆزىدۇر. خۇسرەۋ شاۋ «چۈشەندىم» دېگەننى قىلىپ بېشىنى لىڭشىتتى، ئەمما گەپ قىلمىدى.

— سىلى غولدا تۇرۇپ سەركەردە — لەشكەرلەرگە مەدەت

① تۇرشاۋۇل — ھۇجۇمچى.

② چاغداۋۇل — مۇھاپىزەتچى.

③ ئىلغار — ئالدىن يۈرگۈچى.

④ جەۋەنغار — ئوڭ قانات.

⑤ بەرانغار — سول قانات.

بەرسىلە. مەن قالغان سەركەردىلەر بىلەن بىرلىكتە ياۋنىڭ مۇقا - بىلىسىگە چىقاي. شۇڭا بۈگۈن سەركەردە - لەشكەرلەرنى مۇۋاپىق جايلارغا ئورۇنلاشتۇرۇۋېلىش زۆرۈر. ياۋنى كۆرگەندىن كېيىن، ئاندىن لەشكەر ئورۇنلاشتۇرمىز دەپسەك ئالدىراپ قالسىمىز. جەڭ تەدبىرىمىز پۇختا بولمايدۇ.

— بولىدۇ. سىلى ئاۋۋال قايتىپ تۇرسىلا، — دەپى خۇسرەۋ شاھ بىر پەس ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن.

خۇسرەۋ شاھنىڭ يەنە ئالدىرمايۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، مۇ - ھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئۆز قارارگاھىغا قايتىشقا مەجبۇر بولدى.

«ئۇ نېمىشقا ماڭا كۆڭلىدىكىنى بىلدۈرمەيدۇ؟ شەيبانىخان بىلەن جەڭ قىلىشقا راىي بارمىسا، ئوچۇق دەپسە بولاتتىغۇ؟ ياۋ بۇرنىمىزنىڭ ئاستىغا كېلىپ قالغاندىمۇ يەنە لامزەللىك قىلىپ، تىلىنى چاپنايدۇ - يا. ئۇنىڭ زادى قانداق مەقسىتى باردۇر. شەيبانىخان بىلەن جەڭ قىلغۇسى بولمىسا، مېنى چىللاپمۇ يۈر - مەستى. مەيلى، يەنە ساقلاپ باقاي...»

شۇ دەقىقىدە خۇسرەۋ شاھنىڭ كاللىسىمۇ زىددىيەت بىلەن تولۇپ كەتكەندى. شەيبانىخاننىڭ قانچىلىك زور لەشكەر بىلەن كېلىۋاتقانلىقىنى ئايغاقچىلىرى ئارقىلىق ئاللىقاچان خەۋەر تاپقا - نىدى. ھىسار بىلەن قۇندۇزنى شەيبانىخانغا تارتتۇرۇپ قويسا، خۇددى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن بابۇرغا ئوخشاش قاچ - قۇن، سەرگەردان بولىدىغانلىقى ئۆزىگە ئايان ئىدى. ئىلىكىدىكى بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرىنى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا تاپشۇرۇشنى ئەلۋەتتە خالايتتى. لېكىن ئۇنىڭ لەشكەرىي ھوقۇق - نى چاڭگىلىغا ئېلىۋېلىپلا، ئۆزىگە قارشى چىقىشىدىن ئەندىشە قىلاتتى. كۆڭلىگە سايە تاشلاپ تۇرغان بۇ گۇمان باشتىكى كۆڭۈل خاھىشىنى پۈتۈنلەي رەت قىلاتتى. ئىنىسى باقى چاغانىياننىڭ بابۇر بىلەن بىرلىشىۋېلىشى ئەسلىدىنلا تۇتۇرۇقسىز خۇسرەۋ شاھنى تېخىمۇ گۇمانخور قىلىۋەتكەندى.

«ئىنىم دېگەن ئەقىلسىز بەدرەكنى قامىمىگە قاۋچىن ئاز -
 دۇرۇپ كەتتى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بابۇرنىڭ ھاممىسى -
 نىڭ ئېرى. ئۇلار نېمىلا دېگەنبىلەن تۇغقان. ۋاقتى كەلگەندە مەندە
 دىن يۈز ئۆرۈپ، بابۇرغا قۇچاق ئاچماي قالمايدۇ. ئۇ چاغدا ئىككى
 كىمىدە لەشكەرىي ھوقۇق بولمىسا بارماق چىشلەپ قالمىەن.
 شۇنداق، لەشكەرىي ھوقۇقنى ئۇنىڭغا تۇتقۇزۇشقا ھەرگىز بولماي -
 دۇ. بىراق، كەلكۈندەك باستۇرۇپ كېلىۋاتقان ياۋغا تاقابىل تۇر -
 مىسام لەشكەردىنمۇ، شۇنچە يىل يىغقان دەپنە - دۇنيايىمدىنمۇ،
 تەخت - سەلتەنەتتىنمۇ ئايرىلىپ قالمىەن. ھىسار بىلەن قۇندۇز
 ماڭا ھارام بولىدۇ. ناۋادا شەيبانىخانغا ئىتائەت گەردىنمىنى سۇن -
 سامچۇ؟ ئۇ مېنىڭ ھازىرقى مەرتىۋەمگە رىئايە قىلارمۇ؟ ھىسار
 بىلەن قۇندۇزنى ئۆز ئالدىمغا باشقۇرۇشۇمغا يول قوپارمۇ؟ سۇلتان
 مەھمۇدخاندىك شەپقەتچىسىگە ۋاپا قىلمىغان ئادەم ماڭا ھەرگىز
 ۋاپا قىلمايدۇ. بەلكىم مېنى ئاددىي نۆكەرلىرىچىلىكىمۇ كۆرمەس -
 لىكى مۇمكىن. خانزادە سۇلتان ئەلى مىرزىنىمۇ يوقىلاڭ باھاندە -
 لەر بىلەن ئۆلتۈرۈپ، سەمەرقەنتنى ئوڭچە ئىگىلىۋالدىغۇ ئاخىر.
 ئۇنىڭدىن ياخشىلىق كۈتۈش توشقاننىڭ يولۋاستىن ياخشىلىق
 كۈتكىنى بىلەن ئوخشاش. بايا مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ياخ -
 شى ئەدبىر كۆرسەتتى. شەيبانىخانغا تاقابىل تۇرىمەن، تەخت -
 سەلتەنەتتىن ساقلاپ قالمىەن دەيدىكەنمەن، ھازىرلا سەركەردە -
 لەشكەرلىرىمنى ئۇنىڭ دېگىنىدەك ئورۇنلاشتۇرۇشۇم كېرەك. لې -
 كىن، بۇ ئىش مېنىڭ قولۇمدىن كەلمەيدۇ. يەنىلا ئۇنىڭ ئاغزىغا
 قارىشىم كېرەك. قانداق قىلسام بولىدىكىن؟...»

ئۇ ئېنىق بىر قارارغا كېلەلمەي، كۈننى كەچ قىلىۋەتتى.
 مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بولسا ئۇنىڭ قېشىغا قايتا كەلمە -
 دى.

«بولدىلا، مۇشۇ چاغقىچە شەيبانىخاندىن تېخىچە شەپە يوق.
 ئەتە مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن بىللە تۇرۇپ بۇيرۇق
 چۈشۈرەي. شۇنداق قىلسام لەشكەرىي ھوقۇقىمۇ قولۇمدا تۇتۇپ

تۇرالايمەن، لەشكەرلەرنىمۇ ئۇنىڭ كۆرسەتكەن تەدبىرى بويىچە جەڭگە ئورۇنلاشتۇرالايمەن...»

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ خۇسرەۋ شاھنىڭ يېنىدا ئىكەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان شەيبانىخان باشقىچە ئېھتىياتچان بو- لۇپ كەتكەنىدى. شۇڭا ئۇ ۋاقىتنى قەستەن كەينىگە سۆرەپ، كۆزلىگەن مەنزىلگە يېرىم كېچىدە يېتىپ كەلدى - دە، ئالدىراش بارگاھ تىكىپ لەشكەرلىرىنى ئارام ئالدۇرۇۋالدى. ئۇنىڭ ئۈستىدە - گە ئۇنىڭ بۇ قېتىمقى لەشكەر تارتىشىمۇ خۇسرەۋ شاھنىڭ ئەمە - لى لەشكەرىي كۈچىنى سىناپ بېقىش ئىدى. ناۋادا خۇسرەۋ شاھنىڭ كۈچى پەرزىدىكىدىن كۈچلۈك بولسا، پەم بىلەن چېكىدە - نىپ، باشقىچە تەدبىر قوللىنىشنى كۆڭلىگە يۈككەندى.

تاڭ سەھەردە گۈمبۈرلىگەن جەڭ دۈمبىقى چىنار باغدىكى شېرىن ئۇيقۇدا ياتقان خۇسرەۋ شاھنى قاتتىق ئالاقزادە قىلىۋەتە - تى. شەيبانىخان بېشىدىلا قىلىچ تەڭلەپ تۇرۇۋاتقانداك ۋەھىمىگە چۈشتى. دەستارپىچىنىڭ كۆتۈرۈپ كەلگەن تون، سەللىلىرىگىمۇ پەرۋا قىلماي لاغ - لاغ تىترىگىنىچە سىرتقا يۈگۈردى. شۇ تاپتا ھىيلىگەر شەيبانىخاننىڭ رەقىبىنىڭ يۈرىكىنى مۇجۇش ئۈچۈن ئىشلەتكەن ۋەھىمە سېلىش ھىيلىسى خۇسرەۋ شاھقا تولۇق ئۇنۇ - مىنى كۆرسەتكەندى.

— سەر كەردىلەرگە خەۋەر قىل!

— سەر كەردىلەر ئاللىقاچان جەڭگە ھازىرلىنىپ بولدى ئا -

لىلىرى.

چىرايى ئۆلۈكتەك تاتىرىپ كەتكەن خۇسرەۋ شاھ جان -

جەھلى بىلەن ۋارقىردى:

— مېنى شەيبانىخانغا تۇتۇپ بېرەي دەمسەن بەتبەخت! جەڭ -

پەڭنى قوي. سەر كەردە - لەشكەرلەر دەرھال قورغانغا چېكىنىپ،

سېپىل — دەرۋازىلارنى بېكىتسۇن!
قورقۇپ كەتكەن پەرمانچى بەگ دەرھال ئۆزىنى سىرتقا ئاۋات-
تى.

«خۇداغا شۈكۈر. ھەرنېمە بولسا چىنار باغقا قارارگاھ
جاياشتۇرۇپتىكەنمەن. بولمىسا شەھەرگە كىرىۋېلىشقىمۇ ئۈلگۈر
رەلمەي قالار بولغىدىم...»
چىنار باغ بىلەن ھىسار شەھىرىنىڭ ئارىلىقى ئىككى چاقىد-
رىمۇ كەلمەيتتى. خۇسرەۋ شاھ ئەڭ ئاۋۋال شەھەرگە قاراپ ئات
سالىدى.

جەڭگە ھازىرلانغان مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ھىسار
لەشكەرلىرىنىڭ ھە دەپ شەھەرگە قاراپ قېچىۋاتقىنىنى كۆرۈپ،
نېمە بولغانلىقىنى بىلەلمەي بىر پەس گاڭگىراپ قالدى.
«بۇ نېمە ئىش؟ خۇسرەۋ شاھ دۈشمەننىڭ قارىسىنى كۆرە —
كۆرمەي قېچىپ كېتىپ بارامدۇ قانداق؟...»
چىنار باغقا ئەۋەتكەن چاپارمىنى ھايال ئۆتمەي قايتىپ كەل-
دى.

— خۇسرەۋ شاھ ئاللىقاچان شەھەرگە كىرىۋاپتۇ. سەرگەر-
دە — لەشكەرلىرىمۇ خۇددى ھۈركىگەن توشقاندىك قورغانغا قاراپ
قېچىۋاتىدۇ.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئەلەم بىلەن پىچىرلىدى:
— ھۇ توخۇ يۈرەك ئەبلەخ! چۆھرە قۇچاقلاپ ياتقىنىدىن پە-
خىرلىنىپ، ئۆزىنى ئەركەك ھېسابلايدۇ تېخى. مۇشۇنداق پەيتتە
ئاشۇ بىچارە چۆھرلىرىڭمۇ سەندىن ياخشىراق ئىدى. سەندەك
بەچچىۋاز نامەردكە ئۈمىد باغلاپ يۈرگەندىكىن مەنمۇ بىر مازپاي-
نەك!^①

— بىزمۇ شەھەرگە چېكىنەمدۇق جانابلىرى؟
ئۇ سەرگەردىسىگە زەردە بىلەن قارىدى:

① مازپايەنەك — تۇخۇمنىڭ چېكىشكە سالغىلى بولمايدىغان تەرىپى، يەنى
پەينىكىنى دېمەكچى.

— بولدى ھىسارنىمۇ، خۇسرەۋ شاھنىمۇ كۆرۈم كۆرۈم —
سۇن، چېكىنەيلى!

— نەگە چېكىنمىز جانابلىرى؟

— قارا تىگىنگە، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان.

شۇ تاپتا ئۇنىڭ يۈرىكى ئېچىشىپ كېتىپ باراتتى. چۈنكى
ئۇنىڭ يېڭىدىن ئۆيلەنگەن خوتۇنى سۇلتان بېگىم بىلەن يۈرەك
پارىسى بولغان تۆت ياشلىق ئوغلى مۇھەممەد ھەيدەر ھىسار شە-
ھرىدە قالغانىدى.

«ئاللاھ سىلەرنى ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي!» دەپ پىچىرلىدى
ئۇ قىيىمىغان ھالدا كەينىگە قاراپ.

دۈشمەنلىرىنىڭ ئۇۋىسى بۇزۇلغان چۈمۈلىدەك قېچىپ كەت-
كەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان شەيبانىخاننىڭ كوڭلىگە شۈبھى پەيدا
بولدى:

— يېنىدا مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بولمىسا ئىدى،
خۇسرەۋ شاھنىڭ بۇ قاچقىنىدىن زىنھار شەكلەنمەيتتىم، — دېدى
ئۇ بۇيرۇق كۈتۈپ تۇرغان سەركەردىلىرىگە قاراپ، — بىراق، مۇ-
ھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بەكمۇ تەدبىرلىك ئادەم. بەلكىم بىزگە
ھىيلە ئىشلىتىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن. شۇڭا ھۇجۇم قىلىشقا
ئالدىرمايلى. يەزەكلەر^① ئەھۋالنى بىلىپ كەلسۇن.
بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئۆتكەندە چارلاشقا كەتكەن سەركەر-
دىسى قايتىپ كەلدى.

— خۇسرەۋ شاھنىڭ بارلىق لەشكەرلىرى بىلەن قورغانغا
قېچىپ كىرىۋالغانى راست ئىكەن. ئۇلارنىڭ جەڭ قىلىشقا رايى
يوقلۇقىنى كۆرگەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانمۇ قارا تىگىن
تەرەپكە قېچىپتۇ.

① يەزەكلەر — چارلىغۇچىلار.

— ھەي، ئىست، — دەدى شەيبانىخان ئەپسۇسلانغان ھالدا، — ئەجەبمۇ بىر ياخشى پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويۇپتىدە، دە، خۇسرەۋ شىھىنىڭ مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەننى تاشلاپ قويۇپ قورغانغا كىرىۋالغىنىنى قارىمادىغان. بۇنىڭ سەۋەبى ۋەبىنى بىلەلدىڭلارمۇ؟

— كەچۈرگەيلا ئالىيلىرى، پەقەتلا بىلەلمىدۇق.

— ئىشقىلىپ بۇ ئىشنىڭ بىر سەۋەبى بار. مۇھەممەد ھۈسەيىن

بىن كۆرەگەننى خۇسرەۋ شىھى بىزنىڭ مۇقابىلىمىزگە قويۇش ئۈچۈن

چۈن چىلاپ كەلگەن ئەمەسمىدى؟ يا بۇرۇن، يا كېيىن ئەمەس،

دەل بىزنىڭ كېلىشىمىزگە ئۆلگۈرۈپ ئايرىلىپ كەتكىنىگە ھېچ

ئەقلىم يەتمەيۋاتىدۇ.

— قورغانغا ھۇجۇم قىلامدۇق ئالىيلىرى؟

— بولدى. خۇسرەۋ شىھى ھىساردا يەنە بىرنەچچە ئاي ئارتۇق

ياشۇۋالسىۇن. ئۇنىڭ كۈچىنى بەكمۇ يۇقىرى چاغلان كېتىپتىدە.

مەن. ئەسلىدە ئۇنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى داستانغا يەت

غىلغان چۈنكى ئوخشاش بىر ئىشارەت بىلەن تۈزۈپ كېتىدىكەن

ئەمەسمۇ.

— ئەمەسە نېمىشقا؟...

شەيبانىخان ئوغلى تۆمۈر سۇلتاننىڭ گېپىنى ئۈزۈۋەتتى.

— مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن تېخى ئۇزۇن كەتمىدى.

خۇسرەۋ شىھى مەيدان جېڭى قىلىشتىن قورققان بىلەن قورغاننى

جان - جەھلى بىلەن قوغدايدۇ. قورغانغا ھۇجۇم قىلساق، مۇھەممەد

ھۈسەيىن كۆرەگەن يېنىپ كېلىپ، ئارقا تەرىپىمىزدىن ھۇجۇم

قىلىشى مۇمكىن. ئۇنىڭ ئۈستىگە بابۇرمۇ خۇسرەۋ شىھىنىڭ

ئىنىسى باقى چاغانىيانى بىلەن بىرلىشىپ قايتىدىن كۈچىيىپ

كەتتى. ھازىر ئۇ چاغانىياندا، ھىسار بىلەن بولغان ئارىلىقى ئانچە

يىراق ئەمەس. ناۋادا ئۇمۇ لەشكەر تارتىپ كېلىپ قالسا، بىراقلا

ئۈچ دۈشمەنگە تاقابىل تۇرۇشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. شۇڭا ھىسار

غا ھازىرچە تەگمەيلى.

— ئەمەسە سەمەرقەنتكە قايتامدۇق ئاتا؟
 — ياق، بەلخكە بارىمىز، — ئۇ جاۋابىدىن تەئەججۈپلەنگەن
 سەركەردىلىرىگە مۇددىئاسىنى چۈشەندۈردى، — بۇ نۆۋەت خۇسە-
 رەۋ شاھنىڭ قانچىلىك كۈچى بارلىقىنى بىلىۋالدۇق. ئەمدى
 بەلخكە خىرىس قىلىپ، تايىنلىق خۇراسان ھۆكۈمدارى سۇلتان
 ھۈسەيىن بايقارانمۇ بىر سىناپ باقايلى. خۇسەرەۋ شاھنىڭ ئىشى-
 نى بىر تەرەپ قىلىپ بولغاندىن كېيىن، خۇراسانغىمۇ لەشكەر
 تارتىمىز ئەمەسمۇ، شۇڭا ئاۋۋال ئۇلارنىڭمۇ ئەھۋالىنى بىلىپ با-
 قايلى. كېيىن رەسمىي جەڭ قىلغىنىمىزدا تەمتىرەپ قالمايمىز.
 — دەريادىن ئۆتۈشتىن ئاۋۋال كېچىك ئىزدەپ باقىدىكەن-
 مىز — دە، ئاتا؟

ئوغلنىڭ بۇ ئوخشىتىشى شەيبانخانغا بەكلا ياراپ كەتتى.
 — ھەببەللى! جايدا گەپ قىلىدىلا. ئۆزىمىزنىمۇ، ئۆزىڭنى-
 مۇ بىلگەندە ئاندىن نۇسرەت قازانغىلى بولىدۇ. سۇلتان ھۈسەيىن
 بايقارا سۇلتان مەھمۇدخانغىمۇ، خۇسەرەۋ شاھقىمۇ ئوخشىمايدۇ.
 بۇ چاغىچە ئۇنىڭ بىلەن تۇتۇشۇپمۇ باقمىدۇق. شۇڭا قاراملىق
 قىلىشتىن ھەزەر ئەيلەش كېرەك. ئاقىلار يەتتە ئۆلچەپ بىر
 كەس، دەيدۇ ئەمەسمۇ.
 — خان ئالىيلىرى دانادۇر، — دەپ ماختاشتى سەركەردىلىد-
 ى خۇشامەتگۈيلىق بىلەن.

※ ※ ※

ئەجەب قورغىنى.
 خۇسەرەۋ شاھنىڭ ئىنىسى باقى تارخان چاغانىيانى بابۇرغا
 تولۇق ئىتائەت قىلىپ چاغانىيان، سەفا، تىرىمىزدىكى بارلىق
 سەركەردە — لەشكەرلىرىنى ئۇنىڭ ئىختىيارىغا تاپشۇردى. ئەلۋەتتە-
 تە، بۇ لەشكەرلەر بىلەن شەيبانخاننىڭ مۇقابىلىسىگە چىققىلى
 بولمايتتى. شۇڭا بابۇر سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا بىلەن ئىتتىپاق

تۈزۈش قارارىغا كەلگەندى. تەرەپ - تەرەپتىن كېلىپ، ئەتراپىغا توپلاشقان سەركەردىلەر ئۇنىڭ قولىدىن كەتكەن تەخت - سەلتەنە - تىنى قايتۇرۇۋېلىش ئىشەنچىنى تۇرغۇزغانىدى. بابۇرنىڭ ئەجەر قورغىنىدا تۇرۇۋاتقىنىغا ئىككى ھەپتە بولدى دەپ قالغانىدى. بۇ، باقى چاغانىيانىنىڭ ئوغلى ئەھمەد قاسىمىد بەگنىڭ ئىلكىدىكى كەھمەرد ۋە باميان تەۋەسىگە جايلاشقان مۇستەھكەم بىر قورغان ئىدى. بابۇر بۇ قورغانغا ئانىسى ۋە باشقا ئاياللار - بالىلارنى ئورۇنلاشتۇرۇپ قويغاچ، سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا بىلەن ئالاقىلىشىۋاتاتتى.

بۈگۈن ئەجەر قورغىنىدا توي بولۇۋاتاتتى. ھەئە، بابۇر ئى - نىسى جاھانگىر مىرزىغا ئاتا بولۇپ، مەرھۇم تاغىسى سۇلتان مەھمۇد مىرزىنىڭ قىزى بىلەن ئۇنىڭ تويىنى قىلىپ قويغانىدى. — بۇ نىكاھ ئىشىنى ۋۇجۇدقا چىقىرىپ ياخشى قىلىدىلا ئوغلۇم، مەرھۇم ئاتىلىرى بىلەن مەرھۇم تاغىلىرىنىڭ روھىمۇ خۇش بولىدىغان بولدى، — دېدى ئانىسى قۇتلۇقىنىڭ خېنىم كۆزىگە لىققىدە ياش ئېلىپ، — ئۆز ۋاقتىدا بۇ نىكاھنى ئاتىلىرى بىلەن تاغىلىرى پۈتۈشۈپ قويغانىدى. ھايات بولغان بولسا ئۆزى باش بولاتتى.

— ئاغىلىقىنى ۋايىغا يەتكۈزدىلە ئوغلۇم، — دېدى جاھانگىر مىرزىنىڭ ئانىسى پاتىمە سۇلتان بېگىمۇ ھاياجانلانغان ھالدا، — جاھانگىر مىرزا كىچىك، قىلغان ئەقىلسىزلىقلىرىنى كۆڭۈللىد - رىدىن چىقىرىۋەتسىلە. مانا ئەمدى سىلى ئۇنىڭغا يالغۇز ئاغىلا ئەمەس، ئاتا بولىدىلا. ئاللاھ ئىگەم مەرتىۋىلىرىنى تېخىمۇ زىيادە قىلار، مۇرادلىرى ھاسىل بولغاي.

ئۆز ۋاقتىدا ئەھمەد تەنبەل، ئۇزۇن ھەسەنلەر بىلەن بىرلىد - شىپ ئوغلى جاھانگىر مىرزىنى بابۇرغا قارشى چىقىشقا، پەرغانە تەختىدە ئولتۇرۇشقا قۇتراتقان پاتىمە سۇلتان بېگىم شۇ تاپتا ئا - شۇ قىلغانلىرىنى ئېسىگە ئېلىپ، خىجىلچىلىقتا ئۆزىنى قويغىلى يەر تاپالماي قالغانىدى.

جاھانگىر مىرزا بولسا تويىنى قىزىتىۋاتقان ھەييار يىگىت - لەردىن كۆزىنى ئۆزمەيتتى، يېنىدا ئولتۇرغان قولداشلىرىغا ئۇسسۇل ئوينىۋاتقانلارنىڭ بېشىدىن ئالتۇن، كۈمۈش، ئۈنچە - مارجانلارنى چاچقۇ قىلىشقا بۇيرۇيتتى. ئاكىسى بابۇرغا رەھمەت ئېيتىپ، كۆڭۈل ئىزھار قىلىش ئېسىگە كەلمەيتتى.

— ھىراتتىن چاپارمەن كەلدى ئالىلىرى، — دېدى قاسىم - بەگ قاۋچىن، جاھانگىر مىرزانىڭ يېنىدا خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغان بابۇرنىڭ قۇلىقىغا پىچىرلاپ.

«سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىلىرىدىن خەۋەر كەلگەن ئوخشىمامدۇ...»

بابۇر خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ ئاستا قوزغالدى. ئارقىسىدىن قاسىمبەگ قاۋچىن، باقى چاغانىيانى ئەگەشتى.

— چاپارمەن قېنى؟ — سورىدى بابۇر ھۇجرىسىغا كىرگەندىن كېيىن.

— تەكىخاندا ئارام ئېلىۋاتىدۇ، — قاسىمبەگ قاۋچىن قوينىدىن بىر پارچە خەتنى ئېلىپ بابۇرغا تەڭلىدى، — بۇ سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىلىرىنىڭ مەكتۇبى.

بابۇر خەتكە ئالدىراش كۆز يۈگۈرتتى. ئۇنىڭ سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراغا بىرلىكتە شەيبانىخانغا قارشى تۇرۇش مۇددىئاسىنى بىلدۈرۈپ خەت ئەۋەتكىنىگە خېلى بولغانىدى. بۇ ئاشۇ خېتىنىڭ جاۋابى ئىدى.

خەتنى ئوقۇپ تۈگەتكەن بابۇر بىردىنلا قاپقىنى تۈردى. تۇرقىدىن سۇلتان ھۈسەيىن بايقارانىڭ خېتىدىن ئانچە رازى بولمىغانلىقى چىقىپ تۇراتتى. قوشۇمىلىرىنى تۈرۈپ، بىر پەس خەت يال سۈرۈۋالغاندىن كېيىن، خەتكە قايتىدىن نەزەرىنى ئاغدۇردى:

«... ئول شەيبانىخاننىڭ ئۆز شەپقەتچىسى بولمىش سۇلتان مەھمۇدخانغا بۇ دەرىجىدە قىلغان تۈزكۈرلۈقىدىن ۋە ھەددىدىن ئېشىپ ئەتراپىدىكى خان - سۇلتانلارغا جا -

ھانگىرلىك قىلىچىنى شىلتىۋاتقانلىقىدىن خەۋىرىم بار...
 لېكىن، ئۇنىڭدىن ئۈنچە تەشۋىشلىنىپ كېتىشىنىڭ ھاجىتى
 يوق... ئەينى يىلى سۇلتان ئەھمەد مىرزا، سۇلتان مەھمۇد
 مىرزا قاتارلىق ئاغا - ئىنىلەر بىرلىشىپ تەسەرىۋېۋىمغا
 ھۇجۇم قىلغاندا، مەن مۇرغاپ ياقىسىنى بېكىتكەندىم. ئول
 ئاغا - ئىنى مىرزلار يېقىنلىشىپ كەلگەن بولسىمۇ، ھېچ
 ئىش قىلالماي يانغاندى. ھازىرمۇ ئەگەر ئۆزبېكلەر كەلسە
 مەن مۇرغاپ ياقىسىنى بېكىتەي. ئوغلۇم بەدىئۇزىمان
 مىرزا بەلخ، سەبۇرغان، ئەندىغور قورغانلىرىغا كۈچلۈك
 سەركەردىلىرىنى قويۇپ، ئۆزى گۈرزۇۋان، دەره ئىزەك قا -
 تارلىق تاغ ئۆتكەللىرىنى بېكىتىۋى. سىلى كاھىمەرد، ئە -
 جەر ۋە شۇ تەرەپتىكى تاغ ئۆتكەللىرىنى بېكىتسىلەر. خۇس -
 رەۋ شاھ ھىسار، قۇندۇز قورغانلىرىغا ئىشەنچلىك كىشى -
 لىرىنى قويۇپ، ئۆزى ئىنىسى بىلەن خەتلان تاغلىرىنى بې -
 كىتىۋى. شۇنداق قىلساق، ئول ئۆزبېكلەر ھېچ ئىش
 قىلالماي ئارقىسىغا ياندىۇ...»

بابۇر بېشىنى كۆتۈرۈپ ھەم ئاچچىق، ھەم مەسخىرە ئارىلاش
 كۈلۈمسىردى.

— سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئۆزىنى كىم چاغلان قالد -
 كىن، — دەپدى ئۇ خەتنى قاسىمبەگ قاۋچىن بىلەن باقى چاغاندە -
 يانغا ئۆزىنى تۇرۇپ، — ھىراتتىن مىدىرلىماي بۇيرۇق چۈ -
 شۈرۈپ كېتىپتۇ تېخى. كۆرۈپ بېقىڭلار، ئەھۋالدىن قارىغاندا،
 ئۇنىڭ ئول شەيباق بىلەن جەڭ قىلغۇسى يوقتەك قىلىدۇ. بىز
 ئۇنىڭ زېمىنىنى قوغداپ بەرگۈدەكمىز.

— توۋا، — دەپدى باقى چاغانىيانى خەتنى ئوقۇپ بولۇپ، —
 سۇلتان ھۈسەيىن بايقارادەك چوڭ پادىشاھ تەخت - سەلتەنەتگە
 خىرىس قىلىۋاتقان دۈشمەنگە قارشى يۈرۈش قىلىش ئۈستىدە
 سۆزلىمەي، مۇداپىئەدە تۇرۇش ئۈستىدە سۆزلىسە، سەركەردە -

لەشكەرلىرىدە نېمە ئۈمىدۋارلىق بولسۇن؟! — توغرا، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىن ئۈمىدسىزلەنگەن ھالدا، — ھازىر زېمىن ۋە لەشكەر جەھەتتە ئۇنىڭغا يېتىدىغان پا- دىشاھ يوق. ئۇ ئاشۇ كۈچ - قۇدرىتى بىلەن بىزگە مەدەت بېرىشى كېرەك ئىدى.

— ئاغام خۇسرەۋ شاھتا ئۈمىد قالمىدى، ئۇ شەيبانىخانغا تىكىلىپ قاراشقىمۇ جۈرئەت قىلالماي بەدەر قېچىپتۇ. ئىشەنچ- لىك ئادىمى — قۇندۇز ھاكىمى موللا مۇھەممەد تۈركىستانى ئا- غامدىن يۈز ئۆرۈپتۇ. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن جانابلىرىدىن تېخىچە خەۋەر يوق.

— بەلكىم ئۈمىدسىزلىنىپ قارا تىگىن تەرەپكە كەتكەندۇ، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىن، — ھەي ئىست، تېزرەك خەۋەرلەشكەن بولساق يېنىمىزغا تەكلىپ قىلار كەنمىز. جاسارەتلىك ئادەم ئىدى. ھىسارغا ئالايىتەن كېلىپ، ھېچ ئىش قىلالماي ياندى.

— شەيباق مۇشۇنىڭ بىلەن بولدى قىلمايدۇ، پەممىچە، كې- لەر يىلى باھاردا خۇراسانغا ھۇجۇم قىلىشى مۇمكىن، — دېدى با- بۇر ئويلانغان ھالدا، — سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ھازىر ئول شەي- باقنىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىشقا ئالدىرىمىغىنى بىلەن، كېلەر يى- لى جەڭ قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇ. ئۇنىڭغىچە بىزمۇ مۇقىم تۇر- غۇدەك چوڭراق بىر جايىنى قوللىمىزغا ئېلىپ ھازىرلىق كۆرەيلى. — مېنىڭچە كابۇل ئەڭ مۇۋاپىق، — دېدى باقى چاغاندى- يانى، — ھىراتقىمۇ يېقىن. ئەتراپىدا قەندىھار، لەمغان، خارەزىم، ئەدىنەپۇر، غەزىندەك باي تۈمەنلىرى بار. چېرىك يىغىشقىمۇ بو- لىدۇ، ھازىر كابۇلدا سۇلتان ھۈسەيىن بايقارانىڭ چوڭ ئەمىرى بولمىش زۇنۇن ئارغۇنىنىڭ ئوغلى مۇقىمى بار. ئۇنىڭدىن كابۇل- نى تارتىۋالماق تەس ئەمەس.

— شۇنداق قىلايلى. كەلگۈسىدىكى بۈيۈك ئىشلىرىمىزنى ئاشۇ يەردىن باشلايلى، — دېدى بابۇر قەتئىي نىيەتكە كېلىپ، — كابۇل ئىشلىرىمىزنى خەيرلىك قىلسا ئەجەب ئەمەس.

مىلادىيە 1504 - يىلى، ئاقسۇ.

تارىم دەرياسىنىڭ ئىككى قىرغىقى نېپىز مۇز تۇتۇپ، قىش پەسلىنىڭ باشلانغانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى. ھەپتىدىن بېرى ھاۋا تۇتۇلۇپ، جۇدۇن كۈچىيىپ كەتكەن بولسىمۇ، ئانچە - مۇنچە قار ئۇچقۇندىغىنىنى ھېسابقا ئالمىغاندا قار رەسمىي ياغمىغانىدى. ئاقسۇ شەھىرىدە تەلپەك، قۇلاقچا، پاختىلىق تون، جۇۋا، ئۆتۈك، پىيما كىيىۋالغان كىشىلەر كۆپىيىپ قالغانىدى.

تاشكەنتتىن قايتىپ كەلگەندىن بېرى، سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ كېسىلى بارغانسېرى ئېغىرلىشىپ كەتكەنىدى. تېۋىپلار ئاتا - بوۋىلىرىدىن قالغان مۇجەررەپ نۇسخىلار ۋە تېبابەت كىتابلىرىدىن پايدىلىنىپ، ھەر خىل دورىلارنى تەييارلايتتى. ئەمما، بۇ دورىلارنىڭ قىلچىلىك ئۈنۈمى بولمايۋاتاتتى.

— ئالىيلەرغا مەلۇم بولغاى. مىرزا چاپپار بەردى بەگ قا - تارلىق ئەمىرلەر ئېسەنلىك سوراپ كەپتۇ.

پەر ياستۇققا يۆلىنىپ ئولتۇرغان سۇلتان ئەھمەدخان پە - گاھتا قول باغلاپ تۇرغان خاس مەھرىمگە ئاستا جاۋاب قايتۇردى:

— كۆرۈشمەيمەن، مىننەتدارلىقىمنى يەتكۈز.

تېۋىپلار قاينىتىپ ئەكىرگەن دورىنى قوشۇق بىلەن سورۇپ سوۋۇتۇۋاتقان شەيخۇلىئىسلام خوجا تاجىدىن مۇھەممەد مەۋلانە ئا - يازبېك قۇشچى بىلەن كۆز ئۇرۇشتۇرۇۋېلىپ، سۇلتان ئەھمەدخانغا يۈزلەندى:

— ئالىيلەرنىڭ ئاقسۇدىكى ئەمىرلەر بىلەن كۆرۈشمىگە -

نىگە خېلى ئۇزۇن بولدى، كۆرۈشۈپ قويسىلا بولاتتى.

سۇلتان ئەھمەدخان سوغۇق كۈلۈمسىردى:

— بۇ بىچارە تۇرقۇمنى ئۇلارغا كۆرسەتكۈم يوق ھەزرەت-
تىم، — ئۇ بىر ئېغىز گەپنىمۇ ھاسىراپ - ھۆمىدەپ تەستە
قىلاتتى. دېمى كېسىلگەندەك بولۇپ بىر ئاز تۇرۇۋالغاندىن كېيىن
داۋام قىلدى، — كۆرۈشسەم، ئىككى ئېغىز پاراڭلىشىشىمغا
توغرا كېلىدۇ. ھازىر مەن ئۈچۈن بىر ئېغىز گەپ قىلىشىمۇ بە-
سىي مۈشكۈل.

سۇلتان ئەھمەدخان گېپىنى تۈگىتىپ بولغۇچە خىرىلداپ
كەتتى. چېكىلىرىدە مونچاق - مونچاق تەر پەيدا بولدى. ئۇنىڭ
يېقىندىن بېرى ئادەم خالىمايدىغان بولۇپ قالغانلىقى ئىككى ئە-
مىرگە ئايان ئىدى. شۇڭلاشقا قايتا زورلىمىدى.

— ئىككى قوشۇق دورا ئىچىۋالامدىلا ئالىيلىرى، — دېدى
ئايازبېك قۇشچى ئېھتىيات بىلەن.

— بىكار ئاۋارە بولۇشۇۋاتىدىلا، — دېدى سۇلتان ئەھمەدخان
چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ، — بۇ قىرتاق دورىلارنى ئىچىۋېرىشتىن-
مۇ جاق توپىدۇم. ئەھۋالىم ئۆزۈمگە ئايان. كېسىلىم پىشىپ قال-
دى. ھەكىملەر ئەمدى ئاۋارە بولمىسۇن.

ئايازبېك قۇشچى ئۇنى دورا ئىچىشكە يەنە زورلاشقا جۈرئەت
قىلالمىدى.

سۇلتان ئەھمەدخان ئاقسۇغا كەلگەندىن بېرى ھالىدىن مۇ-
شۇ ئىككىيلەن خەۋەر ئېلىۋاتاتتى. ئاكىسى سۇلتان مەھمۇدخان
دەسلەپتە كۈندە يوقلاپ كېلەتتى. يېقىندىن بېرى ئىككى - ئۈچ
كۈندە بىر قېتىم كېلىدىغان بولۇپ قالغانىدى.

— پەرمانىمنى ئەمىرلەرگە يەتكۈزسىلە، — دېدى سۇلتان
ئەھمەدخان ئايازبېك قۇشچىغا قاراپ، — ئۇلار ھەرقانداق مەلۇ-
ماتلارنى ئاغام سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىغا يەتكۈزسۇن.

— خاتىرجەم بولسىلا ئالىيلىرى. سۇلتان مەھمۇدخان ئا-

لىلىرى كۈندە ئوردىغا چىقىۋاتىدۇ. — ياخشى بوپتۇ. ئاغامنىڭ كۆڭلى چىگىلىپ قالدىغان ئىش بولۇپ قالمىسۇن. ھېلىمۇ دەردى يېتىپ ئاشقۇچە يىلار. تەخت - سەلتەنەتتىن ئايرىلىپ قېلىش ئازابىنى باشقىلارنىڭ ھېس قىلمىقى تەس.

سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ ئېغىر كېسەل ئازابى تارتىۋېتىپمۇ ئاكىسىنىڭ غېمىنى يەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، خوجا تاجىدىن مۇ - ھەممەد بىلەن ئايازبېك قۇشچى تەسىرلەنگىنىدىن كۆزىگە لىق ياش ئالدى.

— ھە راست، — دېدى ئايازبېك قۇشچى مەلۇم قىلماقچى بولغان مۇھىم بىر ئىشنى ئېسىگە ئېلىپ، — تاشكەنتكە ئەۋەتكەن ئايغاقچىلار قايتىپ كەلدى. خانزادە سەئىدخان ئامان - ئېسەن تۇرۇۋېتىپتۇ. شەيبانخان گەرچە خانزادىنىڭ ئىختىيارىنى چەكلەپ قويغان بولسىمۇ، لېكىن يېنىدىن ئايرىملايدىكەن. سا - رىيدا ئىچكى بەگلەر قاتارىدىن ئورۇن بېرىپتۇدەك. بۇ قېتىم - قى ھىسار، قۇندۇز يۈرۈشىگىمۇ خانزادىنى بىللە ئېلىپ كې - تىپتۇ. خانزادىنىڭ ئەتراپىغا ئورۇنلاشتۇرغان پايلاقچىلار بەك ئېھتىياتچان بولغاچقا، ئايغاقچىلار خانزادە بىلەن ئالاقىلىشىشقا ئامال قىلالماپتۇ.

سۇلتان ئەھمەدخان بىلدىم دېگەننى قىلىپ، بېشىنى لىڭ - شىتتى. ئوغلى كۆز ئالدىغا كېلىشى ھامان يۈرىكى ئېچىشىپ كەتتى.

«ئىشقىلىپ قۇدرەتلىك تەڭرىم ئامان - ئېسەنلىك بىرەر، شەيبانخاننىڭ چاڭگىلىدىن قۇتۇلۇپ چىقىشنىڭ ئامالىنى ئۆزى قىلار. ئەقلى - ھوشى جايىدا، جاسارتىگە تۇشلۇق پاراستىمۇ بار بالا بولغانىدى. مېنىڭ ئەھۋالىم بۇ. ئۆزۈمنىڭ ھاجىتىمدىنمۇ چىقالمايمەن. تېنىم ساق بولغان بولسا قايتىدىن لەشكەر تارتىپ بېرىپ ئوغلىمنىمۇ قۇتۇلدۇراتتىم. قولدىن كەتكەن تەخت -

سەلتەنەتنىمۇ قايتۇرۇۋالاتتىم. پايخان بولغان غۇرۇر — ئابروۋىد —
مىزنىمۇ تىكلىۋالاتتىم...»

— ئايغاقچىلار ئەسىرگە چۈشۈپ قالغان سەرۋازلىرىمىزدىن
خوجا ئەلى باھادىر ئاتلىق بىر كىشى بىلەن كۆرۈشەلەپتۇ، — دې-
دى ئايازبېك قۇشچى، — ئول خوجا ئەلى باھادىر: «خان ئالىلىرى
خاتىرجەم بولسۇن. مۇۋاپىق پۇرسەت كۈتۈۋاتىمەن. ھازىر شەيبا-
نخاننىڭ ئىنىسى مەھمۇد سۇلتاننىڭ ئوبدانلا ئىشەنچىگە ئېرىد-
شىپ قالدىم. شۇنداقتىمۇ خانزادە بىلەن كۆرۈشۈشكە ئامال بول-
مايۋاتىدۇ. بىر ئاماللارنى قىلىپ خانزادىنى چوقۇم قۇتۇلدۇرۇپ
چىقىمەن» دەپ دۇئايى سالام ئەۋەتىپتۇ.

سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ چىرايىدا سۇس مىننەتدارلىق تۇيغۇ-
لىرى جىلۋىلەندى.

— خانزادىنى ئاللاھ ئىگەم ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي، — دېدى
شەيخۇلىئىسلام خوجا تاجىدىن مۇھەممەد، — خانزادىمۇ پەم —
پاراسەتلىك، ئىستېداتلىق يىگىت بولدى، — ئۇ پىيالىدىكى سو-
ۋۇپ قالغان دورىنى قولىغا ئېلىپ تۇرۇپ، — ئىككى قوشۇق
دورا ئىچىسىلە بولاتتى ئالىلىرى. سوۋۇپ قاپتۇ، قايتا ئىللىت-
سۇنمىكىن، — دېدى.

سۇلتان ئەھمەدخان ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن گۈنسز كۆزلىرىد-
ى شەيخۇلىئىسلامغا تىكتى، ئەمما، يا ماقۇل، يا ياق دېمىدى.
— كىشىلەر ئاغزىدا، ئانھەزىرىتىمگە ئول شەيبانخان زەھەر
بېرىپتۇ، دېگەندەك سۆزلەر تارقىلىپتۇ. مەگەركى شۇنداق بولسا،
زەھەرنى قايتۇرۇش ئۈچۈن تەرياق ئىشلىتىش لازىم بولىدۇ.

سۇلتان ئەھمەدخان ئەمدىلا يۇمغان كۆزىنى لاپىدە ئېچىپ
شەيخۇلىئىسلامغا يالت ئېتىپ قارىدى. شەيخۇلىئىسلام سۇلتان
ئەھمەدخاننىڭ كۆزلىرىدىكى غەزەپكىمۇ، ئازابىمۇ ئوخشىمايدىغان
ئىپادىنى كۆرۈپ كۆزلىرىنى ئەپقاچتى.

«ماۋۇ ئادەم ئالجدىمۇ نېمە؟! — ئايازبېك قۇشچى شەيخۇل-

ئىسلامغا نارازىلىق بىلەن قارىدى، — ئەدىكى بىر قاملاشمىغان گەپنى سوراپ يۈرىدۇ — يا، ئېچىشقان يېرىگە نۇز سېپىپ...»
 — توغرا، شەيبانخان ماڭا زەھەر بەردى، — دېدى سۇلتان ئەھمەدخان چىشلىرىنىڭ ئارىسىدىن چىقىرىپ سۆزلەپ، — بەر- گەن زەھىرى شولكى: ئول بەتەخت ئاغامنىڭ چەكسىز ھىممىتى بىلەن كۈچىيىپ، مەرتىۋىسى شۇقەدەر يۇقىرى دەرىجىگە يەتتى- كى... ئاخىرقى ھېسابتا ئۈزكۈرلۈك قىلىپ، ئاغامنى ۋە مېنى ئەسىرگە ئالدى. ئاندىن ئاغامنىڭ قۇياش سۈپەت، ئىپپەتلىك خا- نشىنى نىكاھغا ئېلىش بەدىلىگە بىزنى تۇتقۇنلۇقتىن ئازاد قىلدى. بۇقەدەر ئار — نومۇس ۋە ھاقارەت تۈپەيلىدىن خۇددى زە- ھەر يۇتقاندەك بولدۇم. ناۋادا مۇشۇنداق زەھەرگە تەرىپاق تېپىلىد- غان بولسا، كېسىلىمگە مەنپەئەت قىلار.

ھۇجرىنىڭ ئىچىدە سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ نەپەس يېتىشمەي خىرىلداشلىرىدىن بۆلەك ھېچقانداق تىۋىش ئاڭلانمايتتى. قاتتىق ئوڭايىسىز لانغان شەيخۇلئىسلام خوجا تاجىدىن مۇھەممەد خىجالەت- تىن يەرگە كىرىپ كەتكۈدەك بولدى:

— كەچۈرسىلە ئالىيلىرى. شۆپۈك ئېغىزلىق قىلىپ قو-

يۇپتىمەن.

سۇلتان ئەھمەدخان ئۈندىمىدى.
 ئايازبېك قۇشچى يەنە گەپ قىلىشقا تەمشىلىپ تۇرغان شەي- خۇلئىسلامنى ئاستا ئوقۇپ پىچىرلىدى:
 — ئەمدى گەپ قىلمىسلا تەقىسر.
 بىر چۆگۈن چاي قاينىمىچىلىك ۋاقىت ئەنە شۇنداق تىم- تاسلىقتا ئۆتۈپ كەتتى.

— ئايازبېك ھەزرەتلىرى.

ئايازبېك قۇشچى قول باغلىغىنىچە بېشىنى ئەگدى:

— لەبەي قىبىلىگاھىم!

— كۆرىدىغان كۈنۈم، يەيدىغان رىزقىم ئاخىرلىشىپ قال-

غاندەك قىلىدۇ. دەرھال تۇرپانغا چاپارمەن ماڭدۇرسىلا. چوڭ خانزادە مەنسۇرخان ھەممە ئىنىلىرىنى ئېلىپ، ئاقسۇغا تېزدىن يېتىپ كەلسۇن. كۆزۈمنىڭ ئوچۇق ۋاقتىدا...

سۇلتان ئەھمەدخان تۇيۇقسىز قاتتىق يۆتىلىپ كەتتى. يۆتەل شۇنچىلىك قاتتىق تۇتتىكى، بىر ھازا تېلىقىپ كەتتى. ئايازبېك قۇشچى بىلەن شەيخۇلئىسلام ئۇنى يۆلەپ، گەجگىسىگە يەڭگىل شاپلاقلىدى. سۇلتان ئەھمەدخان بىردىنلا ھۆ بولدى. شۇ ھامان ئاغزى — بۇرىدىن ئوقتەك قان ئېتىلىپ چىقتى. جىددىيەلەشكەن ئايازبېك قۇشچى ئىشىككە قاراپ تۈۋەلىدى:

— قايسىڭلار بار؟ ھەكمىنى تۈۋەڭلار!

— ئالىلىرى... ئالىلىرى...

شەيخۇلئىسلام سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ بىر يانغا قىسىيىپ قالغان بېشىنى تىترىگەن قوللىرى بىلەن يۆلىدى.

— ئايازبېك ھەزرەتلىرى قارىسىلا، خان ئالىلىرىنىڭ نە - پىسى توختاپ قالغاندەك قىلىدۇ.

ئايازبېك قۇشچى سۇلتان ئەھمەدخاننى ئاستا ياتقۇزۇپ، نە - پەس ئېلىشىنى تىڭشىدى — دە، كۆزىدىن تاراملاپ ياش تۆكۈلۈۋات - قانلىقىنى ئۆزىمۇ سەزمەي قالدى.

— قىبلىگاھىمىز سەلتەنەت بېغىدىن جەننەت بېغىغا سەپەر قىلىپتۇ ئەقسىر.

شەيخۇلئىسلام ئىشەنمىگەن ھالدا سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ باقتى. ئۇنىڭغىچە ئالدىراپ كىرگەن ئوردا تې - ۋىپى خاننىڭ يېرىم ئوچۇق تۇرغان كۆزىنىڭ جىيەكلىرىنى ئې - چىپ كۆرۈپ بېقىپ، ئۇلۇغ - كىچىك تىنغىنىچە ئاستا پىچىر - لىدى:

— قالۇ ئىننالىلاھى ۋە ئىننا ئىلەيھى راجئۇن^①...

① مەنىسى: «بىز ئەلۋەتتە ئاللاھنىڭ ئىگىدارچىلىقىدا، چوقۇم ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز». «قۇرئان كەرىم»، سۈرە بەقەرە 156 - ئايەت.

بەلخ.

گەرچە قىش پەسلى ئاخىرلىشىپ قالاي دېگەن بولسىمۇ، قار لەپىلدەپ يېغىۋاتاتتى. بەلخنى ئۈزۈكنىڭ كۆزىدەك قاتمۇقات مۇھاسىرىگە ئالغان شەيبانىخاننىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى ئونون تېرىپ كېلىپ گۈلخان يېقىپ ئىسسىنىش، ئەتراپتىكى ئاھالىدىن بۇلاپ كەلگەن قوي - ئۆچكە، توخۇ - ئۆردەكلەرنى زىخقا تارتىپ كاۋاپ قىلىپ يېيىش بىلەن مەشغۇل ئىدى. ھەئە، شەھەرگە پات - پات قىلىپ تۇرغان نۇسرەتسىز ھۇجۇملاردىن زېرىككەن سەركەردە - لەشكەرلەرنىڭ ئىلگىرىكى جەڭگىۋارلىقى، جاسارىتى سۇسلاشقاندى. قېرىشقاندىك قىشتىن بېرى تۈزۈك ياغمىغان قار كۆكلىمىنىڭ شەپسىسى كېلىشى بىلەن ئەدەپ كەتكەندى.

شەيبانىخاننىڭ يېنىدا تۇرغاق بولۇپ ياشاۋاتقان خانزادە سەئىدخان ئەركىسىزلىككە كۆنۈپ قالغاندىك قىلاتتى. ھەر كۈنى سەئىدخان ھەردە باشقا ئەمىر - سەركەردىلەر بىلەن بىرلىكتە شەيبانىخاننىڭ چېدىرىغا بىر قېتىم سالامغا كىرەتتى. شەيبانىخان ئەتىگەنلىك قوبۇلدىن كېيىن، خۇشى تۇتسا ئۇنى باشقا ئەمىر - سەركەردەلىرى بىلەن بىللە ئېپىقېلىپ، غىزا ياكى باشقا سۆھبەتلەرگە داخىل قىلاتتى. ئەلۋەتتە، مۇھىم كېڭەشلەرگە قاتناشتۇرمايتتى. سىلىق - سىپايە مۇئامىلە قىلاتتى. باشقىلارغا ھۈرپەيگەندەك ھۈرپەيمەيتتى. ئاھانەت قىلمايتتى. ئەمما، ئانچە ئىززەت كۆرسەتمىمۇ كەتمەيتتى. سەئىدخان ئەتىگەنلىك قوبۇلدىن كېيىن، قايتىشقا ئىجازەت ئالسا رەھمەت، تەشەككۈر يوسۇنلىرىنى بەجا كەلتۈرۈپ ئۆزىنىڭ چېدىرىغا قايتىپ كېتەتتى. مەيلى نەگىلا بارمىدۇن، ھەتتا ھاجەتكە چىقسىمۇ شەيبانىخان مەخسۇس تەيىنلىگەن ئەللىك نۆكەر ئۇنىڭ يېنىدىن بىر قەدەم نېرى بولمايتتى. ئۇلارنى نۆكەر دېگەندىن كۆرە، ئۇنى نازارەت قىلىشقا تەيىنلەنگەن پايلاق.

چىلار دېگەن تۈزۈك ئىدى. چۈنكى ئۇ ھەرقانداق كىچىك ئىشلار - دىمۇ نۆكەر بېشىنى خەۋەرلەندۈرەتتى. ئۇنىڭ نۆكەرلەر بىلەن دوستلىشىپ، چىقىشىپ قېلىشىدىن ئېھتىيات قىلغان ھىيلىگەر شەيبانىخان نۆكەرلىرىنى ئايدا بىر قېتىم ئالماشتۇرۇپ تۇراتتى. ھەربىر ئىش - ھەرىكىتىگە ئاشۇ ئەللىك جۈپ كۆزنىڭ تىكىلىپ تۇرغانلىقى سەئىدخانغا ئايان ئىدى. شۇڭا ھەرقانداق ئادەم بىلەن خالىغانچە پاراڭلىشىشتىن ئېھتىيات قىلاتتى. كۈنلىرىنى كىتاب ئوقۇش، شېئىر يېزىش، جەڭبازلىق ماھارىتى مەشىق قىلىش بىلەن ئۆتكۈزەتتى. ئاتا - ئانا، قېرىنداش، يۇرت سېغىنچى يۈرىكى - نى قاماللىۋالغانىدى. نەۋرە ئاكىسى بابۇر بىلەن ھاممىسىنىڭ ئېرى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ شەيبانىخانغا نۇتۇق بەرمەي قېچىپ يۈرۈۋاتقانلىقىدىن خەۋىرى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ لەشكەر توپلاپ كېلىپ شەيبانىخان بىلەن جەڭ قىلىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. دادىسىنىڭ نۇرغۇن لەشكەرلەر بىلەن كېلىپ ئۆزىنى بۇ تۇتقۇن - لۇقتىن قۇتۇلدۇرۇۋالدىغانلىقىغا ئىشەنچى بار ئىدى.

«ئاتام ھازىر تۇرپاندىمىدۇر، ئاقسۇدىمىدۇر؟ بۇ تەرەپكە ئەڭ كېچىككەندىمۇ ئورما ۋاقتىغىچە لەشكەر تارتىپ كېلىشى ئېنىق. ھىيلىگەر شەيبانىخاننىڭ بۇ ئالتۇن قەپىزىدە تۇرۇۋەرمەي قېچىشنىڭ ئامالنى قىلسام بولاتتى. شەيبانىخاننىڭ قولىدىلا بولدىكىنمەن، ئاتامنىڭ لەشكەر تارتىپ كەلمىكى تەسكە توختايدۇ. ھېچبولمىغاندا ئاغام بابۇر پادىشاھ بىلەن ئۇچرىشىۋالسام ياخشى بولاتتى. مۇمكىن بولسا نەۋرە ئىگىچەم خانزادە خېنىمنىمۇ قۇتۇلدۇرۇپ بىللە ئېلىپ كەتسەم... ئۇ مەن بىلەن بىللە ماڭغىلى ئۇنارمۇ؟ ياكى يېڭىلا كۆز ئاچقان ئوغلى خۇررەم شاھنى ئاتىسىز يېتىمغا ئايلاندۇرۇپ قويماسلىق ئۈچۈن، ئۆزى ياقىتۇرمايدىغان دۈشمىنى بىلەن بىللە ياشاشقا رازى بولارمۇ؟ ئۆتكەندە شەيبانىخان مېنى ئۇنىڭ بىلەن نېمە مەقسەتتە كۆرۈشتۈردىكىن تاڭ؟ خانزادە خېنىم كۈلۈپ تۇرغاندەك قىلغان بىلەن كۆزلىرىدىكى مۇڭ - ھەسرەتنى يوشۇرالمىدى. چىرايىدىن ماڭا بىر نەرسە دېگۈسى

باردەك قىلغان، لېكىن، سۆزلىشىشكە ئىمكان بولمىدى. بىر ئامال قىلىپ ئوي - خىيالىنى بىلىۋالسام بولاتتى. ھېچ بولمىسا قېچىپ كېتىشىمگە بولسىمۇ ياردىمى تېگىپ قالاتتى. بەلىخ بىر قېتىش قورشاشۇدا تۇردى. سۇلتان ھۈسەيىن بايقارامۇ لەشكەر تارتىپ كەلدى. ئۇنىڭ سەلتەنەتنى بەكمۇ قۇدرەتلىك، ئۆزىنى قالتىس جاسارەتلىك دەپ ئاڭلىۋىدىم. بەلىختەك كاتتا شەھىرى تەھلىكىدە تۇرسا كارى بولمىدىغۇ ئەجەب ياكى ئۇمۇ شەيبانىخاندىن قورقۇپ قالىدىمىكىن؟...»

● سەئىدخاننىڭ خىيالىنى ئالدىراپ كىرىپ كەلگەن نۆكەر بېشى ئۈزۈپ قويدى:

— خانزادەمگە مەلۇم بولغاي. قۇدرەتلىك پاناھگاھىمىز دەر - گاھىغا چىللاپتۇ.

— سەئىدخان دورداي كالىپۇك، قىيسىق كۆز نۆكەر بېشىغا ياقىتۇرمىغان ھالەتتە قاراپ قويۇپ ئورنىدىن قوزغالدى.
«نېمە گېپى بار بولغىدى؟ ئەجەب بۇ چاغ بولغاندا چاقىرىپ قايتا...»

شاھ چېدىرىغا چوڭ - كىچىك ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ ھەممىسى جۇغلىشىپ بولغانىدى. سەئىدخان قولىنى كۆكرىكىگە ئېلىپ تۇرۇپ ئاۋۋال تۆردە كېرىلىپ ئولتۇرغان شەيبانىخانغا، ئاندىن باشقا ئەمىر - سەركەردىلەرگە تەۋازۇ بىلەن سالام بەردى:
— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم خان ئالىيلىرى، ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم مۆھتەرەم جانابىلار!

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام!
شەيبانىخاندىن باشقىلار باشلىرىنى سەل ئېگىپ سالامغا جاۋاب قايتۇرۇشتى.

شەيبانىخان ئارقا رەتتىكى تۆۋەن دەرىجىلىك سەركەردىلەر قاتارىدىكى ئورنىغا ئولتۇرۇش ئۈچۈن كېتىپ بارغان سەئىدخانغا مەسخىرىلىك قاراپ قويۇپ ئېغىز ئاچتى:
— خانزادە ئەتىگەندىن بېرى غىزالانمىدىلىمۇ قانداق، قە -

دەملىرى ئەجەب جانسىزغۇ؟

سەئىدخان تاققىدە توختاپ، بېشىنى تەۋازۇ بىلەن ئېگىپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى:

— يوقسۇ ئالىيلىرى، ئوبدان غىزالىنىۋاتىمەن. ئايىغلىرىم - مۇ قۇۋۋەتلىك. كۆزلىرىگە شۇنداق كۆرۈنۈپ قالغان چېغى.

— مۇنداق دېسىلە. دەرگاھىمىزدا يەپ - ئىچىدىغان نېمەت - لەر تولا. تويۇنۇپ غىزالىنىپ تۇرسىلا.

— ھىممەتلىرىگە كۆپ رەھمەت ئالىيلىرى، — دېدى سە - ئىدخان تەمكىنلىك بىلەن، — بىر قىسىم ئادەملەر بۇ دۇنيادا يا -

شاشنى يەپ - ئىچىش ئۈچۈن دەپ قارايدۇ، ئەمما مەن بولسام بۇ دۇنيادا ياشاش ئۈچۈن يەپ - ئىچىمەن.

— ھېكمەت! ھېكمەت! — شەيبانخان چىرايىغا زورغا كۈلكە يۈگۈرتۈپ ھىجايىدى، — خانزادە كىچىك بولغىنى بىلەن ئوي -

پىكرى ئاجايىپ ئۆتكۈر ئىكەن. شۇنىڭغا قارىغاندا موغۇلىستاندا - مۇ پازىل كىشىلەر بار ئوخشايدۇ.

— ئول جاي گەرچە سەمەرقەنت، ھىرات، بۇخارا دەك ئالىم - ئۆلىمالار توپلاشقان شەھەرلەردىن يىراق بولسىمۇ، لېكىن مال -

دۇنيادىن كۆرە ئىلىم - پەزىلەتنى دۇنيانىڭ ئىززىتى، ئىنسانىي كامىللىقىنىڭ نىشانى دەپ بىلىدىغان پازىللار نۇرغۇن. كەمىنىلە -

رى بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ سەمەرقەنت، ھىرات، بۇخارا دەك كاتتا پازىللار جۇغلاشقان شەھەرلەرنىڭ ئەتراپىدا ياشاپ يۈرۈپمۇ

قىلچىلىك ئىلىم - پەزىلەت ئۆگەنمىگىنىگە ھەيرانمەن. سەئىدخاننىڭ بۇ گەپنى كىمگە ئىشارە قىلىپ سۆزلەۋاتقان -

لىقىنى چۈشەنگەن شەيبانخاننىڭ غۇژۇزىدە ئاچچىقى كەلگەن بولسىمۇ، چاندۇرمىدى:

— راست ئېيتىدىلا خانزادە. مەدرىسەدە خەرمۇ بولىدۇ ئە - مەسمۇ؟

— شۇنداق ئالىيلىرى. بىراق، ئىلىم - پەزىلەت ئۆگەنمە -

گەن ئول كىشىلەردىن ئالم - ئۆلىمالارنى كۆتۈرۈپ مەدرىسگە ئېلىپ كەلگەن خەر ياخشىراقتۇر.

سەئىدخاننى مەسخىرە قىلىش مۇددىئاسىغا يېتەلمىگەن شەيبانخان گەپنىڭ تېمىسىنى باشقا تەرەپكە يۆتكەشكە مەجبۇر بولدى:

— جاي ئالسۇنلا، — دېدى ئۇ چىرايغا سۈرلۈك تۈس بېرىپ، — ھەربىرلىرىنى دەرگاھىمغا چىللاشتىكى مۇددىئا شولكى، قىشتىن بېرى بەلخنى مۇھاسىرىگە ئالغان بولۇپ، خۇراسان ھۆكۈمدارى ھۈسەيىن بايقارا مىرزىنى ئىمتىھان قىلىپ كۆردۈق. ئاقمۇھەتتە مەلۇم بولدىكى، ئول ھۈسەيىن بايقارامۇ خۇسرەۋ شاققا ئوخشاش خۇددى داستانغا چۈشكەن چىۋىندەك بىر ئىشارىگىمۇ يارىمىغۇدەك. ئەسلىدە بۇ يىل ئۇنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قىلىپ ئاندىن ئىران - ئەجەم زېمىنلىرىغا يۈرۈش قىلىشنى كۆڭلىمىز - گە پۈككەندۇق. ئويلاپ باقسام، ئارقىمىزغا خەتەرلىك بىر دۈش - مەننى تاشلاپ قويۇپتىمىز. گەرچە پەرغانىنى ئوڭچى ئىگىلىۋالغان ئول ئەھمەد تەنبەل بىزگە ساداقەت ئىزھار قىلىپ ئىتائەت گەر - دىنىنى سۇنغان بولسىمۇ، لېكىن ۋەدىسىگە زىنھار ئىشەنگىلى بولمايدۇ. ئۆز پاسپانلىرى بولمىش بابۇر مىرزا بىلەن جاھانگىر مىرزىغا ئارقا - ئارقىدىن خائىنلىق قىلغان ئول تۈزكوردىن بىزگە قانچىلىك ۋاپا كېلەر؟ شۇڭا دەرھال كەينىمىزگە يېنىپ، ئاۋۋال ئەھمەد تەنبەلدىن تەلتۆكۈس خالاس بولايلى. خۇسرەۋ شاھ بىلەن ھۈسەيىن بايقارانىڭ ئىشىنى ئاندىن بىر تەرەپ قىلساقمۇ كېچىككەن بولمايمىز. شۇڭا، بارلىق سەركەردىلەر ئۆز لەشكەرلىرىنى ئېلىپ، بۈگۈنلا ئەندىجانغا قاراپ يولغا چىققاي.

— پەرمانبەردارىمىز! — دېدى ئەمىر - سەركەردىلەر دۈرىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ.

«ئەھمەد تەنبەل بىلەن شەيبانخاننىڭ ئارىسىنىڭ بۇزۇلغىنى بەلەن بوپتۇ، — دەپ ئويلىدى سەئىدخان ئۆز چېدىرىغا كېتىپ بېرىپ، — ئەھمەد تەنبەل ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭمۇ

ئەشەددىي دۈشمىنى ئىدى. ئەمدى شەيبانىخان ئارقا تەرىپىنىڭ بىخەتەرلىكىنى كۆزلەپ ئول تۈزكۈرنى يوقىتىدىغان بولدى. ئىككى سەگ تالاشسا، خىرىس قىلىدىغان سەگدىن بىرى ئازىيدۇ دەپ گەن گەپ. ئاغام بابۇر پادىشاھ ھازىر نەدىكىن؟ بۇنداق مەلۇماتلار نى شەيبانىخان مەندىن سىر تۇتىدۇ. بۇ قېتىمقى يۈرۈشتە قېچىشنىڭ ئامالىنى قىلغىلى بولارمىكىن...»

※ ※ ※

قارا تىگىننىڭ شەرقى تەرىپىدىكى تاغنىڭ ئىچكىرىسىگە جايلاشقان تۇرقىشاران جىلغىسىنىڭ كىرىش ئېغىزى ھەم تار، ھەم ئېگىز قىيا ئىدى. جىلغىنىڭ ئىچىدە بىرەر يۈز ئۆيلۈك چەگرەك^①لەر چارۋىچىلىق بىلەن تىرىكچىلىك قىلاتتى. خېلىدىن بېرى قارا تىگىن تاغلىرىدا قېچىپ يۈرگەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن تۇرقىشاران جىلغىسىنىڭ مۇداپىئەگە ئەپلىك، پاناھلىق نىشقا ياخشى جاي ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ كۆڭلىدە: «جىلغىنىڭ ئېغىزىغا يۈز لەشكەر تۇرغۇزۇپ قويسا، تۈمەن لەشكەر كىرەلمەي گۈدەك» دەپ ئويلىغانىدى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن ئەھمەد تەنبەلنىڭ ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن تۈمەن كىشىلىك قوشۇنىغا تا قايىل تۇرالماي، ئۈچ كۈندىن بېرى مۇشۇ جىلغىدا پاناھلىنىۋاتاتتى. ئۇنىڭ دەسلەپكى ئويى خاتا چىقمىغانىدى. ئۈچ كۈندىن بېرى ئەھمەد تەنبەلنىڭ سەركەردە لەشكەرلىرى توختىماي ھۇجۇم قىلىپمۇ، جىلغىغا كىرەلمىگەنىدى.

ئەھمەد تەنبەل قارا تىگىن تاغلىرىدا ياشايدىغان چەگرەكلەر نى باج - سېلىق تاپشۇرمىدى دېگەن باھانە بىلەن لەشكەر باشلاپ كېلىپ بۇلاپ - تالىغان، ئۆلتۈرگەن، ھەتتا ئۇلارغا قاتتىق ئىب-رەت قىلىش ئۈچۈن چەگرەك ئەرلىرىنىڭ كالىسىنى كېسىۋېتىپ، لىق بىر تاغار ئادەم بېشىنى قېچىرغا ئارتىپ سازايى قىلغا.

① چەگرەك — يەرلىك قوۋم.

ندى. شۇ سەۋەبتىن چەگرەكلەر ئەھمەد تەنبەلگە چىش - تىرنىد - قىغىچە ئۇچ ئىدى. شۇڭلاشقا ئۇلار ئۈچ كۈندىن بېرى مۇھەممەد ھۈسەين كۆرەگانغا ياردەم بېرىۋاتاتتى. ئۇنىڭ لەشكەرلىرى بىلەن بىرلىكتە ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن ياۋغا قىيانىڭ ئۈستىدىن تاش دومىلىتاتتى. گەرچە ئۇلار دۈشمەننىڭ ھۇجۇمىنى ئۈنۈملۈك چېگرە كىندۈرۈپ تۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما مۇھەممەد ھۈسەين كۆرەگاننى يەنىلا غەم بېسىۋالغانىدى.

«ئۈچ كۈندىن بېرى جان پىدالىق بىلەن ئۆزىمىزنى قوغداۋا -

تىمىز. تەنبەل ھۇجۇمى توختاتمىسا ئەھۋالىمىز قانداق بولار؟»
 جىلغىدىكى چەگرەكلەرنىڭ مال - چارۋىلىرىمۇ تايىنلىق. ھېلى - مۇ ئۈچ كۈندىن بېرى ھېچنېمىسىنى ئايماي بىزنى بېقىۋاتىدۇ. قوتىنىدىكى مال - چارۋىلىرى كۈندىن - كۈنگە ئازلاۋاتىدۇ. خېلى كۆپ ئائىلىنىڭ قوتانلىرى قۇرۇق قىلىپ بولدى. جىلغىنىڭ ئارقىسى تاغ، ئۇ يەردىن يامىشىپ چىقىش بەسى مۈشكۈل. يەنە ئىككى - ئۈچ كۈندىن كېيىن ئۇلارنىڭ ھەممە چارۋىلىرى تۈگەيدۇ. بەلكىم ئاتلىرىمىزنى ئۆلتۈرۈپ يەپ، بىرەر - ئىككى ھەپتە جان ساقلىيالارمىز. ئۇنىڭدىن كېيىنچۇ؟ بۇ جىلغىدا سۇ، ئوت - چۆپتىن باشقا ھېچنېمە يوق. تۈزۈك ئوۋ تېپىشىمۇ مۈمكىن ئەمەس. ناۋادا ئەھمەد تەنبەل چېكىنمەي تۇرۇۋېرىدىغان بولسا، ئاچ - لىقتىن ئۆلۈپ كېتىمىز. بىزغۇ مەيلى، جاننى ئاللىقاچان ئالدىقانىغا ئېلىپ قويغانمىز. ئەمما، ئاق كۆڭۈل، مەرد چەگرەكلەر بىزنىڭ ۋابالىمىزغا كەتمىسە بولاتتى. يېڭىلىپ قالىدىغان بولساق، ئەھمەد تەنبەل ئۇلارغا ھەرگىز رەھىم - شەپقەت قىلمايدۇ. ئەينى يىلىمۇ بىر تاغارغا لىق ئادەم كالىسىنى قاچىلاپ كەتكەنىكەن ئول قانخور. ياكى بولمىسا سۈلھى تەلەپ قىلالىمىكەن. ئىشقىلىپ بىگۇناھ چەگرەكلەر ئامان قالىدىغان ئىش بولسا، مېنى نېمە قىلسا مەيلىتى. ھامىنى بىر ئۆلۈم. تەقدىر - پېشانەمگە شۇنداق پۈتكەن ئوخشايدۇ. ئىسىت، سۆيۈملۈك ئوغلۇم مۇھەممەد ھەيدەرنى ئەمدى كۆرەلمەيدىغان بولدۇم - دە، ھىساردىكى چاغدا نېمىشقىمۇ

ئۇنى ئاغچام سۇلتان بېگىم بىلەن بىللە توخۇ يۈرەك خۇسرەۋ شىھىنىڭ ھەرىمىدە قويۇپ قويغان بولغىدىم؟ بارگاھتا ئۆزۈم بىلەن بىللە تۇرغۇزغان بولسام... راست، ئۇلارنىڭ شۇ يەردە قالغىدىنمۇ ياخشى بويىتىكەن. بولمىسا مېنى ئۆلتۈرۈشكە پىتىنغان ئەھمەد تەنبەل ئوغلۇمنى ئامان قويمايتتى. شەپقەتلىك تەڭرىنىڭ ھىممىتىگە يۈز مىڭ قەتئە شۈكۈر. ھەر ھالدا ئوغلۇم ھايات قالغۇدەك. ئەسلىدە شەيبانىخاننىڭ بەلخنىكى ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ پەرغانىنى ئەھمەد تەنبەلدىن تارتىۋالارمەن، ئاندىن سۇلتان مەھمۇدخان، سۇلتان ئەھمەدخان ھەمدە ئىنىم سەيبىد مۇھەممەد مىرزىغا چاپارمەن ئەۋەتىپ، بىرلىكتە شەيبانىخانغا لەشكەر تارتارمەن دەپ ئويلىغانىكەنمەن. ئاللاھ ئىگەم بۇ مەقسەتكە يەتكۈزۈپ مەيدىغان ئوخشايدۇ. ئوغلۇم كىچىك تۇرۇپ قارا يېتىم بولۇپ قالارمۇ ئەمدى؟ ھېچبولمىغاندا سۆيۈملۈك رەپقەم خۇبىنىگار خېنىم ھايات بولغان بولسىمۇ خاتىرجەم بولاتتىم. سۇلتان بېگىم ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالالارمىكىن؟ پەقەت بولمىغاندا بابۇر مىرزىغا تاپشۇرۇپ بەرسىمۇ بولاتتى. نەۋرە ئىنىسى بولغاندىكىن، ئۆز ئىنىسى ياكى ئوغلى قاتارىدا كۆرۈپ پەرۋىش قىلاتتى...»

ئۇ مانا مۇشۇنداق تەگسىز، ھەسرەتلىك خىياللار ئىلكىدە كىرىپك قاقماي تۇنى تاڭغا ئۇلىدى، بامدات ۋاقتى بولۇپ قالغاندى، تاھارەت ئېلىپ بامدات نامىزىنى ئوقۇدى. ئۇنىڭغىچە سۈپەھى كۆتۈرۈلۈپ تۇرقىشاران جىلغىسى سۈزۈلدى. تاغ چوققىلىرىدىكى ئېرىمىگەن قارلار شەرقىي ئۇيۇقتىن كۆتۈرۈلگەن قۇياش نۇرىدا پارقىراشقا باشلىدى.

ئۇ تاغ چوققىلىرىغا بىر پەس قاراپ تۇرغاندىن كېيىن، جىلغىنىڭ ئاغزىغا قاراپ ماڭدى. تۇرقىدىن قەتئىي بىر قارارغا كەلگەندەك قىلاتتى. ياۋ ئەھۋالىنى كۆزىتىشكە ئاسان بولسۇن ئۈچۈن، ئېگىزگە چېدىر تىككۈزگەنىدى. شۇنداقلا پەسكە قاراپ ھەيران قالدى. جىلغىنىڭ ئېغىزىدىن ئىككى چاقىرىم نېرىدا بارگاھ تىككەن ياۋ لەشكەرلىرى توپ - توپ بولۇپ چېكىنىۋاتات.

تى. چېدىر - قارارگاھلىرىمۇ كۆرۈنمەيتتى.

«بۇ نېمە ئىش، ئەھمەد تەنبەل لەشكەرلىرىنى چېكىندۈرۈپ -

تۇ - يا؟ ئۈچ كۈندىن بېرى شۇنچە قاتتىق ھۇجۇم قىلىپمۇ جىل -

غىغا كىرەلمەي زېرىكتىمۇ - يا؟ ھەرقانچە بولسىمۇ بۇنچە ئاسان

بەل قويۇۋەتمەس. شۇنداق، ئۇ ئۈنچە ئەخمەق ئەمەس. بىزنىڭ ھا -

زىرقى ئەھۋالىمىز ئۇنىڭغا بەش قولىدەك ئايان. يەنە بىرنەچچە

كۈندىن كېيىن يېڭۈدەك ھېچنېمىمىز قالمايدىغانلىقىنى ئۇ

ئوبدان بىلىدۇ. ئەجەبا، چېكىنىش ھىيلىسى ئىشلىتىپ، بىزنى

جىلغىدىن ئالداپ چىقارماقچىمىدۇ - يا؟ ئىشقىلىپ نېمىلا بول -

مىسۇن، بۇ تەڭرىنىڭ قىلغان ئىنايىتى. ھەرقانداق بەدەل تۆلەپمۇ

بولسا جىلغىدىن چىقىپ كېتىش كېرەك. توختا، ئاۋۋال ئەھۋالنى

تىڭتىڭلاپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتەي...

شۇ دەققىدە مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئۈستىدىن تاغ

غۇلاپ چۈشكەندەك يەڭگىلەپ قالغانىدى.

بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئۆتكەندە ئەھۋالنى بىلىپ كېلىشكە

ئەۋەتكەن ئىككى نۆكۈرى ئېغىر يارىلانغان بىر لەشكەرنى ئېلىپ

كەلدى. ئەھمەد تەنبەل يارىلانغان لەشكەرلىرىنى تاشلاپ قويۇپ،

ئالدىراپ چېكىنگەندەك قىلاتتى.

— بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچكەيلا ئالىيلىرى، — دېدى

يارىلانغان لەشكەر لاغ - لاغ تىترىگىنىچە.

— ئېيتە، ئەھمەد تەنبەل نېمىشقا لەشكەر چېكىندۈردى؟

— ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغاي، تەڭ كېچىدە ئەندىجاندىن چا -

پارمەن كەلدى. شەيبانخان لەشكەر تارتىپ كەندىبادامغا يېتىپ

كەپتۈدەك. شۇڭا ئەھمەد تەنبەل جانابلىرى ئالدىراش ئارقىسىغا

ياندى. مەن ئېغىر يارىلانغانلىقىم ئۈچۈن تاشلاپ قويۇپ كەتتى.

بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچكەيلا ئالىيلىرى.

— ئۇنىڭغا يېڭۈدەك بىر نەرسە بېرىڭلار. جەرراھلار يارىسد -

نى ئەملەپ قويسۇن.

لەشكەرلەر يارىلانغان ياۋ لەشكەرنى ئېلىپ چىقىپ كەتتى.

چېدىردا يالغۇز قالغان مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان قايتىدىن خىيال سۈرۈشكە باشلىدى.

«ئەمدى قانداق قىلسام بولار؟ بابۇر پادىشاھنىڭ نەدىلىكىنى بىلمەيمەن. ئۇنىڭ بىلەن ئۇچراشقان تەقدىردىمۇ، قولىدا تۈزۈك لەشكەر يوق. شەيبانىخان بولسا كۈندىن - كۈنگە كۈچىيىپ كېتىپ بارىدۇ. ھازىر بۇ ئىقلىمدا خۇراسان ھۆكۈمدارى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارادىن باشقا، ئۇنىڭ مۇقابىلىسىگە چىقالغۇدەك خان - سۇلتانلار قالمايدى. لېكىن ئۇنىڭمۇ نىيەت - ئىقبالىنى بىلمەك تەس. بەلكىم ئۇمۇ تەخت - سەلتەنەتنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن شەيبانىخان بىلەن سۈلھى قىلار. مېنىڭ ئەھۋالىم بولسا مۇشۇنچىلىك، ھەتتا ئەھمەد تەنبەلگىمۇ تەڭ كېلەلمىدىم. بۇنداق ئەھۋالدا شەيبانىخان بىلەن يەنە تىرىكەشسەم، بىلىپ تۇرۇپ تۇ - خۇمنى تاشقا ئۇرغان بولمىمەن. بىر ئۆمۈر قاچقۇنلۇقتا ياشاشمۇ مۇمكىن ئەمەس، ياكى بولمىسا ھازىرچە شەيبانىخانغا ئىتائەت بىلدۈرگەچ تۇرايىمىكىن. شۇنداق، ياۋغا تاقابىل تۇرالمىغاندا سۇلھى قىلىش كېرەك. ئەلۋەتتە بۇ بويسۇنۇشتىن دېرەك بەرمەيدۇ. پۇرسەت پىشىپ يېتىلگەندە باشقىچە يول تۇتمايمەنمۇ. سۇلتان ئەھمەدخان ئالىيلىرىنىڭ خانزادىسى سەئىدخانمۇ شەيبانىخاننىڭ قولىدا، مۇشۇ باھاندا ئۇنى قۇتۇلدۇرۇپ چىقساممۇ ھېساب. ئەھمەد تەنبەلنىڭ شەيبانىخاننىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاپ ئالدىراش چېكىنىگىگە قارىغاندا، ئۇلارنىڭ ئارىسى چوقۇم بۇزۇلغان گەپ. مۇشۇنداق ۋاقىتتا شەيبانىخاندىن ئەپۇ سوراپ، ئىتائەت بىلدۈر - سەم چوقۇم قوبۇل قىلىدۇ. بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ شەيبانىخان بىلەن ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئارىسىنى بۇزاي. ئىككىسىنىڭ قايتىدىن ئىتتىپاق تۈزۈۋېلىشىنىڭ ئالدىنى ئالاي. ئىككىسى ئېلىشسا ھا - مان بىرى مەغلۇپ بولىدۇ. بۇنى دۈشمەننىڭ قولى بىلەن دۈشمەن - نى يوقىتىش دەيمىز. شەيبانىخاننىڭ ئىنىسى مەھمۇد سۇلتان خېلى تۈزۈك ئادەم، ئاغىسىغا ھەرگىز ئوخشىمايدۇ. ئوتتۇرىمىزدا يامان ئەمەس دوستلۇق بار ئىدى. بەلكىم ئۇمۇ ياردەم قىلىشى

مۇمكىن...»

بىر قارارغا كەلگەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان قەغەز -
قەلەم ئەكەلدۈرۈپ، شەيبانخانغا ئالدىراش خەت يېزىشقا باشلىدى.

«ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم!»

جانابى ئىسكەندەر سانى، خەلىپەنى رەھمان، ئىمامى
زامان مۇھەممەد شەيبانخان ئالىيلىرىغا كەمىنە مىرزا مۇ -
ھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان قۇدرەتلىك ئاللاھتىن تەن ساق -
لىق، ئۇزۇن ئۆمۈر، تېخىمۇ زىيادە تەخت - سەلتەنەت تە -
لەش بىلەن بىللە بىھېساب دوستلۇق سالىمى يوللايمەن.
مۇتلەق دانا ۋە ھەقىقىي ھۆكۈمران بولغان تەڭرى ئۇ -
لۇغلىقى، روشەن ھېكمىتى ۋە غالىب ھۆكۈمىنىڭ تەقەززى -
سى بىلەن خالىسا بىراۋغا تاج ۋە سەلتەنەت بېرىپ ئەزىز -
لەپ، ئۇنى زامانداشلىرى ئارىسىدا يېگانە قىلىدۇ ۋە جاي -
جايلاردىكى قولىدىن ئىش كېلىدىغان مەرد - ئەزىمەتلەرنى،
جاھان تۇتالايدىغان ئاقىللارنى بىر باھانە - سەۋەبلەر بىلەن
ئۇنىڭ قېشىغا كەلتۈرىدۇ. ئۇنىڭ دۈشمەنلىرىنى غەپلەت،
مەغرۇرلۇق، خاتالىق ۋە بۇزۇقلۇق ئىللەتلەرگە دۇچار قى -
لىدۇ، كۆزلىرىنى كور، قۇلاقلىرىنى گاس قىلىدۇ.

جانابى خان ئالىيلىرىنىڭ ھازىرقى يۈكسەك مەرتىۋە -
لىرى ئالدى بىلەن جانابى ھەقتائاللاھنىڭ ئىنايىتى، ئاندىن
قالسا ئۆزلىرىنىڭ دانىشمەنلەرگە خاس ئەقىل - پاراستى،
جاھان مەردلىرىگە خاس جاسارىتى بىلەن قولغا كەلدى.
ئۇشبۇ قۇياش كەبى پاكىتىنى كۆرگەن كەمىنلىرىنىڭ شانۇ
شەۋكەتلىرىگە قايىل بولماي، چىن يۈرىكىدىن تەھسىن
غېتىماي ھېچ ئىلاجى يوقتۇر.

نەچچەن ۋاقىتتىن بېرى زاماننىڭ قالايمىقانچىلىقى
تۈپەيلىدىن، شەيتىنىم شەۋكەتلىرىنى كىچىك كۆرسىتىپ،
بويۇنتاۋلىق قىلىپ يۈرگەندىم. گەرچە نەچچە قېتىملاپ

دەرگاھلىرىغا بېرىپ، ئەپۇ سوراپ، گۇناھىمنى تىلەش نىد -
 تىگە كەلگەن بولساممۇ، ئەۋۋەلەمبار مۇۋاپىق پۇرسەت تا -
 پالماي، ئىككىنچىدىن غەزەپ قىلىشلىرىدىن ئەندىشە قىد -
 لىپ، ئىككى تايىن بولۇپ يۇردۇم. مانا ئەمدى قۇلىقىمغا
 مۇبارەك قەدەملىرىنىڭ پەرغانە ۋادىسىغا يەتكەنلىكى ئىشىد -
 تىلىدى. شۇ ھامان جېنىمغا جان قوشۇلغاندەك بولدى. ئۆز -
 ئۆزۈمنى: ئەمدى يەنە نېمىگە قاراپ تۇرسەن. دەرھال قىد -
 لىچىڭنى بوينۇڭغا ئېسىپ گۇناھىڭنى تىلە ۋە ئەپۇ قىلد -
 شنى ئۇتۇن، يەنە ئىككىلەنسەڭ پۇرسەت كېتىدۇ. كەڭ
 قورساق، ئەپۇچان خان ئالىلىرىنىڭ مېھىر - شەپقىتىدىن
 گەبەدى مەھرۇم قالسەن، دەپ ئاگاھلاندۇردۇم - دە، ئۇشبۇ
 مەكتۇپنى يېزىشقا پېتىنىدىم.

شۇ كۈنلەردە ئالىلىرىنىڭ چەكسىز مەرھىمىتىگە
 ئېرىشكەن ئەھمەد تەنبەل كىچىككىنە پەرغانە ۋادىسى ۋە
 ئازغىنە لەشكەرلىرىگە تەمەننا قويۇپ، قۇدرەتلىك سەئىدەنەت -
 لىرىنى كۆزگە ئىلماي، پات يېقىندا شەيبانخاننى بابىسى
 ئوبۇلخەيرخاننىڭ يېنىغا ئەۋەتىپ، تەختىمنى ئاۋۋال تاش -
 كەنتىگە، ئاندىن سەمەرقەنتكە تىكلەيمەن دەپ داۋراڭ سېلىپ
 يۈرگەندى. ناۋادا ئالىلىرى كەمىنە مىرزا مۇھەممەد ھۇ -
 سەپىن كۆرەگاننىڭ بىلدۈرگەن ساداقىتىگە ئىشەنسە، سەر -
 كەشلىك قىلغان گۇناھىمنى يۇيۇشقا بىر قېتىم پۇرسەت
 بەرسە، ئول تۈزكۈرنى ئۆز قولىم بىلەن باغلاپ كېلىپ
 تەختلىرى ئالدىغا يۈكۈندۈرمەن. بۇ ئالىلىرىغا كۆرسەت -
 كەن تۆھپەم بولۇپ قالسا ئەجەب ئەمەس. بۇنداق دېيىشىم -
 ىدىكى مەقسەت — ھەرگىزمۇ ئالىلىرىدىن مەنەسەپ، مەرتەد -
 ۋە، ئىمتىياز تەلەپ قىلىش ئەمەس، نەزەرلىرىگە ئىلىنىپ
 دەرگاھلىرىدا ئاددىي نۆكەر بولالىسام شۇ كۇپايە. قالدىسى
 ئالىلىرىنىڭ جاھاننى يورۇتقۇچى يارلىقى قانداق بېرىلسە

خىزمەتكە بېشىم بىلەن تەييارمەن.
 كامالى غېھتىرام بىلەن ئۆكەرلىرى مىرزا مۇھەممەد
 ھۈسەيىن كۆرەگاندىن دەپ بىلۇرلا.
 نامە تامام ۋەسىئالام»

خەتنى ئېلىپ كەتكەن سەركەردە مەۋلانە مۇھەممەد ئۈچىنچى
 كۈنى شەيبانىخاننىڭ جاۋاب خېتىنى ئېلىپ كەلدى.
 دېلغۇللۇق ئىچىدە ئولتۇرغان مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان
 خەتنى ئالدىراش ئېچىپ ئوقۇدى. شەيبانىخان خېتىدە نۇرغۇن
 ھۆرمەت ئىبارىلىرىنى ئىشلىتىپ، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان-
 نىڭ ساداقىتىنى ماختىغاندىن كېيىن، ئۇنى تېزرەك يېنىغا كې-
 لىشىكە تەكلىپ قىلغانىدى.

— ئەندىجان تەرەپتىكى ئەھۋال قانداقراق؟ — دەپ سورىدى
 مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان سەركەردىسى مەۋلانە مۇھەممەدكە
 قاراپ.

— ئەھمەد تەنبەل شەھەرنى بېكىتىپ قاتتىق مۇداپىئەدە تۇ-
 رۇۋېتىپتۇ. شەيبانىخان ئىككى كۈندىن بېرى توختىماي تېگىش
 قىلىپمۇ سېپىل تۇۋىنگە يېقىنلىشالماپتۇ. جانابلىرىغا مەلۇملۇق،
 ئەندىجان شەھىرىنىڭ سېپىللىرى ئېگىز ھەم مۇستەھكەم،
 قورال - ياراغ ئەسلىھەلىرى خىل. ئۇنىڭ ئۈستىگە سۇ، ئوزۇق -
 تۈلۈكمۇ مول. شەيبانىخاننىڭ ئەھمەد تەنبەلنى ئاسانلىقچە بوي-
 سۇندۇرالىشى تەس.

— شۇنداق، — دېدى ئۇ مەۋلانە مۇھەممەدنىڭ سۆزىنى تەس-
 تىمقلاپ، — شەيبانىخان ھازىر ئەندىجان شەھىرىنى ئېلىشقا ئال-
 دىراۋاتىدۇ. چۈنكى ئۇ ئەھمەد تەنبەلنى تېزدىن بويسۇندۇرالمىسا،
 نەچچەن ۋاقىتتىن بېرى تىكلىگەن شانۇ شەۋكىتىگە نۇقسان يې-
 تىدۇ. شۇڭا ئۇ ئەندىجان شەھىرىنىڭ ئەھۋالىنى بەش قولىدەك بى-
 لىدىغان مەندەك سەركەردىگە تولمۇ موھتاج.
 — ئەينى مۇددىئە، — دېدى مەۋلانە مۇھەممەد، — شەيبانى-

خان مەكتۇپلىرىنى كۆرۈپ بەكمۇ خۇش بولۇپ كەتتى. «تېز بېرىپ كۆرەڭگان جانابلىرىغا يەتكۈز. تېزرەك يېتىپ كەلسۇن. ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈشنى ناھايىتى ئارزۇ قىلىمەن» دېدى.

«ئەندىجانغا بېرىشىم يولۇاس ئۇۋىسىغا ئۆز ئايىغىم بىلەن بارغانغا باراۋەر. مېنى قانداق قىسمەتلەر كۈتۈۋاتىدىكىن؟ شەييا - نىخان تولىمۇ ھىيلىگەر، گۇمانخور ئادەم. ئەھۋالغا قاراپ ئېھتىد - پات بىلەن ئىش قىلارمەن. ئىشقىلىپ نېمىلا بولمىسۇن ئەھمەد تەنبەلىنى ھەرگىز بوش قويۇۋەتمەيمەن...»
 ئۇ خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ سەركەردە - لەشكەرلىرىگە ئەندىجانغا قاراپ يولغا چىقىشقا بۇيرۇق بەردى.

ئادەتتە ھەرقانداق ئادەمنى بىر ئاش پىشىم ساقلىتىپ ئاندىن قوبۇل قىلىدىغان شەيبانخان، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەڭگاننىڭ ئىستىقبالىغا بارلىق ئەمىر - سەركەردىلىرى بىلەن چىقىپ، ئا - دەتتىن تاشقىرى ھەشەم بىلەن كۈتۈۋالدى ۋە ھۆرمىتىگە شاھانە داستانخان راسلاپ ئوڭ يېنىدا ئولتۇرغۇزدى.

— ھەممىڭلار بىر - بىرلەپ كېلىپ، كۆرەڭگان جانابلىرىغا شاراب تۇتۇڭلار، — دېدى ئۇ ئەمىرلىرىگە بۇيرۇق بېرىپ.

شەيبانخاننىڭ ئىنىسى مەھمۇد سۇلتاندىن باشلاپ بارلىق ئەمىر - سەركەردىلەر بىر - بىرلەپ كېلىپ مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەڭگانغا شاراب تۇتتى، كۆڭلىنى ئىزھار قىلىشتى. پەقەت سە - ئىدخانلا تېخى بۈگۈنگىچە چىرايىنى كۆرۈپ باقمىغان بۇ ھاممەد - سىنىڭ ئېرىغا مەنىستەسلىك بىلەن قاراپ قويۇپ، سوغۇققان كەيپىياتتا ئولتۇرۇۋەردى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ۋۇجۇدى زىددىيەتلىك خىياللار بىلەن تولۇپ كەتكەنىدى.

«... ئۆز ۋاقتىدا خان ئاتام ئۇنى پات - پات تىلغا ئېلىپ ئۇنداق جاسارەتلىكەي، مۇنداق ساداقەتلىكەي دەپ ماختايتتى. ئە -

جەبا، خان ئاتام ئۇنى چۈشەنمىگەن بولغىنىمىدى؟ ئۇنىڭغا ھېلىد-
غىچە ئۈمىد باغلاپ يۈرۈپتىمەن تېخى. تايىنلىقتا ئادەم ئىكەنغۇ.
ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن كېلىپ، شەيبانىخاننىڭ ئايىغىغا باش
قويدى مانا. تېخى ئۇنىڭ ئىنىسى مەھمۇد سۇلتان بىلەنمۇ
ئوبدانلا بۇرادەرچىلىكى باردەك قىلىدۇ. قەدىناسلاردەك كۆرۈشۈپ،
ئەھۋال سورىشىپ كەتتى. ئۇنى تاغام سۇلتان مەھمۇدخان ئالىي-
لىرى بىلەن كىچىكىدىن ئاداش - ئاغىنە بولۇپ، بىللە ئويناپ
چوڭ بولغان، ئول تاغامنىڭ چەكسىز قەدىرلىشىگە، ئەتىۋارلىشىد-
غا نائىل بولغان دەپ ئاڭلىۋىدىم. ھاممام مەلىكە خۇبىنىگار خې-
نىمنى نىكاھلاپ بېرىپ، كۆرەگانلىق مەرتىۋىسىگە يەتكۈزگەند-
كەن. شۇنچىۋالا ئالىي ھىممەتلەرگە قايتۇرغان تەشەككۈرى مۇشۇ
بولدىغۇ ئاخىر. ئۆز پاسىبانىنىڭ تەخت - سەلتەنەتنى تارتىۋال-
غان ئادەمگە ساداقەت بىلدۈرگەن ئادەمنى قانداقسىگە ۋاپا ئەھلى
دېگىلى بولسۇن؟! ئىسىت، نەچچەن ۋاقىتتىن بېرى ئۇنى غايىبانە
ياد ئەتكىنىم، سېغىنىپ، ئۈمىد باغلىغىنىم. ھەر بىر ئېغىز سۆ-
زىدە ئول شەيبانىخانغا تەۋازۇ قىلىپ كەتكەنلىرىچۇ تېخى. ئەسلىد-
دە بىر خۇشامەتچى ئىكەن ئەمەسمۇ؟...»

— خانزادە تېخىچىلا كۆرەگان جانابلىرىغا شاراب تۇتاي دې-
مەيلىغۇ؟ — دېدى شەيبانىخان سەئىدخاننىڭ ئاچچىق خىياللىرىد-
نى بۆلۈپ، — تونۇشۇپ قويسىلا، ئۇ دېگەن مەرھۇم ھاممىلىرى
مەلىكە خۇبىنىگار خېنىمنىڭ كۈيۈسى بولىدۇ. بىر ھېسابتا تاغد-
لىرى بىلەن ئوخشاش.

سەئىدخان مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا مەنىستەسلىك
بىلەن يالت ئېتىپ قاراپ قويۇپ ئېغىز ئاچتى:
— كۆرەگان جانابلىرىنىڭ قورسىقى خان ئالىيلىرى بىلەن
ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ تۇتقان ھۆرمەت شارابىدا ئاللىقاچان
شالاقلاپ كەتتى، كەمىنلىرى بولسىمۇ بىر قەدەھ شارابىنى
ئىسراپ قىلماي دەيمەن.

شەيبانىخان قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى:

— كۆردىلىمۇ كۆرەگان جانابلىرى، ئالاچەخان ئالىيلىرىنىڭ بۇ خانزادىسى مانا مۇشۇنداق گەپدان. يۈز - خاتىر دېگەننىمۇ بىلەمەيدۇ.

— خانزادە ھەقىقەتەن ئوچۇق سۆزلۈك ئىكەن، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان سەئىدخانغا مېھرى بىلەن قاراپ، — مېنى مەست بولۇپ قالمىسۇن دەپ ئاياۋاتىدۇ. ھەئە، شۇ تاپتا سەئىدخاننىڭ ئاچچىق كىنايىسىنى پەقەت مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانلا چۈشەنگەنىدى.

«سۇلتان ئەھمەدخان ئالىيلىرىنىڭ بۇ خانزادىسى ھەقىقەتەن شىر يۈرەك ئەزىمەت بولۇپتۇ. بىلىپ تۇرۇپتىمەن، ئۇ مېنىڭ شەيبانىخاننىڭ ئالدىغا بويۇن ئېگىپ كەلگىنىمگە قاتتىق رەنجىدى. شۇڭا كۆزىگە ئىلمايۋاتىدۇ. شەيبانىخاننىڭ ئايىغىدا سەگدەك ئۆمىلەپ، قۇيۇپ بەرگەن يۈندىسىنى ئىچىۋاتىسەن دەپ تەنە قىلىۋاتىدۇ. مەيلىلا، ھازىرچە رەنجىگە چ تۇرسۇن، كېيىن پۇرسەت تېپىپ چۈشەندۈرۈپ قويارمەن. شەيبانىخان تولىمۇ ھىيلىگەر ئا. دەم، كۆڭلىدىكىنى بىلمەك تەس. ھەتتا ئىنىسى مەھمۇد سۇلتان بىلەن ئوغلى تۆمۈر سۇلتاننىمۇ سىر يوشۇرىدۇ. ھەر ھالدا ئېھتىيات قىلاي...»

— جانابى ئەمىرلەر، — دېدى شەيبانىخان ئەمىر - سەركەر - دىلىرىگە تەكشى قاراپ، — مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان جانابلىرى مېنىڭ ئەزىز مېھمانىمدۇر. ھەممىڭلار ئۇنىڭغا مېھماندار - چىلىق قىلغايىسىلەر.

— باش ئۈستىڭلەر! — دېدى ئەمىرلەر دەس ئورنىدىن تۇرۇپ. سورۇن تۈن نىسپىگىچە داۋاملاشتى. شەيبانىخان سورۇندا ئەندىجان مۇھاسىرىسى، ئەھمەد تەنبەل ھەققىدە بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلمىدى.

ئەتىسىدىن باشلاپ ئەمىر - سەركەردىلەر مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننى نۆۋەت بويىچە زىياپەتكە تەكلىپ قىلدى. بۇ بىر - نەچچە كۈندە ئەندىجان شەھىرىگە پەقەتلا تېگىش قىلمىدى. گويا

ئۇلار بۇ چوڭ ئىشنى پۈتۈنلەي ئېسىدىن چىقىرىپ قويغاندەك قىلاتتى.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان سەئىدخان بىلەن ئايرىم ئۈچۈر-رىشىشقا پەقەتلا پۇرسەت تاپالمىدى. ئەللىك نەپەر ئۆگىرىنىڭ سەئىدخان نەگە بارسا بىر قەدەم ئايرىلماي يۈرۈۋاتقىنىنى كۆرۈپ ئۆزىمۇ ئېھتىيات قىلىپ قالغانىدى. ئۇنىڭ شەيبانخاننىڭ ئىنىسى مەھمۇد سۇلتان بىلەن خېلى ئوبدان دوستلۇقى بار ئىدى. شەيبانخاننىڭ يېنىغا كەلگەندىن تارتىپ، مەھمۇد سۇلتان ئۇنىڭغا كۈندە دېگۈدەك ھەمراھ بولۇۋاتاتتى.

— تۇرپان تەرەپتىكىلەر بىلەن ئالاقىلىشىپ تۇرۇۋاتامدىلا كۆرەگان جانابلىرى؟ — بىر كۈنى تۇيۇقسىز سوراپ قالدى مەھمۇد سۇلتان.

— يوقسۇ، تېخىچە خەۋەرلىشەلمىدىم، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان، — ئەسلىدە چاپارمەن ئەۋەتىپ خەۋەرلىشىش خىيالىم بار ئىدى. لېكىن، مۇقىم بىر جايدا تۇرالمايلىقىم ئۈچۈن مۇمكىن بولمىدى. ئۇلاردىنمۇ چاپارمەن كەلمىدى. — بەلكىم كەلگەن بولسىمۇ سىلنى تاپالمىغاندۇ؟ — بۇمۇ ئېھتىمال. ھېچبولمىغاندا ئىنىم سەيپىد مۇھەممەد مىرزا دېرىكىمنى قىلاتتى.

— سۇلتان ئەھمەدخان ئالىيلرىنىڭ مۇسەبىتى بىلەن بولۇپ، بۇ ئىشقا چولپى تەگمىگەن بولۇشى مۇمكىن. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان تۇرۇپلا قالدى: — نېمە دەيدىلە جانابلىرى؟ سۇلتان ئەھمەدخان ئالىيلرى قازا قىلىپ كەتتىمۇ؟

مەھمۇد سۇلتان ئۇنىڭ چىرايىغا سىنچىلاپ قارىۋېتىپ جاۋاب بەردى:

— بول مۇسەبەتتىن تېخىچىلا خەۋەرسىز ئوخشىمامدىلا؟
— زىنھار خەۋەرسىزمەن. قانداق بولۇپ قازا قىلغاندۇ؟
— تەپسىلاتىنى بىزمۇ بىلمىدۇق. ئاقسۇغا ئەۋەتكەن ئايغاق.

چى ئاشۇنداق خەۋەر ئېلىپ كەلدى. كېسەللىك سەۋەبى بىلەن قازا قىلىپ كېتىپتۇدەك. خانزادە سەئىدخان ئاتىسىنىڭ مۇسەببىتىدە - دىن تېخىچە خەۋەرسىز. ئاغام شەيبانخان ئالىيلىرى بۇ ئىشنى ئۇنىڭدىن سىر تۇتۇشمىزنى چېكىلگەن بولغاچقا، ھازىرغىچە بىلدۈرمىدۇق. سىلىمۇ بىر مەزگىل سىر تۇتقايدۇ.

— ئارى، خانزادە ھازىرچە مۇسەببەتتىن خەۋەر تاپمىغىنى تۈزۈك. كېيىنچە بىلدۈرەرمىز.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ ۋۇجۇدىنى بىردىنلا ئۇ - مەدسىزلىك چۇلغۇۋالدى .

«سۇلتان ئەھمەدخان ئالىيلىرى قازا قىلغان بولسا، ئول تە - رەپتىن ئەمدى زىيادە ئۈمىد كۈتمەسمۇ بولغۇدەك. ئۇنىڭ چوڭ خانزادىسى تۇرپاندا نائىب خان بولۇپ سەلتەنەتكە پاسىبانلىق قىلىۋاتىدۇ دەپ ئاڭلىۋىدىم. ئۇ تاغىسى سۇلتان مەھمۇدخان ئالىي - لىرىغا قانداقراق مۇئامىلە قىلاركىن؟ ياكى تەخت - سەلتەنەتتىن ئەنسىرەپ تاغىسىغا ئېتىبار قىلماسمىكىن؟ ئەمدى سۇلتان مەھ - مۇدخان ئالىيلىرىنىڭ كۈنى تېخىمۇ تەس بولغۇدەك. ئامەت قاچىسا كېلىشمەسلىك ئارقىمۇ ئارقا كېلىدىكەن. جىيەن بىلەن تاغىنىڭ مېھرى ھەرگىزمۇ ئاغا - ئىنىنىڭ مېھرىدەك بولمايدۇ. شۇڭىمۇ كۈنلەر تاغادىن تاغار ياخشى، ھامماڭدىن باداڭ ياخشى دەيدۇ ئە - مەسمۇ. خان ئالىيلىرى ئەمدىلىكتە جىيەننىڭ قولىغا قاراپ قالارمۇ؟ ئەگەر شۇنداق بولۇپ قالسا، بۇ ئىش ئۇنىڭغا تەخت - سەلتەنەتنى تارتتۇرۇپ قويغاندىنمۇ ئېغىر كېلىدۇ. مۇۋاپىق پۇرسەت تېپىپ قېشىغا چاپارمەن ئەۋەتەي. ھېلىمۇ ياخشى يېنىدا ئىنىم سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بار. تەسەللى بېرىپ، كۆڭلىنى ياساپ تۇرغاندۇ بەلكىم...»

ئۇنىڭ جىمىپ كەتكىنىنى كۆرۈپ مەھمۇد سۇلتان ئاستا ئېغىز ئاچتى:

— كۆڭۈللىرىنى يېرىم قىلمىسلا، ئۆلۈم ھەممىمىزنىڭ بېشىدا بار.

— تەسەللى بەرگەنلىرىگە كۆپ رەھمەت، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەنگان خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ، — سۇلتان ئەھمەد خان ئالىيلرى ياش ئىدى. تېخى ئەمدىلا ئوتتۇز توققۇز ياشقا كىرگەندى.

— قانداق قىلىمىز. ئۆلۈم دېگەن ياش — قېرىغا باقمىدىدەكەن. جان تەندە ئامانەت دەيدۇ ئەمەسمۇ. ھەرقانداق بەندە ئەجەل يەتكەندە ئول ئامانەتنى تاپشۇرماي ئامالى يوق. ئەمدى تىرىكلىك نىڭ غېمىنى يېسىلە.

● — سىلىدىن بىر ئۆتۈنۈشۈم بار ئىدى، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەنگان مەھمۇد سۇلتاننىڭ كۆزىگە قاراپ تۇرۇپ، — خانزادە سەئىدخان بىلەن ئايرىم پاراڭلىشىپ باقسام بولاتتى. لېكىن ئۆكەرلەر ئۇنىڭ يېنىدىن نېرى بولمىغاچقا، پەقەت پۇرسەت بولمايۋاتىدۇ.

— خانزادە سەئىدخان بىلەن كۆرۈشۈش ئىشىغا ھازىرچە ئالدىرىمىسلا، پۇرسىتىنى مەن كەلتۈرۈپ بېرىم. راستىنى دېسەم، — دېدى مەھمۇد سۇلتان سەممىيلىك بىلەن، — ئاغام شەيبانخان ئالىيلرى مەندەك بىر قورساق ئىنىسىغىمۇ ئىشەنمەيدۇ، سىلىگىمۇ مەلۇملۇق، ئەينى ۋاقىتتا ئىلكىمدىكى ئىككى تۈمەن لەشكەر بىلەن كېلىپ ئاغامغا ھەمدەمدە بولمىغان بولسام، ئۇنىڭ بۇخارا بىلەن سەمەرقەنتنى ئېلىشى ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس ئىدى. چۈنكى ئۇنىڭ ئىلكىدىكى سەزكەردە — لەشكەرلەرنىڭ ھەممىسىنى سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلرى بەرگەن. چىڭ يېرىگە كەلگەندە ئۇلار ئاغامنىڭ پەرمانىنى ئاڭلىمايتتى. پەقەت مېنىڭ ئاشۇ ئىككى تۈمەن سەزكەردە — لەشكەرلىرىم بىلەن ئۇلارنى تۇتۇپ تۇرالىدى. شۇڭا بۇنىڭدىن خەۋەردار خالايقىنىڭ ھەممىسى: «شەيىر-بانخاننىڭ دۆلىتى ئىنىسى مەھمۇد سۇلتان بىلەن ئۆرە تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ھەممە ئىشى مەھمۇد سۇلتاننىڭ تەرتىپ — ئىنتىزامى بىلەن بولىدۇ» دېيىشىدۇ. سەمەرقەنتنى ئالغاندىن كېيىن، ئاغام مۇخالىپەتچىلىك بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، سۇلتان مەھمۇدخان

ئاليلىرىدىن يۈز ئۆرۈدى. شۇ چاغدا پەقەت بىر ئىشتىن — جا -
 نابلىرى بىلەن جەڭگاھتا ئۇچرىشىپ قېلىشتىن ۋايىم يېدىم.
 چۈنكى، ئاغام سۇلتان مەھمۇدخان ئاليلىرىنىڭ ئوردىسىدا خىز -
 مەت قىلغاندىن بېرى بېرىپ - كېلىپ يۈرۈپ، سىلى بىلەن ئوت -
 تۈرىمىزدا دوستلۇق رىشتىسى پەيدا بولغانىدى. سىلى قانداق
 قارايدىلا بىلمەيمەن، ئەمما مەن بۇ دوستلۇقنى بەكمۇ قەدىرلەيتە -
 تىم. ئوچۇق سۆزلۈك، مەردۇ مەردانە، ساداقەتمەنلىكلىرىنى ياق -
 تۇراتتىم. گەرچە ئاغامنى ئانچە ياقتۇرۇپ كەتمىسىلىمۇ، ماڭا
 چىن يۈرەكلىرىدىن ئىززەت كۆرسىتەتتىلە. ئالدىمدا ئاغامنىڭ
 زىنھار يامان گېپىنى قىلمايتتىلە. يېقىن دوستى بىلەن جەڭگاھ -
 تا رەقىبلىرىدىن بولۇپ قېلىش ھەقىقەتەن دەھشەتلىك ئىش ئىدى.
 خۇداغا شۈكۈر، بۇ ھايات دەھشىتى بىزگە نېسىپ بولمىدى. كې -
 يىن تۆرەتۆپىنى تاشلاپ چىقىپ كەتكەنلىرىنى ئاڭلىدىم. ھەردا -
 ئىم غەملىرىنى يەپ تۇردۇم، ئامانلىقلىرىنى تىلىدىم. ھۆ -
 كۈمدارلارنىڭ تەخت - سەلتەنەت، زېمىن تالىشىشى ئەزەلدىن بار
 ئىش. ھەتتا ئاتا - بالا، ئاغا - ئىنىلەرمۇ بۇنىڭدىن مۇستەسنا
 بولغان ئەمەس. شۇڭا ئاغام شەيبانىخاننىڭ سۇلتان مەھمۇدخان
 ئاليلىرىدىن تاشكەنتنى تارتىۋېلىپ، تەخت - سەلتەنەتنى ئى -
 گىلىۋېلىشىنى خاتا ئىش دەپ قارىمايمەن. بىراق، ئۇنىڭ سۇلتان
 مەھمۇدخان ئاليلىرىنىڭ خانىشىنى نىكاھىغا ئېلىۋېلىشى ھە -
 قىقەتەن چەكتىن ئېشىپ كەتتى. ئەسلىدە شۇ چاغدا سۇلتان
 مەھمۇدخان ئاليلىرىنىڭ سۆيۈملۈك خانىشى قارا كۆز بېگىمنى
 ماڭا نىكاھلاپ بەرمەكچى بولغانىدى. لېكىن، كەسكىن رەت قىل -
 ۋەتتىم ھەم ئۇنى توستۇم. مۇشۇ ئىش سەۋەبلىك ئاغا - ئىنى
 رەنجىشىپمۇ قالدۇق. ئۇ ھەم ئاغا، ھەم خان بولغانلىقى ئۈچۈن،
 ھۆكىمدىن تاشقىرى چىقىشىمغا ئىمكان يوق ئىدى. بۇ ئىشلارنى
 ھەر قېتىم ئويلىسام ئالدىلىرىدا خىجىل بولىمەن.
 — جانابلىرىنى ئەزەلدىن ۋىجدانلىق، مەرد، ۋاپا ئەھلى ھې -
 سابلاپ كەلگەندىم، ھەر ھالدا خاتالاشماپتىمەن. بىر مۇسۇلمان

ئەركەكنى نىكاھدىكى ھالال خوتۇننى تالاق قىلىشقا مەجبۇرلاپ ئاندىن ئۆزىنىڭ نىكاھىغا ئېلىۋېلىش ئىسلام شەرىئىتىگە مۇخاپ، لېكىن ئۆزىنى خەلىفەئى رەھمان، ئىمامى زامان دەپ ئاتا-تەۋالغان شەيبانىخان ئالىيلرى بۇ ئىشنى يا بەندىدىن، يا ئاللاھ-تىن ھايا قىلماي قىلدى. ئاڭلاپ تولىمۇ خورلۇق ھېس قىلىدىم. ھەر بەندىنىڭ گۇناھى ئۆزىگە. بۇ قىلىۋالدىم - ئېتىۋالدىم دەيدىغان جاھان ئەمەس. بۇ ئالەمدە بولمىسا ئۇ ئالەمدە بولسىمۇ سورد-قى بولىدۇ. گەپنىڭ ئوچۇقىنى ئېيتسام، كەبىنىلىرىمۇ ئامالنىڭ يوقىدىن شەيبانىخان ئالىيلرىنىڭ ئالدىغا ئىتائەت گەردىنىمنى سۇنۇپ كەلدىم. ۋاقتى كەلگەندە بول دەرگاھتىن ئامان - ئېسەن كېتىشىمگە ياردەم قىلغايلا.

— ئاللاھ خالىسا چوقۇم شۇنداق قىلىمەن. ماڭا ئىشەنگەن-لىرىگە كۆپ تەشەككۈر، — دېدى مەھمۇد سۇلتان، — بەلكىم مەنمۇ پات يېقىندا ئاغامدىن ئايرىلىپ، كېتىپ قېلىشىم مۇمكىن. ۋاقتىدا ئۆز يولۇمنى تېپىۋالسام، ئاغا - ئىنى ئوتتۇرد-مىزدا ئاداۋەت كۈچىيىپ كېتىشى مۇمكىن. چۈنكى ئاغام سەر-كەردە - لەشكەرلەر ئارىسىدىكى ئابروي - ئىناۋىتىمگە ھەسەت قىلىدۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە تەخت - سەلتەنەتنى تارتىۋالارمى-كىن دەپ ئەندىشە قىلىدۇ.

— ئاۋۋال ئەھمەد تەنبەلنىڭ ئىشىنى تېزىرەك بىر تەرەپ قىلايلى، قالدى ئىشلارنى ئاندىن مەسلىھەت قىلارمىز، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان.

— ئەھمەد تەنبەل ئەندىجاننى قاتتىق مۇداپىئە قىلىۋات-دۇ، — دېدى مەھمۇد سۇلتان ئويلىغان ھالدا، — پەممىچە، قور-غاندا بىر يىل يەتكۈدەك ئاشلىق زاپىسى بار ئىكەن. ئۇنى ئاسان-لىقچە باش ئەگدۈرۈش تەسكە توختارمىكىن.

— كەلگىنىدىن بېرى نېمە ئۈچۈندۇر شەيبانىخان ئالىي-لىرى مېنى ئەندىجان مۇھاسىرىسىگە قاتناشتۇرمايۋاتىدۇ. ئاۋۋال بىر تېگىش قىلىپ باقساق، ئاندىن مۇناسىپ تەدبىر كۆرسەتكەن

بولاتتىم.

— ئاغامنىڭ كۆڭلىگە كىرىپ چىقسام، ئۇنىڭ ئەھمەد تەن-
بەلىنى جانابلىرىنىڭ ياردىمىسىز بويسۇندۇرۇش نىيىتى بار. لې-
كىن ھازىرغىچە بۇ مۇمكىن بولمايۋاتىدۇ. ئەتە ئىككىمىز بىر-
لىكتە تېگىش قىلايلى.

— شەيبانىخان ئالىيلىرىدىن ئىجازەت ئالامدۇق قانداق؟
چۈنكى ماڭا نەچچە كۈندىن بېرى بول دەرگاھتا مېھمان تەرىقىد-
سىدە مۇئامىلە قىلىنىۋاتىدۇ...

— بۇنچە ئىنچىكىلەپ كېتىشىلىرى ھاجەتسىز، — دېدى
مەھمۇد سۇلتان، — قوشۇننىڭ ئەمىر لەشكەرلىك مەرتىۋىسى
مېنىڭ قولۇمدا، شۇڭا ئاغامدىن ئىجازەت ئېلىشىم ھاجەتسىز. يە-
نە بىر تەرەپتىن، ئاغام جانابلىرىغا ئۆز ئاغزىم بىلەن ئەندىجانغا
تېگىش قىلىش پەرىمانى بەرسەم، باشقىلار شەيبانىخان ئەھمەد تەن-
بەلگە كۈچى يەتمەي، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا مۇراجىئەت
قىلىپتۇ دەپ قالىدۇ، دەپ خۇدۇكسىرەيدۇ.

— مۇنداق دېسىلە. كۆڭلۈمدىكى تۈگۈچ ئەمدى يېشىلدى.

— لېكىن، ئاغامدىن ھەرھالدا ئېھتىيات قىلسىلا.

— ئاگاھلاندىرغانلىرىغا رەھمەت.

شۇنداق قىلىپ ئەتىسى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان مەھ-
مۇد سۇلتان بىلەن بىرلىكتە ئەندىجان شەھىرىگە شىددەتلىك
ھۇجۇم قوزغىدى. مەھمۇد سۇلتاننىڭ پەرىزى توغرا چىقتى. شەي-
بانىخان مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ سەركەردە - لەشكەرلى-
رى بىلەن ئەندىجان ھۇجۇمىغا قاتناشقىنىنى كۆرۈپ ئاق - كۆك
دېمىدى. شەھەرگە ھۇجۇم قىلىش ئۈچىنچى كۈنىگە قەدەم قويد-
غاندا، بەرداشلىق بېرەلمەسلىكىگە كۆزى يەتكەن ئەھمەد تەن-
بەل مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن سۆزلىشىدىغانلىقىنى بىلدۈ-
رۈپ ئەلچى چىقاردى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ شەيبانى-
خانغا ئەل بولغانلىقى ئۇنىڭغا قاتتىق زەربە بولغانىدى. مۇھەممەد
ھۈسەيىن كۆرەگان ئەلچىنىڭ مۇددىئاسىنى بىلگەندىن كېيىن،

مەھمۇد سۇلتان بىلەن مەسلىھەتلىشىپ: «ئەھمەد تەنبەل، ئەتە ئە - تىگەن سۈبھى ۋاقتى بىلەن سېپىلنىڭ ئۈستىگە چىقسۇن، شۇ يەردە سۆزلىشەيلى» دەپ جاۋاب بەردى.

ئەتىسى ئۇلار دېيىشكەن مۆھلەتتە ئۇچراشتى.

— ئەي مىرزىم! — دەپ ۋارقىردى سېپىلنىڭ ئۈستىگە چىققان ئەھمەد تەنبەل مۆھمەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا تەۋازۇ بىلەن ئېگىلىپ سالام بەرگەندىن كېيىن، — ھازىرقى ئەھۋالمنى سۆز - لىمىسەممۇ ئۆزلىرىگە ئايان. ئارىمىزدا يۈز بەرگەن ئارازچىلىقلار - نى ئەڭ ياخشىسى تەگەشمەيلى. ئىككىمىزنىڭ ئېمىلداشلىقىنى ھەم مېنىڭ خىزمەتكارلىقىمنى يادلىرىغا كەلتۈرۈپ ھۆكۈم قىلسىلا. مەن ھازىر قانداق قىلسام بولار؟ مەسلىھەتلىرىگە موھ - تاجمەن.

ھەئە، ئەھمەد تەنبەل مۆھمەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ كۆ - كۈلدۈشى ئىدى. چۈنكى ئۇنىڭ ئانىسى مۆھمەد ھۈسەيىن كۆرە - گانغا ئىنىك ئانا بولغانىدى. شۇ سەۋەبتىن سۇلتان مەھمۇدخان مۆھمەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا بولغان دوستلۇق ئەقىدىسى يۈزد - سىدىن، ئۇنىڭغا ئوردىدا ئىچكىلىك مەرتىۋىسى بەرگەندى. كې - يىن ئۆمەر شەيخ مىرزى ئۇنىڭ جەڭبازلىق ماھارىتىگە قايىل بو - لۇپ، سۇلتان مەھمۇدخاندىن سوراپ ئەندىجانغا ئالدۇرۇپ كەلگە - ندى. ئۆمەر شەيخ مىرزى ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، دادىسىنىڭ تەختىگە ئولتۇرغان بابۇر ئۇنىڭغا ياخشى مۇئامىلە قىلدى، مەرتە - ۋىسىنى ئىچكىلىكتىن چوڭ ئەمىرلىككە ئۆستۈردى ۋە ئۆكەر بېشى نويان كۆكۈلداشنىڭ قىلىچىنى ئۇنىڭغا سوۋغا قىلدى. ئەمما ئەھمەد تەنبەل بۇ قەدەر قىلغان ئەتىۋارىنى بىلمەي، ئۈزۈن ھەسەن بىلەن بىرلىشىپ، جاھانگىر مىرزىنى قۇتۇرتىپ بابۇرغا قارشى چىقتى. ھەتتا بابۇر سوۋغا قىلغان ئاشۇ قىلىچتا بابۇرنىڭ كالىسىنى ئالغىلى تاس قالدى. تېخى يېقىندىلا بىر ئەمچەكنى تارتىشىپ ئەمگەن ئېمىلدىشى بولغان مۆھمەد ھۈسەيىن كۆرە - گاننى تۇرقىشاران جىلغىسىغا قاپسىۋېلىپ ئۆلتۈرمەكچى بولدى.

ناۋادا شەيبانخان لەشكەر تارتىپ كەلمىگەن بولسا مۇھەممەد ھۇ - سەيىن كۆرەگان مۇشۇ كۆكۈلدىشىنىڭ قولىدا ئۆلۈپ كەتكەنمۇ بولاتتى.

دەقىقە ئىچىدە مۇشۇلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن مۇھەممەد ھۇسەيىن كۆرەگان بېشىنى كۆتۈرۈپ، ئەھمەد تەنبەلنىڭ بىچارە تۇرقىغا مەغرۇر نەزەر تاشلىدى.

«تېخى نەچچە كۈن ئاۋۋال كۆكۈلداشلىقنى ئېسىڭگىمۇ ئال - مىغاندىڭ تۈزكۈر ئەبلەخ! ئەمدى ئەجەب تىلىڭ كۆيمەيۋاتىدۇ. سەندەك ۋاپاسىز كۆكۈلداشتىن ئاللىقاچان كەچكەنمەن...»

ئۇ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ ئەھمەد تەنبەلنى قەستەن گەپكە سالىدى:

— ئەمدى ساڭا نېمە بولدى؟ قەلئەنى مەھكەم ساقلىساڭ بولمىدىمۇ؟

ئەھمەد تەنبەل دەقىقە تۇرۇۋېلىپ جاۋاب بەردى:

— ھازىر ئاچچىقلىنىپ مالاھەت قىلىدىغان ۋاقىت ئەمەس مىرزىم. راست گەپنى قىلسىلا، ھازىرقى ئەڭ ياخشى چارە - تەد - بىر نېمە؟

مۇھەممەد ھۇسەيىن كۆرەگان ئەمدى ئۇنى ئارتۇقچە گەپكە سېلىشنى لايىق كۆرمىدى:

— ياخشى چارە شولكى، قىلىچىڭنى بوينۇڭغا ئېسىپ، بىر چارلىك بىلەن تۆۋەنگە چۈشكىن - دە، قۇدرەتلىك سۇلتان شەي - بانىخان ئالىيلىرىدىن گۇناھىڭنى تىلە. رەھىم قىلىپ بىر قو - شۇق قېنىڭدىن كېچىپ قالسا ئەجەب ئەمەس.

ئەھمەد تەنبەل بىر ھازا ئۇن - تىنىسىز تۇرغاندىن كېيىن، ئاستا سېپىلىدىن چۈشۈپ كەتتى.

— ھۇجۇم قىلامدۇق قانداق؟ — دەپ سورىدى تۆمۈر سۇل - تان.

— ئالدىرىمىسىلا، — دېدى مەھمۇد سۇلتان بۇ جىيەنىگە قاپقىنى نۇرۇپ، — بىر ئاز ساقلاپ باقايلى.

— يەنە نېمىگە ساقلایمىز تاغا؟ نەچچەن ۋاقتتىن بېرى
بىزگە باش ئەگمىگەن ئول تەنبەل، كۆرەگان جانابلىرىنىڭ ئاشۇ
ئىككى ئېغىز گېپىگە كىرىپ ئالدىمىزغا ھەرگىز چىقمايدۇ.
— سىلى نېمىنى بىلىدىلا! — مەھمۇد سۇلتان ئۇنىڭغا غە-
زەپ بىلەن گۆلەيدى، — ئىچىلىرى پۇشۇپ كەتكەن بولسا، بار-
گاھقا قايتىپ كەتسە.

تۆمۈر سۇلتان جىم بولدى.

بىر ئاش پىشىم ۋاقت ئۆتكەندە خاقان دەرۋازىسىنىڭ ئات
سۆرىتىپ ئېچىلىدىغان ئېغىر قاناتلىرى ئەنسىز غىچىرلاپ ئې-
چىلدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە لىق سۇ تولدۇرۇلغان خەندەكنىڭ
ئاسما كۆۋرۈكىمۇ چۈشۈرۈلدى. ھايال ئۆتمەي قىلىچىنى بويىنىغا
ئاسقان ئەھمەد تەنبەل بىر توپ ئەمىر - سەركەردىلىرىنى باشلاپ
دەرۋازىدىن پىيادە چىقىپ كەلدى.

مەھمۇد سۇلتان: «ئەمدى قانداق قىلىمىز؟» دېگەننى قىلىپ
مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا قارىدى.

— ئۆزلىرى بىلسە، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرە-
گان، — توخۇ يېگەك ئىتنىڭ قۇيرۇقىنى كېسىۋەتسىمۇ خۇيىنى
ئۆزگەرتىمەيدۇ، دەيدىغان گەپ بار. ئۆزكۈرلۈك ئول تەنبەلنىڭ
ئۆزگەرمەس خۇيى.

مەھمۇد سۇلتان يېنىدىكى جىيەنى تۆمۈر سۇلتاننىڭ قۇلد-
قىغا پىچىرلىدى. بۇ چاغدا ئەھمەد تەنبەل ئۇلارنىڭ ئالدىغا مىڭ
بىر خىل غەم - تەشۋىش بىلەن يېتىپ كەلدى - دە، مۇھەممەد
ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈش ئۈچۈن غۇلد-
چىنى سار قاننىدەك ئاچتى.

— يېڭىلىشتىڭ كۆكۈلدىشىم، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن
كۆرەگان ئۇنىڭغا سوغۇق نەزەر تاشلاپ، — ئاۋۋال مەن بىلەن ئە-
مەس، مەھمۇد سۇلتان جانابلىرى بىلەن كۆرۈش. قېنى ئۇ سېنى
باغرىغا باسارمىكىن.

ئەھمەد تەنبەلنىڭ يۈرىكى قارت قىلىپ كەتتى. ئالدىراپ ئەل

بولغىلى چىققىنىغا پۇشايمان قىلدى.

«كۆرەگاننىڭ نېمە دېگىنى بۇ؟ مەن تېخى ئۇنى ئارىغا چۈ-
شۈپ ئىككى ئېغىز ياخشى گېپىمنى قىلىدۇ دەپ ئويلىغانىدىم.
ئەجەب بىر گەپ قىلدى - يا...»

تاغىسى مەھمۇد سۇلتاننىڭ كۆز ئىشارىتىنى كۆرگەن تۆمۈر
سۇلتان قىلىچىنى شارىتىدە قىنىدىن چىقىرىپ ئەھمەد تەنبەلگە
ۋارقىردى:

— كىمىڭنى كۆزۈڭگە ئىلماي غادىيسەن مەلىئون! ئۆتكەن
يىلى خان ئاتامغا تولا يېلىنىپ تۇرۇۋالمايغان بولساڭ، ئاللىقاچان
تەختى - بەختىڭنىڭ كۈلى سورۇلاتتى. شۇنچە ۋاقتتىن بېرى
ئەدەپسىزلىك قىلىپ قورغاننى بېكىتىۋالدىڭ. مۇشۇ گۇناھىڭ
ئۈچۈنلا ئۆلۈمگە مەھكۇمسەن!

ئەھمەد تەنبەل خىيالىنى داۋاملاشتۇرالمىدى. ئۆلۈم ۋەھد -
مىسىدە كۆز ئالدى قاراڭغۇلىشىپ، پۈت - قولىدا جان قالمىدى.
كۆزىگە بىر نەرسىنىڭ سوغۇق يالتىرىغانلىقى غىل - پال كۆرۈن-
دى. ئەمما، ئاڭقىرىپ بولغۇچە بېشى يەرگە پوككىدە چۈشتى. ھە -
ئە، تۆمۈر سۇلتان كۆزنى يۈمۈپ - ئاچقۇچە ئۇنى چىپىپ تاشلىد -
غانىدى.

ئەھمەد تەنبەلنىڭ كېسىلگەن بېشىنى كۆرۈپ، ئەمىر -
سەركەردىلىرى دەرھال تىزلاندى:

— بىر قوشۇق قېنىمىزدىن كەچكەيلا! ئىختىيارىمىز ئىل -
كىمىزدە ئەمەس ئىدى.

— ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى باغلاڭلار. سەركەردە - لەشكەرلەر
دەرھال قورغانغا كىرسۇن، - دېدى مەھمۇد سۇلتان.

شەيبانخاننىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى كۆزنى يۈمۈپ -
ئاچقۇچە ئەندىجان شەھىرىگە سەلدەك ئاقتى ۋە بولدى دېگۈچە
بۇلاڭ - تالاڭ قىلدى.

چۈشتىن كېيىن شەھەرگە دەبدەبە بىلەن كىرىپ كەلگەن

شەيبانىخان مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا ئۆزىنىڭ بىردىنبىر ھۆكۈمدار ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ قويماقچى بولىدۇ ئەبتاۋۇر، ئىنىسى مەھمۇد سۇلتانى: «مەندىن بىسوراق لەشكەرلەرگە پەرىمان بەردىڭ» دەپ باشباشتاقللىقتا ئەيىبلىدى. ئەمما، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ تۆھپىسىنى ئالاھىدە تىلغا ئالدى.

— ئاۋۋال قۇدرەتلىك تەڭرىنىڭ ئىنايىتى، ئاندىن قالسا مىرزا مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان جانابلىرىنىڭ تۆھپىسى بىلەن ئەندىجان شەھىرىنى قوللىمىزغا ئېلىپ، پەرغانە ۋادىسىنى تولۇق ئىستىلا قىلدۇق، — دېدى ئۇ مەغرۇر قىياپەتتە، — ئەمدى ئارقا تەرىپىمىزدىكى يوشۇرۇن خەۋپتىن پۈتۈنلەي خالاس بولدۇق. ئەندىجان شەھىرىدە سەركەردە جانىبىك سۇلتان قېلىپ، پەرغانە ۋىلايىتىگە شىقدار^① بولسۇن ھەمدە ئارقىمىزدىن ئوزۇق - تۈلۈك، قورال - ياراغ تەمىن ئەتسۇن. قالغان سەركەردىلەر دەرھال سە - مەرقەنتكە قايتقاي. ئەمدىلىكتە قۇندۇز بىلەن ھىسارنى ئىشغال قىلىپ، خۇراسانغا لەشكەر تارتىشقا ئاساس سالغايىمىز.

— پەرىمانبەر دارمىز! — ئەمىر - سەركەردىلەر دەس ئورنىدىن تۇرۇپ قۇللۇق بىلدۈرۈشتى، — قۇدرەتلىك ئىسكەندەر سانى ئالىيلىرىنىڭ شانۇ شەۋكىتى ئۈچۈن جېنىمىز پىدا!

ئاقسۇ.

تېخى كۈن چۈش بولمىغانىدى. سۇلتان مەھمۇدخان دەريا بويىدىكى ئارماگاھتا ئاللىقاچان بىر كۈنلۈك باراۋەتنى باشلىۋەتكەندى. گەرچە ئىنىسى سۇلتان ئەھمەدخاننىڭ ۋاپاتى مۇناسىۋىتى

① شىقدار — ۋاكالىتەن باشقۇرغۇچى، ۋالىي.

بىلەن پۈتكۈل ئەل - يۇرتقا بىر يىللىق مۇسبەت جاكارلىغان، ئاددىي ئاۋامدىن تارتىپ چوڭ - كىچىك ئەمىر - بەگلەرگىچە، باي - زەردارلارغىچە قارىلىق كىيىملەرنى سالماي، ئويۇن - تا - ماشا، كۈلكە - چاقچاق، ناخشا - ئۇسسۇل، مەي - شاراپلار - دىن ئېھتىيات قىلىپ يۈرگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ئۆزى جاكارلىغان بۇ پەرىماننى ئاللىقاچان بۇزۇۋەتكەندى. ھەئە، شۇ كۈنلەردە سۇلتان مەھمۇدخان يۈرىكىدىكى دەرد - ھەسرەتلىرىنى پەقەت شاراپ بىلەنلا بېسىۋاتقاندەك، كۆڭۈل غەشلىكلىرىگە، نادامەت، ئىچ پۇشۇقلىرىغا شاراپ بىلەن تەسەللى تېپىۋاتقاندەك قىلاتتى. نىغمەت مىرزى، سۇلتان جۈنەيدى بارلاس قاتارلىق بىرقانچە كونا ئەمىرلىرى بىلەنلا ئۆلپەتچىلىك قىلاتتى. خۇسۇسەن ئىنىسىنىڭ ئەمىرلىرى بىلەن كۆرۈشمەيتتى. ئۇلار كۆرۈشۈشنى تەلەپ قىل - سىمۇ قوبۇل قىلمايتتى. تەكلىپ قىلغان مېھماندارچىلىقلارغىمۇ بارمايتتى. سەيبىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ نەسەھەتلىرىگە، سۇنغان مەلۇماتلىرىغا پەرۋا قىلمايتتى. ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قاچۇراتتى. ئ - چىپ غەرق مەست بولغاندا ھۆركىرەپ يىغلايتتى. بىلىمگەنلەر ئۇ - نى ئىنىسىنىڭ ئىچ ئاغرىقىنى تارتىۋاتىدۇ دەپ پەرەز قىلىشاتتى. ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ ئۆزى قاتتىق ئىشەنگەن شەيبانىخاننىڭ قىلغان چىدىغۇسىز مەسخىرە، ھاقارىتى ھار كېلىپ، يۈرىكىدىكى ئاشۇ خورلۇق، پۇشايما، ھەسرەتلەرنى كۆز يېشى ئارقىلىق چىقىد - رىۋاتقانلىقىنى تاشكەنتتىن بىللە كەلگەن بىرقانچە ئەمىرلىرىلا بىلەتتى. ئەمما ئۇلارمۇ ئۇنىڭ غۇرۇرىغا تېگىپ قويۇشتىن ئە - سىرەپ، تەسەللى بېرىشكە پېتىنالمىتتى. شۇ كۈنلەردە سۇلتان مەھمۇدخان تاشكەنت شەھىرىنى، ھەشەمەتلىك ئوردىسىنى، تەخت - سەلتەنەتنى سېغىنغانغا ئوخشاش، ئاقسۇغا كۆنەلمىگەن نىغمەت مىرزى، سۇلتان جۈنەيدى بارلاسلا تاشكەنتتىكى پارا - غەتلىك، ئەيش - گىشەرەتلىك تۇرمۇشىنى، ئوردىدىكى تۆۋەن دە - رىجىلىك ئەمىر - بەگلەر خوش - خوش دەپ قول باغلاپ تۇرىدە - نغان مەنەسەپ - مەرتىۋىسىنى ياد ئېتەتتى. چۈنكى ئۇلار ھازىر

ئاقسۇدا ئېتى ئۇلۇغ، سۇپىسى قۇرۇق ئەمىرلەرگە ئايلىنىپ قالغا. ندى. ئۇلار بىلەن ھېچكىمنىڭ كارى يوق ئىدى. خاس ئۆكەرلىرى، خىزمەتكارلىرىدىن باشقا ھېچكىمگە بۇيرۇق چۈشۈرەلمەيتتى. — ئاڭلىسام ئالىيلارنى ياركەنتتىكى مىرزا ئابابەكرى ئۈستىگە لەشكەر تارتىپ بارغۇدەك دېيىشىدۇ، — دەپ سورىدى نىغمەت مىرزا ئېھتىياتچانلىق بىلەن. — بۇ گەپنى كىمدىن ئاڭلىدىلا؟ — دەپ پەرۋاسزلىق بىلەن سورىدى سۇلتان مەھمۇدخان. — شۇنداقراق بىر مىش — مىش گەپلەر قولىقىمغا كىرىپ قالدى.

— بۇ سەيپىد مۇھەممەد مىرزانىڭ خىيالى، — دەپدى سۇلتان مەھمۇدخان، — تېخىچە ئېنىق جاۋابىنى بەرگىنىم يوق. — مىرزا ئابابەكرى ئۈستىگە جازا يۈرۈشى قىلىپ قەشقەر، ياركەنت، خوتەنلەرنى ئىلكىمىزگە ئېلىش ئەلۋەتتە ياخشى ئىش، — دەپدى سۇلتان جۈنەيدى بارلاس ئېغىز ئېچىپ، — بىلىشىمچە، بۇ رەھمەتلىك سۇلتان يۈنۈسخان ئالىيلارنىڭمۇ ئارمىنى ئىدى. ئەمما، جانابى پاسىبانىمىز لەشكەر تارتىپ بارسا، سەلتەنەت يۈسۈنغا توغرا كەلمەسەمكىن.

سۇلتان مەھمۇدخان يالت ئېتىپ سۇلتان جۈنەيدى بارلاسقا قارىدى. ئۇنىڭ ئاخىرقى سۆزلىرى دىققىتىنى تارتقاندۇ. — دەيمىنا ئەمدى، — دەپدى سۇلتان جۈنەيدى بارلاس تىلىنى چاپناپ، — ھازىر بۈيۈك سەلتەنەتتىمىزنىڭ ئاستانىسى تۇرپان بولۇپ قالدى. خانىمىز ئەزەلدىن بول سەلتەنەتنىڭ چوڭ خانى بولۇپ كەلگەن. ئەمما ھازىر تۇرپان تەختىگامىدا جىيەنلىرى خانزادە مەنسۇرخان ئولتۇرۇۋاتىدۇ. جەننەتلىك سۇلتان ئەھمەدخان ئا. لىيلىرى تاشكەنتكە يۈرۈش قىلىش ئالدىدا بۇ چوڭ خانزادىسىگە نائىب خانلىق مەرتىۋىسىنى بەرگەنكەن. ھازىر ئالىيلار ئاقسۇدا تۇرۇۋاتىدىلا. سەلتەنەت يۈسۈنى بويىچە، ئالىيلار ياتۇر. پانغا بېرىشلىرى ياكى ئاستانىنى ئاقسۇغا كۆچۈرۈپ سەلتەنەت

تەختىنى بول دەرگاھقا تىكلەشلىرى كېرەك ئىدى. شۇنداق بول-
غاندا مىرزا ئابابەكرىگە جازا يۈرۈش قىلىش يارلىقىنى ئالىيلىرى
جاكارلاشلىرى، ئول نائىب خان بولمىش جىيەنلىرى يارلىقلىرىغا
بويىسۇنۇپ، ياركەنتكە لەشكەر تارتىشى كېرەك ئىدى. ناۋادا ئالىي-
لىرى لەشكەر تارتسا، خان بىلەن نائىب خاننىڭ ئورنى ئالمىشىپ
قالغاندەك ئىش بولۇپ قالارمىكەن دەيمەن.

— بەرھەق، سۇلتان جۈنەيدى بارلاس جانابلىرى نەق گەپنى
قىلدى، — دېدى نىغمەت مىرزا، — دۆلەت قانۇنى، سەلتەنەت يو-
سۇنى ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتسە زىنھار بولمايدۇ. گەرچە
مىرزا ئابابەكرىگە جازا يۈرۈشى قىلىش ياخشى ئىش بولسىمۇ،
لېكىن ئىشنىڭ ئوڭ - تەتۈرىنى ئايرىش كېرەك. خانزادە مەن-
سۇرخان مەرھۇم ئاتىسىنىڭ تەزىيىسىگە كەلگەندە، قارىماققا جانا-
بى خانىمىزغا ھۆرمەت - ئېھتىرام كۆرسەتكەندەك قىلغىنى بى-
لەن، ھە دەپسلا ئۆز ئالدىغا پەرمان چۈشۈرۈپ خانلارغا خاس كى-
بىر كۆرسەتتى. ھېچقانداق بىر ئىشنى ئالىيلىرىنىڭ مەسلىھە-
تىگە سالمىدى. ئالىيلىرى مۇسەبەت، ھازا بىلەن بولۇپ بول
ئىشلارغا ئېتىبار قىلىپ كەتمىدىلە، ئەمما بىزنىڭ كۆڭلىمىزگە
خېلىلا كەلدى. ئاقسۇ، ئۈچىنىڭ ئەمىرى مىر جاپپار بەردى بەگكە:
«مىرزا ئابابەكرى ئاتامنىڭ ۋاپاتىدىن پايدىلىنىپ، ئاقسۇغا لەش-
كەر تارتىشى مۇمكىن. قاتتىق ئېھتىيات قىلىسۇنلار» دەپ چېكىد-
لەپ قويۇپ، يەنە دەرھال تۇرپانغا ياندى. ئەسلىدە ئالىيلىرىنى
تۇرپانغا تەكلىپ قىلىشى ياكى ئاستانە بىلەن تەختنى ئاقسۇغا
يۆتكەش ئىشنى سەمىلىرىگە سېلىشى كېرەك ئىدى.

ئەسلىدىنلا قورسىقى كۆپۈپ تۇرغان سۇلتان مەھمۇدخانغا
ئوتقۇيرۇقلۇق بىلەن دېيىلگەن بۇ سۆزلەر تېخىمۇ ھار كەلدى:
— مەيلى تۇرپان، مەيلى ئاقسۇ تەختىگاھىدىن تەمەيم يوق-
تۇر، — دېدى ئۇ قاپقىنى تۇرۇپ.
— راست ئېيتتىلا ئالىيلىرى، ئاقسۇنى تاشكەنتكە قانداقمۇ
سېلىشتۇرغىلى بولسۇن.

— خانزادە مەنسۇرخاننىڭ قىلچىلىك ئادەمگەرچىلىكى يوق ئىكەن. ئۇنىڭغا سېلىشتۇرغاندا شەيبانخان ئالىيلىرىغا خېلىلا ئادەمگەرچىلىك، ھۆرمەت قىلىدۇ.

نغمەت مىرزىنىڭ ئادەمگەرچىلىك ھەققىدىكى گېپىنىڭ تېگىگە يەتمىگەن سۇلتان مەھمۇدخان ئۇنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قارىدى. نغمەت مىرزا بولسا ئۇنىڭ بۇ قاراشلىرىنى باشقىچە چۈشىنىپ ۋۇجۇدىنى بىردىنلا ۋەھىمە باستى — دە، قورقۇنچتىن تۈگۈلۈپ كەتتى. سۇلتان جۈنەيدى بارلاش بولسا دەماللىققا خاننىڭ دىققىتىنى چالغىتىۋەتكەپ تاپالماي تىپىرلىدى.

دەل شۇ چاغدا سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ يېتىپ كېلىشى ئۇلارنى بۇ ئوڭايسىز ئەھۋالدىن قۇتۇلدۇردى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم. ئانھەزىرتىمگە ئېھتىرام بولغاي، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا تەۋازۇ بىلەن ئېگىلىپ. سۇلتان مەھمۇدخان:

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېگىنچە قىمىرلاپ قويدى. باش-قىلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ ھۆرمەت بىلدۈرۈشتى.

— پاسىبانىمىزغا مەلۇم بولغاي، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا جايلىشىپ ئولتۇرۇۋالغاندىن كېيىن، — ياركەنتكە ئەۋەت-كەن ئايغاقچىلار قايتىپ كەلدى. مىرزا ئابابەكرى ھېلىمۇ كاش-غەر، ياركەنت، خوتەننىڭ كونا شەھەر خارابىلىرىغا ھاشار سېلىپ قازدۇرۇپ، ئالتۇن — كۈمۈش، دەپىنە — دۇنيا ئىزدەش بىلەن ئاۋارە ئىكەن. قازىققا سالغان ھاشارچىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى ئۇ-نىڭ زولمىغا چىدىماي، نارازىلىق بىلدۈرگەن بىچارە ئاۋام ئىكەن. مىرزا ئابابەكرى ئۇلارنى ئېغىر گۇناھكارلار قاتارىدا بىر — بىرىگە زەنجىر بىلەن چېتىپ، قىشمۇ ياز ئىشقا سالىدىكەن. ئۇ ئاشۇ ئاچكۆزلۈككە يارىشا كونا قەلئەلەردىن خېلى كۆپ خەزىنە تاپقان-مىش. شۇڭا ھازىر ئول شەھەرلەردىكى ئوردا — ئىمارەتلەرنىڭ ھەممىسىنى چۇۋۇپ، ئاستىنى كولاپ — قېزىپ، ۋەيران قىلىپ، توختىماي مال — دۇنيا ئىزدەتكۈزۈۋېتىپتۇ. ئۇنىڭدىن باشقا لەش-

كېرىي ھازىرلىقلارنىمۇ كۆرۈۋېتىپتۇ. پات يېقىندا ئاقسۇغا لەش-كەر تارتقۇدەك دېگۈچىلەرمۇ، بەدەخشان، ئەندىجان تەرەپكە لەشكەر تارتقۇدەك دېگۈچىلەرمۇ بار ئىكەن. لېكىن، ھەقىقىي مۇددىئاسىنى ھېچكىم بىلمەيدىكەن. ئەمما ئول ۋىلايەتلەردىكى ئاۋام - رە - ئىيەتنىڭ ئاھ - زارى پەلەككە يېتىپتۇ. بۇ ئەھۋال بىزنىڭ لەش-كەر تارتىپ بېرىشىمىزغا تولمۇ پايدىلىق. ئۇنىڭ زۇلمىدىن جاق تويغان ئاۋام چوقۇم بىزنى قوللايدۇ. قەشقەر، ياركەنت، خوتەننى ئىشغال قىلىپ تەسەررۇپىمىزغا ئالساق، جانابى ئالىيلىرى خالىد - سا ئول شەھەرلەرنىڭ بىرىدە ياكى ئاقسۇدا سەلتەنەت تەختلىرىنى مۇستەھكەملەپ، ئاندىن مۇناپىق شەيبانخانغا تارتتۇرۇپ قويغان تاشكەنت، پەرغانە، ھەتتا سەمەرقەنتلەرنى بىر - بىرلەپ قايتۇرۇۋالالايمىز. شۇڭا خانىمىزنىڭ مىرزا ئابابەكرىگە جازا يۈرۈشى قىلىش ئىشىدا تېزرەك بىر قارارغا كېلىشنى سورايمەن.

باياتىن نىغمەت مىرزا بىلەن سۇلتان جۈنەيدى بارلاسار سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ بۇ ھەقتىكى رايىنى پۈتۈنلەي قايتۇرۇۋەت-كەندى. شۇڭا مىرزا ئابابەكرىگە لەشكەر تارتسا جىيەن ئوغلى خانزادە مەنسۇرخاننىڭ پەرمانىغا بويسۇنغاندەك، ئۆزىنىڭ چوڭ خانلىق سالاھىيىتىنى يوقىتىپ قويىدىغاندەك تۇيغۇغا كېلىپ قالغان سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ قۇلقىغا سەيپىد مۇھەممەد مىر - زىنىڭ بۇ سۆزلىرى پەقەتلا ياقىمىدى.

— مېنى مۇشۇ كىچىككىنە ئاقسۇ شەھىرىنى تەختىگاھ قىلىسلا دېمەكچىمۇ سىلى، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان قايىقىنى تۇرۇپ، — گەرچە تەخت - سەلتەنەتتىمىدىن ئايرىلىپ قازاق - لىقتا ياشاۋاتقان بولساممۇ، يەنىلا شەۋكەتلىك نامىم سۇلتان مەھمۇدخاندۇر. خاھىزىزادىلەر^①نىڭ ھامىيلىقىدا ياشىغاندىن كۆرە، مازارغا شەيخلىق قىلغىنىم مىڭ ئەۋزەل.

سەيپىد مۇھەممەد مىرزا گاڭگىرىدى. تەئەججۇپلۇك كۆزلىدە -

① خاھىزىزادىلەر — «جىيەنىم» دېگەن مەنىدە.

رنى يالت ئېتىپ ئۇنىڭغا تىكتى:

— بۇ نېمىدېگەنلىرى ئاليللىرى؟ ئاقسۇمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئاتا مېراس شەھەرلىرىدۇر. تېخى سەلتەنەتمىزگە بىر مەزگىل ئاسىيا نە بولغان.

سۇلتان مەھمۇدخان چىرايىنى مەسخىرلىك پۈرۈشتۈردى:

— تولا ئاقسۇ، ئاقسۇ دەۋەرمىسىلە. مەنچە ئاقسۇنىڭ پادىشاھلىقىدىن تاشكەنتنىڭ ئۈشتىگەرلىكى^① ياخشىراق.

سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ تەتۈرلۈكى سەيپىد مۇھەممەد مېرىنىڭ بىردىنلا جەھلىنى قاتۇردى. ئۇ تاھازىرغىچە ئاخسى، تاشكەنتتىكى مەغلۇبىيەتنى سۇلتان مەھمۇدخاندىن كۆرەتتى. شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭغا قورساق كۆپۈكى، نارازىلىقى بار ئىدى.

«بۇ خان ئاليللىرىنىڭ نېمە دېگىنى ئەمدى؟ ئۇ تەرەپتىكى تەخت - سەلتەنەتقۇ قولدىن كەتتى. ئەمدى ئىلكىدە بار زېمىن، تەخت - سەلتەنەتنى مۇستەھكەملەشنىڭ كويىغا چۈشمەي ئەجەب ئالاجوقا سۆزلەيدۇ - يا؟ ئۆز ۋاقتىدا شەيبانخاندىن گومانلىنىپ قىلغان نەسىھەتلىرىم قۇلىقىغا زىنھار كىرمىگەندى. شۇنى ئويلاپمۇ بولسا خىجىل بولۇشى كېرەك ئىدىغۇ. شۇنچىۋالا تەئەددى قىلغۇدەك ئالدىدا نېمە گۇناھ قىلدىم؟...»

قورسىقى كۆپكەن سەيپىد مۇھەممەد مېرىزا ئۆزىنى تۇتۇۋالماي قالدى:

— توغرا ئېيتتىلا ئاليللىرى. شۇنداق، ئاقسۇنىڭ پادىشاھلىقىدىن تاشكەنتنىڭ ئۈشتىگەرلىكى ياخشىراقتۇر. شەرت شۇكى، خەق ئۈشتىگەرلىك قىلغىلى قويسا.

سۇلتان مەھمۇدخان سەيپىد مۇھەممەد مېرىزىنى ئۆزىگە بۇنداق جاۋاب ياندۇرىدۇ دەپ ئويلىمىغانىدى. بۇ سۆز يۈرىكىگە خۇددى ئېچىشقان يېرىگە تۈز سەپكەندەك تەسىر قىلىپ، جان -

① ئۈشتىگەرلىك — باپكارلار توقۇغان بۆز - ماتانى پاتلايدىغان، نۆش - تە قويدىغان ھۈنەر.

جېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى. غەزەپتىن لەۋلىرى تىترەپ، تىلى بىر - نەچچە دەققە گەپكە كەلمىدى.

— سىلى ماڭا تۇرپاندىكى مەنسۇرخاننىڭ پەرمانىنى يەتكۈز - مەيۇنقاندىلا مىرزا؟ — دېدى ئۇ بىردە تاتىرىپ، بىردە قارىدىغان ھالدا نەشتەردەك تىكىلىپ.

— يوقسۇ ئالىيلىرى، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بېشىنى ئېگىپ، — قۇدرەتلىك پاناھگاھىمىزغا پەرمان چۈشۈ - رۈشكە ھېچكىمنىڭ ھەددى ئەمەس.

— شۇنى بىلسىلە بولدى. مىرزا ئابابەكرىگە لەشكەر تارتىش - قا مېنى دەۋەت قىلىۋەرمەي، ئول مەنسۇرخاننى دەۋەت قىلسىلا. ئاقسۇغا كەلگەندىن بېرى ئەقىللىرىدىن ئېزىپ، سەلتەنەتمىزنىڭ پاسىبانىنى ئالماشتۇرۇپ قويۇۋاتامدىلا نېمە؟ نەدىمۇ نائىب خان تەختتە ئولتۇرۇپ، چوڭ خان لەشكەر تارتىدىغان ئىش بار ئىكەن؟ شۇنداق بولغاندىمۇ يولى بىلەن بولار.

سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ مۇددىئاسىنى چۈشەنگەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئالدىراپ قىلغان گېپىگە پۇشايىمان يېدى:

— كەچۈرسىلە ئالىيلىرى. كەمىنلىرى گۇناھكارمەن.

سۇلتان مەھمۇدخان باتىنغاننى قىلىپ تەتۈر قارىۋالدى:

— باشقا ئىشلىرى بولمىسا يانسىلا بولىدۇ.

— ئالىيلىرىنىڭ ھىممىتىگە رەھمەت. ئامان بولسىلا.

سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئورنىدىن تۇرۇپ، سۇلتان مەھمۇد - خانغا چوڭقۇر بىر سالام بېرىۋەتكەندىن كېيىن ئاستا چىقىپ كەتتى. بۇ ئۇنىڭ سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ داستىخانىدىن تۇنجى قېتىم قوغلىنىشى ئىدى.

نىغمەت مىرزا بىلەن سۇلتان جۈنەيدى بارلاس سەيپىد مۇ - ھەممەد مىرزانىڭ ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغىنىدىن ئىچىدە خۇش بولغان بولسىمۇ، لېكىن كۆڭلىدىكىنى ئاشكارىلاشقا پېتىد - نالمىدى ھەمدە دەرھال سۇلتان مەھمۇدخانغا تەسەللى بېرىشكە ئالدىرىدى.

ھىسار شەھىرىنىڭ دەرۋازىسىنى بىرلا ھۇجۇم بىلەن ئېچىش خام خىيالى بىلەن كەلگەن شەيبانىخانغا بىر ھەپتىلىك مۇھاسىرە بەكمۇ ئۇزۇن تۇيۇلۇپ كەتكەنىدى. خۇسرەۋ شاھنىڭ ھىسارغا قويغان ئەمىرى شىرىم چۆھرە بەگ بىر ھەپتىدىن بېرى جاھىللىق بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىۋاتاتتى. شەھەرنىڭ سېپىلى ئېگىز ھەم مۇستەھكەم، لىق سۇ تولدۇرۇلغان خەندەكلىرى كەڭ ھەم چوڭقۇر ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوق - تاشلارنى زىيادە كۆپ تەييارلىۋالغانىدى. ھەرقېتىم ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن شەيبانىخاننىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى مەنچاناق، ئوقبالاردىن يامغۇردەك يېغىۋاتقان تاش، ئوقلارغا بەرداشلىق بىرەلمەي كۆپلەپ ئالاپەت يەپ چېكىنىشكە مەجبۇر بولاتتى. خېلى قاتتىق ھۇجۇم قىلىپمۇ تەييارلىغان شوتلىرىنى سېپىلغا تىرەشكە مۇۋەپپەقىيەت بولالمىغانىدى.

— ئېيت! قۇندۇزنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟ — دەپ سورىدى شەيبانىخان ئەمدىلا يېتىپ كەلگەن ئايغاقچىسىغا ھازىرلا چېپىپ تاشلايدىغاندەك ئەلپازدا گۆلىيىپ.

— قۇدرەتلىك پاناھگاھىمغا مەلۇم بولغاي، — دەپ ئايغاقچى تىترەپ تۇرۇپ، — خۇسرەۋ شاھ لەشكەرلىرىنىلا ئەمەس، شەھەردىكى رەئىيەتنىمۇ سېپىل مۇداپىئەسىگە چىقىرىپتۇ. سېپىل ئىچىگە دۆۋىلىۋالغان تاشلارنىڭ ھەددى - ھېسابى يوق. باغلام - باغلام يا ئوقلىرى تاغدەك كۆرۈنىدۇ. ئاشلىق، يەم - خەشەك زاپىسىنىڭ موللۇقىدىن سانىنى ئېدىتلاش مۇمكىن ئەمەس. ئول خۇسرەۋ شاھ: «قەلئەگە يىگىرمە يىللىق ئەسلىھە تەييار قىلدىم. شەيبانىخاننى چېكىندۈرۈشكە قۇربىم يەتمەسە، قەلئەنى بېكىتىپ ياتىمەن. يىگىرمە يىلغىچە كىم بار، كىم يوق. شەيبانىخاننىڭ ئۆمرى يار بەرسە قۇندۇز شەھىرىنى يىگىرمە يىل مۇھاسىرە قىلىپمۇ ئېچىش مۇمكىن ئەمەس» دېگەن ئىشنى بىلىپتۇ.

سەرە قىلسۇن. بۇنىڭدىن زىنھار غېمىم يوق» دەپ داۋراڭ سېلىپ يۈرىدۇ.

— ئول قېرى ئەبلەخ يىگىرمە يىل ئەمەس، ئىككى يىل يا- شىيالايمەنمۇ يوق، دېگەننى ئويلىماي مېنىڭ ئۆمرۈم بىلەن قاپ- تىغۇ.

شاھ چېدىرىنىڭ ئىچىنى ئېغىر تىمتاسلىق قاپلىدى. شەي- بانىخان غەزەپلەنگەندە ئەمىرلەر ئالدىراپ ئېغىز ئېچىشقا پىتىد- نالمايتتى. چۈنكى، گەپتىن قېيىق كەتسلا، شەيبانىخان ئۇلارنىڭ كالىسىنى ئېلىپ ئاچچىقنى باساتتى.

— ئالىيلرى پەرمان بەرسىلە. قوشۇنىمىزنى ئىككى تارام- غا بۆلەيلى، — دېدى ئىنىسى مەھمۇد سۇلتان ئېھتىيات بىلەن سۆزلەپ، — كەمىنلىرى بىر تارام لەشكەرنى باشلاپ قۇندۇزغا تېگىش قىلاي. ئول قېرى ئەبلەخنىڭ قانچىلىك كارامىتى بار- كىن، قېنى بىر كۆرەي.

ئىنىسىنىڭ تەكلىپى شەيبانىخاننى ئويلىاندۇرۇپ قويدى.

«ھىسارنىڭ قورال - ياراغ، ئوزۇق - تۈلۈك ئەسلىھەلىرىد- نىڭ موللۇقىغا قارىغاندا، قۇندۇزنىڭ ئەسلىھەلىرى ئۇنىڭدىنمۇ مول. ھىسارنى تېخىچە ئالالمىغىنىمنى بىلىپ خۇسرەۋ شاھ ئا- شۇنداق چوڭ سۆزلىگەن گەپ. مەھمۇد سۇلتاننى قۇندۇزغا ئەۋەت- سەم ئەۋەتەي. ئۆزۈم لەشكەر تارتىپ بارسام، مۇھاسىرە مۇددىتى ئۇزىراپ كەتسە شەۋكىتىمگە تەسىر يېتىدۇ. ئۇنىڭغىچە ھىسارنى ئىشغال قىلسام، قۇندۇزغا بېرىپ ھەمدەمدە بولارمەن. شۇنچە كۆپ لەشكەر بىلەن ھىسارنى مۇھاسىرە قىلغاندىن كۆرە، ئىككى نەرەپ- كە تەڭ ھۇجۇم قىلىش مۇۋاپىقتەك قىلىدۇ. بەلكىم دۈشمەنگە ۋە- ھىمە پەيدا قىلغىلى، ئۆز ئارا خەۋەرلىشىش يولىنى ئۇزۇپ تاشلىد- غىلى بولار...»

ئۇ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ بېشىنى كۆتۈردى:

— بولىدۇ، سەركەردە - لەشكەرلەردىن خالىغىنىڭچە ئېلىپ دەرھال قۇندۇزغا يۈرۈش قىل.

— پەرمانبەردارمەن! — دېدى مەھمۇد سۇلتان.
 — خان ئالىيلىرىدىن كىچىككىنە بىر ئۆتۈنۈشۈم بار ئىدى،
 دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان قول باغلىغىنىچە.
 — خوش، — دېدى شەيبانىخان.

— ئالىيلىرىغا مەلۇم بولسا كېرەك، ئۆتكەن يىلى خۇسەرۋە
 شاھ قۇدرەتلىك قوشۇنلىرىنىڭ شەپسىنى ئاڭلاپلا قەلئەگە چىرىپ
 كىنگەندە، كەمىنلىرىنىڭ ئاغچىسى بىلەن ئەمىرزادىسىمۇ قەلئەگە
 ئەگە سولنىپ قالغانىدى. ئۇلار ھازىر خۇسەرۋە شاھنىڭ ھامىيە-
 لىقىدا قۇندۇزدا تۇرۇۋاتىدۇ. ئىجازەت بەرسىلە، ئەمىر لەشكەر
 مەھمۇد سۇلتان جانابلىرى بىلەن بىللە قۇندۇزغا يۈرۈش قىلىپ،
 بالا - چاقىلىرىمنىڭ ئەھۋالىنى دېرەكلىسەم.

— سەركەردە - لەشكەر تاللاش مەھمۇد سۇلتاننىڭ ئىختىدە-
 يارىدا. ئۆزىدىن ئۆتۈنگەيلا، — دېدى شەيبانىخان ۋە ئىنىسىغا
 قاراپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — چوڭ خانزادە تۆمۈر سۇلتان بىلەن
 ئالاچەخاننىڭ خانزادىسى سەئىدخان يېنىمدا قالسۇن.

مەھمۇد سۇلتان بىلەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىر
 بۆلەك سەركەردە - لەشكەرلەرنى ئېلىپ، شۇ كۈنىلا قۇندۇزغا
 قاراپ يولغا چىقتى.

— ئەسلىدە خانزادە سەئىدخاننىمۇ قۇندۇز يۈرۈشىگە
 ھەمراھ قىلىۋالاي دېگەندىم، — دېدى مەھمۇد سۇلتان يولدا كې-
 تىۋېتىپ، — ئاغام نېمىنى ئويلىدىكىن تاڭ، ئۇنى يېنىدىن ئاي-
 رىغۇسى كەلمىدى.

— بەلكىم سەئىدخان بىلەن ئىككىمىزنىڭ تەڭلا قۇندۇزغا
 بېرىشىمىزنى خالىمىغاندۇ، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرە-
 گان، — سەئىدخاننى يېنىدا ساقلىسا مەندىنىمۇ، ئاقسۇدىكى سۇل-
 تان مەھمۇدخان ئالىيلىرىدىنمۇ خاتىرجەم بولىدۇ. بۇنداق
 ئىشلاردا شەيبانىخان ئالىيلىرى تولىمۇ ئېھتىياتچان.

— توغرا، — دېدى مەھمۇد سۇلتان، — باشقىلار تاش سا-
 نغۇچە ئاغام قۇم سانايدۇ. ئەسلىدە سەئىدخاننى ئېلىۋالغان بول-

سام، ئىككىلىرىگە سۆزلىشىشكە پۇرسەت چىقىرىپ بېرەرمەن دەپ -
گەن ئويۇم بار ئىدى. ئاغام بۇ خىيالىمنى بىلىپ قالدىمىكىن
تاك. گاھى ۋاقىتلادا يېنىدا ئولتۇرسام كۆڭلۈمدىكى ئوي - خى -
ياللىرىمنى بىلىپ قالارمىكىن دەپ تەشۋىشلىنىپ كېتىمەن.
مەھمۇد سۇلتاننىڭ سەممىيىتىگە قايىل بولغان مۇھەممەد
ھۈسەيىن كۆرەگەن بېشىنى لىگىشتى:

— جانابلىرى تۈز، ئاق كۆڭۈل تۇرسىلا، قانداقمۇ غەيرىي
ئوي - خىياللاردا بولىدىلا.

— شۇنى دەپسەلە. لېكىن ئاغام تولىمۇ گۇمانخور. ئۇ شۇ
كۈنلەردە ئىككىمىزنىڭ زىيادە يېقىنلىقىدىن گۇمانلىنىپ قالغان -
دەك قىلىدۇ. قۇندۇزدا ئاغىچىلىرى بىلەن ئەمىرزادىلىرىنىڭ بار -
لىقىنى بىلگەنلىكى ئۈچۈنلا ئىجازەت بەردى، بولمىسا ھەرگىز
ئىجازەت بەرمەيتتى. يەنە بىر تەرەپتىن، ھە دېگەندە ھىسارنى
ئالماي ئىچى پۇشۇپ كەتتى. شۇڭا ئىككىمىز بىرلىكتە قۇندۇز -
نى ئالماق، ھىسارنى ئالمىقى ئاسانغا توختايدىغانلىقىنى پەرەز
قىلدى ئەتىمالم. بۇنىڭدىن كېيىن ئاغامنىڭ دىققىتىنى تارتىش -
تىن ئېھتىيات قىلايلى.

— بولىدۇ، ئىككى قېتىم كۆرۈشكەننىڭ ئورنىدا بىر قې -
تىم كۆرۈشەيلى. خاس مۇلاقاتنى ئاز قىلايلى.
ئۇلار قۇندۇزغا يېتىپ كەلگەندە، توخۇ يۈرەك خۇسرەۋ شاھ
ئاللىقاچان قېچىپ كەتكەنىدى.

— توۋا، جاھانغا پاتماي داۋراڭ سالغان خۇسرەۋ شاھنىڭ
كارامىتى شۇنچىلىك بولغىمىدى؟ — دېدى مەھمۇد سۇلتان
قۇندۇز شەھىرىنىڭ مۇھاپىزەتسىز دەرۋازىسىدىن كىرىۋېتىپ.

— گەپنى يوغان قىلغان بىلەن ئاشۇنداق توخۇ يۈرەك ئادەم
ئۇ، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان، — ھېلىقى تەمسىلنى
ئاڭلىغان بولغىتتىلە؟

— قايسى تەمسىلنى دەيدىلا جانابلىرى؟

— بۇقا ھۆكەرەيدۇ، كۆتى تىترەيدۇ، دېگەن تەمسىلنى دەي -

مىنا. بۇ دەل خۇسرەۋ شاھقا ماس كېلىدۇ. مەھمۇد سۇلتان قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى. — سىلى ئوردىغا كىرگەچ تۇرسىلا، مەن ئاغىچام بىلەن ئۇ مىرزا دەمنىڭ دېرىكىنى قىلاي، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان.

— بولىدۇ، ئوردىدىكى بەگلەردىن دېرىكىنى ئالالسام، يەنى مىرغا چاپارمەن ئەۋەتەرمەن.

ھەئە، ئايغاقچىلىرىدىن مەھمۇد سۇلتان بىلەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ زور قوشۇن بىلەن قۇندۇزغا قاراپ كېلىۋاتقانلىق خەۋىرىنى ئاڭلاپ، بۇ ئىككى مەشھۇر سەركەردىگە تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقىنى ئويلاپ ئىچىگە ۋەھىمە كىرىۋالغان خۇسرەۋ شاھ، شەھەرنى مۇداپىئە قىلىپ ساقلاشقا كۆزى يەتمەي، مال - دۇنيالىرىنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ، سەركەردە - لەشكەرلىرىنى ئەگەشتۈرگىنىچە بەدەر قاچقاندى.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان خۇسرەۋ شاھنىڭ چۆلدەرەپ قالغان ھەرىمىدىن ئايالى سۇلتان بېگىم بىلەن ئەمدىلا بەش ياشقا كىرگەن ئوغلى مۇھەممەد ھەيدەرنى ئاسانلا تاپتى. سۇلتان بېگىم - نىڭ قۇچىقىدا تۇغۇلغىنىغا بىر ئاي بولغان ئوغۇل بوۋاق بار ئىدى. ھەئە، ئۇ ئۆتكەن يىلى خۇسرەۋ شاھنىڭ قېشىغا كەلگىنىدە سۇلتان بېگىمنى نىكاھىغا ئالغانىدى. ئەمما ئۇنىڭ بويىدا قالغان - لىقىدىن خەۋىرى يوق ئىدى. ئۇ قۇچاقتا تاتلىق ئۇخلاۋاتقان بوۋاققا مېھرى بىلەن قاراپ قويۇپ، ئوغلى مۇھەممەد ھەيدەرنى دەس كۆتۈرۈپ قۇچىقىغا ئالدى - دە، باغرىغا مەھكەم باسقىنىچە مەڭزىگە يېنىش - يېنىشلاپ سۆيدى.

— كۆپ رىيازەت چەكتىلە، — دېدى ئۇ خوتۇنىغا قاراپ، — ئەمىرزا دەمنىڭ ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئاپتىلا. تېخى يەنە پاقلاندەك بىر ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپتىلا. سىلنى جايدا قويدۇم. ئەتىسى مەھمۇد سۇلتان بىلەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان

شەيبانخانغا چاپارمەن ماڭغۇزۇشقا تەييارلىنىپ تۇرۇشىغا، ھىدا ساردىن چاپارمەن كەلدى.

— خان ئالىيلرى ھىسارنى پەتھى قىلدى، — دېدى چاپار-مەن، — خۇسرەۋ شاھنىڭ قۇندۇزنى تاشلاپ قاچقانلىقىدىن خەۋەر تاپقان شىرىم چۆھرەبەگ خان ئالىيلرىدىن گۇناھىنى تىلەپ قورغاننى تاپشۇردى. ئىككىلىرىنى دەرھال خۇراسانغا قاراپ يولغا چىقسۇن، تىرىمىز يولىدا ئۇچرىشايلى دەپ پەرمان بەردى.

— خۇراسانغا لەشكەر تارتىشقا نېمانچە ئالدىرايدىغاندۇ؟ — دەپ غۇدۇردى مەھمۇد سۇلتان چاپارمەننى چىقىرىۋەتكەندىن كېيىن، — ھېلىمۇ توختىماي يۈرۈش قىلىۋاتىمىز. ئەندىجاننىمۇ، ھىسار، قۇندۇزنىمۇ ئالدۇق. ئەمدى بىرەر ئاي ئارام ئېلىشىمىز كېرەك ئىدى. ئالدىرىسا ماڭغىچ تۇرسۇن. بىز قۇندۇزدا بىرەر ھەپتە ئارام ئېلىۋېلىپ ئاندىن يولغا چىقايلى.

— شەيبانخان ئالىيلرىنىڭ خۇراسانغا لەشكەر تارتىشقا ئالدىرىشىنىڭ سەۋەبىنى بىلەمدىلا جانابلىرى؟

— ئاغام كۆڭلىدىكىنى ئەزەلدىن بىر كىمگە بىلدۈرمەيدۇ، — دېدى مەھمۇد سۇلتان، — بەلكىم ئەندىجان بىلەن ھىساردىكى غەلىبىسىدىن مەغرۇرلىنىپ كەتكەن بولسا كېرەك. بىراق، خۇراسان ھۆكۈمدارى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا خۇسرەۋ شاھقا ھەرگىز ئوخشىمايدۇ. ئۇ دېگەن نۇرغۇن جەڭلەرنى كۆرگەن، لەشكىرىي ئىلىمدە، جەڭبازلىق ماھارىتىدە كامالەتكە يەتكەن تەجرىبىلىك پادىشاھ. بىزنىڭ دەيدەبىمىزدىن ئەندىشە قىلىپ كېتىشى ناتايىن. ئۇنىڭ ئۈستىگە بابۇر پادىشاھ ھازىر كابۇلنى قولغا ئېلىپ، ئەتراپىغا نۇرغۇن سەركەردە - لەشكەرلەرنى جۇغلىدى. ئاڭلىدىشىمچە لەشكەرلىرىنىڭ سانى ئىككى تۈمەندىن ئاشارمىش. ئۇ سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا بىلەن بىرلەشسە ئىشىمىز تېخىمۇ تەسلىشىدۇ. ئاغام ئەمدى ئىلكىدىكى زېمىنلارغا قانائەت قىلسا بولاتتى. ئۆزىنى «ئىسكەندەر سانى» دەپ ئاتىۋېلىپ، ئەمەلىيەتكە ئۆزدە.

نى راستتىنلا ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىن چاڭلاپ قالغان چېغى.
 مۇھەممەد ھۈسەين كۆرەگان مەھمۇد سۇلتاننىڭ ئاكىسى
 شەيبانخان بىلەن ئانچە چىقىشالمايدىغانلىقىنى يېقىندىن بېرى
 ھېس قىلىپ يەتكەندى. ئاكىسىنىڭ سىياسەت - پەرمانلىرىدىن
 ئىزچىل نارازى بولۇپ كەلگەن مەھمۇد سۇلتان كۆڭلىدىكىنى
 مۇھەممەد ھۈسەين كۆرەگاندىن يوشۇرمايتتى. ئۇلارنىڭ ئوتتۇ-
 رىسىدىكى دوستلۇق سىر يوشۇرمىغۇدەك دەرىجىدە كۈچەيگەندى.
 — كەمىنلىرىنى دوستۇم دەپ بىلىپ كۆڭۈللىرىدىكىنى
 دېگەن يەردە، جانابلىرىدىن سىر يوشۇرۇپ يۈرسەممۇ بولماس، —
 دېدى مۇھەممەد ھۈسەين كۆرەگان، — ھازىر ئېغىز ئاچمىسام
 سىلگە يۈز كېلەلمىگۈدەكمەن.

— جانابلىرىنىڭ مەندىن يوشۇرغۇدەك سىرلىرىمۇ بارمى-
 دى؟ — سورىدى مەھمۇد سۇلتان كۈلۈپ.
 مۇھەممەد ھۈسەين كۆرەگان خىجىللىق ئىلكىدە سۇس كۈ-
 لۈمسىردى:

— ئامالنىڭ يوقىدىن شەيبانخان ئالىيلىرىغا ئىتائەت
 گەردىنىمنى سۇنغىنىم ئۆزلىرىگىمۇ ئايان. ھازىر ئەھمەد تەنبەل
 بىلەن خۇسرەۋ شاھلاردەك رەقىبلىرىمدىن خالاس بولدۇم. دېمەك-
 چىمەنكى، شەيبانخانغا ھاجىتىم قالمىدى. ئۇنىڭ يېنىدا يەنە تۇ-
 رۇۋەرسەم، بىر بولسا ئۆز قېرىنداشلىرىم بىلەن دۈشمەنلىشىشكە
 مەجبۇر بولىمەن، بىر بولسا شەيبانخان ئالىيلىرىنىڭ قىلىچىدا
 ئۆلىمەن. بۇ دورەم قۇندۇزغا كېلىشنى تەلەپ قىلىشىمدا، خاتۇن -
 بالىلىرىمنى ئىزدەش زۆرۈرىيىتى بولسىمۇ، مۇھىمى مۇشۇ باھا-
 نىدە ئاستا ئۆز يولۇمنى تېپىۋېلىش ئىدى. سىلگە بۇ مۇددىئا-
 يىمنى بىلدۈرمەي، جىم - جىملا كېتىپ قالسام نامەردلىك بول-
 غۇدەك. شۇڭا ئىجازەت بەرسىلە، ئاستا كېتىۋالاي دەيمەن.

— نەگە باراي دەيدىلا؟
 — ئېنىق بىر قارارغا تېخى كەلگىنىم يوق. يا سۇلتان ھۈ-

سەيىن بايقارانىڭ دەرگاھىغا، يا بابۇر پادىشاھنىڭ يېنىغا بېرىشم مۇمكىن.

— توغرا ئويلاپتىلا، — دېدى مەھمۇد سۇلتان، — مېنىڭمۇ ئاغامدىن ئاللىقاچان رايىم قايتقان. دەشتى قىپچاق دالىسىغا، ئاتا - بابامنىڭ ئەسلىي ماكانىغا قايتىپ ئارامخۇدا ياشاي دەيمەن. تەخت - سەلتەنەت، زېمىن دەپ شۇنچىۋالا قان تۆككىنىم يېتەر ئەمدى.

— بىر پارچە مەكتۇپ تەييارلاپ قويغانىدىم. ئىشەنچلىك نۆكەرلىرىدىن بىرەرى ئارقىلىق خانزادە سەئىدخانغا يەتكۈزۈپ بەرگەن بولسىلا.

— ئەلۋەتتە بولىدۇ، — دېدى مەھمۇد سۇلتان.

— ئەسلىدە خانزادە سەئىدخاننى ئۆزۈم بىلەن بىللە ئېلىپ كېتەرەن دېگەن ئويۇم بار ئىدى. بۇ مۇمكىن بولمىدى. شەيباندى - خان ئالىلىرى مېنىڭ قاچقىنىمنى بىلسە، خانزادىنىمۇ بوش قو - يۈۋەتسەسلىكى مۇمكىن. شۇڭا ئۈنىمۇ پۇرسەت تېپىپ دەرھال قېچىشقا دەۋەت قىلماقچىمەن.

— بۇ ئىشنى ماڭا تاپشۇرسىلا. خوجا ئەلى باھادىر ئىسىم - لىك بىر يىگىت بار. مەرھۇم ئالاچەخان ئالىلىرىنىڭ ئاخشىدىكى جەڭدە ئەسىرگە چۈشكەن سەرۋازلىرىدىن بولىدۇ. پەم - پاراسىتى ۋە جەڭبازلىق ماھارىتىنىڭ يېگانىلىقىنى كۆرۈپ، خاس نۆكەر - لىرىم قاتارىغا قېتىۋالغانىدىم. كېيىن مەرتىۋىسىنى ئۆستۈرۈپ ئورۇنباسار يانتىش بەگلىكىگە تەيىنلىگەنىدىم. ھازىر ئاغامنىڭ بارگاھىدا، بۇ ئىشلارنى شۇنىڭغا تاپشۇرساق، خانزادە سەئىدخان - نىڭ ئامان - ئېسەن قېچىشىغا ھەمدەمدە بولىدۇ. ئەمما، خانزادە - نىڭ بىخەتەرلىكى ئۈچۈن، سىلى يەنە بىرنەچچە كۈن قۇندۇزدىن ئايرىلمىسىلا.

— ھىممەتلىرىگە كۆپ رەھمەت، — دېدى مۇھەممەد ھۈسە - يىن كۆرەگان مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپ، — ئول خوجا ئەلى باھا - دىر مەرھۇم ئالاچەخان ئالىلىرىنىڭ سەرۋازلىرىدىن بولسا، بۇ

ئىشنىڭ روپايقا چىقىشىغا ئىشەنچ قىلىپ بولغۇدەك. خانزادە سە -
ئىدخان چوقۇم سىلىدىن مەنەتدار بولىدۇ.
— بۇ ھاجەت ئەمەس كۆرەگان جانابلىرى، — دېدى مەھمۇد
سۇلتان، — ئەزەل - ئەزەلدىن بىراۋ يەنە بىراۋنىڭ زېمىنىنى،
تەخت - سەلتەنەتنى تارتىۋېلىپ ئۇزاق ھۆكۈمرانلىق قىلالىغان
ئەمەس. ھەركىم ئۆز زېمىنىدا ياشىغىنى ئەۋزەل. مەيلى تاشكەنت،
مەيلى پەرغانە، ماۋەرائۇننەھر بولسۇن بىزنىڭ زېمىنىمىز ئەمەس.
گەرچە ھازىر بىز كۈچ - ھوقۇقىمىز بىلەن ھۆكۈمرانلىق قىلا -
ساقمۇ، بۇ يەرلەرنىڭ ئەسلى ئىگىلىرى ھامان بىر كۈنى باش
كۆتۈرۈپ چىقىدۇ. بۇ زېمىنلار تۇغلۇق تۆمۈر بىلەن ئەمىر تۆمۈر -
نىڭ ئەۋلادىغا تەئەللۇق. كەمىنلىرىنىڭ دەشتى قىپچاق دالىسىغا
كېتىش قارارىغا كېلىشىمنىڭ سەۋەبىمۇ مۇشۇ، بۇ ھەقىقەتنى تو -
لىمۇ كېچىكىپ ھېس قىلغىنىمىدىن ئۆكۈنمەن.
ئۇلار خېلى ئۇزاق پاراڭلاشتى.

※ ※ ※

ھاۋا تۇنۇلۇپ يامغۇرنىڭ شەپىسى كېلىۋاتاتتى. لايىقلاپ ئې -
قىۋاتقان ئەندەراب دەرياسى ھەيۋەتلىك شارقىرايتتى. دەريا بويىدى -
كى چىنارنىڭ ئاستىغا ۋاقىتلىق ياسالغان شاھ سۇپىدا ئولتۇرغان
بايۇر تەگسىز خىيالىلارغا ئەسىر بولغانىدى.

«خۇسرەۋ شاھ توخۇ يۈرەك، پاسىق، مەرەز ئادەم، ئۇنىڭ بى -
لەن ئىتتىپاق تۈزسەم ئىشلىرىم ھەرگىز ئىلگىرى باسمايدۇ.
بەلكىم نەس بېسىشىمۇ مۇمكىن. ئۇنىڭ ئىنىسى باقى چاغانيانى -
نىڭ ساداقىتىدىن ھەرگىز گۇمانلانمايمەن. بوپتۇ، شۇنىڭ يۈزىنى
قىلاي. نېمىلا دېگەنبىلەن خۇسرەۋ شاھ ئۇنىڭ بىر تۇغقان ئاغى -
سى، قېرىندىشى ئەمەسمۇ. ماڭا ھەرقانچە ۋاپادارلىق كۆرسەتسىمۇ
قېرىنداش دېگەن بەربىر قېرىنداش. خۇسرەۋ شاھ بىلەن كۆ -
رۈشمەيمەن دېسەم ئاغزىدا بىرنېمە دېمىگىنى بىلەن كۆڭلىدە يۈ -

زۈمنى قىلمىدى دەپ رەنجىپ قېلىشى مۇمكىن. خۇسرەۋ شاھنىڭ ئالدىغا كېلىشكە ئەجەب يۈزى چىداپتۇ دەپسە... ماڭا بىرنەچچە مەرتەم يۈزسىزلىك قىلغىنى ئېسىدە بارمىكىن؟ شۇ چاغدا مەرد-لىك قىلىپ، دوستلۇق قۇچىقىنى ئاچقان بولسا بەلكىم ھازىر شەيباققا بىرلىكتە تاقابىل تۇرغان بولارىدۇق. بېلى باغلاقلىق ئەر كىشى بولغاندىكىن، شەيباق بىلەن بىر مەرتەم ئېلىشىپ كۆر-مەي، خۇددى بۇرنىڭ شەپسىنى سەزگەن توشقاندىك شەھەرنى تاشلاپ بەدەر قېچىپتۇ...»

ھەئە، خۇسرەۋ شاھ قۇندۇزنى تاشلاپ قاچقاندىن كېيىن، ئۇ-نىڭدىن قاتتىق رايبى قايتقان بىر بۆلۈك سەركەردە - لەشكەرلىرى ئۈدۈل بابۇرنىڭ قېشىغا كەلگەنىدى. بۇ ئىش خۇسرەۋ شاھنى تې-خىمۇ ئالاقزادە قىلىۋەتتى - دە، جېنىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، بابۇردىن پاناھلىق تىلەشتىن باشقا چارە تاپالمىدى. كۈبۈتۇغلى ياقۇببەگىنى نۇرغۇن سوۋغا - سالاملار بىلەن ئەۋەتىپ، قۇللۇق ۋە ساداقەت ئىزھار قىلدى. بابۇرنىڭ خۇسرەۋ شاھ بىلەن پەقەت كۆ-رۈشكۈسى يوق ئىدى. ئەمما ئېغىر كۈنلەردە ئۆزىگە ھەمراھ بول-غان باقى چاغانىيانىنىڭ يۈزىنى قىلىشقا مەجبۇر بولدى.

— پادىشاھ ئالىيلرنىڭ مەردلىكىنى ئەلا بىلىپ، ئاداۋەت ساقلىماي ئول ساداقەتسىز ئاغام بىلەن كۆرۈشمەكچى بولغانلىق-لىرىغا كۆپ تەسەننا، — دېدى باقى چاغانىيانى مىننەتدارلىقىنى بىلدۈرۈپ، — ئاغامغا دەرگاھلىرىدا پاناھلىق بېرىش - بەرمەس-لىك ئۆزلىرىنىڭ ئىختىيارلىرى. مېنىڭچە ئۇنىڭ بول دەرگاھتا تۇرغىنىدىن تۇرمىغىنى ياخشىراق. ئىشقىلىپ ئۇنىڭغا مۇۋاپىق بىر ھاياتلىق يولى كۆرسەتكەيلا.

— مېنى چۈشەنگەنلىكىمگە كۆپ تەشەككۈر، — دېدى با-بۇر، — سىلىگىمۇ مەلۇملۇق، مەسئۇد مىرزا بىلەن بايسۇنغۇر مىرزىلار مېنىڭ نەۋرە قېرىنداشلىرىم ئىدى، خۇسرەۋ شاھ ئول خانزادىلەرگە ساداقەتمەنلىك بىلەن خىزمەت قىلماقتا يوق، ئۇلار-نى ئۆلتۈرۈپ، تەخت - سەلتەنەتنى تارتىۋالدى. ماڭا قىلغان

ھۆرمەتسىزلىكىنى كۆڭلۈمدىن تامامەن چىقىرىۋېتەلمىشىم مۇمكىن، ئەمما يېنىمدا رەھمەتلىك ئول ئىككى خانىرادىنكى ئىنسىسى مىرزىخان بار. مەن كەچۈرگەن تەقدىردىمۇ مىرزىخان ھەرگىز كەچۈرمەيدۇ. خۇسرەۋ شاھقا دەرگاھىدىن پاناھلىق بەرسەم مىرزىخان رەنجىيدۇ، ئاغلىرىدىن ئايرىلىپ، مېنىڭ خىزمىتىمگە كەلگەن سەركەردىلەرمۇ ئىزتىراپتا قالىدۇ، بەلكىم مەندىن راىي يېنىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن.

— دانا پىكىر قىلىدىلا ئالىيلىرى. پەقەت ئول ئاغامنىڭ ھا-

ياتى ئامان قالسىلا بولدى. نېمىلا دېگەنبىلەن مەن ئۇنىڭ ئانا باش-
قا ئىنسىسى. شۇڭا ئۇنىڭ ھاياتىغا كۆڭۈل بۆلۈش مەجبۇرىيىتىم بار.

— بۇ تەرەپتىن خاتىرجەم بولسىلا. ئاغلىرىنىڭ ھاياتى ۋە مېلىغا زىنھار خەۋپ يەتكۈزمەسلىككە كېپىللىك قىلىمەن. چۈنكى، دەرگاھىمغا پاناھلىق تىلەپ كەلگەن ئادەمنىڭ ھاياتىنى قوغداپ قالالمىسام، نامەرد دېگەن ئاتاققا قالمەن، باشقىلارمۇ ئۈستۈمدىن سۆز - چۆچەك قىلىشىدۇ.

— مەن ئاغام بىلەن كۆرۈشمەي، — دېدى باقى چاغانىيا-
نى، — يانلىرىدا تۇرسام سىلنى تەڭقىسلىقتا قالدۇرۇپ قويۇشۇم مۇمكىن، شۇڭا ئۆزۈمنى دالدىغا ئالاي دەيمەن.
— توغرا ئويلاپتىلا.

— ناۋادا مېنى سوراپ قالسا، مۇۋاپىق جاۋابىنى بېرەرلا.
بۈگۈن باقى چاغانىيانى ئاكىسى خۇسرەۋ شاھنىڭ ئۆزى بىلەن بولغان قېرىنداشلىقىنى شىپى كەلتۈرۈپ، بابۇرنى تەڭقىسلىقتا قويۇشىدىن ئەنسىرەپ ئۆزىنى دالدىغا ئالغانىدى. شۇ تاپتا بابۇر خۇسرەۋ شاھنى قوبۇل قىلىش ئۈچۈن ساقلاپ ئولتۇراتتى.
«نامەردلىك ۋە تۈزكۈرلۈقتا ئۇچىغا چىققان بۇ ئەبلەخ مەن بىلەن قايسى يوسۇندا كۆرۈشەر. ئۇنىڭ ئىشەنگەن ۋە ئېتىبار قىلغان سەركەردە - نۆكەرلىرى تامامى دېگۈدەك كېلىپ ماڭا نۆ-
كەر بولدى. بىرنەچچە مۇددەت جاھانغا پاتماي ھۆكۈمرانلىق قىلىپ

يۈرگەن بۇ مۇناپىق بۈگۈنكى كۈندە مۇشۇنداق خارۇ زارلىققا قە -
لىشىنى ئويلىغان بولغىمىدى؟ تەقدىرنىڭ ئويۇنلىرى نېمىدېگەن
قىزىق - ھە؟ ئاتا - بابىلارنىڭ بول دۆلەت سەندە تۇرماس، ئول
مەينەت مەندە، دېگىنى مۇشۇ بولسا كېرەك...»

يىراقتىن بىر توپ ئاتلىقلارنىڭ قارىسى كۆرۈندى، بابۇر
خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ قەددىنى رۇسلىدى.

خۇسرەۋ شاھ يىراقتىن ئاتتىن چۈشۈپ، يۈگۈرۈپ دېگۈدەك
بابۇرنىڭ ئالدىغا كەلدى. ئۈچ قەدەم ئارىلىق قالغاندا توختاپ ئۈچ
قېتىم يۈكۈندى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم قۇدرەتلىك پادىشاھ ئالىيلىرى، كە -
مىنە نۆكەرلىرىنىڭ ئەرزىمەس ئېھتىرامىنى قوبۇل قىلغايلا!
بابۇر ئۇنىڭ چىرايىغا تىكىلىپ قارىۋەتكەندىن كېيىن، ئول -
تۇرغان جايىدىن قىمىرلاپمۇ قويماي، چىرايىغا سۇس كۆلكە يۈ -
گۈرتتى:

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام.

بابۇر ئۇنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلماي، بويۇن قىسىپ تۇر -
غان بىچارە تۇرقىغا قايتىدىن نەزەر تاشلىدى.

«تەڭرى نېمىدېگەن قۇدرەتلىك - ھە؟ يىگىرمە - ئوتتۇز
مىڭ لەشكەرنىڭ ئىگىسى بولغان، قەھلۇغەدىن تارتىپ ھىندىقۇش
تېغىغىچە بولغان ۋىلايەتلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىدارىسى ئاس -
تىغا ئالغان، شول سەۋەبتىن ھېچكىمنى كۆزىگە ئىلماي تەكەب -
بۇرانه ياشىغان بۇ تۈزكۈر ئەبلەخنى مەندەك دۈشمەنلىرى تەرىپ -
دىن مەغلۇپ بولۇپ، ۋەتىنىدىن ئايرىلىپ قالغان ھۆكۈمدارنىڭ
ئالدىغا شۇنچە خار، شۇنچە ئاجىز، شۇنچە بىچارە ھالەتتە ئەكېلىپ
قويدى. مانا شۇ تاپتا ئۇنىڭ نە ئۆز نۆكەرىگە، نە مېلىغا، نە جە -
نىغا ئىگە بولغۇدەك ئىقتىدارى بولسۇن؟! ھە توغرا، ئۇنىڭ ئەس -
لىي ئىسمى ھەسەن بارلاس ئەمەسمىدى؟ مەرھۇم تاغام سۇلتان
مەھمۇد مىرزىنىڭ ئوردىسىدا باجگىر ئىدى، كېيىن ئۆزىنى
خۇسرەۋ شاھ دەپ ئاتىۋالغان...»

بابۇر خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ، تېخىچە ئۆرە تۇرغان خۇسرەۋ شاھقا مەسخىرىلىك قارىدى:

— قېنى ئولتۇرسىلا ھەسەن بارلاس.

خۇسرەۋ شاھ بابۇرنىڭ ئۆزىنىڭ سەلتەنەت نامىنى ئەمەس، ئەسلىي ئىسمىنى ئاتا تۇرۇپ، ئولتۇرۇشقا بۇيرۇغىنىدىن گەج-گىسىگىچە قىزىرىپ كەتتى:

— پادىشاھ ئالىلىرى شەپقەتلىكتۇر.

ئۇ چوڭقۇر ئېگىلىپ مىننەتدارلىق بىلدۈرگەندىن كېيىن، شاھ سۇپىنىڭ تۆۋەن تەرىپىگە كېلىپ يۈكۈنۈپ ئولتۇردى، ئاندىن بىللە كەلگەن خىزمەتكارلىرىنى بۇيرۇپ بابۇرغا كۆرۈشۈش سوۋ-غىسى ئۈچۈن تۆت تۆگە، تۆت قېچىرغا ئارتىپ ئېلىپ كەلگەن سوۋغاتلارنى تارتۇق قىلدى. بۇ جەرياندا بابۇرغا يەنە بىرنەچچە قې-تىم يۈكۈندى.

— لايىقلىرىدا بولمىسىمۇ قوبۇل قىلغايلا، — دېدى قول باغلاپ تۇرۇپ.

«بۇ پىخسىق ئوغرىنىڭ بارلىق ئالتۇن - كۈمۈش، ئۈنچە - مەرۋايىتىلىرىنى توققۇز قاتار تۆگە، توققۇز قاتار قېچىر^①غا ئارتىپ چىقىپتۇ دەپ ئاڭلىۋىدىم. ئېلىپ كەلگەن پېشكەشلىرىنى قارد-مامىدىغان، كۆڭلىدە بابۇرغا كاتتا سوۋغات تارتۇق قىلدىم دەپ ئويلاۋاتقاندىۋ ھەرقاچان. ئەسلىدە بۇ مال - دۇنيالارنىڭ ھەممىسى مەرھۇم تاغلىرىمنىڭ ئىدى. بوپتۇلا، ئىت بىلەن سۆڭەك تالاش-قاندەك بولۇپ قالماي...»

بابۇر سوۋغاتلارغا كۆزىنىڭ قىرىنىمۇ سېلىپ قويماي يېنىد-دىكى خەزىنىچى بەگكە قارىدى:

— تاپشۇرۇۋالغايلا.

بابۇرنىڭ رەھمەت - ھەشقاللا ئېيتىش ئۇياقتا تۇرسۇن، سوۋغاتلارغا قاراپمۇ قويمىغىنىنى كۆرۈپ خۇسرەۋ شاھنىڭ يۈرد-

① توققۇز قاتار قېچىر — توققۇز تۆگە ياكى توققۇز قېچىر بىر قاتار ھېسابلىنىدۇ.

كىگە ۋەھىمە ئولاشتى.

«بەرگەن سوۋغاتلىرىمدىن تازا رازى بولمىغاندەك قىلىدۇ. ئۆمۈر بويى جۇغلانغان دەپنە - دۇنيالىرىمنىڭ ھەممىسىدىن ئايدىرىلىپ قالدىمەن نېمە؟ ئىشقىلىپ جېنىم ئامان قالسىلا بولاتتى. شەيبانىخاندىن قېچىپ، خاتا قىلمىغاندىمەن - ھە؟ ئاۋۇ سەركەردىلەرنىڭ كۆزلىرىدە ساپلا شۇملۇق ئەلەڭگىدۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىنىم باقى بەگ كۆرۈنمەيدىغۇ؟ بابۇر ئۇنى قەستەن بىر يەرگە ئەۋەتتۈۋەتكەن ئوخشايدۇ، ئۇنى بار دەپ بول دەرگاھقا كۆڭ - لۇم توق كەلگەن ئەمەسمىدىم. ئول بەدرەكمۇ ئىلگىرىكى ئاداۋەتنى كۆڭلىدىن چىقىرىۋېتەلمەي ئۆزىنى چەتكە ئالدىمۇ - يا؟ خەپ با - قى، ئىت ئۆلۈمىدە ئۆلەرسەن. ئاۋۇ بىرنەچچە تۈزكۈرلارنىڭ ماڭا يات ئادەمگە قارىغاندەك قاراۋاتقىنىنى. ئۇلارغا يۇقىرى مەرتىۋە، تەمىنات بېرىپ ئەتىۋارلىغان ئەمەسمىدىم. ھەپتە بولار - بولمايلا بابۇرنىڭ يېقىن ئادىمى بولۇپ كېتىپتۇ. كۆرىمىز تېخى، قانچە - لىك ئەتىۋارلىنىپ كېتىدىغىنىنى...»

بابۇر خۇسرەۋ شاھتىن ئايرىلىپ، يېنىغا قېچىپ كەلگەن بىرقانچە سەركەردىنى قەستەن شاھ سۇپىنىڭ تۆر تەرىپىدە ئول - تۇرغۇزغانىدى. خۇسرەۋ شاھنىڭ ئۇلارغا يەر تېگىدىن قاراۋاتقان - لىقىنى كۆرۈپ، گېلىنى قىرىپ قويۇپ ئېغىز ئاچتى:

— بول سەركەردىلەر ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن ساداقەت ئىزھار قىلغانلىقى ئۈچۈن خىزمىتىمگە ئالدىم، — دېدى ئۇ خۇسرەۋ شاھنىڭ خىيالىنى بۆلۈپ، — چۈنكى، دوستلۇق، سادا - قەتنى قەدىرلەش، مەردلىكنى ئەلا بىلىش بىزنىڭ مىزانىمىز. خۇسرەۋ شاھ تاتارغان ھالدا ئۆزىنى كۈلكىگە زورلىدى:

— ھېچقىسى يوق. ئۇلار ئىلگىرىمۇ مەندىن تۆت قېتىم ئايدىرىلىپ، دەرگاھىمغا يەنە قايتىپ كەلگەندى.

بابۇر سوغۇق كۈلۈمسىرىدى.

«ھىيلىگەر مۇناپىق، سەركەردىلىرىڭنى ساداقەتسىزلىكتە ئە - يىبەلەپ، ماڭا چېقىشتۇرۇۋاتىسەنغۇ تايىنلىق. بۇ چاندۇرماي قىل -

خان پىتنەڭگە مېنى ئىشىنىدۇ، دەپ ئويلىغان بولساڭ خاتالاشقان بولسەن...»

— مال ئىگىسىنى دورمىسا ھارام، دەيدىغان گەپ بار. — دېدى بابۇر تەمكىنلىك بىلەن، — بەلكىم ئۇلارمۇ ئىلگىرى سېلىنمىنى دورىغان بولغىدى. ئەمدى ھەرگىز ئۇنداق قىلمايدۇ. چۈنكى، ئۇلۇغ ئەللامە بابىمىز يۈسۈپ خاس ھاجىپ ھەزرەتلىرى «قۇت تاتغۇبىلىك» ناملىق شاھانە كىتابىدا: «ئارسلانلارغا ئىت باش بولسا، ئارسلانلار ئىتسىمان بولۇر، ئىتلارغا ئارسلان باش بولسا، ئىتلار ئارسلانسىمان بولۇر» دەپ قەيت قىلغان. ھازىر بول سەر-كەردىلەرنىڭ پاسىبىنى مەن، ھەرگىز سىلى ئەمەس.

— شۇنداق، شۇنداق، — دېدى خۇسرەۋ شاھ خىجىللىقنى يالغان كۈلكىسى بىلەن يوشۇرۇشقا تىرىشىپ.

سۆھبەت بىر ئاش پىشىم داۋاملاشتى. خۇسرەۋ شاھنىڭ نا-مەردلىك، تۈزكۈرلۈقىغا يارىشا سۆزلىرىمۇ پۈچەك ھەم لاۋزا ئىدى. يەنە سۆھبەتلىشىشكە بابۇرنىڭ تاقىتى قالمىغانىدى. — مەن پات يېقىندا مۇنلىق شەيباق بىلەن جەڭ قىلد-مەن، — دېدى ئۇ خۇسرەۋ شاھقا قاراپ، — سىلنىڭ سپاھلىق بىلەن ئەزەلدىن خۇشلىرى يوق. خۇسۇسەن ئول شەيباققا روبرو كېلىشتىن خەۋپسىزەيدىلا، شۇڭا سىلنى ئول ياغىغا تەۋسىيە قىلماي. ھازىرچە سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرىنىڭ تەسەر-رۇپى بولغان خۇراسان تەرەپ تىنچ، شول تەرەپلەرگە بېرىپ توپ-لىغان مال — دۇنيالىرىنىڭ راھىتىنى كۆرگەيلا. بەلكىم سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرى بىرەر شەھەرنى بېرىپ قالار. شىرىم تاغايى جانابلىرى سىلنى غۇرى ۋە دەھانە ئۆتكەللىرىدىن ئۆتكۈ-زۈپ قويىسۇن.

خۇسرەۋ شاھ گەپ قىلىشقا ئاغزىنى ئۆمەللىمۈندى، بابۇر پۇرسەت بەرمىدى:

— ھازىر شەيباقنىڭ ئىلغار^①لىرى غۇرى تاغلىرى، تىرىمىز

① ئىلغار — ئالدىن يۈرگۈچى قوشۇن.

يوللىرىدىكى ئۆتكەللەرنى ئىگىلەپ بولاي دېدى. چاپسان يولغا چىقىمىسىلا ئۆلگۈرەلمەي قالىدىلا. ئول چاغدا جانلىرىغا ئارا تۇرۇشقا مېنىڭمۇ ئاماللىق قالمىدۇ.

شەيبانىخاننىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ، خۇسرەۋ شاھنى يەنە ئۆلۈم ۋەھمىسى باستى. شۇ دەقىقىدە بابۇرغا باغلىغان ئۈمىدىنى پۈتۈندۈرۈپ ئۆزگەندى.

«بابۇرنىڭ قېشىدا تۇرساممۇ ماڭا ئامانلىق يوق ئوخشايدۇ، ئۇنىڭ قېشىغا خاتا كەپتىمەن، ئۇدۇللا خۇراسانغا بارسام بوپتىدەكەن. ھېلىمۇ كېچىكمەسمەن. دەرھال يولغا چىقاي، ناۋادا شەيبانىخاننىڭ لەشكەرلىرى يوللارنى تولۇق ئىگىلىۋالسا ئالدى — كەيىنمىگە ماڭالماي قالماي يەنە. ئىست، بابۇرغا بىكاردىن — بىكار بىرمۇنچە ئالتۇن — كۈمۈش تاشلاپ بەردىم...»

— پادىشاھ ئالىيلەرنىڭ ھىممىتىگە ھەشقاللا.

خۇسرەۋ شاھ ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ بابۇرغا سالام بەردى.

— ھەسەن بارلاسىنى ئۆزىتىپ قويۇڭلار، — دېدى بابۇر.

دىرلىماي ئولتۇرۇپ.

خۇسرەۋ شاھ كېتىشى ھامان، خانزادە مىرزاخان بابۇرنىڭ ئالدىغا كېلىپ يۈكۈندى.

— گەپلىرى بولسا ئولتۇرۇپ دەپسەلە ئەزىز ئىنىم، يۈكۈ.

ئۈشلىرى ھاجەتسىز.

بابۇر مىرزاخاننىڭ مەقسىتىنى ئاللىقاچان پەرەز قىلىپ

بولغانىدى.

— قىبلىگاھىمىزغا مەلۇملۇق، — دېدى مىرزاخان غەزەپ.

تىن بوغۇلغان ھالدا، — مۇناپىق خۇسرەۋ شاھ مەرھۇم ئاغىلىدە.

رىم مەسئۇد مىرزا بىلەن بايسۇنغۇر مىرزانى ئۆلتۈرۈۋەتكەن، ئۇ.

نىڭدا ئاشۇ ئاغىلىرىمنىڭ خۇن — قىساسى بار. شۇڭا پەرمان

بەرسىلە، بىگۇناھ ئۆلتۈرۈلگەن ئاغىلىرىمنىڭ قىساسى ئۈچۈن

ئۇنى ئۆلتۈرۈشۈم كېرەك.

بابۇر بۇرۇتلىرى ئەمدىلا خەت تارتىشقا باشلىغان نەۋرە.

نىسىغا مېھرىبانلىق بىلەن قارىدى:

— تەلەپلىرى يوللۇق، قەدىرلىك ئىنىم، ئەمما ئويلاپ باق-
سىلا، ئىككى پاك پەرىشتىنى بىر ناپاك دىۋىنگە تەڭلەشتۈرسەك،
بۇ بىز ئۈچۈن يۈزىڭنىڭ ئەيب ئەمەسمۇ؟

مىرزىخان گەپ قىلماي يەرگە قارىۋالدى. تۇرقىدىن ئىپتىدائىيەتتىن ئاسانلىقچە يانمايدىغاندەك قىلاتتى. بابۇر يەنە ئېغىز ئاچتى:

— ناۋادا ئول تۈزكۈر مۇناپىق دەرگاھىمىزغا پاناھلىق تىلەپ

كەلمىگەن بولسىدى، ئەلۋەتتە تۇتۇپ ئۆلتۈرسەك تامامەن بولاتتى،

ئەمما، ئۆز ئايىغى بىلەن كېلىپ پاناھلىق تىلگۈچىنى ئۆلتۈرۈ-

ۋەتسەك، ئەل - يۇرتقا نامەرد دېگەن ئاتىقىمىز تارايدۇ، جاھاندىكى

مەرد - باھادىرلارنىڭ مەسخىرىسىگە قالمىز، ئۇنىڭ ئۈستىگە با-

يىلا ئۇنىڭغا ئامان - ئېسەنلىك ۋەدە قىلدۇق. ئەمدى ۋەدىمىزدىن

يېنىۋالماق، ئول تۈزكۈردىن نېمە پەرقىمىز قالىدۇ؟ تەڭرى ئەڭ

ئادىل ھۆكۈم چىقارغۇچىدۇر. ھېچكىم تەڭرىنىڭ جازاسىدىن قۇ-

تۇلالىغان ئەمەس. ئەڭ ياخشىسى مېنى تەڭقىسلىقتا قويمىسىلا.

مىرزىخان يەنە جاھىللىق قىلىشقا جۈرئەت قىلالماي،

ئىلاجسىز بېشىنى تۆۋەن سالىدى.

ھەئە، بابۇر راست ئېيتقانىدى. ئۇزاق ئۆتمەي خۇسرەۋ شاھ-

نىڭ يول ئۈستىدە شەيبانىخاننىڭ ھەمزە سۇلتان ئىسىملىك

سەركەردىسى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلۈپ، مال - مۈلكىنىڭ بۇلانغان-

لىق خەۋىرى كەلدى.

«ئى قۇدرەتلىك تەڭرىم، — دەپ ھەمدۇ سانا ئېيتتى بۇ خە-

ۋەرنى ئاڭلىغان بابۇر، — جاھاندىكى جىمى پادىشاھلارنىڭ ئەڭ

ئۇلۇغى ئۆزۈڭسەن، خالىغان ئادەمگە پادىشاھلىقنى بېرىسەن، خا-

لىغان ئادەمدىن پادىشاھلىقنى تارتىۋالسىن، خالىغان ئادەمنى ئە-

زىز، خالىغان ئادەمنى خار قىلسەن. ھېچكىمنىڭ قىساسىنى

ھېچكىمدە قويمىيسەن. ھەممە ياخشىلىق، ئادالەت سېنىڭ قولۇڭ-

دىدۇر. سەن ھەقىقەتەن ھەممىگە قادىرسەن...»

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ خېتىنى تېزلا ئوقۇپ تۇ-
گەنكەن خانزادە سەئىدخان خوجا ئەلى باھادىرنىڭ كۆزىگە گۇمان
بىلەن تىكىلدى. ئەمما ئۆزىگە ھۆرمەت، ئىشەنچ بىلدۈرۈپ تۇرغان
بۇ كۆزلىرىدىن ھېچقانداق بىر سۇيىقەست، ساختىلىقنى تاپالمى-
دى. خەت ئۇنىڭغا قانچىلىك تاسادىپىي تۈيۈلغان بولسا، دادىسى-
نىڭ ئۆلۈمى توغرىلىق يېزىلغان قۇرلارمۇ شۇنچىلىك تاسادىپىي
تۈيۈلدى.

«بۇ خەت راستتىنلا مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭمۇدۇر.
شەيبانىخان بىرەر شۇملۇق پىلانلاپ، مېنى سىناۋاتمايدىغاندۇ-
ھە؟...»

سەئىدخان خەتنىڭ ئاخىرقى قۇرلىرىغا قايتىدىن نەزەر تاش-
لىدى:

«... خانزادەم، مەرھۇم ئاتىلىرىنىڭ ۋاپاتىدىن تولا
قاينغۇرۇپ ئۆزلىرىنى يوقىتىپ قويىمىسلا. ئۆلۈم ھەممە-
مىزنىڭ بېشىدا بار. بەندە تۇغۇلغان ئىكەن، ھامان بىر كۈ-
نى ئول رەھمەت دەرياسىنىڭ شەرىپىنى تېتىماي قويمايدۇ.
ھازىرقى مۇھىم ئىش شەيبانىخاننىڭ دەرگاھىدىن جانلىرى-
نى ياقىغا ئېلىش. نەچچەن ۋاقىتتىن بېرى ھەرقانچە تى-
رىشچانلىق كۆرسەتكەن بولساممۇ، ئۆزلىرى بىلەن خاس
مۇلاقاتتا بولۇش پۇرسىتىنى تاپالمىدىم. شەيبانىخاننىڭ
گۇمانىنى قوزغاپ قويماسلىق ئۈچۈن تەۋەككۈل قىلىشتىن
ئېھتىيات قىلدىم. بىلىشلىرى كېرەككى، كەينىلىرىمۇ
ئامالنىڭ يوقىدىن شەيبانىخانغا ئىتائەت گەردىنىمنى
ۋاقىتلىق سۇنغانمەن. مانا ئەمدى پۇرسەت كەلدى. بەلكىم
سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراننىڭ ياكى بابۇر پادىشاھنىڭ دەرگا-
ھىغا بارارمەن، مەيلى قايسىسىنىڭ قېشىغا بارماي، شەيبا-

نەخانىنىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىپ قولىدىن كەتكەن تەخت - سەلتەنەتنى قايتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسىتىدەن. سىلى ئول شەيبانىخاننىڭ دەرگاھىدىن قۇتۇلۇپ چىقىپ قاندىن كېيىن ئۇدۇل ئاقسۇغا بارغايلا. سىلى ئول تەرەپتىن باھادىر سەركەردە - لەشكەرلەرنى باشلاپ كەلسە، مەن بۇ تەرەپتىن بابۇر پادىشاھ ۋە سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا بىلەن شەيبانىخاننىڭ ئالدىنى توسسام، چوقۇمكى بۈيۈك مەقسەت - لىرىمىز مۇراد تاپۇر...»

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن خەتنىڭ تېگىگە تۆۋەندىكىدەك ئىزاھات قوشۇپ قويغانىدى:

«بايا مەھمۇد سۇلتان جانابلىرى بىلەن مۇلاقاتتا بولۇپ مۇددەئايىمنى بايان قىلىدىم. ئۇ ماڭا ئىجازەت بەردى ھەمدە سىلىنىڭ ئول دەرگاھتىن ئامان - ئېسەن قۇتۇلۇپ چىقىپ قىشلىرى ئۈچۈن خوجا ئەلى باھادىر ئىسىملىك ياتىش بېگى ئارقىلىق ياردەم قولىنى سۇنۇدىغانلىقىنى بىلدۈردى. بەلكىم سىلى مەھمۇد سۇلتان شەيبانىخاننىڭ ئىنىسى تۇرسا، ئۆز ئاغىسىنىڭ دۈشمەنلىرىگە ياردەم قولىنى سۇنۇشى مۇمكىن ئەمەس، دەپ ئىككىلىنىپ قېلىشلىرى مۇمكىن. ئول ئاغا - ئىنىلەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئارازچىلىق بار - لىقىدىن، خۇسۇسەن مەھمۇد سۇلتاننىڭ ئاغىسى شەيبانىخاننىڭ سىياسەت - پەرىمانلىرىدىن نارازى ئىكەنلىكىدىن سىلىنىڭمۇ ئاز - تولا خەۋەرلىرى باردۇر. ھازىرچە گەپنى ئۇزارتماي، قالدى گەپلەرنى ئاللاھ خالىسا كېيىن كۆرۈش - كەندە تەپسىلىي مۇڭدۇشۇرۇمىز.»

شۇ تاپتا سەئىدخاننىڭ ۋۇجۇدىنى دادىسىنىڭ ئۆلۈم خەۋەردىن پەيدا بولغان ئازاب بەكرەك ئىسكەنجىگە ئالغانىدى.
«تاغەدەك ئىشەنگەن، ئۈمىد باغلىغان ئاتامدىنمۇ ئايرىلىپتە -

مەن، شۇنچە ۋاقت خەۋەرسىز يۈرۈپتىمەن تېخى، ئەمدى بۇ دەر -
گاھتا تۇرسام بولمايدۇ. ھامىنى بىر ئۆلۈم دەپتىكەن. بوپتۇ، بۇ
مەكتۇپقىمۇ، ئالدىمدىكى مۇنۇ ئەزمەتكىمۇ ئىشىنىي، يامىنى
كەلسە شەيبانخاننىڭ قىلىچىدا ئۆلۈپ كېتەر مەن...»
— بىر قارارغا كەلدىلىمۇ خانزادەم؟ — سورىدى خوجا ئەلى
باھادىر سەئىدخاننىڭ خىيالىنى بۆلۈپ.

سەئىدخان ئۇنىڭ كۆزىگە يالت ئېتىپ قارىدى.
— ماڭا ئىشەنمەيۋاتىدىلا ھەقىچان، كەمىنلىرى مەرھۇم
ئالاچخان ئالىيلىرىنىڭ سەرۋازلىرىدىن بولمەن. يۇرتۇم پىچان -
دىن. مېنى تونۇماسلىقلىرى تەبىئىي، ئەمما ئۆزلىرىنى ئوبدان
تونۇيمەن، بولۇپمۇ تاشكەنتكە يۈرۈش قىلغاندا ھەمساق دۈست -
لىرى تاھىرىبەگ بىلەن يول بويى قىلىپ ماڭغان شوخلۇقلىرى...
— قاچان ماڭمىز؟ — سورىدى سەئىدخان خوجا ئەلى باھا -
دىرنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ. ھەئە، دوستى تاھىر بەگنىڭ ئىسمىنى
ئاڭلاش بىلەن سەئىدخاننىڭ ئۇنىڭدىن گۇمانلىنىشقا ئاساسى قال -
مىغاندى.

— ئاللاھ خالىسا بۈگۈن كېچە تۈن نىسپىدىن كېيىن.
— چېدىردىن ھەرقانداق ۋاقىتتا يالغۇز چىقالمايدىغانلىقىم
ئۆزلىرىگە ئايان.

— بىلىمەن. بۇ تەرەپلەردىن خاتىرجەم بولسىلا، قوللىرىدە -
كى مەكتۇپ ماڭا تۈنۈگۈن كەلگەن. ھېلىغىچە ھەممە تەييارلىقلار -
نى پۈتتۈرۈپ بولدۇم، بىز يالغۇز ئەمەس.
خوجا ئەلى باھادىرنىڭ: «بىز يالغۇز ئەمەس» دېگەن سۆزلىرى
سەئىدخانغا باشقىچە يېقىملىق ئاڭلاندى.

— كەچلىك غىزانى يېمىسىلە، — دەپ گېپىنى
داۋاملاشتۇردى خوجا ئەلى باھادىر، — ئەمما، نۆكەرلەرنى تويغۇچە
يېيىشكە زورلىسىلا. ئۇلار تاڭ ئاتقۇچە بېشىدا ناغرا چالسىمۇ
تۇيماي ئۇخلايدۇ.

— نەدە ئۇچرىشىمىز؟

— مەن دېگەن يانتىش بېگى. كېچىدە نەگە بارسام ھېچكىم مەندىن گۇمانلانمايدۇ. سىلى نۆكەرلەردىن بىرىنىڭ كىيىمىنى سالدۇرۇپ، نۆكەرچە كىيىنىپ تۇرسىلا. يانلىرىغا گۈزۈم كېلىد. مەن - دە، چارلىغۇچى نۆكەرلىرىمگە قوشۇپ ئېلىپ كېتىمەن. — بولىدۇ ئەمەس، سىلىنى كۈتىمەن.

بۈگۈن ئەتىگەنلىك ناشتىغا شەيبانىخاننىڭ پەقەتلا ئىشتىد. ھاسى تارتىمىدى. خۇددى بىرەر مۇھىم خەۋەر كۈتۈۋاتقاندەك پات - پات سىرتقا قارايتتى. سالامغا كەلگەن ئەمىر - سەركەردىلىرىنىد. مۇ قوبۇل قىلمىدى. لەشكىرىي يۈرۈشنى داۋاملاشتۇرۇش پەرمانىد. نىمە ئۈچۈندۇر بۈگۈن يولغا چىقىشقا ئالدىرد. مایۋاتقاندەك قىلاتتى. ئۇنى ناشتىغا زورلاشقا پېتىنالمىغان بىكا. ۋۇل ئەمىر سوۋۇپ كەتكەن ناشتىلىقلارنى يىغدۇرۇۋېتىشكە مەج. بۇر بولدى.

— قىبلىگاھىمىزغا مەلۇم بولغاي، قابىلشاھ ئوغلان قايتىپ كەلدى.

— دەرھال يېنىمغا كىرسۇن، — دېدى شەيبانىخان مەھرىد. مىگە قاراپ.

قابىلشاھ ئوغلان شەيبانىخاننىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك مەھرىمى ھەم يوشۇرۇن كالا كېسەرلىرىنىڭ بىرى ئىدى. ئۇنى مەخپىي پەرمان بېرىپ قۇندۇزغا ئەۋەتكەنىدى.

— قانداق بولدى؟ — سورىدى ئۇ، قابىلشاھ ئوغلانغا سالام قىلىشقىمۇ پۇرسەت بەرمەي.

— ئانھەزىرىتىمىنىڭ پەرمانى تولۇق ئادا بولدى، — دېدى قا. بىلشاھ ئوغلان يەر سۆيۈپ تۇرۇپ.

— ئول ئىككىسىنىڭ زوقۇم سېلىنغان غىزانى يېگىنىنى ئۆز كۆزۈڭ بىلەن كۆردۈڭمۇ؟

— بىر ئاي ئىلگىرى مەھمۇد سۇلتاننىڭ خاس غىزاخاندە -
سىغا كىرگۈزۈۋەتكەن بىكاۋۇل ئىشلارنى كۆڭلىمىزدىكىدەك بەجا
كەلتۈرۈپ ئاللىبىرى ئىلتىپات قىلغان زوقۇمنى غىزاغا پەم بە -
لەن ئارىلاشتۇرۇۋەتتى. بىراق، — قابىلشاھ ئوغلان بىر پەس تۇ -
رۇۋېلىپ داۋام قىلدى، — غىزانى مەھمۇد سۇلتان ئۆزى يالغۇز
يېدى. نېمە ئۈچۈندۇر مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن ئۇنىڭغا
غىزادا ھەمراھ بولمىدى. كەمىنلىرى سوراڭنى بىئەپ كۆردۈم.
— دېمەك، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن قۇتۇلۇپ قايتۇ -

دە؟

شەيبانخاننىڭ دەھشەتلىك قاراشلىرىغا بەرداشلىق بېرەلە -
مىگەن قابىلشاھ ئوغلان ۋەھمىدىن تۈگۈلۈپ كەتتى:
— شۇ... شۇنداق بولدى... ئا... ئانھەزىرىتىم، كەمىنلىرى
كېچىلەپ بۇياققا ماڭدىم. مەھمۇد سۇلتاننىڭ مۇسەبەت خەۋىرىمۇ
ھېلىغىچە كېلىپ قالار.

— بولدى. كۆپ جاپا چېكىپسەن، ئاۋۇ بىر پىيالە چاينى
ئىچىۋېلىپ ئارام ئال، — شەيبانخان بىر ھەمپان تىلانى ئۇنىڭ
ئالدىغا تاشلىدى، — مە، بۇ سۈيۈنچەك. ئېسىڭدە تۇت، بۇ سىرنى
ئىنسانغا تىنما.

— ھەددىم ئەمەس!

قابىلشاھ ئوغلان شەيبانخان ئىلتىپات قىلغان بىر پىيالە
چاينى غۇرتۇلدىتىپ ئىچىۋەتكەندىن كېيىن، ئاغزىنى قوللىنىڭ
دۈمبىسى بىلەن ئېرتىۋېتىپ، چىقىپ كېتىش ئۈچۈن ئاستا ماڭ -
دى، تېخى چېدىرنىڭ ئىشىكى تۈۋىگە بارمايلا بەدىنى تۇيۇقسىز
تارتىشقانداك بولۇپ گۈلۈپىدە يىقىلدى - دە، ئاغزى، بۇرنى، قۇ -
لىقىدىن ئوقتەك قان كەتتى.

ھەئە، ئىنىسى مەھمۇد سۇلتان بىلەن مۇھەممەد ھۈسەيىن
كۆرەگاننىڭ زىيادە يېقىنلىقىدىن گۇمانلىنىپ يۈرگەن شەيبان -
خان، ئەزەلدىن پەرمانغا بويسۇنماۋۇلۇق قىلىپ كېلىۋاتقان ئىنىسى
مەھمۇد سۇلتان بىلەن ئۆزى ئۈچۈن يوشۇرۇن ئاپەت ھېسابلىغان

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننى كۆزدىن يوقىتىش ئۈچۈن، قۇندۇزغا قاتىل ئەۋەتكەنىدى. شۇ تاپتا مەھمۇد سۇلتاننىڭ غىزاسىغا زەھەر سېلىۋەتكەن شور پېشانە قابىلشاھ ئوغلان شەيبانخان ئىلى تىيات قىلغان بىر پىيالە سوغۇق چايدىمۇ ئۆتكۈر زەھەر بارلىقىدىكى پەقەتلا خىيالغا كەلتۈرمىگەنىدى.

«كىمكى مەن بىلەن قارشىلىشىشقا، تەخت - سەلتەنەتمىنىڭ ئۇلىنى كولاشقا پىتىنىدىكەن، ھەرگىز ئاياپ ئولتۇرمايمەن. ھەتتا ئۆز پۇشتۇمدىن تامغان پەرزەنتىم بولسىمۇ ئوخشاش. مەھمۇد سۇلتان ئۆزىگە ئۆزى قىلدى. مەندەك ئاغىسىنى قايرىپ قويۇپ، رەقىبلىرىم بىلەن ئېغىز - بۇرۇن يالاشتى. ھېلىمۇ كۆپ سەۋر قىلدىم، بولمىسا ئىككى يىل ئاۋۋالا جېنىدىن ئايرىلاتتى... ئەمدى ئوغلۇم تۆمۈر سۇلتاندىنمۇ ئېھتىيات قىلاي. خۇپىيەلىرىمنىڭ يەتكۈزۈشچە، ھە دېسە ئەمىر - سەرگەردىلەرنى ئۆز ئالدىغا زىيا - پەتكە چىللاپ، ئۇلارغا يېقىنچىلىق قىلارمىش. تاجۇ تەختىمنى كۆزلىمىسە شۇنداق قىلارمىدى. مەقسىتى ئاۋۋال ئەمىر - سەرگەردىلەرنى يېنىغا تارتىپ، ئاندىن ماڭا قول سالماقچى. ئەينى يىللىرى خانزادە ئابدۇللەتپخانمۇ سەمەرقەنت تەختىنى دەپ ئالدى. تىسى مىرزا ئۇلۇغبەگنى قەستلىگەنكەن. تۆمۈر سۇلتاننىمۇ ئۇنداق قىلمايدۇ دېگىلى بولمايدۇ. بۇنىڭدىن كېيىن قاتتىق ئېھتىيات قىلاي...»

شەيبانخان خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ، تاپسىدا سۇنايلىنىپ ياتقان قابىلشاھ ئوغلاننىڭ جەستىگە قاراپ قويۇپ ۋارقىرىدى:

— قايسىڭ بار؟

— لەببەي ئالىلىرى!

— ئاۋۋۇنى ئاچىقىپ يىغىشتۇرۇۋەت.

مەھرەملەر قابىلشاھ ئوغلاننىڭ جەستىنى سۆرەپ ئېلىپ چىقىپ كەتتى. شۇ ئەسنادا قورۇقچى بەگ پايپاسلاپ كىرىپ كەلدى، چىرايىنىڭ ئوڭ - سۆلى قالمىغانىدى:

— قۇدرەتلىك شاھىمىزغا مەلۇم بولغاي، خانزادە سەئىدخان

قېچىپتۇ.

بۇ كۈتمىگەن خەۋەر شەيبانخاننى چۆچۈتۈۋەتتى:

— قاچان؟

— ۋاقتى مەلۇم ئەمەس. بايا ناشىلىق ئېلىپ كىرگەن

مۇلازىملار نۆكەرلەرنىڭ ھېچنېمىنى تۇيماي، قاتتىق ئۇخلاپ يات-

قانلىقىنى سېزىپتۇ. بېرىپ تەكشۈرسەك سەئىدخان يوق. نۆكەر-

لەرگە بېھۇش دورىسى بېرىپ ئۇخلىتىۋەتكەن چېغى. يەنە ئورۇد-

باسار ياتىش بېگى خوجا ئەلى باھادىرمۇ ئون بەش نۆكەر بىلەن

ئىز - دېرەكسىز غايىب بولۇپتۇ. پەممىچە ئۇلار بىرلىكتە...

— بەس! زۇۋانىڭنى يىغ! — قورۇقچى بەگنىڭ سۆزلىرىنى

يەنە ئاڭلاشقا تاقىتى قالمىغان شەيبانخان كۆكۈيۈن چاققان باي-

تالدىك چىچاڭشىدى، — ئۇلار قاچقان بولسا، سەن نېمە ئىش

قىلدىڭ بەتەخت! كېچىدىن قارارگاھنى ئۆزۈڭ چارلىماي خاتۇ-

نۇڭنىڭ ئاشنىسىغا سۇ ئىسىتىپ بەرگەنمىدىڭ؟!

بېشىدا ئۆلۈم ۋەھمىسى ئەلەڭگىگەن قورۇقچى بەگنىڭ

چىرايىدا قان قالمىدى.

— نېمىگە ھاڭۋېقىپ تۇرسەن، دەرھال دېرىكىنى قىل!

كېچىدىن بېرى توڭگۇز دەك ئۇخلاپ ياتقان ھېلىقى ئەللىك نۆكەر-

نى جالالتقا تاپشۇر، تايىنلىق گۆردىلا ئۇخلىسۇن.

قورۇقچى بەگ ئۆمىلىگەندەك چىقىپ كەتتى.

شۇ دەقىقىدە شەيبانخان سەئىدخاننى بۇرۇنراق ئۆلتۈرۈۋەت-

مىگىنىگە قاتتىق پۇشايمان قىلىۋاتاتتى.

چاشگاھ ۋاقتى بولۇپ قالغانىدى. شاھ چېدىرىغا جۇغلاشقان

ئەمىرلەر ۋەھمە ئىلكىدە قاتتىقراق تىنىشقىمۇ پېتىنالمىي ئول-

تۇرۇشاتتى.

شۇ ئەسنادا ھۆدەيچى بەگ پۇتىنىڭ ئۇچىدا دەسسەپ كىرىپ

كەلدى:

— قۇدرەتلىك پاناھگاھىمغا مەلۇم بولغاي، قۇندۇزدىن چا-

پارمەن كەلدى.

شەيبانىخان ھۆدەيچى بەگ قوش قۇلاپ ئۇزاتقان مەلۇماتنا -
مىنى يۇلۇپ دېگۈدەك ئېلىپ، شۇنداقلا كۆن يۈگۈرتتى. ئۇنىڭ
چىرايى ئىپادىسىز ئىدى:

— ئاختىچىغا يەتكۈز، ئات تەييارلىغاچ تۇرسۇن.
ئۇ شۇنداق دەپ ياندىكى ھۇجرا چىدىرىغا كىرىپ كەتتى.
ئەمىر - سەركەردىلەر يەڭگىل تىنىشىپ بىر - بىرىگە
قاراشتى.

— مەھمۇد سۇلتان قازا قىلىپتۇ جانابىلار، — دەيدى ھۆدەي -
چى بەگ پەس ئاۋازدا، — مېيىتىنى بۇ تەرەپكە ئېلىپ كېلىۋې -
تىپتۇ.

— مەھمۇد سۇلتان ساپساقلا تۇراتتا؟

— ئەجەب بىر تاسادىپىي ئۆلۈپ كېتىپتۇ.

— بىرەرى قەست قىلمىغاندۇ - ھە؟

— ئۆز ئەجىلى بىلەن ئۆلۈپتىمىش.

— ئۆلۈم دېگەن بىر سىر.

— شۇنى دېسە، ھېلى بار ئادەم ھېلى يوق.

— بۇ دۇنيا ھېچكىمگە باقمۇەندە ئەمەس.

بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى ئۆلىشىپ كەلگەن شۇم خەۋەر -
لەر ئەمىرلەرنى ساراسىمىگە سېلىپ قويغانىدى. شەيبانىخان
ئۇلارغا قايتىشقا ئىجازەت بەرمىگەنلىكى ئۈچۈن، قورساقلىرى
ئاچسىمۇ چىداپ ئولتۇرۇشاتتى. شۇ تاپتا ھەممىسى ئۆز كالىسى -
نىڭ غېمىدە قالغانىدى. چۈنكى شەيبانىخان غەزەپكە كەلسە، بىر -
بىر ئادەمنىڭ كالىسىنى ئالماي بولدى قىلمايتتى. ھېلىقى ئەل -
لىك نەپەر شور پېشانە نۆكەرنىڭ كالىسىنى ئالدۇرۇپمۇ غەزەپى
بېسىلمىغانىدى. مانا ئەمدى مەھمۇد سۇلتاننىڭ ئۆلۈم خەۋىرى
ئۇلارنىڭ ۋەھىمىسىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇۋەتكەنىدى.

شەيبانىخان ناماز پېشىنىدىن كېيىن ھۇجرىدىن چىقتى -
دە، ساقلاپ ئولتۇرغان ئەمىر - سەركەردىلەرگە قاراپمۇ قويمىي
چىدىردىن چىقىپ، توقۇپ تەييارلاپ قويۇلغان ئېتىغا مىندى. ئە -

مىرلەر ئالمان — تالمان ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنىڭغا ئەگەشتى. ئۇلار شۇ تاپتا شەيبانىخاننىڭ ئىنىسى مەھمۇد سۇلتاننىڭ مېيىتىنىڭ ئالدىغا ماڭغانلىقىنى پەرەز قىلىشقانىدى. ئالاھەزەل يىگىرمە — ئوتتۇز چاقىرىم يول ماڭغاندىن كېيىن، ئالدى تەرەپتىن بىر توپ كىشىلەر كۆرۈندى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى قارىلىق كىيىۋېلىشقان بو. لۇپ، مەپىگە سېلىنغان تاۋۇتقا ھەمراھ بولۇپ كېلىۋاتاتتى. شەيبانىخاننىڭ بىرلا ئىشارىتى بىلەن ئەگىشىپ كەلگەن ئەمىر — سەر — كەردىلەر ئاتلىرىدىن چۈشۈشتى. پەقەت شەيبانىخانلا ئاتتىن چۈشۈشمىدى. ئۇنى كۆرۈپ مېيىتنى ئېلىپ كېلىۋاتقانلار قايتىدىن ھازا باشلىۋىدى، شەيبانىخان بىرلا ئىشارەت بىلەن ئۇلارنى ھازىدىن توختاتتى. ئېتىنى دېۋىتىپ مەپىنىڭ يېنىغا يېقىنلاشتى. ئاتنىڭ بېشى تاۋۇتنىڭ ئۈستى بىلەن تەڭ ھالەتتە ئىدى. شەيبانىخان ئاشۇ تەرىزدە بىر ھازا ئۈنچىقماي تۇردى. چىرايى تولىمۇ خاتىرجەم ئىدى. كىشىلەرنىڭ پەرەز قىلغىنىدەك يىغا — زارىمۇ قىلمىدى، ئۇنىڭ بۇ تۇرقىنى كۆرۈپ ھېچكىم ھازا ئېچىشقا پىتىنالمىدى.

ئۇ ئەنە ئاشۇ ھالەتتە بىر پەس تۇرغاندىن كېيىن، بېشىنى ئاستا كۆتۈرۈپ ئەتراپىدىكىلەرگە يۈزلەندى:

— مەھمۇد سۇلتاننىڭ ئۆلگىنى ناھايىتى ئوبدان بولدى. چۈنكى خالايقنىڭ ھەممىسى: «شاھبېكخان^①نىڭ دۆلىتى ئىنىدىسى مەھمۇد سۇلتان بىلەن ئۆرە تۇرىدۇ. ئۇنىڭ ھەممە ئىشى مەھمۇد سۇلتاننىڭ تەرتىپ — ئىنتىزامى بىلەن بولىدۇ. ناۋادا مەھمۇد سۇلتان ھەمدەمە بولمىغان بولسا، شاھبېكخان بۇنچە — لىك شانۇ شەۋكەتلەرگە، غەلبە — نۇسرەتلەرگە ئائىل بولالمايتتى» دېيىشەتتى. بۇنىڭدىن كېيىن شۇ نەرسە مەلۇم بولىدۇكى، مەن شاھبېكخاننىڭ ھېچ نەرسىسى مەھمۇد سۇلتانغا باغلىق ئەمەس. ئەمدى ئاشۇنداق پىتنە قىلغۇچىلار ئۇنىڭسىزمۇ قانداق كاتتا ئىشلارنى تەۋرەتكىنىمنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ قويۇش.

① شاھبېكخان — شەيبانىخان.

سۇن. مېيىتنى يۆتكەپ يۈرمەي دەرھال دەپنە قىلىۋېتىڭلار.
 ئەمىر - سەركەردىلەر بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، قۇلاقلىرىغا
 ئىشەنمەيلا قالدى. شەيبانىخان ئات ئۈستىدە تېخىچە مېدىرلىماي
 تۇرغاچقا، مېيىت نامىزى ئوقۇش ئۈچۈن تاھارەت ئېلىشقا ھېچ
 كىم پىتىنالمىدى.

— مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن كۆرۈنمەيدىغۇ؟ — سورىدى
 ئۇ قۇندۇزدىن كەلگەن ئەمىرلەرگە قاراپ.

— ئالىيلرىغا مەلۇم بولغاي، — دېدى قۇندۇزدىن كەلگەن
 سەركەردىلەردىن بىرى ئالدىراپ جاۋاب بېرىپ، — مۇھەممەد ھۈسە -
 يىن كۆرەگەن تۈنۈگۈن ئەتىگەن مەرھۇم ئەمىر لەشكەر جانابلىرىدىن
 ئىجازەت سوراپ نۆكەرلىرى بىلەن خاتۇن - بالىلىرىنى ئېلىپ كې -
 تىپ قالغان. نەگە بارىدىغانلىقىنى بىزمۇ بىلمىدۇق.

«مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەنمۇ قېچىپتۇ - دە، ئۇ سەئىد -
 خان بىلەن ئاللىقاچان تىل بىرىكتۈرۈۋالغان، ئەمما مەن بولسام
 ھېچنېمىدىن خەۋەرسىز يۈرۈپتىمەن...»

غەزىپىنى باسالماي شەيبانىخان قىلچىنى قىنىدىن
 شارىتىدە چىقىرىپ، جاۋاب بەرگەن ھېلىقى سەركەردىنىڭ بويىند -
 غا قەھرى بىلەن چاپتى. بۇ دەھشەتلىك پاجىئەنى كۆرگەن ئەمىر -
 سەركەردىلەر ۋەھىمدىن غال - غال تىترەشتى.

ئەينى يىللىرى مەرھۇم سۇلتان يۇنۇسخانغا بىر مەزگىل پا -
 ناھ جاي بولغانلىقى سەۋەبلىك نامى مەشھۇر بولغان يەتتەكەنت
 يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئاۋاتلىشىپ، بۈگۈنكى كۈندە كىچىكرەك

بىر شەھەرگە ئايلانغانىدى. خوجا ئەلى باھادىرنىڭ ياردىمى بىلەن قېچىپ چىققان سەئىدخان سايرامدىن ئۆتۈپ، ئۇزۇن ئەھمەد يولى بىلەن مېڭىپ يەتتەكەنتكە كەلگەندە تاغىسى سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن ئۇچرىشىپ قېلىشىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەنىدى. ھە - ئە، سۇلتان مەھمۇدخان ئاقسۇدا نىغمەت مىرزا بىلەن سۇلتان جۈنەيدى بارلاسلارنىڭ پىتىنىسىگە ئىشىنىپ، سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بىلەن قاتتىق ئارازلىشىپ قالغاندىن كېيىن، تۇرپاندىكى جىيەنى سۇلتان مەنسۇرخانىدىنمۇ رەنجىپ قالغانىدى. ئۇنىڭغا سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ قايتا - قايتا كەچۈرۈم سوراڭلىرىد - مۇكار قىلمىدى. مىرزا ئابابەكرى ئۈستىگە لەشكەر تارتىپ بېرىش ئىشغىمۇ كۆڭۈلشىمىدى، تۇرپاندىكى سۇلتان مەنسۇرخانىنىڭ بولسا نېمە ئۈچۈندۇر تاغىسى بىلەن پەقەتلا كارى بولمىدى. ئەڭ ئاددىيسى سۇلتان مەھمۇدخاندىن ئەھۋال سوراپ بىرەر پارچە خەت ياكى سەلتەنەت ئىشلىرىدىن مەسلىھەت سوراپ بىرەر پارچە مەلۇماتنامىمۇ ئەۋەتمىدى. ئۇ تۇرپانغا بىر كەتكەنچە ئاقسۇدا قالغان بۇ تاغىسىنى پۈتۈنلەي ئۆلتۈپ كەتكەندەك قىلاتتى. يا مەن - سەپ - مەرتىۋىسى، يا مال - دۇنياسى، يا يۈز - ئابروۋى بول - مایۋاتقان نىغمەت مىرزا، سۇلتان جۈنەيدى بارلاس قاتارلىق بىر - نەچچە ئەمىرلەر ئاقسۇدا تۇرۇۋېرىشتىن پۈتۈنلەي زېرىككەنىدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇلار پۇرسەت تاپسلا سۇلتان مەھمۇدخانغا ھېلى جىيەنى مەنسۇرخانىنى، ھېلى سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنى، ھېلى ئاقسۇ - ئۇچنىڭ ئەمىرى مىرجاپپار بەردى بەگنى توختىماي چې - قىشتۇراتتى. قۇلقىغا شۇنداقلا كىرىپ قالغان پىتىنە - پاساتلارنى بىرنى ئون قىلىپ يەتكۈزەتتى ياكى يېڭىدىن يېڭى پىتىنە - پاساتلارنى ئويدۇرۇپ تارقىتاتتى. سۇلتان مەھمۇدخاننى ئاقسۇدىن كېتىشكە ئۈندەيتتى. شۇ سەۋەبتىن سۇلتان مەھمۇدخان ئاخىر يامانلىغان ھېسابتا ئاقسۇدىن چىقىپ يەتتەكەنتكە كەلگەنىدى.

يول بويى تاغىسىنى ئەتراپىغا نۇرغۇن سەركەردە - لەشكەر - لەرنى توپلاپ، قولىدىن كەتكەن تەخت - سەلتەنەتنى قايتۇرۇۋې -

لمش ئۈچۈن شەيبانخانغا قارشى لەشكەر تارتىشقا ھازىر لىنىۋاتقان ھالەتتە تەسەۋۋۇر قىلىپ كەلگەن سەئىدخان ئۇنى يەتتە كەنتتەك كىچىككىنە بىر يۇرتتا كۆرۈپ تولىمۇ ھەيران قالدى. تەزەرىدىكى كاتتا خاقاننىڭ ئادەتتىكى سەھرا بەگلىرىدەك ھەشەم - دىرەمسىز ياشىشىنى تەسەۋۋۇرغا پەقەتلا سىغدۇرالمىدى. ئەمما، كۈرۈشۈپلا بۇنىڭ سەۋەبىنى سوراشقا پىتىنالمىدى.

«بەلكىم خان تاغام ئالدىدىراق يۈرۈپ يەتتە كەنتتە ساقلاپ تۇرغان بولۇشى مۇمكىن. تاغام مەنسۇرخان بىلەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئاساسلىق قوشۇننى باشلاپ كېلىۋاتقاندۇ ھەرقاچان. ئۇلار يېتىپ كەلسە بىرلىكتە تاشكەنتكە يۈرۈش قىلىمىز. ئۇ تە - رەپتىن تاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرى بىلەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن لەشكەر تارتىپ كېلىدۇ. مۇناپىق شەيبانخانغا ئىككى تەرەپتىن تەڭ تېگىش قىلىپ، پەرغانە، ماۋەرائۇننەھرنى قايتىدىن ئىلكىمىزگە ئالىمىز...»

ئۇ ئىككى ھەپتە ۋاقتىنى ئەنە ئاشۇنداق تاتلىق خىياللار بىلەن ئۆزىنى بەزەلەپ ئۆتكۈزۈۋەتتى. بۇ جەرياندا سۇلتان مەھمۇدخان بۇ ھەقتە بىرەر قېتىم مۇ ئېغىز ئاچمىدى. ھەتتا سەئىدخاننىڭ شەيبانخاننىڭ يېنىدا قانداق كۈن كەچۈرگەنلىكىنى، قانداق قىچىپ چىققانلىقىنىمۇ سوراپ قويمىدى. تاسادىپىي شەيبانخاننىڭ ياكى بابۇرنىڭ، ياكى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ گېپى چىقىپ قالسا، گەپنى دەرھال باشقا ياققا بۇرۇۋەتتى. سۆھبەتلەردە سەئىدخان ئاڭلاشنى تەمە قىلغان تاشكەنتكە لەشكەر تارتىش، ئا - كىسى مەنسۇرخان بىلەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزانىڭ لەشكەر باشلاپ كېلىشى ھەققىدە بىر ئېغىز مۇ گەپ بولۇنمايتتى. ئۇنىڭغا تاغىسى بارا - بارا تولىمۇ بېپەرۋا، تەخت - سەلتەنەت ئارزۇسىدىن تولۇق ۋاز كەچكەندەك تۇيۇلۇشقا باشلىدى. ھەئە، ئۇ ئەمدى يەتتە - كەنتتىنمۇ، تاغىسىنىڭ يېنىدا تۇرۇۋېرىشتىنمۇ زېرىككەندى.

«ئەمدى تاغامنىڭ ئېغىز ئېچىشىنى كۈتۈپ تۇرۇۋەرمەي، ئۆ - زى ئېغىز ئاچمىغاندىن كېيىن سوراپ باقمايمەنمۇ؟ بەلكىم مېنى

كىچىك كۆرۈپ سەلتەنەت ئىشلىرىنى دېگۈسى كەلمىگەندۇ. سو -
 رسام چوقۇم دەپ بېرىدۇ...»
 سەئىدخاننىڭ زېرىكىشلىك خىياللىرىنى ئالدىراش كىرىپ
 كەلگەن خوجا ئەلى باھادىر ئۇزۇپ قويدى:
 — ئەمدى سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىدىن ئۈمىد كۈتمە -
 سىلىمۇ بولغۇدەك خانزادەم.

سەئىدخان ئۇنىڭغا تەئەججۇپ بىلەن تىكىلدى:
 — قانداق دەيدىلا باھادىر؟

— بايا بىر قىسىم ئەھۋاللاردىن ئاز - تولا خەۋەر تاپتىم.
 سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرى ئاغىلىرى مەنسۇرخان بىلەن سەي -
 يىد مۇھەممەد مىرزىدىن قاتتىق رەنجىپ، ئاقسۇدىن بۇ تەرەپكە
 يېنىپ كەلگەنىكەن. بىز بولساق ئۇلارنى زور قوشۇن باشلاپ كې -
 لىدۇ دەپ ئۈمىدلىنىپ يۈرۈپتىمىز.

— نېمە دەيدىغانلا، بۇ مۇمكىنمۇ؟
 سەئىدخان ئىشەنمىگەن ھالدا خوجا ئەلى باھادىرنىڭ كۆزىگە
 تىكىلدى.

— بۇ گەپلەرگە ئىشەنمەي ئاماللىرىمىز يوق خانزادەم. بولمىسا
 سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىدىن سوراپ باقايلا - يا؟
 سەئىدخان گەپ قىلماي بېشىنى تۆۋەن سالىدى. شۇ تاپتا
 ۋۇجۇدىنى ئۈمىدسىزلىك تۇيغۇلىرى چىرمىۋالغانىدى.

«ئاغام مەنسۇرخاندىن خان تاغام راستتىنلا رەنجىپ قالغان -
 مىدۇ؟ ماقۇل، رەنجىپ قالدۇمۇ دەيلى، ئۇ دېگەن ئاتا يوللۇق تاغا،
 ئۇنىڭ ئۈستىگە بۈيۈك سەلتەنەتنىڭ سۇلتانى بولغاندىكىن، ئا -
 غامغا ئىككى ئېغىز تەنبىھ بېرىپ، باشلىۋالسا بولۇۋېرەتتىغۇ؟
 چوڭ ئىشلارغا كۆڭۈل بۆلمەي، باتناپ كىچىككىنە يەتتەكەنتكە
 كېلىۋېلىشنىڭ زۆرۈرىنى بارمۇ؟ بەلكىم خوجا ئەلى باھادىرنىڭ
 ئاڭلىغانلىرى يالغاندۇر. خەق دېگەن گەپنى كۆپتۈرۈپ قىلىشقا
 ئامراق. ئەڭ ياخشىسى ئۆزىدىن سوراپ باقاي...»

كەچلىك غىزادا سۇلتان مەھمۇدخان سەئىدخاننىڭ ئېھتىيات

بىلەن ئەگىتىپ بىلدۈرگەن مۇددىئاسىنى ئاڭلاپ قاپتىقىنى تۈردى:

— مۇددىئالىرىنى چۈشەندىم. ئەمدى بۇ گەپلەرنى ئېغىزغا ئالمىسىلا. مېنى قولدىن كەتكەن تەخت - سەلتەنەتنى قايتۇرۇۋالغۇسى يوق دەملە؟ بىراق، ھازىر ئول شەيبانىخان بەك كۈچى يىپ كەتتى. بۇنى مەندىن سىلى ئوبدان بىلىدىلا. ھەرقانچە قىلساقمۇ ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەيمىز.

سەئىدخان پاتىڭغىچە قىزىرىپ كەتتى. ئۇ شۇنچە چوڭ بىلىپ، كاتتا ئۈمىد باغلاپ كەلگەن تاغىسىنىڭ بۇنچىلىك قورقۇندۇ. چاق، ئىرادىسىز، گالۋاڭ ئىكەنلىكىنى خىيالىغا كەلتۈرمىگەندى. مەيلى تۇرغاقلىقتىكى ۋاقتىدا، مەيلى قۇتۇلۇپ بۇ تەرەپكە قاچقىنىدا بولسۇن، قەلبىگە قانچىلىك ئارزۇ - ئارمانلارنى پۈككەندى - ھە؟ ئاشۇ ئارزۇ - ئارمانلىرىنىڭ مەنىۋى تۈۋرۈكى مۇشۇ تاغىسى ئەمەسمىدى؟

— ئۆزلىرىنى بۇنچىۋالا كەمسۇندۇرمىسىلا خان تاغا، — دېدى ئۇ تەمكىنلىك بىلەن، — شەيبانىخاننىڭ كۈچىيىپ كەتكەنى راست. لېكىن، ئۇنچىۋالا قۇدرەتلىكمۇ ئەمەس. شۇ كۈنلەردە شەيبانىخان بىلەن ئىنىسى مەھمۇد سۇلتاننىڭ ئوتتۇرىسىدا ئېغىر ئىختىلاپ بار. مېنىڭ ئول دەرگاھتىن قېچىشىمغىمۇ ئاشۇ مەھمۇد سۇلتان ھەمدەمە بولغان. ئۇنىڭ ئۈستىگە شەيبانىخاننىڭ لەشكەرلىرى ئارىسىدا سىلى بىلەن مەرھۇم ئاتامنىڭ تۈمەنلىگەن ساداقەتمەن لەشكەرلىرى بار. بىز لەشكەر تارتىپ بارساقلا ئۇلار چوقۇم بىز تەرەپكە ئۆتىدۇ. يەنە نېخى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن بابۇر پادىشاھمۇ ئەتراپىغا لەشكەر جۇغلاپ پۇرسەت كۈتۈۋاتىدۇ.

— بالام، بۇ سىلنىڭ خىياللىرى. مەنمۇ ئىشلارنىڭ شۇنداق بولۇشىنى ئارزۇ قىلىمەن، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان راسا بىر ئەسنىۋېتىپ، — مەھمۇد سۇلتان نېمىلا بولمىسۇن شەيبانىخاننىڭ بىر تۇغقان قېرىندىشى. سىلنىڭ قېچىپ كېتىشىڭىزگە

يار دەم بەرگەنلىكىنى نەزەردە تۇتۇپلا ئۇنىڭغا ئىشەنگىلى بولمايدۇ. سىلى بىلمەيدىلا، سۇلتان مەھمۇد بىلەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆ-رەگاننىڭ ئوتتۇرىسىدا خېلى بۇرۇندىنلا دوستلۇق بار ئىدى. بەل-كىم ئۇ مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا يۈز كېلەلمەي سىلىنى تۇرغاقلىقتىن ئازاد قىلىشقا ھەمدەمدە بولغان چېغى. شەيبانخان-غا ئەسىرگە چۈشكەن ئول سەركەردە - لەشكەرلىرىمىزنىڭ بىزنى ھىمات قىلىدىغان خىيالى بولسا، شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى بىز بە-لەن خەۋەرلىشەر ئىدى. تا بۈگۈنگىچە ئۇلاردىن بىرەر ئېغىزمۇ خەت - خەۋەر كەلمىدى. سەركەردە - لەشكەر دېگەن كىم ھاكىم-يەت تۇتسا، كىم نەپ بەرسە شۇنى ھىمات قىلىۋېرىدۇ. تەخت - سەلتەنەت ئۇلار ئۈچۈن بەرىبىر. بابۇر مىرزىغا كەلسەك، ئۇ مەن-دىن تولىمۇ خاپا. ئۇنى كابۇلدىكىن دېگەن خەۋەرنى سىلى يەتكۈز-دىلە. يۇرت - ماكاننى تاشلاپ يىراق كابۇلغا بېرىۋېلىشىدىمۇ چوقۇم بىر سەۋەب بار. بەلكىم ئاران جېنىنى ساقلاپ يۈرگەندۇ. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاندىن زور ئۈمىد كۈتەتتىم، بىراق ئۇ-مۇ ئاخىرقى ھېسابتا شەيبانخانغا ئىتائەت گەردىنىنى سۇنۇشقا مەجبۇر بوپتۇ.

— مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان جانابلىرى ماڭا يازغان خې-تىدە ئۆزىنىڭمۇ قېچىشقا ھازىرلانغانلىقىنى دېگەنكىن. بەلكىم بۇ چاغقا ياكى بابۇر پادىشاھنىڭ قېشىغا ياكى ھىراتتىكى سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراننىڭ قېشىغا بېرىپ بولغاندۇ، — دېدى سەئىد-خان.

— قاچقان ئادەمنىڭ ئىلكىدە قانچىلىك نۆكەر بولاتتى. ئۇنداق سەركەردە بىلەن كۆمەكلىشىشنى كىممۇ خالار، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان ئۆز گېپىنى يورغىلىتىپ، — ئەڭ مۇھىم ئىش تۇرپان تەختگاھىدا ئولتۇرۇۋاتقان ئاغىلىرى مەنسۇرخان بۇ تەكلىپلىرىگە ھەرگىز قوشۇلمايدۇ. ئۇ ھازىر قولدىن كەتكەن تەخت - سەلتەنەتنى قايتۇرۇۋېلىش ئەمەس، بەلكىم ئىلكىدىكى تەخت - سەلتەنەتنى باشقىلارغا بەرمەسلىكىنىڭ كويىدا. نىيىتى

دۇرۇس بولسا ئىدى، مەندەك ئاتا يوللۇق تاغىسىغا، يەنە كېلىپ ئاتا مىراس سەلتەنەتتىمىزنىڭ چوڭ خاقانىغا بول دەرىجىدە سوغۇق مۇئامىلە قىلماس ئىدى. ئويلاپ باقسىلا، مەن قانداقسىگە جىيەندىم. لىرىمدىن تەخت - سەلتەنەت تالشايمى. ئۇنداق مۇددىئايىم بولسا، ئۇ تۇرپاندىن مەرھۇم ئاتىلىرىمنىڭ تەزىيەسى ئۈچۈن ئاقسۇغا كەلگىنىدە مۇددىئايىمنى ئاشكارىلىماسمىدىم. ئۇ خانلىق مەرتىبە ۋەمىگىلا ئەمەس، ھەتتا ئاتا يوللۇق تاغلىق ھۆرمىتىمگىمۇ رىئايە قىلمىدى. تۇرپانغا كېتىۋېلىپ مەن بىلەن كارى بولمىدى، ھەتتا مېنى سەلتەنەت ئىشلىرىمغا يېقىن يولاتمىدى.

— بۇنىڭدا چوقۇم بىر ئوقۇشماسلىق بار، — دېدى سەئىد. خان ئويچانلىق بىلەن، — تۇرپانغا بېرىپ ئاغام بىلەن سۆزلىشىپ كەلسەم بولغۇدەك.

— ھاجەتسىز، — دېدى سۇلتان مەھمۇدخان قولىنى سىلا. كىپ، — تاغلىرى سىلىنىڭ ئول زېمىنلارغا دەسسەشلىرىنى ھەرگىز خالىمايدۇ. سىلىنى ئۆزىنىڭ خانلىق سەلتەنەتىگە تەھدىت دەپ قارايدۇ. قېشىغا بارىدىغان بولسىلا بىر باھانە بىلەن نەزەرىدە قىلىشتىن يانمايدۇ. ئەڭ ياخشىسى بۇ نىيەتلىرىدىن يانسىلا.

سەئىدخان كۆڭلىدە تاغىسىنىڭ سۆزلىرىگە قايىل بولمىغان بولسىمۇ، ئوچۇق - ئاشكارا ئېتىراز بىلدۈرۈشكە پىتىنالمىدى.

— ئۇنداقتا يەتتە سۇغا بېرىپ ئالماتىدىكى ئىنىم ئابدۇخېلىلخان بىلەن كۆرۈشۈپ باقاي، — دېدى ئۇ بىر پەس ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن.

— ئابدۇخېلىلخاننىڭ قولىدا تۈزۈك لەشكەر يوق. مەنسۇر. خان ئۇنىڭدىن ئېھتىيات قىلىپ، ئىلكىدىكى لەشكەرلەرنى ئالدى. قاچان تۇرپانغا يۆتكىۋالغانىكەن، — سۇلتان مەھمۇدخان چىرايدىنى پۈرۈشتۈردى، — بولدىلا، ئارتۇقچە خىياللارنى ئاز قىلىسىلا بالام. ئەمەلىي ئەھۋالىمىزغا باقايلى. كۈنلار ھالىڭغا بېقىپ ھال تارت، خالتاڭغا بېقىپ ئۇن، دەيدۇ ئەمەسمۇ. ھازىر شەيبانىخانغا جازا يۈرۈش قىلىدىغان چاغ ئەمەس. ئۆزىمىزنى چاغلىمىساق تۇ.

خۇمنى تاشقا ئۇرغاندەك بولمىز. ئۆيلىنىدىغان ۋاقتلىرىمۇ بو - لۇپ قايتۇ. يەتتەكەنتتىكى تۆرىلەرنىڭ قىزلىرىدىن بىرەرنى تاللاپ ئۆيلەپ قويماي. ھازىرچە مۇشۇ پەرزنى بولسىمۇ ئادا قىلغىچ تۇرايلى. ھېچ بولمىسا مەرھۇم ئاتىلىرىنىڭ روھى خۇش بولۇپ قالار. كېيىنچە ئاغىلىرى مەنسۇرخان ئىنسابقا كېلىپ قالسا بى - رەر ۋىلايەتنى بېرىپ قالار.

سەئىدخان تاغىسىنىڭ يېنىدىن ئۈمىدىسىز لەنگەن ھالدا يې - نىپ چىقتى. ئۇ مەيلى ئاخشىدىكى جەڭدە ئەسىرگە چۈشۈپ زىنداندا ياتقاندا بولسۇن، مەيلى شەيبانخاننىڭ يېنىدا تۇرغاق بو - لۇپ تۇرۇۋاتقاندا بولسۇن، بۇنچىلىك ئۈمىدىسىزلىنىپ باقمىغاند - دى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە قېچىپ بېرىپ، دادىسى، تاغىسى، ئاكا - ئىنىلىرى بىلەن بىرلىكتە لەشكەر تارتىپ كېلىپ، شەيبانخانغا جازا يۈرۈش قىلىشنى، ئەجدادىنىڭ تەخت - سەلتەنەتنى قايتۇ - رۇۋېلىشىنى بىر كۈنمۇ كۆڭلىدىن نېرى قىلمىغانىدى. مانا ئە - دى، تاغىسى ئۇنىڭ بۇ ئارزۇسىغا سوغۇق سۇ چېچىۋاتاتتى.

«رەھمەتلىك ئاتام ھايات بولغان بولسا، ئىشلار ھەرگىز بۇنداق بولمايتتى. مەن تاغامنى خاتا مۆلچەرلىۋاپتىمەن. ئەسلىدە ئۇ توخۇ يۈرەك، گالۋاڭ، سەلتەنەتكە پاسىبان بولۇشقا لايىقتى يوق ئادەم ئىكەن. ئۇنىڭ يېنىدا تۇرۇۋەرسەم، چوڭ ئىشلارنى ھەرگىز روياپقا چىقىرىلمىغۇدەكمەن...»

— ئالىيلىرى بىلەن سۆزلەشتىلىمۇ خانزادەم؟
سەئىدخان خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ، خوجا ئەلى باھادىرغا قارىدى:

— سۆزلەشتىم. ئاڭلىغانلىرى تامامەن راست ئىكەن.

— ئەمدى قانداق قىلاي دەيدىلا؟

سەئىدخان ئاللىقاچان بىر قارارغا كېلىپ بولغانىدى. شۇڭا، ئويلىشىپ تۇرمايلا جاۋاب بەردى:

— ئىنىم ئابدۇخېلىلخاننىڭ قېشىغا بارمىمەن. بىلىمىدىم، باھادىرنىڭ مەن بىلەن بىللە بېرىشقا رايى بارمىكىن؟

خوجا ئەلى باھادىر سەئىدخاننىڭ كۆزىگە قاراپ تۇرۇپ كەسكىن جاۋاب بەردى:

— خانزادەم بولمىغان دەرگاھتا ماڭا نېمە بار؟ كەيىنلىرى شەيبانىخاننىڭ دەرگاھىدىن قاچقاندىلا تەقدىرىمنى سىلىگە باغلىدىغانمەن. تىرىكىممۇ، ئۆلۈكۈممۇ سىلى بىلەن بىللە بولىدۇ. نۆۋ كەرلىرى دەپ بىلسىلە، ئاتقان ئوقلىرى بولۇشقا رازىمەن. سەئىدخان ھاياجانلانغان ھالدا خوجا ئەلى باھادىرنىڭ قولىنى مەھكەم قىستى:

— سىلىگە كۆپ تەشەككۈر باھادىر.
— يەتتە سۇغا قاچان يولغا چىقىمىز؟
— بۈگۈن كېچىدە.
— خان ئالىيلىرىدىن ئىجازەت ئالدىلىمۇ؟
— تاغام ئىجازەت بېرىدىغاندەك ئەمەس. پەم بىلەن كېتىۋالايلى. كېيىنچە چۈشەندۈرۈپ قويارىمەن.
— ئەمەس مەن باشقا ئۆكەرلەرگە خەۋەر بېرىپ، يول ھازىرلىقنى قىلغاچ تۇراي.

※ ※ ※

ئەتىسى ئەتىگەن ناشىتىدىن كېيىن سەئىدخاننىڭ يەتتە سۇغا كەتكەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان سۇلتان مەھمۇدخان قاتتىق رەنجىدى. «ئوغرىدەك قاچمىسىمۇ چىرايلىقچە ئىجازەت سوراپ، خوشلىشىپ ماڭسا پۈتتىغا ئېسىلىۋالارمىدىم، خۇددى دەرگاھىمدا نەزەربەندە تۇرغاندەك قاچقىنىنى كۆرمەيدىغان؟ بۇمۇ ئاغىسى مەندىن سۇرخانغا ئوخشاش ئىززىتىنى قىلغاننى بىلمەيدىغان تۈزكۈر ئوخشايدۇ. بۇ قىلىقى مەندەك ئاتا يوللۇق تاغىسىنى كۆزگە ئىلىمىغانلىقى بولماي نېمە؟ تۇتۇپ كېلىپ راسا بىر تاناۋىنى تارتاي. ھېچبولمىغاندا باشقىلارغا ئىبرەت بولسۇن...»

— مەخسۇد ئەلى! — دەپ ۋارقىرىدى سۇلتان مەھمۇدخان

خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ.

— لەبەيى ئالىيلرى! — دېدى مەخسۇد ئەلى دەس ئورنىدىن تۇرۇپ.

— دەرھال ئەللىك نۆكەر ئېلىپ خانزادە سەئىدخاننىڭ ئار- قىسىدىن قوغلاپ يەت. تۇتۇۋالغان يېرىڭدىن باغلاپ دەرگاھىمغا ئېلىپ كەل. ئۇنىڭغا چوڭلارغا بەھۆرمەتلىك قىلسا قانداق بولىدۇ. دىغانلىقىنى كۆرسىتىپ قويماي.

— باش ئۈستىگە!

مەخسۇد ئەلى سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ نۆكەر بېشى بولۇپ، تولىمۇ جاسارەتلىك، جەڭبازلىق ماھارىتى كامالەتكە يەتكەن ئادەم ئىدى. ئۇ نۆكەرلىرى بىلەن ئۈچ كۈندىن كېيىن سەئىدخانغا يې- تىشىۋالدى.

— خانزادە ئارقىلىرىغا يانسىلا، — دەپ توۋلىدى مەخسۇد ئەلى سەئىدخانغا ئات ئۈستىدە سالام بېرىۋېتىپ، — خان ئالىي- لىرى سىلنى دەرھال قايتىپ كەلسۇن دەپ پەرمان بەردى.

— خان تاغامغا ئېيتقىن، — دېدى سەئىدخان جاۋاب بې- رىپ، — ھازىرچە قايتالمايمەن. ئىجازەت سورىمىغان ئەدەپسىز- لىكىمنى كەچۈرسۇن. ئىنىم ئابدۇخېلىخان بىلەن كۆرۈشۈپلا قايتىپ بېرىپ خىزمىتىدە بولىمەن.

— پەرماننى يەتكۈزۈپ بولىدۇم، يەنە سەركەشلىك قىلسىلا زورلۇق ئىشلەتمەي ئالمىم يوق.

— ھەددىلىرىدىن ئاشمىسىلا! — دەپ ۋارقىرىدى خوجا ئەلى باھادىر، — كىمنىڭ ئالدىدا تۇرۇۋاتقانلىرىنى بىلىپ سۆزلىسىد- لە. ئالدىلىرىدا تۇرۇۋاتقنى بۈيۈك سەلتەنەتنىڭ خانزادىسىدۇر.

— بۇنى بىلىمەن باھادىر. ئەمما كەمىنلىرىدە بۈيۈك سەل- تەنەت پاسىباننىڭ پەرمانى بار.

— ئەدەپ يېمىگۈچە ھوشلىرىنى تاپمايدىغان ئوخشايدىلا، — خوجا ئەلى باھادىر شۇنداق دېگىنىچە شارىتىدە قىلىچىنى چىقار- دى.

— ھەيۋە كۆرسەتمىسىلە باھادىر. قىلچىنىڭ سېپى بىزنىڭ قولمىزدىمۇ تۇرىدۇ. ئەڭ ياخشىسى خانزادىگە نەسبەت قىلىسالا. ھېلى بىكار پۇشايماننى ئالدىغانغا قاچا تاپالماي قالمىسىلا يەنى مەخسۇد ئەلىنىڭ ئاخىرقى بىر جۈملە سۆزى ئەسلىدىنلا ئۆزىنى ئاران بېسىۋېلىپ تۇرغان سەئىدخاننىڭ ئوغىسىنى قاينىدى تىپ قويغانىدى. شۇڭا ئۇ گەپ - سۆز قىلمايلا قىلچىنى سۇغۇرۇپ مەخسۇد ئەلىگە قاراپ ئات سالدى.

— خانزادىنى قوغداڭلار!

خوجا ئەلى باھادىر تۆت نۆكەرنى سەئىدخاننى مۇھاپىزەت قىلىشقا بۇيرۇپ، قالغان نۆكەرلەر بىلەن قوغلاپ كەلگەنلەرگە قاراپ ئېتىلدى. كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە شىددەتلىك جەڭ باشلاندى. سەئىدخان بىلەن بىللە قېچىپ كەلگەن بۇ ئون بەش نۆكەر كۆپ جەڭلەرنى كۆرگەن، جەڭ ماھارىتىگە پىشقان، تەجرىبە بىلىك يىگىتلەر ئىدى. شۇڭا قوغلاپ كەلگەن ئەللىك نۆكەرنى بىر چۆگۈن چاي قاينىمىچىلىك ۋاقىت ئىچىدە پۈتۈنلەي تىردى. پىرەن قىلىۋەتتى. شۇ تاپتا سەئىدخان مەخسۇد ئەلى بىلەن تۈتۈ-شۇۋاتاتتى. ھە دېگەندە نۆكەرلىرىنىڭ يېڭىلىپ قېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن مەخسۇد ئەلى ئېتىنىڭ بېشىنى ئارقىسىغا بۇرىدى. ئۇ-نىڭ سەئىدخان بىلەن تىغمۇتىغ ئېلىشىشقا راۋىي بولمىغانىدى. مەخسۇد ئەلىنىڭ قەستەن ئاياۋاتقانلىقىنى بىلمىگەن سەئىدخان ئۇنىڭ ئارقىسىدىن تاپ باستۇرۇپ قوغلىدى. شۇ دەقىقىدە مەخسۇد ئەلى تەڭلىكتە قالغانىدى. گەرچە سەئىدخاننى تامامەن يې-ئىمۋاللايدىغانلىقىغا كۆزى يەتكەن بولسىمۇ، سۇلتان مەھمۇدخان-نىڭ قېشىغا ئېلىپ بارالغىغا ئىشەنچ قىلالمايۋاتاتتى. سەئىد-خاننىڭ كەينىدىن قوغلىماسلىقىنى تولىمۇ ئۈمىد قىلاتتى. ئەم-ما، ئاچچىقى تېخىچىلا بېسىلمىغان سەئىدخان ئۇنى تىرىك تۇتۇپ راسا بىر ئەدەپلەش كويىغا چۈشكەنىدى.

«ئەمدى بولمىدى. ئوق ئېتىپ خانزادىنى چۆچۈتۈپ قوياي...»

مەخسۇد ئەلى ئېتىنى راسا بىر دېۋىتىپ، قولغا يانى چاق -
قانلىق بىلەن ئالدى - دە، كىرىچقا ئوقنى بېسىپ ئارقىسىغا
شارتتىدە بۇرۇلۇپ، سەئىدخاننىڭ بېشىدىكى دۇبۇلغىنىڭ پۆپۈ -
كىنى چەنلەپ ئاتتى. ئۇ نىشاننى خاتا قارىغا ئالدىمۇ ياكى ئوق
قېيىپ كەتتىمۇ ئەيتاۋۇر، ۋىزىلداپ ئۇچۇپ كەلگەن ئوق سەئىد -
خاننىڭ ئوڭ دولىسىغا تىگىپ تاغىقىغا بېرىپ توختىدى.

«ئاپلا، خانزادىنى يارىلاندىرۇپ قويدۇممۇ نېمە؟...»

مەخسۇد ئەلى ئېنىق كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن دەرھال ئېتىنىڭ
تىزگىنىنى تارتتى. بۇ چاغدا سەئىدخاننىڭ جان - جەھلى بىلەن
چېپىپ كېلىۋاتقان ئېتى مەخسۇد ئەلىنىڭ قېشىغا كېلىپ قالغا -
ندى. سەئىدخان قىلىچىنى كۆتۈرەلمەي قالغانىدى.

«خۇداغا شۈكۈر، خانزادىنىڭ زەخمىسى ئانچە ئېغىر ئەمەس -
كەن. ئەمدى ئۆزۈمنىڭ جېنى بىلەن بولاي...»

ئۇ ئەللىك قەدەم يىراقلىقتا خوجا ئەلى باھادىرنىڭ ئېتىنى
قامچىلاپ كېلىۋاتقىنىنى كۆرۈپ دەرھال قېچىشقا ئالدىرىدى.
— كەچۈرسىلە خانزادەم، ئەسلىدە سىلنى زەخمىلەندۈرۈش
نىيىتىم يوق ئىدى.

مەخسۇد ئەلى شۇنداق دېگىنىچە ئېتىغا قامچا سالدى.
سەئىدخاننىڭ يارىلانغانلىقىنى كۆرگەن خوجا ئەلى باھادىر
مەخسۇد ئەلىنى قوغلاش نىيىتىدىن يالتايدى.

※ ※ ※

شۇ كۈنلەردە ئاكىسى مەنسۇرخاندىن دىلى رەنجىپ كۈنلىرىد -
نى شاراب ئىچىش بىلەن ئۆتكۈزۈۋاتقان خانزادە ئابدۇخېلىلخان
ئاكىسى سەئىدخاننىڭ خۇددى ئاسماندىن چۈشكەندەكلا پەيدا بولۇپ
قالغانلىقىنى كۆرۈپ چەكسىز خۇشاللىققا چۆمدى. ئاكا - ئىند -
لەر قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى، ھال - ئەھۋال سوراشتى، ۋاقتىسىز
ئۆلۈپ كەتكەن دادىسىنى ئەسلەپ كۆز يېشى قىلىشتى.

— ئاللاھقا يۈزىمىڭ قەتلە شۈكۈر! خەت — خەۋەرلىرىنى
ئاللامىي ئەنسەرەپلا يۈرگەندىم، — دېدى ئابدۇخېلىلخان ئۆپكە-
دىگەن ھالدا، — شۇ تاپتا جەننەتماكان خان ئاتام تىرىلىپ كەل-
گەندەكلا بولدۇم.

— ئانامنىڭ ئەھۋالى قانداقراق، ھازىر نەدە؟ — دەپ سورى-
دى سەئىدخان.

ھەئە، سەئىدخان بىلەن ئابدۇخېلىلخان بىر ئانىدىن تۇغۇل-
غانىدى.

● خان ئانام بۈزرۈك مومام شاھ بېگىمنىڭ يېنىدا، — دېدى
ئابدۇخېلىلخان، — ئاقسۇغا ئەۋەتكەن چاپارمەن تېخى تۈنۈگۈن
خەۋەر ئېلىپ كەلدى. تاغام سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرى ئاغام
مەنسۇرخاندىن يامانلاپ ئاقسۇدىن كەتكەندىن كېيىن، بۈزرۈك مو-
مامۇ تاغام مەنسۇرخاندىن رەنجىپ قالغان چېغى. ئانام ۋە ھاممىد-
لىرىمىزنى ئېلىپ سەمەرقەنت تەرەپكە كېتىپتۇدەك. بابۇر پادى-
شاھ ئالىيلىرىنىڭ قېشىغا بارىدىغان ئوخشايدۇ. خان ئاتامنىڭ
ۋاپاتى بىلەن تەڭ قان — قېرىنداش، ئۇرۇق — تۇغقانلار تېرىقتەك
چېچىلىپ كېتىپ بارىدۇ.

— كۆڭۈللىرىنى يېرىم قىلمىسىلا ئىنىم، — دېدى سە-
ئىدخان ئىنىسىنى بەزلەپ، — بالاغا سەۋر، قازاغا رىزا دەپتىكەن.
مانا تەڭرىنىڭ شاپائىتى بىلەن ئامان — ئېسەن كۆرۈشتۈق. مەر-
ھۇم خان ئاتىمىز ھەقىقەتەن ئارماندا كەتتى. ئەمما بىز ئوغۇللىرى
تېخى ھايات. ئاغىمىز سۇلتان مەنسۇرخاننىڭ قولىدا تەخت —
سەلتەنەت ۋە تۈمەنلىگەن باھادىر سەركەردە — لەشكەرلەر باردۇر.
ئاغا — ئىنىلەر بىرلىشىپ تەڭ كۈچ چىقىرىدىغانلا بولساق، مىرزا
ئابابەكرىدىن ماڭلايسۇيەنى تارتىۋېلىپ، ئاتىمىزنى ئۆمۈرلۈك
ھەسرەتتە قالدۇرغان تۈزكۈر شەيبانخاننىمۇ يوقىتىپ، ئەجدادى-
مىزنىڭ شان — شۆھرىتىنى قايتا تىكلىيەلەيمىز.

— تاغام مەنسۇرخانغا ئۈنچە چوڭ ئۈمىد باغلاپ كەتمىسە-
لە، — دېدى ئابدۇخېلىلخان ئۇلۇغ — كىچىك تىنىپ، — ئۇ ھا-

زىر ئەينى چاغدا قۇمتاغ چۆلىدىكى قارا بوراندا يوقاپ كەتكەن ئىدى. نىسنىنىڭ دېرىكىنى ئېلىش ئۈچۈن تاڭ ئاتقۇچە ئات ئۈستىدىن چۈشمەي، ئاغزىغا بىر يۈتۈم سۈمۈ ئالماي ئىزدىگەن، ئامان - ئېسەن كۆرۈشكەنلىكى ئۈچۈن كۆز يېشى قىلغان كۆيۈمچان، مېھرىبان قېرىندىشىمىزغا ھەرگىز ئوخشىمايدۇ. ئۇ ھازىر بىزنى تەخت - سەلتەنەت ئۈچۈن تەھدىت ھېسابلايدۇ...

— يوقلاڭ خىياللاردا بولمىسىلا ئەزىز ئىنىم، — دېدى سەئىدخان ئىنىسىنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ. شۇ تاپتا ئۇ ئىنىسى بىلەن تاغىسىنىڭ ئاكىسى مەنسۇرخان ھەققىدىكى قاراشلىرىنىڭ بىر يەردىن چىقىۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇرسىمۇ پەقەتلا ئىشەنگۈسى كەلمەيۋاتاتتى، — بىز دېگەن بىر ئاتنىڭ پۈشتىدىن تامغان قېرىنداشلارمىز. ئاغىمىز مەنسۇرخان ئەينى يىلى مەرھۇم ئاتىمىز ئۆز قولى بىلەن سەلتەنەت تەختىگە ئولتۇرغۇزۇپ قويغان تاج ئىدى. گىسىدۇر. بىزلەرنىڭ ئۇنىڭغا پەرمانبەردارچىلىق قىلىش بۇرچىمىز باردۇر. پەقەت مۇناپىق مىرزا ئابابەكرى بىلەن تۈزكۈر شەيبانىخاننى يوقىتىپ، سەلتەنەتتىمىزنى مۇستەھكەملىسەكلا، شۇ كۈنپايە. تەخت - سەلتەنەتتىن زىنھار تەمەيىمىز يوقتۇر.

— ئەزىز ئاغا، كەمىنە ئىنىلىرىنىڭمۇ ھەم باشقىچە خىيالى يوقتۇر، — دېدى ئابدۇخېلىلخان كۆزىگە لىققىدە ياش ئېلىپ، — بولدىلا، ئاران بىر كۆرۈشكەندە بۇ گەپلەرنى دەپ كۆڭۈللىرىنى غەش قىلماي. قالدى ئىشلارنى ئاستا - ئاستا چۈشىنىپ قالسۇن. ھە راست، جاراھەتلىرى خېلىلا ئېغىر دەك قىلىدۇ. دەرگاھىمدا ئۇستا جەرراھلار بار، ئەمەلپ قويسۇن.

مەخسۇد ئەلىنىڭ ئاتقان ئوقى سەئىدخاننىڭ تاغىقىنى چېپى قىۋەتكەن بولۇپ، يارا ئېغىزى يىرىڭداشقا باشلىغانىدى. ئەمما شۇ دەقىقىدە ئۇنى تەن ئازابىدىن كۆڭۈل ئازابى بەكرەك قىيناۋاتاتتى. دادىسىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن، سۇلتان مەنسۇرخان ئىنىسى ئابدۇخېلىلخاننىڭ ئىلكىدىكى چېگرانى قوغدىغۇچى لەشكەرلەرنى تۇرپانغا قايتۇرۇپ كەتكەن ۋە ئۇنىڭغا سوغۇق مۇئامىلە قىلغانىدى.

دى. بىر ئىنسى ئىمىن خوجا سۇلتانى مىرزا ئابابەكرنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى تولا پاراكەندىچىلىك سېلىپ تۇرىدىغان ئاقسۇغا، يەنە بىر ئىنسى باباچاق سۇلتانى موڭغۇللار تولا پاراكەندىچىلىك سېلىپ تۇرىدىغان قومۇلغا نائىب ئەمىرلىككە بەلگىلەپ ئەۋەتمۈەتكەندى. بۇنىڭدىن مەنسۇرخانىنىڭ ئىنسىلىرىنى ئوردا ئىشلىرىدىن چەتلەشتۈرۈپ، چەت ۋىلايەتلەرگە ئەۋەتمۈەتكەنلىكىنى بىلىۋالماق تەس ئەمەس ئىدى. سەئىدخان ئاكىسىنىڭ بۇ مۇددىئاسىنى ھېس قىلغان بولسىمۇ، ئەمما نېمە ئۈچۈندۇر ئېتىراپ قىلغۇسى كەلمەيۋاتاتتى. دادىسىنىڭ ۋاپاتى بىلەن تەڭلا ئاكىسىنىڭ بۇنچە تېز ئۆزگىرىپ كېتىشىگە ئىشەنمەيۋاتاتتى.

— ئىلىكلىرىدە قانچىلىك لەشكەر بار؟

— ئەسلىدە مەرھۇم خان ئاتام يەتتىسۇدا چېگرانى قوغداش مۇددىئاسى بىلەن بىر تۈمەن لەشكەر تۇرغۇزغانىدى. ئاغام ئۇلارنى بىرلا پەرمان بىلەن تۇرپانغا يۆتكەپ كەتتى. ھازىر يېنىمدا بەش يۈزچە نۆكسىم بار.

— بەكلا ئازكەن، — دېدى سەئىدخان ئۈمىدىسىزلىككەن ھالدا، — دەرھال چېرىك يىغىپ مەشىقلەندۈرۈۋېلى. پەممىچە، با-بۇر پادىشاھ بىلەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانمۇ شەيبانىخاننىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىشقا ھازىرلىنىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن. بىزمۇ ئىمكانىيىتىمىزنىڭ يېتىشىچە تەييارلىق قىلايلى. ھە راست، سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بىلەن خەۋەرلەشكىلى بولۇرمۇ؟

— ئاڭلىشىمچە، سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بۈزرۈك مومام شاھ بېگىم بىلەن بىللە ئىمىش. بۇ يېقىندا خەۋەرلەشكىلى بولماسمىكىن.

بۇ جاۋاب سەئىدخاننى تېخىمۇ ئۈمىدىسىزلىككەندۈرۈپ قويدى. ئۇ بىر ئاز خىيال سۈرۈۋالغاندىن كېيىن ئىنسىغا قارىدى: — مۇنداق قىلايلى، مەن ئاغام مەنسۇرخانىغا بىر پارچە مەكتۇپ ئەۋەتەي. ھەرھالدا ئۇنىڭ مۇددىئاسىنى ئېنىق بىلىپ باقايلى. نېمىلا بولمىسۇن ئاغامغا تىرىكلىكىمدىن نىشانە بېرىش

مەجبۇرىيەتتە بار ئەمەسمۇ؟
— ئىختىيارلىرى، — دېدى ئابدۇخېلىلخان خالىمىغان
ھالدا.

شەئىدخان ئاكىسى مەنسۇرخانغا قېرىنداشلىق مېھرىنى
ئەسكەرتىپ، دادىسىنىڭ ئارمانلىرىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن مىرزا ئا-
بابەكرى بىلەن شەيبانىخاننى يوقىتىپ، قولىدىن بېرىپ قويغان
زېمىن، سەلتەنەتنى قايتۇرۇۋېلىش توغرىسىدىكى كۆز قاراش، تەد-
بىرلىرىنى تەپسىلىي بايان قىلىپ بىر پارچە مەكتۇپ يازدى. ئا-
دىن ئىنسى ئابدۇخېلىلخان بىلەن بىرلىكتە يەتتە سۇ ۋادىسىدىن
چېرىك يىغىپ، مەشىقلەندۈرۈشكە كىرىشتى.

ھىرات شەھىرىگە قىرىق - ئەللىك چاقىرىم يول قالغاند-
دى. ھىراتقا تېزىرەك يېتىپ بېرىش ئۈچۈن، كېچە - كۈندۈز
توختىماي دېگۈدەك يول ماڭغان مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ
خىياللىرى تولىمۇ چېگىش ئىدى. ۋۇجۇدىدا سۇلتان ھۈسەيىن
بايقارا بىلەن بىرلىكتە شەيبانىخانغا قارشى لەشكەر تارتىش ئۈمىد-
دى بىلەن شەيبانىخاننىڭ ھەرىمىدە قالغان ئىككى قىزى — ھە-
ببە سۇلتان خېنىم بىلەن گەۋھەر شاد خېنىمنىڭ تەقدىرى ھەق-
قىدىكى ئەندىشىلىرى توختىماي تىركىشىپ كۆڭۈل ئارامىنى
بۇزاتتى.

ھەئە، ئۇ مەھمۇد سۇلتان بىلەن قۇندۇزغا لەشكەر تارتىپ
ماڭغاندا، شەيبانىخاننىڭ كىچىك خانىشى خانزادە خېنىم: «نەۋرە
سىڭىللىرىم سىلى بىلەن بىللە يۈرسە جاپا تارتىپ قالىدۇ. ئۇلار -
نى ئۇرۇش، يول جاپاسىغا مۇپتىلا قىلماي قالدۇرۇپ قويسىلا، ما-
ڭا ھەمراھ بولسۇن» دەپ تۇرۇۋالغانىدى. شەيبانىخان ئەندىجاننى
ئالغان ۋاقتىدا مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ بۇ ئىككى قىزىغا
خانزادە خېنىم ھامىيلىق قىلىپ، يېنىغا ئەكىلىۋالغان بولۇپ، بۇ

نەۋرە قېرىنداشلار ئوبدانلا ئىچەكشىپ قالغانىدى. خانزادە خېمە - نىمىنىڭ تەكلىپى ئورۇنلۇق ئىدى. قىزلىرىنىڭمۇ بۇ نەۋرە ئاچىدى - سىدىن ئايرىلغۇسى كەلمىدى. خانزادە خېنىمدىن باشقا، شەيبانىم خاننىڭ سۇلتان مەھمۇدخاندىن تالاق قىلدۇرۇپ ئالغان يەنە بىر خانىشى ئايشە سۇلتان خېنىممۇ بۇ قىزلارغا ئوبدان قاراۋاتاتتى. يەنە بىر تەرەپتىن بۇ قىزلارنىڭ كىچىك ھاممىسى مەلىكە دۆلەت - سۇلتان خېنىم شەيبانىخاننىڭ ئوغلى تۆمۈر سۇلتاننىڭ ئەمرىدە ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ قىزلىرىنىڭ ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئالاتتى. ئەڭ مۇھىمى قىزلىرىنى بىللە ئېلىپ ماڭسا، شەيبانىخاننىڭ گۇمانىنى قوزغاپ قوياتتى. شۇڭا ئىلاجسىز ھە - ساردا قالدۇرۇپ قويغانىدى.

«شەيبانىخاننىڭ يېنىدىن كېتىش خىياللىم بولغاندىكىن ئې - مىشقىمۇ قىزلىرىمنى ئۇ يەردە قالدۇرۇپ قويغان بولغىتتىم؟ شەيبانىخان مەندىن ئالالمىغان ئۆچىنى قىزلىرىمدىن ئالارمۇ ئەمدى؟ ھەرقانچە بولسىمۇ ئۇنداق قىلماس. ئۇنداق نامەردلىك قىلسا خان - سۇلتانلىق شەۋكىتىگە نۇقسان يېتىدىغانلىقىنى بىلەر. ئۇ يۈز - ئابۇرۇپىغا بەك ئېتىبار بېرىدىغان ئادەم. ئەل - يۇرتقا يامان ئاتقىنىڭ تارقىلىپ كېتىشىدىن ۋاپىم يەپ بولسىمۇ قىزلىرىمغا بەتئىيەتلىك قىلماسلىقى مۇمكىن. مەلىكە خانزادە خېنىم، ئايشە سۇلتان خېنىم، مەلىكە دۆلەتسۇلتان خېنىملارمۇ قاراپ تۇرماس. ئەڭ ياخشى شەيبانىخاننىڭ كۆڭلىگە ئىنساب، قىزلىرىمغا ئامانلىق تىلەي...»

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ھەسرەتلىك ئۇھسىنىدى. ھىراتقا يېقىنلاپ قالغانسىرى پېزا - قىشلاقلار، كۆجۈم مەھەللى - لەر، باغلار كۆپىيىشكە باشلىغانىدى.

«ھىراتقا ئەۋەتكەن چاپارمەن نېمىشقا ھازىرغىچە خەۋەر ئې - لىپ كەلمەيدىغاندۇ؟ سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئۇنى قوبۇل قىلمى - خانىدىمۇ ياكى مەن بىلەن كۆرۈشۈشنى رەت قىلغانىدۇ؟ ئىشقىد - لىپ بىر خەۋەر كەلسە بولاتتى...»

ئۇ خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ نۆكەرلىرىگە قارىدى. توختىماي يول يۈرگەنلىكى ئۈچۈن، ھەممىسىنىڭ ئۈستىباشلىرى توپا - چاڭ بىلەن بۇلغانغان، چاچ - ساقاللىرى ئۆسۈپ كەتكەندى.

«يول بويى كىشىلەر بىزگە نېمانچە قارايدىكەن دېسەم، ئەس - لىدە ئۈستىبېشىمىز قارىغۇسىز بولۇپ كەتكەن ئىكەن - دە. كې - چىلەپ يول يۈرۈشكە بۇيرۇغىنىمنى نۆكەرلەر نېمىدەپ چۈشىنىپ قالغاندۇ؟ مېنى شەيبانىخاننىڭ غەزىپىدىن قورقۇپ مۇشۇنداق پەرمان بەردى دەپ ئويلاپ قالغانىدى؟ ھېلىمۇ ياخشى، ئەمىر جانۋاپابەگنىڭ مەكتۈپىنى ئۇلارغا كۆرسەتمىگەنكەنمەن...»

ئۇنىڭ كاللىسىدىن ئەمىر جانۋاپابەگنىڭ مەكتۈپىدىكى مەزمۇنلار لىپ قىلىپ ئۆتتى:

«... كۆرەگەن جانابلىرى، ئۇشبۇ مەكتۈپ قوللىرىغا تەگكەن ھامان ئولتۇرغان بولسىلا ئۇرسىلا، تۇرغان بولسىلا دەرھال ماڭسىلا. ھازىر شەيبانىخان ئالىيلىرىنىڭ پەيلى بۇزۇلدى. مەھمۇد سۇلتاننىڭ تۇيۇقسىز ۋاپاتىدىنمۇ قاتتىق گۇمانىم بار. چۈنكى، شەيبانىخان ئالىيلىرى ئىنىسىنىڭ جەستىنى كۆرۈپ قىلچىلىك قايغۇرمىدى. ئۆلۈمنىڭ سەۋەبىنىمۇ سورىماقتا يوق، سىلنى سورىدى. ئىز - دې - رەكلىرىدىن مەلۇمات ئالالمىغانلىقى ئۈچۈن غەزىپىنى ئى - نىسىنىڭ سەركەردىسىنى ئۆلتۈرۈش بىلەن باستى. گەرچە سىلى بىلەن ئولتۇرمىزدا چوڭقۇر دوستلۇق بولسىمۇ، بۇ - نى مەرھۇم مەھمۇد سۇلتان بىلەن ئىككىلىرىنىڭ ئوتتۇ - رىسىدىكى دوستلۇققا سېلىشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس. ئە - ما، كەمىنلىرىمۇ سىلىگە ئوخشاشلا دوستلۇققا ئەقىدە قىلىدىغان ۋاپا ئەھلىمەن.»

مەقسەتكە كەلسەم، شەيبانىخان ئالىيلىرى ئاساسىي قوشۇنغا خارەزىمگە قاراپ ئىلگىرىلەش پەرمانى چۈشۈردى ھەمدە بىر بۆلۈك لەشكەرلەرگە ئەمىر جالالىدىن يۈسۈپنى

باش قىلىپ، سىلىنى قوغلاپ تۇتۇش پەرىمانى بەردى. بەل-
كىم كالىلىرىنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇغان بولۇشى مۇم-
كىن. ئۇ خارەزىمگە مېڭىش ئالدىدا: «ئەگەر خارەزىم قولۇم-
غا كىرسە ھېچبىر سەۋەب بىلەن ئۇ يەردىن يانغىلى بولماي-
دۇ. ھازىرقى ئەھۋالدىن قارىغاندا مۇھاسىرە مۇددىتى
ئۇزاققا سوزۇلۇشى مۇمكىن. ھازىر ئىلكىمىزدىكى ساداقەت-
مەن ئۆزبېك لەشكەرلىرى ئارىسىدا بىزگە ئەسىرگە چۈش-
كەن ئوتتۇز مىڭغا يېقىن موغولىستان لەشكىرى بار. ئۇلار-
نىڭ ئۇلۇغلىرى ھېچ ۋاقىتتا بىزگە خاس ئەقىدە بىلەن
خىزمەت قىلمايدۇ. ئەگەر پۇرسەت تاپسىلا بىز ئۇلارغا قان-
چىلىك قىلغان بولساق، بىزگىمۇ جازاسىنى شۇنچىلىك
باندۇرىدۇ. ئۇلارنىڭ ئەڭ ئالدىنقى قاتاردىكىسى مۇھەممەد
ھۈسەيىن كۆرەگاندۇر. نەچچە مۇددەتتىن بېرى شۇ ھەقتە
ئويلاۋاتقاندىم. ئەپسۇس، ئۇ چاققان چىقىپ جېنىنى ياقىغا
ئېلىشقا ئۈلگۈرۈپتۇ. ئەگەر ئۇنى ئۆلتۈرسەم گويىكى
خانلاردىن بىرىنى ئۆلتۈرگەندەك بولمەن... دەپ سىلىگە
بولغان مۇددىئاسىنى ئاشكارىلىدى. بەلكىم ئىنىسى مەھمۇد
سۇلتاننىڭ تۇيۇقسىز ئۆلۈمىدىمۇ ئول شەيبانخاننىڭ قولى
باردۇر. بىلگۈچى ئاللاھ. كۆپ ئېھتىيات قىلغايلا، زىنھار
قاراملىق قىلمىغايلا...»

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ نۆكەرلىرىنى ھىراتقا قاراپ
توختىماي ئىلگىرىلەشكە بۇيرۇشىغا مۇشۇ خەت سەۋەب بولغان-
دى. ئۇ بىر تەرەپتىن شەيبانخاننىڭ ئۆزىنى قوغلاپ تۇتۇشقا ئە-
ۋەتكەن لەشكەرلىرىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالماسلىق، يەنە بىر تە-
رەپتىن ھىراتقا تېزىرەك يېتىپ بېرىپ سۇلتان ھۈسەيىن بايقارانى
شەيبانخانغا قارشى لەشكەر تارتىشقا ئۈندەش ئۈچۈن، ئەنە ئا-
شۇنداق تېزلىك بىلەن يول يۈرگەندى.

— بىرقانچە نۆكەر بىلەن بېرىپ، ئەتراپتىن بىرەر ئۆستەڭ

تاپقىن، — دەيدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان نۆكەر بېشى مەۋلا -
 نە مۇھەممەدنىڭ چاڭ - توزاندا ئاپئاق ئاقىرىپ كەتكەن قاش -
 كىرىپكىلىرىگە قاراپ، — يۇيۇنۇپ كىيىم يەڭگۈشلىنۋالايلى.
 ھىراتقا بۇ ئەپتىمىز بىلەن كىرسەك ياخشى بولماس. ئۇنىڭ ئۈس -
 تىگە سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا كىيىنىش، ياسىنىشقا ئالاھىدە
 ئەھمىيەت بېرىدىغان ئادەم.

— شۇنداق قىلايلى، — دەيدى مەۋلانە مۇھەممەد، — بۇ تۈر -
 قىمىزدا خۇددى گۆردىن قېچىپ چىققان ئۈلۈكتەكلا بولۇپ قاپ -
 تىمىز.

مەۋلانە مۇھەممەدنىڭ چاقچاق قىلىپ ئېيتقان بۇ سۆزلىرى
 مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا باشقىچە تەسىر قىلدى.

«راست ئېيتىسەن، ئەمەلىيەتتەمۇ بىز گۆر ئاغزىدىن قېچىپ
 چىقتۇق. بىر قەدەم چاققان چىقمىغان بولساق شەيبانخان بىزنى
 ئاللىقاچان گۆرگە كۆمۈپ بولاتتى...»

ئۇ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ مەۋلانە مۇھەممەدكە قارىدى:
 — ئىلدام بول. يەنە مېڭىۋەرسەك، ئېقىن ئۇچراتساقمۇ يۇ -
 يۈنۈشقا ئامالسىز قالىمىز. ئالدىمىز تەرەپ ھىراتقا بارغۇچە پۇ -
 تۈنلەي كۆجۈم مەھەللە.

كۈز پەسلى ئاخىرلىشاي دەپ قالغان بولغاچقا، ھاۋا خېلىلا
 سوغۇق ئىدى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئۆستەڭنىڭ دالدىراق
 بىر يېرىدە يۇيۇندى. باشقا نۆكەرلىرى يۇيۇنۇپ، كىيىم ئالماشتۇ -
 رۇپ بولغۇچە ساتىراش مەھرىمى ئۆسۈپ كەتكەن چېچىنى چۈشۈ -
 رۇپ، چاڭگىلىشىپ كەتكەن ساقال - بۇرۇتلىرىنى ياساپ ئۈلگۈر -
 دى.

ئەمدى پاكىز كىيىنگەن نۆكەرلەر ئاتلىرىنى بولۇشقا چاپ -
 تۇرۇپ، توپا - چاڭ توزۇتۇپ ماڭماي، ئاتلىرىنى بىر خىل رى -
 تىمدا يورغىغا قويۇۋەتكەندى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن
 مەۋلانە مۇھەممەد ئالدىدا يول باشلاپ ماڭغانىدى. مۇھەممەد ھۈسە -
 يىن كۆرەگاننىڭ ئۇيقۇسى ئېچىلىپ كەتكەن ئوغلى مۇھەممەد

ھەيدەر دادىسىدىن توختىماي گەپ سوراپ خىيالىرىنى چالغىتاتى:

- ھىياتتا مەن بىلەن ئوينىدىغان ئاداشلا بامۇ ئاتا؟
- بار ئوغلۇم. ئاللاھ خالىسا بۇنىڭدىن كېيىن نۇرغۇن ئاداشلار بىلەن بىللە مەدرىسەگە بارىسەن.
- مەدىيسە دېگەن يىمە ئۇ؟
- مەدرىسە دېگەن ساڭا ئوخشاش كىچىك بالىلارنى تەربىيەلەيدىغان ئوقۇل. ئۇ يەردە خەت يېزىشنى، كىتاب ئوقۇشنى، تۈر-لۈك جانبازلىق ماھارىتىنى ئۆگىنىسەن.
- مەدىيسەدە ئوقۇسا يىمە بولىدۇ؟
- ياخشى ئادەم بولىدۇ بالام.
- سىلگە ئوخشاشما؟

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئوغلنى ئىچكۆيەرلىك بىلەن باغرىغا باستى:

- شۇنداق ئوغلۇم، ياخشى ئوقۇساڭ پەزىلەتلىك ئادەم بو-لىسەن. ئېسىڭدە مەھكەم تۇت، ئادەمنىڭ نامى ھايات چېغىدا ئە-مەس، ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن ئاۋامنىڭ تىلىدا زىكرى قىلىن-سا، ئاندىن ياخشى ئادەم بولغان بولىدۇ. بۇنى ئول ئادەمنىڭ ئىك-كىنىچى قېتىم ئۆمۈر كۆرگىنى دەيمىز.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانمۇ جاھاندىكى بارلىق ئاتىلارغا ئوخشاش ئوغلدىن نۇرغۇن ئارزۇ - ئارمانلارنى كۈتەتتى. مەرھۇم دادىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى ياد ئېتىپ تۇرۇش ئۈچۈن، بۇ تۇنجى ئوغۇل پەرزەنتىگە دادىسىنىڭ ئىسمىنى قويغانىدى. شۇ تاپتا ئۇ ئوغلى بىلەن تاكى ھىراتقا بارغۇچە مۇشۇ تەرىزدە پاراڭلاشقانمۇ بولار ئىدى، لېكىن ھىراتقا ئەۋەتكەن چاپارمىنىدىن تېخىچە خەۋەر بولمىغانلىقى ئۈچۈنمۇ ئەيتاۋۇر، ئوغلى بىلەن يەنە سۆزلىشىشكە راۋىي بولمىدى.

- ئەتكەڭنىڭ قۇچىقىدا بىردەم ئولتۇرۇپ تۇر ئوغلۇم. ھىراتقا بارغاندا كەڭ - كۆشادە مۇڭدىشىۋالارىمىز.

ئۇ شۇنداق دېگىنىچە ئوغلنى ئارقىسىدىن بىر ئات بېشى ئارىلىق قالدۇرۇپ كېلىۋاتقان موللا سۈپەت يىگىتكە ئۇزاتتى. «سۇلتان ھۈسەيىن بايقارانىڭ ئوغۇللىرى بىلەن بولغان ئاداۋەتلىرى قانداق بولىدىكىن؟ ئۇزۇندىن بېرى ئوغۇللىرى ئۇنىڭغا ئىتائەتسىزلىك ۋە ئاسىيلىق قىلىشىپ، ئاتىسىنىڭ دۈشمەنلىرى بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ يۈرۈپتۇ دەپ ئاڭلىۋىدىم. ھازىر قانداقراقىكىن؟ ئاتا — بالا ئوتتۇرىسىغا چۈشكەن زىددىيەت سەلتەنەتنى زاۋال تاپقۇزىدۇ. دانشمەن مىرزا ئۇلۇغبەگ سەلتەنەتمۇ ئاشۇ سەۋەبتىن زاۋاللىققا يۈزلەنگەنىدى. پەرزەنتىنىڭ ئىنسانىي بولمىسا بىكار...»

بىراقتىن چېپىپ كېلىۋاتقان ئاتلىقنىڭ قارىسى ئۇنىڭ خىيالىنى بۇزۇپ قويدى. ھايال ئۆتمەي ئاتلىق ئېنىق كۆرۈندى. ئۇ ھىراتقا كەتكەن چاپارمەن ئىدى.

— ئەمىر جانابلىرىغا مەلۇم بولغاي، — دېدى چاپارمەن ئون نەچچە قەدەم ئارىلىق قالغاندا ئاتتىن سەكرەپ چۈشۈپ، — سۇل-تان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرى يوللىرىغا مۇنتەزىر ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەنگان خاتىرجەملىك بىلەن يەڭگىل نەپەس ئالدى:

— نېمانچە كېچىكتىڭ؟

— ئەمىر مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس جانابلىرى ھاردۇق چېپىي بىلەن ئىلتىپات كۆرسىتىپ ھايال قويدى.

ئەمىر مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاسنىڭ ئىسمىنى ئاڭلىغان مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەنگان يەنە بىر قېتىم خاتىرجەم بولدى. چۈنكى ئۇ سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئوردىسىدىكى ئەمىرلەرنىڭ ئارىسىدا ياش — قورام، ئېسىلزاڭلىك، تۈرىلىك مەرتىۋىسىدە ۋە ئەقىل — پاراسەتتە ئەڭ مۇتەۋەز كىشى ھېسابلىناتتى.

«ئەمىر مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس جانابلىرى ئاددىي چاپار-مىنىمگە بۇ دەرىجىدە ئىلتىپات كۆرسەتكەن بولسا ھىراتتىكى

ئىشلار ئوڭۇشلۇق بولغۇدەك...»

ئۇ ھىراتنىڭ قىپچاق دەرۋازىسىغا بەش چاقىرىم ئارىلىق قالغاندا بىر توپ بەگ - سپاھلارنى ئەگەشتۈرۈپ ئىستىقبالىغا چىققان مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس بىلەن كۆرۈشتى. — ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، قەدەم يەتتى بالا يەتمىگەي، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن تەۋازۇ بىلەن ئېگىلىپ سالام بېرىپ.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، مۇبارەك قەدەملىرىگە مەرھابا، —

دېدى مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس.

سالام - سەھەت يوسۇنى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننى ۋاقىتلىق تەكىلىگەن ھەشەمەتلىك چېدىرغا باشلاپ قايتىدىن ھاردۇق سورىدى، ئاندىن چاي قويۇپ، ئاش تارتقۇزدى. غىزا يېيىلىپ بولغۇچە تەكىللۈپلۈق سۆزلەردىن باشقا پاراڭ بولمىدى. ئۇ نامىنى كۆپ ئاڭلىغان بولسىمۇ، كۆرۈشۈش نېسىپ بولمىغان مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاسىنىڭ كەمتەر، كىچىك پېئىل، قىزغىن مۇئامىلىسىنى كۆرۈپ ياقتۇرۇپ قالغانىدى.

— ئەمىر جانابلىرىنىڭ ھىراتقا قەدەم تەشرىپ قىلىش مۇددىئاسى بىزگە بەش قولىدەك ئايان، — دېدى مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس ئەسلىي مەقسەتكە كۆچۈپ، — ئول شەيبانخان ھەممەد مېزگە ئورتاق دۈشمەندۇر. قۇدرەتلىك پاناھىمىز سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرى خېلىدىن بېرى ئۇنىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىپ، ئۆزىنى بىلەلمەي قالغان ئول سەھراىقنى ئەدەپلەپ قويۇشنى كۆڭلىگە پۈككەن بولسىمۇ، سالامەتلىكى يار بەرمىگەچكە سەۋر قىلىشقا مەجبۇر بولغانىدى. مانا ئەمدى جانابلىرى بول دەرگاھقا قەدەم كەلتۈرۈپ كۈچىمىزگە كۈچ قوشتىلا.

— كەمىنلىرى ھازىر بىر قاچقۇن ساياقمەن. ئول شەيبانخاننىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىش ئۈچۈن، سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرىغا نۆكەرلىك قىلىشقا رازىمەن، — مۇھەممەد ھۈسەيىن.

يىن كۆرەگان بىرنەچچە دەقىقە تۇرۇۋېلىپ، يەنە ئېغىز ئاچتى، — بىلىمىدىم، بۈگۈن قۇدرەتلىك خان ئالىيلىرى بىلەن دىدار - مۇلا- قاتتا بولۇش شەرىپىگە ئېرىشكىلى بولۇرمىكىن؟
— شول تاپتا خان ئالىيلىرىمۇ ئەمىر جانابلىرىنى ساقلاۋا- تىدۇ.

— ئۇنداقتا ئىلتىپات قىلىپ يول باشلىغان بولسىلا. مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس نېمە ئۈچۈندۇر بىر پەس ئارد- سالىدى بولغاندىن كېيىن ئېغىز ئاچتى:
— ئەمىر جانابلىرىغا بېرىدىغان بىر تەكلىپىم بار ئىدى. بىلىمىدىم، قوبۇل كۆرەرمىكىن؟
— جانابلىرى ھىرات ئۆلىمالىرىنىڭ پازىللىرىدىندۇر. كە- مىنە تالىپلىرىغا سۆزلىگەندە زىيادە تەۋازۇ قىلىشلىرى ھاجەت- سىز.

— ئىلتىپات قىلىدىلا، — دېدى مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس، — ئەمىر جانابلىرىنىڭ بۈيۈك خاقان سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىنىڭ ئەمىرلەشكىرى ھەم يېقىن دوستى ئىكەنلىكى بىزگە ئايان. سەلتەنەت يوسۇنى بويىچە سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرى بىلەن بىر ئەلنىڭ ئەلچىسى سۈپىتىدە كۆرۈشۈشلىرى كېرەك ئىدى، ئەمما ھازىر ۋەزىيەت قىل ئۈستىدە تۇرۇۋاتىدۇ. شۇڭا خان ئالىيلىرىنىڭ دىلىنى رەنجىتىپ قويماسلىق ھەمدە كۆڭۈللىرىگە پۈككەن مۇددىئا - مەقسەتلىرىنى ئوڭۇشلۇق روياپقا چىقىرىش ئۈچۈن، قانئەدە - يوسۇن سۈرۈشتۈرۈپ ئولتۇرماي، ئوردىغا كىرگەندە خان ئالىيلىرىغا تىزلىنىپ تۇرۇپ ھۆرمەت بىلدۈرگەن بولسىلا.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان دەماللىققا جاۋاب بېرەلمەي تۇرۇپ قالدى. چۈنكى ئۇ ئەندىجاندا شەيبانخان بىلەن كۆرۈشكەن- دىمۇ تىزلانمىغانىدى. بىر ئەلنىڭ ھۆكۈمرانىغا تىزلىنىپ تۇرۇپ ھۆرمەت بىلدۈرۈش ئۆز ئېلىنىڭ ھۆكۈمرانىنىڭ ئىززەت - غۇ- رۇرىنى دەپسەندە قىلغانلىق بىلەن باراۋەر ئىدى.

«قانداق قىلسام بولۇر كىن؟ ئەمىر مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس توغرا دەيدۇ. ھازىر قائىدە - يوسۇن سۈرۈشتۈرۈپ ئولتۇرىدىغان چاغ ئەمەس. ۋەھشىي ياۋ تاپ باستۇرۇپ كەلمەكتە. ئۇنىڭ ئۈستىگە خۇراسانغا سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىنىڭ يەرمىنى بىلەن كەلگىنىم يوق. شۇڭا سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراغا تىزلا نىسام قائىدە - يوسۇندىن چەتنىگەن بولۇپ قالماسمەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە بەربىر ئۇنىڭغا بەيئەت قىلمايمەن...»

ئۇ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ جاۋاب كۈتۈپ ئولتۇرغان مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاسقا قارىدى:

— ماقۇل، جانابلىرىنىڭ دېگىنىدەك بولسۇن.

— يەنە بىر گەپ، — دېدى مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس، — خان ئالىيلىرىنىڭ بىر پۈتى پالەچ بولۇپ قالغان. ھەرىكەت قىلىشى ئەپسىز. سالاملىرىغا ئورنىدىن تۇرۇپ جاۋاب قايتۇرالماس. لىقى مۇمكىن. شۇڭا زىنھار كۆڭۈللىرىگە ئالمىغايلا.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن ئوردىغا كىرىپ سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراغا تىزلىنىپ تۇرۇپ سالام بەردى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، قۇدرەتلىك خان ئالىيلىرىنىڭ ئەزىز تېنى سالامەت، بەخت - دۆلىتى زىيادە، تەخت - سەلتەنەتى ئامان بولغاي!

كىيىنىش، ياسىنىشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدىغان سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ياشىنىپ قالغىنىغا ۋە كېسەللىكىگە قارىماي بېشىغا قارا كۆرپە تۇماق كىيىپ، تۇماقنىڭ ئوڭ تەرىپىگە توز پېيى قىستۇرۇۋالغان، ئۇچىسىغا ئوتقاشتەك قىزىل يىپەك تون كىيىپ، بېلىنى ئالماس كۆز قويۇلغان ئالتۇن كەمەر بىلەن باغلىۋالغانىدى. ئۇ مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ سالامىنى سەل قىمىرلاپ قويۇپ ئىلىك ئالدى:

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام. ئورۇنلىرىدىن تۇرسىلا كۆرەگان جانابلىرى، — ئۇ مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ تىزلىنىپ تۇرۇپ بىلدۈرگەن ھۆرمەت - ئېھتىرامىدىن تولىمۇ مەمنۇن بولدى.

غانىدى. شۇڭا مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاسىقا قاراپ ئېغىز ئاچتى، —
كۆرەڭ جانابلىرىغا خانزادە بەدىئۇز زامان مىرزىنىڭ يۇقىرىسىدە.
دىن ئورۇن بېرىلگەي.

مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس ئىتتىك كېلىپ، مۇھەممەد
ھۈسەيىن كۆرەڭگەنى خانزادە بەدىئۇز زامان مىرزىنىڭ يۇقىرىسىدە.
دىكى تەختكە يېقىن جايدىكى كۇرسقا باشلىدى. سۇلتان ھۈسەيىن
بايقارانىڭ ئۆزىنى بۇ دەرىجىدە ھۆرمەتلەپ، ئوغۇللىرىنىڭ يۇقىرىسىدە.
رىسىغا ئولتۇرغۇزغانلىقىدىن تەسىرلەنگەن مۇھەممەد ھۈسەيىن
كۆرەڭگە ئۇنىڭغا تىزلىنىپ تۇرۇپ سالام بەرگىنىدىن كۆڭلىدە
مەمنۇن بولدى ۋە ئۆزىگە بۇ ئەقىلنى كۆرسەتكەن مۇھەممەد بۇ.
رۇندۇق بارلاسىقا رازىمەنلىك بىلەن قاراپ قويدى.

— بۈگۈن سەلتەنەت ئىشلىرىنى سۆزلەشمەيلى، — دېدى
سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا، — غىزا — شاراب تارتىڭلار. ئەزىز
مېھمىنىمىزدىن ئاۋۋال ھىرات قاندىسى بويىچە ھاردۇق سوراي.
لى.

شۇ ھامان بىكاۋۇل بەگ خىزمەتكارلارنى بۇيرۇپ، داستىخاندا.
غا ھەرخىل نازۇ نېمەتلەرنى تارتىشقا باشلىدى. ئارقىدىن سا.
قىيلار قەدەھلەرگە شاراب قۇيۇشقا كىرىشتى.
سۇلتان ھۈسەيىن بايقارانىڭ بۇ پەرمانى مۇھەممەد ھۈسەيىن
كۆرەڭگە سەل غەلىتە تۇيۇلدى.

«توۋا، بۇ نېمە قىلىق؟ كۈچلۈك ياۋ ئاللىقاچان ئىلكىگە
باستۇرۇپ كىرىپ بولغان تۇرسا، شۇ تاپتا ياۋغا قانداق تاقابىل
تۇرۇش ھەققىدە باش قاتۇرماي، بەخىرامان شارابخورلۇققا مەيلى
تارتىپ قالغىنى نېمىسى؟ كىشىلەرنىڭ ئۇنى خۇراسان تەختىگە
چىققاندىن بېرى ھەر كۈنى پىشىندىن كېيىن شاراب ئىچمەي
قويمىدۇ، دېگىنى راست ئىكەن — دە... ئاتىسى بۇنداق بولسا، ئو.
غۇللىرى قانچىلىك شارابخوردۇر؟...»

ئۇ كۆڭلىدىكىنى چاندۇرماسلىققا تىرىشىپ، تۆۋەن تەرىپىدە
ئولتۇرغان بەدىئۇز زامان مىرزىغا، مۇزەپپەر مىرزىغا قاتارلىق خانزادە.

لەرگە يەرنىڭ تېگىدىن نەزەر تاشلىدى.

كابۇل.

ئانىسى قۇتلۇقنىڭ خېنىمنىڭ كېسلى كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلىشىپ كەتكەنلىكى سەۋەبلىك، بابۇرنىڭ قولى ھېچ ئىشقا بارمايۋاتاتتى. ئۇنىڭسىزمۇ كۆڭلىنىڭ ئارامى يوق ئىدى. ھەئە، ئېغىر كۈنلەرنى بىر - بىرىگە ھەمدەم بولۇپ ئۆتكۈزگەن ئەمىر - سەركەردىلىرى كابۇلغا كەلگەندىن بېرى سىغشالمايۋاتاتتى. خۇ - سۇسەن ئىنىسى جاھانگىر مىرزا بىلەن باقى چاغانىيانى ئۇنىڭغا باش ئاغرىقى تېپىپ بېرىۋاتاتتى.

— ئانامنىڭ كېسلىگە راستتىنلا تاۋۇز شىپا قىلارمۇ؟ — سورىدى بابۇر ئالدىدا قول باغلاپ تۇرغان ھەكمىدىن.

— ھەسەبە^① كېسلىگە ئادەتتە قان ئالسا قلا شىپا قىلاتتى، — دېدى ھەكم، — لېكىن، خانىش ئايىمنىڭ كېسلىگە بۇ ئامالمۇ كار قىلمايۋاتىدۇ. خۇراسان تېۋىپلىرىنىڭ قالدۇرغان رىسالىلىرىدە ھەسەبەگە تاۋۇز شىپا قىلۇر دەپ يېزىلغانىكەن، شۇڭا تاۋۇز بەردۇق.

— ھازىر تاۋۇزنىڭ پىشىدىغان ۋاقتى ئەمەس، — دېدى بابۇر ئويلىغان ھالدا، — تاۋۇزنى نەدىن تاپتىڭلار؟

— كابۇلدا تاۋۇز ساقلايدىغان باققاللار بار ئىكەن.

— ياخشى بوپتۇ. يەنە باشقا دورا رىساللىرىنىمۇ ئاڭتۇرۇپ باققايلا.

— باش ئۈستىگە.

① ھەسەبە — بەدەندە ئۇششاق تاشما پەيدا قىلىدىغان بىر خىل كېسەل.

ھەكىم چىقىپ كەتتى.

ئەمدى سارايدا قاسىمبەگ قاۋچىن بىلەن بابۇر يالغۇز قالغا-
ندى.

— خوش، — دەدى بابۇر قاسىمبەگ قاۋچىنغا قاراپ، —
جاھانگىر مىرزىنىڭ رەنجىشىنىڭ سەۋەبى نېمىكەن؟

— سۈرۈشتۈرۈپ كەلسە تىلغا ئالغۇچىلىكى يوق بىر
ئىش، — دەدى قاسىمبەگ قاۋچىن، — ئالىيلىرىغىمۇ مەلۇملۇق.

جاھانگىر مىرزا غەزىنىدىن كەلگەن چاغدا پەرمانلىرىغا بىنائەن
ئىستىقبالىغا چىققانىدىم. يولدا كېلىۋېتىپ جاھانگىر مىرزا بۆ-

دۈنگە قۇش قويدى. قۇش بۆدۈنىگە چاڭگال سالىدىغان چاغدا نې-
مە ئۈچۈندۈر بۆدۈنە ئۆزىنى يەرگە ئۇردى. ئەتراپتىكى بەگلەر:

«ئالدىمۇ، ئالدىمۇ؟» دەپ سوراقتى. قۇشنىڭ بۆدۈنە ئوۋلىشى ئا-
دەتتىكى ئىش بولغاچقا، كەمىنلىرى تۈزلا قىلىپ: «دۈشمەن

شۇنچە ئاجىز تۇرسا، ئالماي قويامتى» دەپ جاۋاب بەردىم. شىرئە-
لى بەگ، يۈسۈپ بەگ ۋە پەھلۇل بەگلەر مېنىڭ بۇ گېپىمنى جا-

ھانگىر مىرزاغا باشقىچە چۈشەندۈرگەن چېغى. شۇنىڭغا رەنجىپ
قاپتىمىش.

— جاھانگىر مىرزانىڭ بۇرنىغا پەقەتلا سۇ كىرمىدى، —
دەدى بابۇر كۆڭلى يېرىم بولغان ھالدا، — ھەردائىم ئەتراپىدىكى

بەگلەرنىڭ پىتىنىسىگە ئىشىنىدۇ.

— شۇنداق ئالىيلىرى. شىرئەلى بەگنىڭ نىيىتى دۇرۇس
ئەمەس. كابۇلدىكى بارلىق پىتنە - پاسات شۇنىڭدىن چىقىۋاتىدۇ.

خۇپىيەلىرىمىزنىڭ تىڭتىڭلاپ بىلىشىچە، ھازىر مۇشۇنى باھانە
قىلىپ جاھانگىر مىرزانى قېچىشقا قۇترىتىۋاتقۇدەك.

«ئۆز ۋاقتىدا ئۇزۇن ھەسەن، ئەھمەد تەنەللەرنىڭ پىتىنىسى
ۋە قۇترىتىشى سەۋەبىدىن پەرغانە ۋادىسىدىن ئايرىلغانىدىم. ئەمدى

كابۇلدىمۇ بۇ پاجىئەلەرنىڭ تەكرارلىنىشىغا ھەرگىز يول قويماي-
مەن. شىرئەلى بەگنى شۇنداق جازالايكى، باشقا پىتنىچىلەرگە

قاتتىق ئىبرەت بولسۇن»

بابۇر جەھلى بىلەن ۋارقىردى:

— مەرغەزەب!

ساراينىڭ ئىشىك تۈۋىدە تۇرغان جاللاتلارنىڭ باشلىقى ئال
دىراپ دېگۈدەك كىرىپ كەلدى:

— لەببەي پادىشاھ ئالىيلىرى!

— شىرئەلى بەگ پىتنە تارقىتىپ، قۇتراتقۇلۇق قىلغانلىقى

ئۈچۈن دەرھال كاللىسى ئېلىنىپ، مال - مۈلكى مۇسادىر قىل-
لىنىسۇن! ئائىلە تاۋابىئاتى كابۇلدىن ھەيدەپ چىقىرىلسۇن!

قاسىمبەگ قاۋچىن بابۇرنىڭ شىرئەلى بەگنى ئۆلۈمگە بۇي-
رۇشىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەندى. ئۇنىڭ بۇ پەرماندىن تو-
لىمۇ ئەپسۇسلاندى. ئەمما توسۇشقا ئامالسىز قالدى. شۇ تاپتا ئۇ
شىرئەلى بەگنىڭ ئۆلۈمىگە ئۆزى سەۋەبچى بولغاندەك تۇيغۇغا كې-
لىپ قالغاندى. ساراينىڭ ئىچىدە بىر پەس تىمتاسلىق ھۆكۈم
سۈردى.

— پادىشاھ ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغاي، باقى چاغانىيانى جا-
ئابىلىرى كۆرۈشۈشكە ئىجازەت سورايدۇ.

بابۇرنىڭ غەزىپى تېخىچە بېسىلمىغاندى.

— كىرسۇن! — دېدى ئۇ قاپىقنى تۈرۈپ.

ئادەتتە بابۇرنىڭ ئالدىغا بەخىرامان كىرىپ چىقىدىغان باقى
چاغانىيانى شۇ تاپتا نېمە ئۈچۈندۇر تولىمۇ ئېھتىياپچان كۆرۈنەت-
تى، كۆزلىرىدىن ئاللىقانداق بىر تەشۋىش ئەلەڭگىتتى.

«شىرئەلى بەگنىڭ ئىشىدىن ئاللىقاچان خەۋەر تېپىپ بو-
لۇپتۇ - دە، باشتىلا ئۆزىنى سورىشى كېرەك ئىدى.»

قاسىمبەگ قاۋچىن خىيال قىلغۇچ باقى چاغانىيانىغا يەر تې-
گىدىن قاراپ قويدى.

بابۇر باقى چاغانىيانىغا قاپىقنى تۈرۈپ، بىر پەس قاراپ
تۇرغاندىن كېيىن ئېغىز ئاچتى:

— خوش؟

بابۇرنىڭ ئەلپازىنى كۆرۈپ، ئەپسىز ۋاقىتتا كېلىپ قالغان.

لىقنى ھېس قىلغان باقى چاغانىيانى دەماللىققا ئېغىز ئېچىشقا پىتىنالماي تۇرۇپ قالدى. ئەمدى بولغاندا گەپ قىلمايلا چىقىپ كېتىشنىڭ ئورنى يوق ئىدى. ئاخىر ئۆزىنى خاتىرجەم تۇنۇشقا تىرىشىپ ئېغىز ئاچتى:

— قۇدرەتلىك شاھىمىزدىن بۇرناكۇنى سۇنغان ئىلتىما- سىمنىڭ جاۋابىنى ئالاي دەپ كەلدىم.

بابۇر ئۇنىڭ كۆزىگە يالت ئېتىپ قارىدى. باقى چاغانىيانى بابۇرنىڭ تىكىلىپ قاراشلىرىغا بەرداشلىق بېرەلمەي، كۆزىنى ئەپقەچىشقا مەجبۇر بولدى.

«ئەمدى ئۇنىڭ نازلىنىۋېرىشلىرىگە يول قويسام بولمايدۇ. ماڭا قوشۇلغاندىن بېرى ئۇنىڭغا كۆپ يول قويدۇم. ساداقەتمەن پېشقەدەم ئەمىرىم قاسىمبەگ قاۋچىندىنمۇ يۇقىرى مەرتىۋە بېرىپ ئەتىۋارىنى قىلدىم. ھەرقانداق گىشتا رايىغا باقتىم. تۈرلۈك ئە- دەپسىزلىك ۋە يامان خۇيىنى كۆرمەسكە سالىدىم. باشقا ئەمىر - سەركەردىلەرنى كۆزگە ئىلمىسىمۇ، ئۇلار بىلەن ئەپ ئۆتمىسىمۇ مەيلى دېدىم. ھەتتا ھەددىدىن ئېشىپ ھەر كۈنى ئىشكى ئالدىدا ناغرا چالدۇردى. گەرچە بۇ خان - سۇلتانلارغا خاس ئىمتىياز ۋە ئادەت بولسىمۇ، باشقا ئەمىرلەر نارازى بولۇپ، ئەرز قىلىپ كەل- سىمۇ يەنىلا سالاۋات قىلدىم. ئەمدى ئۇنىڭغا ھەرگىز يالۋۇرماي- مەن. ئۇنداق ئەركىلەشلىرىنى كۆتۈرمەيمەن. ئۇنىڭغا ئوردا ئىشك- ئاغىلىقىدىن تارتىپ كابۇل شەھىرىنىڭ ھاكىملىقىغىچە، لەشك- رىي دىۋانىنىڭ ھەززارلىقىدىن تارتىپ چاغداۋۇللۇقىغىچە بېرىد- غان ھوقۇق - مەرتىۋىلەرنىڭ ھەممىسىنى بەردىم. ھەتتا تامغا بېجىنى باشقۇرىدىغان يۇقىرى كىرىملىك ئىمتىيازنىمۇ تۇتقۇز - دۇم. قىلغان - ئەتكەنلىرىنى يۈزىگە سالىمىدىم. يېتەر ئەمدى شۇنچىلىك قىلغانلىرىم. يولدا قوشۇلغان ھەمراھ راستتىنلا ھەمراھ ئەمەسكەن...»

— جانابلىرىنىڭ ئارزۇسىنى رەت قىلىۋەرسەممۇ بولماس، — دېدى بابۇر تەمكىنلىك بىلەن، — ھازىردىن باشلاپ سىلىگە ئى-

جازەت بېرىلدى. شەرت شۇكى، بىرىنچىدىن، ئوندىن ئارتۇق نۆ-
كەرنى ھەمراھ قىلمايدىلا. ئىككىنچىدىن، ھىندىستاندىن باشقا
تەرەپكە بارمايدىلا. خوش، ئەمدى چىقىپ كەتسە يولىدۇ.
باقى چاغانىيانى بابۇرنىڭ ئۆزىگە بۇنداق شەرت بىلەن ئىجرا-
زەت بېرىشىنى ئويلاپمۇ باقمىغانىدى.
— پادىشاھ ئالىيلىرى ئامان بولسىلا، — دېدى ئۇ تاتارغان
ھالدا.

«ئۆزۈڭگە ئۆزۈڭ قىلدىڭ!» — دېدى بابۇر كۆڭلىدە.

قاسىمبەگ قاۋچىن باقى چاغانىيانىڭ ئارقىسىدىن مەس-
خىرىلىك قاراپ قويدى.

— پەرمانىمىز خاتا بولمىغاندۇ ئەمىر جانابلىرى؟ — سورد.

دى بابۇر.

— يوقسۇ، ھەركىم قىلسا ئۆزىگە قىلىدۇ. ھېلىمۇ ئۇنىڭغا
قىلغىنىدىن ئارتۇق ھىممەت كۆرسەتكەندىلە، ئۆزىنى بىلەلمەي
قالدى.

— ئۇنىڭغا بارار يېرىنى كۆرسىتىپ بەرمىسەم، دەرگاھ-
مىزدىن كېتىۋېلىپ ياكى جاھانگىر مىرزىنى ئازدۇرۇشى ياكى
شەيباقنىڭ قېشىغا بېرىپ، بىزگە ساتقىنلىق قىلىشى مۇمكىن.
ھە راست، شەيباق تەرەپتىن مەلۇمات بارمۇ؟

— مەلۇمات بار ئالىيلىرى. شەيبانخان ھازىر خارەزمنى
قائمۇقات ئىسكەنجىگە ئالغان بولسىمۇ، خارەزىم ھاكىمى چىن
سوپى جان پىدالىق بىلەن قارشىلىق كۆرسەتكەنلىكى ئۈچۈن، تې-
خىچىلا خارەزمنى ئېلىشقا مۇۋەپپەق بولالماپتۇدەك. مۇھەممەد
ھۈسەيىن كۆرەگان جانابلىرى ھىراتتا ئىكەن. بەلكىم پات يېقىندا
سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرى بىلەن شەيبانخاننىڭ مۇقا-
بىلىسىگە لەشكەر تارتىپ بېرىشى مۇمكىن.

— كابۇلدىكى پىتنە - پاساتلارمۇ ھەرھالدا بېسىققان بول-
دى. ئەمدى بىزمۇ دىققىتىمىزنى شەيباققا ئاغدۇرايلى. ئول مۇنا-
پىقنى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرىغا يالغۇز تاشلاپ قويدى.

ساقمۇ بولماس. ئاڭلىسام، بايقارا ئالىيلرىنىڭ بىر پۇتى پالەچ بولۇپ قاپتۇدەك.

— كەمىنلىرىمۇ شۇنداقراق ئاڭلىدىم.

شۇ ئەسنادا ئۆڭسۆلى ئۆچكەن چاپارمەن سارايدا ئۈسۈپلا كىردى:

— گۇناھىمدىن ئۆتكەيلا ئالىيلرى، ۋالىدەئى بۇزىرۇك نە - پەستىن قالدى.

ئانىسىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى بابۇرغا خۇددى بېشىدا چاقماق چاققاندىك تەسىر قىلدى. چاپارمەندىن يەنە گەپ سوراشقا رايى بارماي ئۆزىنى سىرتقا ئاتتى.

— يۈرىكىمنى يېرىپ چىققان ئوغلۇمنىڭ ئەھۋالى شۇ تۇر - سا، ئول دىيانەتسىز شاھىبىكخاندىن رەنجىپ نېمە قىلاي، ئۇنىڭ ئۈستىگە سۆيۈملۈك نەۋرە قىزىم خانزادە خېنىمنى ئۇنىڭغا ئۆز رازىلىقىمىز بىلەن بەرگىنىمىز يوق. ئول نىكاھ ئامالىنىڭ يوقلۇ - قىدىن ئاشۇنداق روياپقا چىقىپ قالغان. تەربىيە كۆرمىگەن سەھىرالىق دېگەن بەرىبىر بەدەۋىيلىكىنى قىلىدىكەن. مېنى خۇددى تىلەمچىنى ھەيدىگەندەك دەرگاھىدىن قوغلىدى. بىچارە نەۋرە قى - زىم خانزادە خېنىم بىر كۆزى ياش، بىر كۆزى قان يىغلاپ قالدى. تەڭرى ئاشۇنداق ئادەمگىمۇ پەرزەنت ئاتا قىلىدىكەن. چەۋرەم خۇررەم شاھ ئاجايىپ تاتلىق بالا بولۇپتۇ دېسىلە. ئول شاھىبىك - خان يول قويغان بولسا ئىدى، ئانا - بالا ئىككىسىنى بىللە ئېلىپ كېلەتتىم. ئاۋۇ كۈيۈئوغلۇم بولمىش تۆمۈر سۇلتان ئاتىسى شا - ھىبىكخاندىن بەتتەر خۇمپەر ئىكەن. قىزىم دۆلەتسۇلتان مەلىكە بىلەن زىنھار كۆرۈشتۈرمىدى. يەنىلا كۈيۈ ئوغلۇلۇقىنى سىلى يەتكۈزدىلە بالام.

ياشىنىپ قالغان بۇزىرۇك خانىش شاھ بېگىمنىڭ يول بويى

قاقشىغىنى قاقشىغاندى. ئۆزىنى ئاقسۇدا تاشلاپ قويۇپ، يەتتە - كەنتكە كېتىۋالغان ئوغلى سۇلتان مەھمۇد خاندىن رەنجىيىتى. قىلچىلىك ھۆرمىتىنى قىلماي يېنىدىن قوغلىۋەتكەن شەيبانى خاننى قاراغايىتى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن بۇ ياشىنىپ قالغان قېيىنئانىسىغا ئامالنىڭ بارىچە تەسەللى بېرىشكە، كۆڭلىنى ياساشقا تىرىشاتتى.

ھەئە، شاھ بېگىم ئاقسۇدىن يولغا چىقىپ پەرغانە تەۋەسىگە كەلگەندە، ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇپ بىللە كەلگەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئۇنىڭ شەيبانىخاننىڭ قېشىغا بارماقچى بولغانلىقىنى بىلدۈرۈپ، لىپ ئەندىجاندا قېلىپ قالغاندى. شاھ بېگىم ئۇنى كۆپ زورلىدى. ماي ئۇدۇل شەيبانىخاننىڭ قېشىغا كەلگەندى. شۇ كۈنلەردە ئاخسىدىكى جەڭدە ئەسىرگە چۈشكەن قول ئاستىدىكى سەركەردىلەر - نىڭ ئۆلتۈردىغىنىنى ئۆلتۈرۈپ، زىندانغا سولايدىغانلىرىنى سولاپ، قوشۇنىنى بىر قېتىم ياتلاردىن تازىلىغان شەيبانىخان تۇيۇقسىز پەيدا بولۇپ قالغان شاھ بېگىمدىن خۇدۇكىسىرىدىمۇ ياكى ئۇنى يېنىدا ئېلىپ قېلىشنى خالىمىدىمۇ ئەيتاۋۇر، يوقىلاڭ باھا - نە - سەۋەبلەر بىلەن يېنىدىن قوغلىغاندى. شاھ بېگىم شۇ مېڭىشىدا ئۇدۇل ھىراتقا يېتىپ كەلگەندى. گەرچە سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئۇنىڭغا كاتتا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ كۈتۈۋالغان بولسىمۇ، ئەمما شاھ بېگىمنىڭ كۆڭلى كابۇلنى، نەۋرىسى بابۇرنى خالاپ قالغاندى. ھىراتقا كەلگەندىن بېرى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارانىڭ خانزادىلىرىنىڭ ئىناقسىزلىقىنى كۆرگەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانمۇ قاتتىق ئۈمىدسىزلەنگەندى. شۇڭا قېيىنئانىسىنى كا - بۇلغا قوغداپ بېرىش باھانىسى بىلەن سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراندىن ئىجازەت سورىغاندى. شۇ كۈنلەردە ئۇلار كابۇل يولىدا ئىدى. شاھ بېگىم ئۆزى بىلەن بىللە چوڭ قىزى مېھرىنىڭ خېنىمىدە - مۇ ئېلىۋالغاندى.

ئۇ ياشىنىپ قالغان بولغاچقا ئاتتا ئۇزاق ئولتۇرالمىيىتى. كابۇل يولى تاغلىق، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوڭغۇل - دوڭغۇل بولغاچقا

مەپە ماڭالمائىتى. كۆپىنچە تۆگىگە جايلاشتۇرۇلغان كاجوۋ^①دا ئولتۇراتتى. شۇڭا تۆگىنىڭ رايىغا بېقىپ يول ئاۋۇمايتتى.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەڭ قېيىنئانىسىدىن شەيبانخان-نىڭ ھەرىمىدە خانزادە خېنىمغا ھەمراھ بولۇپ قالغان ئىككى قىزنىڭ ئەھۋالىنى بىرقانچە قېتىم سوراڭنى كۆڭلىگە پۈككەن بولسىمۇ، شەيبانخاننىڭ ئىسمىنى ئاڭلىسىلا قېيىنئانىسىنىڭ چېچىلىپ قالىدىغانلىقىنى پەملەپ بۇ توغرىدا ئېغىز ئاچمىغانىدى. مېھرىنىڭار خېنىم بولسا مەجەزى يوقمۇ ياكى سەپەر ھاردۇقى يەتتىمۇ ئەيتاۋۇر، بىر ھەپتىدىن بېرى كاجوۋدىن چۈشەي دېمەيتتى. بۈگۈن ئۇ ئاخىر تۆگىدىن چۈشۈپ ئاتقا مىندى.

— ئىنىم سۇلتان ئەھمەدخان ئالىلىرى قازا قىلغاندىن كېيىن، ئىنىم سۇلتان مەھمۇدخان ئالىلىرى بىلەن ئىنىلىرى سەيىد مۇھەممەد مىرزا ئوتتۇرىسىدا ئارازچىلىق پەيدا بولدى، — دېدى مېھرىنىڭار خېنىم ئاقسۇدىكى ئەھۋاللارنى سۆزلەپ بېرىپ، — بۇ چاغدا ئىنىم سۇلتان مەھمۇدخان جىيەنىمىز خانزادە مەنسۇرخانغا قورساق كۆپۈكى بولۇپ تۇرغانىكەن. شۇڭا سەيىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ مىرزا ئابابەكرىگە جازا يۈرۈش قىلىش ئىلى-تىماسىنى قوبۇل قىلمىدى ھەمدە يامانلىغان ھېسابتا يەتتەكەنتكە كەتتى. سەيىد مۇھەممەد مىرزا بىزنى قوغداپ پەرغانە ۋادىسىغا يەتكۈزۈپ قويدى. بۇ چاغدا سىلىنىڭ خۇراسانغا، خانزادە سەئىد-خاننىڭ تۇرپانغا قاچقانلىق ھەمدە شاھبېكخاننىڭ قول ئاستىدە-كى ئەسىرگە چۈشكەن سەركەردىلەردىن گاهلىرىنى ئولتۇرۇپ، گاهلىرىنى زىندانغا سولغانلىق خەۋىرى ئاڭلاندى. سەيىد مۇ-ھەممەد مىرزا ئانامغا: «سىلى بىلەن بىللە شەيبانخاننىڭ دەرگاھىغا بارسام، ئاغامدىن ئالالمىغان ئۆچىنى مەندىن ئېلىشى، ھەتتا جې-نىمغا قەست قىلىشى مۇمكىن. شۇڭا مەن ئەندىجان، ئاخسى، ئوش، ئۆرەتۆپىدىكى بەگ — تۆرىلەر بىلەن سۆزلىشىپ، پەرغانە ۋادىسىدا ئىسيان قىلىشقا ھازىرلىق كۆرەي» دەپ قېپقالدى.

① كاجوۋ — تۆگىنىڭ ئۈستىگە جايلاشتۇرۇلغان تەختىراۋان.

— مەلىكە خانزادە خېنىمغا ھەمراھ بولۇپ ئىككى قىزىم قېپقالغانىدى. تابۇگۈنگىچە ئۇلارنىڭ خەۋىرىنى ئالالمىدىم، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان.

— تېخى سىلنى ئۇلارنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار ئوخشاپتۇ دەپ ئويلاپتىمەن، — دېدى مېھرىنگار خېنىم، — ئۇلار بىلەن كۆرۈشتۈم. ئوبدان تۇرۇپتۇ. شاھبېكخان چوڭ قىزلىرى ھەبىبە سۇلتان خېنىمنى مەرھۇم ئىنىسى مەھمۇد سۇلتاننىڭ ئەمىزىسى دىسى ئابدۇللاخانغا چوڭ ھەشەم بىلەن نىكاھلاپ بېرىپتۇ. ئەسلىدە

دە كىچىك قىزلىرى گەۋھەرشاد خېنىمنى بىللە ئېلىپ كېلەيلى دېگەندۇق. لېكىن ئەمىر جانۋاپا بەگ: «گەۋھەرشاد خېنىمنى كىچىك ئوغلۇم مىرزا يارۋاپاغا نىكاھلاپ بېرىپ، بالا قىلىۋالغۇم بار» دەپ ۋالدىمگە يالۋۇرۇپ تۇرۇۋالدى. ھەتتا: «بۇ مۇددىئايىمنى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان جانابلىرى بىلىسىمۇ، چوقۇم رازىلىق بېرەتتى. كۆرەگان جانابلىرى بىلەن ئوتتۇرىمىزدا چوڭقۇر دوست-لىق بار. پەرزەنتىمىزنىڭ نىكاھى بىلەن دوستلۇقىمىز تۇغ-قاندارچىلىققا ئۆزگەرسە» دەپ تەڭقىسلىقتا قويۇپ تۇرۇۋالغاچقا، ۋالدىم ئىلاجىسىز ماقۇللۇق بىلدۈردى. ئەمما شاھبېكخان بىزنى كېتىشكە مەجبۇرلاپ تۇرۇۋالغاچقا، تويىنى كۆرۈشكە نېسىپ بول-مىدى.

قىزلىرىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىر ئاز خاتىرجەم بولدى.

«شەيبانىخان نېمە سەۋەبتىن ئىنىسىنىڭ ئوغلىغا قىزىمنى ئېلىپ بېرىش نىيىتىگە كەلگەندۇ؟ ئەمىر جانۋاپا بەگنىڭ يەت-كۈزگەن مەلۇماتىدىن قارىغاندا، خېلى كۆپ ئەمىرلەر ئاغزىدىن چىقىرىلمىغىنى بىلەن مەھمۇد سۇلتاننىڭ تۇيۇقسىز ئۆلۈمىنى ئاغىسى شەيبانىخاندىن گۇمانلىنىدىكەن، ئۇل ھىيلىگەر شەيبانە-خان ئاشۇ گۇماننى تۈگىتىش ئۈچۈن مۇشۇ چارىنى ئويلاپ تاپقان-مىدۇ. — يا؟ نېمىلا بولمىسۇن قىزىم ئامان — ئېسەن ئىكەن. ئا-دۇللا مىرزا مەرھۇم دادىسىغا ئوخشاش دوستلۇقنىڭ قەدرىگە يې-

تىدىغان، مەرد، راستچىل، جىگەرلىك يىگىت. قىزىم ئۇنىڭ ھە -
رىمىدە ھەرگىز خورلۇق تارتىپ قالمايدۇ. كىچىك قىزىمغا ئەمىر
جانۋاپا بەگنىڭ ئاتىدارچىلىق قىلغىنىمۇ ياخشى بوپتۇ. بەلكىم
ئوتتۇرىمىزدىكى دوستلۇقنى كۆزلەپ شۇ نىيەتكە كەلگەندۇ. ئوغ -
لى يارۋاپا بەگ قانداقراق يىگىت بولغاندۇ؟ ئىشقىلىپ ياراتقان ئىد -
گەم قىزلىرىمنىڭ بەختىنى بېرەر. ئىنىم سەيپىد مۇھەممەد
مىرزىنىڭ پەرغانە ۋادىسىدا ئىسيانغا نىيەت باغلىغىنى ياخشى
بوپتۇ. ئۇنىڭ بىلەن بىر ئامال قىلىپ ئالاقىلەشسەم ياخشى بولات -
تى. نۆكەرلىرىمدىن بىرىنى پەرغانىگە ئەۋەتەيمىكىن. لېكىن، ئۇ
ئىنىمنى قانداق تاپار؟ ئىنىم ھازىر پەرغانە ۋادىسىدا ھەرگىزمۇ
ئاشكارا ھەرىكەت قىلالمايدۇ. بولدىلا، ھازىرچە كابۇلغا باراي. قال -
دى ئىشلارنى بابۇر پادىشاھ بىلەن كۆرۈشكەندە مەسلىھەت قىلار -
مەن. كىم بىلىدۇ، ئىنىم بابۇر پادىشاھ بىلەن ئالاقىلەشتىمۇ تې -
خى؟ ياكى خانزادە سەئىدخان بىلەن ئالاقىلەشكەندۇ...»

ئۇلار كابۇلغا قۇتلۇقنىڭ خېنىمنىڭ قىرغى نەزىرىگە ئۇل -
گۈرۈپ يېتىپ كەلدى. بابۇر مومىسى بىلەن ھامىسىنىڭ ئېتەك -
لىرىنى سۆيۈپ، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن قۇچاقلىشىپ
كۆرۈشتى. شۇنىڭ بىلەن قۇتلۇقنىڭ خېنىمنىڭ ھازىسى قايتا
باشلاندى.

بابۇرنىڭ خىيالىنى بۆلۈۋەتمەسلىك ئۈچۈن بىرئاز ساقلاپ
تۇرغان مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئۆزىنىڭ كەلگەنلىكىدىن
بېشارەت بېرىپ يۆتىلىپ قويدى.

— كەلسىلە جانابلىرى، — دېدى خىيالىدىن باش كۆتۈرگەن
بابۇر ئۇنىڭغا يېنىدىن جاي كۆرسىتىپ ۋە تاپسىدا قول باغلاپ
تۇرغان ھۆدەپچىگە قارىدى، — قاسىمبەگ قاۋچىغا چاپارمەن
ماڭغانىمى؟

— كېلىدىغان ۋاقتى بولدى ئالىيلرى.
 ھۆدەيچىنىڭ جاۋابى ئاخىرلىشىپ بولغۇچە، ساراي ئىشىدە قاسىمبەگ قاۋچىنىڭ بەستلىك گەۋدىسى كۆرۈندى.
 مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن بابۇرنىڭ قاسىمبەگ قاۋچىنى بىلەن ئۆزىنى خاس چاقىرغىنىنى بىلىپ، مەسلىھەتلىشىدىغان مۇھىم ئىش بارلىقىنى پەملىدى.

«ئۇ ئاخىر ھىرانقا بېرىش قارارىغا كەلگەن ئوخشايدۇ. ھېلىمۇ بۇ ئىش قۇتلۇقىنىڭ خېنىمنىڭ ۋاپاتى بىلەن خېلىلا كېچىكتى. سۇلتان ھۈسەيىن بايقارانىڭ بابۇر پادىشاھنى شەيبانخاننىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىشقا تەكلىپ قىلىپ مەكتۇپ ئەۋەتكەندە گە بىرنەچچە ھەپتە بولۇپ قالغاندى...»

— ئىككىلىرىنى تەرەپبالا چاقىرتىشىمىدىكى مەقسەت، — دېدى بابۇر مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ خىيالىنى بۆلۈپ، — بايىلا جاھانگىر مىرزىدىن چاپارمەن كەلدى. سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلرى شەيبانخانغا قارشى لەشكەر تارتىپ بابا ئىلاھغا كەلگەندە تەڭرى رەھمىتىگە كېتىپتۇ.

بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن قاسىمبەگ قاۋچىنى ئەندىكەن ھالدا بىر — بىرىگە قارشىۋالدى ۋە تەڭلا قول كۆتۈرۈپ سۇلتان ھۈسەيىن بايقارانىڭ روھىغا ئاتاپ قىسقىلا دۇئا قىلدى:

— قالۇ ئىننالىللاھى ۋە ئىننا ئىلەيھى راجىئۇن، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىنى.

— ئاللاھتىن كەلگەن قازا ئوقىغا قالدۇر يوقتۇر، بالاغا سەۋر، قازاغا رىزا دەپتىكەن. كۆڭۈللىرىنى يېرىم قىلمىسلا ئالىيلرى، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان، — شەيبانخان چىن سوپىنى ئۆلتۈرۈپ خارەزىمنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، قىشنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن سەمەرقەنتكە قايتىپتۇ دەپ ئاڭلىۋەدەم. چاققانراق بولمىساق ھىراتنى ساقلاپ قالماقمۇ تەس بولۇپ

قالمىسۇن يەنە.

— ئانام رەھمىتىنىڭ مۇسەبىتى بىلەن بولۇپ، ھىراتقا بېرىش ئىشىغا تولىمۇ سۇسلۇق قىلغانىكەنمەن، — دېدى بابۇر ھەسرەتلەنگەن ھالدا، — ئەسلىدە بايقارا ئالىيلىرىنىڭ ھەمدەم بولۇش تەكلىپىنى تاپشۇرۇپ ئالغان ھامانلا يولغا چىقساق بوپتىدەكەن. چۈنكى، ئۇلۇغ بوۋىمىز ئەمىر تۆمۈر كۆرەگاننىڭ نەۋرىلىرىدىن بولمىش سۇلتان ھۈسەيىن بايقارادەك چوڭ پادىشاھ ئەتراپىغا ھەممە ئوغۇللىرىنى ۋە بەگلىرىنى يىغىپ شەيپاقتەك دۈش-مەنگە قارشى يۈرۈش قىلماقچى بولغاندا باشقىلار ئاياغ بىلەن بارسا سا بىزنىڭ باش بىلەن بېرىشىمىزغا، باشقىلار تاياق بىلەن بارسا بىزنىڭ تاش بىلەن بېرىشىمىزغا توغرا كېلەتتى.

— ھېلىھەم كېچىكمەيمىز ئالىيلىرى، — دېدى قاسىمبەگ

قاۋچىن.

— توغرا ئېيتتىلا، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان، — شول تاپتا مەرھۇم سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرىدىننىڭ مۇسەبىتىدىن شەيبانىخان ئاللىقاچان خەۋەر تېپىپ بولدى. چاققان بولمىساق پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ھىراتقا لەشكەر تارتىشى مۇمكىن. ناۋادا شۇنداق قىلىدىغان بولسا، ھىرات خەتەردە قالىدۇ. گەرچە خۇراساننىڭ خىللانغان سەركەردە — لەشكەرلىرى ھىراتقا توپلانغان بولسىمۇ، ئەمما مەرھۇم بايقارا ئالىيلىرىنىڭ خانزادىلىرى ئوتتۇرىسىدا ئىتتىپاقلىق، بىرلىك يوق. مەرھۇم خان ئاتىسى ھايات ۋاقتىدىمۇ ئول خانزادىلەرنىڭ پۇرچىقى پىششىمايتتى. ئەمدىلىكتە تەپرىقچىلىك تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقىشى مۇمكىن.

— جاھانگىر مىرزىنىڭ مەكتۈپىمۇ شۇ خۇسۇستا يېزىلىپتۇ، — دېدى بابۇر ئالدىدىكى خەتنى ئىگىكى بىلەن ئىمما قىلىپ، — ئىككىلىرى كۆرۈپ بېقىشىسلا.

خەتنى ئاۋۋال قاسىمبەگ قاۋچىن، ئاندىن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئوقۇدى.

«... سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرى ئۈشۈبۇ كۈز -
لەردە بۇ تۇراقسىز ئالەمدىن ئاخىرەت سارىيىغا بۇرۇپ كىر-
تىپتۇ. كۆڭلۈمگە شۇنداق بىر ئىش كېلىۋاتىدۇكى، مۇشۇ
مەھەللەدە سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرىنىڭ خانزادىلى-
رى بىلەن كۆمەكلەشسەك، مۇھىم ئىشلىرىمىزنىڭ ئەمەلگە
ئېشىش ئېھتىماللىقى بار. كەمىنە ئىنىلىرى سىلىنىڭ
ئىجازەتلىرىنى ئالمايلا ھىراتقا ماڭغاچ تۇردۇم. بەلكىم تېز -
رەك يولغا چىقسىلا ئارقامدىن يېتىشىۋالالايدىلا...»

يۇقىرىقى مەزمۇنى ئىككى نۆۋەت ئوقۇپ چىققان مۇھەممەد
ھۈسەيىن كۆرەلگەن كۆڭلىدە جاھانگىر مىرزىغا قايىل بولۇپ قال-
دى.

«جاھانگىر مىرزىنى تەدبىرسىز، ھاماقەت، سەلتەنەت ۋە
لەشكىرىي ئىشلارغا ئانچە ئېپى يوق دەپ خاتا چۈشەنگەن ئىكەن-
مەن. تېخى يېقىندا بابۇر پادىشاھ بۇ ئىنىسى ئۈستىدىن شىرئەلى
بەگ قاتارلىق بىر قىسىم سەركەردىلەرنىڭ پىتىنىسىگە ئىشىنىپ،
يەنە تەپرىقچىلىك قىلىشقا ئۇرۇندى، ئۇنى چۆچۈتۈپ، پىتىنىچە -
لەرگە ئىبەرەت قىلىش ئۈچۈن، شىرئەلى بەگنىڭ كالىسىنى چاپ-
قۇزسام مەندىن رەنجىپ غەزنىگە بېرىۋالدى، دەپ داتلاپ بەرگەند -
دى. قارىغاندا، جاھانگىر مىرزىمۇ ئۇنچە ھاماقەت ئەمەسكەن. مانا
ئاغىسى ئالدىرىمىغانغا ئالدىراپتۇ. ھە راست، بابۇر پادىشاھ نې -
مىشقا ھىراتقا بېرىشقا ئالدىرىمىغان بولغىدى. ئانىسى قۇتلۇق -
نىگار خېنىمنىڭ مۇسبىتى بىر باھانە. بۇنىڭدا چوقۇم باشقا
بىر سەۋەب بار...»

— جاھانگىر مىرزا ئالدىراشچۇلۇق قىلىپ قويۇپتۇ، — دېدى
بابۇر ئارىدىكى جىمجىتلىقنى بۇزۇپ.

— قانداق دەيدىلا ئالىيلىرى؟ — سورىدى مۇھەممەد ھۈسە -
يىن كۆرەلگەن ئەجەبلىنىپ.

— سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرى بۇ نۆۋەت بىزگە

ھۆرمەت — ئېھتىرام ئىبارىلىرىنى ئىشلىتىپ تەكلىپ ئەۋەتكىنى بىلەن، ئىلگىرى بىرقانچە نۆۋەت پەرمان تەرىقىسىدە مەكتۇپ ئەۋەتكەنىدى. بۇ نۆۋەت تەكلىپنى تاپشۇرۇپ ئېلىپ ئالدىراپ — تېنەپ بارسام، ئۆزىنى يەنە چوڭ تۇتۇپ، مېنى كۆزگە ئىلماسىد — قىدىن ئەندىشە قىلغانىدىم. مانا ئەمدى كۈتمىگەندە قازا قىلىپتۇ. خانزادىلىرىنىڭ ئەھۋالى، خۇي — پەيلى بولسا بىزگە قاراڭغۇ. مۇشۇنداق شارائىتتا ھىراتقا بارساق، ئۇل خانزادىلەر بىزدىن ئەندىشە قىلىپ قالارمىكىن دەيمەن. شۇڭا ئۇلاردىن قايتا تەكلىپ كەلگەندىن كېيىن، ئاندىن بارايلمىكىن دەپ ئويلىۋىدىم.

«ھە، بابۇر پادىشاھنىڭ ھىراتقا بېرىشقا ئالدىرىماسلىقىدىكى سەۋەب مۇشۇ ئىكەن — دە...»

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بابۇرغا قارىدى:

— جاھانگىر مىرزا يولغا چىقىپ بولغان بولسا، ساقلاپ تۇرمايلى ئالىپلىرى. دەرھال يولغا چىقساق ئارقىسىدىن يېتىشىد — ۋېلىشىمىز مۇمكىن.

— ئەمدى شۇنداق قىلمايمۇ چارە يوقتەك قىلىدۇ، — دېدى بابۇر بىر قارارغا كېلىپ، — ناۋادا جاھانگىر مىرزانىڭ ئارقىدىن يېتىشىۋالساق، خانزادىلەردىن تەكلىپ كەلگۈچە ھىراتقا بارماي ساقلاپ تۇرارمىز، يېتىشىلمەي قالساق، ھىراتتا كۆرۈشمەي ئامالسىز يوق.

— جاھانگىر مىرزانى ساقلاپ تۇرۇشقا بۇيرۇپ چاپارمەن ماڭغۇزامدۇق — يا؟ — سورىدى قاسىمبەگ قاۋچىن.

— ھاجەتسىز، — دېدى بابۇر، — جاھانگىر مىرزانىڭ خۇبى سىلىگىمۇ ئايان. ئۇنىڭ ماڭا بولغان رەنجىشى تېخى بېسىلغىد — نى يوق. بۇنداق چاغدا چاپارمەن ماڭغۇزسام يەنە خاتا چۈشىنىپ قېلىشى مۇمكىن.

قاسىمبەگ قاۋچىن قايتا ئىپادە بىلدۈرمىدى.

— ھە راست، — دېدى بابۇر مۇھىم بىر ئىشنى ئېسىگە ئالغاندەك مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا قاراپ، — بايا جاھانگىر

مىرزىنىڭ چاپارمىنىدىن ئاۋۋالراق ماڭلاپسۇپ تەرەپكە ئەۋەتكەن ئايغاقچىمىز قايتىپ كەلدى.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن دىققىتىنى يىغدى.

— ئايغاقچىنىڭ مەلۇماتىغا قارىغاندا، — دېدى بابۇر بىر —

نەچچە دەققە تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، — مىرزا ئابابەكرى لەشكەر تارتىپ بېرىپ ئۇچنى ئىشغال قىلىپتۇ ھەمدە ئۇچتىكى ئاھالىنى نىڭ ھەممىسىنى قەشقەرگە كۆچۈرۈپ، ئۇچ قورغىنىدا لەشكەر تۇرغۇزۇپتۇ. ھازىر ئاقسۇغا خىرىس قىلىۋاتقان ئوخشايدۇ.

● بۇ مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن ئۇچۇن يەنە بىر شۇم خەۋەر

ئىدى. ئىنىسى سەيىد مۇھەممەد مىرزا ھازىر ئۇ تەرەپتە يوق ئىدى.

دى. سۇلتان مەھمۇدخانمۇ يەتتەكەنتكە بېرىۋالغانىدى. شۇ تاپتا ئۇ ئاقسۇدىن ۋايىم يەپ تۇرۇۋاتقان بولسىمۇ، قولىدىن ھېچ ئىش كەلمەيدىغانلىقىنى خىيالغا كەلتۈرۈپ تولىمۇ ئەپسۇسلاندى.

— مىرزا ئابابەكرى ئىلگىرىمۇ ئاقسۇغا بىرنەچچە نۆۋەت

لەشكەر تارتىپ مەغلۇبىيەت بىلەن چېكىنىشكە مەجبۇر بولغانىدى.

دى. بەلكىم بۇ قېتىممۇ شۇنداق بولار. ئاقسۇ ئەمىرى مىرجاپپار بەردى بەگ تولىمۇ تەدبىرلىك ئادەم.

— ئول مىرزا ئابابەكرىنى جانابلىرى بىلەن ئانا بىر، ئاتا

بۆلەك قېرىنداش دەپ ئاڭلىۋېدىم، — دېدى قاسىمبەگ قاۋچىن.

— شۇنداق، ئاڭلىغانلىرى تامامەن راستتۇر، — دېدى مۇ.

ھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن، — ئادەمنىڭ قورسىقىدىن ئارغامچا

— توقۇناتتىن باشقىسى چۈشىدۇ، دەيدىغان گەپ بار ئەمەسمۇ؟

گەرچە بىز بىر قورساق قېرىنداش بولساقمۇ، خۇي — پەيلىمىز

بىر ئەمەس.

— مىرزا ئابابەكرىنىڭ خۇي — پەيلى سەۋەبلىك زىنھار خىد.

جىل بولمىغايدا، — دېدى بابۇر مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا

قاراپ، — مىجەز — خۇلق ئىنسانغا تۇغما بولىدۇ. ھەركىم ئۆزىد.

نىڭ خۇي — پەيلىگە يارىشا يول تاپىدۇ. بىر قېرىندىشىنىڭ بەت.

خۇيى بىر قېرىندىشى ئۇچۇن زىنھار ئەيىب ئەمەستۇر. مىسالەن

ئالاھىلى، جاھانگىر مىرزا بىلەن ئىككىمىزمۇ ئاتا بىر، ئانا بۆلەك قېرىنداشلارمىز. ئەمما، ئۇنىڭ بەتخۇيى سەۋەبلىك ئاتا مىراس پەرغانە ۋادىسىنى ياتلارغا تارتتۇرۇپ قويغاننى ئاز دەپ، قازاقلق ئازابىنى يەتكۈچە تارتتۇق ئەمەسمۇ.

بابۇرنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ قاسمبەگ قاۋچىن پاتىڭىغىچە قىزاردى. شۇ تاپتا ئۇ ئويلانمايلا مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاندىن سورىمايدىغان سوئالنى سوراپ سالغانلىقىنى ھېس قىلىپ يەتكەندى.

— كەچۈرسىلە كۆرەگان جانابلىرى، — دېدى ئۇ چىن كۆڭلىدىن ئەپۇ سوراپ.

— يوقسۇ، ئارىمىزدا كەچۈرۈم سورىغۇدەك گەپ — سۆز بو-لۇنمىدى، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان چىرايىغا كۈلكە يۈگۈرتۈپ.

— ئەمىسە ھىرات يۈرۈشى قارار تاپتى، — دېدى بابۇر گەپ-نى ئەسلىي تېمىغا يۆتكەپ، — ھازىرچە شەيبانىنىڭ مۇقابىلىسىدە-گە چىقىدىغان ئىشقا باش قاتۇرايلى. ئاللاھ خالىسا ماڭلايسۇپەنمۇ مىرزا ئابابەكرىنىڭ تەئەررۈزىدىن خالاس قىلارمىز، — خانزادە سەئىدخانمۇ جىم ياتىمىغاندۇ. بۇ چاغقىچە ئاغىسى سۇلتان مەد-سۇرخان بىلەن بىرلىشىپ ئاقسۇغا كېلىپ بولىدىمۇ تېخى.

— بەلكىم، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئارتۇق سۆزلەشنى خالىماي.

— كابۇلنى سىلىگە تاپشۇرايمىكەن دەيمەن، — دېدى بابۇر مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا قاراپ، — ھەممىمىز ھىراتقا كەت-سەك ياخشى بولماس.

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بابۇرنىڭ بۇنداق تەكلىپ بې-رىشىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمىگەندى.

— كەمىنلىرىنىڭ ئالىيلىرىغا ھەمدەدە بولغۇم بار ئى-دى، — دېدى ئۇ تەۋازۇ بىلەن سۆزلەپ، — كابۇلدا مۆتىۋەر ئە-مىرلەر خېلى كۆپ. ئۇلار ئىشلارغا باش بولۇپ، ھۆددىسىدىن چى-

قالايدۇ.

— ئوغۇ شۇنداق. لېكىن، سىلى باش بولسىلا تېخىمۇ خا-
ترجەم بولمەن. ئەسلىدە قاسىمبەگ قاۋچىن جانابلىرىنى قالدى.
رۇپ قويماي دېگەن. لېكىن، ئۇزۇندىن بېرى لەشكىرىي دىۋانىنى
باشقۇرۇپ كەلگەن بولغاچقا، يېنىمدا بولمىسا بولمىغۇدەك، باشقا
ئەمىرلەرگە ئانچە ئىشەنچىم يوق. سىلى دېگەن ماڭا ھەم تاغا، ھەم
ئاتا يوللۇق. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇزۇك مومام شاھ بېگىم ئالىيلى-
رىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىش ئۈچۈنمۇ يەنە سىلى بولمىسىلا
بولمايدۇ.

— ئالىيلىرى شۇنداق دەپ تۇرۇۋالسىلا، كەمىنلىرىنىڭ ياق
دېيىشكە ھەددى ئەمەس. ئىمكانىيىتىمنىڭ بارىچە ھەرقانداق
ئىشلاردىن خەۋەر ئېلىپ تۇرىمەن.

— ماڭا جانابلىرىنىڭ ئېنىق ۋەدىسى كېرەك، — دېدى بابۇر.
— ۋەدىگە ئاجىزلىق قىلمەن، — دېدى مۇھەممەد ھۈسەيىن
كۆرەگان گەپنى ئوچۇق قىلىپ، — چۈنكى، كەمىنلىرى كابۇلغا
مېھمانمەن. مېھماننىڭ ساھىبخانى باشقۇرغىنى نەدە بار؟
بابۇر ئۇنىڭ نېمىگە ئىشارە قىلىۋاتقانلىقىنى چۈشىنىپ
دەرھال ئېسىنى يىغدى:

— جانابلىرىنىڭ مۇددىئاسىنى چۈشەندىم، — دېدى بابۇر
كۈلۈمسىرەپ، — مەندىن سەۋەنلىك ئۆتۈپتۇ، — ئۇ ساراينىڭ
سىرتىغا قاراپ تۇۋلىدى، — قايسىڭ بار؟

— لەببەي ئالىيلىرى! — ھۆدەيچى بەگ يۈگۈرۈپ كىردى.
— نىزامىدىن ئەلى خەلىپە، مەۋلانە بابا پەشاغەرى، ئەھمەد
قاسىم كوھى، شىرىم تاغاي قاتارلىق مۆتىۋەر ئەمىرلەرگە پەرما-
نىمنى يەتكۈز، دەرھال يېنىمغا كەلسۇن.

بىر چۆگۈن چاي قاينىمىچىلىك ۋاقىت ئىچىدە ئىسمى ئا-
تالغان پېشقەدەم ئەمىرلەر ساراينغا يىغىلىپ بولدى.

— ئەتە لەشكەر تارتىپ بېرىپ، ھىرات سەر كەردە — لەش-
كەرلىرى بىلەن بىرلىكتە شەيباقنىڭ مۇقابىلىسىگە چىققاچد-

مەن، — دەدى بابۇر قول باغلاپ تۇرغان ئەمىرلەرگە قاراپ، — مەملىكەت ئىشلىرى ھەربىرلىرىگە ئامانەت قالدى. سەلتەنەت ئىشلىرىغا مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەنگان جانابلىرى مۇئەككەل بو- لىدۇ. ھەرقانداق ئىشلاردا كۆرەنگان جانابلىرىنىڭ پەرمانىغا شەرتسىز بويسۇنغايلا.

— پەرمانبەردارمىز! — دېيىشتى ئەمىرلەر.

بابۇر مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەنگانغا قارىدى:

— مەن خۇراسانغا بېرىشتا بارلىق ئىشەنچىمنى سىللىگە

باغلىدىم. كابۇلنىڭ تىنچلىقى مەن ئۈچۈن كۈچ - قۇۋۋەتتۇر. بۇ

ھەقتە ئارتۇقچە چۈشەندۈرمەسمۇ ئۆزلىرىگە ئايان. بۇ ئەمىرلەر

ھەرقانداق ئىشلارنى سىللىنىڭ ئالدىلىرىدىن ئۆتكۈزۈپ ئاندىن

بېجىرىدۇ. كىمدىكىم بويۇنتاۋلىق قىلىشقا پىتىنىدىكەن، يۈز -

خاتىر قىلماي جازالىغايلا.

— ئالىيلىرىنىڭ ئىشەنچىنى جان - دىلىم بىلەن ئاقلايد.

مەن، — دەدى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەنگان ئورنىدىن تۇرۇپ.

بابۇر قاسىمبەگ قاۋچىنى لەشكىرىي يۈرۈشنىڭ ھازىرلى-

قىنى قىلىشقا بۇيرۇپ، ئۆزى مومىسى شاھ بېگىم ۋە ھاممىلىرى

بىلەن خوشلىشىش ئۈچۈن ھەرەمگە قاراپ يول ئالدى.

شۇ تاپتا مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەنگان بابۇرغا يەنە بىر قې-

تىم قايىل بولۇپ قالغانىدى.

تۈنۈگۈندىن بېرى سۇس ئۇچقۇنداۋاتقان قار يەتتەسۇ ۋادى-
سىغا ئاپئاق لىباس ياپقانىدى. ئاتلىق لەشكەرلەر دۈگدىيىشكەند-
دى، پىيادە لەشكەرلەر بولسا توڭلاپ كەتكەن پۇتلىرىنى ئىسسىد-

تىش ئۈچۈن توختىماي يەر تېپەتتى. شۇ تاپتا سەئىدخاننىڭمۇ پۇ-
تى مۇزلاپ كەتكەندى.

— قەددىلىرىنى رۇسلىسىلا ئىنىم، — دەيدى ئۇ ئات ئۈس-
تىدە قولىنى يېڭىگە تىقىۋېلىپ، تۈگۈلۈپ ئولتۇرغان ئىنىسى
ئابدۇخېلىلخانغا قاراپ، — بىز بۇنداق تۈگۈلۈۋالساق لەشكەرلەر-
رىمىزنىڭ جاسارىتى سۇسلىشىدۇ.

ئابدۇخېلىلخان دەرھال قولىنى يېڭىدىن چىقىرىپ قەددىنى
رۇسلىدى.

● سەئىدخان ئالدى تەرەپتىكى بىر چاقىرىم يىراقلىقتا تېخى-
چە سەپ تۈزۈپ بولالمىغان تاغىسى سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ لەش-
كەرلىرىگە مەنسىتمەسلىك بىلەن نەزەر تاشلىدى.

ھەئە، سۇلتان مەھمۇدخان يەتتەكەنتتىن ئۆزى بىلەن
خوشلاشمايلا كېتىپ قالغان جىيەن ئوغلىنىڭ ئەدىپىنى بېرىپ
تاغلىق ھەم خانلىق سالاھىيىتىنى بىلدۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن،
ئالايتەن ئۆزى لەشكەر تارتىپ كەلگەندى. تۈنۈگۈن سەئىدخان
سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئالدىغا چاپارمەن ئەۋەتىپ، ناماقۇللىق
بىلدۈرۈپ، ئۆزى خاھلىق ئېيتقان بولسىمۇ، تاغىسىنى پەيلىدىن
ياندۇرالمىغانىدى. سۇلتان مەھمۇدخان بۈگۈن ئەتىگەندە ناغرا
چالدۇرۇپ ئۇنى جەڭگە ئۈندىدى. شۇ سەۋەبتىن سەئىدخان ئامال-
سىز جەڭگە چىقىشقا مەجبۇر بولغانىدى.

«تاغامدىن ئىجازەت سورىماي كېتىپ قالغىنىم ئەلۋەتتە ئە-
دەپسىزلىك ھېسابلىنىدۇ. ئەمما بۇنى گۇناھقا جورۇپ ئاتايىن
لەشكەر تارتىپ كېلىشىنىڭ زۆرۈرىيىتى يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئۈس-
تىگە تاغامنىڭ دەرگاھىدىن باشقا بىرىنىڭ ئەمەس، ئىنىم ئابدۇ-
خېلىلخاننىڭ قېشىغا كەلدىم. تاغامنىڭ غەزەپلىنىدىغان ئىشقا
غەزەپلەنمەي، مۇشۇنچىلىك تاپىنى يوق ئىشقا غەزەپلىنىپ كەتكى-
نىنى كۆرمەيدىغان. ئەھۋال بۇ دەرىجىگە يەتكەندە، ئۇنىڭغا يول
قويۇۋەرسەم بولمايدۇ...»

سەئىدخان قېشىغا يېتىپ كەلگەن خوجا ئەلى باھادىرغا قا-

ردى:

— بۆكتۈرمىگە قويۇلغان لەشكەرلەر ئۆز جايىغا بېرىپ بول-

دىمۇ؟

— بېرىپ بولدى ئالىيلرى.

— ئۇلارغا تاغامغا زەخم يەتكۈزمەسلىك ھەققىدە تاپىلد-

غانلا؟

— قاتتىق چېكىلەپ قويدۇم، خاتىرجەم بولسىلا.

— تاغام بىلەن ئۆزۈم بىر سۆزلىشىپ باقاي دەيمەن، — دې-

دى سەئىدخان ئىنىسىغا قاراپ، — ئاتا يوللۇق تاغىغا قىلىچ يا-

لىنغا چىلاش پەقەتلا كاللامدىن ئۆتمەيۋاتىدۇ.

— ئىختىيارلىرى. لېكىن سۆزلىشىشنىڭ ئۈنۈمى بولماس-

مىكىن.

سەئىدخان جاۋاب بەرمەي ئېتىنى دېۋىتتى.

سوغۇققا چىدىماي توڭۇپ - تىترەپ تۇرغان سۇلتان مەھ-

مۇدخان ئالدىغا سەئىدخاننىڭ ئۆزى يالغۇز كەلگىنىنى كۆرۈپ،

كۆڭلىدىكى پۇشايمانلىق تۇيغۇلىرى قايتىدىن غەزەپكە ئالماشتى.

«بۇ بەدرەك ئالدىمغا نېمىدەپ كەلگەندۇ؟ گۇناھىنى تىلەش

نىيىتى بولسا، قىلىچىنى بوينىغا ئېسىپ پىيادە كېلەتتى. ئىش-

قىلىپ ئۇنىڭ بۇ گەردەنكەشلىكىنى ئاسانلىقچە بولدى قىلىۋەت-

مەيمەن. مەن دېگەن ھېلىھەم ماڭلايسۆيە، تۇرپان، ئالمالىق مۇل-

كىنىنىڭ تاج ئىگىسىمەن. ئۆز ۋاقتىدا قوشنا ئەللەرنىڭ خان سۇل-

تانلىرى ئالدىمدا تىك تۇرۇشاتتى. ئەمدىلىكتە ئىنىمنىڭ بۇ ماڭ-

قىلىرى مېنى كۆزگە ئىلمايۋاتىدۇ. ئۇلارنى راسا بىر ئەدەپلەپ

قويمىسام باشقىلارنىڭ مازىقىغا قالمىمەن...»

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم خان تاغا، — دېدى ئەللىك قەدەم ئا-

رىلىق قالغاندا ئېتىنى توختاتقان سەئىدخان ئات ئۈستىدە ئېگد-

لىپ سالام بېرىپ، — كۆرۈشمىگىلى خېلى بولۇپتۇ. ئالتۇن بويد-

لىرى ئېسەنمىكىن؟

سۇلتان مەھمۇدخان قاپىقىنى تۈرگىنىچە ۋارقىردى:

— ئاتتىن چۈشۈپ گەپ قىل ئەدەپسىز!

— چېچىلمىغا يىلا خان تاغا، — دېدى سەئىدخان چىرايىغا زورغا كۈلكە يۈگۈرتۈپ، — ئالدىلىرىدا ئەدەپسىزلىك قىلىشقا ھەددىم ئەمەس. غەزەپلىرىدىن قورققانلىقىم ئۈچۈن، ئاتتىن چۈشۈشكە پېتىنالمىيۇاتمەن. پەيلىلىرىدىن يېنىپ ئىجازەت بەرسە، لە، دەرھال بېرىپ ئۈزەڭگىلىرىنى سۆيۈشكە تەييارمەن. ئويلاپ باقسىلا، مۇشۇنداق ئەھۋالدا تاغا — جىيەنىڭ دۈشمەنلىشىشى نەھاجەت؟ ئەسلىدە قەھر — غەزىپىمىزنى مۇناپىق تەخت ئوغرىسى شەيبانخان بىلەن تۈزكۈر مىرزا ئابابەكرىگە كۆرسىتىشىمىز كېرەك ئىدى.

— ساقىلىمنى تارشىڭنىڭ ھاجىتى يوق. سەن ئۆگەتمە. سەڭمۇ قانداق قىلىشىمنى ئۆزۈم بىلىمەن. گۇناھىڭنى تونۇغان بولساڭ دەرھال ئاتتىن چۈشۈپ تىزلان.

— جانابى خان تاغانىڭ ھۆرمەت — مەرتىۋىسى ئۈچۈن تىزلانسام بولىدۇ، — دېدى سەئىدخان تەمكىنلىك بىلەن، — لېكىن گۇناھ ئۈچۈن تىزلانمايمەن. چۈنكى، ئالدىلىرىدا تىزلانغۇدەك گۇناھىم يوقتۇر.

سوغۇققا بەرداشلىق بېرەلمەي، جىلى بولۇپ تۇرغان سۇلتان مەھمۇدخانغا سەئىدخاننىڭ بۇ جاۋابى قاتتىق ھار كەلدى:

— كېلىڭلار، بۇ ئەدەپسىزنى تۇتۇپ باغلاڭلار!

شۇ ھامان سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ يېنىدىكى مەخسۇد ئەلى قاتارلىق بىرقانچە سەركەردە سەئىدخانغا قاراپ ئات سالدى. ئەھۋالنىڭ چاتاقلىقىنى سەزگەن سەئىدخان ئېتىنىڭ بېشىنى چاققانلىق بىلەن كەينىگە بۇراپ، ئۆز سېپىگە قاراپ چېپىپ كەتتى.

بۇ ئەھۋاللارنى كۆرۈپ تۇرغان ئابدۇخېلىلخان لەشكەرلىرىگە ھۇجۇمغا ئۆتۈش پەرمانى بەردى.

شۇ ھامان قارلىق دالدا دەھشەتلىك قىرغىن باشلاندى.

— بۆكتۈرمىدىكىلەر ھۇجۇمغا ئۆتسۇن! — دېدى سەئىدخان

خوجا ئەلى باھادىرغا قاراپ.

ناغرا ئاۋازىنى ئاڭلىغان بۆكتۈرمىدىكىلەر ئىككى تەرەپتىن
ھۇجۇمغا ئۆتتى.

جىيەن ئوغۇللىرىنىڭ لەشكەرلىرىنىڭ ئازلىقىنى كۆرۈپ،
غەلبىگە ئىشەنچ باغلىغان سۇلتان مەھمۇدخان تۇيۇقسىز ئوڭ -
سول تەرىپىدىكى دۆڭلۈكنىڭ كەينىدىن ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن
لەشكەرلەرنى كۆرۈپ تەمتىرەپ قالدى. ئەسلىدىنلا لەشكىرىي
ئىشلارغا خام بولغانلىقى ئۈچۈن، جىيەن ئوغۇللىرىنىڭ بۆكتۈر -
مە قويۇشىنى خىيالغا كەلتۈرمىگەنىدى. لەشكەرلىرىنىڭ پاتى -
پاراق بولۇشقا باشلىغانلىقىنى كۆرۈپ ۋۇجۇدىنى ئۈمىدسىزلىك
چۇلغىۋالدى - دە، دەرھال ئېتىنىڭ بېشىنى ئارقىسىغا بۇردى.
جەڭ بىر ئاش پىشىمغا يەتمەي ئاخىرلاشتى. سەئىدخان تا -
غىسىنىڭ يۈزىنى ئاياپ، سەركەردە - لەشكەرلىرىنى ناغرا چالدۇ -
رۇپ قايتۇرۇۋالغانىدى.

— نېمىلا دېگەنبىلەن ئۇ بىزنىڭ ئاتا يوللۇق تاغىمىز، —
دېدى ئۇ ئىنىسىغا قاراپ، — ئۇنى ئەسىرگە ئالغان تەقدىردىمۇ
نېمە قىلالايتتۇق.

— توغرا ئويلاپتىلا ئاغا، — دېدى ئابدۇخېلىلخان، — تاغام
بۇنى چۈشەنسە، قايتا لەشكەر تارتىپ يۈرمەيدۇ.

— مەلۇم بولغاي، — دېدى ئاغا - ئىنىلەرنىڭ قېشىغا يې -
تىپ كەلگەن خوجا ئەلى باھادىر، — لەشكەرلىرىمىز سۇلتان
مەھمۇدخان ئالىيلىرىنىڭ بىرقىسىم لەشكەرلىرىنى ئەسىرگە
ئاپتۇ، ياساققا يەتكۈزەمدۇق ياكى باشقىچە بىر تەرەپ قىلامدۇق؟

— ئۇلار بىزنىڭ ھەقىقىي دۈشمىنىمىز ئەمەس، — دېدى
سەئىدخان، — شۇڭا كالىسىنى ئېلىشنىڭ ھاجىتى يوق. تاغام -
نىڭ ئارقىسىدىن يولغا سېلىپ قويۇڭلار.

— ئەسىرلەرنىڭ ئارىسىدا مەخسۇد ئەلىمۇ بار، — دېدى
خوجا ئەلى باھادىر.

ئابدۇخېلىلخان ئالدىراپ سورىدى:

— ئاغامنى ئوق بىلەن يارىلاندىمۇ؟ —
 ھېلىقى مەخسۇد ئەلە —
 مۇ؟

— شۇنداق خانزادەم.
 — ئۇنىڭ كاللىسىنى ئېلىڭلار، — دېدى ئابدۇخېلىلخان، —
 ئاغامغا قىلغان قەستىنىڭ جازاسىنى تارتسۇن.
 — توختاپ تۇرسىلا، — دېدى سەئىدخان مېڭىشقا تەمشەلگەن
 خوجا ئەلى باھادىرغا قاراپ، — ئۇنى ئۆلتۈرمەي ئالدىمغا ئېلىپ
 كەلسىلە.

— باش ئۈستىگە! — خوجا ئەلى باھادىر كەينىگە ياندى.
 — ئول بەتبەختنىڭ كاللىسىنى ئۆز قوللىرى بىلەن ئالاي
 دېگەن ئوخشىمىدىلا ئاغا.
 سەئىدخان ئىنىسىغا قاراپ سۇس كۈلۈمسىرىگىنىچە باش
 چايقىدى:

— ئۇنىڭغا ھاياتلىق يولى بېرەي دەيمەن.
 — نېمىشقا؟ — ئەجەبلىنىپ سورىدى ئابدۇخېلىلخان.
 سەئىدخاننىڭ ئاشۇ قېتىم مەخسۇد ئەلنىڭ ئاتقان ئوقىدا
 يارىلانغان تاغىقى تېخىچىلا ساقايىمىغانىدى. ئوڭ قولىنى راۋرۇس
 ھەرىكەتلەندۈرەلمەيتتى.

— مەخسۇد ئەلنىڭ جانبازلىق ماھارىتى بەكمۇ يۇقىرى، —
 دېدى سەئىدخان ئىنىسىغا قاراپ، — ئاشۇ چاغدا ئۇ ئوقنى قانداق
 يېرىمگە چەنلەپ ئاتقان بولسا دەل تەڭكۈزەلەيتتى. شۇ چاغدا بەل-
 كىم تاغىقىمنى چەنلىمىگەن بولۇشى مۇمكىن. ئوق تاغىقىمغا
 تەڭكەندىن كېيىن قولۇمنى پەقەتلا ھەرىكەتلەندۈرەلمىدىم، ئۇنىڭ
 ئۈستىگە ئېتىم تېز چاپقان بولغاچقا، مەخسۇد ئەلنىڭ ئالدىغىلا
 بېرىپ قاپتىمەن. شۇ پەيتتە ئۇ ماڭا بىمالال تىخ ئورالايتتى. ئەم-
 ما، ئۇنداق قىلمىدى ۋە مەندىن كەچۈرۈم سوراپ قېچىپ كەتتى.
 تاغامنىڭ سەركەردىلىرى ئارىسىدا جەڭ ماھارىتىگە كامىل بۇنداق
 سەركەردە ئاز تېپىلىدۇ. ئەمدىلىكتە مەن ئۇنى ئۆلتۈرسەم نامەرد-
 لىك قىلغان بولۇپ قالمەن. ئۇ قايتىپ بېرىپ يەنىلا تاغامنىڭ

خىزمىتىنى قىلسۇن.

سەئىدخاننىڭ گېپى ئاخىرلىشىپ بولغۇچە، خوجا ئەلى با -
ھادىر چەمبەرچاس باغلانغان مەخسۇد ئەلىنى ئېلىپ كەلدى.
چىرايى تامەك تاتىرىپ كەتكەن مەخسۇد ئەلى سەئىدخانغا لاپىدە
بىر قاراپ قويۇپ يەرگە قارىۋالدى.
— ئاخىر قولۇمغا چۈشتۈڭ، — دېدى سەئىدخان كۈلۈمسە -
رىگىنچە، — سېنى قولۇمغا چۈشۈرەلمەي كۆڭلۈم غەش بولۇپ
يۈرەتتىم.

مەخسۇد ئەلى لام - جىم دېمىدى. شۇ تاپتا ۋۇجۇدىنى ئۆلۈم
ۋەھىمىسى چىرمىۋالغانىدى. لەشكەرلەر ئۇنىڭ جۇۋىسىنى سالدۇ -
رۇۋالغان بولسا كېرەك، ئۈستىبېشى يېلىڭ ئىدى. شۇ سەۋەبتىنمۇ
ياكى ئۆلۈم ۋەھىمىسىدىنمۇ ئەيتاۋۇر جالاقلاپ تىترەيتتى.
— ئۇنى باغلاقتىن بوشتىڭلار.

سەئىدخان جۇۋىسىنى سېلىپ، خوجا ئەلى باھادىرغا ئۇزات -
تى.

— مەخسۇد ئەلىگە كىيدۈرۈپ قويۇڭلار.

باغلاقتىن بوشانغان مەخسۇد ئەلى موكتىدە تىزلاندى:

— ئالىلىرى مەرھەمەتلىكتۇر. كەمىنلىرى ئۆلۈمگە مەھ -
كۈم گۇناھكارمەن. بۇ كاتتا ئىلتىپاتلىرىنى قوبۇل قىلغۇدەك
سالاهىيىتىم يوقتۇر.

— ئورۇنلىرىدىن تۇرسىلا سەركەردە، — دېدى سەئىدخان
مەغرۇر قىياپەتتە، — جەڭدىكى زەخمىم - زەخمەتنى كۆڭلىدە
ئاداۋەت قىلىپ ساقلاش مەرد باھادىرلارنىڭ ئىشى ئەمەس. شۇ
چاغدا مېنى ئاياپ قويغانلىقلىرىنى بىلىمەن. دەرھال يەتتەكەنتكە
قايتىپ، خان تاغام سۇلتان مەھمۇدخان ئالىلىرىنىڭ ھالىدىن
خەۋەر ئالسىلا. ئاللاھ نېسىپ قىلسا يەنە كۆرۈشۈپ قالارمىز.

— قۇدرەتلىك تەڭرىم نېسىپ قىلسا، خانزادە ئالىلىرىنىڭ
خىزمىتىنى قىلىپ ئۆلۈشكە رازىمەن، — دېدى مەخسۇد ئەلى قا -
يىل بولغان ھالدا، — ۋۇجۇدۇمدا قايتىدىن شۇنداق بىر ئىشەنچ

پەيدا بولدىكى، ئالىيلىرىدەك باھادىر، ئەزىمەت سەركەردە بولىدۇ.
كەن، بۈيۈك خانىدانلىقىمىزنىڭ سەلتەنەت قۇياشى ھەرگىز پاتە-
مايدۇ.

سەئىدخان خوجا ئەلى باھادىرغا قارىدى:

— مەخسۇد ئەلى ۋە باشقا ئەسىرگە چۈشكەنلەرگە ئات، ئو-
زۇق - تۈلۈك بېرىپ يولغا سېلىۋېتىڭلار.
— پەرمانبەردارمەن! — دېدى خوجا ئەلى باھادىر.

※ ※ ※

ھىرات. ئۈجمە پىششىقى.

مۇرغاب دەرياسىغا كەلكۈن كەلمىگەن بولسىمۇ، سۈيى خې-
لىلا ئۇلغىيىپ قالغانىدى. دەريا ساھىلىدىكى قاراغۇلاشقان
باغلاردىن، بوستانلىق كۆجۈم مەھەللىلەردىن كاككۇكنىڭ ئاۋازى
ئاڭلىناتتى. پات يېقىندا باستۇرۇپ كېلىش ئېھتىمالى بولغان
ۋەھشىي دۈشمەننىڭ تەھدىتىنى ھېسابقا ئالمىغاندا ھىرات شۈ-
جىلىك تىنچ، شۇنچىلىك خاتىرجەم ئىدى.

ھەئە، بابۇر ھىراتقا بېرىشقا ئانچە ئالدىراپ كەتمىگەندەك
قىلاتتى، گەرچە ياز پەسلى باشلانغان بولسىمۇ، ھىراتقا ئېلىپ با-
رىدىغان غۇربەند ۋە شىبەرتۇ يولىدىكى قارلار تېخى ئېرىپ بولال-
مىغانىدى. بابۇر ئىمكان بار ئىنسى جاھانگىر مىرزىغا يېتىشىد-
ۋېلىش ئۈچۈن ئوزۇق - تۈلۈك، چېدىر، قورال - ياراغ ئارتىلغان
تۆگىلەرنى ۋەلى خارىدىن بەگ بىلەن دۆلەت قەدەمبەگكە تاپشۇرۇپ،
باشقا سەركەردىلىرى بىلەن يەڭگىل جابدۇنۇپ ماڭغانىدى. لې-
كىن، خېلى تېز ماڭغان بولسىمۇ، جاھانگىر مىرزىغا يېتىشەلمى-
دى. ئوزۇق - تۈلۈكلىرى ئارقىسىدا قالغان بولغاچقا، يول بويى
گەرزەۋان، ئەلمار، قەيسار، چېچەكتۇ دېگەن بۇرتلاردىن ئاشلىق
يىغىپ ماڭدى. ئاخىرى دەرەئى بامدا جاھانگىر مىرزا بىلەن
ئۇچراشتى. ئەمما، ئۆزىدىن ئىجازەت سورىماي قىلغان باشباشتاقتا.

لىقنى يۈزىگە سالمىدى.

— بەدىئۇز زامان مىرزا، مۇزەپپەر مىرزا قاتارلىق خانزادىلەر مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس، زۇنۇن ئارغۇن قاتارلىق چوڭ بەگلىرى بىلەن شەيبانىخاننىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىش ئۈچۈن، ھىراتتىن چىقىپ بادغىستا لەشكەر توپلاۋىتىپتۇ، — دېدى جاھانگىر مىرزا ئۆزى ئىگىلىگەن ئەھۋالدىن مەلۇمات بېرىپ، — ھازىر مەرھۇم سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلەرنىڭ خانزادىلىرى ئۆز لەشكەرلىرىنى ئېلىپ كېلىپ بوپتۇ. پەقەت مەشھەدىتىكى خانزادە كېپەك مىرزا جىم تۇرۇۋالغان ئوخشايدۇ.

— كېپەك مىرزانىڭ كەلمەسلىكىدە بىرەر سەۋەب باردۇ؟ —

دېدى بابۇر قىزىقىپ.

— كېپەك مىرزا بىلەن مۇزەپپەر مىرزانىڭ ئوتتۇرىسىدا بۇرۇندىنلا ئاداۋەت بار ئىكەن. ئۇ ئاشۇ ئاداۋەتنى پەش قىلىپ: «مەن نېمىشقا مۇزەپپەر مىرزانىڭ ئالدىغا بېرىپ، پەرمانبەردار-چىلىق قىلغۇدەكمەن» دەپ كەلگىلى ئۇنىمىپتۇ.

— ئاغا — ئىنىلەر يىغىلىپ، ئىتتىپاق بولۇپ، شەيباقتەك ۋەھشىي دۈشمەننىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىشقا ھازىرلىنىۋاتقان مۇشۇنداق پەيتتە، يوقىلاڭ ئاداۋەتنى دەپ يارىماس غۇرۇرنى پەش قىلىشنىڭ نېمە ھاجىتى؟! — دېدى بابۇر نارازى بولغان ھالدا، — بۇ دېگەن غۇرۇر كۆرسەتكەنلىك ئەمەس، نامەردلىك قىلغانلىق. قارىغاندا، كېپەك مىرزا تولىمۇ چاكىنا ئادەم ئوخشايدۇ.

جاھانگىر مىرزا ئاكىسىنىڭ سۆزلىرىگە ئىپادە بىلدۈرمىدى. شۇ تاپتا ئۇ ئەينى يىلى ئاكىسى بىلەن ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن ئارازچىلىقلارنى ئەسلەپ قالغانىدى. شۇڭا ئۇ ئاكىسى بۇ سۆزلەرنى خۇددى ئۆزىگە قارىتىپ دەۋاتقان دەك تويغۇغا كېلىپ، گەردىنىگىچە قىزىرىپ كەتتى. ئىچكى تويغۇسىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن، باشقا تەرەپكە قارىۋالدى.

— خانزادىلەرگە ھىراتقا يېقىنلاپ قالغانلىقىمىزدىن خەۋەر بېرىۋېتەيلى، — دېدى بابۇر قاسىمبەگ قاۋچىغا قاراپ، — سە-

ئىد ئەبىزەل بىلەن سۇلتان مۇھەممەد دولداي خەۋەر بەتكۈزسۇن.
— بىز خەۋەر كەلگۈچە ساقلاپ تۇرىمىزمۇ ياكى ماڭغاچ تۇرىمىزمۇ؟ — دەپ سورىدى جاھانگىر مىرزا.
— ساقلاپ تۇرايلى، — دەپ بايۇر، — ئول ھىرات خانزادىسى.
لىرىنىڭ دىمىقى ئۈستۈن دەپ ئاڭلىغانمەن، قائىدە بويىچە ئۇلار ئالدىمىزغا كىشى ئەۋەتىشى كېرەك.

جاھانگىر مىرزا لام - جىم دەپمىدى.
ئۈچ كۈن ئۆتكەندە ئۇلارنىڭ ئالدىغا مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاسىنىڭ ئۆزى كەلدى. گەرچە ئالدىغا خانزادىلەرنىڭ بىرەرى كەلمىگەنلىكىدىن بابۇرنىڭ كۆڭلى بىر ئاز يېرىم بولغان بولسىمۇ، لېكىن مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس ھىرات ئوردىسىدىكى ئەڭ مەرتىۋىلىك ئەمىرلەردىن بولغاچقا، بۇ ئىشنى ئانچە كۆڭلىگە ئېلىپ كەتمىدى ھەمدە ئۇنىڭغا خانزادىلەر بىلەن مۇرغاب دەرياسى بويىدا كۆرۈشۈشكە ۋەدە بەردى.

بۈگۈن بابۇر ئاشۇ ۋەدىسى بويىچە بارلىق سەركەردە - لەش - كەرلىرىنى ئېلىپ مۇرغاب دەرياسى بويىغا يېتىپ كەلگەنىدى.
سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراننىڭ تۆتىنچى خانزادىسى ئەبۇلھۈسەيىن^① مىرزا بابۇرنىڭ ئىستىقبالىغا چىقتى. ئاۋۋال ئەبۇلھۈسەيىن مىرزا ئاتتىن چۈشتى، ئاندىن بابۇر ئاتتىن چۈشتى. مېڭىپ كېلىپ كۆرۈشۈپ، ئامان - ئېسەنلىك سوراشتى. ئاندىن ئانقا مىنىپ يولىنى داۋاملاشتۇردى. مۇرغاب دەرياسى بويىدىكى ھىرات خانزادىلىرىنىڭ كۆچمە ئوردىسى ئالدىدا مۇزەپپەر مىرزا بىلەن ئىبىن ھۈسەيىن مىرزا بىر توپ ئەمىر - بەگلەر بىلەن كۈتۈپ تۇرغانىدى. ئىككى خانزادە بابۇرنى كۆرۈپ ئاتلىرىدىن چۈشمىدى.

«ئىككى خانزادىنىڭ نېمە قىلغىنى بۇ؟ مېنى كۆرۈپ تۇرۇپ

① «ئەمىر تۆمۈر تۈزۈكلىرى» دە بېرىلگەن ئەمىر تۆمۈر شەجەرىسىدە ئەبۇلھۈسەيىن مىرزانى ھۈسەيىن بايقاراننىڭ تۆتىنچى ئوغلى قاتارىدا كۆرسەتكەن. «بابۇرنامە» دە بۇ ئىسىم «ئەبۇلمۇھسىن» دەپ ئېلىنغان.

ئاتتىن چۈشەيمۇ دەمەيدۇ — يا؟ بوپتۇ، ئۇنداقتا مەنمۇ ئاتتىن چۈشمەي...»

بابۇر ئىككى خانزادە بىلەن ئات ئۈستىدىلا سالاملىشىپ كۆ-
رۈشتى. ئىككى خانزادىنىڭ ئاغزىدىن گۈپۈلدەپ شاراب پۇرىقى
كېلەتتى. كەيپ ئەسىرىدىن مەڭزىلىرى قىزىرىپ، كۆزلىرى خۇ-
مارلىشىپ كەتكەندى.

«ھە، ئۇلارنىڭ مېنى ئاتتىن چۈشۈپ قارشى ئالمىغىنى تە-
كەببۇرلۇقتىن ئەمەس، كەيپلىكتىن ئىكەن. توۋا، ئاتىسى تېخى
يېقىندا قازا قىلغان تۇرسا، ئۇنىڭ ئۈستىگە كۈچلۈك ياۋ بۇرنى
ئاستىغا كېلىپ قالغان تۇرسا، كەيپ — ساپا، گەيش — ئىشرەتكە
قانداقمۇ كۆڭلى تارتقاندۇ؟...»

بابۇر خىيالغا ئەسىر بولۇپ، چوڭ خانزادە بەدىئۇز زامان
مىرزىنىڭ شاھانە چېدىرىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قالغىنىنىمۇ تۇيماي
قالغانىدى. ئۇ ئاتتىن چۈشۈپ بىرىنچى بولۇپ چېدىرغا قەدەم
باستى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قاسىمبەگ قاۋچىن كىردى. تۆردىكى
ئوتقاشتەك گىلەم سېلىنغان شاھ سۈپىنىڭ ئۈستىدىكى تەتىللا
كۆرىپدە چوڭ خانزادە بەدىئۇز زامان مىرزا چازا قۇرۇپ ئولتۇرات-
تى. بابۇر ئىشىك تۈۋىدە بىر يۈكۈنۈۋېتىپ ئالدىغا قاراپ ماڭدى.
قائىدە بويىچە بابۇر يۈكۈنگەندىن كېيىن بەدىئۇز زامان مىرزا ئور-
نىدىن تۇرۇپ، شاھ سۈپىدىن چۈشۈپ بابۇرنىڭ ئالدىغا كېلىپ
كۆرۈشۈشى كېرەك ئىدى. ئەمما، بەدىئۇز زامان مىرزا تولىمۇ ئال-
دىرىماي ئورنىدىن تۇردى. بۇ چاغدا بابۇر چېدىرنىڭ ئوتتۇرىسىغا
كېلىپ بولغانىدى. قاسىمبەگ قاۋچىن چەيدەسلىك بىلەن بابۇر-
نىڭ كەمىرىدىن تۇتۇپ تارتتى. بابۇرنى توختىتىۋالماسا بەد-
ئۇز زامان مىرزا بىلەن شاھ سۈپىنىڭ قېشىدا كۆرۈشۈپ قالسىد-
غانلىقىنى پەملىگەن قاسىمبەگ قاۋچىن بابۇرنىڭ غۇرۇرىنى،
شۆھرەت، مەرتىۋىسىنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن ئاشۇنداق قىلغا-
ندى. ساداقەتمەن ئەمىرنىڭ مەقسىتىنى چۈشەنگەن بابۇر تۇرغان

جايدا ئاققىدە توختىدى. ئۇنىڭغىچە بەدىئۇز زامان مىرزا شاھ سۇيدى. دىن چۈشۈپ بابۇرنىڭ ئالدىغا كەلدى. بۇ چاغدا بابۇر بەدىئۇز زامان مىرزىنىڭمۇ ئاغزىدىن شاراب پۇرىقى كېلىۋاتقانلىقىنى سەزدى. شاھ سۇيىغا ئايرىم - ئايرىم قىلىپ ئىككى ئورۇن راسلانغانىدى. مۇزەپپەر مىرزا گەپ قىلمايلا بېرىپ، ئاكىسى بەدىئۇز زامان مىرزا ئولتۇرغان كۆرپىدە ئولتۇردى.

— پادىشاھ ئالىيلىرىنى تۆشەككە باشلىسىلا.

بەدىئۇز زامان مىرزا ئىنىسى ئەبۇلھۈسەيىن مىرزاغا قاراپ شۇنداق دېگەندىن كېيىن، ئەسلىدىكى ئورنىغا بېرىپ ئولتۇردى. ئەبۇلھۈسەيىن مىرزا بابۇرنى شاھ سۇيىدىكى يەنە بىر كۆر - پىگە گېھتىرام بىلەن باشلىدى. شاھ سۇيىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى ئوڭ - سول تەرەپكە يەنە بىر قانچە تۆشەك راسلانغانىدى. باشقا خانزادىلەر جاھانگىر مىرزىنى بابۇرنىڭ ئايىغى تەرەپتىكى تۆ - شەككە باشلىغاندىن كېيىن، ئۆزلىرىمۇ ياش تەرتىپى بويىچە ئو - رۇن ئېلىشتى. قاسىمبەگ قاۋچىن مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاس، زۇنۇن ئارغۇنلار بىلەن بىر تۆشەكتە ئولتۇردى.

قىسقىلا پاتىھەدىن كېيىن، قايتا تىنچلىق - ئامانلىق سوراشتى. چاققان مۇلازىملار ھەممەيلەننىڭ قولىغا سۇ بەردى. ئاندىن ھەر بىر تۆشەكتىكىلەرنىڭ ئالدىغا بىردىن شىرە قويۇپ، ئالتۇن - كۈمۈشتىن ياسالغان قاچا - تەخسىلەردە تۈرلۈك غىزالارنى تارتىشقا باشلىدى. تېخى غىزاغا قول ئۇزاتماي تۇرۇپلا، شارابچىلار قەدەھلەرگە شاراب قويۇشقا باشلىدى.

بەدىئۇز زامان مىرزا بىلەن مۇزەپپەر مىرزىنىڭ بىر تۆشەكتە ئولتۇرۇۋېلىشىدىن غەلىتىلىك ھېس قىلغان بابۇر، غىزا بىلەن شارابنىڭ داستىخانغا تەڭلا پەيدا بولۇشىدىن تېخىمۇ ئەجەبلەندى. چۈنكى، شاراب ھەرقانداق سورۇندا غىزادىن كېيىن ئىچىلەتتى. بولۇپمۇ بۈگۈنكىدەك چوڭ لەشكىرىي ئىشلار ھەققىدە سۆھبەت بولىدىغان سورۇندا شارابقا چەك قويۇلاتتى. ئەمما، مۇنۇ خۇراسان

خانزادىلىرى بولسا شارابنى خۇددى ئۇسسۇزلۇق ئورنىدا ئىچىۋا. تانتى. نە لەشكېرىي ئىشلار ھەققىدە، نە ئۆزلىرىنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى ھەققىدە ئېغىز ئاچمايتتى. بەدىئۇز زامان مىرزا خېلىلا زورلىغان بولسىمۇ، بابۇر شاراب ئىچىشنى قەتئىي رەت قىلدى. ئاچ قورساققا شاراب ئىچكەنلىكى ئۈچۈنمۇ، خانزادىلەر مەست بو. لۇشقا باشلىغانىدى. شۇڭا ھەركىم يېنىدىكىلەر بىلەن بولمىغۇر پاراڭلارغا چۈشۈپ كەتكەنىدى. بۇنى ئاز دەپ سازەندىلەر بىلەن رەققاسلارمۇ تەڭلا پەيدا بولدى.

«ئاتا - بابىلىرىمىز سەلتەنەت ئىشلىرىدا چىنگىز ئادىتىگە قاتتىق رىئايە قىلىپ كەلگەن. ئەمما يىغىلىش، ھېيت - بايرام، توي - تۆكۈن، باراۋەت، ئولتۇرۇش، مېھماندارچىلىقلاردا چىنگىز ئادىتىنى بارا - بارا تاشلىۋەتكەن ياكى مۇۋاپىق ئۆزگەرتكەن. لېكىن، مۇنۇ خۇراسان خانزادىلىرىنىڭ قىلىقى قايسى ئەجدادىمىزنىڭ يوسۇنىغا كىرىدىغاندۇ؟ ياكى ئۇلار چىنگىزنىڭ ئادەتلىرىنى تېخىچە داۋاملاشتۇرۇۋاتامدىغاندۇ؟ ۋە ياكى ھىراننىڭ ئۆز ئالدىغا قائىدە - يوسۇنى بارمىدۇ؟ چىنگىزنىڭ ئادەتلىرىمۇ قەتئىي ئەمەل قىلمىسا بولمايدىغان قانۇن ئەمەس. ئاتا - بابىلىرىمىزمۇ ئۆزگەرتىشكە نىغۇ. ئەمما، بىر كىمىدىن ياخشى بىر قائىدە قالغان بولسا، ئەلۋەتتە ئۇنىڭغا ئەمەل قىلىش كېرەك. ناۋادا ئاتا يامان ئادەتكە مايىل بولغان بولسا، پەرزەنت ياخشى ئادەت بىلەن ئۇنى تۈزىتىپ جاۋاب قىلمىقى زۆرۈر. مەرھۇم سۇلتان ھۈسەيىن باي - قارا ئالىيلىرىنى ھەر كۈنى پېشىندىن كېيىن ئىچىدۇ، ئىچمىگەن بىرمۇ كۈنى يوق دەپ ئاڭلىۋىدىم. ئەھۋالدىن قارىغاندا ئوغۇللىرى بۇنى ھەقدادىغا يەتكۈزگەندەك قىلىدۇ. بۇنداق خانزادىلەر بىلەن شەيباقنىڭ مۇقابىلىسىگە چىققىلى بولارمىكەن تاڭ. ئەمدى ئۇلار بىلەن لەشكېرىي ئىشلارنى سۆزلىشىش مۇمكىن ئەمەس. ئەڭ ياخ - شىسى قايتىپ ئارام ئالاي. ئەتىگىچە سۆھبەتلىشەرمەن...»

بابۇر ئەدەپ ساقلاپ بىر ئاش پىشىم چىداپ ئولتۇردى. ئاندىن

بەدىئۇز زامان مىرزا بىلەن مۇزەپپەر مىرزاغا ئۆزى ئىيتىپ، ئۆز قارار گاهىغا قايتىپ كەتتى. جاھانگىر مىرزا سورۇندا قىپقالدى.

※ ※ ※

— بەدىئۇز زامان مىرزا بىلەن مۇزەپپەر مىرزا بىلەن يېشىم كىچىك بولسىمۇ، مەرتىۋەم يۇقىرى، — دېدى بابۇر ئەتىگەندە ئالدىغا سالامغا كەلگەن مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاشقا قاراپ، — ئا- تا - بابىلىرىمىز سەلتەنەتنىڭ ئاستانىسى بولغان سەمەرقەنتنى ئىككى قېتىم جەڭ بىلەن ئېلىپ، ئەجداد تەختىدە ئولتۇردۇم. بۇ خۇراسان خانىدانىدا كىم دۈشمەنگە قارشى مەنچىلىك جەڭ قىلىپتۇ؟ قائىدە بويىچە خانزادىلەر بۈگۈن ئەتىگەن ئالدىغا سالامغا كېلىپ، ھاردۇق سورىشى كېرەك ئىدى. تېگىشلىك تەزىمىنىڭ بىر جىرىلمەسلىكى مۇۋاپىق ئەمەس.

— كەچۈرگەيلا پادىشاھ ئالىيلىرى، — دېدى مۇھەممەد بۇ. رۇندۇق بارلاس ئۆزى خاھلىق بىلدۈرۈپ، — ئەسلىدە ئالدىلىرىغا خانزادىلەرنى باشلاپ كېلەرمەن دېگەن. تۈنۈگۈن سىلى قايتىپ كەتكەندىن كېيىن تۈن نىسپىغىچە ئىچىشتى. ئەتىگەن ھېچقايدىكى سىسى ئورنىدىن تۇرماپتۇ. شۇڭا مەن بولساممۇ كەلگەچ تۇراي دېدىم. بۇ سۆزلىرىنى خانزادىلەرگە چوقۇم يەتكۈزۈمەن.

بابۇر چىرايىغا سەل - پەل كۈلكە يۈگۈرتتى:

— ئاڭلىسام بەدىئۇز زامان مىرزا بىلەن مۇزەپپەر مىرزا ھىرات تەختىگە شېرىك پادىشاھ بوپتىمىش، بۇ راستمۇ؟

— ئىشتىكەنلىرى راست ئالىيلىرى، — دېدى مۇھەممەد بۇ. رۇندۇق بارلاس ئوڭايىسىز لانغان ھالدا، — ئەسلىدە قائىدە بويىچە چوڭ خانزادە بەدىئۇز زامان مىرزا ۋەلىئەھد ئىدى. ئوزاقى يىلى مەرھۇم خان ئاتىسى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرى بىلەن زىتلىشىپ ئۇرۇش قىلغاندىن كېيىن، خان ئالىيلىرى غەزەپلىدە.

نىپ ئۇنىڭ ۋەلىئەھدىلىكىنى بىكار قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ۋە -
 لىئەھد بېكىتىمگەندى. كۈتمىگەندە خان ئالىيلىرى تۇيۇقسىز
 قازا قىلدى. ئوردىدىكى چوڭ - كىچىك ئەمىرلەر قايسى خانزادە -
 نى تەختكە چىقىرىش ئىشىدا بىرلىككە كېلەلمەي، بىرى چوڭ
 خانزادىنى، بىرى مۇزەپپەر مىرزىنى ياقلاپ ئىككىگە بۆلۈنۈپ
 كەتتى. ئاخىرى مانا مۇشۇنداق شېرىك پادىشاھلىق تايىن تاپتى.
 شۇنىڭ بىلەن بەدىئۇزىمان مىرزا ئوردا ئىشىك ئاغلىقىغا زۇ -
 نۇنبەگ ئارغۇنى، مۇزەپپەر مىرزا ئوردا ئىشىك ئاغلىقىغا كەمد -
 نىلىرىنى تەيىنلىدى. يەنە تېخى ھىرات شەھىرىنىڭ ھاكىملىقىد -
 غىمۇ شەيخ ئەلى تاغايى بەدىئۇزىمان مىرزا تەرىپىدىن، يۈسۈپ
 ئەلى كۆكۈلداش مۇزەپپەر مىرزا تەرىپىدىن تەيىنلەندى.

— ئاجايىپ بىر ئىش بوپتۇ، — دېدى بابۇر ئىستىھزا ئا -
 رىلاش كۈلۈپ، — بىر ئادەم قىلىدىغان خىزمەتنى ئىككى ئادەم
 قىلغىلى تۇرسا، ئوردىنىڭ خىراجىتى قانداق يېتىشىدۇ؟ بۇ ئا -
 خىر بېرىپ ئاۋام - رەئىيەتكە يۈك بولمامدۇ؟
 بابۇر مۇشۇلارنى دەۋىتىپ شەيخ سەئىدىنىڭ «گۈلىستان» دد -
 كى: «ئون دەرۋىش بىر پالاستا ئۇخلايدۇ، ئىككى پادىشاھ بىر ئىق -
 لىمغا سىغمايدۇ» دېگەن ھېكمىتىنى ئېسىگە ئالدى - يۇ، لېكىن
 ئاغزىدىن چىقارمىدى.

— خانزادىلەر جەڭ تەييارلىقىنى تولۇق پۈتتۈرۈپ بولغاندۇ؟
 — يوقسۇ، تېخى پۈتمىدى، — دېدى مۇھەممەد بۇرۇندۇق
 بارلاس، — خانزادىلەر مەرھۇم خان ئالىيلىرىنىڭ ھايات ۋاقتىد -
 ىدىكى پەرمانغا بويسۇنۇپ مۇرغاب ياقىسىغا كەلگىنى بىلەن، كۆ -
 پىنچىسى لەشكەرلىرىنى تولۇق ئېلىپ كەلمىدى.

— نېمىشقا؟

— سەۋەبىنى كەمىنلىرىمۇ بىلمەيمەن. پەممىچە، ھەممە -
 سىنىڭ ئاتا تەختىدىن تەمەيى بار. شۇڭا ھېچقايسىسى جەڭدە لەش -
 كەرلىرىدىن ئايرىلىپ قېلىشنى خالىمايدۇ. ھەممىسى ئۆز ۋىلايەت -

لىرىگە بىر قىسىم لەشكەرلىرىنى يوشۇرۇپ قويۇشتى.
 — ئۇنداقتا ئۇلار بىلەن ھەمكارلىشىپ جاڭ قىلغىلى بول-
 مىغۇدەك، — دېدى بابۇر تېرىككەن ھالدا.
 — پادىشاھ ئالىيلىرى خانىش خەدىچە بېگىمگە يولۇققاندا
 ئېغىر ئالماي بۇ ئەھۋاللارنى بىلدۈرگەن بولسىلا. خەدىچە بېگىم
 پەرمان بەرسە ھېچقايسىسى ياق دېيەلمەيدۇ.

«ئەمدى يەنە بىر پادىشاھ چىقتى. يەنە كېلىپ ئايال زاتى، —
 دېگەنلەرنى خىيالىدىن ئۆتكۈزدى بابۇر، — سۇلتان ھۈسەيىن باي-
 قارا ئالىيلىرىنىڭ بۇ خانىشنى تولىمۇ ھىيلىگەر، ھازازۇل،
 زۇۋانداز بىر خاتۇن دەپ ئاڭلىۋىدىم. ئەينى يىلى ئوغلى مۇزەپپەر
 مىرزىنى ۋەلىئەھد قىلىش ئۈچۈن، چوڭ خانزادە بەدىئۇز زامان
 مىرزىنى بايقارا ئالىيلىرىغا چېقىشتۇرۇپ، ئاتا - بالا ئوتتۇرد-
 سىدا تەپرىقچىلىك پەيدا قىلغانىكەن. بايقارا ئالىيلىرىمۇ بۇ خا-
 نشىنىڭ رايىغا بەك باقىدىكەندۇق. ئەمدىلىكتە ئوردىنىڭ ھوقۇ-
 قىنى چاڭگىلىغا ئېلىۋاپتۇ - دە، ئاخىر بېرىپ بىر خاتۇن كى-
 شىگە يېلىنامىدەم ئەمدى؟ ئەسلىدە ھىراتقا كەلمەي تۇرىدىغان
 ئىشكەن. جاھانگىر مىرزا ئالدىراقسانلىق قىلىپ قالدى. مانا
 ئەمدى غېمىدە يوق ئول خانزادىلەر بىلەن شارابازلىق قىلىۋاتىد-
 دۇ. كابۇلغا قايتايۇمۇ - يا؟ بۇ چاغ بولغاندا كەتسەم خەق نېمە دەر،
 ئۈستۈمدىن قانداق پىتنە تارقىتىشار، خەدىچە بېگىم بىلەن كۆ-
 رۈشمەي زادى ئامال بولماسمۇ؟...»

بابۇر لەشكەرلىرىنى مۇرغاب دەرياسى بويىدا قالدۇرۇپ، قا-
 سىمبەگ قاۋچىن قاتارلىق بىر قانچە ئەمىرلەرنى ئېلىپ ھىرات
 شەھىرىگە كىردى. بەدىئۇز زامان مىرزا بىلەن مۇزەپپەر مىرزىنىڭ
 ئالاھىدە تەييارلاپ بەرگەن قەسىرىدە تۇرغۇسى كەلمەي، كىچىك-
 دىن بىر كۆرۈشۈشنى ئارزۇ قىلىپ كەلگەن ئەمىرى كەبىر نەۋائىي
 ھەزرەتلىرىنىڭ قەسىرىنى ۋاقىتلىق تۇرالغۇ قىلىپ تاللىدى.

تۇن پەردىسى سەئىدخاننى يوشۇرۇپ قالماقچى بولغاندەك زېمىنغا قېلىن قارا پەردىسىنى يايغانىدى. ئاسماندا بىر تالمۇ يۇلتۇز يوق، قولىنى سوزسا بارماقنى كۆرگىلى بولمايتتى. ھېلى - مۇ ياخشى سەئىدخان مېنىۋالغان ئەقىللىق ئات يولنىڭ ئوي - دۆڭىنى ئاڭقىرىپ ماڭاتتى. شۇ كۈنلەردە سەئىدخانغا كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ پەرقى يوق ئىدى. نە بارىدىغان مەنزىلىنى، نە ئارام ئا - لىدىغان ماكاننى بىلمەيتتى. پەقەت ئارقىسىدىن ئىز بېسىپ قوغلاپ كېلىۋاتقان ئاكىسى مەنسۇرخاننىڭ لەشكەرلىرىدىن قۇتۇ - لۇش ئۈمىدى ۋۇجۇدىغا ھۆكۈمران ئىدى. شۇڭا كۈندۈزى يوشۇرۇ - نۇپ يېتىپ، كېچىسى يول يۈرەتتى.

ھەئە، سەئىدخان تاغىسى سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ھۇجۇمىنى چېكىندۈرۈپ، ئۇزاق ئۆتمەي ئاكىسى مەنسۇرخاننىڭ ھۇجۇمىغا دۇچ كەلدى. شۇ كۈنلەردە ئۇ ئىنىسى ئابدۇخېلىلخان بىلەن مەس - لىھەتلىشىپ، بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرىنى باشلاپ يەتتە سۇدىن ئالمۇتغا كەلگەنىدى. گەرچە مەنسۇرخان ئۇنىڭ ئارقا - ئارقىدىن ئەۋەتكەن خەتلىرىگە پەقەتلا جاۋاب قايتۇرمىغان بولسى - مۇ، ئەمما ئاكىسى بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنى بىرلىكتە ئاتا دۈشمەن - لىرىگە جازا يۈرۈشى قىلىشقا كۆندۈرۈش نىيىتىدىن يەنىلا ۋاز كەچمىگەنىدى. ئۇ تۇرپانغا بېرىشقا جابدۇنۇۋاتقان كۈنلەردە، ئاي - غاقچىلار سۇلتان مەنسۇرخاننىڭ نۇرغۇن سەركەردە - لەشكەرلەر بىلەن ئالمۇتغا قاراپ كېلىۋاتقانلىق خەۋىرىنى يەتكۈزدى.

— ھەرنېمە بولسا ئاغام يولۇمنى قىسقارتىپتۇ، — دېدى سەئىدخان خۇشاللانغان ھالدا، — ئۇنىڭدىن خېتىمگە جاۋاب بەر -

مىدى دەپ بھۇدە رەنجىپتىمەن. سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن كەلگىنىگە قارىغاندا تەكلىپىمگە قوشۇلغان ئوخشايدۇ. ئاۋۋال تاشكەنتنى قايتۇرۇۋالساق، ئاندىن پەرغانە ۋادىسىغا يۈرۈش قىلىپ ئەندىجاننى ئالساق...

ئابدۇخېلىلخان ئاكىسىنىڭ بالىلارچە خىيالىنى ئاڭلاپ ئىستىھزا ئارىلاش كۈلدى:

— ئالدىراپ ئاغزىلىرىنى تاتلىق قىلمىسىلا ئاغا. چوڭ ئا-
غامنىڭ نۇرغۇن سەركەردە - لەشكەرلەر بىلەن كېلىشى ھەرگىز-
مۇ ياخشىلىقتىن بېشارەت ئەمەس.

— بۇ نېمىدىگەنلىرى قەدىرلىك ئىنىم؟

— چوڭ ئاغام مېنىڭ يەتتە سۇ ۋادىسىدا تۇرۇشۇمغا قوشۇل-
غان بىلەن، ئالمۇتغا كېلىشىمگە ئىجازەت بەرمىگەن. شۇ تاپتا ئۇ
سىلىنىڭ تەكلىپلىرىگە قوشۇلۇپ ئەمەس، ئۆز زېمىنىنى قوغداش
ئۈچۈن كەلدى. ھەر ھالدا بخۇد تۇرمايلى.

— ئاغامدىن ئۈنچىۋالا گۇمانلانمىسىلا، — دېدى سەئىدخان
ئىنىسىنىڭ سۆزىگە قوشۇلماي، — ئۇنىڭ سىلىگە ئاز - تولا
ئادالەتسىزلىك قىلغىنى راست. خان تاغام بىلەن ئوتتۇرىسىدىكى
ئارازچىلىقنىڭ سەۋەبىنى بىزمۇ ئېنىق بىلمەيمىز. پەقەت مۇشۇ-
نى دەپلا ئۇنىڭدىن رەنجىسەك ياخشى بولماس. ئاغاممۇ ھەر نە
قىلسا سەلتەنەت، تاجۇ تەخت ئۈچۈن قىلىدۇ. لېكىن شۇنى ئۈز-
تۈمىسىلاكى، بىز دېگەن قېرىنداش. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىزنىڭ تا-
جۇ تەخت تەمەيمىز يوق.

ئابدۇخېلىلخاننىڭ يەنە چۈشەندۈرگۈسى كەلمىدى. سەئىدخان
بولسا ئاكىسى مەنسۇرخاننى داغدۇغىلىق كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن تەي-
يارلىق قىلىشقا كىرىشتى ھەمدە ئۇزۇن يىللاردىن بېرى ئايرىلىپ
كەتكەن قېرىندىشى بىلەن كۆرۈشىدىغان كۈننى ساناپ ئۆتكۈ-
زۈشكە باشلىدى.

ھەپتە ئۆتكەندە ئابدۇخېلىلخاننىڭ ھۆكۈمى توغرا چىقتى.
مەنسۇرخان قارشى ئېلىش ئۈچۈن ئىستىقبالىغا چىققان سەئىد-

خاننى يىراقتىن كۆرۈش بىلەنلا، خۇددى ئەشەددىي دۈشمىنىنى يولۇقتۇرغاندەك پۈتۈن سەپ بويىچە ھۇجۇمغا ئۆتتى. بىرنەچچە دەقىقە تېخىرقىغان سەئىدخان ئاكىسىنىڭ پەيلىنىڭ راستتىنلا يامانلىقىنى كۆرۈپ ئېتىنىڭ بېشىنى كەينىگە بۇراشقا مەجبۇر بولدى. تەييارلىقسىز ھالەتتە تۇرغان بولغاچقا، قارشىلىق كۆر-ستىشكىمۇ ئۈلگۈرەلمىدى. كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئالمۇتىدىن قاچتى. لېكىن مەنسۇرخان بۇنىڭلىق بىلەن بولدى قىلمىدى. ئۇلارنى تايەتتىسۇ ۋادىسىنىڭ نېرىسىغىچە قوغلاپ باردى. ئىند-سىنىڭ لەشكەرلىرىنى ئۇچرىغان يەردە قىرىپ - چاپتى. سەئىد-خانغا كۆرۈشۈپ، سۆزلىشىشكە پۇرسەتمۇ بەرمىدى.

سەئىدخان بىلەن ئابدۇخېلىلخاننىڭ ئامان قالغان نۆكەرلە-رىنىڭ سانى يۈزگىمۇ يەتمەيتتى.

— ئاغام چوقۇم يېڭىلىشتى. بەلكىم بىرەر پىتنە - پاسات ئاڭلاپ قالغان چېغى.

— يەنە ئاشۇ نائىنساب ئاغامدىن ئۈمىدلىرىنى ئۈزەلمەيۋا-تامدىلا؟ — دېدى ئابدۇخېلىلخان قايىقىنى تۇرۇپ، — ئەمدى كال-لىلىرىنى سىلكۈۋەتسىلە ئاغا. ئۇ ھەرگىز بىزنى خۇشلىمايدۇ. ئۇنىڭ مەقسىتى بىزنى تەخت - سەلتەنەتگە يېقىن كەلتۈرمەس-لىك. قولغا چۈشۈپ قالدىغان بولساق، بىر باھانە بىلەن كاللىد-مىزنى ئېلىشتىن يانمايدۇ.

سەئىدخان لام - جىم دېمىدى. كۆز ئالدىدا يۈز بېرىۋاتقان رېئاللىقتىن ئاكىسىنىڭ خۇي - پەيلىنى خېلى ئوبدان چۈشىنىپ قالغاندەك قىلاتتى.

— ئەمدى مەن يەتتەسۇ تەۋەسىدىمۇ تۇرمايمەن، — دېدى ئابدۇخېلىلخان.

— ئالدىراپ يامانلىمىسىلا، بۇ دېگەن بىزنىڭ ئاتا مىراس زېمىنىمىز، كىندىك قېنىمىز تۆكۈلگەن ۋەتىنىمىز. ئاغام بۇ قىلمىشىغا ھامان بىر كۈنى پۇشايمان قىلىدۇ.

— بەلكىم پۇشايمان قىلار، ئەمما ئۇ پۇشايمان قىلغان

ۋاقتتا بىزنىڭ تېنىمىز ئاللىقاچان بۇ قارا تۇپراققا كىرىپ كەتكەن بولىدۇ.

— نېمانچە ئۈمىدىسىزلىنىدىلا قەدىرلىك ئىنىم، ماقۇل نەد گە باراي دەيدىلا، تاغام سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىنىڭ قېشىدى غىمۇ ياكى شەيبانىخاننىڭ دەرگاھىغىمۇ ۋە ياكى مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئالدىغىمۇ؟

ئابدۇخېلىلخان ئاكىسىنىڭ تەئەددىسىنى چۈشەندى. چۈنكى ئاكىسى تىلغا ئالغان يەرنىڭ ھېچقايسىسى ئۇلارنى قارشى ئالمايتتى.

— مەن ئۈچۈن جان ساقلىغۇدەك يەر بولسلا بولىدى.

— ئاتا - بابىلىرىمىزدىن قالغان تەخت - سەلتەنەتچۇ؟

ئابدۇخېلىلخان جاۋاب بەرمىدى.

شۇ كۈنى بۇ ئاغا - ئىنىلەرمۇ كۆڭۈلسىزلا خوشلاشتى. ئەمەدى سەئىدخاننىڭ يېنىدا ئەللىك نەپەرگە يېقىن ئۆكەر قالغانىدى.

— ئەمدى بىز قانداق قىلىمىز ئالىيلىرى؟

سەئىدخان خوجا ئەلى باھادىرنىڭ سوئالىغا بىرپەس خىيال سۈرۈۋالغاندىن كېيىن جاۋاب بەردى:

— مەن بۇ ئاتا مىراس زېمىنىمدىن ھېچ يەرگە كەتمەيمەن. بىر ئامال قىلىپ تاغام مەنسۇرخان بىلەن كۆرۈشمەن. ئۇنىڭغا ئارىمىزدىكى ئوقۇشماسلىقنى چۈشەندۈرىمەن. ئۇنىڭ ئۆز ئىنىدىلىرىنىڭ جېنىغا قەست قىلىشىغا ھەرگىز ئىشەنمەيمەن.

ھەئە، سەئىدخان مۇشۇ بەش - ئالتە ئايدىن بېرى توختىماي قېچىۋاتاتتى. بۇ جەرياندا ئاكىسى مەنسۇرخانغا يەنە ئىككى قېتىم خەت ئەۋەتتى، لېكىن بۇ خەتلەرنىڭمۇ ھېچقانداق جاۋابى ۋە ئۈنۈمى بولمىدى. ئۇ ئاكىسىنىڭ قوغلاشقا ئەۋەتكەن سەركەردىلىرىگە ئەسىرگە چۈشۈشىنىمۇ ئويلىدى. مۇشۇ چارە ئارقىلىق ئاكىسى بىلەن يۈزمۇيۈز كۆرۈشۈشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. ئەمما، قوغلاپ كەلگەن سەركەردە - لەشكەرلەرنىڭ ئۇنى تىرىك تۇتۇش خىيالى يوقتەك قىلاتتى. ھە دېسە ئۇنى نىشانلاپ ئەجەل ئوقى ئاتاتتى. ئۇ

ئاخىر ئاكىسىنىڭ ئۆلتۈرۈش پەرمىنى بەرگەنلىكىنى ھېس قىلدى. دە، ئاكىسى بىلەن كۆرۈشۈش ئەمەس، جېنىنى ساقلاپ قېلىش كويىغا چۈشتى...

ئاچچىق، ھەسرەتلىك خىياللارغا غەرق بولغان سەئىدخان تاڭنىڭ يۈرۈپ قالغانلىقىنى سەزمەيلا قالغانىدى.

— ئەمدى يول يۈرۈشنى توختىتىپ، دالدىلانغۇدەك جاي تاپايلى، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر.

سەئىدخان خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ ئەتراپىغا قارىدى. ئەتراپ كۆز يەتكۈسىز جاڭگاللىق ئىدى. ئېگىز - پەس دۆڭلەردە قومۇش، يۇلغۇندىن باشقا ئاندا - ساندا توغراقلار كۆزگە چېلىقاتتى.

— سۇ بار يەرنى تاپساق بولاتتى.

— ئىزدەشكە نۆكەر ماڭدۇراي، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر.

سەئىدخان ئاتتىن چۈشۈپ تەيپەمۇم قىلىپ، نۆكەرلىرى بىلەن بامدات نامىزى ئوقۇدى. تالقانمۇ، چاناشتىكى سۇمۇ ئاز قالغانىدى. ناشتا ھېسابىدا بىر كاپام تالقاننى كاپ ئېتىپ، ئىككى يۈتۈم سۇ ئىچتى.

— قوغلاۋاتقان لەشكەرلەردىنمۇ قۇتۇلغاندەك قىلىمىز. ئوۋ ئىزدەپ باقايلىمىكىن، ياۋا توشقان ئۇچراپ قالسىمۇ ھېساب، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر.

قوغلاۋاتقان لەشكەرلەرنى ئېزىقتۇرۇۋېتىش كويىدا يۇرت - مەھەللە ئىچىدىن ماڭمىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ تالقاندىن بۆلەك غىزا يەپ باقمىغىنىغا ئىككى ھەپتىدىن ئاشقانىدى.

— مەيلى، — دېدى سەئىدخان، — ھەر ھالدا ئېھتىيات قىلىڭلار.

كۈن چۈشتىن قايرىلغاندا خوجا ئەلى باھادىر بىر كېپىك بىلەن سەككىز - ئون توشقان ئوۋلاپ كەلدى. نۆكەرلەر تېرىپ كەلگەن ئوتۇنغا چاقماقتاش ئارقىلىق ئوت ياقتى...

ئەتىسى ئەل ياتقۇ مەھەلدە ئەتراپنى چارلاشقا كەتكەن نۆكەر - لەر قايتىپ كەلدى.

— بىز سىلەرنى ئېزىپ قالدىمىكىن دېگەندۇق، — دېدى سەئىدخان نۆكەرلىرىگە قاراپ، — بەكلا ھايال بولىدۇڭلارغۇ؟
— تۈنۈگۈن نامازدىگەر مەھەلدە جاڭگالنىڭ چېتىگە چىققا-
لىدۇق، — دېدى نۆكەرلەر جاۋاب بېرىپ، — تەلىمىمىزگە بىر
ئوۋچى ئۇچراپ قالدى. ئۇنىڭ دېيىشىچە، جاڭگالنىڭ چېتىدە ئو-
رۇق ئاتلىق بىر يۇرت بار ئىكەن، جامائىتىمۇ خېلى كۆپ ئىكەن،
شۇنىڭ بىلەن دەرھال ئارقىمىزغا يانغاندۇق، كېچىدە نىشاندىن
ئادىشىپ قېلىپ ئاخىر ئارام ئالدۇق. تاڭ ئاتقاندىن بېرى يول يۈ-
رۈپ كېلىشىمىز.

— شۇ يەرگە بېرىپ باقايلىمىكىن، — دېدى خوجا ئەلى با-
ھادىر، — پەممىچە، بۇ يەر سۇلتان مەنسۇرخان بىلەن مىرزا ئابا-
بەكرىنىڭ ئوتتۇرىسىدا قالغان جاي بولۇشى مۇمكىن، ئاشۇ يۇرت
جامائىتى بىلەن كۆرۈشۈپ ئالىيلىرىنىڭ ئەھۋالىنى بىلدۈرسەك،
بىزگە ئىتائەت قىلىشى مۇمكىن، مۇشۇ باھاندا ئاز — تولا كۈچ -
قۇۋۋەت ھاسىل بولۇر.

بىرنەچچە ئايلىق قاچقۇنلۇق جەريانىدا سەئىدخان خوجا ئەلى
باھادىرنىڭ تولىمۇ پەم — پاراسەتلىك، تەدبىرلىك كىشى ئىكەنلى-
كىنى قايتىدىن ھېس قىلغانىدى. شۇڭا، ئۇ كۆرسەتكەن ھەرقانداق
تەكلىپكە قوشۇلاتتى.

— شۇنداق قىلمايمۇ ئامال يوقتەك قىلىدۇ، — دېدى سە-
ئىدخان، — مۇشۇ باھاندا مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئەھۋالىدىنمۇ ئاز -
تولا خەۋەردار بولۇپ قالارمىز.

— ھە راست، — دېدى ھېلىقى نۆكەرلەردىن بىرى، — بۇ
ئەتراپتا مىرزا ئابابەكرىنىڭ لەشكەرلىرىمۇ باردەك قىلىدۇ. كۆپ-
رەك ئېھتىيات قىلايلى.

ئۆزىنىڭ بىر تەرەپتىن ئاكىسىنىڭ، بىر تەرەپتىن مىرزا ئا-
بابەكرىنىڭ لەشكەرلىرى ئوتتۇرىسىدا قالغانلىقىنى ھېس قىلغان
سەئىدخان قايتىدىن چوڭقۇر خىياللار قاينىمىغا ئەسىر بولدى.

بابۇر مەرھۇم سۇلتان ھۈسەيىن بايقارانىڭ خانزادىلىرىدىن ئۈمىدسىزلىنىپ قالغانىدى. چۈنكى، ئۈچ - تۆت ئايدىن بېرى ئۇلار لەشكەرلىرىنى مۇرغاب دەرياسى بويىغا جۇغلاپ بولالمىغانىدى. ئۇلار يا چوڭىنىڭ گېپىنى ئاڭلىمايتتى، يا كىچىكىنىڭ گېپىگە كىرمەيتتى. بىرى يەنە بىرى ئۈستىدىن: «لەشكەرلىرىنى يوشۇرۇپ قالدى، مۇددىئاسى دۇرۇس ئەمەس، جەڭ قىلىشقا رايى يوق» دەپ شىكايەت قىلىشاتتى.

ھەئە، بابۇر مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلاسىنىڭ گېپىگە كىرىپ، ئوردىنىڭ ھوقۇقىنى چاڭگىلىغا ئېلىۋالغان خانىش خەدىچە بېگىم بىلەنمۇ كۆرۈشتى. ئەمما بۇ كۆرۈشۈشتىنمۇ ھېچقانداق نەتىجە چىقمىدى. چۈنكى، خەدىچە بېگىم ھەدىسە چوڭ خانزادە بەدىئۇززا - مان مىرزىنى يامانلاپ، ئۆزىنىڭ ئوغلى مۇزەپپەر مىرزىنى كۆككە كۆتۈرەتتى. پۈتكۈل خۇراسان لەشكەرلىرىگە ئوغلى مۇزەپپەر مىرزىنىڭ باش بولۇشىنى تەۋسىيە قىلاتتى. باشقا خانزادىلەرنى، خۇسۇسەن چوڭ خانزادە بەدىئۇززا مان مىرزىنى لايىقەتسىزلىكتە ئەيىبلەيتتى. خەدىچە سۇلتان بېگىمنىڭ سارىيىدىن يېنىپ چىققان بابۇر خانزادىلەرنىڭ مۇشۇنداق جىددىي پەيتتىمۇ بىرلىككە كېلەلمەسلىكىدە مۇشۇ ئايالنىڭ قولى بارلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلدى.

«خۇراسان خانزادىلىرىدە كۈچ دەپسە كۈچ، لەشكەر دەپسە لەش - كەر بار. لېكىن ئۇلارنىڭ بېشىنى بىر يەرگە جەمئىي قىلىدىغان بۈيۈك بىر سەركەردە يوق. بۇ يەرگە كېلىپ خاتا قىپتىمەن. ئۇلار شۇ ئەھۋالدا ھېلىغۇ شەيپاقتەك كۈچلۈك، تەدبىرلىك سەركەردە - كەن، ئادەتتىكى بىر ئوغرى - قاراقچىلارغىمۇ ھەرگىز تەڭ كې - لەلمىگۈدەك. شۇنداق، ئۇلار مېنى ئۆزلىرىگە ھەرگىزمۇ باش قىلمايدۇ. جەڭدە پەرمانىمغا بويسۇنۇشنى خالىمايدۇ، ئۇلارنىڭ بۇ

پەيلى قايسى كۈنى تولۇق ئاشكارا بولدى. ھەئە، چىچەكتۈ تەۋەسىدە - نى ياۋنىڭ چاپقۇن قىلغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلاپ تۇرۇپ، خانزادە - لەرنىڭ ھېچقايسىسى ياۋنىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىشىنى خالىمىدى. مۇشۇنچىۋالا زورۇر ئىشىنىمۇ بىر - بىرىگە بەس سالىدى. چىچەك - تۈ بىلەن مۇرغاب ئارىلىقى ئاران ئون يىغاچ^① كېلەتتى. چاپقۇن قىلىپ كەلگەن ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ سانىمۇ ئانچە كۆپ ئەمەسكەندە - تۇق. بەلكىم ھىيلىگەر شەيباق ئازغىنە لەشكەر بىلەن خانزادىلەر - نى چېكىپ باققان بولغىنىتى. ئۇلار ئۆزلىرى تېخى بارمىدى، مېنىڭ بېرىش تەلپىمگە تېخى قوشۇلمىدى. مېنىڭ ياۋنىڭ مۇقابىلىسىدە - گە چىقىشىمغا قاراپ تۇرۇشتىن نومۇس قىلىشتى بولغاي. بۇ خانزادىلەر زىياپەت، باراۋەت، سۆھبەت - ئولتۇرۇشلارغا، ئەيىش - ئىشرەتلەرگە چاققان بولسىمۇ، لېكىن سىياھلىق، جاسارەت بىلەن قىلىدىغان ھايات - ماماتلىق جەڭلەرگە گال ئىكەن...»

بۇنداق چىگىش، ھەسرەتلىك خىياللار بابۇرنى ئارامسىز قىلىۋاتتى. ئۇنىڭ خانزادىلەر بىلەن بولغۇسى جەڭ ھەققىدە سۆھبەتلىشىشى، شەيبانخانغا تاقابىل تۇرۇش تەدبىرىنى مۇزا - كىرە قىلغۇسى بار ئىدى. ئەمما، ئۆزلىرىنىڭ سېخى، مەرد، مېھماندوست، دۆلەتمەن ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ قويۇشقا ئال - دىراشقان خانزادىلەر سەندىن مەن قالارمەنمۇ دەپ بابۇرنى بەس - بەستە مېھماندارچىلىققا چاقىرىشاتتى. بىر - بىرىدىن كاتتا، بىر - بىرىدىن ھەشەمەتلىك سورۇنلارنى تۈزۈشەتتى. داستىخانغا تۈرلۈك نازۇ نېمەتلەرنى تاغدەك دۆۋىلەيتتى، شارابنى بولۇشىغا قۇيايتتى. بابۇرنىڭ ئىچىش - ئىچمەسلىكى بىلەن كارى بولمايت - تى، ئۆزلىرى پىژغىرىم ئاپتاپتا دوغاپ ئىچكەندەك ئىچەتتى، ھەرخىل قىزىقچىلىقلار، لەتپىلەر، ناخشىلار، ئۇسسۇللار ئۇزۇل - مەيتتى. ئەمما، بۇرنى ئاستىغا كېلىپ قالغان دۈشمەنگە تاقابىل تۇرۇش ھەققىدە بىرەر ئېغىز مۇگەپ بولۇنمايتتى. بولۇپمۇ بەد - د - ئۇزۇرمان مىرزا بىلەن مۇزەپپەر مىرزىنىڭ مېھماندارچىلىقى ئۇ -

① يىغاچ — مۇساپە ئۆلچىمى. بىر يىغاچ سەككىز كىلومېتىرغا تەڭ.

زۈلمەي بەس - بەستە داۋاملىشىۋاتاتتى. بەدىئۇز زامان مىرزا با - بۇرغا قانداق سوۋغا بەرسە، مۇزەپپەر مىرزمۇ شۇنداق سوۋغا بېرىتتى، ھەتتا ئاكىسىدىن ئاشۇرۇۋېتەتتى. بىلمىگەن ئادەملەر بۇ ھەشەمەتلىك، كۆڭۈللۈك باراۋەتلەرنى كۆرۈپ، بۇ ئەلگە تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەن ياۋىنىڭ ھىرات بوسۇغۇسىغا كېلىپ قالغانلىقىغا زىنھار ئىشەنمەيتتى.

بابۇر دەسلەپتە بۇ سورۇنلارغا خانزادىلەرنىڭ كۆڭلىنى دەپ كەلگەن بولسىمۇ، كېيىن بارا - بارا ئۆزىنى تارتىۋالدى. ئەمما ئىنىسى جاھانگىر مىرزا بۇ زىياپەتلەرگە بېشىچىلاپ كىرىپ كەتتى. كۈندە ئىچەتتى، كۈندە دېگۈدەك مەست يۈرەتتى.

ئەمدى بابۇر خانزادىلەردىن قېچىپ، ھىرات شەھىرىنى ئاتىلىق سەيلە قىلىدىغان بولۇۋالغانىدى. گەۋھەرشاد بېگىم مەدرىسەسى، ھۈسەيىن بايقارا مەدرىسەسى، ئەلىشىر نەۋائى سالدۇرغان ئىخلاسىيە مەدرىسەسىدىن تارتىپ، شەيخۇلىئىسلام خانىقاسى، خەلاسىيە خانىقاسىغىچە، باغى زاغان، باغى نەۋ، باغى زۇبەيدە، باغى جاھانرا، باغى ئەلىشىر^① ... قاتارلىق مەشھۇر باغ - سەيلىگاھلارنى، سۇلتان ئەبۇ سەئىد مىرزا سالدۇرغان ئىراق دەرۋازىسىنىڭ سىرتىدىكى ئاقسارايىدىن تارتىپ، باغى جاھانرا نىڭ شىمال تەرىپىدىكى چوڭ مەرمەر كۆلچەك ۋە كۆلچەكنىڭ تۆت تەرىپىدىكى بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان نۇسخىدا سېلىنغان تۆت ئىمارەتنى، ھىرات شەھىرىنىڭ دەرۋازە ئىمىنى، دەرۋازە ئىمىنى، دەرۋازە ئىمىنى، فرۇزە ئاباد، دەرۋازە ئىمىنى خۇش ۋە دەرۋازە ئىمىنى قىپچاق تىن ئىبارەت بەش دەرۋازىسىنى، سېپىلنىڭ ئۈستىدىكى بۇرجاقلارنى، زەمبىرەك - لەزنى، ئاۋات چارسۇلارنى تەپسىلىي كۆرۈپ تاماشا قىلدى. كۈندە لەرنىڭ بىرىدە ئۆزى پاپىتەخت قىلىدىغان شەھەرگىمۇ ئاشۇنداق كاتتا، ھەشەمەتلىك، ئابىدە تۈسىنى ئالغان ئىمارەتلەرنى بىنا قىلىشنى خىيال قىلدى. سەئىددىن كاشغەرى، ئابدۇراخمان جا - مىي، ئەلىشىر نەۋائىنىڭ مەقبەرىلىرىنى تاۋاب قىلدى، ئەلىشىر

① باغى ئەلىشىر - ئەلىشىر نەۋائىنىڭ باغى.

نەۋائىي ئۆزى باش بولۇپ، ئۆز يېنىدىن خىراجەت چىقىرىپ ياسات-
قان «شىپائىيە» ناملىق ھەم تېۋىپ تەربىيەلەيدىغان، ھەم كېسەل
داۋالايدىغان شىپاخانا بىلەن ھەر ساھەدىكى ئىلىم ئىھلىلىرى قە-
رەللىك ئۇچرىشىپ ئىلمىي سۆھبەتلەرنى ئېلىپ بارىدىغان «كۆند-
سىيە»^① ناملىق كاتتا ئىمارەت ۋە بۇ ئىمارەتكە جايلاشقان كۈتۈپ-
خانا بابۇرنى ھەممىدىن بەك ئۆزىگە جەلپ قىلدى. كۈتۈپخاندىكى
كىتابلارنى ۋاراقلاۋېتىپ، ئەينى يىلى سەمەرقەنتنى تۇنجى ئالغى-
نىدا نەۋائىيغا يازغان مەكتۇپىنى ۋە نەۋائىينىڭ ئۆزىگە يازغان جاۋاب
مەكتۇپىنى ئېسىگە ئالدى. مۇشۇ ئىلىم دەرگاھىدا زامانىسىنىڭ
ئاشۇ بۈيۈك شائىرى، دۆلەت ئەربابى بىلەن بىر قېتىم بولسىمۇ
قانغۇچە دىدار - مۇلاقاتتا بولۇشنى قانچىلىك ئارزۇ قىلغانىدى -
ھە؟ ئەپسۇس، كاج پەلەك ئۇنى شائىر بىلەن كۆرۈشۈشكە نېسىپ
قىلمىدى. «بۇ كىتابلارغا ئۇلۇغ شائىرنىڭ مۇبارەك قوللىرى
تەگكەن، ۋاراقلىرىنى مۇبارەك بارماقلىرى تالاي قېتىملاپ
ۋاراقلىغان بولغىتتى» دېگەنلەرنى خىيالىدىن ئۆتكۈزۈپ، نەۋائىي
بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشكەندەك تويغۇغا كەلدى. كۆز ئالدىدا
نەۋائىينىڭ بالىلىق، ياشلىق، قىرانلىق سىمالىرى غايىبانە
زاھىر بولدى.

ئەنە، بەش - ئالتە ياشلىق ئەلشىر ئۇيغۇر باخشىلىرىدىن
بولغان «كىچىك باخشى» لەقەملىك دادىسى مەۋلانە غىياسىدىننىڭ
قولغا ئېسىلىۋالغىنىچە، بويى بىلەن تەڭ كىتابلارغا تەلمۈرمەك-
تە. ئەنە، مەۋلانە ئەبەيدۇللا لۇتفىينىڭ ھۇزۇرىدا شېئىرىيەت ئىل-
مىدىن ساۋاق ئالماقتا. ئەنە، بالىلىق چاغدىكى ھەمسائىق دوستى،
خۇراسان ھۆكۈمدارى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا بىلەن سەلتەنەت
ئىشلىرى ھەققىدە سۆھبەتلەشمەكتە. ئەنە، شام چىراغىنىڭ يورۇ-
قىدا «پەرھاد - شېرىن» نى ئىجتىھات بىلەن يازماقتا. ئەنە، بەگ-
لەرنىڭ زۇلۈمى ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ كەلگەن ئاددىي خەلق-
نىڭ ئەرز - دادىنى سەۋرچانلىق بىلەن تىڭشماقتا. ئاجىز -

① ئۇنىسىيە — دوستلۇق ئۆيى.

بىچارىلەرگە خەير - ئېھسان قىلماقتا. ئەنە، ياشىنىپ قالغان نەۋائى خۇراسان شەھەرلىرى ئارىسىدا قاتناپ، سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراغا قارشى چىققان خانزادىلەرگە نەسەھەت قىلماقتا. ئا - لىملار، شائىرلار، پازىللار بىلەن ئىلمىي سۆھبەتلەردە بولماقتا. دەرگاھىغا سېغىنىپ كەلگەن ياش تالىپلارنى سەمىمىيلىك بىلەن قوبۇل قىلماقتا. ئۇلارغا ئادىمىيلىك، پەزىلەت، ساداقەت، ۋاپا، مەردلىك، باھادىرلىق ھەققىدىكى ھايات ھېكمەتلىرىنى چۈشەندۈرۈپ كەتتە..

ئۇنىسىيەنىڭ ئۈستىدىكى مۇناردا يالغۇز ئولتۇرغان بابۇرنىڭ خىياللىرى چىگىش ئىدى.

«نەۋائى ھەزرەتلىرى ھايات بولۇپ، ھىراتتىكى بۇ تەپرىقە - چىلىكىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن بولسا قانداق تۇيغۇغا كېلەر بولغىنىتى؟ خانزادىلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئىتتىپاقسىزلىقنى تۈگىتىشنىڭ بىرەر چارىسىنى تاپالار بولغىمىدى؟ ناتايىن، ئۆز ۋاقتىدىمۇ نەۋائى ھەزرەتلىرى ئول خانزادىلەرگە كۆپ نەسەھەت قىلغان، خان ئاتىسىنىڭ سەلتەنەتكە قارشى چىقماستىنلا، ئۆز - ئارا نىزا - ئاداۋەتلەرنى تۈگىتىپ، سەلتەنەتنى روناق تاپقۇزۇش ئۈچۈن كۈچ چىقىرىشقا دەۋەت قىلغان، لېكىن خانزادىلەر بۇ دانىشمەن ئۇستازنىڭ نەسەھەتكە زىنھار قۇلاق سالمىغانىدى. ئا - تىسى ھايات ۋاقتىدىكى ئەھۋال شۇ تۇرسا، ئەمدىكى ئەھۋال نە بولماقچىدى... مەن ھىراتقا تۆمۈرىلەرنىڭ بېشىنى بىرلەشتۈرۈپ، شەبىققا قارشى مۇستەھكەم ئىتتىپاق تۈزگىلى كەلگەن - مەن، لېكىن نەچچە ۋاقىتتىن بېرى بۇ ھەقتە نە سۆھبەت، نە مەسلىھەت بولمىدى، ھەر كۈنى يەپ - ئىچىش، ھەر كۈنى بارا - ۋەت. ئۇلار مېھماندارچىلىق، بەزمە - زىياپەتلەردىن باشقا ئىشلاردا بەسلىشىشنى بىلمەيدىغاندۇ؟ ئەھۋالدىن قارىغاندا ھىرات تەختگاھىنىڭ سەلتەنەت قۇياشى تېزلا پاتىدىغان ئوخشايدۇ...»

بابۇرنىڭ ئالدىراشلىرى، ئۇرۇنۇشلىرى بىكارغا كەتتى. ئۇ ھەربىر خانزادىلەر بىلەن ئايرىم سۆزلىشەلىگىنى بىلەن ھەممە -

سنى بىر يەرگە جەم قىلىپ سۆزلىشىشكە مۇيەسسەر بولالمىدى. ئۇلار بابۇر بىلەن ئايرىم سۆزلەشكەندە، ھازىرلا شەيبانىخان ئۈس-تىمگە لەشكەر تارتىپ بارىدىغاندەك ئەلپازدا ۋەدە بېرەتتى، لېكىن ھەممە قېرىنداشلىرى بىلەن بىر يەرگە كەلگەندە گەپ قىلغىلى ئۈنمايتتى. خۇسۇسەن بىرلىرى چوڭ ئاكىسى بەدىئۇز زامان مىرزىنىڭ گېپىنى ياراتمايتتى، بىرلىرى خانزادە مۇزەپپەر مىر زىنىڭ گېپىگە قۇلاق سالمايتتى. باتناش، قېيداش بىلەن قوپۇ-شۇپ كېتەتتى.

● ھايت - ھۇيت دېگۈچە كۈز ئاخىرلىشىپ قىش كەلدى. شەي-بانخان بابۇرنىڭ ھىراتقا كەلگەنلىكىدىن ئاللىقاچان خەۋەر تاپقا-ندى. شۇڭا ھىراتقا لەشكەر تارتىپ كېلىشكە ئالدىرمىدى. ئۈس-تازىنىڭ: «ئوتتۇرىسىدىن ئەمەس، چۆرىسىدىن تېگىش قىلىش» دېگەن نەلىمى بويىچە، خۇراساننىڭ چەت - چۆرىسىدىكى شەھەر - ۋىلايەتلەرگە تېگىش قىلىۋاتاتتى. خانزادىلەر تېخىچە بىرلىككە كېلەلمىگەنلىكى ئۈچۈن، بابۇر شەيبانىخانغا قارشى لەشكەر تار-تالمايۋاتاتتى. بۇ ئىش شەيبانىخان ئۈچۈن تېپىلغۇسىز پۇرسەت بولغانىدى.

ئىنسى جاھانگىر مىرزىنىڭ خانزادىلەرنىڭ بەزمە - زىيا-پەتلىرىدە شاراب ئىچىۋېرىپ، ئېغىر كېسەلگە مۇپتىلا بولۇشى با-بۇرنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئۈمىدىنىمۇ يوققا چىقاردى.

— قىش پەسلى باشلىنىپ سوغۇق كۈچىيىۋاتىدۇ، قىشلاق سېلىشنىڭ ئامالنى قىلامدۇق قانداق؟ — دەپ سورىدى قاسىم-بەگ قاۋچىن.

— سىلىچە قانداق قىلساق بولۇر؟ — دېدى بابۇر ئۇنىڭغا سىنچى نەزەرى بىلەن قاراپ.

— مۇھەممەد بۇرۇندۇق بارلا بىلەن زۇنۇنبەگ ئارغۇن نەچچە كۈندىن بېرى بىزگە قىشلاق سايە قىلغان بولسىمۇ، لېكىن تېخىچىلا جاي كۆرسىتىپ بەرمەيۋاتىدۇ. ئەمدى قىشلاقنىڭ ئاما-لىنى قىلمىساق لەشكەرلەر سوغۇقتا قالىدۇ.

بابۇر ئۈندىمەي بىرپەس تۇرۇۋالغاندىن كېيىن ئېغىز ئاچتى:
— قىشلاق سېلىش ھاجەتسىز جانابى ئەمىر.

قاسىمبەگ قاۋچىن ئەجەبلەندى:

— قانداق دەيدىلا ئالىيلرى؟

— ئەمدى بىز ئۈچۈن ھىرات ئەھمىيىتىنى يوقاتتى، —

دېدى بابۇر قەتئىيلىك بىلەن، — ئول خانزادىلەرنىڭ ئەھۋالىنى
دېمىسەممۇ ئۆزلىرىگە ئايان. ئۇلار بۇ پەيلى بىلەن ھەرگىز ئىت-

تىپاقلىشالمايدۇ ھەم شەيباقنىڭ مۇقابىلىسىگىمۇ چىقالمايدۇ،
شۇنداق ئىكەن بىزنىڭ بول دەرگاھتا تۇرۇۋېرىشىمىزنىڭ نېمە

ئەھمىيىتى بولسۇن؟ جاھانگىر مىرزىمۇ ئاشۇ خانزادىلەرنىڭ
داستىخىنىدا شاراب ئىچىۋېرىپ ئاخىر كېسەل بولۇپ يىقىلدى.

بىر قىسىم سەركەردىلىرىمىزمۇ شارابقا خېلى ئوبدانلا ئۆگىنىپ
قالدى. ئۇلار كابۇلدىكى چاغدا مەندىن ھايا قىلىپ شاراب ئىچ-

مەيتتى، ئىچسىمۇ يوشۇرۇنچە ئىچەتتى، ئەمما مەست بولغۇدەك
ئىچمەيتتى. ھازىر ھەر كۈنى مەست. خانزادىلەر بەكمۇ مېھمان-

دوست ئىكەن. ھۆرمىتىمىزنى قىلدى دېيىشىدۇ تېخى تەپتارت-
ماي. بۇ يەردە قىشنى چىقىرىدىغان بولساق، گاز كۈندە لەشكەرل-

رىمىزمۇ شارابخور بولۇپ كېتىدىغان ئوخشايدۇ. ئەڭ ياخشىسى
پەم بىلەن كابۇلغا كېتىۋالايلى.

— خانزادىلەرگە قانداق سەۋەب كۆرسەتسەك بولار؟ — دېدى

بابۇرنىڭ گەپلىرىگە قايىل بولغان قاسىمبەگ قاۋچىن.

— بادغىس تەۋەسىدە قىشلاق سېلىشنى باھانە قىلىپ

ھىراتتىن چىقىپ كېتەيلى، ئۇلار بىزنى قىشلاق سېلىشقا ئال-

دىراتقان ئەمەسمىدى، ھەرگىز گۇمانلانمايدۇ. شەيباقنىڭ مۇقابى-

لىسىگە چىقىدىغان ئىشنى كابۇلغا بارغاندىن كېيىن باشقا مەس-

لىھەت قىلارمىز.

ھىراتقا چوڭ ئارزۇ - ئارمانلار بىلەن كەلگەن بابۇر، ئەنە

ئاشۇنداق ئۈمىدسىزلىك بىلەن كابۇلغا قايتىشقا مەجبۇر بولدى.

يەتتەكەنت.

بارغانسېرى قورساق سېلىپ سەمرىپ كەتكەن سۇلتان مەھمۇدخانغا ئاتقا مېنىپ ئوۋ ئوۋلاش، چەۋەندازلىق قىلىش ئەمەس، پىيادە يول مېڭىشمۇ ھار كېلىدىغان بولۇپ قالغانىدى. ئۆتكەن يىلقى قىشتا جىيەنى سەئىدخاندىن قاتتىق يېڭىلىپ، يەتتەكەنتكە قېچىپ كەلگەندىن بېرى ھېلى مەنسۇرخاندىن، ھېلى سەئىدخاندىن، ھېلى ئۆزىنى تا ھازىرغىچە ئىزدەپ كەلمىگەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزىدىن رەنجىپ غوتۇلدايدىغان خۇيىنى تاشلاپ، خۇددى بېشىدىن ھېچقانداق دىشۋارچىلىق ئۆتمىگەندەك خاتىرجەم ئۇخلايدىغان، كۆڭلى تارتقان غىزالارنى تويغۇچە يەيدىغان، سۆيۈملۈك خانىشى قاراكۆز بېگىمگە كىتاب ئوقۇتۇپ ئاڭلايدىغان بولۇپ قالغانىدى. نىغمەت مىرزا بىلەن سۇلتان جۈنەيدى بارلاسلىرىنىڭ سەلتەنەت، تاجۇ تەخت ھەققىدىكى سۆزلىرىگىمۇ پەرۋاسىز مۇئامىلە قىلاتتى. ئۇلار ھېلى تۇرپان، ھېلى ئاقسۇ، ھېلى تاشكەنت، ھېلى سەمەرقەنتلەرنى ماختاپ سۇلتان مەھمۇدخاننى قىزىقتۇرۇشقا، تاشكەنتتىكى ئەيش - ئىشرەتلىك، كەيپ - ساپالىق ھاياتىنى ئېسىگە سېلىشقا ئۇرۇنۇپ، ئاغزى بېسىلماي سۆزلەيتتى. كۆپىنچە ھاللاردا ئۇلارنىڭ سۆزلىرى تېخى يېرىملاشماي تۇرۇپلا، سۇلتان مەھمۇدخان ھاۋا گۈلدۈرلىگەندەك خورەككە چۈشۈپ كەتتەنتى.

ھەئە، نىغمەت مىرزا بىلەن سۇلتان جۈنەيدى بارلاس سۇلتان مەھمۇدخاننى ئاقسۇدىن كېتىشكە كۈشكۈرتكىنىگە خېلىلا پۇشايمان يېدى. چۈنكى، سۇلتان مەھمۇدخان يەتتەكەنتكە كەلگەندىن كېيىن سەلتەنەت ھەۋىسىنى پۈتۈنلەي ئېسىدىن چىقارغانىدى. يەتتەكەنتكە سېلىشتۇرغاندا، ئاقسۇ نېمىلا دېگەنبىلەن كاتتا شەھەر ھېسابلىناتتى. يەنە كېلىپ ئاقسۇدا ئوردا، ساراي بار ئىدى.

ئۇلار سۇلتان مەھمۇدخاننى ئاقسۇغا قايتىپ كېتىشكە دەۋەت قىلدى. شۇ ئارىلىقتا سەئىدخاننىڭ كېلىشى ئۇلارنىڭ ئۆچكەن ئۈمىدىنى قايتىدىن ياندۇردى. ئۇلار سەئىدخاننى باھانە قىلىپ، ئاقسۇغا قايتىش ۋە سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ خانلىق ئورنىنى قايتىدىن ئەسلىگە كەلتۈرۈپ، ئۆزلىرىنىڭ ئەمىرلىك مەرتىۋىسىنى تېپىۋېلىشنى خام خىيال قىلغانىدى. كۈتمىگەندە سەئىدخان ئۇلارنىڭ خام خىيالىنى بىتچىت قىلىپ يەتتەسۇغا قاچتى. ئۇلار سەئىدخاننى قايتۇرۇپ كېلىش مەقسىتىدە سۇلتان مەھمۇدخانغا ئۇنى: «ئەدەپسىزلىك قىلدى، خان ئالىيلىرىنى كۆزگە ئىلمىدى، راسا بىر ئەدەپلەپ قويىمىسلا بولمايدۇ» دەپ توختىماي چېقىپ سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ قورسىقىنى ئەستى. سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ سەئىدخاننى قوغلاپ تۇتۇشقا مەخسۇد ئەلنى ئەۋەتىشىمۇ، ئۆزىنىڭ قارا قىشتا ئالايتەن لەشكەر تارتىپ بېرىدىشىمۇ مۇشۇ سەۋەبتىن ئىدى.

بۇ پىلانلىرى ئەمەلگە ئاشمىغان نىغمەت مىرزا بىلەن سۇلتان جۈنەيدى بارلاس سۇلتان مەھمۇدخاننى يەتتەكەنتتە تاشلاپ قويۇپ، شەيبانىخاننىڭ قېشىغا بېرىش خىيالىغىمۇ كېلىشتى. چۈنكى، ئۆز ۋاقتىدا ئۇلار مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بىلەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزانى بېسىش، ئۇلارنى سۇلتان مەھمۇدخانغا يامان كۆرسىتىش، تۆھپىسىنى چۆكۈرۈش مەقسىتىدە، شەيبانىخانغا خېلى كۆپ ياردەملەرنى قىلغانىدى. ئەمما، شەيبانىخاننىڭ ئالدىغا بۇ ھالەتتە بارسا ئۆزلىرىنى قوبۇل قىلىشىغا، قوبۇل قىلىشىمۇ ئوردىسىدا يۇقىرى مەرتىۋىلىك خىزمەت بېرىشىگە، مۇھىمى ئەينى ۋاقىتتا قىلغان ياخشىلىقىغا جاۋاب قايتۇرۇشىغا ئىشەنچ قىلالىدى. ھەئە، شەيبانىخاننىڭ سۇلتان مەھمۇدخانغا ئەمەس ئۆزلىرىگىمۇ قىلغان يۈزسىزلىكى ئۇلارغا بەش قولىدەك ئايان ئىدى. ئاشۇ ۋاقىتتا شەيبانىخان ئۇلارنى ئەزەلدىن تونۇمايدىغاندەك، نەزەرمۇ سېلىپ قويغانىدى.

«خان ئالىيلىرىنى شەيبانىخاننىڭ ئالدىغا بېرىشقا كۆندۈر -

سەك، بەلكىم ئۇ خان ئالىيلىرىنىڭ يورنى قىلىپ قالار، نېمىلا دېگەن بىلەن ئالىيلىرىنىڭ سىڭلىسى شەيبانىخاننىڭ ئوغلىنىڭ قولىدا. شۇڭا، شەيبانىخان خان ئالىيلىرىغا ھەرگىز يۈزسىزلىك قىلمايدۇ، ئول چاغدا بىزمۇ ئۇنىڭ ئوردىسىدا مەنەسپدار بەگلىرىدىن بولۇپ قالسىمىز...»

ئۇلار مانا مۇشۇ خىيالىنىڭ تۈرتكىسىدە تەرەپ - تەرەپكە ئايدىن غاقچى ماڭغۇزۇپ، شەيبانىخاندىن تارتىپ بابۇرغىچە، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاندىن تارتىپ مەنسۇرخان، سەئىدخانغىچە تەپسىدە لىي مەلۇمات ئىگىلەشكە كىرىشتى. ئالغان مەلۇماتلىرىنى سۇلتان مەھمۇدخانغا ئۇدۇلۇق يەتكۈزۈپ، ئۇنى شەيبانىخاننىڭ قېشىغا بېرىشقا ئاستىرتىن دەۋەت قىلىشقا كىرىشتى:

— چوڭ خانزادە مەنسۇرخان بىلەن سەئىدخان ئوتتۇرىسىدا قاتتىق جەڭ بولۇپتۇ.

— مەنسۇرخان ئىنىسى سەئىدخاننى ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن قوغلاپ يۈرگۈدەك.

— مەنسۇرخان سەئىدخانغا تاغام بىلەن بىرلىشىپ سەلتە - نەتنى تارتىۋېلىشقا ئۇرۇنغان، دېگەن گۇناھنى ئارتىپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، پات يېقىندا يەتتەكەتتىكىمۇ لەشكەر باشلاپ كەلگۈدەك ئەمەسمە.

— ئول ئەدەپسىز خانزادىنى ئۇنداق قىلمايدۇ، دېگىلىمۇ بولمايدۇ. ئاقسۇ، ئۇچىنىڭ ئەمىرى مىرجاپپار بەردى بەگ ئۇنىڭ ئانا تەرەپ تاغىسى بولىدۇ. ئۇ ئادەم خان ئالىيلىرىنىڭ ئاقسۇغا قايتىپ كېلىشىنى ھەرگىز خالىمايدۇ، شۇڭا جىيەنى بولمىش سۇلتان مەنسۇرخاننى يەتتەكەتتىكى لەشكەر تارتىشقا كۈشكۈرتۈ - شىمۇ مۇمكىن.

— ھەرھالدا ئېھتىيات قىلساق بولغۇدەك.

— خان ئالىيلىرىغۇ ئاللىقاچان سەلتەنەتتىن ۋاز كەچكەن.

— ناۋادا ئالىيلىرى تەخت - سەلتەنەتنى قولغا ئالمىن.

دېسە ھەرقاچان ئالالايدۇ.

— مەنسۇرخان ئاسانلىقچە يول قويماسمىكىن...
 — مەنسۇرخاننىڭ ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن تەخت — سەلتە -
 نەتنى بوشىتىپ بەرمەيدىغانلىقى راست. ئەمما، خان ئالىيلىرى
 شەيبانخان ئالىيلىرىدىن ياردەم تەلەپ قىلىشقا تامامەن يوللۇق.
 — راست، شەيبانخان ئالىيلىرى چوقۇم ياردەم قىلىدۇ.
 — لەشكىرىي ياردەم ئەۋەتىدۇ.
 — ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا دوستلۇق بار.

— تېخى قۇدا دېسىلە.

سۇلتان مەھمۇدخان ئىككى ئەمىرنىڭ سۆزلىرىنى جىمجىت
 يېتىپ ئاڭلايتتى، ئەمما ئىپادە بىلدۈرمەيتتى. ئىپادە بىلدۈرمە -
 گەندەك قىلغان بىلەن كۆڭلىنىڭ بىر يەرلىرىدە تاجۇ تەخت،
 سەلتەنەت ئوتى يېلىنجايتتى. بۇ ئىككىسى ئۇنىڭ چىراي ئىپادە -
 سىدىن بۇنى ھېس قىلغانىدى، شۇڭا پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ ۋەس -
 ۋەسىگە سالاتتى:

— شەيبانخان ئالىيلىرى ھىراتنى ئېلىپ پۈتكۈل خۇرا -
 ساننى ئاخىرى بويىسۇندۇرۇپتۇ.
 — بابۇر پادىشاھمۇ كابۇلنىڭ سىرتىغا چىقالماس بولۇپ
 قايتۇ.

— مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان بابۇرنىڭ قېشىدىن كې -
 تىپ، شەيبانخاننىڭ دەرگاھىغا بارغانىكەن، ئىلگىرىكى ئاداۋەتنى
 سالاۋات قىلىپ، ھىرات ھۆكۈمدارلىقىنى ئۇنىڭغا ئىنئام قىلىپ -
 تۇ.

— ئەلۋەتتە شۇنداق قىلىدۇ - دە، شەيبانخاننىڭ ئىلكىدە
 شەھەر - ۋىلايەت ئازمىدى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا ھىرات -
 نى بەرگەن يەردە، خان ئالىيلىرىغا سەمەرقەنتنى بېرىشىدە گەپ
 يوق جۇمۇ.

— شۇنداق، ھېچبولمىغاندا تاشكەنتنى قايتۇرۇپ بېرىشى
 مۇمكىن.

— ئەندىجاننى بەرسىمۇ يەتتەكەنتتىن ياخشى ئەمەسمۇ، مۇ -

ھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا قارىسلا، دەسلەپتە شەيبانىخان ئا-
لىلىرىغا سەرکەشلىك قىلىپ، ئۇنىڭغا قارشى مۇقام توۋلاپ
چىقتى، كېيىن يەنە ئالدىغا گۇناھنى تىلەپ باردى، شەيبانىخان
ئالىلىرى ھەقىقەتەن كەڭ قورساقكەن، كەچۈرۈۋەتكەندى، يەنە
قېچىپ بابۇر پادىشاھنىڭ قېشىغا بېرىۋالدى. ئەمدىلىكتە بابۇر-
نىڭ دەرگاھىدىن يەنە شەيبانىخان ئالىلىرىنىڭ دەرگاھىغا بېرى-
رىپتۇ.

— بابۇر پادىشاھنىڭ قېشىدىن نېمىدەپ كەتكەندۇ؟

— كاپۇلدەك كىچىككەنە شەھەرگە بابۇر پادىشاھ ئاران سى-
غىدىغان تۇرسا، مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان قانداق سىغىدىغان،
ئۇنىڭدىن باشقا ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئازراق ئارازچىلىق بولغى-
نى مەلۇم. بابۇر پادىشاھ ھىراتقا لەشكەر تارتىپ كەتكەندە، كا-
بۇلنى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا تاپشۇرغانىكەن، بىراق ئۇ
ياخشىلىققا يامانلىق قىلىپ، بابۇرنىڭ نەۋرە ئىنىسىنى كابۇل
تەختىدە ئولتۇرغۇزۇش نىيىتىدە بولۇۋېتىپتۇ.

— مەرھۇم سۇلتان مەھمۇد مىرزىنىڭ مەلىكە سۇلتانىنىڭ
خېنىمىدىن بولغان ھېلىقى خانزادىسى مىرزاخان ئوخشىمامدۇ.

— ھەبەللى. دەل شۇ خانزادە مىرزاخان. تولىمۇ ئەپسۇس-
كى، بابۇر ھىراتتىن بالدۇر قايتىپ كېلىپ، بۇ سۇيىقەست ئە-
مەلگە ئاشماپتۇ، شۇنىڭ بىلەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا كا-
بۇل ھارام بولۇپ، شەيبانىخان ئالىلىرىنىڭ قېشىغا بېرىشقا
مەجبۇر بولۇپتۇ.

— ئۇنىڭ شەيبانىخان ئالىلىرىنىڭ قېشىغا بارغىنى ياخشى
بولۇپتۇ، كۆرەگان جانابلىرى بىلەن خان ئالىلىرى ئاداش — ئا-
غىنە ئىدى، بەلكىم شەيبانىخان ئالىلىرىغا پاسىبانمىزنىڭ
ياخشى گېپىنى قىلغاندۇ.

— بەلكىم قىلغان چېغى، سودىگەرلەردىن ئاڭلىشىمچە،
شەيبانىخان ئالىلىرى خانمىزنى تاشكەنتتىن كەتكۈزۈۋەتكەن-
گە كۆپ پۇشايمان قىلغانمىش.

بۇ قۇترىتىشلارغا سۇلتان مەھمۇدخان ئاخىر بەرداشلىق بېر-
رەلمىدى:

— بۇ دېگەنلىرىڭلار راستمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ پەر ياس-
تۇقتىن بېشىنى لىككىدە كۆتۈرۈپ.
— ئەلھەمدۇلىللا راستتۇر، — دېدى سۇلتان جۈنەيدى
پارلاس قەسەم ئىچىپ.

— شەيبانخان ئالىيلرىنىڭ قېشىغا بېرىشقا ماقۇل بولغان
بولسىلا ياخشى بولاتتى، — دېدى نىغمەت مىرزا تۆمۈرنى قىزد-
قىدا سوقۇپ، — يەتتەكەنتتەك كىچىككىنە بىر قىشلاق ئالىيل-
رىدەك بۈيۈك سەلتەنەت ساھىبىغا زىنھار ماس كەلمەيدۇ. شەيبا-
نخاننىڭ ئالدىغا بارسىلا شەۋكەتلىرى ھەرگىز تۆۋەنلەپ كەتمەي-
دۇ، غۇرۇرلىرىغىمۇ نۇقسان يەتمەيدۇ، چۈنكى ئۆز ۋاقتىدا شەيبا-
نخان ئالىيلرىمۇ ياردەم سوراپ دەرگاھلىرىغا كەلگەن، بارسىلا
بەرگەن قەرزنى قايتۇرۇۋالغان بولىدىلا.

— شۇنداق، پاسىبانمىزنىڭ ئول قەرزىنى قايتۇرۇۋالمىقى
بەرھەق. سورىسىلا شەيبانخان ئالىيلرىمۇ ھەرگىز ياق دېمەيدۇ،
شۇنىڭ بىلەن ئىلگىرىكى شانۇ شەۋكەتلىرى قايتىدىن ئەسلىگە
كېلىدۇ.

سۇلتان مەھمۇدخان بۇ قىزىقتۇرۇشلارغا ئاخىر گول بولدى،
چوڭ ئوغلى سۇلتان مۇھەممەدخاننىڭ قارشى تۇرۇشىغا، تو-
سۇشىغا پەرۋا قىلمىدى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگانغا شەيبان-
خاننىڭ ئالدىغا بارماقچى بولۇۋاتقانلىقىنى، ۋاقتى كەلگەندە شەي-
بانخاننىڭ يېنىدا تۇرۇپ ئىككى ئېغىز ياخشى گېپىنى قىلىپ
قويۇشىنى تاپىلاپ، بىر پارچە خەت ئەۋەتىۋەتكەندىن كېيىن، نىغ-
مەت مىرزا، سۇلتان جۈنەيدى پارلاس ۋە بەش ئوغلىنى ئەگەشتۈ-
رۈپ يەتتەكەنتتىن قوزغالدى. دادىسىنى شەيبانخاننىڭ ئالدىغا
بېرىشتىن توسۇپ قالالمىغان خانىكە سۇلتان دەشتى قىپچاق تە-
رەپكە، قازاق سۇلتانى قاسىمخاننىڭ دەرگاھىغا قاراپ يول ئالدى.

نغمەت مىرزا بىلەن سۇلتان جۈنەيدى بارلاستىڭ ئالغان مەلۇماتى راست ئىدى. بابۇر ھىراتتىن كېتىپ ئۇزۇن ئۆتمەي شەيبانىخان ھىراتقا لەشكەر تارتىپ كەلدى. مەرھۇم سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراننىڭ خانزادىلىرى بولسا، باستۇرۇپ كېلىۋاتقان ياۋغا ئاقىل تۇرۇش ئىشىنى يەنە بىر - بىرىگە ئىتتىرىشتى. ئاخىر زۇنۇنبەگ ئارغۇن لەشكەر تارتىپ چىققان بولسىمۇ، تەڭ كېلەلمەي كالىسىدىن ئايرىلدى، ئۇنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلىغان خانزادەلەر ئۆز كالىسىنى ساقلاپ قېلىش غېمىدە شەھەرنى تاشلاپ تەرەپ - تەرەپكە قېچىشتى. شۇنداق قىلىپ شەيبانىخان ھىراتنى ئاسانلا قولغا ئېلىپ، پۈتكۈل خۇراساننى تولۇق بويسۇندۇردى. ھەئە، بابۇر ھىراتقا كەتكەندىن كېيىن، كىملىرىدۇر كابلدا:

«بابۇر پادىشاھ بىلەن جاھانگىر مىرزانى سۇلتان ھۈسەيىن بايقاراننىڭ خانزادىلىرى تۇتۇۋېلىپ ئىختىيارىدىن قەلئەسىگە سولاپ قويۇپتۇ، ئۆلۈك - تىرىكىدىن نىشانە يوقمىش» دەپ پىتنە تارقىتىشتى. بۇنى ئاڭلىغان شاھ بەگىم بىرپەس قانغۇچە يىغلاپ ھازا ئاچقاندىن كېيىن: «كابل سەلتەنەتى پاسىبانسىز قالسا بولمايدۇ» دەپ يەنە بىر نەۋرىسى مىرزاخاننى تەختتە ئولتۇرغۇزماقچى بولىدى. چۈنكى، مىرزاخاننىڭ دادىسى سۇلتان مەھمۇد مىرزا بابۇرنىڭ دادىسى ئۆمەر شەيخ مىرزا بىلەن قېرىنداش، ئانىسى سۇلتاننىڭ خېنىمى بابۇرنىڭ ئانىسى قۇتلۇقنىڭ خېنىمى بىلەن قېرىنداش ئىدى. شۇڭا شاھ بەگىم مىرزاخاننى بابۇرنىڭ تەخت ۋارىسى بولۇشقا مۇناسىپ دەپ قارىغانىدى. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆراگان قېيىنئانىسىنىڭ بۇ قارارىنى ئانچە ياقلاپ كەتمىگەن بولسىمۇ، لېكىن قارشى چىقىشقا پىتىنالمىدى، ئەمما مىرزاخاننى تەختتە ئولتۇرغۇزۇش ئىشىنى كەينىگە سۈردى. ئەنە ئاشۇنداق ھالقىلىق پەيتتە بابۇر ھىراتتىن قايتىپ كەلدى. ئەھۋالنى بىلىپ ھېچنەمە

دېمەي، ئۇدۇل شاھ بېگىمنىڭ قېشىغا كەلدى ۋە سالام بەجا قىل-
غاندىن كېيىن، «بەك ھېرىپ كەتتىم، بىردەم ئارام ئېلىۋالاي»
دېگىنىچە مومىسىنىڭ يوتىسىغا بېشىنى قويۇپ، كۆزىنى يۇمۇپ
ياتتى. ھەئە، بابۇر كىچىكىدىن تارتىپ مومىسى شاھ بېگىمنىڭ
يوتىسىغا بېشىنى قويۇپ يېتىۋېلىشقا ئامراق ئىدى. شاھ بېگىم
ئالدىراقسانلىق قىلىپ قويغىنىغا قاتتىق پۇشايمان قىلدى. شۇ-
نىڭ بىلەن كابۇلدا تۇرۇۋېرىشتىن خىجىل بولۇپ، مېھرىنىڭ
خېنىم بىلەن نەۋرىسى مىرزىخاننى ئېلىپ بەدەخشان تەرەپكە كەت-
تى. بابۇرنىڭ ھېچ ئىش قىلالماي، خۇراسان خانزادىلىرىدىن رەن-
جىپ قايتىپ كەلگەنلىكىنى بىلگەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان
خانزادىلەرگە نەسەھەت قىلىپ، ئىتتىپاقلاشتۇرۇش مەقسىتىدە
ھىراتقا ماڭدى، لېكىن كېچىككەندى. ئۇ ھىراتقا كەلگەندە شەي-
بانخان ئاللىقاچان ھىراتنى ئىشغال قىلىپ بولغانىدى، لېكىن
دەرھال كەينىگە يېنىشقا ئىلاج قىلالمىدى. چۈنكى، قاچسا تۇتۇلۇپ
قالاتتى.

شەيبانىخان ئۆزى بىلەن مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ئارد-
سدا ھېچ ئىش يۈز بەرمىگەندەك، ئۇنى قىزغىن قارشى ئالدى.
ئۆتكەن ئىشلارنى يۈزىگىمۇ سالمىدى. ئۇنى ئوغلى تۆمۈر سۇلتانغا
ھەمراھ قىلىپ قويۇپ، ئۆزى سەمەرقەنتكە قايتىپ كەتتى،
شۇنداق قىلىپ مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان ھىراتتا تۇرۇپ قال-
دى.

بىر كۈنى يۈچۈنلا بىر كىشى ئۇنىڭغا سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ
خېتىنى تاپشۇردى. ئۇ خەتنى كۆرۈپ قاتتىق چۆچۈپ كەتتى.
«خان ئالىيلىرى ئەقلىدىن ئېزىپتۇ، مەن بولسام ئامالنىڭ
يوقىدىن بول دەرگاھتا تۇرۇۋاتىمەن. شەيبانىخان قاچان كاللامنى
ئېلىشقا پەرمان بېرەركىن دەپ يۈرىكىم سۇ، ئەمما قېچىشقا ئاما-
لىم يوق. چۈنكى، قاچسام بارىدىغان جايىم يوق. بابۇر پادىشاھ
ئەمدى مېنى خۇشلىمايدۇ. مىرزىخاننى تەختتە ئولتۇرغۇزۇش ئى-
دى»

شنى مەندىن كۆرگەن بولۇشى مۇمكىن بولمىسا ھىراتنىڭ شەي-
بانخاننىڭ قولىغا چۈشۈپ كېتىشىنىڭ مۇقەررە بولۇشى بولغان-
لىقىنى بىلىپ تۇرۇپ، ھىراتقا بېرىش تەلپىمگە ئىجازەت بىر-
مەيتتى. خان ئالىيلرى قانداقسىگە شەيبانخاندىن ياردەم سوراش
قارىغا كەلدىكىنە؟ غۇرۇرى قانداقمۇ يول قويغاندۇ؟ بۇ دەرگاھقا
كېلىدىغان بولسا، ئۆزىنى ئۆلۈمگە تۇتۇپ بېرىدۇ شۇ. شەيبانخان
مەيلى ئەمىر تۆمۈرنىڭ، مەيلى تۇغلۇق تۆمۈرنىڭ ئەۋلادى بول-
سۇن، ھەممىسىنى دۈشمەن دەپ قارايدۇ. ئۇلارنىڭ نەسلىنى قۇ-
رۇتماي ئارام تاپمايدۇ...»

مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن ئالدىراش - تېنەش بىر پارچە
خەت يېزىپ، كەلگەن كىشىدىن سۇلتان مەھمۇدخانغا ئەۋەتتى.
— مە، بۇ پۇلغا ئات قوشۇۋال، — دېدى چاپارمەنگە بىر
ھەميان تىللىنى تەڭلەپ، — ئېتىڭ ھېرىپ قالسا قالسۇن، ئۇزۇڭ
ھېرىپ قالما، يول بويى ئات يەڭگۈشلەپ ماڭ، بۇ خەت خان ئالىي-
لىرىنىڭ ھاياتىغا مۇناسىۋەتلىك، قانچە تېز بولساڭ شۇنچە ياخ-
شى.

چاپارمەن سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن پەرغانە ئەۋەسىدە
ئۇچراشتى. ئۇ خەتنى كۆرۈپ نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي تۇرۇپ
قالدى. بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن، خەتكە قايتا نەزەر تاشلىد-
دى:

«... مەرھۇم بۇزۇكۇر بوۋىلىرى تۇغلۇق تۆمۈرخان
ئالىيلرى رەھمەت دەرياسىنىڭ شەرىپىنى تېتىپ، باقىي-
غا سەپەر قىلغاندىن كېيىن، ئەمىر تۆمۈر كۆرەگاننىڭ
سەلتەنەتى كۈچىيىپ پەرغانە، ماۋەرائۇننەھر ۋە خۇراسان
ۋادىسىغا مۇستەقىل ھۆكۈمرانلىق قىلىشقا باشلىدى.
شۇنداقتىمۇ ئالىيلرىنىڭ ئەجدادلىرى ماڭلايسۇيە، تۇرپان،
بېشبالىق، ئالمالىق ۋادىلىرىنى مۇستەھكەملەپ، غول سەل-

تەنەتنى روناق تاپقۇزغاج پۇرسەت كۈتكەندى. نۇرغۇن قى-
يىنچىلىقلارغا دۇچار بولغان بولسىمۇ، تەخت - سەلتەنەت-
تىن ۋاز كەچمەي، ئۆزگىلەردىن ئىنايەت تىلەپ بويۇن
قىسماي، ئۆزلىرىنىڭ ۋە ئەجدادلىرىنىڭ ئار - نومۇسىنى
تۆكمىگەندى. نەپىس رەختلەردە تىكىلگەن لىباسلار، غىپ-
سىل تاغام، مەئشەتلىك روزىغارلارنىڭ ھۇزۇر - لەززىتىد-
دىن كېچىپ، ئاۋام - رەئىيەتنىڭ ئاسايىشلىقى ئۈچۈن كۆپ
تىرىشچانلىقلارنى كۆرسەتكەندى. لەشكىرىي تەييارلىقلارنى
پۇختىلاپ، ھامان بىر كۈنى قاينا باش كۆتۈرۈش ئۈچۈن
ھازىرلىق كۆرگەندى. ئۆزلىرى روياپقا چىقىرىشقا قادىر
بولالمىغان مەقسەتلەرنى، ئارزۇ - ئارمانلارنى پەرزەنتلىرىد-
گە باغلىغانىدى. شەۋكەتلىك ئەجدادلىرىنىڭ ئارزۇ بىناسىد-
غا مەرھۇم ئاتىلىرى، دىيانەتلىك خاقان سۇلتان يۈنۈسخان
ئالىيلىرى باھادىرلىق شىجائىتى بىلەن ئۇل سالغان بولسا،
ئالىيلىرى ياشلىق ۋاقىتلىرىدىن تارتىپ تاكى ئوتتۇرا ياش-
لىق دەۋرلىرىگىچە بول سەلتەنەت بىناسىنى قۇرۇپ مۇس-
تەھكەملىدى، ئەجدادلىرى دەۋرىدە ۋەيران بولغان ئەل -
يۇرتنى ئاۋات قىلىپ، ئاسايىشلىق ئورناتتىلا. بۇنداق پۇر-
سەتكە، مەمۇرچىلىققا ئەجدادلىرىمۇ ئىنتىزار ئىدى. قۇد-
رەتلىك تەڭرىگە يۈزىڭ قەتئە شۈكۈركىم، ئاتىلىرى سۇل-
تان يۈنۈسخان ئالىيلىرىغا ۋە سىلىگە ئاتا - باپلىرىمۇ
ھەسەت قىلىدىغان مەملىكەتلەر نېسىپ بولدى. سىلى بول-
سىلا مەرھۇم ئاتىلىرىنىڭ تەختىگە ۋارىسلىق قىلىپ، تو-
لۇق كامال تاپقان ھالەتتە سەلتەنەت تىزگىنىنى تۇتتىلا.
تولمۇ ئەپسۇسكى، ھىيلىگەر شەيبانخاننىڭ ئاسىيلىقى
بىلەن بول تەرەپتىكى تەخت - سەلتەنەت قولىدىن كەتكەن
بولسىمۇ، ئەمما ئۇل تەرەپتىكى ۋىلايەتلەر ئىلكىلىرىدە تۇ-
رۇۋاتىدۇ. ھازىر ئالىيلىرىنىڭ لەشكىرىي كۈچى شەيبان-
خاننىڭ لەشكىرىي كۈچىگە يەتمەيدىغانلىقى كۈندەك روشەن-
دۇر. شۇڭا سىلى ئۈچۈن ئەڭ مۇھىم ئىش تۇرپان تەختىد-

گاھىدىن زىنھار مىدىرلىمىغا، بەلكىم ئەمىر — سەرگەرد — لەرنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ، كۆپلەپ چېرىك يىغىپ لەشكىرى ھازىرلىقلارغا زېھىنلىرىنى قاراتقا. لەشكەرلا بولىدىكەن، قولىدىن كەتكەن زېمىننى ھامان قايتۇرۇۋالغىلى بولىدۇ. يۈرەكتە يېلىنچاپ تۇرغان بىر ئارمانلا بولىدىكەن، ھەرقانداق ئېغىر مۇشكۈلتلارنى يېڭىپ مەغلۇبىيەتنى نۇسرەتكە ئايلاندۇرۇش تامامەن مۇمكىن. شۇمۇ سەمىلىرىدە بولسۇنكى، شەيىبانخان ھەرگىزمۇ ئىلگىرى قىلغان ياخشىلىقلارغا جاۋاب قايتۇرمايدۇ، ئوتتۇرىلىرىدىكى قۇدىلىق مۇناسىۋەتكىمۇ رىئايە قىلمايدۇ. ئۇ ھەرگىزمۇ ياخشىلىققا ياخشىلىق قىلىدىغان ۋاپا ئەھلى ئەمەس. كەمىنلىرىگە ناھايىتى روشەن ۋە ئاياندىكى، ئەگەر ئۇ سىلنى تېپىۋالسا خارۇزار قىلىپ ئۆلتۈرۈشنى ئارزۇ قىلىدۇ، ھېچبىر سەۋەب بىلەن سىلنى ئامان قويۇشنى راۋا كۆرمەيدۇ، مەنمۇ بول دەرگاھتا خۇددى نېپىز مۇزنىڭ ئۈستىدە ياكى ئېگىز يارنىڭ لېۋىدە ماڭغاندەك تۇرۇۋاتىمەن. پۇرسەت تېپىپ قېچىپ چىقىپ، دەرگاھلىرىغا بېرىپ خىزمەتلىرىنى قىلىشنى ئارزۇ قىلىمەن...»

سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئويلىنىپ قالغانلىقىنى كۆرگەن نىغمەت مىرزا بىلەن سۇلتان جۈنەيدى بارلاس خەتنى ئېلىپ ئوقۇشقا باشلىدى.

— كۆرەگەن جانابلىرىنىڭ ئالىيلىرىغا مۇشۇنداق نەسىھەت قىلىدىغانلىقىنى ئاللىقاچان پەملىگەنمەن، — دېدى نىغمەت مىرزا چىرايلىرىنى پۈرۈشتۈرۈپ، — چۈنكى ئۇ پاسىبانمىزنىڭ ئول شەيبانخان ئالىيلىرىنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىشنى خالىمايدۇ.

— شۇنداق، — دېدى سۇلتان جۈنەيدى بارلاس، — ھازىر كۆرەگەن جانابلىرى شەيبانخان ئالىيلىرىدىن تولا ياخشىلىق، ئىززەت كۆرۈۋاتىدۇ، شۇڭا پاسىبانمىزنىڭ بېرىشى بىلەن، ئۆزىنىڭ ئاشۇ ئىززەت، قەدىرىنىڭ تۆۋەنلەپ كېتىشىدىن ئېھتىيات قىلىدۇ.

— ئەگەر شەيبانخان ئالىيلرى ۋاپاغا جاپا قىلىدىغانلاردىن بولسا ئاللىقاچان كۆرەنگان جانابلىرىنىڭ كالىسىنى ئالغان بولاتتى، چۈنكى ئۇ شەيبانخان ئالىيلرىغا كۆپ يامانلىقلارنى قىلغان.

— ھازىر شەيبانخان ئالىيلرى كۆرەنگان جانابلىرىغا بۇ قەدەر ئىززەت قىلىۋېتىپتۇ، ناۋادا خان ئالىيلرى بارسا ئۇنىڭدىن ئون ھەسسە، ھەتتا يۈز ھەسسە زىيادە ھۆرمەت قىلغۇسىدۇر.

— زىنھار ئىككىلەنمىسىلە ئالىيلرى.

بۇ دەۋەتلەر، خام خىياللار سۇلتان مەھمۇدخانغا تولىمۇ يېقىملىق ئاڭلاندى:

— بۇ ئاداشنىڭ مۇددىئاسىنى چۈشەنمەك ئەجەبمۇ تەسكىنا، — دېدى كالتە پەملىكى، ھاماقەتلىكى غالب كەلگەن سۇلتان مەھمۇدخان، — ئۆزى شەيبانخاننىڭ ئالىي ھىممىتىگە ئائىل بولۇپ، ھىراتتەك كاتتا شەھەردە يۇقىرى مەرتىۋە بىلەن ھايات كەچۈرسۇنۇ، ئەمما مېنىڭ يولۇمنى توسسۇن. بەلكىم مېنىڭ جىيەن ئوغۇللىرىم ئالدىدىكى تەڭقىسلىقىمنى بىلمەيدىغان ئوخشايدۇ. ئول ئىنسابسىز، گەردەنكەش جىيەنلىرىمدىن تەخت — سەلتەنەت تالىشىپ ياشىغاندىن، شەيبانخاننىڭ ھامىيلىقىدا ياشىغىنىم ئەۋزەل ئەمەسمۇ.

— دانىشمەنلىك بىلەن ھۆكۈم چىقاردىلا ئالىيلرى، — دېدى نىغمەت مىرزا بىلەن سۇلتان جۈنەيدى بارلاس.

شۇ تاپتا بۇ ئىككىسى: «شەيبانخان بىزگە قانداقراق مەدەسەپ — مەرتىۋە بېرەركىن؟» دېگەن تەمەدە، سەپەرنى تېزىرەك داۋاملاشتۇرۇش كويىغا چۈشكەندى.

※

※

※

سۇلتان مەھمۇدخان شەيبانخان بىلەن خوجەنت دەرياسىنىڭ بويىدا كۆرۈشتى.

— سىلەننىڭ ياخشىلىقلىرىنى ئاللىقاچان قايتۇرۇپ بولغاندەن، — دېدى شەيبانخان ئۇنىڭغا سوغۇق نەزەر تاشلاپ، — دەر.

گاھىمغا كېلىپ تولىمۇ خاتا قىلىپتەنلا، ئىلگىرى سېلى بىلەن يېيىشكەن ئۆزىنىڭ ھەققى - ھۆرمىتى ئۈچۈن، بىر قېتىم پۇرسەت بېرىپ جانلىرىدىن كەچكەندىم، ئەمدى ئۇنداق قىلالمايمەن. ھېندىسىمۇ سىلنىڭ بەگلىرىنىڭ ماڭا كەلتۈرگەن پېشكەلچىلىكى ئاز ئەمەس. سىلنى ھايات قالدۇرسام، ئۇلاردا قايتىدىن ئۈمىد پەيدا بولىدۇ - دە، سەلتەنەتمىنى ئاغدۇرۇش ئۈچۈن ئىسيان قىلىشتىن يانمايدۇ، ئەمدى يۈزسىزلىك قىلدى دەپ مەندىن ئاغرىنىمىسلا.

ئۆلۈم ۋەھمىسىدە پۈت - قولىدا جان قالمىغان سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ تىلى كالۋالىشىپ، چىرايى تامدەك تاتىرىپ كەتتى، نىغمەت مىرزا بىلەن سۇلتان جۈنەيدى بارلاسىنىڭ كۆزىگە ئاللىقاچان جەھەننەم كۆرۈنۈپ بولغانىدى.

شەيبانىخان جاللاتلىرىغا بۇيرۇپ، سۇلتان مەھمۇدخان بىلەن ئىككى ئەمىرنى تاغارغا سولاتقۇزۇپ، خوجەنت دەرياسىغا چۆكتۈرۈۋەتتى. بۇ پاجىئەدىن ئۇنىڭ ئوغۇللىرىمۇ قېچىپ قۇتۇلالمىدى. — سەن دەرھال ھىراتقا بېرىپ، ئوغلىمۇ تۆمۈر سۇلتانغا پەرمانىمنى يەتكۈز. مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن بىلەن ئۇنىڭ ئوغلىنىڭ دەرھال كاللىسىنى ئالسۇن. ھەرگىز كېچىكتۈرۈمەن، سۇن، — دېدى شەيبانىخان پەرمانىغا قاراپ.

ئۇ سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئۆلۈمىدىن خەۋەر تاپقان مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننىڭ ئىسيان كۆتۈرۈشىدىن ئەنسىرەپ قالغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇنىڭ يەنە قېچىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ قالغانىدى.

سەئىدخان ماڭغىلى يول، يېڭىلى غىزا، پاناھلانغىلى ماكان تاپالمى قاتتىق قىينالغان بولسىمۇ، لېكىن قىلچىلىك ئۈمىد -

سىز لەنمىدى. بىر تەرەپتىن ئاكىسى مەنسۇرخانىنىڭ، يەنە بىر تەرەپتىن مىرزا ئابابەكرىنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرىدىن قېچىپ يۈرسىمۇ، ئايىغى يەتكەنلىكى يۇرتلاردا خەلقنى بىر بايراق ئاستىغا ئۇيۇشتۇرۇش ئۈچۈن سەۋرچانلىق بىلەن تەرغىبات ئېلىپ باردى. لېكىن، مەنسۇرخان بىلەن مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئوچ ئېلىشىدىن، جازالىشىدىن قورققان خەلق بۇ قاچقۇن خانزادىگە ئەگەشمىدى. سۆزلىرىگە، ۋەدىلىرىگە ئىشەنمىدى.

— ئالدىڭلاردا تۇرغىنى مەرھۇم سۇلتان ئالاچەخان ئالىيلىدە - رىنىڭ خانزادىسىدۇر، ئۇ تەخت - سەلتەنەتنىڭ قۇدرەت تېپىشى، ئەل - يۇرتىنىڭ ئاسايىشلىقى ئۈچۈن، شۇنچە خەۋپ - خەتەرلەرگە پەرۋا قىلماي ئالدىڭلارغا كەلدى. سۇلتان مەنسۇرخان بىلەن مىرزا ئابابەكرىنىڭ زۇلمىدىن خالاس بولۇپ، مۇراد - مەقسەتلىرىگە يېتىشى ئارزۇ قىلغانلار پۇرسەتنى قەدىرلەپ، خانزادىنىڭ پېشىنى ئۈمىد ۋە خىزمەتكارلىق قوللىرىڭلار بىلەن مەھكەم تۇتۇڭلار، - دەيتتى خوجا ئەلى باھادىر.

ئەمما، بۇنداق تەرغىباتلارغا كۆپىنچە خەلق پەرۋاسزلىق بىلەن جاۋاب بېرەتتى:

— سەركەردە، سىلەننىڭ بۇ سۆزلىرىنىڭ بىر ئاياق ئۇماچ چاغلىق مەزىسى يوقتۇر. ئۇ راستىنلا ئالاچەخان ئالىيلىرىنىڭ خانزادىسى بولسا لەشكەرلىرى قېنى؟ دۈشمەنلىرىنىڭ ھاياتلىق دەرىخىنى كېسىپ تاشلايدىغان جان ئالغۇچى قوراللىرىچۇ؟ بىزگە قۇرۇق گەپ ئەمەس، ئەمەلىي نەپ كېرەك. بىزنىڭ قوللىرىمىزدىن قانچىلىك ئىش كېلەتتى. ماقۇل، ئۇنىڭغا ئەگەشتۈقمۇ دەيلى، خا - تۇن - بالا، جەددى - جەمەتمىزنى قانداق قىلىمىز؟ ئۇلار سۇلتان مەنسۇرخانىنىڭ غەزىپىدىن ئامان قالغان تەقدىردىمۇ، مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئەجەل قىلىچىدىن قۇتۇلالمايدۇ، ئاچارچىلىقتا، زۇلۇم، ئالۋان - ياساق ئازابىدا ياشىساقمۇ ھايات قالغىنىمىز ئەۋزەل، بىزنى تەڭلىكتە قويۇشمىغايلا.

سەئىدخان بۇنداق جاۋابلارغا ھېچنەمە دېيەلمەيتتى. ئارقىدە -

سىدىن قوغلاپ كېلىۋاتقان دۈشمەنلىرىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن يەنە دەرھال بىر يانغا مېڭىشقا ئالدىرايتتى.

ئۇ ئەنە ئاشۇنداق ئېغىر كۈنلەردە يۈرۈپمۇ، يىڭىتلىك يۈرۈپ كىگە ئىشىق ئوتىنىڭ قانداق تۇتاشقانلىقىنى بىلمەيلا قالدى.

ھەئە، ئاللىقاچان يىڭىتلىك قۇرامىغا يەتكەن سەئىدخان ئادىش بولغانىدى. ئۇنىڭغا ۋاقىتلىق پاناھلىق بەرگەن يۇرت ئاقساقال قىلىنىڭ ئانچە چوڭ بولمىسىمۇ، بۇ ئىقلىمدا ئۆستۈرۈشكە ماس كېلىدىغان ھەممە مېۋىلەر تېپىلىدىغان بېغى بار ئىدى. بىر ئىزىدا توختىماي قېچىپ يۈرۈۋاتقان سەئىدخان بىر ھەپتىدىن بېرى

بۇ باغدا ئارام ئېلىۋاتاتتى.

باغنىڭ كۈنگىي تەرىپىگە يۇرت بېگىنىڭ قورۇسى جايلاشقا.

ئىدى. ئەركىن - ئازادە سىرتقا چىقالمىغان سەئىدخان ھەر كۈنى ئەتىگىنى باغنى ئايلىنىپ، قۇشلارنىڭ يېقىملىق نەغمە - ناۋالىرىدىن ھۇزۇرلانغاچ خىيال سۈرەتتى. گاھى تاتلىق، گاھى ئاچچىق خىياللىرىنىڭ باش - ئاخىرى يوق ئىدى. گاھىدا بۇ تەگسىز خىياللىرىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، يېنىدىن ئايرىمايدىغان كىتابلىرىغا دىققىتىنى مەركەزلەشتۈرەتتى. «گۈلىستان»، «شاھنامە»، «قۇتادغۇبىلىك» تىن ۋۇجۇدىنى قىيناۋاتقان تۈرلۈك - تۈمەن سۇئاللارغا جاۋاب ئىزدەيتتى. تۇرپاندىكى ۋاقىتدا ئۇستازى ئايازبېك قۇشچىنىڭ تەۋسىيەسى بىلەن بىر قېتىم ئوقۇپ چىققان «قۇتادغۇبىلىك» شۇ كۈنلەردە ئۇنى ئۆزىگە پۈتۈنلەي ئەسىر قىلىۋالغانىدى. گويىا يۈسۈپ خاس ھاجىپ يېنىدا تۇرۇپ ئۆزىگە تەسەللى بېرىۋاتقاندا، سەلتەنەت تۇتۇش، ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈش، لەشكەر، سەركەردە، ئاۋامغا قانداق مۇئامىلە قىلىش... خۇسۇسەن ئادالەتلىك پادىشاھ، پەزىلەتلىك ئادەم بولۇش ھەققىدە ھېكمەت سۆزلىرىنى ئۇنۇتۇپ كېلىۋاتقاندا.

بۈگۈن ئۇ ئەتىگەنلىك ناشتىدىن كېيىن، باغنىڭ تەسكەي تەرىپىدىكى بۇلدۇقلاپ ئېقىپ تۇرغان بۇلاق بويىدىكى چىملىققا كېلىپ ئولتۇردى - دە، قولىقىغا قىسىپ چىققان «قۇتادغۇبىلىك»

لىك»نى ئېچىپ ئوقۇشقا كىرىشتى. كىتابىنى دەسلەپتە ئىچىدە ئوقۇغان بولسىمۇ، بارا - بارا ئاۋازى ئۈنلۈك چىقىپ كەتتى:

سېنىڭدە پۇقرانىڭ ھەقىقى ئېرۇر ئۈچ،
 بۇ ھەقنى ئۆتە سەن، ھېچ ئىشلەتمە كۈچ.
 بىرى ئۆز ئېلىڭدە كۈمۈشنى پاك ئەت،
 ھەي ئىلمى كۆپ ئەرسەن، ئايازىن^① كۆزەت.
 بىرى توغرا قانۇننى خەلقىڭگە بەر،
 بىرىن - بىرى گەزمەكنى ئەلدىن كۆتەر.
 ئۈچۈنچى ئەمىن قىل پۈتۈن يوللارنى،
 يوقاتقىن قاراقچى ھەم ئوغرىلارنى.
 ئۆتەپ بۇ خەلقىنىڭ ھەقلىرىن، كېيىن،
 ئۆزۈڭمۇ ھەي مەردان ھەققىڭ تىلىگىن.
 پۇقرالار ئۈزرە بار سېنىڭ ئۈچ ھەققىڭ،
 ئۇلاردىن سورا، ئاچ ئەمدى قۇلاڭنىڭ.
 بىرى يارلىقىڭنى ئەزىز تۇتسۇنلار،
 نېمە بۇيرۇساڭ تېزدىن ئۇنى قىلسۇنلار.
 ئىككىنچى خەزىنە ھەققىن توسمىسا،
 ئەي مەردان، ھەقنى دەل چاغدا تاپشۇرسا.
 ئۈچۈنچى ياغىغا ياغى بولسالىر،
 سېنى سۆيگۈچىنى ئۇ ھەم سۆيسەلەر.
 ئۆتەن بولۇرسەن ئۆزۈڭ ھەقلىرىڭ،
 ئۇلارمۇ ئۆتەن بولۇر ئۆز ھەققىن.

كىتابىنى بېرىلىپ ئوقۇۋاتقان سەئىدخان تۇيۇقسىز بىرى تىكىلىپ قاراۋاتقاندەك تۇيغۇغا كېلىپ، ئەتراپقا نەزەر تاشلىدى. تۇيغۇلىرى ئۇنى ئالدىمىغانىدى. يەتتە - سەككىز قەدەم نېرىدا بىر قىز ئۇنىڭغا قاراپ تۇراتتى. ئۇلارنىڭ كۆزلىرى ئۇچراشتى. قىز سەئىدخاننىڭ ئوتلۇق نەزەرىدىن كۆزىنى ئەپقاچتى - دە، ھو -

① ئايازىن - ئالتۇن - كۈمۈشنىڭ ساپلىقى.

دۇققاندەك بولۇپ، ئۈرۈكۈگەن كېيىكتەك چاققانلىق بىلەن ئۆزىنى دەرھال پىنھانغا ئالدى. قىزنىڭ گۈلدەك قامىتى، بولۇپمۇ تال - تال كىرىپكەلەر ئارىسىدا مۆلدۈرلەپ تۇرغان بىر چۈپ شەھلا كۆزى سەئىدخاننىڭ يۈرىكىنى شۇرىدە ئېرىتىپ، ۋۇجۇدىنى لەرلىگە سالىدى. ئۇ قىزنىڭ قارىسى يىتكەن تەرەپكە بىر ھازا قاراپ تۇردى. «كۆرۈمگە شۇنداق كۆرۈنۈۋاتامدۇ ياكى راستتىنلا كۆرۈۋەتمۇ؟ بۇ ئاي يۈزلۈك پەرى بۇ باغدا نېمە ئىش قىلىدىكەنە؟ نەچچە كۈندىن بېرى ئەجەب ئۇچراتماپتىمەن...» سەئىدخان دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، قىز تۇرغان يەرگە كەلدى. ئەنجۈر شاخلىرىنىڭ تۈۋىدىكى چىملىق تولا دەسسەلگەنلىكتىن چەيلىنىپ كەتكەندى.

«ھە، ئول پەرى نەچچە كۈندىن بېرى بۇ يەرگە دائىم كېلىپ مېنى كۆزىتىپتىكەن دېسە، مەن بولسام ھېچنېمىنى سەزمەي گا. ھى ھاڭۋاقتىلارچە خىيالغا، گاھى مەستانىلارچە كىتابقا ئەسىر بوپتىمەن. بۈگۈنكى بۇ ئۇچرىشىش تەقدىرنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشىدە مۇقاندۇق؟ مۇشۇنداق خىلۋەت سەھرادىمۇ ئاشۇنداق ئاي يۈزلۈك پەرى بولىدىكەن دېسە...»

ھەئە، تەقدىر - قىسمەت بىر مەزگىل تۇتقۇنلۇقتا ياشىغان، كېيىن تاغىسى ۋە ئاكىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا تېغىرقىغان، ھېلى ئاكىسىنىڭ، ھېلى مىرزا ئابابەكرىنىڭ لەشكەرلىرىدىن قېچىپ تاغ - دالا، جاڭگاللىرىدا مۆكۈپ يۈرۈشكە مەجبۇر بولغان بۇ كاج تەلەي خانزادىنى كۈتمىگەندە بىر قىزغا ئاشىق قىلغانىدى.

سەئىدخان تولۇق بىر كۈن دېگۈدەك باغنى ئايلىنىپ چىقتى. ھەر بىر تۈپ دەرەخ، ھەر بىر تال گۈل - گىياھنىڭ ئەتراپىنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزەتتى. ئەمما قىزنى پەقەتلا ئۇچرىتالمىدى. قىزنىڭ غۇنچىدەك گۈزەل قامىتى كۆز ئالدىغا كېلىۋېلىپ، كېچىچە كىرىپكە قاقماي چىقتى. ئەتىسى بامدات نامىزىنى ئو - قۇپلا، ئاشتىغىمۇ كۆڭلى تارتماي ھېلىقى خىلۋەت بۇلاق بويىغا يۈگۈردى. بۇلاق يېقىملىق شىلدىرلايتتى. خۇددى ئاشىق يىگىت - نىڭ قەلبىگە تەسەللى بەرمەكچى بولغاندەك. ئاشىق يىگىت ئەترا -

پىدىكى شەپىگە قۇلاق سالغاج بۇلاقتىن كۆز ئۈزمەيتتى، خۇددى قىزنىڭ گۈزەل جامالى بۇلاقتا زاھىر بولىدىغاندەك. قۇشلارنىڭ يېقىملىق سايراشلىرىدىن، سەلكن ئەسكەن شاماللاردىن يۈرىكىدىكى تېپىشماققا جاۋاب تاپماقچى بولاتتى.

«ئى، قۇدرەتلىك تەڭرىم، ئۆزۈڭ سالغان بۇ ئىشقا سەۋداسىغا ئۆزۈڭ داۋا قىلغىسەن. شول تاپتا ئەس - يادىم ئول گۈل يۈزلۈك - نىڭ چاچلىرىغا باغلاندى. سەۋر - تاقىتىمنىڭ ياقىسى پارە - پا - رە بولدى. كۆڭۈل قۇشۇم ئول ئاھۇ كۆزلۈكتىن باشقىسىنى كۆر - مەس بولدى. شۇ دەمدە ھەربىر تىنىقىم، ھەر يۈتۈم سۇ ئىچىشىم - مۇ ئاشۇ يارنىڭ ئارزۇسى ئۈچۈندۇر...»

تۈيۈقسىز نۇتاشقان ئىشقا ئوتى سەئىدخانغا ئوتلۇق شېئى - رىي ئىلھاملارنى بەخش ئەتكەندى. ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا قەل - بىدىكى نىداللىرى ئىختىيارسىز گۈزەل مىسرالارغا ئايلىنىپ تۆ - كۈلەتتى:

سەرۋىنىڭ رەئنا قەدىڭغە بولسا ئېردى سبەتى،
بولغاي ئېردى غۇنچەدىن ئاغزى - يۈگۈلدىن تەلئەتى.

.....

سەئىدخان باغنى سەۋدايىلارچە ئايلىناتتى. نە قورسىقى ئاچ - قاننى، نە ئۈسسېغىنىنى بىلمەيتتى. كۆڭۈل سىرلىرىنى قىزغا غايىبانە ئىزھار قىلاتتى:

تا قاچانلارغىچە ئەي شوخ بېرۇرسەن ئازار،
ھەممە ئالەم ساڭا يارۇ، ھەممەدىن سەن بىزار.

.....

سەئىدخان ئۆزىنى سەۋر قىلىشقا ئۈندەيتتى. ئەمما بۇ ئۇ - نىڭغا زەھەردىن ئاچچىق تۈيۈلاتتى. ئۆزىنى سەۋرگە ئۈندىگەنسېرى قەلبىدىكى پىراق ئوتى گۈرۈلدەپ كۆپەتتى:

قىلما نەزەر ئەبرۇسىغە^①، ئەي كۆز، بۇ پەندىم^② ئاڭلاغىل،
ھىجرانغا مەن خۇي ئەيلەدىم، سەن بىزنى بەدخۇ^③ قىلماغىل.

.....

سەۋر قىلىشقا بەرداشلىق بېرەلمىگەن سەئىدخان توختىماي
ئىدا قىلاتتى:

ھەر نەچچە كىم ئاشنالىق كۆڭلۈمدە مەتلۇب^④ ئىدى،
يار تەبىئىگە ۋەلې^⑤ بىگانەلىك مەرغۇب^⑥ ئىدى.

.....

بۇلاق بويىدا يۈرىكىگە تۇيۇقسىز ئىشقى ئوتى تۇتاشتۇرغان
قىزنى كۈتۈپ تولۇق بىر كۈن ساقلىغان سەئىدخان، باغقا تۈن پەر -
دىسى يېپىلىپ قاراڭغۇ چۈشكەندە ئاستا قايتىپ كەتتى. تولۇن ئاي
باغقا تەكشى نۇر چاچاتتى. غەمىسىز يۇلتۇزلار شوخ كۆز قىساتتى.
ئەمما سەئىدخان ئۇنىڭدىن قىلچىلىك ھۇزۇر ئالالمايتتى. ئاشۇ ئاي -
يۇلتۇزلارغا قاراپ يۈرەك ئازابىنى ئىزھار قىلاتتى:

ئول ئاينىڭ قەسىرى بامىغە^⑦ كېچە بارىپ چىقار ئېردىم،
تۇرار ئېردىم ئانىڭ تۇڭلۇكىدىن ئالماي قۇلاغمىنى.
مۇناسىب كۆرمەي ئول رەۋزەنە^⑧گە، شىشە^⑨ ئالبان، ئانى،
ئانىڭ ئورنىغە ئورناتمىش ئىدىم كۆزۈ قاراقمىنى.

.....

① ئەبرۇسىغە — قېشىغا.

② پەندە — نەسىھەت.

③ بەدخۇ — قوپال خۇيلۇق، مېجەزى ئوسال.

④ مەتلۇب — تەلەپ قىلغان، ئارزۇ قىلغان نەرسىسى.

⑤ ۋەلې — ئەمما، بەلكى.

⑥ مەرغۇب — مەقبۇل.

⑦ بامىغە — ئۆگزىسىگە.

⑧ رەۋزەنە — دېرىزە، تۆشۈك.

⑨ شىشە — ئەينەك.

باغدىن مىڭ پاتمان دەرد - ھەسرەت يۈدۈپ چىققان سەئىد -
خان ھۇجرىسىغا كىرمەي، ئىشىك تۈۋىدە ئۇزاق خىيال سۈرۈپ
ئولتۇردى. شۇ تاپتا ئۇ سەۋدايى بولغانىدى. ئۆزىگە ئۆزى دەرد تۆ -
كۆپ كەتتى:

باغقا باردىمۇ يوق سەرۋى خىرامان ئاندا،
يوق چەمەنگە قاراسام غۇنچەئى خەندان ئاندا.
يىغلادىم مەن يۈگۈرۈپ ھەر سارى چۈن ئەبرى بەھار،
كى قاينغا قاراسام يوق ئىدى جانان ئاندا.

.....

سەئىدخان قىز كىرىپ كەتكەن نامەلۇم ھۇجرىغا سېغىنىش
ئىلكىدە تەلمۈرەتتى:

يادىمغا يېتەر باغقا كىرسەم كويۇڭ،
گۈلنى كۆرسەم ساغىنۇرمەن گۈل رويۇڭ.
تۇرسام بىردەم چۇ ساراينىڭ ساپەسىدە،
يادىمغا كېلۇر سەرۋى قەددى دىل جويۇڭ.

.....

سەئىدخان بۇ كېچىمۇ ئازراقلا مۈگدىگەننى ھېسابقا ئالمى -
غاندا يەنە كىرىپك قاقماي چىقتى. يۈرىكىنى ئۆرتەۋاتقان ئاشىق -
لىق ئوتىنى سەگىتمەكچى بولغاندەك سىرتقا چىقتى، كېچىنىڭ
سوغۇق شامىلى يۈرىكىدىكى ئوتنى سەگىتىش ئۇياقتا تۇرسۇن،
تېخىمۇ يېلىنجىتىۋەتتى. ئۇنىڭغا كۆكتىكى يۇلتۇزلار قىزنىڭ
كۆزىدەك، ئەگىم ئاي قىزنىڭ قېشىدەك، باغقا تەكشى يېيىلغان
تۈن پەردىسى قىزنىڭ سۈمبۇل چاچلىرىدەك تۇيغۇ بېرەتتى. گويا
قىز ئۆزىنى بۇلاق بويىدا ساقلاۋاتقان دەك تۇيغۇغا كېلىپ، تاڭ ئان -
قۇچە بۇلاق بويىغا ئۈچ قېتىم بېرىپ كەلدى. شۇ تاپتا بىراۋ ئۇ -

نىڭدىن ئەھۋال سوراپ قويسا ھۆركىرەپ يىغلىۋېتىشى ئېنىق ئىدى. ھەئە، ھېلىمۇ لەۋلىرى ئىختىيارسىز تەزىم ئوقۇيىتىشى كۆز-لىرىدىن تاراملاپ ياش تۆكۈلەتتى:

ئىشقىدىندۇر غەرەزىم چاشنى ① دەردۇ غەم،
 ۋەر ② نە ئەسبابى تەرەپ ئالەم ئارا ئېرمەس كەم.
 فىكىر يادىڭ بىرلە ئۆمرۈم كېچەدۇر شاد دەمى،
 ھاسىلى ئۆمرى گەران ③ ماپە ئېرۇر بىر — ئىككى دەم.
 غەمى ئىشقىڭ بىلە خەم ④ بولدى بۇ قەددەم، نە ئەجەب،
 ئىشقى بارى ئىدىكىم، قىلدى خەلەك قەددىنى.

.....

ئاي بىلەن يۇلتۇزلارغا تەلمۈرۈپ، مىڭ تەسنى تاڭ ئاتقۇزغان سەئىدخان بامدات نامىزىنى ئالدىراش ئوقۇپ تۈگەتتى. ئۇنىڭ ئاشتىغا كۆڭلى تارتىدى.

— تۈنۈگۈن كەچ ئايغاقچىلار قايتىپ كەلدى، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغان سەئىدخانغا قاراپ، — شەيبانخان سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىنى تاغارغا سولاپ خوجا جەنت دەرياسىغا چۆكتۈرۈۋېتىپتۇ. خان ئالىيلىرى بىلەن بىللە بارغان نىغمەت مىرزا، سۇلتان جۈنەيدى بارلاس ھەم خانزادىلەرمۇ بۇ پاجىئەلىك قىسمەتتىن قۇتۇلالماپتۇ.

كۈتۈلمىگەن بۇ شۇم خەۋەر سەئىدخاننىڭ يۈرىكىنى خەنجەر تىققانداك تىلغىۋەتتى. غەزەپ، ئەپسۇسلىق، نادامەتتىن يۈرىكى لەرزىگە كەلدى.

سەئىدخاننىڭ لام — جىم دېمىگىنىنى كۆرۈپ، خوجا ئەلى

① چاشنى — لەززەت.

② ۋەر — ئەگەر.

③ گەران — قىممەتلىك، قەدىرلىك.

④ خەم — ئېگىلگەن، پۈكۈلگەن.

باھادىر ئېھتىيات بىلەن سۆزىنى داۋام قىلدى:

— شەيبانىخاننىڭ يېنىدا مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان جا-
نايلىرى بولغاچقا، خان ئالىيلىرى ئېھتىياتتىن ئىشەنچنى ئەلا
بىلگەنكەن. قانخور شەيبانىخان خان ئالىيلىرىنى خوجەنت دەر-
ياسىغا چۆكتۈرۈۋەتكەندىن كېيىن، ھىراتتىكى مۇھەممەد ھۈسە-
يىن كۆرەگان جانايلىرىنىمۇ ئۆلتۈرۈش پەرمانىنى چۈشۈرۈپتۇ.

— مەرھۇم خان تاغام ھەرنە قىلسا ئۆزىگە قىلدى، — دېدى
سەئىدخان ھەسرەتلەنگەن ھالدا، — مەن ئۇنى بۇنداق ئەخمەقلىق
قىلار دەپ ئويلىمىغانىدىم، ئەقىل - ھوشى جايىدا ئادەم ئۆز
دۈشمىنىدىن ھەرگىزمۇ مېھىر - شەپقەت تىلىمەيدۇ، ئەسلىدە ئا-
غام مەنسۇرخانىنى خان تاغام گېپىگە كىرگۈزەلەيتتى. تاۋى نازۇك-
لۇق قىلىپ، يوقىلاڭ ئىشلارغا ئاغرىنىپ ئاقسۇدىن يامانلاپ كەت-
تى. شەيبانىخاننىڭ ئۇنىڭغا قىلغان ھاقارەتلىرى ئازمىدى. ئۇنىڭ
ئالدىغا بېرىپ ئۆزىنىڭ غۇرۇرىنى ئۆزى دەپسەندە قىلىپتۇ. ئەس-
لىدە تۇرپانغا، ئاغام مەنسۇرخانىنىڭ قېشىغا بېرىشى، ئاندىن تۈر-
پاندىكى سەرگەردە - لەشكەرلەر بىلەن شەيبانىخاننىڭ ئالدىغا با-
ھادىرلىق تۇلپارىغا مىنىپ بېرىشى كېرەك ئىدى. شۇ چاغدا ئۆ-
لۈپ كەتسىمۇ، شەرەپلىك، پەخىرلىك ئۆلگەن بولاتتى. مەن ئۇنىڭ
بۇ ئۆلۈمىنى بىر لالما ئىتنىڭ ئۆلۈمىدىنمۇ قەدىرسىز ھېسابلاي-
مەن.

سەئىدخاننىڭ بۇ ئازابىنى چۈشەنگەن خوجا ئەلى باھادىر ئۇ-
نىڭ يۈرەك يارىسىنى يەنە تاتىلماسلىق ئۈچۈن، بۇ ھەقتە قايتا
ئېغىز ئاچمىدى.

ناشتا كۆڭۈلسىز ئاخىرلاشتى.

— ئەمدى بۇ باغدا تۇرۇۋەرسەك ئاشكارىلىنىپ قېلىشىمىز
مۈمكىن، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر دۇئادىن كېيىن، — بۇ
دەرگاھتىن بۈگۈن كەچ كېتەيلىمىكىن دەيمەن.

سەئىدخان خوجا ئەلى باھادىرنىڭ كۆزىگە يالت ئېتىپ قارد-
دى، ئاكىسى بىلەن مىرزا ئابابەكرىنىڭ پايلاقچىلىرىنىڭ ھەرقا-

چان ئۇنى تېپىۋېلىش ئېھتىمالى بار ئىدى. ئاشكارىلىنىپ قال-
ماسلىق ئۈچۈن بىر يەردە ئۇزاق تۇرۇشقا بولمايتتى. قاچقۇنلۇق
جەريانىدا سەئىدخان بۇ نۇقتىنى چۈشىنىپ يەتكەندى. بىراق ھاد
زىر بۇ باغدىن كېتەلمەيتتى، چۈنكى، كۆڭۈل رىشتىسى بۇ باغقا
ئاللىقاچان مەھكەم باغلىنىپ كەتكەندى. ئۆلۈم ۋەھمىسى دەپ
تۇنجى سۆيگەن مەھبۇبىنى تاشلاپ كەتسە نامەردلىك بولاتتى. يۈ-
رىكىدە بىر ئۆمۈر ئاشىقلىق يارىسى قېپىقاتتى. بىراق ئۇ كۆڭۈل
سىرىنى خوجا ئەلى باھادىرغا ئاشكارىلاشنى خالىمىدى.

— يەنە ئىككى كۈن تەخىر قىلايلى، — دېدى ئۇ مۇجمەللا
قىلىپ.

سەئىدخاننىڭ خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىپ، بۇ باغدا يەنە ئىك-
كى كۈن تۇرۇشنى خالاپ قالغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى بىلەلمىگەن
خوجا ئەلى باھادىر ئىچكىرىلەپ سوراشقا پىتىنالمى، ئاستا ئور-
نىدىن تۇردى.

يالغۇز قالغان سەئىدخاننىڭ كالىسىغا تاغىسى سۇلتان
مەھمۇدخاننىڭ ئۆلۈمى كىرىۋېلىپ، خېلى ئۇزاق ئازابلىق خە-
ياللارغا ئەسىر بولدى. بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئىچىدە غەمىسىز با-
لىلىق چاغلىرىدىن تارتىپ، دادىسىغا ئەگىشىپ قىلغان تاشكەنت
يۈرۈشىنى، ئاخىسدىكى جەڭنى، تۇرغاقلىقتا ئۆتكۈزگەن كۈنلىرى-
نى، قېچىپ چىققاندىن كېيىنكى بېشىغا كەلگەن قىسمەتلەرنى،
دادىسىنى، ئانىسىنى، ئاغا - ئىنىلىرىنى، تاغىسىنى، نەۋرە ئاكە-
سى بابۇرنى، ھاممىسىنىڭ ئېرى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگاننى،
سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنى بىر - بىرلەپ كۆز ئۆڭىدىن ئۆتكۈز-
دى. تۇيۇقسىز كۆز ئالدىغا بۇلاق بېشىدا يولۇقتۇرغان ئاي يۈزلۈك
پەرى كېلىۋېلىشى بىلەن، بۇ ئازابلىق تۇيغۇلاردىن بىراقلا قۇتۇ-
لۇپ كەتتى. ئۆزىمۇ سەزمىگەن ھالدا ئىختىيارسىز بۇلاق بېشىغا
كەلدى، تۇيۇقسىز يۈرىكى ھاياجانلىق دۈپۈلدەپ كەتتى. بۇلاق بې-
شىدا ئىككى كۈندىن بېرى ۋۇجۇدىنى ئەسىرگە ئالغان، يۈرىكىگە

ئاشقىلىق ئوتىنى تۇتاشتۇرغان دىلرەبا تۇراتتى. ئۇنىڭ نازۇك بارماقلىرى بۇلاق سۈيىگە چىلانغان، شەھلا كۆزلىرى تولىمۇ خىيالچان ئىدى. سەئىدخان سەل - پەللا شەپە چىقارسا قىزنىڭ شۇ ھامان غايىب بولۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ، ئاۋايلاپ قەدەم يۆتە-كەيتتى. تەگسىز خىيالغا ئەسىر بولغان قىز ھېچنېمىنى سەزمەي بۇلاقنىڭ يېقىملىق شىلدىرلاشلىرىغا مۇڭ بولۇپ كەتكەنىدى.

قىز ئاخىر بىر شەپىنى سەزدى. ئوۋچىنىڭ ھىدىنى ئالغان كېيىكتەك دىڭگىدە چۆچۈپ بېشىنى كۆتۈردى. ئاشىق كۆزلىرى ئۇچراشتى. ھەئە، شۇ دەقىقىدە كۆزلىرى پىچىرلىشىۋاتاتتى، يۈرەك سىرلىرىنى ئاشكارىلاۋاتاتتى.

يۈرىكىنىڭ ھاياجانلىق دۈكۈرلەشلىرىنى ئاران - ئاران بېسىپ تۇرغان سەئىدخان قىزغا قانداق ئۇسۇلدا گەپ قىلىشنى بىلمەي بىر ھازا تۇرۇپ قالدى. قىزنىڭ يەنە قېچىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ قالغانىدى. قىزنىڭ ھايالىق كۆزلىرىگە تەلمۈرۈپ تۇرغان سەئىدخاننىڭ ۋۇجۇدىنى بىردىنلا شائىرانە تۇيغۇ چىرمىۋالدى. ئادەتتە شېئىر يېزىشتا ئانچە زورۇقمايدىغان، تۇيۇقسىز پەيدا بولغان ھاياجانلىق شېئىرىي تۇيغۇلارنى دەرھال ئوتلۇق مىسرالارغا ئايلاندۇرۇشقا ئادەتلەنگەن سەئىدخان شۇ تاپتا غايىبانە بىر ئىلھامنىڭ تۈرتكىسىدە كالىسىدا چاقماق تېزلىكىدە پەيدا بولغان مىسرالارنى ھاياجان بىلەن ئوقۇشقا باشلىدى:

قايسى گۈلشەننىڭ سېنىڭدەك بىر گۈلى رەناسى بار،
قايسى گۈلنىڭ بىر مېنىڭدەك بۇلبۇلى شەيداسى بار.
ھۆر بىرلە جەننەتۈل مەئۋانى كۆڭلۈم نەيلەسۇن،
يارنىڭ كويىدا يۈزىمىڭ جەننەتۈل مەئۋاسى بار.

.....

يۈزى ئۆزرە كاكۈلى زۇلفىن پەرىشان كۆرگەلى،
ئەي سەئىد، ئاشۇفتە كۆڭلۈمنىڭ ئەجەب سەۋداسى بار.

قىز شەلپەردەك قىزارغىنىچە يىگىتنىڭ شېئىرىنى ئاخىردە -
غىچە تاقەت قىلىپ ئاڭلىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ يۈرىكىمۇ سۆيگۈ
دەرياسىدىكى بېلىقتەك پىلتىڭلايتتى، لېكىن يىگىتنىڭ سۆيگۈ
تەلپىگە دەماللىققا جاۋاب بېرىشكە قىزلىق شەرم - ھاياسى يول
قويمىتتى. ئۇ سەئىدخانغا نازاكەت بىلەن بىر قىيا باقتى - دە
دەرھال مېڭىشقا تەمشەلدى.

— ئەجەبا كەمسە ئاشقى دىۋانگە خېنىمنىڭ ئىككى كەلە -

مە جاۋاب سەدىقىسى يوقمىدۇر؟

قىز سەئىدخاننىڭ ئۆتۈنۈشىگە پەرۋامۇ قىلماستىن، كې -
يىكتەك سەكرىگىنىچە باغقا شۇڭغۇدى.

سەئىدخان ئۇنىڭ كەينىدىن دەرھال قوغلىدى ۋە مەھبۇبە -

نىڭ كۈنگەي تەرەپتىكى باغ ئىگىسىنىڭ قورۇسىغا كىرىپ كەت -
كەنلىكىنى كۆرۈپ ئاستا كەينىگە ياندى.

— ئاشقىلىق ئادىتى ۋە مەشۇقلىق يوسۇنى ئالدى بىلەن

كۆيمەك، ئاخىرىدا ۋىسال شەرىپىتى تېتىماق ياكى ھىجران چۆلىدە
چاڭقاپ ئۆلمەكتۇر، — دەپدى خوجا ئەلى باھادىر سەئىدخاننىڭ

كۆڭۈل سىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، — ھەرقانداق ئەركەك زاتى
ئىشۇ بالاسىغا مۇپتىلا بولماي قالمايدۇ، كۆڭۈللىرىنى توق تۈت -

سىلا. مەھبۇبلىرىنىڭ جاۋاب بەرمىگەنلىكى سىلنى ياخشى كۆر -
مىگەنلىكىدىن ئەمەستۇر. قائىدە بويىچە ئاۋۋال ئاتا - ئانىسىغا

ئەلچى كىرگۈزۈپ مۇددەئىمىزنى بىلدۈرەيلى.
— ئەمىسە بۇ ئەلچىلىكنى ئۆزلىرى ئادا قىلسىلا، — دەپدى

سەئىدخان.

— شەرەپ بىلەن ئادا قىلىمەن، — دەپدى خوجا باھادىر ۋە

بىر ئاز ئويلىنىۋېلىپ ئېغىز ئاچتى، — قائىدە بويىچە ئەلچىنىڭ
قولىدا ئاز - تولا سوۋغات، پېشكەشلەر بولۇشى كېرەك. ئەمما شۇ

تاپتا بىزنىڭ بىساتىمىزدا پېشكەشلىككە يارىغۇدەك بىر نەرسە
يوق.

سەئىدخان بىرپەس ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن دەستارپىچنى

توۋلىدى:

— تون — سەرپايەمنى ئاچىق.
دەستارپىچ سەئىدخاننىڭ خېلىدىن بېرى كىيىپ باقمىغان
كىيىملىرىنى ئاچىقتى.

— تۈگمە — بېزەكلىرىنى سۆك، — دېدى سەئىدخان.
دەستارپىچ توننىڭ ئالتۇن تۈگمە، ياقۇت — مەرۋايىت بېزەكلىرىنى سۆكتى.

سەئىدخان يېنىدىكى ئالتۇن دەستىلىك خەنجىرىنى غىلىپى
بىلەن ئېلىپ خوجا ئەلى باھادىرغا قارىدى:

— بىساتىمىزدا پۇلغا يارىغۇدەك نەرسىلەر مۇشۇلار ئىكەن.
ئاپىرىپ پېشكەش قىلغايلا. بولغۇسى قېيىنئاتا — قېيىنئانىلىرىم
مال — دۇنيانى ئەمەس، ئادەمنى تونۇيدىغان كىشىلەر بولسا، بۇ
پېشكەشلىرىنى ئاز كۆرمەيدۇ، ياق دەپ قالسا، ھىجران چۆلىنى
كەزمەي ئامالم يوق.

باغ ئىگىسى خېلىلا ئوقۇمۇشلۇق ئادەم ئىدى. ئۇ نەچچە
كۈندىن بېرى بېغىدا يوشۇرۇنۇپ تۇرۇۋاتقان بۇ يىگىتنىڭ ئادەت-
تىكى قاچقۇنلاردىن ئەمەسلىكىنى ھېس قىلغانىدى. شۇڭا ئۇ
خوجا ئەلى باھادىرنى كۆپ سۆزلەتمەيلا، ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ جاۋاب
بېرىۋەتتى:

— ئوغۇل بالا پىچاقتىن ئايرىلسا بولمايدۇ، — دېدى خوجا
ئەلى باھادىرغا قاراپ، — خەنجەرنى ئالغىچ كەتسىلە. كۈيۈتۈغلۇم
بۇ خەنجەر بىلەن قىزىمنىمۇ، ئۆزىنىمۇ قوغدىغاي، دۈشمەنلەرنىڭ
جان رىشتىسىنى كېسىپ تاشلاپ، كۆڭلىگە پۈككەن مەقسەتلىرىد-
نى ئەمەلگە ئاشۇرغاي.

بۇ توي ئىشىغا قىزنىڭ خۇشاللىق بىلەن رازىلىق بەرگەن-
لىكىنى كۆرگەن ئانا، تېگى — تەكتى نامەلۇم بىر يىگىتنى كۈيۈ-
تۈغلۇ قىلىشقا رازىلىقى بولمىسىمۇ، ئەمما قارشىلىق بىلدۈرەل-
مىدى.

توي باغدا ھەشەم — دەرەمىسىزلا ئۆتكۈزۈلدى. يۈرىكى قىساس

ئوتدا پۇچىلىنىپ تۇرغان سەئىدخان مەھبۇبىنىڭ ۋىسال شارا -
بىدىن ئازراق تەسەللى تاپقاندەك بولدى.

ئەندىجان.

خوجا ئەلى باھادىر ئۈچ كۈندىن بېرى ئىز - دېرەكسىز غا -
يىب بولۇپ كەتكەندى. ئۇنىڭ بىرەر كېلىشمەسلىككە يولۇققى -
نىنى ھېس قىلغان سەئىدخان بىخەتەرلىكى ئۈچۈن شەھەرنىڭ
چېتىگىرەك جايلاشقان بۇ سارايدىن يۆتكىلىپ كېتىشنى بىر قانچە
قېتىم ئويلىغان بولسىمۇ، لېكىن خوجا ئەلى باھادىر قايتىپ كې -
لىپ قالسا ئۇچرىشالماي قېلىشىدىن ئەنسىرەپ يەنە توختاپ قال -
غانىدى. كۈندە نەچچە ۋاق ساراينىڭ ئالدىغا چىقاتتى. كىشىلەر -
نىڭ، پات - پات ئاتلىق ئۆتۈپ تۇرىدىغان چارلىغۇچىلارنىڭ كۆ -
زىگە چېلىقىپ قالماسلىق ئۈچۈن، دەرۋازا ئالدىدا ئۇزۇن تۇرال -
مايتتى. ۋاقىتنىڭ ئۆزىرىشىغا ئەگىشىپ ئەندىشىسى كۈچىيىپ
كەتكەندى. ئېغىر ئاياغ خوتۇنىنى ساراسمىگە سېلىپ قويما -
لىق ئۈچۈن، كۆڭلىدىكى خاتىرجەمسىزلىكلەرنى چاندۇرمايتتى.
«خوجا ئەلى باھادىر ئەجەب ئۇزۇن ھايات بولدى - يا، بىرەر
كېلىشمەسلىككە ئۇچرىمىغاندۇر - ھە؟ جانىبىك سۇلتاننىڭ
پايلاقچىلىرىنىڭ قولغا چۈشۈپ قالدىمۇ - يا؟ قۇدرەتلىك تەڭرى
پاناھىدا ساقلىغاي...»

سەئىدخاننىڭ خىياللىرى چىگىش ئىدى. ۋۇجۇدىنى ئەندى -
شلىك ئوي - پىكىرلەر چۇلغىۋالغانىدى. مەيلى ھۇجرىسىدا،
مەيلى ساراينىڭ سەيناسىدا، مەيلى دەرۋازا ئالدىدا، بىردەم خاتىر -
جەم تۇرالمايتتى. ئۆزىنى ھەر قانچە خاتىرجەم تۇتۇشقا، ئەندىشە -
لىك خىياللارنى كالىسىدىن چىقىرىۋېتىشكە تىرىشىمۇ، كۆڭ -
لىگە گۇمان بۇلۇتلىرى سايە تاشلاپ تۇراتتى.

«ئەسلىدە خەتەرگە تەۋەككۈل قىلمايدىغان، ئەندىجانغا كىر - مەيدىغان ئىشكەندۇق...»

سەئىدخاننىڭ كالىسىدىن ئاشۇ كۈندىكى تالاش - تارتىش لىپ قىلىپ ئۆتتى:

ھەئە، تويىدىن كېيىن سەئىدخان قېيىنئاتىسىنىڭ بېغىدا پاناھلىنىپ تۇرۇۋېرىشنى لايىق كۆرمىدى. بۇ يەردە تۇرۇۋەرسە باش - قىلارنىڭ دىققىتىنى تارتىپ قويۇشى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى. ئۇنىڭ - سىزمۇ قېيىنئاتىسىنىڭ قورۇسىدا بىكار يەپ يېتىۋېرىشنى يى - گىتىلىك غۇرۇرى كۆتۈرمىدى. ئەمما، نەگە بېرىش ھەققىدە كالى - لىسىدا ئېنىق بىر نىشان يوق ئىدى. ئاكىسى مەنسۇرخان بىلەن مىرزا ئابابەكرنىڭ پايلاقچىلىرى، قاتىللىرى تېخىچە ئۇنى ئىز - دەشنى توختاتمىغانىدى. لېكىن، ئىككى - ئۈچ يىلدىن بېرى ئۇلاردىن قېچىپ جاڭگالدا پاناھلىنىۋېرىپ زېرىككەندى. ۋىسال - غا تېخى تولۇق قانمىغان سۆيۈملۈك خوتۇننى جاڭگال، چۆل - جەزىرىلەردە جاپا تارتقۇزۇشنى خالىمايتتى، ئەمما تۇرپان تەرەپمۇ، قەشقەر تەرەپمۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىنتايىن خەتەرلىك ئىدى.

— مەنچە بولغاندا ئەندىجانغا بارايلى، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر، — ئۈچ - تۆت كۈندىن بېرى ئۆتكەن - كەچكەنلەردىن تىڭنىڭلاپ كۆردۈم. ئۇلارنىڭ دېيىشىچە، سەيپىد مۇھەممەد مىرزا جانابلىرى ھازىر ئەندىجان تەرەپتە خۇپىيانە ھەرىكەت قىلىپ ئىسيانغا ھازىرلىنىۋېتىپتىمىش. ئەندىجان ئەمىرى جانىبېك سۇلتان پايلاقچىلارنى كۆپەيتىپ ئىزدىگەن بولسىمۇ تاپالماپتۇ - دەك. ناۋادا ئەندىجان تەرەپتە سەيپىد مۇھەممەد مىرزا جانابلىرى بىلەن ئۇچرىشالسا، ئىشلىرىمىز ئوڭغا تارتىدۇ.

سەئىدخان تېخىچە بىر قارارغا كېلەلمەيۋاتاتتى. ئۇنىڭ سەي - يىد مۇھەممەد مىرزا بىلەنمۇ، نەۋرە ئاكىسى بابۇر بىلەنمۇ كۆ - رۈشكۈسى بار ئىدى.

— شول تاپتا ھەممە پىكىر - تەدبىرلىرىمىز ئېھتىمالدىن

بىراق ۋە ئىمكانىيەتتىن ئۇزاق تۇر، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر ئەندىجانغا بېرىش تەكلىپىنى شەرھلەپ، — شەيبانىخاننىڭ تەۋەلىكىگە بېرىشتا بىرقانچە ياخشىلىقتىن ئۈمىد بار. بىرنەچچىدىن، ئەندىجاندا سەيپىد مۇھەممەد مىرزا جانابلىرى بار، ئۇچرىشالسا كۈچىمىزگە كۈچ قوشۇلىدۇ، بىر تۇغ ئاستىغا جەم بولۇپ، بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىشلىرىمىز ئۈچۈن نىشان بەلگىلىيەلەيمىز؛ ئىككىنەنچىدىن، تاشكەنت ۋە پەرغانە ۋادىسىدىكى رەئىيەت شەيبانىخاننىڭ زۇلمىدىن جاق تويدى، بىزنى قوللايدۇ، ئىسيان قىلساق مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشەلەيمىز؛ ئۈچىنچىدىن، ئىشلىرىمىز قانداقلا بولسا، بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ دەرگاھىغا كېتىشىمىزگە ئاسان، چۈنكى ئەندىجاندىن ئۆتمەي كابلغا بارماق قىيىن.

سەئىدخانغا خوجا ئەلى باھادىرنىڭ كۆرسەتكەن سەۋەبلىرى خېلى ئورۇنلۇق بىلىندى. شۇ تاپتا قايسى تەرەپكە بارمىسۇن خەتەرگە تەۋەككۈل قىلماي ئامال يوق ئىدى. — مەيلى، ئەندىجانغا بارايلى. ئەزىزلىك ۋە ئۇلۇغلۇق ئىگەسى بولغان تەڭرى مۇشكۈلىمىزنى ئاسان قىلار.

يول بويى ھۈنەرۋەن، كاسپ سىياقىدا ياسىنىپ ئەندىجانغا كەلگەن سەئىدخان بىلەن خوجا ئەلى باھادىر شەھەرنىڭ چېتىدەكى يولۇچىلار ئازراق چۈشىدىغان مۇشۇ ساراينى تاللاپ چۈشكۈن قىلغانىدى.

سەئىدخان خوتۇنىنى ھۇجرىغا جايلاشتۇرۇپ، ئەمدىلا يۈز - كۆزىنى يۇيۇپ تۇرۇشىغا، خوجا ئەلى باھادىر ئالدىراپ كىرىپ كەلدى:

— كەچۈرگەيلا ئالىيلىرى.

ئۇنىڭ چىرايىغا قاراپ بىرەر كېلىشمەسلىكىنى سەزگەن سەئىدخان ئالدىراپ سورىدى:

— بىرەر ئىش بولدىمۇ؟

— كوچىدا بىردىنلا جانىبېك سۇلتاننىڭ چارلىغۇچىلىرى كۆپىيىپ كەتتى. كوچا - كويلارنى ئالا قويماي تىنتىۋاتىدۇ. سەئىدخانغا بۇ ساراي بىردىنلا خەتەرلىك بىلىندى:
— ئەمدى قانداق قىلىمىز، شەھەردىن چىقىپ كېتەمدۇق -

يا؟

— سارايعا بۇياندىن چۈشۈپ، ئۇياندىن چىقىپ كەتسەك سارايۋەننىڭ گۇمانىنى قوزغاپ قويۇشىمىز مۇمكىن. ئۇنىڭ ئۈس - تىگە كۈنمۇ كەچ بولۇپ قالدى، كوچا - رەستىلەردە چارلىغۇ - چىلارمۇ خېلى كۆپتەك قىلىدۇ، ھەرقانچە بولسىمۇ ئۇلار بىزنى بۇنچە تېز سېزىپ قالمىغاندۇ، بۈگۈنچە ئارام ئالايلى. خوتۇننىڭ خېلىلا ھېرىپ قالغانلىقىنى ئېسىگە ئالغان سە - ئىدخان سارايدا بىر ئاخشام قونۇش نىيىتىگە كەلدى.
«بەلكىم چارلىغۇچىلار باشقا بىر كىمنى ئىزدەۋاتقاندۇ، ئۇ - نىڭ ئۈستىگە بۇ يەردە بىزنى كىممۇ تونۇسۇن...»
سەئىدخان خوجا ئەلى باھادىرغا قارىدى:
— ئۇنداق بولسا سىلىمۇ بۇرۇنراق ئارام ئالسىلا، نۆكەرلەر سارايدىن ئايرىلمىسۇن.

— نۆكەرلەرگە تاپىلاپ قويدۇم، — دېدى خوجا ئەلى باھا - دىر، — كەمىنلىرى سىرتقا چىقىپ، سەيپىد مۇھەممەد مىرزى - نىڭ دېرىكىنى قىلىپ باقايمىكىن دەيمەن.
— كۆپ ئېھتىيات قىلىسلا، بەك كەچ قالمىسلا.
خوجا ئەلى باھادىر شۇ چىقىپ كەتكەنچە، ئۇچ كۈندىن بېرى يەر يۇتقاندەك غايىب بولۇپ كەتكەندى.

«خوجا ئەلى باھادىر تولىمۇ تەدبىرلىك، ئېھتىياتچان ئادەم ئىدى. مەنچە ئۇنى پايلاقچىلار ئاسانلىقچە سېزىۋالمايدۇ. سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ خەۋىرىنى ئالغان بولسا ئىزدەپ كەتكەنمىدۇ - يا؟ مېنى خەۋەرلەندۈرۈپ قويغان بولسا، بۇنچە ئەنسىرەپ كەتمەيت - تىم. چوقۇم بىر پېشكەللىككە ئۇچرىغان گەپ. خوجا ئەلى باھا -

در ئۇنداق ئالدىراقسان، باشباشتاق كىشىلەردىن ئەمەس. سەيىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ خەۋىرىنى ئالغان بولسا، ئاۋۋال مېنى خە- ۋەرلەندۈرەتتى. زادى نەگە كەتكەندۇ؟...»

※ ※ ※

خوجا ئەلى باھادىر ئۈچ كۈندىن بېرى توختىماي ئېلىپ بېرىلغان قىيىنچىلىققا ئاخىر بەرداشلىق بېرەلمىدى. ئېگىز بوي، ھىندىدەك قايىقارا، كۆزلىرى ئالغاي زىندان بېگى تولىمۇ رەھىمسىز ئادەم ئىدى. شۇ تاپتا ئۇ ئۈچ كۈندىن بۇيانقى تۈرلۈك قىيىنچىلىرىغا بەرداشلىق بېرىپ لام - جىم دېمەي تۇرۇۋالغان خوجا ئەلى باھادىرغا ئەڭ ئاخىرقى كۆزىرىنى چىقارغانىدى:

— ئېيتە! سەيىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ دېرىكىنى نېمە ئۈچۈن قىلغانىدى؟

قىيىنچىلىققا ئازابدا ھالىدىن كەتكەن خوجا ئەلى باھادىر خىلىرىداپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى:

— كەمىنلىرىنىڭ ئىزدەۋاتقنى جانا بلىرى دېگەن سەيىد مۇھەممەد مىرزا ئەمەس.

— مېنى كۆلدۈرلىتمەن دېمە!

— قۇرئان تۇتۇپ بېرەي.

ھەئە، خوجا ئەلى باھادىر سەئىدخان بىلەن خوشلىشىپ سارايدىن چىققاندىن كېيىن، چايخانا، ھالۋاپۇرۇچ دۇكىنىغا، ھەتتا قەلەندەر خانىلارغا بېرىپ، كىشىلەردىن ئاسماقچىلاپ گەپ سوراپ، سەيىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ دېرىكىنى قىلغانىدى. ئۇ ئاشۇ قەلەندەر، دىۋانە سىياقىدىكى كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا ئەندىجان ئەمىرى جانىبېك سۇلتاننىڭ پايلاقچىلىرىنىڭ بارلىقىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمىگەنىدى. كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئاسماندىن چۈشكەندەكلا پەيدا بولغان ئون نەچچە چارلىغۇچى لەشكەر ئۇنى دارقىرىتىپ سۇرىگىنىچە زىندانغا ئەكىلىپ تاشلىدى...

مانا، ئۈچ كۈندىن بېرى ئالغاي زىندان بېگى ئۇنى قىيىن - قىستاققا ئېلىپ سوراق قىلىۋاتاتتى.
— تامبىلىنى سالدۇرۇڭلار!

زىندان بېگىنىڭ پەرمانى بىلەن گۈندىپايىلار ئېسىقلىق تۇر -
غان خوجا ئەلى باھادىرنىڭ ئىشتىنىنى سالدۇرۇپ يالىڭاچلىدى.
ئالغاي زىندان بېگى ئەۋرىتىنى يوشۇرۇشقا تىرىشىۋاتقان خوجا
ئەلى باھادىرغا قولىدىكى ئۈستۈرنى شىلتىپ تۇرۇپ سورىدى:
— بوپتۇ، گېپىڭ راست بولسا بىزگىمۇ ئامال يوق. ئەمما
زىنداندىن بۇنداق چىقىپ كەتسەڭ بولمايدۇ، شۇڭا ئەن سېلىپ
قويايلى.

ئالغاي زىندان بېگىنىڭ نەرىگە ئەن سالىدىغانلىقىنى بىلەل -
مىگەن خوجا ئەلى باھادىرنىڭ كۆزلىرى چەكچەيدى.

— قۇدرەتلىك پاناھگاھىمىز شەيبانىخان ئالىلىرىنىڭ
دۈشمىنى سەيبىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئالغانىد -
قىڭ ئۈچۈن، ئەسلىدە تىلىڭنى كېسىۋالسام بولاتتى، ئەمما
زىنداندىن چىققاندىن كېيىن ئىزدىگەن ئادىمىڭنى سۈرۈشتە
قىلالماي قالما، شۇڭا، ساڭا رەھىم - شەپقەت قىلىپ، پىچىپ
ئاختا قىلىۋېتەي.

خوجا ئەلى باھادىر ھازىرلا جان يېرىگە ئۈستۈرا تەگكەندەك
قاتتىق چۆچۈپ كەتتى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ئاقتا قىلىنغاندىن تىلى
كېسىلگىنى ياخشىراق ئىدى.

«ئاھ، تەڭرىم! ماڭا بۇ نېمە تارتقۇلۇق ئەمدى؟ خانزادە سە -
ئىدىخانغا بولۇشۇپ شەيبانىخاندىن يۈز ئۇرۇگۈنۈم راست، ئەمما بۇ
ئىشىم گۇناھ سانالغاندىمۇ بۇنداق جازاغا لايىق ئەمەستىغۇ؟ ئاقتا
بولۇپ ياشىغاندىن كۆرە ئۆلۈپ كەتكىنىم ياخشىراق ئەمەسمۇ؟ خا -
تۇن - ئاغىچىلىرىمنىڭ ئالدىغا قانداق بارىمەن؟ شەيبانىخاننىڭ
دەرگاھىدا ئانچە يۇقىرى بولمىسىمۇ، مەنەسەپ - مەرتىۋەم بار ئى -
دى. سەئىدىخانغا ئەگەشكىنىمدىن بېرى بىر كۈنمۇ ھاياتنىڭ خۇۋ -
لۇقىنى كۆرمىدىم. كۈنلىرىم غەم - تەشۋىش ئىلكىدىلا ئۆتتى.

خانزادە ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ تەخت - سەلتەنەتىنى قايتۇرۇۋالسا قىلغان ياخشىلىقىم، كۆرسەتكەن تۆھپە - خىزمەتلىرىمنىڭ بە - دىلىگە يۇقىرى مەنسەپ - مەرتىۋىگە ئېرىشىپ، ئايرۇي، شۆھرەت بىلەن ياشارمەن دېگەن خام خىيالدا بوپتىكەنمەن. ئەمدىلىكتە مەنسەپ - مەرتىۋە تۈگۈل، تەڭرى ئىنئام قىلغان گۆھىرىم - ئەزىزلىكىمدىن ئايرىلىپ قالسام، بۇ مەن ئۈچۈن قانداقسىگە ئايرۇي بولسۇن؟ ئاختا قىلىنغان ئادەمگە شان - شۆھرەت، مەنسەپ - مەرتىۋىنىڭ نېمە كېرىكى؟ قەلەندەر بولۇپ كەتسەممۇ بېجىرىم ئەركەكتەك ياشىغىنىم مېڭا ئەۋزەل ئەمەسمۇ؟...»

ئالغاي زىندان بېگىنىڭ ئېيىق تاپىنىدەك يوغان قوللىرى جان يېرىگە تېگىشى ھامان خوجا ئەلى باھادىر ۋەھىمىدىن دىر - دىر تىترەپ كەتتى. شۇ دەقىقىدە ئۇنىڭ ئۈچ كۈندىن بېرى كۆر - سەتكەن چىدامچانلىقى، نوپىلىقىدىن ئەسەرمۇ قالمىغانىدى. — رەھىم قىلسىلا بېگىم، — دېدى ئۇ جالاقلاپ تىترىگە - نىچە، — مەن ئىقرار قىلاي...

ئالغاي زىندان بېگى خىرىلداپ كۈلدى: — باشتىلا مۇشۇنداق دېيىشنىڭ كېرەك ئىدى. خوجا ئەلى باھادىرنىڭ ئۆچەي دەپ قالغان ئۈمىد شامى سۇس پىلىدرلىدى: — مېنى جانىبىك سۇلتان جانابلىرى بىلەن كۆرۈشتۈرسە - لى.

— نېمىشقا؟ — دەيدىغان گەپنى شول دەرگاھتا دەيمەن. — ئەمىر جانابلىرىنىڭ سەن بىلەن كۆرۈشۈشكە چولپىسى تەگمەيدۇ. — ئاۋۋال بېرىپ مەلۇم قىلسىلا، — دېدى خوجا ئەلى باھا - دىر ئۆزىگە ئىشەنگەن ھالدا، — شەيبانىخان ئالىيلىرى قارارگا - ھىنىڭ ئورۇنباسار ياتىش بېگى خوجا ئەلى باھادىر كۆرۈشۈشنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ دېسە بولىدۇ.

ئۇنىڭ ئاخىرقى سۆزلىرى ئالغاي زىندان بېگىگە تەسىر قىلدى:

— يەنە يالغان سۆزلىمىگەنسەن — ھە؟
— ھەددىم ئەمەس، جانىبىك سۇلتان جانابلىرى مېنى تو-
نۇيدۇ.

ئالغاي زىندان بېگى خوجا ئەلى باھادىرنىڭ ئىشتىنىنى كىيدۈرۈپ، جانىبىك سۇلتاننىڭ ئالدىغا باشلاپ باردى.
— بۇ راستتىنلا ياتىش بېگى ئىكەنغۇ، — دېدى جانىبىك سۇلتان بىر قوشۇق قېنىنى تىلەپ تىزلىنىپ تۇرغان خوجا ئەلى باھادىرغا قاراپ.

— ئازماس ئاللاھ، ھەممىمىز خام سۈت ئەمگەن بەندە، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر كەچۈرمىشلىرىنى قىسقىلا بايان قىلغاندا دىن كېيىن، — كەمىنلىرى شۇ چاغدا شەيبانىخان ئالىيلاردىن نىڭ ئىنىسى مەھمۇد سۇلتاننىڭ خۇپپىيانە پەرمىنى بويىچە سە-ئىدىخاننى ئول دەرگاھتىن ئېلىپ قاچقانمەن. مانا كۈتمىگەندە قوللىرىغا چۈشۈپ قالدىم...

— ماڭا كەچۈرمىشلىرىنىڭ كېرىكى يوق. ئەندىجانغا كې-لىشتىكى مۇددىئالىرىنى سۆزلىسە.
خوجا ئەلى باھادىر ئەمدى سىر يوشۇرۇشنىڭ ئورنى قالمى-غانلىقىنى ھېس قىلدى.

«ئەمدى يالغان سۆزلىسەم بىراقلا كاللامدىن ئايرىلىپ قې-لىشىم مۇمكىن. سەئىدىخانغا ئەگىشىپ نېمە خۇۋلۇق كۆردۈم؟ بەلكىم جانىبىك سۇلتان مېنى كەچۈرۈۋېتىشى، ھەتتا يېنىدا ئەپ-قېلىپ مەنەسەپ — مەرتىۋە بېرىشى مۇمكىن. ئەھۋال بۇ دەرىجىگە يەتكەندە، بۇ بالا — قازادىن مەنمۇ، خانزادە سەئىدىخانمۇ قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. راستچىللىق بىلەن ئىنقىرار قىلىپ ئۆتۈنسەم، خانزا-دىنى گۈلۈم خەۋپىدىن قۇتۇلدۇرۇپ قالغىلى بولار. كېيىنكى ئىشلار تەقدىرنىڭ ئىرادىسى بويىچە بولۇر...»
— ئەندىجانغا خانزادە سەئىدىخان بىلەن بىللە سەيپىد مۇ-

ھەممەد مىرزىنىڭ دېرىكىنى قىلغىلى كەلگەن. مۇددىئايىمىز شولكى، مىرزا بىلەن بىرلىكتە ئىسيان قىلىش. جانىبېك سۇلتان لام - جىم دېمىدى. چىرايىدىن نېمە ئويلاۋاتقانلىقىنى بىلگىلى بولمايتتى.

— ئەمىر جانابلىرىنىڭ دەريا كەبى كۆڭۈل - كۆكسى مېر - ھىر - شەپقەت دۇردانىلىرىنىڭ كانىدۇر، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر يېلىنغان ھالدا، — ئەمىر جانابلىرىنىڭ ئالدىدا ئۆلۈمگە لايىق گۇناھ قىلغىنىم ئۆزۈمگە ئاياندۇر. ئەمما، ھىممەتلىرىدىن چەكسىز ئۈمىدۋارمەن. ئۆزۈم بىلەن خانزادە سەئىدخاننىڭ بىر قوشۇق قېنىدىن كېچىشلىرىنى تۆۋەنچىلىك بىلەن ئىلتىماس قىلىمەن.

جانىبېك سۇلتان مىيىقىدا كۈلدى:

— خوجا ئەلى باھادىرنى ئەزەلدىنلا ۋاپا، ساداقەت ئەھلى دەپ بىلگەندىم. راست شۇنداقكەن. ھەقىقەتەن قايىل بولدۇم. سىلى شۇ تاپتا مەندىن ئول خانزادە سەئىدخاننىڭ بىر قوشۇق قېنىنى تىلەۋاتىدىلا. ئەمما مەن بولسام ئۇنىڭ نەدىلىكىنى بىلمەيمەن.

— خوجا ئەلى باھادىر ئالدىراپ جاۋاب بەردى:

— خانزادە ئۈچ كۈن ئاۋۋال ئەرەكى دەرۋازىسىنىڭ قىبلى تەرىپىدىكى سۈپۈرگە باينىڭ سارىيىدا قالغان. بەلكىم ھېلىمۇ شۇ يەردىدۇر.

— ئەمىسە ئەللىك نۆكەر بىلەن بېرىپ، دەرگاھىمغا باشلاپ كەلسىلە.

كۈتۈلمىگەن بۇ پەرماندىن خوجا ئەلى باھادىرنى قارا تەر باستى:

— ھۆرمەتلىك ئەمىر جانابلىرى، — دېدى خوجا ئەلى باھا - دىر ۋۇجۇدىنى چىرمىۋالغان تەڭقىسلىقنى تەستە يېڭىپ، — خانزادە سەئىدخاننى تۇتۇپ كېلىشكە باشقا سەركەردىلىرىنى بۇي - رۇغان بولسىلا.

— پەرمانىمغا سەركەشلىك قىلاي دەمدىلا؟

خوجا ئەلى باھادىر كۆزىنى ئەپقېچىپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى:
— يوقسۇ، ھەددىم ئەمەس، — ئەمما، خانزادىنىڭ يۈزىگە
قاراشتىن ئۇيۇلىدىكەنمەن.

جانىبىك سۇلتان قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى:
— ئۇيۇلۇشلىرىنىڭ ھاجىتى يوق. سىلى ھازىردىن باشلاپ
ئول خانزادىگە ئەمەس، ماڭا نۆكەرلىك قىلىدىلا. پەرمانىمنى دەر -
ھال بەجا كەلتۈرسىلە.
— پەرمانبەردارمەن!

خوجا ئەلى باھادىر ئەللىك نۆكەرنى باشلاپ، ئەرەكى دەرۋا -
زىسىغا قاراپ ماڭدى. ئۇ جانىبىك سۇلتاننىڭ ئۆزىگە بىرەر سەر -
كەردىسىنى يانداپ بەرمەي، ئەللىك نەپەر نۆكەرنى ئالدىغا سېلىپ
بەرگىنىدىن تەئەججۈپلىنىپ قالغانىدى.

«بەلكىم مېنى سىناۋاتقاندۇ ياكى ساداقىتىمگە ئىشەنگەندۇ.
نېمىلا بولمىسۇن بىر دەمدىلا ئەللىك نۆكەرلىك بولۇپ قالدىم ما -
ئا. ئەجەب بىر تەس كۈنگە قالدىم دېسە. خانزادىنىڭ يۈزىگە
قانداقمۇ قارارمەن؟ ئەسلىدە ئەندىجانغا كېلىشىنى تەۋسىيە قىل -
مىسام بوپتىكەن...»

ئۇ زىددىيەتلىك خىياللار ئىلكىدە ساراينىڭ ئالدىغا قانداق
كېلىپ قالغىنىنى بىلمەيلا قالدى:

— سىلەر ھويلىدا ساقلاپ تۇرۇڭلار، — دېدى نۆكەرلىرىگە
قاراپ، — خانزادىنى ئۆزۈم تۇتۇپ چىقىمەن.
سارايغا بىر توپ لەشكەرلەرنىڭ يوپۇرۇلۇپ كىرگىنىنى
كۆرگەن سەئىدخان يا قېچىپ كېتىشىنى، يا قارشىلىق كۆرسە -
تىشىنى بىلمەي تۇرۇپ قالغانىدى.

— مېنى كەچۈرسىلە ئالىيلىرى، — دېدى خوجا ئەلى باھا -
دىر يەرگە قاراپ تۇرۇپ، — ئىرادەمگە خىلاپ ھالدا تۈزكۈرلۈك
قىلىدىغان بولدۇم.

سەئىدخان ئۇنىڭغا نەپەت بىلەن قارىۋەتكەندىن كېيىن،
تەمكىنلىك بىلەن جاۋاب بەردى:

— سىلىدىن بۇنى كۈتمىگەندىم. گەرچە ئۆز قىرىنداشلىق رىمىدىن ۋاپا كۆرمىگەن بولساممۇ، لېكىن سىلىنىڭ ساداقەتلىرىدىن شۇ كەمگىچە زىنھار گۇمانلانمىغاندىم. ئەسلىدە ئەندىجانغا كېلىشنى تەۋسىيە قىلىشلىرى مەقسەتلىك بولغانىكەن. بويۇن، مېنى جانىبېك سۇلتاننىڭ ئالدىغا ئاپىرىپ ئىنئاملارنى ئېلىدۇ. ۋەرسىلە. ئەمما ئاغىچامنىڭ ئاتا - ئانىسىنىڭ قېشىغا كېتىشىگە يول قويسىلا.

— بۇ ئىشلارنى ھازىرچە سىلىگە چۈشەندۈرۈپ بولالماي. مەن، — دەيدى خوجا ئەلى باھادىر، — ئاغىچا ئايمىدىن خاتىرجەم بولسىلا. بەلكىم سىلىنىمۇ بۇ بالا - قازا ئۇۋىسىدىن يەنە ئۆزۈم قۇتۇلدۇرۇپ چىقارمەن.

سەئىدخان خوتۇننىڭ قېشىغا كىرىپ، ھەر ئېھتىمالغا قارشى سەپەرگە ھازىرلىنىپ تۇرۇشنى تاپىلاپ قويۇپ، خوجا ئەلى باھادىر بىلەن سارايدىن چىقتى.

— ئەمىر جانابلىرىغا خەۋەر يەتكۈز، خانزادە سەئىدخاننى قامايمىزمۇ ياكى ھازىرلا كۆرۈشەمدۇ، پەرمانىنى ئېلىپ كەل، — دەيدى خوجا ئەلى باھادىر نۆكەر بېشىغا قاراپ.

جانىبېك سۇلتاننىڭ سەئىدخاننى دەرھال ئۆلۈمگە بۇيرۇشىدىن ئەنسىرىگەن خوجا ئەلى باھادىر، بىرەر چارە تېپىش ئۈچۈن قەستەن ۋاقىتنى كەينىگە سۈرۈۋاتاتتى.

تەقدىرنىڭ ئويۇنلىرى تولىمۇ قىزىق بولىدۇ، دۇنيادا تېگىگە يەتكىلى بولمايدىغان كۈتۈلمىگەن ئىشلار بولۇپ تۇرىدۇ.

ھەئە، جانىبېك سۇلتان خوجا ئەلى باھادىرنى سەئىدخاننى تۇتۇپ كېلىشكە بۇيرۇغاندىن كېيىن، بىكار ئولتۇرۇۋېرىشتىن زېرىكىپ، بىردىنلا ئات مىنگۈسى كېلىپ قالغانىدى. ئاخشىچى ئاتنى پۇختا ئېگەرلىمىدىمۇ ياكى ئاتتا مەزمۇت ئولتۇرمىدىمۇ ئەيتاۋۇر، جانىبېك سۇلتان ئاخشىچى يېتىلەپ كەلگەن ئاتقا مەنپ، ئەمدىلا ئۆزىنى ئوڭشاپ تۇرۇشىغا، ئات تويۇقسىز ئورنىدا بىر چاپچۇپىدى، جانىبېك سۇلتان ئاتتىن ئاسمان تاپان بولۇپ

يىقىلدى - دە، بېشى يەرگە ياتقۇزۇلغان چاسا خشقا قاتتىق تەگ-
دى. كۆزى قاراڭغۇلىشىپ، ئالەم - جاھان چۆرگىلەپ كەتتى. شۇ
ئەسنادا ئاغرىق ئازابدا ئىنجىقلاپ ياتقان جانىبېك سۇلتاننىڭ
قېشىغا خوجا ئەلى باھادىر ئەۋەتكەن نۆكەر بېشى كىرىپ كەلدى:
— ئەمىر جانابلىرىغا مەلۇم بولغاي، خوجا ئەلى باھادىر
خانزادىنى سارايدىنلا تۇتتى. ئاۋۋال زىندانغا قامامدۇق ياكى ئەمىر
جانابلىرى ھازىرلا كۆرۈشەمدۇ، بىلىپ كەل، دەپ مېنى ئەۋەتتى.
جانىبېك سۇلتان بېشىنىڭ ئاغرىقىدا بايقى پەرمانىنى ئۇد-
تۇپ قالغانىدى، نۆكەرنىڭ مەلۇماتىنى ئاڭلاپ بىردىنلا ئېسىگە
ئالدى.

«بايا، خوجا ئەلى باھادىر خانزادە سەئىدخاننى تۇتۇپ كەلسە
كالىسىنى ئۆزىگىلا ئالغۇزارمەن دەپ ئويلىغانىدىم. قارىغاندا سە-
ئىدخاننى ئۆلتۈرۈشۈمنى قۇدرەتلىك تەڭرىم راۋا كۆرمىگەن
ئوخشايدۇ. ئاتتىن يىقىلىپ چۈشۈشۈم بۇنىڭ بېشارىتى بولسا
كېرەك. ھۆرمەتلىك قېيىنئام سۇلتان شەيبانخان ئالىلىرىدىن
پەقەت سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنى تۇتقان يەردە كالىسىنى ئېلىش
پەرمانى كەلگەن، ئەمما ئول خانزادە سەئىدخان ھەققىدە ھېچنېمە
دېمىگەنىدى. تەڭرىنىڭ ئىرادىسىگە قارشى چىقسام، بۇنىڭدىنمۇ
يامان ئاقىۋەتكە دۇچار بولماي يەنە...»

جانىبېك سۇلتان نۆكەر بېشىغا قاراپ ۋارقىردى:

— مەن كىشىنىڭ جېنىغا زامىن بولىدىغان جاللات ئەمەس-
مەن. ناھەق قان تۆكىدىغان ئىشنى ھەرگىز قىلمايمەن. موغۇ-
لىستان خانزادىسىنى تۇتۇش ھەققىدە ھېچكىم ماڭا پەرمان بەرگەن
ئەمەس. ئۇنىڭ قېنىنى تۆكۈش ئۈچۈنمۇ شەرىئەت ھۆكۈمى چۈش-
كەن ئەمەس. خوجا ئەلى باھادىرغا پەرمانىمنى يەتكۈز. ئول خانزادە
سەئىدخاننى دەرھال ئامانلىق سەھراسىغا قويۇپ بەرسۇن. كۆڭلى
نەنى خالىسا شۇ يەرگە كەتسۇن.

— پەرمانبەردارمەن!

نۆكەر بېشى پەرمان يەتكۈزۈش ئۈچۈن دەرھال كەينىگە ياز-

دى.

شۇ تاپتا قوللىرى باغلانغان سەئىدخان ئات ئۈستىدە غەمكىن كېتىپ بارا تى. ئۇنىڭ تۇتۇلۇپ قالغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەر ئەتراپقا بىردەمدىلا پۇر كەتكەنىدى. بىر توپ كىشىلەر ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىۋالغانىدى.

«ئۇلار تاماشا كۆرۈۋاتامدىغاندۇ ياكى ماڭا قىزىقىپ قالغاندۇ. ھەئە، ئۇلار مېنى تونۇمىغىنى بىلەن جەننەت ماكان ئۇلۇغ بوۋامنى، خان تاغامنى، ھەتتا خان ئاتامنى تونۇيدۇ. بەلكىم بىر زامانلاردا جاھاننى تىترەتكەن خان - سۇلتانلارنىڭ مەندەك بىر نەۋرىسىنىڭ ھازىرقى ھالىغا ئېچىنىۋاتقاندۇر. ئەمدى ئۆلۈمدىن خالاس بولۇشۇم مۇمكىن ئەمەس. خوجا ئەلى باھادىردىن رەنجىشكىمۇ ھەققىم يوق. ساتقىنلىق قىلغۇسى بولسا، ئۈچ كۈن ئاۋۋاللا نۇكر باشلاپ كېلەتتى. تۇتۇلۇپ قېلىپ قىيىنچىلىققا بەرداشلىق بەرمەلمىگەن ئوخشايدۇ. ئەنە يۈز - كۆزلىرى كۆكرىپ، ئىششىپ كېتىپتۇ. يول ماڭسىمۇ، ئات مىنىسىمۇ بىر يەرلىرىنى ئاۋايلاۋا. تىدۇ. بەلكىم بۇمۇ تەقدىر بولسا كېرەك. مېنى بۇ تەقدىردىن پەقەت قۇدرەتلىك يېگانە ئاللاھ قۇتۇلدۇرالىشى مۇمكىن. ناۋادا شۇ دەقىقىدە شەيبانخان ئۆلگەن بولسىچۇ؟ بىراق، مېنى مۇشۇ سا. ئەتتە ئۆلتۈرىدىغان نۇرسا، شەيبانخاننىڭ ئۆلگىنىنىڭ ماڭا نېمە پايدىسى؟ ئۇنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى بۇ يەرگە بىر ئايدىمۇ يېتىپ كېلمەيدۇ. ھە راست، جانىبېك سۇلتان مەن يېتىپ بارغۇچە ئۆلۈپ كەتسىچۇ؟ بەلكىم مۇشۇ سائەتتە ئۇ ئۆلۈپ كەتسە ھايات قالمىمەن. ئەمما جانىبېك سۇلتاننىڭ ئۆلگىنىدىن ئۆزبېكلەرگە ھېچبىر مالاقات ۋە پەرىشانلىق يەتمەيدۇ. ئۇنىڭ ئورنىغا يەنە بىرى ئەمىر بولىدۇ. ئۇمۇ شەيبانخاننىڭ يارلىقىغا پەرمانەردارلىق قىلىدۇ. ئەڭ ياخشىسى خەقنىڭ ئۆلۈمىنى تىلىمەي، ئۆزۈمگە ئۆمۈر تىلەي. چۈنكى، ئۇ سەۋەب بىلەن ئۆلۈمدىن خالاسلىق تاپالسىمۇ مۇمكىن ئەمەس...»

سەئىدخان ھايات قېلىشتىن ئۈمىدىنى تولۇق ئۈزگەنىدى.

شۇڭا غۇرۇرنى ساقلاپ، ئۆلۈمگە تىك تۇرۇپ يۈزلىنىش ئۈچۈن ئۆزىنى خاتىرجەم تۇتۇشقا تىرىشاتتى. خوجا ئەلى باھادىر ئۇنىڭغا پات - پات قاراپ قويايتتى. دەيدىغان گېپى بار دەك قىلاتتى، لېكىن ئاغزىدىن چىقىرالمىيۇاتاتتى.

ئۇزاق ئۆتمەي نۆكەر بېشى قايتىپ كەلدى.

— جانىبېك سۇلتان جانابلىرى موغۇلىستان خانزادىسىنى ئازاد قىلىش پەرىمانى بەردى، — دېدى ئۇ خوجا ئەلى باھادىرغا جا - نىبېك سۇلتاننىڭ گەپلىرىنى پەرمانىنى تەپسىلىي يەتكۈزۈپ. خوجا ئەلى باھادىر زىممىسىدىن تاغ غۇلاپ چۈشكەندەك يەڭ - گىل تىندى:

— ئاللاھنىڭ مۆجىزىلىرى چەكسىز دۇر، — دېدى ئۇ سە - ئىدخانغا قاراپ، — تەقدىر - پېشانىلىرى ئوڭكەن ئالىلىرى. شۇ تاپتا سەئىدخان چۈش كۆرۈۋاتقاندا تۇيغۇغا كېلىپ قالغانىدى.

خوجا ئەلى باھادىر ئۇنىڭ قولىنى يەشكەچ، قۇلقىغا ئاستا پىچىرلىدى:

— جانىبېك سۇلتان بۇ پەرماندىن ھېلىلا يېنىۋالىدۇ. چۈن - كى ئۇ مىجەزى ئۆزگىرىشچان، تۇتۇرۇقسىز ئادەم. بەلكىم ھايال ئۆتمەي بۇ يارلىقنىڭ ئەكسىچە يارلىق، نشان ئەۋەتتىشى مۇم - كىن. شۇنداقتىمۇ ماڭا ھازىر مۇشۇنچىلىك باھانە بولسا كۇپايە. شۇڭا ھازىرلا ئەندىجاندىن چىقىپ كەتكەيلا. قانچە يىراققا كەتسە - لە شۇنچە ياخشى. ئەڭ ياخشىسى قارا تىگىن يولى بىلەن كابۇلغا بارغايلا. ئازماس ئاللاھ دەپتىكەن. گۇناھىمنى كەچۈرگەيلا ئالىي - لىرى.

خائىنلىق قىلغان بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا ساداقىتىنى بىل - دۈرگەن خوجا ئەلى باھادىرنىڭ كۆزىگە سەئىدخان مېھرى بىلەن قارىدى:

— سىلنى كەچۈرۈم باھادىر. مەن بولسام قېرىنداشلىق - رىمىدىنمۇ ۋاپا كۆرمىگەن ئادەممەن. شۇڭا سىلدىن رەنجىشكە

ھەققىم يوقتۇر. بىر مەزگىل ماڭا ئەگىشىپ قىلغان خىزمەتلىرىمگە تۇشلۇق ھەق بېرەلمىدىم. تەڭرىم نېسىپ قىلسا چوقۇم قايتۇرىمەن. ئامان بولغايلا.

— مەندىن ئەنسىرىمىسىلە. سەيپىد مۇھەممەد مىرزا جانلىقلىرىنىڭ دېرىكىنى ئالالسام خەۋىرىنى يەتكۈزۈمەن. ھە راست، سىلنى بۇنداقلا يولغا سېلىپ قويسام خاتىرجەم بولالماغۇدەك مەن. يۈرسىلە، سىلنى دەرۋازىدىن چىقىرىپ قويماي.

— جېنىمنى ياقىغا ئالدىم، دەپ ئاغىچامنى تاشلاپ قويسام بولماس.

— ئاغىچا ئايىم ئېغىر بوي. ئالىيلىرى بىلەن تەڭ ماڭالمايدۇ. خاتىرجەم كېتىۋەرسىلە. ھالدىن ئۆز قىزىمدەك خەۋەر ئالىمەن.

— مۇمكىن بولسا قېيىنئاتامنىڭ دەرگاھىغا ئاپىرىپ قويايالا.

ئۇلار ئەرەكى دەرۋازىسىغا قاراپ ئالدىراش مېڭىشتى. خوجا ئەلى باھادىرنىڭ پەرىزى توغرا چىققاندى. ئۇلار تېخى ئىككى - ئۈچ يۈز قەدەم ماڭار - ماڭمايلا جانىبىك سۇلتاننىڭ ئاللاھبەردى ئىسىملىك پەرمانچىسى يېتىپ كەلدى.

— ئەمىر جانابلىرىدىن پەرمان بار، — دېدى ئۇ خوجا ئەلى باھادىرغا قاراپ.

بىر شۇملۇقنى سەزگەن خوجا ئەلى باھادىر سەئىدخانغا تەشۋىشلىك بىر قارىۋېتىپ، پەرماننى قولغا ئالدى - دە، ئېچىپ ئوقۇدى:

«مونغۇلىستان خانزادىسى سەئىدخاننى غازاد قىلىش ھەققىدە ئويلاشمايلا يارىلىق، نىشان بېرىلىپ قاپتۇ. ئۇنى غازاد قىلىش سۇلتان شەيبانىخان ئالىيلىرىنىڭ ھۆكۈمىگە خىلاپلىق قىلغانلىقتۇر، شۇڭا ئۇشبۇ پەرماننى تاپشۇرۇپ

ئالغان ھامان ئۇنى كەلمەس بولۇپ كەتكەنلەر قاتارىغا قو -
شۇۋەتكەنلەر. سەئىدىخاننى پايتەختكە، خان ئالىيلەرنىڭ
دەرگاھىغا ئەۋەتكەن تەقدىردىمۇ دارغا ئېسىلىش يولى بىلەن
ئۇ دۇنياغا ئەۋەتىلىشى مۇقەررەدۇر...»

خوجا ئەلى باھادىر پەرماننى تەپسىلىي بىر ئوقۇۋەتكەندىن
كېيىن، ئاللاھبەردى پەرمانچىغا قاراپ سوغۇق كۆلدى:
— بايا جانىبىك سۇلتان جانابلىرى ئاتتىن يىقىلىپ چۈ -
شۈپتۈ دەپ ئاڭلىۋىدىم. ئەھۋالدىن قارىغاندا ئەقلى ۋە مېڭىسىگە
زەرەر يەتكەن ئوخشايدۇ. ئۇنداق كالىدىن ھەرقانداق ياخشى خىيال
پەيدا بولسا، يامان نەتىجە بېرىدۇ. يامان خىيال پەيدا بولسا، كۆ -
پىنچە ياخشى نەتىجە بەرگۈسىدۇر. تولىمۇ ئەپسۇس، ئەمىر جاناب -
لىرىنىڭ بۇ پەرمانى تولىمۇ كېچىكىپتۇ. بايىلا ئازاد بولۇپ، گويى
سىمابىتەك يوقالغان موغۇلىستان خانزادىسىنى ئەمدى بولغاندا مەن
قەيەردىن ئىزدەپ تاپمەن؟
تەشۋىشلىك خىياللارغا ئەسىر بولۇپ تۇرغان سەئىدىخان
يەڭگىل تىندى.

ئاللاھبەردى پەرمانچى ئاۋۋال خوجا ئەلى باھادىرغا، ئاندىن
باشقىلارغا گۇمان بىلەن سىنچىلاپ قارىدى:

— ئەي باھادىر، ساداقەت يولىدىن چىقىش ۋە يالغان ئېي -
تىش ھەممە سۈپەتلەرنىڭ يامانراقىدۇر. بۇنداق يامان سۈپەتكە ئى -
گە بولۇش سىلىگە مۇناسىپ ئەمەستۇر. ئەمىر جانابلىرىنىڭ ئال -
دىدا ساداقەت بىلدۈرۈپ ئەھدى - پەيمان قىلغانلىقىلىرى ماڭا بەش
قولدەك ئايان. ئول موغۇلىستان خانزادىسىنى كۆزدىن سىمابىتەك
يوقالدى دەيدىلا. ئەمما مەن ئۇنى بىلىمەن ۋە كۆرۈپ تۇرۇپتىمەن.
ئەنە يانلىرىدا تۇرۇپتۇ.

خوجا ئەلى باھادىر پەرمانچىغا غەزەپ بىلەن چەكچەيدى:
— سەن بىر ئاددىي خىزمەتكاردىن پەرقى يوق مەرتىۋىسىز،

مۇلازىمىتىڭنىڭ ئېتەكلىرى مۇخالىپەت نىجاسەتلىرىدىن ئېرىشەلمىگەن، ئۇنى ئەپسۇس ۋە كەچۈرۈم سۆزلىرى بىلەن ھەرقانچە يۈسىمۇ پاكلىنىدىغان بىر چۈپرەندە تۇرۇپ مېنى يالغانچىلىقىغا ئەيىبلەپ، قۇدرەتلىك شەيبانىخان ئالىيلىرىنىڭ خانىدانىغا سادىق قەتلىك بولۇش خۇسۇسىدا نەسەھەت قىلىۋاتامسەن تېخى؟! سەن دېگەن جانىبىك سۇلتاننىڭ دەرگاھىدىكى چىمچىلاقمۇ تەڭلەش تۈرگىلى بولمايدىغان مۇلازىمەت. مەن ئۆز ۋاقتىدا شەيبانىخان ئالىيلىرىنىڭ خاس قارارگاھىدا ياتىش بېگى بولۇپ ئامانلىقنى قوغدىغانمەن ھەمدە جەڭلەردە قان كېچىپ كۆرسەتكەن تۆھپەم ئۈچۈن باھادىرلىق ئۇنۋانى بىلەن تارتۇقلانغانمەن. شۇنداق تۇرۇق - لۇق مېنىڭ ئالدىمدا پالان - پۇستان دېيىشكە نېمە ھەددىڭ؟! مۇشۇ ئەدەبىسىزلىكنىڭ ئۈچۈن سېنى ئاۋۋال جازالاپ، ئەمىر جانا - لىرىغا جاۋابىنى ھەر باب بىلەن بېرىپ ھۆددىسىدىن چىقالايمەن. — ھەددىلىرى ئەمەس! — دېدى ئاللاھبەردى پەرمانچى تاتار.

غان ھالدا.

— كېلىڭلار! — دېدى خوجا ئەلى باھادىر ئۆكەرلەرگە قاراپ، — مۇنۇ ئۆزىنى بىلمىگەن پەسەندىنىڭ بويىغا تاقاق سېلىپ، يول بويىدا ئولتۇرغۇزۇپ قويۇڭلار! ئىشنىڭ چاتاقلىقىنى سەزگەن ئاللاھبەردى پەرمانچى قېچىشقا تەمشىلىۋىدى، سەئىدخان چاچراپ بېرىپ دەل يۈرىكىنى نىشانلاپ خەنجەر ئوردى.

— موغۇلىستان خانزادىسىنى مېنىڭ يېنىمدا يەنە كۆرگەن - لەر بارمۇ؟ — سورىدى كۆزىگە قان تولغان خوجا ئەلى باھادىر ئۆكەرلەرگە قاراپ.

ئۆكەرلەر خوجا ئەلى باھادىرنىڭ ئاددىي ئادەم ئەمەسلىكىنى باشتىلا ھېس قىلىشقانىدى. ھازىرقى ئەلپازىنى كۆرۈپ قورقۇپ كېتىشتى - دە، ئالدىراپ جاۋاب بېرىشتى:

— ئىللا - بىللا كۆرمىدۇق.

— ئەمدى يەنە ساقلاپ تۇرمايلى، — دېدى خوجا ئەلى باھا.

دەر سەئىدخانغا قاراپ، — چاققان يولغا چىقسىلا ئالىيلىرى.
— بىللە كېتەيلى، — دېدى سەئىدخان.
— بىر ئامال قىلىپ ۋاقتىنى سوزاي. مەندىن ئەنسىرىمىدە.
سىلە.

خوجا ئەلى باھادىر سەئىدخاننى ئەرەكى دەرۋازىسىدىن چىقىپ،
قىرىۋەتكەندىن كېيىن، جانىبېك سۇلتاننىڭ قېشىغا بېرىشقا
ئالدىرىمىدى. نۆكەرلەرنى تاھارەت ئالدۇرۇپ، قۇرئان تۇتتۇرۇپ،
مەخپىيەتلىكنى ئاشكارىلىماسلىققا قەسەم قىلدۇردى. ئاندىن نا-
مازىشام ۋاقتى بىلەن شەھەرگە كىرىپ، جانىبېك سۇلتاننىڭ ئال-
دىغا كەلدى:

— دەسلەپكى پەرمانلىرىغا بىنائەن سەئىدخاننى ئازاد قىلىدە.
ۋەتەننىدىم، كېيىن ئاللاھبەردى پەرمانچىدىن ئەۋەتكەن پەرمانلىق-
رىنى ئېلىپ سەئىدخاننى ئىزدىدىم. شەھەردىن چىقىپ كەتكەن
چېغى، تاپالمىدىم. ئاللاھبەردى پەرمانچى ئاتتا ياخشى ئولتۇرال-
مايدىكەن، ئاتتىن تۇيۇقسىز يىقىلىپ چۈشۈپ ئۆزىنىڭ خەنجىرى
ئۆزىنىڭ مەيدىسىگە پىتىپ كېتىپ قازا قىلدى. ئۇنىڭ ئۆلۈمى
خۇددى غايىبىتىن جازالانغاندەك بولدى دېسەلە.

جانىبېك سۇلتان گۇناھ ئۆزىدە بولغانلىقى ئۈچۈن لام-
جىم دېيەلمىدى. خوجا ئەلى باھادىرنىڭ ئاخىرقى سۆزلىرى كۆڭ-
لىگە تەشۋىش سېلىپ قويغانىدى. ئۇنىڭ يەنە سوئال سوراپ قې-
لىشىدىن ئەنسىرىگەن خوجا ئەلى باھادىر قەستەن سوراپ قويدى:
— ئەمىر جانابلىرىنى ئاتتىن تۇيۇقسىز يىقىلىپ چۈشۈپتۇ
دەپ ئاڭلىۋىدىم، ئۈستىخانلىرىغا زەرەر يەتمىگەندۇ؟

— خۇداغا شۈكۈرى ساقمەن، — دېدى جانىبېك سۇلتان ئە-
يىبى ئاشكارىلىنىپ قالغاندەك خىجىل بولۇپ.

— ھەر نېمە بولسا ئامان قاپلا، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر، —
شەپقەتلىك تەڭرىمنىڭ پاختىنىڭ ئارىسىدا ئوت ساقلىغۇدەك
قۇدرىتى بار. سىلگە كەلگەن قازا ئاللاھنىڭ ئىنايىتى بىلەن يازدە.

لىرىدىن سىيىپاپ ئۆتۈپ ئاللاھبەردى پەرىمانچىنى تۇتقان ئوخشايدۇ، ئىككى رەكئەت شۈكۈر نامىزى ئوقۇۋالغايلا. خوجا ئەلى باھادىرنىڭ گېپىگە ئىشەنگەن جانىبەك سۇلتان شۈكۈر نامىزى ئوقۇش ئۈچۈن تاھارەت ئېلىشقا ئالدىردى.

بۇخارا.

ھەببە سۇلتان خېنىم ئىنىسى مۇھەممەد ھەيدەرنى كۆرۈپلا باغرىغا باسقىنىچە بۇقۇلداپ يىغلىۋەتتى. دادىسى مۇھەممەد ھۈسە - يىن كۆرەگاننىڭ ئۆلۈم خەۋىرى كەلگەندىن بېرى ئاچىسىنىڭ پات - پات يىغلايدىغان بولۇپ قالغانلىقىنى مۇھەممەد ھەيدەر ئوبدان بىلەتتى. لېكىن، ئاچىسىنىڭ ھازىرقى يىغىسى ئۇنىڭغا باشقىچە تۇيۇلدى. تۆر تەرەپتىكى كۆرىدە ئولتۇرغان يېزىسى - بۇخارا ئەمىرى ئابدۇللا مىرزىغا يەر تېگىدىن قاراپ قويدى. ئابدۇللا مىرزا قىيىن بىر مەسىلىگە دۇچ كەلگەندەك غەمكىن ئولتۇراتتى. مۇھەممەد ھەيدەر ئاچىسى بىلەن يېزىسىنىڭ جېدەللىشىپ قال - مىغانلىقىنى پەرەز قىلدى.

«ئىككىچەمنىڭ كۆڭلى نېمىدىن ئازار يېگەندۇ؟ رەھمەتلىك ئاتامنى يەنە ئەسلەپ قالغانمىدۇ - يا؟...»
ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا دادىسى بىلەن ئاخىرقى قېتىم كۆرۈشكەن كۆرۈنۈش لايىپىدە زاھىر بولدى.

ھەئە، شەيبانخان بىلەن كۈتمىگەندە ھىراتتا دوقۇرۇشۇپ قالغان مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگان دەماللىققا قېچىپ كېتىشكە ئامال تاپالماي، ھىراتتا تۇرۇپ قېلىشقا مەجبۇر بولغانىدى. ئۇزاق ئۆتمەي سۇلتان مەھمۇدخان ئەۋەتكەن چاپارمەن بىلەن كۆرۈشۈپ،

ئۇنى شەيبانخاننىڭ قېشىغا كەلمەسلىككە نەسھەت قىلىپ خەت ئەۋەتتى. ئەمما يەنىلا خاتىرجەم بولالمىدى. شۇ كۈنلەردە شەيبانخاننىڭ نىيىتىنىڭ قاتتىق بۇزۇلغانلىقىنى، سۇلتان مەھمۇدخاننى ئۆلتۈرۈشتىن يانمايدىغانلىقىنى، ناۋادا سۇلتان مەھمۇدخاننى ئۆلتۈرسە، كېيىنكى ئۆلۈم نۆۋىتىنىڭ ئۆزىگە كېلىدىغانلىقىنى پەرەز قىلغانىدى. شۇڭا ئۇ ھەرقانچە ئۇرۇنۇپمۇ قېچىشنىڭ ئامالسىزلىقىنى قىلالمىغاندىن كېيىن، ئوغلى مۇھەممەد ھەيدەرنى بولسىمۇ بۇ بالا - قازادىن ساقلاپ قېلىش كويىغا چۈشكەندى. ئۇ ئوغلىنىڭ تەقدىرى ھەققىدە ئۇزاق ئويلىنىدى. ئوغلىنى كاپۇلدا - با - بۇرنىڭ قېشىدا قالدۇرۇپ قويىمىغانلىقىغا پۇشايىمان قىلدى. ئەمدى بولغاندا كاپۇلغا ئەۋەتىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ناۋادا بۇ ئىش ئاشكارىلىنىپ قالسا، شەيبانخان ئەڭ ئاۋۋال ئوغلىنى ئۆلتۈرۈپ، ئۆلتۈرۈپ تۇرغان كۈيۈتوغلى ئابدۇللا مىرزىنىڭ قېشىغا ئەۋەتىشنى لايىق تاپتى.

«قىزىم ھەبىبە سۇلتان خېنىم ئىنىسىنىڭ ھالىدىن ئاندە - سىنىڭ ئورنىدا خەۋەر ئالدىمۇ. ناۋادا ماڭا بىرەر كېلىشمەسلىك يۈز بېرىپ قالسا، كۈيۈتوغلۇم ئابدۇللا مىرزا بۇ قېيىنئىنىسىنى چوقۇم قوغداپ قالىدۇ. شەيبانخانمۇ ئاشۇ جىيەن ئوغلىنىڭ يۈزىنى قىلىپ بولسىمۇ، ئوغلۇمنىڭ جېنىغا قەست قىلالماس...»

ئۇ سەپەر تەييارلىقىنى پۈتتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن، ئوغلىنىڭ بېشىنى مېھرى بىلەن سىيلاپ تۇرۇپ نەسھەت قىلدى:

— قەدىرلىك ئوغلۇم، ئاناڭ قازا قىلىپ كەتكەندىن بېرى ھە دېگەندە سەلتەنەت غوۋغالىرى بىلەن بولۇپ، ھالىڭدىن خەۋەر ئېلىشقا تۈزۈك ۋاقىت چىقىرالمىدىم. ئەسلىدە ھازىر سېنىڭ غەم - غۇسسەلەردىن خالىي ھالدا مەدرىسەلەردە ئوقۇپ، ئىلىم ئۆگىنىدىغان چېغىڭ ئىدى. ساڭا مۇشۇنچىلىك شارائىتىنىمۇ ھازىرلاپ بېرەلمىدىم. خۇداغا يۈزىڭنىڭ قەتلى شۈكۈركىم، ئەقلى - ھوشى جايدا بالا بولدىڭ. مەدرىسەلەردە ئۇزاقراق تۇرۇپ تەربىيە

ئالامساڭمۇ ئەتكە ئۇستازلىرىڭدىن خېلى كۆپ نەرسىلەرنى ئۆگىنىۋالدىڭ، ئەمدى بىز يەنە ئايرىلىدىغان بولىدۇق، گەرچە بۇ ئايرىلىشقا يۈرىكىم چىدىمىسىمۇ، ئامالسىزمەن. سەن بولساڭمۇ ھايات ياشىشىڭ، ئاتاڭ ئورۇنلىيالمىغان ئىشلارنى ئورۇنلىشىڭ كېرەك. سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلرىغا قىلغان نەسەتلىرىم كار قىلماسلىقى مۇمكىن. چۈنكى ئۇ مەندىن بەكرەك ئەتراپىدىكى ئاشۇ كالتە پەم رەزىللەرگە ئىشىنىدۇ. ئىلگىرىمۇ شۇنداق بولغان. شۇلارغا ئىشىنىپ، شۇلارنىڭ تۇتۇرۇقسىز تەۋسىيەلىرىنى قوللاپ، سەلتەنەت قۇياشنىڭ پېتىشىغا سەۋەبچى بولغان. بۇ قېتىم شەيبانخان ئۇنىڭغا ئىنايەت شارابىنى ئەمەس، شېھىتلىك شارابىنى ئىچكۈزىدۇ. خان ئالىيلرىدىن ئاشقىنىنى بەلكىم ماڭا ئىچكۈزۈشى مۇمكىن. ئەمدى بۇ شۇم تەقدىردىن قېچىپ قۇتۇلمىدىم. قىممەتەس. سېنى ئاۋۋال خۇداغا، ئاندىن قالسا يېزىنىڭ بىلەن ئىدىگىچەڭگە ۋە ساداقەتمەن نۆكىرىم مەۋلانە مۇھەممەدكە تاپشۇرماقچىمەن. گەرچە سەن بىلەن ھەمراھ بولۇپ ياشاش ماڭا جېنىمدىن مۇشېرىن بولسىمۇ، ئەمما شەيبانخاننىڭ سېنى ماڭا ھەمراھ قىلماسلىقىدىن ۋاپىم يەيمەن. تېنىڭنىڭ سالامەتلىكى ۋە ھاياتىڭنىڭ ئۇزۇن بولۇشىنى كۆزلەپ، ئايرىلىش زەھىرىنى ئىچىشنى لايىق كۆردۈم. سەنمۇ بۇ ئايرىلىش ئەلەملىرىگە سەۋر - تاقەت قىلغايسەن. بىلگىنىكى، ئاتىنىڭ ئۆلۈمى پەرزەنتىگە مىراس تۇر. ساڭمۇ بۇ ھادىسە ھامان بىر كۈنى دۇچ كېلىدۇ. ئەمما، ئىنسان ھامان ئۆلۈپ كېتىدىكەنمەنغۇ دەپ، زېمىنغا يۈك بولۇپ ياشىسا بولمايدۇ. بۇ ئالتە كۈنلۈك ئالەمدە ئىنسان ھاياتىدىن ياخشى نام - نىشان قالدۇرۇپ ياشىشى كېرەك، چۈنكى ئۆلۈمىدىن كېيىنمۇ نا - مىنىڭ زىكرى قىلىنىشى ھايات ياشىغانلىقى بىلەن باراۋەر. ناۋادا ھايات قۇشۇم شەيبانخاننىڭ قىلتاقلىرىنىڭ قەستىدىن خالاس بولسا، دىدارىڭنى كۆرۈش بىلەن خۇشال بولۇرمەن. مەۋلانە مۇھەممەد بىلەن ھاپىز مىرىم ساداقەتمەن، سالىھ كىشىلىرىمدۇر. ماڭا بىرەر كېلىشمەسلىك بولۇپ قالسا، سېنىڭ ئامانلىقىڭ ھەق.

قىدە چارە كۆرىدۇ. ئۇلارنى ھەم ئۇستاز، ھەم ئاغا ئورنىدا كۆر-
گىن. ئۇلارنى ھەرقانداق بالا - قازالاردا ساڭا ياردەم قىلىپ،
جىسمىڭغا مەرھەمەت ئېتەكلىرىنى ياپار دېگەن ئۈمىدىم بار.
ئاچىسىنىڭ يىغىسى سەۋەبلىكىمۇ ياكى دادىسىنىڭ نەسەت-
لىرىنى ئەسلەپمۇ ئەيتاۋۇر، مۇھەممەد ھەيدەرنىڭ ۋۇجۇدىغا يىغما
ئولاشتى. ھەئە، ئۇ بۇخاراغا كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا دادىسىنىڭ ئۆ-
لۈم خەۋىرى كەلدى. ئاچا - ئىنى بىرنەچچە كۈن ھازا ئاچتى،
ئاندىن بىر - بىرىگە تەسەللى بېرىشتى. شۇنىڭدىن بېرى ئاچىسى
پات - پات يىغلايدىغان بولۇپ قالغانىدى. مۇھەممەد ھەيدەر ئاچى-
سىنىڭ كۆز يېشىنى كۆرسىلا دادىسىنى ئەسلەپ قالاتتى ۋە ئىخ-
تىيارسىز كۆزىگە ياش ئالاتتى .

— سىلى بىر ئامال قىلالماسلىمۇ؟ — دېدى ھەبىبە سۇلتان
خېنىم غەمگە چۆكۈپ ئولتۇرغان ئېرى ئابدۇللا مىرزىغا قاراپ.
— ئامال بولسىدى، بۇنچە پەرىشان بولماسىدىم، — دېدى
ئابدۇللا مىرزا، بېشىغا كەلگەن بالا - قازادىن خەۋەرسىز غېمىدە
يوق تۇرغان قىيىنئىنىسى مۇھەممەد ھەيدەرگە لاپىدە قارىۋې-
لىپ، — ھېچكىم شەيبانخان ئالىلىرىنىڭ يارلىقىغا قارشى
چىقالغان ئەمەس. يارلىق ئاللىقاچان يەتكۈزۈلۈپ بولدى. مۇھەم-
مەد ھەيدەرنى يېنىمىزدا ئېلىپ قالمىز دېسەك، ئۆزىمىزمۇ ئامان
قالمايمىز.

— ئىنىمنى شەيبانخان ئالىلىرىنىڭ دەرگاھىغا ئەۋەتىپ
بەرگەندىن كۆرە، تاپىلىق ئۆلۈپ تۈگەشكىنىم ياخشى.
ئابدۇللا مىرزا سۆيۈملۈك خوتۇننىڭ يىغىسىغا چىدىيالىم-
دى:

— سەۋر قىلسىلا. سىلى يالغۇز مۇھەممەد ھەيدەرنىڭلا ئى-
گىچىسى ئەمەس، بەلكىم ئاۋۇ ئالتە ئايلىق بولغان سۆيۈملۈك
پەرزەنتىمىزنىڭمۇ ئانىسى. بەلكىم شەيبانخان ئالىلىرىنىڭ
مۇھەممەد ھەيدەرنى ئۆز تەربىيەسىگە ئېلىش خىيالى باردۇر.
— ئىشەنمەيمەن. نەدىمۇ ئاتىسىنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ، بالىسى-

نى تەربىيەلەيدىغان ئىش بار ئىكەن.

مۇھەممەد ھەيدەر ئاچىسى بىلەن يېزىنىشىنىڭ ئۆزى توغرىدا -
 لۇق دەتالاش قىلىۋاتقانلىقىنى بىردىنلا ھېس قىلدى:
 — مېنى بىر يەرگە ئەۋەتمەكچى بولۇۋاتامسىلەر؟
 ئاچىسى بىلەن يېزىنىشى ئۇنىڭغا يالت ئېتىپ قارىدى، ئەمما
 دەماللىققا جاۋاب بەرمىدى.

— شەيبانخان ئالىلىرى سىلنى دەرگاھىغا چىلاپتۇ، —
 دېدى ئابدۇللا مىرزا بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن.
 مۇھەممەد ھەيدەر قاپقىنى تۇرۇپ جاۋاب بەردى:
 — مەن ھېچ يەرگە بارمايمەن.

ھۇجرىنى بىر پەس سۈكۈت قاپلىدى.
 — ئەمىر جانابلىرىغا مەلۇم بولغاي، مەۋلانە مۇھەممەد كەلدى.
 خىيالغا چۆكۈپ ئولتۇرغان ئابدۇللا مىرزا ئاستا بېشىنى
 كۆتۈردى.

— ئارقا باغدىكى سارايدا كۈتۈپ تۇرسۇن، ھازىرلا چىقىد-
 مەن.

ئۇ تېخىچە ئۆپكىدەۋاتقان ھەببە سۇلتان خېنىمنىڭ دولى-
 سىدىن تۇتۇپ پەپىلىدى:

— بولدى، يىغلاۋەرمەي ئىنىلىرى بىلەن خوشلىشىۋالسىلا.
 ھەببە سۇلتان خېنىم يىغىسىنى توختىتىپ، ئېرىگە نارا-
 زىلىق بىلەن تىكىلدى:

— ئىنىمنى راستتىنلا ئول قانخورنىڭ دەرگاھىغا ئەۋەتە-
 دىلا؟

— گەپ - سۆزدە ئاۋايلىسىلا. تامنىڭمۇ قۇلىقى بار، — دې-
 دى ئابدۇللا مىرزا قاپقىنى تۇرۇپ، — خاتىرجەم بولسىلا،
 كاللامنى قولتۇقۇمغا قىسىپ قويۇپ بولسىمۇ بىر ئامالنى قى-
 لمەن.

ئابدۇللا مىرزا ئارقا باغدىكى سارايدا كىرگەندە مەۋلانە مۇ-
 ھەممەد خىيال سۈرۈپ ئولتۇراتتى. ئابدۇللا مىرزىنى كۆرۈپ دەس

ئورنىدىن تۇردى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — ئابدۇللا مىرزا ئىشىكىنى يېپىد. ۋە تىكەندىن كېيىن، سۇپىغا كېلىپ ئولتۇردى، — خوش، ئۆزلىرىمۇ جاي ئالسىلا مەۋلانە.

ئۇ مەۋلانە مۇھەممەدنىڭ بويى - بەستىگە قايتىدىن نەزەر

تاشلىدى.

«بۇ يىگىت ئىشەنچلىككىمىدۇر؟ مەرھۇم قېيىنئاتام ئوغلى

مۇھەممەد ھەيدەرنى ماڭا ئەۋەتىپ يازغان خېتىدە بۇ نۆكەرنىڭ

تولا تەرىپىنى قىلىپتىكەن. بۇ ئىشنى تاپشۇرسام ھۆددىسىدىن

چىقالارمۇ؟ ناۋادا مال - دۇنيا، ئەمەل - مەرتىۋىنىڭ ئېزىقتۇرۇ -

شىغا بەرداشلىق بېرەلمەي شەيبانخان ئالىيلىرىغا ئاشكارىلاپ

قويدىغان بولسا، ئول قېيىنئىنىمىنلا ئەمەس، ئۆزۈمنى، ھەتتا

خاتۇن - بالىلىرىمنىمۇ ساقلاپ قالالمايمەن...»

ئابدۇللا مىرزا كالتە يۆتىلىپ قويۇپ ئېغىز ئاچتى:

— ئىشان پىرىمىز مەۋلانە مۇھەممەد قازى ھەزرەتلىرى بى -

لەن كۆرۈشەلىدىلمۇ؟

مەۋلانە مۇھەممەد تەۋازۇ بىلەن جاۋاب بەردى:

— كۆرۈشتۈم جانابلىرى.

— ئول ئىشان پىرىمىز نېمە دەيدۇ؟

— كەمىنلىرى بارغاندا ئىشان پىرىمىز خابگاھىدا يالغۇز

ئولتۇرغانىكەن. مەندىن: «مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەن جانابلىد -

رىنىڭ خۇراسانغا بارىدىغانلىقىنى ئاڭلىغان بولسام، ھەرگىز يول

قويمىغان بولاتتىم. ئەمدى ئۇنىڭ ئوغلىنى ئېلىپ بارامسىلەر؟»

دەپ سورىدى. «شۇنداق، خۇداغا تەۋەككۈل قىلىپ ئېلىپ بارىدىغان

بولدۇق» دەپ جاۋاب بەردىم. ئىشان پىرىمىز بىر پەس خىيال سۇ -

رۇپ ئولتۇرغاندىن كېيىن: «ھەزرىتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا

مەككە مۇشرىكلىرى قەست قىلماقچى بولغاندا، پەيغەمبىرىمىز بۇ

سۈيىقەستتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن قېچىشقا تەۋەككۈل قىلغانىدى.

ھازىر سىلەرگىمۇ ئەڭ ياخشى چارە شولكى، پاك ۋە بەرھەق ئاللاھتائالاغا تەۋەككۈل قىلىپ، كۆرەنگان جانابلىرىنىڭ ئوغلىنى ئېلىپ قاچقايسىزلىر. ئەگەر سىزلەرگە بىرەر خەۋپ - خەتەر بولۇپ كەلسە، ئامالنىڭ بارىچە توسۇشقا كېپىل بولىمەن» دېدى.

ئابدۇللا مىرزا سوغۇققانلىق بىلەن سورىدى:
— سىلى قانداق ئويلىدىلا؟

— راستىنى ئېيتسام، شەيبانخان ئالىيلىرىنىڭ يارلىقىدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، ئەمىر زادىنى ئېلىپ قاچىدىغان خىيال كۆڭلۈمگە زادىلا يەتمىگەنىدى. ھەزرىتى ئىشان پىر بۇزۇركىمىز - نىڭ بول مۇبارەك سۆزلىرىدىن كۆڭلۈمدە ئاجايىپ بىر قۇۋۋەت ھاسىل بولدى. ناۋادا ئەمىر جانابلىرى ئىمكانىيەت ھازىرلاپ بەر - سە، مۇشۇ مۇددىئا يولىدا ئۆلۈشكىمۇ رازىمەن.

ئابدۇللا مىرزا خاتىرجەملىك بىلەن يەڭگىل نەپەس ئالدى. قېيىنئاتىسىنىڭ بۇ ساداقەتمەن نۆكىرىگە ئىشىنىپ، ئۇنى پىر بۇزۇركى مەۋلانە مۇھەممەد قازىنىڭ دەرگاھىغا ئەۋەتكىنىگە كۆڭ - لىدە قانائەت ھاسىل بولدى.

— ئەڭ ياخشىسى ئۆلۈمنى تىلغا ئالمىسلا مەۋلانە، — دېدى ئۇ، — قېيىنئىنىم مۇھەممەد ھەيدەرنىڭ ھايات - ماماتى ئاۋۋال شەپقەتلىك تەڭرىگە، ئاندىن قالسا سىلىگە باغلىق بولۇپ قالدى. ئۇنى قاچان ئېلىپ ماڭىدىلا؟ شۇنىڭغا قاراپ ئىمكانىيەت ھازىرلاپ بېرەي.

— باياتىن بېرى كۆڭلۈمدىن مۇنداق بىر ئوي كەچتى، — دېدى مەۋلانە مۇھەممەد، — ئەمىر زادىنى مۇنداقلا ئېلىپ ماڭسام شەيبانخان ئالىيلىرى سىلىدىن گۇمانلىنىپ قېلىشى، ھەتتا قىيىن - قىستاققا ئېلىشى مۇمكىن. چۈنكى، بۇخارادا خان ئالىي - لىرىنىڭ خۇپىيە - پايلاقچىلىرى، ئايغاچچىلىرى بار. سىلىنىڭ ھەربىر قەدەملىرى ئۇلارنىڭ نەزەرى ئاستىدا، شۇڭا ھاپىز مىرىم بىلەن بىرقانچە نۆكەرلەر يالغاندىن ئەمىر زادىنى ئېلىپ قاچقان بولۇپ شەھەردىن چىقسۇن. سىلى بىلىمگەن بولۇپ، ئۇلارنى

قوغلاپ تۇتۇشقا لەشكەر چىقارسىلا. ئۇنىڭغىچە ئەمىر زادە بىلەن شەھەرنىڭ بىر بۇلۇڭىدا پاناھلىنىپ تۇراي. شۇنداق قىلساق پايلاقچىلار ئەمىر زادىنى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەگەننىڭ ئۆكەر - لىرى ئېلىپ قاچقان ئوخشايدۇ دەپ قالىدۇ - دە، شەھەرنىڭ سىرتىنى ئىزدەشكە باشلايدۇ. بىزنىڭ شەھەردە ئىكەنلىكىمىزنى خىيالىغا كەلتۈرمەيدۇ ھەمدە شەھەر ئىچىنىمۇ ئاقتۇرمايدۇ. بىر - نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئەپلىك پۇرسەتنى تېپىپ، ئاندىن ئەمىر زادىنى ئېلىپ شەھەردىن چىقىپ كېتەي.

بۇ تەدبىرنى ئاڭلاپ، ئابدۇللا مىرزا رازىمەنلىك بىلەن كۈ - لۈمىسىردى:

— ئات ئايلىخانغا، يول سارىخانغا بولىدىكەن - دە. بولىدى -
غان تەدبىر كەن. لېكىن ئول ھاپىز مىرىم ئىشەنچلىكمۇ؟
— زىنھار گۇمانلانمىغايلا جانابلىرى، ئۇ مەندىنمۇ ئىشەنچ -
لىك.

— ئەمىسە شۇنداق قىلايلى. سىلى ھاپىز مىرىم بىلەن ھا -
زىرلا مەسلىھەتلىرىنى پىشۇرۇۋالسىلا. بۈگۈن كەچتىلا مۇشۇ تەد -
بىر بويىچە ئىش باشلايلى.

تەقدىر تەدبىرگە مۇۋاپىق كەپتۇ دېگەندەك، ھاپىز مىرىم بىرقانچە ئۆكەر بىلەن شەھەر دەرۋازىسىنى تاقاشتىن بۇرۇن بۇ - خارا شەھىرىدىن چىقىپ كەتتى. شۇ ھامان ئابدۇللا مىرزا شە - ھەرگە جاكارجى چىقىرىپ، قېيىنئىنىسى مۇھەممەد ھەيدەرنى قېيىنئاتىسىنىڭ ساداقەتمەن ئۆكەرلىرىنىڭ بۇلاپ كەتكەنلىكى - نى، خەۋىرىنى بەرگۈچىلەر ياكى تۇتۇپ بەرگۈچىلەرگە نۇرغۇن ئىنئام بېرىدىغانلىقى ھەققىدە پەرمان جاكارلىدى ۋە يۈز نەپەر ئۆكەرنى قاچقۇنلارنى تۇتۇپ كېلىشكە بۇيرۇدى.

شەيبانخاننىڭ بۇخارا دىكى پايلاقچى - خۇپىيەلىرى بۇ خە - ۋەرگە راستتىنلا ئىشەندى - دە، مۇھەممەد ھەيدەرنىڭ دېرىكىنى ئېلىپ ھەم شەيبانخاندىن، ھەم ئابدۇللا مىرزدىن قوشلاپ ئى -

ئام ئېلىش تەمەسىدە شەھەرنىڭ سىرتىنى ئىزدەشكە كىرىشتى.
شۇنداق قىلىپ شەھەردە ئون بەش كۈن يوشۇرۇنۇپ ياتقان
مەۋلانە مۇھەممەد بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر بىرقانچە ئېشەكچىلەر.
گە ھەمراھ بولۇپ، بۇخارا شەھىرىدىن ئوڭۇشلۇق چىقىپ كەتتى.

ئەندىجاندىن ئامان - ئېسەن قېچىپ چىققان سەئىدخان ئار -
قىسىدىن قارا كۆرۈنۈش ئەگىشىپ كېلىۋاتقان بىر توپ ئات -
لىقلارغا پات - پات گۇمان بىلەن قاراپ قوياتتى. يا سودىگەرلەر -
گە، يا شىكارچىلارغا ئوخشىمايدىغان بۇ كىشىلەر سەئىدخان
ھەمراھلىرى بىلەن قايىققا ماڭسا، ئاتلىرىنىڭ بېشىنى شۇ ياققا
بۇرايتتى. ئاستا ماڭسا ئاستا ماڭاتتى، ئىتتىك ماڭسا ئاتلىرىغا
قامچا ئۇراتتى. لېكىن سەئىدخانغا يېقىنلاشمايتتى.

«بۇلار نېمە ئادەملەردۇر؟ جانىبىك سۇلتاننىڭ ئايغاقچىلى -
رىمىدۇر - يا؟ بىراق، ئايغاقچى دېگەن بۇنداق توپلىشىپ ماڭماي -
دۇ، ياكى بولمىسا ئاغام مەنسۇرخاننىڭ مېنى قوغلاشقا ئەۋەتكەن
كالا كېسەرلىرىمىدۇر؟ بۇمۇ مۇمكىن ئەمەس. ھەرقانچە بولسىمۇ
مېنى تۇتۇش ئۈچۈن شەيبانخاننىڭ تەۋەلىكىگە كىرىشكە پېتى -
نالماس. ئۇلار زادى نېمە ئادەملەر بولغىدى، نېمىشقا ماڭا ئەگد -
شمۇالدى، يامان نىيىتى بولسا نېمىشقا ھازىرغىچە ھۇجۇم قىل -
مايدۇ؟ ئەپلىك پۇرسەت كۈتۈۋاتامدىغاندۇ - يا؟ ئوغرىدىن قۇتۇلۇپ
قاراقچىغا يولۇققاندىك ئىش بولۇپ قالماس - ھە؟! ئۇلارنى ئېزىق -
تۇرۇۋەتسەم بولاتتى...»

سەئىدخان تاغ كەينىگە مۆكۈشكە باشلىغان قۇياشقا قاراپ
قويدى. شۇ تاپتا كۈن ئولتۇرۇپ، زېمىننى قاراڭغۇلۇق باسسلا
ئۆزىگە خەۋپ يېتىدىغاندىك تۇيغۇغا كېلىپ قالغانىدى. ئۇ ئەترا -
پىدىكى بارى - يوق ئون نەچچە نەپەر ئۆكرىگە نەزەر تاشلىدى.
خوجا ئەلى باھادىر ئۇنى سارايدىن تۇتۇپ كەتكەن چاغدا، بىر قە -

سىم نۆكەرلىرى جانلىرىنى ياقىغا ئېلىپ قېچىپ كەتكەنىدى.
قېشىدىكى بۇ ساداقەتمەن نۆكەرلىرىنىڭ يانلىرىدا خەنجەردىن
باشقا تۈزۈك قورال يوق ئىدى. ئۇلار چارلىغۇچىلار، پايلاقچىلار،
خۇپىيەلەرنىڭ دىققىتىنى تارتىپ قويماسلىق ئۈچۈن قوراللىرىنى
تاشلىۋېتىپ، ھۈنەرۋەن، كاسىپ، مەدىكار سىياقىدا ياسىنىشقاندى.

«بىزگە ئەگىشىۋالغان ئول يۈچۈن كىشىلەرنىڭ قوللىرىدا
ئوقيا بولمىسىلا، يەكمۇيەك ئېلىشىپ تاقابىل تۇرغىلى بولار...»
ئۇ يۇرت ئىچىگە كىرىپ، بىرەر ئۆي تېپىپ كېچىنى ئۆتە-
كۈزۈش نىيىتىدىن يالتايدى.

«بىرەر كېلىشمەسلىك بولۇپ قالسا، يۇرت ئىچىدىن قاچماق
تەس، ئەڭ ياخشىسى بۈگۈن كېچە ئايدالادا تۈنەي...»
سەئىدخان بىر ئېرىقنىڭ بويىدا توختاپ، نۆكەرلىرىنى ئارام
ئالغۇدەك جاي ھازىرلاشقا بۇيرۇدى، ئاندىن ئېرىق سۈيىدە تاھارەت
ئېلىپ دىگەر نامىزىنى ئوقۇدى. نامازدىن كېيىن، نۆكەرلەر چاي
قاينىتىشقا تۇتۇندى.

— ئەتراپقا ھېزى بولۇڭلار، ناتونۇش كىشىلەرنى يېقىنلاش-
تۇرماڭلار، گەپ سورىسىمۇ جاۋاب بەرمەڭلار، — دەپ جېكىلىدى
نۆكەرلىرىگە.

تېخى بىر ئاش پىشىمۇ ۋاقت ئۆتمىگەنىدى، نېرىراقتا
قاراۋۇللۇق قىلىۋاتقان نۆكەر ئالدىراپ يېتىپ كەلدى.
— خانزادە ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغاي.
— نېمە ئىش؟ — سەئىدخان سەل تەشۋىشلەندى.
— بىر يات كىشى ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشۈشنى تەلەپ قى-
لىۋاتىدۇ.

— كىملىكىنى سورىمىدىڭلارمۇ؟
— سورىدۇق. خانزادەم مېنى كۆرسە كىملىكىمنى بىلىدۇ
دەيدۇ. ئۇنىڭغا بول دەرگاھتا خانزادە يوق، بىر توپ مەدىكارلار بار
دېسەك، زىنھار ئىشەنمىدى.

— مېنى قانداق تونۇيدىكەن؟

— ئېيتىپ بەرمىدى. ئەمما خېلى ئىشەنچلىك سۆزلەپ تۇر.

رىدۇ.

«مېنى تونۇپ قالغان كىمدۇر ئۇ، ئەندىجان تەۋەسىدە مېنى

تونۇيدىغانلار يوق ئىدىغۇ؟ ياكى شەيبانخاننىڭ دەرگاھىدىكى كېز

لىپ - كېتىپ يۈرۈيدىغان ئايغاقچىلاردىنمۇ؟ شۇلاردىن بولۇپ

قالسا، مېنى تونۇپ قېلىشى ئېھتىمال. مەندىن بىر نەرسە ئۇندۇ.

رۇۋالماقچى بولۇپ، خوجىسىغا مەلۇم قىلماي قېشىمغا كەلگەندۇر

بەلكىم...»

سەئىدخان چىگىش خىياللىرىنى يىغىشتۇرۇپ ئۆكرەگە قا.

رىدى:

— يېنىدا باشقا ئادەم بارمۇ؟

— ياق، سالتاڭلا كەپتۇ.

— يول بويى بىزگە ئەگىشىپ كەلگەنلەردىن نىشان بارمۇ؟

— ئۇلار ئىككى چاقىرىم يىراقلىقتىكى تۆپىلىكنىڭ دالدى.

سىغا چۈشكۈن قىلدى.

«چوقۇم شۇلارنىڭ ئادىمى، مەيلى، كۆرۈشۈپ مۇددىئاسىنى

بىلىپ باقاي، يامان نىيىتى بولسا قېشىمغا كىشى ئەۋەتىپ يۈر.

مەستى...»

— باشلاپ كەل.

ئاي قاراڭغۇسى بولغاچقا ئەتراپ خېلىلا قاراڭغۇ ئىدى. ھايال

ئۆتمەي ئايغ شەپىسى ئاڭلاندى. ئاۋۋال ئۆكرە، ئاندىن يۈچۈن كى.

شىنىڭ گەۋدىسى كۆرۈندى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم. خانزادەمگە كەمىنە تاھىر بەگدىن

ئېھتىرام بولغاي!

سەئىدخان ئۆزىگە يۈكۈنۈپ سالام بەرگەن ياش يىگىتنىڭ

چىرايىغا گۇمانسىراپ قارىدى. ئۇنى نەلەردىدۇر كۆرگەندەك قىل.

دى، لېكىن تازا ئەسلىيەلمىدى.

«بۇ كىم بولغىدى؟ ئاۋازى تونۇشتەك قىلىدۇ...»

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى سەئىدخان يۈچۈن كىشىدە.
گە سالقىن نەزەر تاشلاپ، — ئادەمنى خاتا تونۇپ قالدىلىغۇ دەيدە.
مەن؟

— يوقسۇ، خانزادەمنى قانداقمۇ خاتا تونۇپ قالاي. بەلكىم
خانزادەم مەندەك ھەمساۋاق دوستىنى تونۇيالمىۋاتسا كېرەك، —
يىگىت بېشىنى كۆتۈرۈپ سەئىدخانغا قارىدى، — ئوبدانراق قارىدە.
سىلا خانزادەم، كەمىنلىرى تاھىر بەگ بولمەن.
سەئىدخاننىڭ كۆز ئالدى بىردىنلا ۋاللىدە يۈرۈپ كەتتى. بۇ
يىگىت باشقا بىرى ئەمەس، دەل تۇرپاندىكى خانلىق مەدرىسەدە
بىللە ئوقۇغان ھەمساۋاق دوستى تاھىر بەگ ئىدى.

— سەن راستتىنلا تاھىر بەگمۇ؟ بارمۇ سەن ئاداش!
سەئىدخان چاچراپ بېرىپ دوستىنى قۇچاقلىۋالدى. بالىلىق
چاغلاردىكى بىللە ئويناپ چوڭ بولغان دوستىنى كۆرۈپ ۋۇجۇدە.
دىنى ھاياجانلىق تۇيغۇلار چىرمىۋالغانىدى. لەۋلىرى تىترەپ، تەدە.
لى گەپكە كەلمەيتتى.

— بۇ چۈشۈم ئەمەستۇ — ھە ئاداش.
— يوقسۇ خانزادەم. بۇ چۈشلىرى ئەمەس.
— مېنى ئىلگىرىكىدەكلا «سەن» دەۋەرگەن ئاداش. تەۋازۇدە.
قىلساڭ بىر قىسىم بولۇپ قالدىكەنەن.

— خانزادەمنى سەنلەشكە قانداقمۇ تىلىم بارسۇن. ئەڭ ياخەدە.
شىسى قائىدە — يوسۇننىڭ تېشىغا چىقىپ كەتمەي.
سەئىدخان دوستىنىڭ چىرايىغا قايتىدىن سەپسالىدى:
— سېنىڭ چىرايىڭغا قاراپ ئۆزۈمنىڭ چوڭ بولۇپ قالغانەدە.
لىقىمنى ئەمدى ھېس قىلىۋاتمەن.

— ئۆيلەنگەن نۇرۇقلۇق، چوڭ بولغانلىقىنى بىلەلمىگەنەدە.
مىدىلە خانزادەم؟

سەئىدخان دوستىنىڭ چاقچىقىنى ئاڭلاپ خىرىلداپ كۈلدى:
— يەنە شۇ گەپدانلىقىڭدىن قالماپسەن — دە. ھە، دېگەنە،
قانداقسىگە ئەندىجاندا پەيدا بولۇپ قالدىڭ؟ ئەينى يىلى مەرھۇم

خان ئاتام بىلەن بىللە كەتمىگەنمىدىك؟
 — شۇ چاغدا مەرھۇم خان ئالىيلرىغا ئەگىشىپ ئاقسۇغا
 قايتىپ كەلگەن. شەيبانىخاننىڭ سىلنى تۇرغاق قىلىۋالغانلىقىدىن
 بىر تولىمۇ كۆڭلۈم يېرىم بولدى. كېيىن ئۇزاق ئۆتمەي خان ئاتا
 لىلىرى ۋاپات بولدى. تۇرپانغا بېرىپ ئاغىلىرى سۇلتان مەنۇ
 سۇرخان ئالىيلرىغا سىلنى قۇتۇلدۇرۇپ كېلىشىنىڭ ئامالنى
 قىلىشىنى تەۋسىيە قىلغان بولساممۇ، گېپىمگە قۇلاق سالمىدى.
 ئاخىرى سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلرىغا مۇددىئايىمنى بىلدۈرەي
 دەپ ئاقسۇغا كەلسەم، يەتتەكەنتكە كېتىپ بولۇپتۇ. شۇ ئارىدا
 سىلنىڭ شەيبانىخاننىڭ دەرگاھىدىن قۇتۇلۇپ چىققانلىقىنى
 ئاڭلىدىم. مىڭ تەستە يەتتە سۇ تەرەپتە ئەكەنلىكىرىدىن خەۋەر
 تاپتىم. ئۇ تەرەپكە بارسام، يەنە كېچىكىپتىمەن. كىشىلەر سىلدىن
 نى سۇلتان مەنۇرخان ئالىيلرى بىلەن ياغلىشىپ كېتىپ
 قالدى، نەگە كەتكەنلىكىنى بىلمەيمىز دېيىشتى. ئۆزۈمچە:
 «خانزادەم ئاغىسىدىن رەنجىپ قالغان بولسا، چوقۇم كابۇلغا —
 بابۇر پادىشاھنىڭ قېشىغا بېرىشى مۇمكىن» دەپ پەرەز قىلدىم.
 ئەندىجانغا كېلىپ ئويلىمىغان يەردىن خوجا سالھ جانابلىرىنىڭ
 نەزەرىگە ئۇلاشتىم. خوجا سالھ ئەندىجاندىكى سودىگەرلەرنىڭ مۇ
 تۇرى، دوستلۇقنى قەدىرلەيدىغان، مال — دۇنيانى دوست تۇت
 مايدىغان، ئادالەتنى ياقلايدىغان پاك دىل، پازىل كىشى ئىكەن.
 مۇددىئايىمنى بىلگەندىن كېيىن كابۇلغا بېرىشقا ئالدىرىمىسلا،
 ھەممە يەردە ئەشەنچلىك بۇرادەرلىرىم بار، خانزادىنىڭ دېرىكىنى
 قىلىپ كۆرەيلى، دېدى. شۇ ئارىلىقتا خوجا سالھ جانابلىرىنىڭ
 قەسىرىدە مەۋلانە خۇلقى، مەۋلانە يۈسۈپ كاشغەرىي، مىرزا گادايد
 بەردى، مىرزا ئەھمەد، مىرزا جالال قاتارلىق ئالىم — پازىللار بى
 لەن تونۇشتۇم. ئۇستاز مەۋلانە خۇلقى بىلەن مەۋلانە يۈسۈپ كاش
 غەرىي ئۇستازىمىز ئايازبېك قۇشچى ھەزرەتلىرىنىڭ ياش ۋاقتىدا
 ھىراتتا ئىلىم تەھسىل قىلغان ھەمساۋلىرى ئىكەن. ئۇلار بىلەن
 بىرلىكتە سىلنىڭ كۆپ دېرەكلىرىنى قىلدۇق. تېخى بىر ئاي

ئىلگىرى سۇلتان مەھمۇدخان ئالىيلىرىنىڭ نۆكەر بېشى مەخسۇد ئەلى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدۇق.

— مەخسۇد ئەلى بىلەن دەمەن؟ — سورىدى سەئىدخان قىزىقىپ.

— شۇنداق، تاغاقلىرىغا ئۇنىڭ ئاتقان ئوقى تېگىپ جاراھەت.

لەنگەنلىكلىرىنىمۇ شۇنىڭدىن ئاڭلىدۇق. ئۇنى تۇتۇۋالغاندىن كې.

يىن باھادىرلىقنى ھەقدادىغا يەتكۈزۈپ، ھاياتىغا زەرەر يەتكۈزمەي

قويۇپ بەرگەن ئىكەنلا. ئۇ شۇ ۋەقەلەرنى سۆزلەپ تولا تەرىپلىرد.

نى قىلدى. ئۇلۇشكۈن سۇپۇرگە باينىڭ سارىيىدىن سىلنى باغلاپ

ماڭغاندا، مەخسۇد ئەلى كۆرۈپ قاپتۇ. بىزگە دەرھال خەۋەر بەر.

دى. سىلنى جانىبىك سۇلتاننىڭ دەرگاھىغا ئاپىرىپ بولغۇچە

بۇلاش كويىغا چۈشتۇق. كۈتمىگەندە جانىبىك سۇلتان پەرمان

جاكارلاپ سىلنى ئازاد قىلدى. خوجا سالىھ جانابلىرى: «جانىبىك

سۇلتان تولىمۇ تۇتۇرۇقسىز ئادەم، پەرمانىدىن ھەرقاچان يېنىۋېد.

لىش ئېھتىمالى بار. بىز خانزادىنى قوغداپ ماڭايلى» دېدى. شۇ.

نىڭ بىلەن ئالدىراش - تېنەش ئارقىلىرىدىن ئەگىشىپ ماڭدۇق.

يولدا كۆپ ئېھتىيات بىلەن ماڭغانلىقىمىز ئۈچۈن، ئارىدا بىرەر

ئۇقۇشماسلىق بولمىسۇن ھەم مەھەللە، ئۆتەڭلەردىكى ئايغاقچى -

خۇپىيەلەرنىڭ گۇمانىنى قوزغاپ قويمايلى دەپ، دەماللىققا تونۇش.

لۇق بېرىشكە ئالدىرىمىدۇق.

— ئەندىجاندىن چىققاندىن بېرى ماڭا سايدەك ئەگىشىۋال.

غانلار سىلەر ئىكەنسىلەر - دە؟

— شۇنداق ئالىيلىرى. ئىجازەت بەرسىلەر، ئۇلارنى دەرگاھ.

لىرىغا چىللاپ كېلەي.

— بولىدۇ، - دېدى سەئىدخان خاتىرجەم بولۇپ، - دەرھال

باشلاپ كەل.

تاھىر بەگ كېتىپ بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئۆتكەندە خوجا

سالىھ، مەۋلانە خۇلقى، مەۋلانە يۈسۈپ كاشغەرىي قاتارلىق بىر توپ

كىشىلەرنى باشلاپ كەلدى. سەئىدخان ئۇلارغا زور ئىززەت -

ئىكرام كۆرسىتىپ كۆرۈشتى، كەچۈرمىشلىرىنى قىسقىلا قىلىپ سۆزلەپ بەردى. مەخسۇد ئەلىدىن تاغىسى سۇلتان مەھمۇدخاننىڭ ئۆلۈمىنى تەپسىلىي سورىدى.

— نىغمەت مىرزا بىلەن سۇلتان جۈنەيدى بارلاس، شەيبانىدە خاننىڭ ئوردىسىدا بىرەر يۇقىرى مەنەپكە ئېرىشىش تەمەننىدە خان ئالىيلىرىنى شەيبانىخاننىڭ ئالدىغا بېرىشقا قىزىقتۇرغانىدى. ئۇلارنىڭ بۇ يامان نىيىتى ئاخىرىدا ئۆزىنىڭمۇ، خان ئالىيلىرىنىڭمۇ بېشىغا چىقتى. شۇ كۈنى خان ئالىيلىرى مېنى نوۋ-كەرلەر بىلەن قالدۇرۇپ، ئۇلار بىلەن بىللە شەيبانىخاننىڭ دەرىزىسىگە گامىغا سالامغا كەتكەنىدى. مۇشۇ سەۋەب بىلەن مەن ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالدىم. ئەمما، خان ئالىيلىرىنى بۇ قازايىقىدەردىن قۇتۇلدۇرالمىغىنىمغا تولىمۇ ئەپسۇسلىنىمەن.

— تەقدىردىن كەلگەن ئەجەل ئوقىغا قالدۇرۇلغان، — دېدى سەئىدخان ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىپ، — ئەمدى ئۆزلىرىنى ئەيىبلەپ يۈرمىسىلە. ھە راست، ئىنىم ئابدۇخېلىلخاننىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەرلىرى بارمۇ؟ مەخسۇد ئەلى قاينۇرغان ھالدا سەئىدخاننىڭ كۆزىگە قارىدى:

— ئابدۇخېلىلخاننىڭ ئەھۋالىدىن راستتىنلا خەۋەر تاپمىدىلىمۇ؟

— ياق، — دېدى سەئىدخان تەشۋىشلىنىپ، — ئۇنىڭغا بىرەر ئىش بولغانىدى؟

— خانزادە ئابدۇخېلىلخاننى جانىبېك سۇلتان ئاللىقاچان رەھمەت دەرياسىغا چۆكتۈرۈۋەتكەن.

ئىنىسىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى سەئىدخانغا قاتتىق تەسىر قىلدى. كۆزىگە غىلىدە ياش كەلدى، ئەمما ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ، كۆز يېشىنى چانقىغا سىڭدۈرۈۋەتتى.

— جانىبېك سۇلتاننىڭ نېمە سەۋەبتىن خانزادەمنى ئازاد قىلىش پەرىمانى چۈشۈرگەنلىكى بىزگە نامەلۇم، — دېدى خوجا

سالھ سۆز ئارىلاپ، — ئۇنىڭ سىلىنى ھايات قالدۇرمايدىغانلىقى ئېنىق ئىدى. چۈنكى شەيبانخان تۇغلۇق تۆمۈر ئەۋلادى بىلەن ئەمىر تۆمۈر ئەۋلادىنى قېرى — ياش دېمەي، ئۇچرىغانلىكى يەردە ئۆلتۈرۈش پەرمىنى چۈشۈرگەن.

— خانزادە ئالىيلىرى گەرچە بالا — قازا دېڭىزى ئىچىگە كىرىپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن سەلتەنەتى مەڭگۈ زاۋال تاپماي — دىغان پادىشاھ — قۇدرەتلىك تەڭرىنىڭ ئىرادىسى بىلەن ئامان قالدىلا، — دېدى مەۋلانە يۈسۈپ كاشغەرىي، — بۇ، بۈيۈك سەلتەنەت قۇياشنىڭ ئالدىراپ پاتمايدىغانلىقىدىن دالالەتتۇر.

— شەپقەتلىك تەڭرىم بۇيرۇغانىكەن، ئاخىر دىدار — مۇلا — قاتتا بولۇش نېسىپ بولدى، — دېدى خوجا سالھ، — ئەمدى خانزادە ئالىيلىرىنىڭ مۇددەئاسىنى بىلىپ باقساق.

— كابۇلغا — ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ دەرگاھىغا بارايمىكەن دەيمەن، — دېدى سەئىدخان، — ئەسلىدە ئەندىجانغا كېلىشىمىزدىكى مۇددەئاسەيىد مۇھەممەد مىرزا جانابلىرىنى تېپىش ئىدى. ئەمدى بۇنىڭغا مۇمكىن بولمايدىغان ئوخشايدۇ.

— سەيىد مۇھەممەد مىرزا جانابلىرىنىڭ دېرىكىنى بىزمۇ ئالالمىدۇق، — دېدى مەۋلانە يۈسۈپ كاشغەرىي، — ھازىر شەھەر — دىلا ئەمەس، چەت يېزا — قىشلاقلاردىمۇ شەيبانخان بىلەن جانىد — بېك سۇلتاننىڭ پايلاقچىلىرى بار. ئوچۇق — ئاشكارا دېرەكلەش مۇمكىن ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە خانزادە ئالىيلىرىنىمۇ لەشكەر — لەر تەرەپ — نەرەپتىن ئىزدەۋاتىدۇ، ھازىرچە ئەڭ ياخشىسى كا — بۇلغا بېرىۋالغانلىرى تۈزۈك.

— خانزادە ئالىيلىرىنى بۇنداق يولغا سېلىپ قويساق، ئا — سانلا ئاشكارىلىنىپ قېلىشى مۇمكىن، — دېدى خوجا سالھ، — بىز ئالىيلىرىنى قوغداپ كابۇلغىچە يەتكۈزۈپ قويايلى.

— ھەربىرلىرىنى مالال قىلىپ قويايمەنمىكەن؟ — دېدى سەئىدخان ئۆزى ئېيتىپ.

— يوقسۇ، ئالىيلىرىنىڭ خىزمىتىنى قىلىش زىنھار ئاۋا —

رىچىلىق ئەمەستۇر، كەمىنلىرى سودا، تىجارەت بىلەن يۇرت ئارىلاپ يۈرگەچكە، يۇرت - يۇرتلاردا ئىشەنچلىك يارەنلىرىم بار. باشقىلارمۇ يۇرت كەزگەن، بېشىدىن نۇرغۇن ئىسسىق - سوغۇقلارنى ئۆتكۈزگەن تەدبىركارلاردۇر. بىرلىكتە سەپەر قىلساق، ئامانلىقلىرى كاپالەتكە ئىگە بولغۇسى.

ئەتىسى خوجا سالھ بىلەن مەۋلانە يۈسۈپ كاشغەرىي سودا گەر سىياقىدا، مەۋلانە خۇلقى، سەئىدخان، مىرزا گادايبەردى ئو - چەپىلەن رىيازەتچى تالىبى ئىلىم سىياقىدا، تاھىر بەگ، مەخسۇد ئەلى، مىرزا جەلال، مىرزا ئەھمەدلىر چاكار سىياقىدا ياسىنىپ يولغا چىقىشتى.

سەئىدخان بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر كابۇلغا ئىلگىرى - كې - يىن بولۇپ يېتىپ كەلدى. بابۇر بىر قېتىم كۆرۈشۈپلا مېھرى چۈشۈپ قالغان نەۋرە ئىنىسى سەئىدخانغا قانداق ئىززەت - ئىكرام كۆرسىتىپ كۈتۈۋالغان بولسا، سەئىدخاندىن ئون بەش كۈن كېيىن كابۇلغا كەلگەن مۇھەممەد ھەيدەرگىمۇ شۇنداق ئى - زەت - ئىكرام كۆرسەتتى. سەئىدخانغا شاھانە زەرباب تون، ئالتۇن كەمەر، قىلىچ تەقدىم قىلغان بولسا، مۇھەممەد ھەيدەرگىمۇ تون - سەرىپاي، ئېسىل خەنجەر تەقدىم قىلدى. ئۇنى كىچىك كۆرمەي سەئىدخان بىلەن ئېلىپ بارغان سۆھبەتلىرىگە ھەمراھ قىلىۋال - دى. بابۇر سەئىدخاننىڭ جاسارىتىگە، مۇھەممەد ھەيدەرنىڭ تە - رىشچانلىقىغا قايىل بولۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭ ئىلىمگە ھېرىس - مەنلىكىدىن زوقلىنىپمۇ ياكى ئەركىلىتىپمۇ ئەيتاۋۇر، بابۇر بى - لەن سەئىدخان بۇ نەۋرە ئىنىسىنى «مىرزا ھەيدەر» دەپ چاقىرد - دىغان بولۇۋېلىشقانىدى.

بابۇر بىلەن سەئىدخان قانماي مۇڭدشاتتى. قولىدىن كەتكەن تەخت - سەلتەنەت ھەققىدە باش قاتۇرۇشاتتى. دۈشمەنلىرىنىڭ،

خۇسۇسەن شەيبانىخاننىڭ ئەھۋالىنى مۇلاھىزە قىلاتتى. ھەئە، ھەر ئىككىلىسىنىڭ دەرد - ھەسرەتلىرى، ئارزۇ - ئارمانلىرى ئوخشاش ئىدى، مۇڭدېشىپ قانمايتتى.

سەئىدخاننىڭ ئۇستازى ئايازبېك قۇشچى بۇزرۇك خانىش

شاھ بېگىمگە ھەمراھ بولۇپ كابۇلغا كەلگەنىدى. كېيىن شاھ بې-

گىم نەۋرىسى مىرزاخاننى ئېلىپ بەدەخشانغا كەتكەندە، بىللە كەت-

مەي كابۇلدا تۇرۇپ قالغانىدى. ئۇ مەۋلانە خۇلقى، مەۋلانە يۈسۈپ

كاشغەرىي قاتارلىق ياشلىق دەۋرىدىكى ھەمساۋاق دوستلىرى بىلەن

كۆرۈشۈپ، شۇنداقلا سۆيۈملۈك شاگىرتى سەئىدخان بىلەن تاھىر

بەگنى كۆرۈپ باشقىچە روھلىنىپ كەتكەنىدى. بابۇر بىلەن سە-

ئىدخاننىڭ سۆھبىتى كۆپىنچە ۋاقىتلاردا بۇ ئالىم - ئۆلىمالار

بىلەن ئىلمىي ئەنجۈمەنگە ئايلىنىپ كېتەتتى. فارابى، ئىبن سى-

نا، سەئىدى شىرازى، ھۈسەيىن ۋائىز كاشىفى، ئەللامە زەمەخشە-

رى، جالالىددىن رۇمى، مەھمۇد كاشغەرىي، يۈسۈپ خاس ھاجىپ،

شەرەفىددىن ئەلى يەزدى، ئوبۇلقاسىم فىردەۋىسى، سەئىددىن

كاشغەرىي، مىرزا ئۇلۇغبەگ، ئابدۇراخمان جامى، ئەبەيدۇللا لۇت-

فىي، ئەلىشىر نەۋائىي، موللا بىنائى قاتارلىق داڭلىق ئالىم - ئۆ-

لىمالار ۋە ئۇلارنىڭ ئەسەرلىرى ھەققىدە كۆزقاراشلىرىنى ئىپادە-

لەپ دەتالاش قىلاتتى. ھىرات، سەمەرقەنت، بۇخارا، ئەندىجان،

تۇرپان، قەشقەر، ياركەنت، خوتەن... قاتارلىق كاتتا شەھەرلەرنىڭ

ئىلىم - ھېكمەت گۈللەنگەن، ئالىم - ئۆلىمالار، شائىر - پا-

زىلار توپلانغان دەۋرىنى تىلغا ئېلىشتى. شەيبانىخان، مىرزا ئا-

بابەكرى ئىستېپلاسىدىن كېيىنكى خارابىلىقتىن ئەپسۇسلىناتتى.

ھەئە، سەئىدخاننىڭ ئانىسى بىلەن سىڭلىسى شاھ بېگىم

بىلەن بىللە بەدەخشانغا كەتمەي كابۇلدا تۇرۇپ قالغانىدى. سە-

ئىدخان ئانىسى بىلەنمۇ كابۇلدا كۆرۈشتى. كەچۈرمىشلىرىنى

سۆزلەپ بەردى. ئۆيلەنگەنلىكىنى، ئېغىر بوي خوتۇنىنىڭ ئەندە-

جاندا قالغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى.

كۆزنى يۈمۈپ ئاچقۇچە بىرنەچچە ئاي ئۆتۈپ كەتتى. بۇ جەر -

ياند كابل سەئىدخانغا نۇرغۇن خۇشاللىقلارنى بەخش ئەتتى. نەۋ - رە ئاكىسى بابۇر، ئۇستازى ئابازبېك قوشچى، مەۋلانە خۇلقى، مەۋلانە يۈسۈپ كاشغەرىي، خوجا سالىھ قاتارلىق ئۆلىمالارنىڭ سۆھبىتىدىن بىر كۈنمۇ نېرى بولمىدى. بۇ سۆھبەتلەر ئىلمىي مۇلاھىزىلەر، كەسكىن مۇنازىرىلەر بىلەن قىزىپ كېتەتتى. مۇنازىرىدە ھېچكىم ھېچكىمگە يول قويمايتتى. گامىدا بابۇر دادىسىنىڭ تەختكە ئولتۇرغان كۈنىدىن تارتىپ يېزىپ كېلىۋاتقان «ۋاقا - ئى» ناملىق ئەسىرنىڭ مەلۇم بۆلەكلىرىنى ئوقۇپ بېرەتتى. يې - كۈندىن يازغان شېئىرلىرىنى يادقا ئوقۇپ بېرىپ، سۆھبەتداشلىق - رىدىن پىكىر ئالاتتى. باشقىلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ شېئىرلىرىنى ئو - قۇشاتتى. گامىدا مۇشائىرە قىلىشاتتى. مەخسۇد ئەلى بىلەن مىرزا گادايبەردى ساز چېلىپ سورۇننىڭ كەيپىياتىغا يېڭى مەز - مۇن قوشاتتى. تاھىر بەگ تۇرپان ناخشىلىرىدىن «نازىركوم» نى ئوقۇغاچ ئۇسسۇل ئويناپ، شوخ، ھەجۋىي ھەرىكەتلىرى بىلەن سورۇن ئەھلىنى كۈلدۈرەتتى. شۇ كۈنلەردە باراۋەتلەردە نازىركوم ئۇسسۇلى ئويناش خېلى ئەۋج ئېلىپ قالغانىدى. مىرزا ھەيدەر با - بۇرنىڭ «ۋاقائى» سىنى يېزىپ كەلگەن يېرىگىچە ئوقۇپ تۈگىتەيلا دەپ قالغانىدى.

«مىرزا ھەيدەردىن كەلگۈسىدە چوقۇم كاتتا ئەسەرلەر چىقىد - دۇ. مەن ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ئاشۇنداق بىر ئىستېداتنى بايقىدىم» دەيتتى بابۇر ئۇنى ماختاپ. گامى ۋاقىتلاردا مىرزا ھەيدەرگە نە - سىھەت قىلىشىنىمۇ ئۇنتۇپ قالمايتتى: «سەن، — دەيتتى مىرزا ھەيدەرگە قاراپ، — يالغۇز كىتابقىلا كىرىشۋالماي، لەشكىرىي ئىلىم، تۈرلۈك جەڭ ماھارەتلىرىنىمۇ پۇختا ئۆگەن. قەلەمدىمۇ، ئەلەمدىمۇ تەڭ يېتىشكەندىلا ھەقىقىي باھادىرلاردىن بولغىلى، كاتتا ئىشلارنى رويپاچا چىقارغىلى بولىدۇ».

مىرزا ھەيدەر نەۋرە ئاكىلىرىنىڭ، ئۇستازلىرىنىڭ سۆھبەت - تىگە پۈتۈن زېھنى بىلەن قولاق سالاتتى. پەيتى كەلگەندە ئارىلاپ سوئال سوراپ قوياتتى.

بابۇر ھىراتتا خۇراسان خانزادىلىرىنىڭ داستىخانىدا كۈندە دېگۈدەك شاراب ئىچىپ، ئاخىر كېسەل بولۇپ قالغان ۋە شۇ سە- ۋەبلىك ئۆلۈپ كەتكەن ئىنسى جاھانگىر مىرزىنى ئۇنتۇيالمىتە- تى. جاھانگىر مىرزىنىڭ ئىشىنى ئىبرەت قىلىپ، سورۇندا زىيا- دە شاراب ئىچىشكە يول قويمايتتى.

بۈگۈن بابۇر بىلەن سەئىدخان ماۋەرائۇننەھر ۋە خۇراساننىڭ سىياسىي ۋەزىيىتى ھەققىدە پاراڭلاشقاچ شىھىرە ئۇيغۇرلارنىڭ — شەيبانىخان خۇراسانغا قانائەت قىلدىمۇ قانداق، ھېچبىر شەپە يوققۇ؟ — سورىدى سەئىدخان.

— ئىچىدە توڭگۇز قاترايدىغان ئول بەتتەختنىڭ ئويى — خىيالىنى بىزلا ئەمەس، ھەر كۈنى ئۈچ ۋاق ھەمداستىخان بولىد- دىغان سەركەردىلەرمۇ بىلمەيدۇ، — دېدى بابۇر، — ئۇ تەرەپكە يە- نە ئايغاقچى ماڭغۇزدۇم. بەلكىم بۇ قېتىم ئىشەنچلىك بىرەر مەلۇمات ئېلىپ كېلەر دېگەن ئۈمىدىمەن.

سەئىدخان كاپۇلغا كەلگەندىن بېرى بابۇرنىڭ توختىماي ئو- زۇق — تۈلۈك، لەشكەر توپلاۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بولغاچقا، ئۇنى شەيبانىخانغا قارشى لەشكەر تارتىشقا دەۋەت قىلىشقا ئالدىرىمغا- نىدى. ئەمما كۆڭلىدە ئاشۇنداق بىر كۈننىڭ تېزىرەك كېلىشىنى تىلەيتتى.

— ئىلاھىم شۇنداق بولغاي، — دېدى سەئىدخان ئاغزىنىڭ ئۇچىغا كېلىپ قالغان گەپنى زورغا يۇتۇۋېتىپ.

— ئۆزىنىمۇ، ئۆزگىنىمۇ بىلگەندە ئاندىن جەڭدە نۇسرەت قازانغىلى بولىدۇ، — دېدى بابۇر، — ئول شەيباق بىلەن بىرنەچچە قېتىم جەڭ قىلدىم. گاھىدا يەڭدىم، گاھىدا يېڭىلدىم. بۇ دورەم پۇختا تەييارلىق بىلەن ئېلىشىش مۇددىئايىم بار. ناۋادا يەنە يېڭىد- لىپ قالسام، كاپۇلدىمۇ پۈت دەسسەپ تۇرالماسلىقىم مۇمكىن. سەئىدخان سەل ئالدىراڭغۇلۇق قىلىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ خىجىل بولدى.

«ئاغام بابۇر مىرزا راۋرۇس پىشىپ يىتىلىپتۇ. ئۇنىڭ بۇ تەرىپىنى ئۆرنەك قىلسام بولغۇدەك، ئالدىرىپ ئاتقان پەشۋادىن، دەل جايدا مولجالاپ ئاتقان مۇشتىنىڭ زەربىسى قاتتىق بولغۇدۇ ئەمەسمۇ...»

— مەلۇم بولغاي، ئەندىجاندىن چاپارمەن كەلدى!
ئەندىجاننىڭ گېپىنى ئاڭلاپ، سەئىدخان دەرھال بېشىنى كۆتۈردى. چۈنكى، ئەندىجاندا قېپقالغان خوتۇننىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ كېلىشكە چاپارمەن ئەۋەتكىنىگە خېلى ۋاقىت بولۇپ قالغا-ندى.

— باشلاپ كىر! — دېدى بابۇر سەئىدخاننىڭ چىرايىدىكى ئاللىقانداق بىر تەقەززالىقنى بايقاپ.

ھايال ئۆتمەي چاپارمەن كىرىپ كەلدى.

— خانزادە سەئىدخان ئالىيلىرىغا خۇش خەۋەر، — دېدى چاپارمەن قول باغلاپ، — ئاغىچا ئايىم كۆزەيدى.^①

— مۇبارەك بولسۇن ئىنىم! — دېدى بابۇر سەئىدخاننى قۇت-لۇقلاپ.

— رەھمەت، ئۆزلىرىدىن بولسۇن ئاغا، — دېدى تۇنجى پەر-زەنتىنىڭ خۇشاللىقىدا ھاياجانلانغان سەئىدخان، — ئانا - با-

لىلارنىڭ ئەھۋالى قانداقراقكەن؟ — سورىدى چاپارمەنگە قاراپ.

— ھەر ئىككىلىسى سالامەتكەن. خوجا ئەلى باھادىر ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئېلىۋېتىپتۇ.

— چاپارمەنگە بىر ھەميان تىللا سۆيۈنچە بېرىلسۇن، — دېدى. بابۇر مەھرەم بېگىگە قاراپ، ئاندىن چاپارمەندىن سورىدى، —

ھەر ئىككىسى، پەرزەنت بۇرمىۇ، تۈلكىمۇ؟

— ئاللاھ ئىگەم بۆرە ئاتا قىلىپتۇ ئالىيلىرى، — دېدى چا-پارمەن.

— رەقىبلىرىمىزنىڭ يۈرىكى ئاغرىپ، ئۆمرى قىسقىراپتۇ —

① كۆزەيدى — تۇغدى، كۆزى يورۇدى، يەڭگىدى.

دە، — دەدى بابۇر مەمنۇنلۇق بىلەن، — بۇمۇ تەڭرىنىڭ سەلتەنەت قۇياشمىزنى نۇرلاندۇرغىنى. ئىز باسارمىزنىڭ تېنى سالامەت، ئۆمرى ئۇزۇن بولغاي!

— مۆھتەرەم خان ئاغا، — دەدى ھاياجىنى تېخىچە بېسىل-مىغان سەئىدخان بابۇرغا قاراپ، — كابۇلغا ئاياغ باسقنىمىدىن بېرى، خۇسۇسەن دەرگاھلىرىدا قېرىنداشلىق مېھرىدىن قانغۇچە شەربەت ئىچىپ، خاتىرجەملىككە ئېرىشكىنىمىدىن بېرى ئۆزۈمنى بەخت - ئامەت يۇلتۇزۇم ھەر دائىم بېشىم ئۈستىدە تۇرغاندەك ھېس قىلىمەن. تۇنجى پەرزەنتىمنىڭ تۇغۇلغانلىق خەۋىرىنى دەرگاھلىرىدا ئىشتىكىنىمۇ بىر ياخشىلىقنىڭ بېشارىتىدۇر. مالال كۆرمەي ئول پەرزەنتىمگە ئىسىم تاللاپ بەرگەن بولسىلا، كابۇلنىڭ يادنامىسى بولۇپ قالسۇن.

— ئەزىز ئىنىم، سىلى شۇنداق تەلەپ قويغان ئىكەنلا، ئەل-ۋەتتە مۇبارەك پەرزەنتىمىزنىڭ ئىسمىنى جان دەپ تاللاپ بېرىد-مەن، — دەدى بابۇر ۋە بىرنەچچە دەقىقە ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — شول تاپتا كالامغا بىر ئوي كېلىۋا-تىدۇ. ئول پەرزەنتىمىزنىڭ ئىسمى «ئابدۇلرەشىتخان» بولسۇن. سىلىنىڭ مۇبارەك ئىسىملىرى سەئىدخانغا قاپىيە بولغۇدەك.

سەئىدخان رازىمەنلىك بىلەن ئېھتىرام بىلدۈردى:

— رەھمەت ئاغا، ئېيتقانلىرىدەك بولسۇن.

ئۆزىنى بۈيۈك ئىستېلاچى ئىسكەندەر زۇلقەرنەينىگە تەققاس-لىغانىبېرى ۋۇجۇدىدا قۇتىرىغان شۆھرەتپەرەسلىكىنى قاندۇرۇشقا ئالدىرىغان شەيبانخان خۇراسان ۋادىسىغا قانائەت قىلمىدى. ئەم-

دى كۆزىنى خۇراساننىڭ قوشنىسى بولغان ئىراق^①قا تىككەندى.
 ئەمما ئۇ يېڭى رەقىبىگە قارشى لەشكەر تارتىشقا بەكمۇ ئالدىراپ
 كەتمىدى. چۈنكى ئۇ، بۇ يېڭى رەقىبىنى — ئاددىي سوپى ئائىلىدە
 سىدە تۇغۇلغان، ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ زاھىتلىق، تەقۋادارلىق كەندە
 ئەنسىگە جان - دىلى بىلەن ۋارىسلىق قىلىپ، شىئە مەزھىپىدە
 دىكى مۇسۇلمانلارنىڭ يۈكسەك ھۆرمىتىگە ئېرىشىپ، ئون ئۆت
 ياش ۋاقتىدىلا ئىران تۈركلىرىنىڭ نەزەرىدە مۆھتەرەم سانىلىپ
 كاتتا ئابروي قازانغان، شۇ سەۋەبلىك سۈننىي مەزھىپىدىكى سىدە
 پىياسەت دۈشمەنلىرىنىڭ زۇلمىدا جىسمى ۋە روھى ئېغىر زەخمە -
 لەنگەن خەلقنىڭ ھىمايىسى بىلەن ئائىلىسىنىڭ ئاددىي جاپىنا -
 مىزىنى پۈتۈن ئىراننىڭ ئالىي تەختىگە ئايلاندۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت
 بولغان ئىسمائىل شاھنى ئوبدان چۈشىنەتتى. ئىسمائىل شاھ نە -
 سىل جەھەتتىن تۈرك ھېسابلاشمۇ، مەدداھلىرى ئۇنىڭ دىنىي
 شۆھرىتىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئەجدادىنىڭ سوپى نەسلىدە -
 نىڭ يەتتىنچى ئىمامى مۇسادىن باشلىنىدىغانلىقىنى داۋراڭ قىدە -
 لىشاتتى. ھەزار دېڭىزىنىڭ غەربىي تەرىپىدە ياشىغۇچى يەتتە
 تۈرك قەبىلىلىرى ئۇنىڭغا ئەۋلىيا مەقامىدا ھۆرمەت قىلاتتى. ئە -
 نە ئاشۇ ئىسمائىل شاھ تەرغىبات بىلەن لەشكىرىي ئىشلارنى بىر -
 لەشتۈرۈپ، ئىران بىلەن ئەرەبىستاننىڭ چوڭ قىسمىدا مۇستە -
 قىل، قۇدرەتلىك بىر ھاكىمىيەت تىكلىدى ۋە شىئە مەزھىپىنى
 قاتتىق ھىمايە قىلدى. تەرغىبات ۋاسىتىسى بىلەن ئىسلام دىنىدە -
 نىڭ تۆتىنچى خەلىپىسى ھەزرىتى ئەلى ئەۋلادىغا بولغان ھۆرمىدە -
 نىنى مىللىي ئىبادەت دەرىجىسىگە كۆتۈردى. شۇ سەۋەبلىك شىئە
 مەزھىپىنىڭ سۈلۈكلىرى ئىسلام دۇنياسىنىڭ باشقا جايلىرىغا
 قارىغاندا ئىران خەلقى ئارىسىدا تېز تارقالدى ۋە قوبۇل قىلىندى.
 ناۋادا سۇلتان ھۈسەيىن بايقارادەك تەدبىرلىك، قۇدرەتلىك پادىشاھ

① بۇ يەردىكى «ئىراق» ئاساسەن دەجلە دەرياسىنىڭ شەرقىدىن
 تاكى ئىراننىڭ چېگرىسى ئىچىدىكى تاغلىق رايونلارغىچە بولغان ئىراق -
 ئەجەمنى كۆرسىتىدۇ.

ھىرات تەختگاھىنى ئىگىلەپ، پۈتكۈل خۇراسان مۈلكىنى مۇس-
تەھكەم قوغداپ تۇرمىغان بولسا، ئىسمائىل شاھ ئاللىقاچان شە-
ئە مەزھىپىنى خۇراسانغا، ھەتتا ماۋەرائۇننەھىرگىمۇ تارقىتىپ،
ئومۇملاشتۇرۇشى تامامەن مۇمكىن ئىدى.

ھەئە، ئەمدى تەسىر دائىرىسىنى ئاشۇ تەرەپكە كېڭەيتىش
كويىغا چۈشكەن شەيبانىخان ئىسلام دىنىدىكى سۈننىي، شىئەدىن
ئىبارەت ئىككى مەزھەپنىڭ كۈرىشىدىن پايدىلىنىشى، شىئەلەر-
نى جازالاش بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، ئۆزى يېڭىلا ئىستېلا
قىلغان خانلىقلاردىكى خەلقنىڭ ھىمايىسىگە ئېرىشىشى كۆڭلە-
گە پۈككەندى.

ئىسمائىل شاھ سەلتەنەتمۇ لەشكىرىي جەھەتتە جەڭگىۋار،
جاسارەتلىك، دۆلەت كۈچى جەھەتتە قۇدرەتلىك ئىدى. شۇڭا شەي-
بانىخان ئاۋۋال ئۇنى چېكىپ بېقىش ھەم ھەيۋىتىنى كۆز - كۆز
قىلىش مەقسىتىدە ئىسمائىل شاھقا بىر پارچە مەكتۇپ يازدى.

«ئەي ئىران ھۆكۈمدارى! ماڭا كەلگەن مەلۇماتىمىز قا-
رىغاندا، سەن زالالەت يولىنى تۇتۇپ، شەيتاننىڭ غىۋاسىغا
بېرىلىپ، كۇپۇرانە شىئە مەزھىپىنى تارقىتىۋېتىپسەن.
سېنى شۇنداق ئاگاھلاندۇرمىگەنكى، بۇ غەيرىي مەزھەپتىن
دەرھال ۋاز كېچىپ، ھەقىقىي باتىلدىن ئايرىپ، پاك دىن-
مىزنىڭ سائادەت يولى بولمىش ئەھلى سۈننىي يولىغا قايت-
قىن. تەسەررۇپۇڭدىكى سۈننىي مەزھىپىدىكى جامائەتكە
زۇلۇم سېلىشىنى، ئۆلتۈرۈشنى توختات. بولمىسا ياققان
ئىسياننىڭ يالقۇنى ئۆزۈڭنى كۆيدۈرىدۇ. شول تاپتا سەن
پۈتۈنلەي خاتا يولىدىسەن. شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىدىن مەڭگۈ
قۇتۇلۇش ئۈچۈن بۇ زالالەتتىڭدىن ۋاز كېچىپ، ھەقىق يولىغا
قايت. مەگركى بۇ ئاگاھلاندۇرۇشۇمنى نەزەرگە ئىلماي، با-
تلىق پاتىقىدىن چىقىشىنى خالىمىساڭ، ھېسابسىز لەش-
كەرلىرىم بىلەن تەسەررۇپۇڭغا باستۇرۇپ كىرىپ، ئۆتكۈر

قىلىچىم بىلەن ئاشۇ گۈزەل، گۈمبەزلىرى ئېگىز ئىسپاھان
سارىيىتىنى يەر بىلەن يەكسان قىلىۋېتىمەن. مېنىڭ جازا-
يىم ھامىيلىقىڭدىكى جاھىل ئەھلى شىئەلەر ئۈچۈن تاقىم-
يامەتكىچە ئۈنۈملەيدىغان دەرىجىدە شىددەتلىك بولىدۇ.
ئىسكەندەر سانى، خەلىپە ئى رەھمان، ئىمامى زامان
سۇلتان شەيبانىخاندىن دەپ بىلىۋرسەن.

نامە تامام ۋەسسالام»

شەيبانىخان مەكتۇپىنى يېزىپ تاماملىغاندىن كېيىن، پادە-
شاھنىڭ تۆۋەن دەرىجىلىك بەگكە يازغان مەكتۇپىغا ئوخشاش مۇ-
ھۈرنى مەكتۇپىنىڭ ئوتتۇرىغا ۋە ئارقىسىغا باستى. بۇ ئۇنىڭ
ئىسمائىل شاھنى ئويۇچۇق كۆزگە ئىلمىغانلىقى ئىدى. شەيبا-
نخان بۇ مەكتۇپىنى كاتىپلىرىغا بىرنەچچە نۇسخا كۆچۈرتكۈزۈپ،
تەسەررۈپىدىكى ھەرقايسى شەھەرلەرگە جاكارچى ئەۋەتىپ خەلققە
جاكارلاشقۇزدى. بۇنداق قىلىشتىكى مەقسىتى خەلققە ئۆزىنىڭ
شىئە مەزھىپىگە قارشى غازات قىلىشقا تەييارلىنىۋاتقانلىقىنى
بىلدۈرۈش ئىدى. ئۇ ئەنە ئاشۇ ئۇسۇل بىلەن ئەسلى مۇددىئاسىد-
نى يوشۇرۇپ، شىئە مەزھىپىدىكىلەرنى جازالاش بايرىقىنى كۆتۈ-
رۈپ چىقىپ، ئاددىي ئاۋامنى ئالداش مۇددىئاسىغا يەتكەندىن كې-
يىن، بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن كىرمان تەۋەسىگە
باستۇرۇپ كىردى.

شەيبانىخاننىڭ بۇ تەھدىتىدىن ئىسمائىل شاھ قىلچىلىك
ساراسمىگە چۈشمىگەندەك قىلاتتى. ئۇ سوغۇققانلىق بىلەن شەي-
بانخانغا بىر پارچە جاۋاب مەكتۇپى ئەۋەتتى.

«پەرغانە، ماۋەرائۇننەھر ۋە خۇراساننىڭ بېشى ھۇ-
كۈمدارى بولمىش ھۆرمەتلىك شەيبانىخان ئالىيلىرىغا:
ئەۋەتكەن مۇبارەك مەكتۇپىڭىزنى تاپشۇرۇپ ئېلىپ
مەزمۇنىدىن ۋاقىپلاندىم. بەلكىم ئۆزلىرىڭمۇ قاراڭغۇ

بولمىسا كېرەك، ئىلگىرى خۇراسان ھۆكۈمدارى مەرھۇم سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا ئالىيلىرى بىلەن بىر - بىرىمىز - نىڭ تەسەررۇپىغا تەئەرزۇز قىلىشماستىن، ئىناق، يېقىن قوشنىدارچىلىق مۇناسىۋىتىمىزنى ساقلاپ، مەزھەپ، ئېتىقادلىرىمىزغا شەك كەلتۈرمەسلىك خۇسۇسىدا ئەھدىنامە - بىتىم ئىمزا ئالغانىمىز. شول سەۋەبلىك ئۇزۇن مۇددەتلەردىن بېرى ئاشۇ ئەھدىنامىلەرگە ئەمەل قىلىپ، ئىككى تەرەپ - نىڭ كۆڭۈل ئېتىكىگە قارشىلىق، ئاداۋەت، خۇسۇمەت چالغ - توزانلىرى قونمىغانىدى. ئىككى ئەل، ئىككى ھۆكۈمدار ئارىسىدا گىنە - ئاداۋەت كىرلىرى يوق ئىدى. ھالا بۈگۈنكى كۈندە خۇراسان تەختىگە جانابلىرى بەر قارار بو - لۇپتىلا. سەلتەنەت يوسۇنى، ھۆكۈمدارلىق قائىدىسى بويىچە كېيىنكىلەر چوقۇم ئالدىنقىلارنىڭ ئەھدە - ۋەدىسىگە ئە - مەل قىلىشى كېرەك. كەينىلىرىمۇ سىلى بىلەن ئىتتىپاق بولۇپ ئۆتۈشنى، بەلكىم ئاتا بىلەن بالىدەك ھۆرمەت - ئىززەت كۆرسىتىپ ياشاشنى تولمۇ ئارزۇ قىلىمەن. سىلى مەندىن ياشتا چوڭ، چوڭلارنى ھۆرمەتلەش كىچىكلەرنىڭ پەزىلىتىدۇر. سىلى تەرەپتىن ئاتىلىق قائىدىسى نامايان بولسىلا، بۇ تەرەپتىنمۇ بەرزەنتلىك ئالاقىسى مۇستەھكەم - لەنگۈسىدۇر.

جانابلىرىغا مۇنۇ ئىككى مىسرا نەزمىنى ھەدىيە قىلاي:

ئاداۋەت نەخلىنى ① يۇلغىلىكى، قىلغاي رەنجىگە ئاشۇب،
نەھالى دوستلۇق تىككىلىكى، كامى دىل بولۇر ھاسىل.»

شەيبانخان ئىسمائىل شاھنىڭ مەكتۇپىنى كۆرۈپ خىجىل بولۇش ئۇياقتا تۇرسۇن، دوق، تەئەددىلەر بىلەن تولغان تۆۋەندىكى مەكتۇپنى يوللىدى.

① نەخل — كۆچەت.

«ئەي شاھ ئىسمائىل! ماڭا سەلتەنەت بوسۇنى، ھۆ - كۈمدارلار بارىسىدە ئېغىز ئېچىشتىن ئويالساڭمۇ؟ سېنىڭ قايسى بىر يەتمىش پۈشتۈڭ سەلتەنەت تۇتۇپ، ھۆكۈمدار بولغانىدى؟ مانا مەن ھەقىقىي بىر سەلتەنەت پاسىبانى، ھۆكۈمدار پۈشتىمەن. بابائى بۇزۇرۇكلارمىدىن ئۆزبېكخان، سۇلتان ئوبۇلخەيرخان پۈتكۈل دەشتى قىچاق دالىسىنى تىترىتىپ، ئەتراپىدىكى خان - سۇلتانلارنىڭ بىلدۈرگەن زىممىلىكى^①، ئەۋەتكەن ئولپان - پىشكەشلىرىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇلارغا ھامى بولغان. سەلتەنەت شۆھرىتى يىراق - يىراقلارغا تارالغان. ئەڭ ياخشىسى ھەركىم ئاتىسىنىڭ ھۈنرىنى قىلىشى لازىم. سېنىڭ ئاتاڭ شەيخ سوپى بولسا ساخاۋەتچىلەرنىڭ سەدىقە - نىيازلىرىغا تايىنىپ جېنىنى بېقىپ كەلگەن قەلەندەرلەر تائىپىسىدىندۇر. بەلكىم سەن بۇ قۇرلارنى ئوقۇۋېتىپ، ئانا تەرەپ جەمەتىڭنى پەش قىل - ماقچى بولۇرسەن. ئەمما شۇنى بىلگىنىكى، سۇلتان يەنقۇب ئىبنى ھەسەن سىڭلىسىنى ئاتاڭغا بەرگەن كۈندىن ئېتىبارەن، ئۇنى ئۆز جەمەتىنىڭ مەلىكىلىرى قاتارىدىن چىقىرد - ۋەتكەن. ھالا بۈگۈنكى كۈندە نەسەبىڭنى ئانا جەمەتىڭگە باغلاپ، سەلتەنەت دەۋاسى قىلىشىڭ تولىمۇ كۈلكىلىك بىر ئىشتۇر. مانا مەن ئاتا ۋە ئانا نەسەبى سۇلتانلارغا تۇتىشىد - خان ھەقىقىي ھۆكۈمدار ئەۋلادىمەن. ئاقىللارنىڭ: ئوغۇل ئاتىسىنىڭ ھۈنرىنى قىلسۇن، قىز ئانىسىنىڭ ئىشىنى تاشلىمىسۇن، دەيدىغان ھېكمىتى بارغۇ؟

ئۆمرى مەملەكەتتە مۈلكىنى بىلۇر شاھلار،
گەدايا گۈشەنشىنىسەن^② خۇرۇش^③ ئەيلەمەگىل.

- ① زىممىلىك بىلدۈرۈش — ھۆكۈمرانلىقنى ساقلاپ قېلىپ ئەل بو - لۇش، بويسۇنۇش.
② گۈشەنشىن — دەرۋىشلىك يولىغا كىرگۈچى.
③ خۇرۇش — ھۆر كىرىمەك، ۋارقىرماق.

ساڭا بىر ھاسا، بىر جەندە، بىر كاشكۇل ھەدىيە قىل-
دىم. بۇ ھەدىيەلەرنى قوبۇل قىلغىن. بۇلار ساڭا ئاتاڭدىن
قالغان مىراس ئالامەتلىرىدۇر.

نەسەت ئاڭلاغىل، جاناكى، جاندىن دوستراق بىل-
گەي،

جەۋاننى ① سائادەتمەن پەندى ② پىرى دانانى.
مەگركى نەسەتتمىنى قوبۇل قىلماي، پۈتۈڭنى سەل-
تەنەت تەختى ئۈستىدىن ئېلىشنى خالىمىساڭ، ئۆزۈڭدىن
ئەندىشە قىلغىن. قولۇمدا بابائى بۈزۈكۈمدىن مىراس
قالغان قىلىچ ۋە ھاكىمىيەت باردۇر. ئاتا مىراس تىلەمچە-
لىك ئونۋانىڭغا شۈكۈر قىلمىساڭ، ئۆز ئۆۋالىڭ ئۆز گەر-
دىنىڭگە، مەندىن ئەمەس، ئۆزۈڭدىن رەنجىگەيسەن.

غەزۈسى مۈلكىنى ئول مەرد ئالۇر كەنارغە ③،
كى بۆسە قىلسا ④ دەمى تىغى ⑤ ئابدارغە ⑥.»

ئىسمائىل شاھ شەيبانخاننىڭ ئەدەپسىزلىك بىلەن يازغان
جاۋاب خېتىنى كۆرۈپ قاتتىق غەزەپلەندى ۋە تۆۋەندىكى مەكتۈپ-
نى يېزىپ ئەۋەتتى.

«ئەي شەيبانخان! سېنى ئىلىم - ھېكمەت تەھسىل
قىلغان يازىل كىشى دەپ پەرەز قىلغاندىم. ئەپسۇس، تو-

① جەۋان — ياش يىگىت.

② پەند — نەسەت.

③ كەنار — قۇچاق.

④ بۆسە قىلماق — سۆيمەك.

⑤ دەم تىغى — نەپەس تىغى، نەپەس خەنجىرى.

⑥ ئابدار — يالتىراش، ئۆتكۈر.

لىمۇ خانالشمىپتىمەن. ئىت قۇيرۇقىدا ياغ ۋە كوچ بولمىد -
 غىنىدەك، ئېسىللىقى بولمىغان ئادەمدىمۇ ياخشىلىق ۋە ئادەت
 لىيىجانابلىق بولمايدىغانلىقىنى بىلىشىم كېرەك ئىدى. جا -
 ھاندىكى ئالىم - ئۆلىما، دانىشمەن، پازىللارنىڭ سەركىمىدە -
 ىرى ئىستىقامەت قىلغان، ئىلىم، ھۈنەر - سەنئەت دەرگاھ -
 لىرى دەپ تىرىپلىنىدىغان ھىرات، سەمەرقەنت، بۇخارا دەك
 كاتتا شەھەرلەر ساڭا زايى كېتىپتۇ. ئاتا - بابىلىرىڭنىڭ
 بىر مەھەل سەلتەنەت سۈرگىنى راست. ئەمما ئاتاڭدىن قال -
 ىغان شۆھرەتنى كۆز - كۆز قىلىپ كىبىر قىلما. ئول شە -
 رەپ ۋە شۆھرەت ئۆتمۈشكە مەنسۇپتۇر. ئەجدادىڭدىن قالغان
 شان - شەرەپ ۋە شۆھرەتكە سەنمۇ يېڭى ۋە مۇناسىپ شان -
 شەرەپلەرنى قوشقىن. شۇنداق قىلغاندىلا ھەقىقىي شەرەپ
 ئىگىسى بولالايسىن. ئۆزۈڭگە مەنسۇپ بولغان شەرەپكە ئى -
 شەنچىڭ بولمىغۇچە، ئاتاڭنىڭ شان - شەرپى بىلەن شە -
 رەپلىك بولۇش دەۋاسىدا بولما. چۈنكى، ئۆزۈڭگە خاس شە -
 رەپ بولمىغۇچە، باشقىلارنىڭ شەرپى ساڭا ئەسقا ئىمىدۇ.
 ئۆتمۈشۈڭگە مەنسۇپ بولغان شەرەپ بىلەن ئۆزۈڭگە مەنسۇپ
 بولغان شەرەپ ئارىسىدىكى پەرق بۈگۈن بىلەن تۈنۈگۈن
 ئوتتۇرىسىدىكى پەرققە ئوخشاشتۇر. تۈنۈگۈنكى رىزىقىڭنىڭ
 بۈگۈنگە پايدىسى بولمىغىنىدەك، تۈنۈگۈنكى توقلۇقۇشىڭ -
 مۇ بۈگۈنكى ئاچلىققا پايدىسى يوقتۇر.

ئەي شەيبانخان، ئەگەر ھەربىر ئوغۇل ئاتىسىنىڭ
 ھۈنرىنى قىلىدىغان بولسا، ئادەم پەرزەنتىنىڭ ھەممىسى
 پەيغەمبەرلىك مەقامىغا يېتىشى لازىم ئىدى. ئەگەر پادىشاھ -
 لىق پۈتۈنلەي مىراس يولى بىلەن بولىدىغان بولسا، پادى -
 شاھنىڭ ئەۋلادىدىن باشقا كىشى پادىشاھلىققا لايىق بولمىد -
 سا، پادىشاھلىق پۇشتىدىن پۇشتىغا قالىدىغان بولسا، ئول
 چاغدا پادىشاھلىق كىيىملىرىدىن ئاشمىغان بولاتتى. بۇنداق
 ئەھۋال ئاستىدا سېنىڭ ئاتا - بابىلىرىڭغا سەلتەنەت قانداق

مۇبەسسەر بولاتتى؟ ساڭمۇ قانداق مۇبەسسەر بولاتتى؟
سەنمۇ دەشتى قىپچاق دالسىدا پادا بېقىپ يۈرۈشۈڭ كې-
رەك ئىدىغۇ؟

ئۆلگەن ئاتاڭنى نەنەد ئەتمە جەۋان.
ئىت كەبى قىلما تالاش ئۈستىخان.

سەن يەنە مەكتۇبىڭدا يېزىپسەنكى:

دەرۋىسى مۈلكىنى ئول مەرد ئالۇر كەنارىغە،
كى بۇسە قىلسا دەمى تىغى ئابدارىغە،

مېنىڭمۇ جاۋابىم مۇشۇ بېيىتتۇر. خوپ، ئەگەر مەن
تىلەمچى دەرۋىش بولسام، ئۇلۇغ ئىمام رىزانىڭ مۇبارەك
قەبرىسىنى زىيارەت - تاۋاپ قىلىش ئۈچۈن، تەسەررۇپۇڭ -
دىكى مەشھەدكە بېرىشىم زۆرۈر بولىدۇ. شۇ يەردە ئۇچىرد -
شايلى. سەن ياغلاشماقنى ئىختىيار قىلغان ئىكەنسەن،
مەنمۇ جەڭ كەمىرىمنى بېلىمگە مەھكەم باغلىدىم. ئايىغىم -
نى جەڭ ئۈزەڭگىسىگە قويدۇم. ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىد -
دىكى دەۋا جەڭ مەيدانىدا ئايرىلغۇسى.»

شەيبانىخان ئىسمائىل شاھنىڭ مەكتۇپىنى تاپشۇرۇپ ئې-
لىپ، بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرىگە چېكىنىپ، مەرۋگە يى-
غىلىش توغرىسىدا يارلىق چۈشۈردى.

※ ※ ※

سەئىدخان تېخىچە چىرايىنىمۇ كۆرۈپ باقمىغان ئوغلىنى
سېغىناتتى. چىرايىنى، تاتلىق قىلىقلىرىنى خىيالىي تەسەۋۋۇر
قىلاتتى. ئوغلى بىلەنمۇ، سۆيۈملۈك خوتۇنى زەينەپ بىبى بىلەنمۇ
خىيالىي مۇڭدىشاتتى، چاقچاقلىشاتتى.

ئەنە، سەئىدخان ئوغلنىڭ يۇمشاق قورساقلىرىغا، يۇمران مەڭزىگە، تاپانلىرىغا يىرىك ساقاللىرىنى سۈركەپ ئەركىلەتتى. ئوغلنىڭ كىچىككىنە ئۈجۈكىگە سۆيۈپ قويدى. — بالىنى ئۇنداق ئەركىلەتمەسە، — دەيتتى زەينەب بىنەبى، — ئوغۇل بالىنىڭ ئۈجۈكىگە سۆيۈپ ئەركىلەتسە بەختسىز بولۇپ قالارمىش.

— مەسىلەن، قايسى تەرەپتىكى بەختنى دەيدىلا؟

— خاتۇندىن تەلىپى كەلمەسمىش.

● — بۇمۇ كۈنىلاردىن قالغان بىر گەپ دېسىلە، بوۋاق ۋاقتىمدا مېنىڭ ئۈجۈكۈمگۈمۇ رەھمەتلىك خان ئاتام تالاي قېلىپ تىملاپ سۆيگەن بولغىدى. لېكىن، خاتۇندىن تەلىپىم كەلدىغۇ مانا. جاھاندىكى تەڭداشسىز بىر رەنەننىڭ ۋىسالىغا يەتتىم... سەئىدخاننىڭ ھاياجانلىق خىياللىرىنى ئىشىك تۈۋىدە پەيدا بولغان مەھرەم ئۈزۈپ قويدى:

— ۋالدىئەئى بۇزۇك كەلدى.

سەئىدخان خىياللىرىنى ئۈزۈپ دەس ئورنىدىن تۇردى. ھۇجرىغا ئاۋۋال ئانىسى، ئاندىن ئانا تەرەپ تاغىسى مىرزا ئەلى تاغايى كىرىپ كەلدى.

— ھارمىغايلا ئانا، — سەئىدخان ئانىسىغا سالام بەجا قىلىپ بولۇپ، كۆرۈشمىگىلى ئۇزۇن بولغان تاغىسى بىلەن قول ئېلىپ-شىپ كۆرۈشتى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم تاغا. ئامانمۇ سىلى؟ مانا ئاخىر كۆرۈشتۈق.

— خۇداغا شۈكۈر. خانزادەم بىلەن كۆرۈشۈپ كۆڭلۈم ئارا-مىغا چۈشتى.

سەئىدخان بۇ ئانا جەمەت تاغىسى بىلەن ئاشۇ قېتىم ئاخشىد-دىكى مەغلۇبىيەتتىن كېيىن ئايرىلىپ كەتكەنچە كۆرۈشمىگەندى. ھەئە، مىرزا ئەلى تاغايى شاھ بېگىمنى ۋە سەئىدخاننىڭ ئانىسى، ھاممىلىرىنى قوغداپ ئاقسۇدىن كابۇلغا بىللە كەلگەندى.

سەئىدخان كابۇلغا كېلىشتىن ئاۋۋال شاھ بېگىم نەۋرىسى مىرزا - خانى ئېلىپ بەدەخشانغا بارماقچى بولغاندا، ئۇلارغا ھەمراھ بولۇپ بەدەخشانغا كەتكەنىدى.

— بۇزىرۇك مومام تىنچلىقتۇ تاغا؟ — دەپ سورىدى سەئىد - خان مومىسىنى يادىغا ئېلىپ.

مىرزا ئەلى تاغايى دەماللىققا جاۋاب بەرمىدى، بېشىنى ئە - يىبكارلاردەك تۆۋەن سالىدى:

— بەلكىم تىنچلىقتۇ، — دېدى ئۇ بىر ئاز تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، — راست گەپنى قىلسام، شاھ بېگىم ئالىيلرنىڭ ھا - زىرقى ئەھۋالىدىن بىخەۋەرمەن.

سەئىدخان ئانىسىغا قارىدى. ئانىسىنىڭ چىرايىمۇ غەمكىن ئىدى، كۆزىگە غىل - غىل ياش كېلىپ قالغانىدى.

— بۇزىرۇك خانىش بىلەن بەدەخشانغا ساق - سالامەت يېتىپ بارغانىدۇك، — دېدى مىرزا ئەلى تاغايى گېپىنى داۋاملاشتۇ - رۇپ، — ئون كۈلكىنىڭ بىر يىغىسى بار دېگەندەك، دەل شۇ

چاغدا مىرزا ئابابەكرىنىڭ بەدەخشانغا لەشكەر ئەۋەتىشىنى كىم ئويلىغان دەيدىلا، رەقىبلەر تار يولدا ئۇچرىشىپتۇ دېگەندەك، بىز

ئاشۇ لەشكەرلەرگە دۇچ كېلىپ قالدۇق. ئۇلار بىزگە خۇددى ئاچ بۆرە پادىغا ئېتىلغاندەك ئېتىلدى. بار - يوقى يۈز نۆكەرنىڭ يې -

رىمىنى خانزادە مىرزاخان بەدەخشان دورغىسى زۇبەير ئاغا بەگكە شاھ بېگىمنىڭ خەۋىرىنى يەتكۈزگەچ، نىيەت - مۇددىئاسىنى بى -

لىپ كېلىش ئۈچۈن بىللە ئېلىپ كەتكەنىدى. قالغان نۆكەر بىلەن خېلى قارشىلىق كۆرسەتكەن بولساممۇ، مىرزا ئابابەكرىنىڭ لەش -

كەرلىرى كۆپ بولغاچقا كۈچ ئېلىشالمىدىم. شاھ بېگىم ئالىيل - رى ماڭا: «سىلى قاراملىق قىلىشنى قويۇپ، دەرھال نەۋرەم

مىرزاخان بىلەن زۇبەير ئاغا بەگنى تاپسىلا، بىز مەزلۇم كىشى بولغاندىكىن، ئۇلار زىيان - زەخمەت يەتكۈزمەس» دەپ پەرمان

بەردى. ئامالسىز ئېتىمىنىڭ بېشىنى ئارقىغا بۇرىدىم. ئەتىسى خانزادە مىرزاخان بىلەن زۇبەير ئاغا بەگنىڭ نۆكەرلىرىنى باشلاپ

كەلسەم، ئول باسقۇنچىلار ئاقتىمۇ يوق، كۆكتىمۇ يوق. ئۇلار شاھ بېگىم بىلەن مېھرىنىڭ خېنىمنى خىزمەتكارلىرى بىلەن قوشۇپ قەشقەر تەرەپكە ئېلىپ كېتىپتۇ.

— بۇزۇك مومام بىلەن ھاممام قاراپ تۇرۇپ مىرزا ئېلىپ بەكرىنىڭ ئەسىرىگە ئايلىنىپ قالدى دەپسە، — دەپى سەئىدخان قايتقىنى تۇرۇپ.

مىرزا ئەلى تاغايى بېشىنى كۆتۈرەلمەيلا قالدى:

— ئالدىلىرىدا گۇناھكارمەن. بۇزۇك خانىشنى قوغدىيالمىي

قالدىم.

— بولدى، ئۆزلىرىنى ئەيىبلەۋەرمىسىلە، — دەپى سەئىد.

خان ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ، — ئۇنچىۋالا كۆپ لەشكەرگە تاقا.

بىل تۇراللىشلىرى مۇمكىن ئەمەس. ئاشۇ مىرزا ئابابەكرى دېگەن

تۈزكۈرنى دەيمىنا، شۇنچە يىللاردىن بېرى ماڭلايسۇپەنى ئوڭچە

ئىگىلىۋالغىنىنى ئاز دەپ، ئىبلىس قولىنى بەدەخشانغا سۇنۇشقا

پېتىنىپتۇ. تەپ تارتماستىن بۇزۇك مومامنى تۇتۇپ كېتىپتۇ

تېخى. خەپ، ھەممە ھېسابىنى بىراقلا ئالمايدىغان بولسام.

— جاسارەتلىرىگە بارىكالا، — دەپى مىرزا ئەلى تاغايى

يەڭگىل بىر نەپەس ئېلىپ، — مەسلىھەتم شولكى، ئەمدى كا.

بۇلدا تۇرۇۋەرمىسىلە. سىلىنىڭ تەخت - سەلتەنەتلىرى بۇ تەرەپ.

تە ئەمەس، ئۇ تەرەپتە. شىجائەت كەمىرنى باغلاپ، سەلتەنەت تۇ.

غىنى لەپىلدىتىشنى نىيەت قىلسىلا، كەمىنە تاغلىرى بۇ يولدا

جان تەسەددۇق قىلىشقا ھەرقاچان تەييارمەن.

— مەنمۇ شۇ ئويدا، — دەپى سەئىدخان، — ھازىر بابۇر پا.

دىشاھ ئالىلىرى شەيبانىخاننىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىشقا تەييار.

لىنىۋاتىدۇ. بۇنداق ۋاقىتتا ئۇنى قانخور دۈشمەن بىلەن يالغۇز

جەڭ قىلىشقا تاشلاپ قويۇپ، كېتىشكە ئىجازەت سورىسام ياخشى

بولمايدۇ. شۇڭا يەنە بىر مەزگىل سەۋر قىلايلى. چۈنكى ئول شەي.

بانخاندا بىزنىڭمۇ قان - قىساسىمىز بار. بۇ ئىنتىقامنى ئالغان.

دىن كېيىن، ئاندىن مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قى.

لىشىنى ئويلاشساقمۇ كېچىككەن بولمايمىز. مىرزا ئابابەكرى ھەر -
قانچە رەھىمسىز بولسىمۇ بۇزىرۇك مومامغا زەرەر يەتكۈزۈشكە پى -
تىنالماس.

— خۇدايىم مىرزا ئابابەكرىنىڭ كۆڭلىگە ئىنساب بېرىپ،
بۇزىرۇكۋارىمىزنى ئامان - ئېسەن قىلغاي، — دېدى سەئىدخاننىڭ
ئانىسى.

شەيبانخان رەقىبىنى سەل چاغلاپ قالغانلىقىنى ئۈچ كۈن -
دىن بۇيانقى غەلبە ياكى مەغلۇبىيەتتىن نىشانە يوق دەھشەتلىك
جەڭدىن ھېس قىلدى. ھەئە، دامخان، سەبىزبۇار، نىشاپۇر، مەشھەد -
نى چاقماق تېزلىكىدە ئېلىپ، مەرۋگە شىددەت بىلەن باستۇرۇپ
كەلگەن ئىسمائىل شاھنىڭ لەشكەرلىرى بىرى «يا ئەلى!» دەپ نە -
رە تارتسا، مىڭى تەڭلا جور بولۇپ «يا ئەلى!» دەپ ۋارقىراپ، جەڭ
مەيدانىنى لەرزىگە سالاتتى. تۈمەنلىگەن ئىران شىئە لەشكەرلىرى -
نىڭ ئاغزىدىن تەڭلا ئېتىلىپ چىققان «يا ئەلى!» دېگەن سادا ھەي -
ۋەتلىك گۈلدۈرماما بولۇپ، جەڭ مەيدانىنى تىترىتىپ، رەقىبلىد -
رىنىڭ يۈرىكىگە ۋەھىمە سالاتتى.

قەدىمى يەتكەنلا يەردە رەقىبلىرىنى تىرىپىرەن قىلىپ،
مەڭگۈ يېڭىلمەيدىغاندەك تۇيغۇغا كېلىپ قالغان شەيبانخاننىڭ
سەركەردە - لەشكەرلىرى كۈتۈلمىگەندە دۈچ كەلگەن كۈچلۈك رە -
قىبلىرى ئالدىدا بىردىنلا چۆچۈدى. گەرچە ئۈچ كۈندىن بېرى
جەڭدە قاتتىق جاسارەت كۆرسەتكەن بولسىمۇ، «يا ئەلى!» دەپ نەرە
تارتىپ قارشىلىق كۆرسىتىۋاتقان رەقىبلىرىنى كەينىگە بىر قە -
دەممۇ چېكىندۈرەلمىدى.

«شىئە مۇشرىكلىرى «يا ئەلى!» دەپ نەرە تارتسا، ئاللاھنىڭ
شىرى ھەزرىتى ئەلى شاھى مەردان راستتىنلا ئۇلارغا مەدەت بې -
رەرمىش. شۇڭا ئۇلارنى ئاسانلىقچە يەڭگىلى بولمايمىش» دېگەن -

دەك پىتنە - پاساتلار شەيبانخاننىڭ لەشكەرلىرىنى تېخىمۇ بەك نەشۋىشكە سېلىپ، غەلبىگە بولغان ئىشەنچىنى تەۋرىتىپ قويغا - ندى. بۇنى ئاز دەپ سىر دەرياسى بويىدا قىرغىزلارغا قارشى جەڭ قىلىۋاتقان خانزادە تۆمۈر سۇلتاننىڭ قاتتىق مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىغانلىقى ھەققىدىكى قاينغۇلۇق خەۋەرنى شەيبانخان ھەرقانچە سىر تۇتۇشقا ئۇرۇنغان بولسىمۇ، لەشكەرلەر ئارىسىغا تاراپ كەتتى. جىيەن ئوغلى ئابدۇللا مىرزىنىڭ بۇخارادىن ھەمدەمچى لەشكەرلەرنى باشلاپ تېخىچە كېلىپ بولالماسلىقى جاسارىتى سۈس - لىشىشقا باشلىغان سەركەردە - لەشكەرلىرىنىڭ جەڭگىۋارلىقىغا ھەسسەلەپ زەربە بولدى.

نېمىلا دېگەن بىلەن شەيبانخان يەنىلا پىشقان، تەجرىبىلىك سەركەردە ئىدى. ئۇ بۇ زەربىلەر ئالدىدا ئۆزىنى يوقىتىپ قويمىدى. ئوغلى كېلىۋاتقان يىگىرمە مىڭ كىشىلىك قوشۇن يېتىپ كەلگۈچە، جەڭ ۋەزىيىتىدە ھۇجۇمدىن مۇداپىئەگە ئۆتۈش قارارىغا كەلدى - دە، سېپىللىرى مۇستەھكەم مەرۋ قەلئەسىگە چېكىنىپ كىرىۋالدى.

ئىسمائىل شاھ لەشكەرلىرىنىڭ ھەرقانچە تىرىشچانلىق كۆرسىتىپمۇ مەرۋ سېپىلىغا چىقىشقا مۇۋەپپەق بولالمىغانلىقىدىن، سېپىل ئۈستىدىن يامغۇردەك ئېتىلىۋاتقان يا ئوقى، زەمبىدە - رەك، تاشلارنىڭ زەربىسىدە لەشكەرلىرىنىڭ قىرىلىپ كېتىپ بارغىنىنى كۆرۈپ، شەيبانخاننى ئوچۇق - ئاشكارا مەيدان جېڭى قىلىشقا ئۇندىدى. ئەمما، شەيبانخان ئىران لەشكەرلىرىنىڭ تىل - ھاقارەتلىرىگە، غۇرۇرىغا تېگىشلىرىگە چىداپ، قەلئەنىڭ سىرتىغا چىقماي تۇرۇۋالدى.

ئىسمائىل شاھمۇ جەڭ تەدبىرلىرىدە شەيبانخاندىن قېلىش - مايتتى. ئۇ شەيبانخاننىڭ قەلئەنى مۇداپىئە قىلىش ئارقىلىق ۋاقىتنى كەينىگە سوزماقچى بولغانلىقىنى تېزلا بىلىۋالدى. چۈنكى مۇھاسىرە ۋاقتى سوزۇلۇپ كەتسە، شەيبانخان ۋاقىتتىن ئۇ -

تۇۋالاتتى. ئۇنىڭغىچە ھەمدەمچى لەشكەرلىرىمۇ يېتىپ كېلەتتى. ئەمما، ئىسمائىل شاھنىڭ لەشكەرلىرىنىڭ ئۇزۇق - تۈلۈكى خورايتتى. مەرۋنى جەڭسىز مۇھاسىرە قىلىۋېرىشتىن زېرىكەتتى. ۋاقىتنىڭ ئۆزىدىن ئۆزىغا ئەگىشىپ جەڭگىۋارلىقى سۇسلىشاتتى. «شەيبانىخان ئۆزۈڭنى ئۈنچە ئەقىللىق چاغلاپ كەتمە. گەر - چە سەن ھەرقانچە ھىيلىگەر، پارسەتلىك بولساڭمۇ، ئەمما مېنىڭ سېنى مەرۋ قەلئەسىدىن چىقىرايلىغان تەدبىرىم بار...»
 بىر قارارغا كەلگەن ئىسمائىل شاھ شەيبانىخانغا دەرھال مەكتۇپ يېزىشقا كىرىشتى.

«ئەي شەيبانىخان، بۇ سېنىڭ نېمە قىلغىنىڭ؟ تە - سەررۇبۇمدىكى ئەزەربەيجاندا زىيارەت قىلماقچى، ئىسپاھان سارىيىمىنىڭ كۈلىنى كۆككە سورۇماقچى ئەمەسمىدىڭ؟ نې - مىشقا ۋەدەڭگە ئەمەل قىلمايسەن؟! مانا، سېنى ياشانغاندا يول ئازابى تارتىپ قالماي سۇن دەپ، ئۆزۈم ئالدىڭغا كەلدىم. بىراق، سەن بولساڭ ماڭا روبىرو بولۇش ئۇياققا تۇرسۇن، قەلئەگە كىرىۋېلىپ، مەندەك مۇساپىر دەرۋىشكە دەرۋازىلىد - رىڭنى يېپىۋالدىڭ. بىلىمەن، بۇ يەردە داۋاملىق يوشۇرۇنۇپ تۇرۇشنى خالىمايسەن. چۈنكى، ئارقا تەرىپىڭدە دۈشمەنلىد - رىڭ ساڭا جازا يۈرۈشى قىلىش ئۈچۈن جىددىي تەييارلىق كۆرۈۋاتىدۇ. شۇ تاپتا ئىبران ۋە ئەزەربەيجاندا يۈز بەرگەن مەلۇم ۋەقەلەرمۇ مېنى دەرھال قايتىشقا مەجبۇر قىلىۋاتىد - دۇ. شول سەۋەبتىن لەشكەرلىرىمنى چېكىندۈرۈپ كەتمەك - چىمەن. ئەمما سەن بۇ چېكىنىشىمنى ھەرگىزمۇ قورقۇن - چاقلىققا، ئاجىزلىققا جورۇمغايسەن. قايتا كۆرۈشۈشىمىز - نى تەقدىرگە ھاۋالە قىلىشنى قارار قىلدىم. قايتا كۆرۈش - كىچە ئامان بول.

ئىسمائىل شاھتىن دەپ بىلۈرسەن،»

شەيبانىخان بۇ خەتنى ئوقۇۋاتقاندا ھىيلىگەر ئىسمائىل شاھ

مەرۋ مۇھاسىرىسىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، لەشكەرلىرىنى پۈتۈنلەي چېكىندۈرۈپ بولغانىدى.

«ئىران بىلەن ئەزەربەيجاندا راستتىنلا زور ۋەقە يۈز بەرگەن ئوخشايدۇ، بولمىسا ئىسمائىل شاھ ئالدىراپ - تېنەپ چېكىپ مەيتتى. بۇ ئۇنى يوقتىشىنىڭ ياخشى پۇرسىتى، دەرھال قوغلاپ زەربە بېرىش كېرەك...»

شەيبانىخان ھاياجانلىق خياللار ئىلكىدە سەركەردىلىرىنى ياۋ قوشۇنىنى قوغلاپ زەربە بېرىشكە بۇيرۇدى.

— قۇدرەتلىك خانىمىزغا ئىككى كەلىمە مەسلىھەتم بار، — دېدى سەركەردە قەمبەر ئەلى قول باغلاپ تۇرۇپ.

— گەپنى قىسقا قىلسىلا، — دېدى ياۋنى قوغلاشقا ئالدىراپ تۇرغان شەيبانىخان بىتاقەت بولۇپ.

— بۈگۈنچە ياۋنى قوغلىمايلى. خانزادە تۆمۈر سۇلتان بىلەن ئابدۇللا مىرزىنىڭ يىگىرمە مىڭ كىشىلىك لەشكەرىنىڭ مەرۋگە يېتىپ كېلىشىگە يەنە بەش - ئالتە پەرسەخ^① ئارىلىق قالدى، ئە - تىگىچە كېلىپ بولىدۇ. دۈشمەن شۇ كەتكەنچە كېتەمدۇ ياكى بۇ - يەردىن كەتكەن بولۇپ، بىزنى قەلئەدىن ئالداپ ئېلىپ چىقىپ جەڭ قىلىش خىيالى بارمۇ بۇ تەرىپىمۇ ئېنىقلىنىدۇ. ئەگەر ئۇلارنىڭ جەڭ قىلىدىغان غەرىزى بولسا، ھەمدەمگە كېلىدىغان لەشكەرلىرىمىزنى تولۇق جەملەپ ئاندىن جەڭ قىلايلى. ئەگەر شۇ كەتكەنچە قېچىپ كېتىدىغان غەرىزى بولسا، ئۇلارنىڭ ئارقىسىد - دىن ھەزرىتى ئالىيلىرىنىڭ شەخسەن قوغلاپ بېرىشلىرىنىڭ ھا - جىتى يوق. خانزادە تۆمۈر سۇلتان، ئابدۇللا مىرزا قاتارلىق سەر - كەردىلەر بىلەن بىز قوغلاپ بارايلى. ھەزرەتلىرى ئارقا سەپتە تۇ - رۇپ بىزگە مەدەت بەرگەچ ئىراق زېمىنىغا مەنزىلمۇ مەنزىل قە - دەم قويغايلا. ئىران ۋە ئەزەربەيجاندا زور ۋەقە بولغىنى راست

① پەرسەخ — ئۇزۇنلۇق ئۆلچىمى. بىر پەرسەخ سەككىز كىلومېتىرغا

تەڭ.

بولسا، شاھ ئىسمائىل بۇ يەردىن قېچىپ بارغىنى بىلەن، ئۇ يەر -
دىمۇ پۈت دەسسەپ تۇرالمىدۇ...

— ئېيتقانلىرى دۇرۇس جانابى ئەمىر، — دېدى شەيبانىخان
سەۋرىسىزلىك بىلەن ئېغىز ئېچىپ، — لېكىن شۇنى بىلسۇنلار -
كى، شاھ ئىسمائىل بىلەن جەڭ قىلىش بولسا غەزاتى ئەكبەر^①
دۇر. يەنە كېلىپ ئۇنىڭ غەنىمەت ماللىرى ناھايىتى تولا. ئۆز
قولى بىلەن ئالدىمىزغا ئەكېلىپ بەرگەن ئول غەنىمەتلەرنى تار -
تئۆالمىساق باشقىلارنىڭ مازىقىغا قالمىز. رەقىبلىرىمىز شەيبا -
نخان شاھ ئىسمائىلدىن قورقۇپ كېتىپ، ئارقىسىدىن قوغلاش -
قىمۇ پېتىنالمىپتۇ دەپ مەسخىرە قىلىپ ئارقىمىزدىن كۈلۈشەر.
بۇنداق ياخشى پۇرسەت ئالدىدا ئىككىلىنىش ۋە ئاساسسىز ۋەھىمە
يېيىش بۈيۈك پادىشاھلارغا دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە زىيان كەلتۈرگۈ -
سىدۇر. مەردانە بولماق كېرەك.

شەيبانىخان شۇنداق دېگىنىچە ئۆزى باش بولۇپ ئات سالىدى.
بۇ چاغدا ئىران لەشكەرلىرى ئاللىقاچان مۇرغاب دەرياسىدىن ئۆ -
تۈپ بولغانىدى. شەيبانىخان قىلچىلىك گۇمان قىلماي، لەشكەر -
لىرىنى مۇرغاب دەرياسىنىڭ كۆۋرۈكىدىن تېز سۈرئەتتە ئۆتۈپ ياۋ -
نى قوغلاشقا ئالدىراتتى. ئۇلار كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ بىر ئاش پىشىم
ۋاقىت ئۆتكەندە «قاچقان» ياۋنىڭ ئارقىسىدىن يەتتى. شەيبانىخان
شۇنداق بىر قاراپلا ھاڭ - تاڭ قالدى. ئىسمائىل شاھنىڭ لەشكەر -
لىرى شۇ تاپتا مۇستەھكەم جەڭ سېپى تۈزۈپ ساقلاپ تۇرغانىدى.
«ئالدىنىپتىمەن! ئىسمائىل شاھ قېچىش ھىيلىسى ئىشلىد -

تىپتۇ...»

قاتتىق ۋەھىمىگە چۈشكەن شەيبانىخان يا ئالدىغا مېڭىۋې -
رىشىنى، يا ئارقىسىغا دەرھال چېكىنىشىنى بىلەلمەي تۇرغان پەيت -
تە، ئارقا تەرەپتىن كەلگەن چاغداۋۇل^② سەركەردىسى جانۋاپا بەگ

① غازاتى ئەكبەر — ئۇلۇغ غازات.

② چاغداۋۇل — ئارقا سەپ مۇھاپىزەتچىسى.

ھودۇققان ھالدا شەيبانىخانغا سالام بەردى — ئالىيلرىغا مەلۇم بولغاي، بۆكتۈرمىدە تۇرغان ياۋا لەش-كەرلىرى مۇرغاب دەرياسىنىڭ كۆۋرۈكىنى تامامەن بۇزۇۋەتتى. شەيبانىخان بېشىدا چاقماق چاققانداك چۆچۈدى. ھىيلىگەر ئىسمائىل شاھ ئۇنىڭ چېكىنىش يولىنىمۇ ئۇزۇپ تاشلىغانىدى. ئەمدى ئۇنىڭ ئۈچۈن جان تىكىپ جەڭ قىلىشتىن باشقا تاللاش يولى قالمىغانىدى.

شەيبانىخان سەركەردىلىرىگە قاراپ سەپ تۈزۈشكە پەرمان چۈشۈرۈپ بولغۇچە، ياۋا لەشكەرلىرى «يا ئەلى!» دەپ سۈرەن سال-غىنىچە ھۇجۇمغا ئۆتتى. يامغۇردەك ياغقان يا ئوقلىرى ئۆزىنى ئوڭشاشقا ئۈلگۈرمىگەن شەيبانىخان لەشكەرلىرىنىڭ يۈز - كۆز - لىرىگە، باش - بويۇنلىرىغا، كۆكرەك - بىلەكلىرىگە سانجىلىدى. ئىسمائىل شاھ ئەتراپقا بۆكتۈرمە قويۇپ ئۈلگۈرگەندى. تۆت تە - رەپتىن دەريا تاشقىنىدەك باستۇرۇپ كەلگەن ياۋا لەشكەرلىرىنىڭ زەربىسىگە بەرداشلىق بېرەلمىگەن شەيبانىخان لەشكەرلىرى پىد-تىراپ كەتتى. شۇ تاپتا ئۇلار جان قايغۇسىدا قالغانىدى. ئەمما شەيبانىخان چېكىنىمىدى، ئەتراپىدىكى ساداقەتمەن ئۆكەرلىرى بى-لەن بىللە ياۋا جان پىدالىق بىلەن زەربە بەردى. ئۇنىڭ كۆكرەك، تاغاق، بىلەكلىرىگە يا ئوقى سانجىلغانىدى، شۇنداقتىمۇ ئەڭ ئا-خرقى ماغدۇرىنى يىغىپ ياۋانىڭ بېشىغا قىلىچ چاپتى. تۇيۇقسىز بويىغا سانجىلغان ئەجەل ئوقى شەيبانىخاننى ئاخىرى ئاتتىن پىد-قىتتى. ھەئە، بۇ جەڭدە شەيبانىخاننىڭ بىرمۇ سەركەردىسى ھايات قالمىدى.

نۇرغۇن يېرى يارىلانغان شەيبانىخاننى ئۆلۈكلەر ئارىسىدىن تاپتۇرۇپ كەلگەن ئىسمائىل شاھ ئۇنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈشكە پەرمان بەردى ۋە باش سۆڭىكىنى ئالتۇن بىلەن قاپلىتىپ شاراب ئىچىد-دىغان قەدەھ قىلىۋالدى.

كابۇل شەھىرىنىڭ سىرتىدىكى تۆپىلىككە جايلاشقان يايلاقلار باھار يامغۇرىدا يۈيۈنۈپ، باشقىچە گۈزەل تۈسكە كىرگە - نىدى. تۈرلۈك ئۆسۈملۈكلەر، گۈل - گىياھلارنىڭ يۇمران يوپۇر - ماقلىرى، بەرگىلىرى شاھكابۇل تاغلىرىدىن ئەسكەن غۇر - غۇر شامالدا نازۇك تىترەپ ئاللىقانداق بىر خۇشاللىقتىن قىن - قىنغا پاتماي قالغان قىزلارنىڭ نازاكتىلىك ھەرىكىتىنى ئەسلىتەتتى. ئەتىگەندىلا نۆكەرلىرىنى ئەگەشتۈرمەي چىققان سەئىدخان ئاستا - ئاستا قىيامغا كىرىۋاتقان قۇياشقا قارىغىنىچە چوڭقۇر خىيالغا پاتقاندى. كۆكۈچ ئورا كۆزلىرىدىن تۆكۈلۈپ تۇرغان مۇڭ، يىرىك ساقال باسقان چىرايىدىكى ھەسرەت خۇددى يايلاقتىن ئايرىلىپ قالغان بۆرىنىڭ ئاللىقانداق بىر ئىستەكتە تىپىرلاش - لىرىنى ئەسلىتەتتى.

ھەئە، ئۇ نەۋرە ئاكىسى بابۇرنىڭ ھامىيلىقىدا تۇرۇۋاتقان بولغاچقىمۇ، يۈرىكىدىكى ئارمانلىرى كۆڭۈل ئارامىنى ھەرقاچان بۇزۇپ تۇراتتى. نەچچە يىلدىن بۇيانقى سەرگەردانلىق ھاياتىدا ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ سەلتەنەتنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ، ئۆز ئالدىغا خان - لىق سەلتەنەتنى تىكلەش ئارزۇسى ئۇنى بىر كۈنمۇ ئارام تاپقۇز - مايتتى. ئەجدادلىرىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى يارامسىز، قابىلىيەتسىز، نانقېپى ھېس قىلاتتى. ۋۇجۇدى دەرد - ھەسرەتتە ئۆرتىنەتتى. مەغلۇبىيەتلىك كارتىنىلار، ئاچچىق ئەسلىمىلەر خىيالدىن پە - قەتلا نېرى كەتمەيتتى.

«كابۇلدا يەنە قاچانغىچە مۇشۇنداق يۈرەرمەن. ئاغام بابۇر پا - دشاھ ئالىيلىرى شەيبانخانغا قارشى لەشكىرىي يۈرۈشكە پەرمان

چۈشۈرگەن بولسا، راۋرۇس بىر جەڭ قىلىپ، تۆھپە كۆرسىتىپ ئاندىن ئۇنىڭدىن لەشكەرىي ياردەم سورىسام توغرا بولاتتى. ئىلى-كىمدە تۈزۈك لەشكەر يوق. شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى كىيىگىنىمۇ، يېگىنىمۇ ئاشۇ ھىممەتلىك شاھ ئاغامدىن بولۇۋاتىدۇ. شۇ چاغ-قىچىمۇ ئىززەت - ھۆرمىتىمنى زىيادە قىلىپ كېلىۋاتىدۇ. شۇنداقتىمۇ مۇشۇنداق يەپ يېتىۋەرسەم خىجىل بولۇپ قالىدۇ. كەنەن. شەيبانىخان كۈندىن - كۈنگە كۈچىيىپ كېتىپ بارىدۇ، ئايغاقچىلار ئۇنى ئىران ھۆكۈمدارى ئىسمائىل شاھ بىلەن جەڭ قىلىشقا ھازىرلىنىۋېتىپتۇ دەپ مەلۇمات يەتكۈزگەن بولسىمۇ، لېكىن جەڭنىڭ ئەھۋالىدىن تېخىچە مەلۇمات يوق. سەيپىد مۇ-ھەممەد مىرزىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ كېلىشكە ئەۋەتكەن ئايغاق-چىلاردىنمۇ خەۋەر يوق، يا ئۇلار مىرزا بىلەن ئۇچرىشالمىدىمى-كىن؟ مىرزا ئابابەكرى ھەددىدىن ئېشىپ ھېلى ئاقسۇغا، ھېلى بەدەخشانغا لەشكەر ئەۋەتىپ تەھلىكە سېلىپ يۈرگۈدەك. ئۇنى كەشمىرنى ئىشغال قىلىۋاپتۇ دېگەن خەۋەرمۇ بار. ئاغام سۇلتان مەنسۇرخان نېمىشقا ھازىرغىچە مىرزا ئابابەكرىگە جازا يۈرۈشى قىلمايدىغاندۇ؟ ئىلكىدىكى ئاشۇ زېمىنلارغا شۈكۈر - قانائەت قىلىپ ياتامدىغاندۇ - يا؟ مېنى قوغلىماي، قېرىنداشلىق مېھرىنى كۆرسىتىپ دەرگاھىدا تۇرغۇزغان بولسا، پۇتتىغا پۇت، قولغا قول بولۇپ، بۇ چاغقىچە ماڭلايسۇپەنى مىرزا ئابابەكرىدىن تارتىۋالغان بولاتتىم. ۋەتەن دېگەن باشقا بولىدىكەن. ھازىر بېشىمدىن دوپپام چۈشىمۇ باشقىلارنىڭ زېمىنىغا چۈشىدۇ، ھەرقانداق بىر جامائە-نىڭ بىرلىك، ئىتتىپاقلىقى بولمىسا، ئاۋام - پۇقرالىرى ئەمىر - پەرىمانلىرىنى ئىجرا قىلىشنى ۋاجىپ دەپ بىلىدىغان ۋە ئۆزىنىڭ ئاشۇ ئەمىر - پەرىمانلىرىدىن ھەرقانداق سەۋەب بىلەن باش تارت-تىشنى راۋا كۆرمەيدىغان بىر ھۆكۈمدارى بولمىغان مەملىكەتنىڭ ئۇلى چىرىپ تۈگەيدۇ. بەندە بەخت - تەلپىنى تەڭرىدىن تىلدىشى، ئەمما ئاشۇ تىللىكى ئۈچۈن ھەرىكەت قىلمىقى زۆرۈر، ئەمما مەنچۇ؟ نەچچە ۋاقىتتىن بېرى خام خىيالغا ئەسىر بولۇپ ياشىد-

دىم، يېتەر ئەمدى. ئانا ۋە تىنىمگە، ئاتا مىراس زېمىنىمغا قايتىپ ئىشلىرىمنى شۇ يەردىن باشلاي. مېنىڭ تەختىمۇ، بەختىمۇ ھەم ئۇنىڭ ئۇلى بولغان لەشكەر - ئاۋامۇ شۇ يەردە. بۇ يەردە تۇرۇۋەرسەم، ھېچكىم ماڭا كەل، بۇ تەختتە ئولتۇر دېمەيدۇ...»
يانباغىردىن ئاڭلانغان ئاياغ شەپسى سەئىدخاننىڭ خىيال-لىرىنى ئۈزۈپ قويدى. مىرزا ھەيدەر يۈچۈن بىر كىشى بىلەن ئاتلىق كېلىۋاتتى. ئۇ سەئىدخاننى كۆرۈپ، قېشىدىكى ئادەمگە بىرىنچىلىرىنى دەپ پەستە قالدۇرۇپ قويدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئاغا.
— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، ھاۋالانغىلى چىققان ئوخشىما.

سەن؟

— يوقسۇ، — دېدى مىرزا ھەيدەر، — ھېلىدىن بېرى سەئىدخاننى ئىزدەۋاتىمەن. چەرمىگەر ئان دەۋر ئازىسىدىكى لەشكەرلەر سەئىدخاننى تاڭ سەھەردىلا مۇشۇ تەرەپكە كەتتى دېۋىدى، ئۇدۇل كېلىشىم، ئەجەب يالغۇز تۇرۇپ قاپتىلىغۇ ئاغا؟
— نېمە ئۈچۈندۇر يالغۇز خىيال سۈرگۈم كېلىپ قالدى. ئەندىجاندىن قېچىپ چىقىپ، كابۇلغا كەلگەندىن بېرىقى ئىشلار خىيالغا كىرىۋېلىپ، بىر ۋاق بولۇپ كەتكىنىنى تۇپماي قاپتەمەن. بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرى ئىزدەپ قالمىغاندۇ؟
— ھېلىغىچە ئىزدەرمەكەن، — دېدى مىرزا ھەيدەر، — ئەمما باشقىلار ئىزدەۋاتىدۇ.

سەئىدخان مىرزا ھەيدەرنىڭ چىرايىغا يالت ئېتىپ قارىدى. چىرايىدىكى بالىلىق ئالامەتلەر ئۆزگەرمىگەن بولسىمۇ، لېكىن بوي - بەستى ئون يەتتە - ئون سەككىز ياشلىق يىگىتلەردەك ئۆسۈپ كەتكەن مىرزا ھەيدەر تەۋازۇ بىلەن كۈلۈمسىرەپ تۇراتتى.
— كىمكەن ئۇ ئىزدىگەن؟

— كۆڭۈللىرىنى يېرىم قىلمىسىلا ئاغا، ھۇما قۇش باشلىرى تامان ئۇچۇۋاتقان ئوخشايدۇ.

مىرزا ھەيدەرنىڭ باش - ئاخىرى يوق سۆزلىرى سەئىدخاننى

ئەجەبلەندۈردى:

— يوچۇنلا گەپ قىلسەنغۇ؟

— تېخى سىلنى ئاللىقاچان خەۋەر تېپىپ بولغان ئوخشايدى.

دۇ دەپتىمەن، — دېدى مىرزا ھەيدەر كۈلۈمسىرەپ، — خوش خە.

ۋەرگە قۇلاق سالغايلا ئاغا. نەچچە يىللاردىن بېرى جاھانغا پاتماي

ئەل - يۇرتنى قاغىسىز قاقشاتقان مۇناپىق شەيبانىخان ئاخىرى

ئىسمائىل شاھ بىلەن مەرۋدە قىلغان جەڭدە بېشىنى يەپتۇ، ئىس-

مائىل شاھ ئول ھۇججىنى بوغۇپ ئۆلتۈرگۈزۈپتۇ، نۇرغۇنلىغان

كىشىلەرنىڭ قېنىنى تۆككەن بۇ قانخورنىڭ قېنى ئۆزىنىڭ تويى.

ماس قارىغا قۇيۇلۇپتۇ، يەرگە بىر تامچىمۇ ئاقماپتۇ، ئۆزى باش-

قىلارغا قىلغاندەك تۇنجۇقتۇرۇپ ئۆلتۈرۈلۈپتۇ.

مىرزا ھەيدەرنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ سەئىدخاننىڭ كۆز

ئالدىغا شەيبانىخان تەرىپىدىن قاپقا سولاپ، دەريادا تۇنجۇقتۇرۇپ

ئۆلتۈرۈلگەن تاغىسى سۇلتان مەھمۇدخان ۋە ئۇنىڭ ئوغۇللىرى

ھەمدە ئىنىسى ئابدۇخېلىلخان كەلدى - دە، يۈرىكى پىچاققا تىل-

غاندەك ئېچىشىپ، كۆز جىيەكلىرى قىزاردى.

مىرزا ھەيدەر سەئىدخاننىڭ چىرايىغا قاراپ، يۈرەك يارىسىد-

نىڭ تاتلانغانلىقىنى بىلىپ بېشىنى تۆۋەن سالدى. شۇ دەققىدە

ئۇنىڭ كۆز ئالدىغىمۇ شەيبانىخاننىڭ پەرىمانى بىلەن ھىراتتا ئۆل-

تۈرۈلگەن دادىسى مۇھەممەد ھۈسەيىن كۆرەنگان كېلىۋالغانىدى.

— ئەندىجاندىن چاپارمەن كەلگەنكەن، — دېدى مىرزا ھەيد-

دەر بۇ يەرگە كېلىشتىكى مەقسىتىنى ئېسىگە ئېلىپ، — ئۆزلى-

رىگە تاپشۇرىدىغان مەكتۇپ بار دەيدۇ.

سەئىدخان ئازابلىق خىياللاردىن باش كۆتۈردى:

— ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشتۈرۈمىدىڭ-

مۇ؟

— ئول كىشى سەئىدخان ئالىيلىرىدىن باشقىسى بىلەن

كۆرۈشمەيمەن، مەكتۇپ خاس سەئىدخان ئالىيلىرىغا يېزىلغان،

دەپ تۇرۇۋالدى.

— قېنى ئول چاپارمەن؟

مىرزا ھەيدەر يانباغىردا ساقلاپ تۇرغان ئاتلىق كىشىگە قول ئىشارىتى قىلدى. ئاتلىق كىشى تۆپىلىككە يۈگۈرۈپ چىقىپ، سە - ئىدىخاننىڭ ئالدىغا كېلىپ قول باغلىدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم خانزادە ئالىيلىرى.

سەئىدخان شۇنداقلا قاراپ تۇرۇپ قالدى. بۇ باشقا بىرى ئە - مەس، دەل خوجا ئەلى باھادىر ئىدى.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى كۈتمىگەن بۇ ئۇچىردە -

شېشتىن تاسادىپىيلىق ھېس قىلغان سەئىدخان خوجا ئەلى باھا -

دىرغا گۇمان بىلەن نەزەر تاشلاپ، — خوش، بۇ ياققا قەدەملىرى

يېتىپ قاپتۇغۇ، سەر كەردە؟

«سەر كەردە» دېگەن سۆزنى ئاڭلاپ خوجا ئەلى باھادىر گەددە -

نىڭگىچە قىزىرىپ كەتتى. قولاشمىغان بىر ھەرىكەت بىلەن قويد -

نىدىن بىر پارچە خەتنى ئېلىپ، ئىككى قوللاپ ئۇزاتتى:

— سەيپىد مۇھەممەد مىرزا جانابلىرىنىڭ مەكتۇپىنى ئېلىپ

كېلىۋېدىم...

سەئىدخان سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ

خەتنى ئالدىراش قولىغا ئالدى. بىر چەتنە قاراپ تۇرغان مىرزا

ھەيدەر سەئىدخاننىڭ خەتنى ئوقۇۋېتىپ، غەزەپتىن تۇتۇلۇپ كەت -

كىنىنى كۆرۈپ تەئەججۈپلەندى.

سەئىدخان خوجا ئەلى باھادىرغا سوغۇق بىر نەزەردە قارىۋې -

تىپ، مەنسىتمىگەن ئاھاڭدا خەتنىڭ بىر بۆلىكىنى قايتىدىن

ئۇنلۇك ئوقۇدى:

«... شاھ ئىسمائىلخان مۇناپىق شەيبانىخاننى ئۆلتۈر -

گەندىن كېيىن، پەرغانە ۋە ماۋەرائۇننەھردىكى ئەمىرلەر پا -

تىپاراق بولۇپ كەتتى. ئۇزۇندىن بېرى پەرغانىدە يوشۇرۇنۇپ

ئىسيانغا ھازىرلىق كۆرگەندىم. بۇ پۇرسەتتە ئىتتىپاقچى -

لىرىم بىلەن كۆتۈرۈلۈپ ئەندىجاننى تولۇق ئىشغال قىل -

دىم. بىزلەر كىم سەيپىدە مۇھەممەد مىرزا، قۇلنەزەر مىرزا،
يادىكار مىرزا، قۇتلۇق مىرزا، ئەمىر غۇرى بارلاس، شاھنە -
زەر مىرزا، قۇتلۇق مىرزا، خوجا ئەلى باھادىر قاتار -
لىقلار شۇنداق مەسلىھەت قىلدۇقكى، مۇشۇنداق بىر ۋەزىر -
يەتتە بابۇر پادىشاھنىڭ بۇ جايلارنى ئىلىكىگە ئېلىپ، ھۆ -
كۈمرانلىق قىلىشى تۇرغانلا گەپ، بۇ جايلارغا بابۇر پادىشاھ
ھۆكۈمرانلىق قىلغاندىن كۆرە، ئۆزلىرىدەك قەلەمدىمۇ، ئە -
لەمدىمۇ كامالەتكە يەتكەن خانزادە ئالىيلىرىنىڭ پەرغانە
تەختىدە ئولتۇرۇشلىرىنى مۇۋاپىق كۆردۈق، ھەمدە سەر -
كەردە - لەشكەرلىرىمىزنى تەقلەپ يوللىرىغا مۇنتەزىر بو -
لۇپ تۇرۇپتىمىز. ئۇشبۇ تەكلىپىمىزنى تاپشۇرۇۋالغان ھا -
مان دەرھال يولغا چىققايللا ...»

سەئىدخان بېشىنى كۆتۈرۈپ، ئوڭايىسىز ھالەتتە تۇرغان
خوجا ئەلى باھادىرغا قاراپ سوغۇق كۈلدى:
— ئۆز ۋاقتىدا سىلنىڭ كامالەتكە يەتكەن جاسارەت ھەم
پاراسەتلىرىگە ھەقىقەتەن قول قويغاندىم. مەيلى تاغام سۇلتان
مەھمۇدخاننىڭ، مەيلى تاغام مەنسۇرخاننىڭ ياكى مۇناپىق مىرزا
ئابابەكرىنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى ئارامسىز قوغلاپ، ھايات -
مىزغا ھەرقاچان ئېغىر تەھلىكە سېلىپ تۇرغان ۋاقىتلاردا بول -
سۇن، ياكى يا ئوقىدا زەخمىلىنىپ، ئۆزۈمنىڭ ھالىدىن خەۋەر
ئالالمىغۇدەك ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغىنىمدا بولسۇن، يېنىمدىن
بىر قەدەممۇ ئايرىلماي، دوستلۇق - ساداقەتلىرىنى كۆرسەتكەن
ئىدىلە. ئەمما كېيىن باش سىغدۇرالمىغۇدەك دەرگاھ، پۇت دەسسە -
يەلگۈدەك زېمىن تاپالمىي تېنەپ يۈرگىنىمدە ئەقىدە - ساداقەت
سىنىقىغا بەرداشلىق بېرەلمىدىلە. شۇنداقتىمۇ خام سۈت ئەمگەن
بەندە نۇقسانسىز ئەمەستۇر، بەلكىم جانىبىك سۇلتاننىڭ دەھشەت -
لىك قىيىنچىلىقىغا، بېشىغا سالغان ئۆلۈم ۋەھمىسىگە بەرداشلىق
بېرەلمىگەندۇر دەپ سىلنى ئەپۈ قىلىۋەتكەن ھەم ئەسلەپ تۇرغا -

ندىم. ئەمما، ھالا بۈگۈنكى كۈندە بېشىمنى سىيلاپ، قېرىنداش - لىق، دوستلۇق، ۋاپا، ھىممەت، ئەقىدە قۇچقىنى كەڭ ئاچقان باھادىر ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىدىن يۈز ئۆرۈشكە، ۋاپاغا جا - پا قىلىشقا دەۋەت قىلىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، سىلىدىن قاتتىق نومۇس قىلىۋاتمەن. خوش، مېنى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا جانابلىرى بىلەن باشقىلارغۇ چۈشەنمىسۇن، نەچچە يىل تۈز - تاام يەپ بىللە ھايات كەچۈرگەن سىلىمۇ چۈشەنمەدىلا؟ ئىنسانغا تاجۇ تەخت، بايلىق - زېمىندىنمۇ كاتتا بىر نەرسە زۆ - رۈردۈر. ئۇ بولسىمۇ ۋاپا ۋە مەردلىكتۇر. مەردلىك بىلەن ئۆلۈش غۇرۇرىنى پايخان قىلىپ ياشىغاندىن ئەۋزەلدۈر.

خوجا ئەلى باھادىرنىڭ پېشانىسى، چېكىسى ۋە بۇرىندا چې - كىم - چېكىم تەر پەيدا بولدى. ئۇ لام - جىم دەپمەي بېشىنى تۆ - ۋەن سېلىپ تۇراتتى.

— شەيبانىخان ئىستېلاسىنىڭ توپانى ۋە قىرغىنچىلىق دولقۇنلىرى ئەۋجىگە چىقىپ، خان - سۇلتانلىرىمىزنىڭ ئۆمۈر كېمىسىنى پارە - پارە قىلىپ، ھەممىسىنى يوقلۇق دەرياسىغا غەرق قىلغان ۋاقىتتا، مەن خۇددى بىر تال تاختايغا ئېسىلىۋال - غاندىك بىچارە ھالەتتە كابۇلدىن ئىبارەت نىجات ئارىلىغا ئاران چىقىۋالدىم، — دەپى سەئىدخان خوجا ئەلى باھادىرغا قاراپ، — ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرى مېنى بالا - قازا دولقۇنلىرىدىن ئاسراپ، شۇ قەدەر قىيىنچىلىق جەزىرىدە ناھايىتى راھەت - پارا - غەت ۋە خۇشال - خۇراملىق ئىچىدە مۇھاپىزەت قىلدى. ئەمدى - لىكتە ئىستىقبال ساھىلى كۆرۈنگەندە بۇنداق ناچار ئىشقا قەدەم قويۇش نېمىدېگەن نامەردلىك، بۇنداق قەبىھ قىلىقنى قىلىش نە - قەدەر ھىممەتسىزلىك - ھە. بۇنداق ناچار خىيالىنى ۋە بولمىغۇر تەسەۋۋۇرنى كۆڭۈلدىن كەچۈرۈشنىڭ ئۆزىمۇ شەرىئەتتە ھارام، ياخشىلىق مەزھىپىدە نىجىسلىق، باھادىرلىق مەزھىپىدە ناچىنىس - لىقتۇر. ئۆز ۋاقتىدا سەرسان - سەرگەردان بولۇپ، خارۇ زارلىقتا ياشىغىنىمدا، بۇ مەكتۈپنى يازغان سىپاھلارنىڭ بىرەرىنىمۇ

ئۇچرىتالمىغاندىم. ئەمدىلىكتە ئۇلار مېنى ئاسانلا تېپىۋاپتۇ. بوپتۇ، بۇ ھەقتە جىق سۆزلىمەي. بەلكىم، بۇمۇ ئۇلارنىڭ ياخشى كۆڭلىدۇر. نېمىلا بولمىسۇن ئۇلارنىڭ پەرغانە ۋادىسىنى جانىبىك سۇلتاندىن تارتىۋالغانلىقى تولىمۇ كاتتا ئىش بوپتۇ، ئەمما مەن پەرغانە سەلتەنەتنى دەپ ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىغا قارا يۈزلۈك قىلسام، ئول چاغدا كىم بىر پارچە ئۈستىخان تاشلاپ بەرسە، شۇنىڭغا قۇيرۇق شىپاڭشىتىدىغان لالما ئىتتىن نېمە پەرقىم قالدۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە پەرغانە ۋادىسى ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ ئاتا مىراس زېمىنىدۇر. ئۇنىڭدا ھېچكىمنىڭ ھەققى يوق. بېرىپ شول بەگلەرگە سۆزۈمنى يەتكۈزۈپ قويىسۇنلار. كالىسىدىكى غەيرىي نىيەتلەرنى تاشلاپ، بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىنى ياقلىغاي ھەمدە ئۇنىڭ ئادالەت تۇغى ئاستىغا جەمئىي بولغاي.

— پەرمانبەردارمەن! — دېدى خوجا ئەلى باھادىر چىلىق - چىلىق قارا تەرگە چۆمۈلگەن ھالدا.

— شول تاپتا بۇ ئىشتىن ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرى خەۋەر تاپمىدىغان بولسا كالىلىرىنىڭ ئامان قېلىشى ناتايىن. بوپتۇ، بۇ مېنىڭ جانىبىك سۇلتاننىڭ قولىدىن قاچۇرۇۋەتكەن ياخشىلىقلىرىنى قايتۇرغىنىم بولسۇن. كابۇلدىن دەرھال كېتىۋالسىلا، بەلكىم ئەندىجانغا بېرىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن، ئەمما پادىشاھ ئەمەس، بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ نۆكىرى سۈپىتىدە باردىمەن. كۆرۈشكۈچە ئامان بولغايلا.

— سىلىمۇ ئامان بولغايلا ئالىيلىرى.

سەئىدخان مېڭىشقا تەمشەلگەن خوجا ئەلى باھادىرنى يەنە توختىتىۋالدى:

— ئاغىچام بىلەن ئوغلۇمنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىۋېتىپتۇ دەپ ئاڭلىۋىدىم...

— ئۇلار سالامەت. ياخشى ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپ، بۇياققا ماڭغاندىم. ئالىيلىرىنى ئەندىجانغا باشلاپ كېلىمەن دەپ ئويلاپ

ئۇلارنى بىللە ئېلىۋالمىغاندىم.
سەئىدخاننىڭ يەنە گەپ سوراشقا رايى بارمىدى.

※ ※ ※

بابۇر مەخپىي مەكتۇپنى ئوقۇپ، سەئىدخاننىڭ خوجا ئەلى باھادىرغا بەرگەن جاۋابىنى مىرزا ھەيدەردىن ئاڭلاپ، بىر نەۋرە ئىنىسىنىڭ ۋاپادارلىق، مەردلىكىدىن قاتتىق تەسىرلەندى.

— ئەزىز ئىنىم، — دېدى بابۇر، — سەلتەنەت قۇياشى ئەمە. دى بىزگە قاراپ باققان ئوخشايدۇ. تۈنۈگۈن سىلى يېنىمدىن كەتكەندىن كېيىن، دەرگاھىمغا ئىسمائىل شاھنىڭ ئەلچىسى كەلدى. ئول ئىران ھۆكۈمدارىنىڭ دوستلۇق سالىمى پۈتۈلگەن مەكتۇپىدىن مەلۇم بولدىكى، ئۇنىڭ خۇراسان ھۇدۇدىنى بېسىۋېلىش غەربىزى يوق ئىكەن. مېنى ھىراتقا كېلىپ تەخت — سەلتەنەتنى تاپشۇرۇۋېلىشقا تەكلىپ قىلىپتۇ ۋە بۇ ۋەدىسىنىڭ گۇۋاھچىسى سۈپىتىدە ئىگىچەم خانزادە بېگىمنى ئەۋەتىپتۇ.

بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ سەئىدخان تولىمۇ خۇشال بولدى:
— ئالدى بىلەن شەپقەتلىك تەڭرىمنىڭ شاپائىتىگە، ئاندىن قالسا ئول ئىسمائىل شاھنىڭ ھىممىتىگە ھەشقاللا، — دېدى سەئىدخان، — خانزادە بېگىم ھەرنېمە بولسا ئازاب دېڭىزىدىن قۇتۇلۇپتۇ.

— ئاتىسىنىڭ ئۆلۈمىدىن ساۋاق ئالمىغان تۆمۈر سۇلتان تاغلىرى بىلەن بىرلىكتە لەشكەرلىرىنى قايتىدىن تەرتىپكە سېلىپ، جەڭگە ھازىرلىنىۋاتقان ئوخشايدۇ، — دېدى بابۇر، — ئەمدى يەنە ساقلاپ تۇرغىلى بولماس. ئەسلىدە ئول شەيباقنىڭ كالىمىسىنى ئۆز قولۇم بىلەن ئېلىش ئارزۇيۇم بار ئىدى. ھېلىھەم بولسىمۇ ئۇنىڭ جاھىل ئىزباسارلىرىغا تۆمۈرىلەرنىڭ جاساردىكىنى كۆرسىتىپ قويمىسام بولمايدۇ.

— ئوبدان ئويلاپتىلا ئاغا، ئۇشبۇ ۋاقىتتا دۆلەت قۇياشى

ئىقبال بۇرچىدا مۇقىملاشتى، سەلتەنەت تەختى غالىبىيەت سۇ - پىسىدا قارار تاپتى. ھەممە تائىپە ئادالەتپاندا دەرگاھلىرىغا يۈز - لەندى. ئەمدى كەمىنە ئىنىلىرىمۇ سىلىگە ھەممەدەم بولۇپ، ئۇلۇ ئانا دۈشمەنلىرىمىزنىڭ قېنىنى ئېرىقتىكى سۇ مىسالى ئاققۇز - مىسام ھېساب ئەمەس.

— ئەزىز ئىنىم، جەڭگاھتا سىلى بىلەن بىللە ئول دۈشمەنلىرىمىزنىڭ بېشىغا تەڭ قىلىچ چېپىشنى ئارزۇ قىلىمەن. ئەمما بىز ئۈچۈن پەرغانىمۇ خۇراسان، ماۋەرائۇننەھەرگە ئوخشاشلا مۇ - ھىمدۇر. ھەممە كۈچىمىزنى خۇراسانغا قارىتىپ، پەرغانىنى تاشلاپ قويساق ياخشى بولماس، چۈنكى تاشكەنت ھېلىمۇ تۈر - كىستاننى بېسىپ ياتقان شەيپاقنىڭ تاغىسى سۇبۇنچۈكخاننىڭ قولىدىدۇر. گەرچە سەيىد مۇھەممەد مىرزا جانابلىرى پەرغانىنى جانىبىك سۇلتاندىن تارتىۋالغان بولسىمۇ، سىلىگە ئەۋەتكەن مەخپىي مەكتۇپىدىن قارىغاندا ئۇنىڭغا كۆمەكلەشكەن بىر قىسىم ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ كۆڭلى تازا جاپىدا ئەمەستەك قىلىدۇ. خۇسۇسەن ئاھالىسى كۆپ، غەيرەت ۋە كۈچ - قۇۋۋەتتە باشقا خەلقلەردىن ئالاھىدە پەرقلنىپ تۇرىدىغان موغۇلىستان خەلقى ئەقىل - تەدبىرى، ھىممەت - شىجائىتى بىلەن ئىززەت - ھۆر - مەتكە سازاۋەر بولۇپ كېلىۋاتقان سەيىد مۇھەممەد مىرزانىڭ باشچىلىقىدا ئول تەرەپتىكى دۈشمەنلىرىمىزنىڭ ئېتەكلىرىنى خارۇ زارلىق چاڭلىرىغا تولدۇرۇپتۇ. ئەقىل - تەپەككۈر ھۆكۈمى بويىچە ئەمدى مېنىڭ خىزمىتىمدە بولۇشلىرى مۇۋاپىق ئەمەس. پەرغانە ئىگىدارچىلىقىنى بۈگۈندىن ئېتىبارەن سىلىگە بەردىم. ئول تەرەپتىكى ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ باشلىرىنى بىر تۇغ ئاستىغا جەمئىي قىلىپ، ئۆز ئالدىلىرىغا سەلتەنەت سۈرگەيلا.

— بۇنداق قىلساق قانداق بولىدۇ تاغا؟ پەرغانە سىلىنىڭ ئا -

تا مىراس زېمىنلىرى تۇرسا.

— دېگەنلىرى راست. ئەمما شۇنى ئۇنتۇمىسلاكى، بىز دە - گەن ئۇرۇق - تۇغقان، قوۋم - قېرىنداشىمىز. بۇ تۇغقاندارچىلىق -

نى رەھمەتلىك بابىلىرىمىزدىن سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرى بد -
 لەن سۇلتان ئەبۇ سەئىد مىرزا ئالىيلىرى قۇدىلىق يولى بىلەن
 قىيامىغا يەتكۈزگەنىكەن. شول تاپتا ھەر ئىككىلىمىزنىڭ تومۇ -
 رىدا ئول ئىككى بۇرۇكۋار بابىلىرىمىزنىڭ قېنى ئاقماقتا. ئىل -
 كىمىزدىكى زېمىنلارنى سېنىڭ - مېنىڭ دېيىشىمىزنىڭ ھاجىتى
 يوقتۇر. كۆڭلۈمدىكى گەپنى قىلسام، مەرھۇم ئىنىم جاھانگىر
 مىرزا ھايات بولغان بولسا پەرغانە تەختىنى سىلىگە بۇيرۇمايتە -
 تىم. چۈنكى ئۇز ۋاقتىدا پەرغانىنى ئۇنىڭغا ۋەدە قىلغانمەن. ئەپ -
 سۇس، ئۇ ئوزاقى يىلى ھىراتتىن قايتىپ كېلىش سەپىرىدە قازا
 قىلىپ كەتتى، نەۋرە ئىنىم مىرزاخان بولسا بەدەخشاننى باشقۇ -
 رۇۋاتىدۇ، ئىنىم ناسىر مىرزا يېنىمدا تۇرمىسا بولمايدۇ، چۈنكى
 ئوغلۇم ھۇمايۇن تېخى كىچىك. ياخشى كۈننىڭ يامىنى بولۇپ
 قالسا تەختىمگە ۋارىسلىق قىلىپ، سەلتەنەت تىزگىنىنى قولغا
 ئالىدىغان ئىزباسار يوق بولۇپ قالىدۇ، — بايۇر بىر پەس خىيال
 سۈرۈۋالغاندىن كېيىن گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — بىرلىكنىڭ
 ھامان بۆلۈنۈشى، بۆلۈنۈشنىڭ ھامان بىرلىكى بولىدۇ. سىلىنى
 پەرغانىگە ئەۋەتىشىم بۆلۈنۈش ئەمەس، بەلكى مۇشۇ ئارقىلىق
 ئاتا - بابىلىرىمىزدىن قالغان تۇغقاندارچىلىق مۇناسىۋەتلىرىد -
 مىزنى مۇستەھكەملەش ۋە بۈيۈك بىرلىكنى ھەقىقىي تۈردە
 داۋاملاشتۇرۇش، بۇنىڭ ھەر ئىككىلىمىزگە پايدىسى بار.

— ئەدەپتىن ئەمىر ئولۇغ دەپتىكەن، — دېدى سەئىدخان
 بېشىنى ئېگىپ، — گەرچە يانلىرىدىن ئايرىلماي دۈشمەنلىرىد -
 مىزگە بىرلىكتە جازا يۈرۈشى قىلىش ئارزۇيۇم بولسىمۇ، لېكىن
 جاھىللىق قىلسام كۆرسەتكەن ھاتەملەرچە ھىممەتلىرىنى قوبۇل
 قىلىشتىن باش تارتقاندىك بولۇپ قالغۇدەكمەن. بوپتۇ، پەرغانىنى
 سىلىگە ۋەكالىتەن باشقۇرۇپ تۇراي.

بايۇر سارايدىكى ئەمىرلەرگە يۈزلەندى:

— ئىنىم سەئىدخان ئالىيلىرىغا بەش يۈز نەپەر نۆكەر بې -
 رىمەن. ئۇنىڭ بىلەن گەندىجانغا بېرىشنى خالايدىغانلار ئۆزۈڭلارنى

مەلۇم قىلىنغانلار .

ئەمىرلەر بىر - بىرىگە قاراشتى . كابۇلغا سەئىدخان بىلەن بىللە كەلگەن مۆتىۋەرلەردىن خوجا سالىھ مەۋلانە خۇلقى ، مىرزا جالالار خېلى بۇرۇنلا قايتىپ كەتكەنىدى .

— كەمىنلىرى خانزادە ئالىيلىرىنىڭ بۆشۈك ئۈستازىمەن ، — دېدى ئايازبېك قۇشچى تەۋازۇ بىلەن قول باغلاپ ، — پادىشاھ ئالىيلىرى ئىجازەت بەرسە ئەندىجانغا بېرىشنى خالايمەن .

ئايازبېك قۇشچىغا ئەگىشىپ مەۋلانە يۈسۈپ كاشغەرىي ، مىرزا گادايبەردى ، مىرزا ئەھمەد ، مەنسۇر ۋەلى ، تاھىر بەگ قاتار - لىقلار سەئىدخان بىلەن بىللە ئەندىجانغا بېرىش ئارزۇسىنى بىل - دۈردى .

بابۇر ھەممىسىگە خۇشاللىق بىلەن ئىجازەت بەردى .

شۇ ئەسنادا سەئىدخاننىڭ كۆزى مىرزا ھەيدەر بىلەن توقۇ - نۇشۇپ قالدى . ئۇ سەئىدخانغا يالت ئېتىپ قاراپ قويۇپ يەنە يەر - گە قارىۋالدى .

— ئالىيلىرىدىن يەنە تۆت ئادەمنى سورىماقچىمەن ، — دېدى سەئىدخان تەۋازۇ بىلەن .

— خوش ، — دېدى بابۇر .

— مىرزا ئەلى تاغايى لەمخاندان ئانامنىڭ خىزمىتىدە بولغان - لىقى ئۈچۈن ، ئالىيلىرىنىڭ بۇ قارارىدىن خەۋەرسىزدۇر ، ئۈنىمۇ ئۆزۈم بىلەن بىللە ئېلىپ كەتسەم دەيمەن . ئۇنىڭدىن باشقا مىرزا ھەيدەرنى يېنىمدا تۇرغۇزۇپ ، تەربىيەمگە ئالغۇم بار . مەۋلانە مۇ - ھەممەد بىلەن ھاپىز مىرىم مىرزا ھەيدەرنىڭ ئەتكە - ئۈستازلى - رىدۇر ، شۇڭا بۇ ئىككىسىنىمۇ كەمىنلىرىگە قوشۇپ قويغان بولسلا .

بابۇر مىرزا ھەيدەرگە قاراپ بىرىپەس خىيال سۈردى . ئۇ نەچچە يىلدىن بېرى مىرزا ھەيدەرنى ئوغلىدەك كۆرۈپ قالغانىدى . شۇڭا ئۇنى سەئىدخانغا قوشۇپ قويۇشقا قىيالىمايۋاتاتتى .

— مىرزا ئەلى تاغايى ئانا جەمەت تاغلىرىدۇر ھەم ئىزچىل

تۈردە ۋالدىلەرنىڭ خىزمىتىدە بولۇپ كەلدى. شۇڭا سىلنىڭ يانلىرىدا تۇرۇشى كېرەك. مىرزا ھەيدەرگە كەلسەك، نەچچە يىلدىن بېرى ئۇنىڭغا پەرزەنتىمىدەك مېھرىم چۈشۈپ قالغانىدى. ئەلۋەتتە سىلىمۇ ئۇنى بىر تۇغقان ئىنىلىرىدەك پەرۋىش قىلىدىلا. ئەنە، جەرستاندا ئۆزى تۇرۇپتۇ، — دېدى بابۇر مىرزا ھەيدەرنى ئېڭىكى بىلەن ئىشارە قىلىپ، — بۇ ئىشتا ئۆزى بىر قارارغا كەلسۇن. ھەممەيلەننىڭ كۆزى مىرزا ھەيدەرگە تىكىلدى. تەڭقىسلىقتا قالغان مىرزا ھەيدەر قىزىرىپ كەتكەنىدى.

— ئاغام ئىختىيارىڭغا قويدى، — دېدى سەئىدخان مىرزا ھەيدەرگە قاراپ، — كابۇلدا قالمىسەن ياكى ئەندىجانغا كېتەمسەن، ئۆزۈڭ بىرنېمە دېگىن.

مىرزا ھەيدەر ئاۋۋال بابۇرغا، ئاندىن سەئىدخانغا قارىۋالغاندا، دىن كېيىن بېشىنى ئەگدى. دەماللىققا جاۋاب بېرىشتىن قىسىلدى، شۇ تاپتا ئۇ ئىككى نەۋرە ئاكىسىدىن قايسىسىنى تاللاشنى بىلەلمەي قالغانىدى.

— بىزنى تەقەززا قىلما، — دېدى بابۇر ئۇنى رىغبەتلەندۈرۈپ، — كۆڭۈل خاھىشىڭنى بىمالال بىلدۈرۈۋەر، ھەر ئىككىلىمىز سەن ئۈچۈن ئوخشاش.

— يۈرىكىمدىكى گەپنى قىلسام ھەر ئىككىڭلاردىن ئايرىلا. غۇم يوق، — دېدى مىرزا ھەيدەر كۆزىگە لىققىدە ياش ئېلىپ، — ھەر ئىككىڭلارنى ئاتام ئورنىدا كۆرمىەن، بۈگۈنكى كۈندە سەلتە. نەت زۆرۈرىيتى بىلەن ئايرىلماقچى بولۇۋاتىسىلەر. قايسىڭلارنىڭ يېنىدا تۇراي، ھامان بىرىڭلار بىلەن ئۇزاقچە كۆرۈشەلمەسلىك. كىم مۇمكىن، خېلىدىن بېرى پۇرسەت تېپىپ ئاتا — ئانامنىڭ قەبرىسىنى تاۋاپ قىلىش ئارزۇيۇم بار ئىدى، ئانامدىن ئايرىلىپ قالغان ۋاقتىمدا بەكمۇ كىچىك ئىكەنمەن. ھازىرغىچە ئول مېھىر-بىبانىمنىڭ چىرايىنى ئەسلىيەلمەيمەن. ئانامنىڭ چىرايىنى ھامىملىرىمنىڭ چىرايىدىن تەسەۋۋۇر قىلىمەن. ئاتام كىچىكىمىدىن ماڭا ھەم ئاتا، ھەم ئانا بولۇپ مېھرىنى بەرگەنىدى، ئەپسۇس، ئا-

تامنى مۇناپىق شەيباق ئۆلتۈرۈۋەتتى. ئوغۇل بولغۇچى ئاتا - ئا -
 نىسىنىڭ تۇپراق بېشىنى تاشلىماسلىقى، پات - پات زىيارەت قىل-
 ىپ تۇرۇشى كېرەك ئىدى. ئاتامنىڭ تۇپراق بېشى ھىراتتا تولىد-
 مۇ غېرىبىسىنىپ قالدى. شۇڭا ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىپلىرى بىل-
 ەن ھىراتقا بېرىپ، ئاۋۋال ئاتامنىڭ تۇپراق بېشىنى تاۋاپ قىل-
 غۇم بار، ئاندىن كېيىن ئىجازەت بېرىلسە ئەندىجانغا بارارمەن ۋە
 ئاتامنىڭ تۇپراق بېشىنى زىيارەت قىلۇرمەن.

مىرزا ھەيدەر گېپىنى تۈگىتىپ بۇقۇلداپ يىغلىۋەتتى. ئۇ -
 نىڭ بۇ يىغىسىدا ئاتا - ئانىسىغا بولغان سېغىنىشىمۇ، مېھرىبان
 نەۋرە ئاكىسى سەئىدخانغا قىيالماسلىقىمۇ بار ئىدى. ئۇنىڭ سە -
 ئىدخان بىلەن بىللە كېتىش ئارزۇسى كۈچلۈك ئىدى، ئەمما با -
 بۇرنىڭ يېنىدا قالسا دادىسىنىڭ قەبرىسىنى يوقلاشتىن باشقا،
 ئىككى ئاچىسىنىڭ دېرىكىنى قىلالايتتى، چۈنكى بابۇر جازا يۈ -
 رۇشى قىلماقچى بولغان تۆمۈر سۇلتاننىڭ يېنىدا يېزىنسى ئا -
 دۇللا مىرزمۇ بار ئىدى. ئەلۋەتتە، ئاچىسى ھەبىبە سۇلتان خې -
 نىم بىلەن كۆرۈشۈپ قېلىش ئېھتىمالى چوڭ ئىدى.

سەئىدخان ئەپسۇسلانغان ھالدا ئۇلۇغ - كىچىك تىندى:
 — مېنىڭ يېنىمدا تۇرغان بولساڭمۇ، مەرھۇم ئاتاڭنىڭ
 تۇپراق بېشىنى يوقلىغىلى چوقۇم ئەۋەتكەن بولاتتىم.

مىرزا ھەيدەر لام - جىم دېمەي تۇرۇۋالدى.
 — بولدى، مىرزا ھەيدەرنى تەڭلىك قىلمايلى، كېيىنچە قا -
 چان بېرىشنى خالىسا شۇ چاغدا يانلىرىغا ئەۋەتمەن، — دېدى با -
 بۇر.

— مەن سېغىنىپ قېلىپ كۆرۈشۈشنى تەلپ قىلساممۇ ئە -
 ۋەتىپ بېرىشلىرىنى سورايمەن، — دېدى سەئىدخان.
 — ئەلۋەتتە شۇنداق قىلىمەن، — دېدى بابۇر جاۋابەن.

ئۈچ كۈن ئۆتكەندە بابۇر سەركەردە - لەشكەرلىرىنى باشلاپ
 خۇراسانغا، سەئىدخان ئانىسى، ئۇستازى ۋە باشقا سەركەردىلىرىنى
 ئېلىپ ئەندىجانغا قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

سەئىدخان بىلەن بابۇر ئاۋۋال تونلىرىنى ئالماشتۇرۇپ كەتتى. سەئىدخان مىرزا ھەيدەرنى باغرىغا مەھكەم باسقىنچە كۆزىگە لىققىدە ياش ئالدى، مىرزا ھەيدەر ھۆركىرەپ يىغلىۋەتتى. بابۇر ئىچ - ئىچىدىن قاپ - ساپ كەلگەن يىغىسىنى ئاران - ئاران بېسىۋالدى. سەئىدخان ئۆزىنى ئاز كەم ئىككى يېرىم يىل قوينىغا ئېلىپ، ئەزىزلىپ باققان گۈزەل كابۇل شەھىرىگە قىيىمغان ھالدا ئۇزاق نەزەر تاشلىدى:

— خەير - خوش كابۇل!

ئەندىجان شەھىرى بۇ قېتىم سەئىدخاننى كاتتا داغدۇغا بەرگەن كۈتۈۋالدى. سەئىدخان مۇھەممەد مىرزا باشچىلىقىدىكى چوڭ - كىچىك ئەمىر - بەگلەر شەھەردىن توققۇز چاقىرىم يىراقلىققا ئىستىقبالغا چىقىپ كۈتۈپ تۇرۇشقانىدى. ئۇلار سەئىدخاننىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىپ ئېتىنىڭ ئۈزەڭگىسىگە سۆيدى. ئاتنىڭ ئۈزەڭگىسىنى سۆيۈش سەئىدخانغا كۆرسىتىلىۋاتقان ھۆرمەتلا بو - لۇپ قالماستىن، بەلكى سەئىدخان مۇھەممەد مىرزا باشچىلىقىدىكى بارلىق ئەمىر - بەگلەرنىڭ سەئىدخانغا شەرتسىز بەيئەت قىلغان - لىقىنى بىلدۈرەتتى. ئەلۋەتتە، بۇ بويسۇنۇش پۈتكۈل پەرغانە ۋادىسىنىڭ سەئىدخانغا تەۋە بولغانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى.

ئەندىجان شەھىرىگە كاتتا دەبدەبە بىلەن كىرگەن سەئىدخان ئوردا سارىيىدا بارلىق ئەمىر - بەگلەرنى پادىشاھلىق يوسۇنى بو - يىچە بىر قېتىم قوبۇل قىلدى. سەئىدخان مۇھەممەد مىرزاغا كۆر - سەتكەن تۆھپىسى ئۈچۈن ئۇلۇسبېگلىك مەرتىۋىسى ئىنئام قىلىپ، لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئەمىرلىكىگە تەيىنلىدى، باشقا ئەمىر - بەگلەرگىمۇ مۇۋاپىق مەنەسەپ - مەرتىۋە بەردى، ئاندىن لەشكىرىي ۋە مەمۇرىي ئىشلارنى ئورۇنلاشتۇردى.

— پەرمان! — دېدى سەئىدخان، — بۈگۈندىن باشلاپ يەتتە

كۈنگىچە ھەرقايسى گۈزەر - رەستىلەردە داشقازانلار ئېسىلىپ
ئاۋام - رەئىيەتكە ئاش تارتىلسۇن، ئۇلارنىڭ بىر يىللىق باج -
سېلىقى كەچۈرۈم قىلىنسۇن. سىرتتىن كەلگەن سودىگەرلەردىن
تامغا بېجى يېرىم ئېلىنسۇن...

سەئىدخان مۇراسىمنى تاماملاپ كۆرۈشمىگىلى ئۇزۇن بولغان
خوتۇنى زەينەپ بىنىنى، تۇغۇلغاندىن بېرى چىرايىنىمۇ كۆرۈپ
باقمىغان ئوغلى ئابدۇرەشتخاننى كۆرۈشكە ئالدىردى.

ھايت - ھۈيت دېگۈچە بىر يىل ئۆتۈپ كەتتى.

ئەندىجاندا توي ئۈستىگە توي بولغانىدى.

ھەئە، بابۇر خارەزىمدە تۆمۈر سۇلتان بىلەن ئابدۇللا مىرزىدە -
نى مەغلۇب قىلىپ، سەمەرقەنتنى قايتىدىن قولىغا ئالغاندىن
كېيىن، ئەسىرگە چۈشكەنلەر ئارىسىدىن مىرزىا ھەيدەرنىڭ ئاچىدە -
سى ھەبىبە سۇلتان خېنىمنى ئىزدەپ تاپقاندى. مىرزىا ھەيدەر
ئاچىسى بىلەن يىغلاپ كۆرۈشتى. بابۇردىن ئىجازەت ئېلىپ دادە -
سىنىڭ تۇپراق بېشىنى يوقلاپ كەلدى. بۇ ئارىلىقتا سەئىدخان با -
بۇرنىڭ غەلبىسىنى تەبرىكلەش ئۈچۈن سەيىد مۇھەممەد مىرزىدە -
نى سەمەرقەنتكە ئالاھىدە ئەۋەتكەنىدى. سەيىد مۇھەممەد مىرزىا
ئەندىجانغا قايتار ۋاقتىدا بابۇرنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ھەبىبە
سۇلتان خېنىمنى بىللە ئېلىپ كەلگەنىدى، شۇ يىلى قىشتا سەي -
يىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئەلچىلىك قىلىشى بىلەن سەئىدخان
ھەبىبە سۇلتان خېنىمنى نىكاھىغا ئالدى.

باھار پەسلى كەلگەندە بابۇر كۆلمەلىك ئۇرۇشىدا ھۇجۇم قىدە -
لىپ كەلگەن ئابدۇللا مىرزىدىن قاتتىق يېڭىلىپ، سەمەرقەنتتە
تۇرالماي ھىسارغا كېتىشكە مەجبۇر بولدى. بۇ ئارىلىقتا سەئىد -
خان مىرزىا ھەيدەرنى سېغىنغانلىقىنى بىلدۈرۈپ بىرنەچچە قېتىم
ئادەم ئەۋەتتى، ئاخىرى بابۇر ئايرىلىشقا قىيىمىغان ھالدا مىرزىا

ھەيدەرنىڭ ئەندىجانغا بېرىشىغا ئىجازەت بەردى.

مىرزا ھەيدەر ئەندىجانغا كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەي، سەئىدخان سىڭلىسى مۇھىب سۇلتان مەلىكىنى مىرزا ھەيدەرگە نىكاھلاپ بەردى. مانا بۈگۈن ئاشۇ توپنىڭ داغدۇغىسى داۋاملىشىۋاتاتتى.

— سىلىنىڭ بىزگە تاغلىق ئەمەس، ئاتلىق مېھىر — مۇ-
ھەبىتىنى كۆرسىتىپ، بېشىمىزنى سىلىغانلىقىرىغا كۆپ رەھ-
مەت، — دەيدى مىرزا ھەيدەر تاغىسى سەيپىد مۇھەممەد مىرزاغا
مىننەتدارلىقىنى بىلدۈرۈپ، — ئىگچەم ھەبىبە سۇلتان خېنىم
بىلەن قايتا ئامان — ئېسەن دىدارلاشقىنىمدا قانچىلىك خۇشاللا-
غان بولسام، ئۇنىڭ نەۋرە ئاغام سەئىدخان ئالىيلىرى بىلەن نى-
كاھلانغانلىقىنى ئاڭلاپ شۇنچىلىك پەخىرلەنگەندىم. مانا ئەمدى-
لىكتە ئۆزۈمنىڭ خان ئالىيلىرىنىڭ سىڭلىسىغا ئۆيلىنىپ، كۆ-
رەگانلىق مەرتىۋىسىگە ئېرىشىشتەك خۇشاللىقىمنى بايان قىلىش-
قا تىلىم ئاجىزلىق قىلىۋاتىدۇ.

— ئەزىز ئوغۇلۇم، بۇ مىننەتدارلىقلىرىنى ئاۋۋال بابۇر پادى-
شاھ ئالىيلىرىغا بىلدۈرگەيلا. ناۋادا ھەبىبە سۇلتان خېنىمنى
ئەندىجانغا ئەۋەتمىگەن بولسا، سەئىدخان ئالىيلىرى بىلەن ئىك-
كىسىنىڭ نىكاھ ئىشى ۋۇجۇدقا چىقمىغان بولاتتى. مۇھىب سۇل-
تان مەلىكە بىلەن ئىككىلىرىنىڭ نىكاھلىرى بولسا تەقدىر —
قىسمەتتۇر.

— ھەرقانداق نەرسىدىن ئادالەت، ساداقەت، مەردلىك ئەلا
ئىكەن. رەھمەتلىك ئاتامنىڭ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدىكى خاتالىقىنى
ئويلىسام تولىمۇ ئەپسۇسلىنىمەن.

— ئازماس ئاللاھ، ھەممىمىز خام سۈت ئەمگەن بەندىلەر-
مىز، — دەيدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا، — پەدەرلىرىمنىڭ ئول-
ئىشى ئۈچۈن ئەمدى ھەسرەت چېكىپ يۈرمىسىلە. ھېس قىل-
شىمچە، ئاغام ئاشۇ ۋاقىتتا شەيبانىخانغا كۆڭۈل خاھىشى بىلەن
ئەمەس، سىلىنىڭ ئامانلىقلىرىنى كۆزلەپ ئەل بولۇشقا مەجبۇر
بولغان. بەلكىم باشقا مۇددىئالىرىمۇ بار بولغىيىدى. ئىشقىلىپ

نېمىلا بولمىسۇن شۇ چاغدا ھىراتتىن قېچىپ كىتەلمەيتتى، قاقچا ئۆزىنىڭلا ئەمەس، سىلنىڭ ھاياتلىرىنىمۇ دوغا تىكىشكە مەجبۇر بولاتتى. مەن ئاغامنىڭ ساداقەتمەن، ۋاپادار، مەرد كىشى ئىكەنلىكىگە شەكسىز ئىشىنىمەن، ئەمما چوڭ ئاغام مىرزا ئابا - بەكرى بولسا ئاش بەرگەن قازاننى چاققان ھەقىقىي بىر تۈزكۈر - دۇر. شۇنچە يىللاردىن بېرى ئۇنىڭ زۇلمىدىن ماڭالايسۇيە ۋادىسىدە - دىكى رەئىيەتنىڭ بىر كۆزىدىن ياش، بىر كۆزىدىن قان ئاقماقتا. مىرزا ھەيدەر ئويلانغان ھالدا تۆردىكى سەئىدخانغا قاراپ قو - يۇپ يەنە تاغىسىغا يۈزلەندى:

— سىلچە خان ئالىلىرى ئەندىجاننى تەرك ئېتىپ، ئاتا مىراس ئول زېمىنلارغا بېرىشنى خالارمۇ؟

— پەرغانە ۋادىسى خان ئالىلىرىغا ئۆمۈرلۈك ۋەتەن بولالا -

مايدۇ، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئويچانلىق بىلەن، —

گەرچە ئۆزىنى بۇ ھۇدۇدنىڭ قانۇنلۇق مىراسخورى دەپ قارايدىغان

بابۇر پادىشاھ ئالىلىرى بۇ سەلتەنەتنى خان ئالىلىرىغا بەرگەن

بولسىمۇ، لېكىن شەيبانىيلار تېخى تىنچىغىنى يوق. يەنە بىر تە -

رەپتىن مۇستەھكەم بىر خانلىق قۇرۇپ، سەلتەنەت تىزگىنىنى

ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا يەتكۈزۈش ئۈچۈن كىندىك قېنى تۈكۈلگەن

ۋەتەندىنمۇ مۇۋاپىق جاي يوقتۇر.

مىرزا ھەيدەر تاغىسىنىڭ مۇلاھىزىسىگە قايىللىق بىلەن

بېشىنى لىڭشىتتى.

— خان ئالىلىرىغا جىددىي مەلۇمات.

ئالدىراش كىرىپ كەلگەن ھۆدەيچى بەگنىڭ ئاۋازى بىلەن

توي نەغمىسى قايناۋاتقان سورۇن چېپىپدە توختىدى.

— ئىجازەت، — دېدى سەئىدخان.

— مەلۇم بولغاچكى، مىرزا ئابابەكرى يىگىرمە مىڭ خىللان -

خان سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن ئەندىجانغا قاراپ كېلىۋې -

تىپتۇ.

كۈتۈلمىگەن بۇ خەۋەر سورۇن ئەھلىنى قاتتىق چۆچۈتتى.

ئەشەددىي ئاتا رەقىبىنىڭ ئىسمىنى ئاڭلىغان سەئىدخان ئىچكى ھاياجىنىنى بېسىپ ئۆزىنى خاتىرجەم تۇتۇشقا تىرىشتى:
— ئەمىر — سەركەردىلەردىن باشقىلار ئۆزىنى چەتكە ئالغاي!
سورۇندىكى تۆۋەن دەرىجىلىك مەھرەملەر، خىزمەتكارلار،
سازەندىلەر دۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ سارايدىن چىقىپ
كېتىشتى.

— مەلۇماتنى تەپسىلىي بايان قىل، — دېدى سەئىدخان.
ھۆدەيچى بەگ چاپارمەندىن ئالغان مەلۇماتنى بايان قىلىشقا
كىرىشتى.

ئەسلىدە شەيبانىخاننىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكىدىن خېلىلا كې-
چىكىپ خەۋەر تاپقان مىرزا ئابابەكرى ئۇزۇندىن بېرى كۆز تىكىپ
كەلگەن پەرغانە ۋادىسىنى قولغا كىرگۈزۈش تەمەسىدە يىگىرمە
مىڭ لەشكەرنى باشلاپ كېلىپ، ئۆزكەنت، مادۇ، ئوش قاتارلىق
شەھەرلەرنى بېسىۋالغانىدى. شۇ تاپتا كاسانغا خىرىس قىلىپ
تۇرغان شەيبانىلارنىڭ قالدۇق كۈچلىرى بىلەن جەڭ قىلىشقا
تەييارلىنىپ تۇرغان سەئىدخان تېخى بۇ ئىشتىن خەۋەر تېپىشقا
ئۆلگۈرمىگەنىدى. پەرغانىنى بېسىۋېلىشقا ئالدىراپ قالغان مىرزا
ئابابەكرى دەسلەپكى غەلبىسىدىن ھاياجانلىنىپ، سەئىدخاننىڭ
كاسان قەلئەسىدە جانىبىك سۇلتان بىلەن تىرىكشىۋاتقان پۇر-
سەتتىن پايدىلىنىپ ئەندىجاننى ئىشغال قىلىش ئۈچۈن چاقماق
تېزلىكىدە كېلىۋاتاتتى.

— چاپارمەننىڭ مەلۇماتىدىن قارىغاندا، ياۋىنىڭ تەييارلىقى
بەكمۇ پۇختىدەك قىلىدۇ، — دېدى ھۆدەيچى بەگ گېپىنى
داۋاملاشتۇرۇپ، — مىرزا ئابابەكرى سەركەردىلىرىگە: «ئەندىجان
سېپىللىرى مۇستەھكەم زور قەلئەدۇر. شەھەرنى ئالدىغان ئەس-
لىھەلەر تولۇق بولمىغۇچە تۈمەنلىگەن لەشكەر بىلەن مۇھاسىرە
قىلىپ ئىشغال قىلىش مۇمكىن ئەمەس» دەپ، نۇرغۇنلىغان مەد-
چاناق، زەمبىرەك، شوتا تەييارلاتقۇزۇپتۇ، بەلكىم ئەتە يېتىپ كې-
لىشى مۇمكىن.

— ئەسلىدە مەن ئەدەبىنى بەرگىلى ئالدىغا بېرىپ بولغۇچە ئۆزى ئالدىغا كەپتۇ - دە، ئول تۈزكۈر، — دېدى سەئىدخان چىرايىغا ئاچچىق كۈلكە يۈگۈرتۈپ.

— ئەھۋالدىن قارىغاندا مىرزا ئابابەكرى ئۆزىگە زىياەت كەلگەن شىنىپ چۆچۈرنى خام سانائەتسا كېرەك، — دېدى سەئىدخان. ھەممەد مىرزا، — بوپتۇ، تەمە قازىنىنى قايناتقىنىچە كېلىۋەر. سۇن. ئىچىدىغىنى جازا ھەم پۇشايمان شارابى بولىدۇ، خالاس.

سەئىد مۇھەممەد مىرزانىڭ خېلىدىن بېرى سەئىدخاننى ماڭلايسۇيەگە لەشكەر تارتىشقا تەۋسىيە قىلىش مۇددىئاسى بار ئىدى. بۇ مۇددىئاسىنى بىلدۈرۈشكە ئەپلىك پۇرسەت تاپالماي تۇرغاندا، مىرزا ئابابەكرىنىڭ كېلىشى ياخشى بىر پۇرسەت بولغاندى.

— چاشقاننىڭ ئۆلگۈسى كەلسە مۇشۇنىڭ قۇيرۇقىنى چىشلەپتۇ دەپتىكەن، — دېدى نۆكەر بېشى تاھىر بەگ، — مۇشۇ پۇرسەتتە مىرزا ئابابەكرىنى تەلتۈكۈس يوقىتىپ، ماڭلايسۇيەنى قايتۇرۇۋېلىشقا ئاساس سالايلى.

— ئەندىجان جانابلىرىغا بەش قولىدەك ئايان، — دېدى سەئىدخان سەئىد مۇھەممەد مىرزاغا قاراپ، — لەشكەرى تەدبىرىنى سىلىنىڭ ئاغزىلىرىدىن ئاڭلايلى.

— سەئىد مۇھەممەد مىرزا دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، سەئىدخانغا ئېھتىرام بىلدۈرگەندىن كېيىن ئەمىر - سەركەردىلەرگە يۈزلەندى:

— بارلىق سەركەردىلەر دەرھال ئۆز لەشكەرلىرىنى ئېلىپ شەھەر سىرتىدىكى تۇتلۇق^① تا بارگاھ تىككەي، باشقا لەشكەرى تەدبىرىنى شۇ يەردە كۆرگەيمىز.

ھەئە، ئەندىجان شەھىرىدە ئاز كەم قىرىق كۈنگە سوزۇلغان توي ناغرىسىنىڭ ئورنىغا جەڭ ناغرىسى ئالماشتى، سەئىدخان بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرىنى ئېلىپ ياۋنىڭ ئالدىنى توسۇش

① تۇتلۇق — ئۇچمىلىك.

ئۈچۈن شەھەردىن چىقتى.

بۈگۈن ھاۋا تولىمۇ ئوچۇق ئىدى. سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ياۋغا لەشكەرلىرىنىڭ سانىنى ئاشۇرۇپ كۆرسىتىپ ۋەھمە سېلىش ئۈچۈن پۈتكۈل تۇتلۇق دالىسىنى ئىگىلەپ قارارگاھ تىك كۈزگەندى.

— لەشكەرلەرنى زىيادە چېچىۋەتتۇقمۇ قانداق؟ — سورىدى سەئىدخان قارارگاھلارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ چىققاندىن كېيىن، — تۆت لەشكەرگە بىر چېدىر، يۈز لەشكەرگە بىر قارارگاھ توغرا كەلگەندەك قىلىدۇ. ئۇلار بۇنداق چېچىلىپ كەتسە، رەسمىي جەڭگە چۈشكەندە ھەمدەملىشەلمەي قالارمىكەن.

— خاتىرجەم بولسىلا ئالىيلىرى، قارارگاھ ئاشۇنداق تۇرۇۋېرىدۇ. مىرزا ئابابەكرى قارارگاھتا قانچىلىكتىن لەشكەرلىرىدىن مىزنىڭ بارلىقىنى نەدىن بىلسۇن، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا خاتىرجەملىك بىلەن، — مۇشۇ تەدبىر ئارقىلىق ئۇنىڭ قىزىپ كەتكەن قاپاق كالىسىنى ئازراق سەگىتىپ قويايلىمىكەن دەيمەن.

— قۇرۇق قارارگاھ ھىيلىسى بىلەن مىرزا ئابابەكرىگە ۋە ھەممە سالاي دەپتىلا — دە، — دېدى سەئىدخان كۈلۈپ. ئۇلارنىڭ يېنىدا پاراخۇتقا قۇلاق سېلىپ تۇرغان مىرزا ھەيدەر گېلىنى قىرىپ قويۇپ تۆۋەندىكى نەزمنى ئوقۇدى:

كىشىكىم ئاڭا يەتسە ۋەھمۇ ھە راست،
بىرىن يۈز، يۈزنى مىڭ گەتكەي قىياس.

— تولىمۇ جايىغا چۈشتى، — دېدى سەئىدخان مىرزا ھەيدەرگە نى مۇختاپ، — ئەمىرلەشكەر جانابلىرىنىڭ مۇددىئاسىنى تو-لىمۇ جايىدا ئىپادە قىلىدىڭ.

مىرزا ھەيدەر كۈلۈمسىرەپ قويدى. ئەندىجاننى تۇيۇقسىز ھۇجۇم بىلەن قولغا كىرگۈزۈش خىيا - لىدا جان - جەھلى بىلەن ئىلگىرىلەۋاتقان مىرزا ئابابەكرى سە - ئىدخاننىڭ ئاللىقاچان ئالدىنى توسۇپ، سەپ تۈزۈپ تەق بولۇپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ، غەزەپتىن ئۆتى يېرىلغۇدەك بولۇپ كەتتى. سەئىدخاننىڭ تۇتلۇق دالىسىنى قاپلاپ كەتكەن ساناقسىز قارار - گاهلىرىنى كۆرۈپ يۈرىكىگە ۋەھىمە ئولاشتى. نۆكەرلىرىنى «سە - ئىدخاننىڭ ئەندىجاندا تۈزۈك لەشكەرلىرى قالمىدى، ئاساسلىق لەشكەرى كۈچى كاساندا، ئەندىجاننى بىرلا ھۇجۇم بىلەن ئىشغال قىلالايمىز» دەپ مەلۇمات بەرگەن ئايغاقچىسىنىڭ شۇ يەردىلا تە - لىنى كېسىپ، كۆزىنى ئويۇپ تاشلاشقا بۇيرۇدى.

ئىككى قوشۇن جەڭ ناغرىلىرىنى چالغىنىچە ئارىلىق قالدۇ - رۇپ سەپ تۈزۈشتى. تۇتلۇق دالىسى يۈزلىگەن جەڭ دۈمباقلىرى - نىڭ گۈمبۈرلەشلىرى، مىڭلىغان لەشكەرلەرنىڭ نەرە تارتىشلى - رىدىن لەرزىگە كەلدى.

شاھىدانە كۆكۈلداش، مۇھەممەدبەگ، مىرزا ۋەلىبەگ قاتار - لىق يۇقىرى دەرىجىلىك سەركەردىلەرنىڭ ھەمراھلىقىدا سەپنىڭ ئالدىغا چىققان مىرزا ئابابەكرى سەئىدخانغا قامچىسىنى جونۇپ تۇرۇپ تىل سالدى:

— ئەي يارىماس بەچچە! شول تاپنا ئۆزۈڭنى چاغلىماي شىد - تىڭ ئېتىۋاتقىنىڭنى بىلىۋاتامسەن! مانا ئالدىڭدا يېڭىلمەس باھا - دىرلار تۇرۇپتۇ، سەمىگدە بولسۇنكى، بۇ باھادىرلارنى ئۆز ۋاقتىدا باباڭ يۇنۇسخان، ئاتاڭ ئەھمەدخانمۇ يېڭەلمىگەن. ئەمدىلىكتە سەندەك بىر سېرىق تۈك سويما نېمىمۇ قىلايتتىڭ؟ ئەڭ ياخ - شىسى دەرھال ئاتتىن چۈشۈپ بىر قوشۇق قېنىڭنى تىلە. ئىنسا - بىم كېلىپ قالسا، جېنىڭنى ئامان قويۇپ، ئاغۋات - چۆھرلىد - رىم قاتارىدا خىزمىتىمگە سالغايىمەن.

سەئىدخان غەزەپتىن پاتىڭىغىچە قىزىرىپ كەتتى ۋە ئېتىنى دېۋىتىپ سەپنىڭ ئالدىغا چىقتى:

— ئالىيلىرى، ئۆزلىرىنى تۇتۇۋېلىپ، زىنھار كېسىلمە - گەيلا، — دەيدى سەئىدخانغا ياندېشىپ سەپتىن چىققان سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئاستا پىچىرلاپ، — يولۋاسنى يەڭگەن باتۇر ئە - مەس، ئاچچىقنى يەڭگەن باتۇر، دەپتىكەن. ياۋ لەشكەرلىرى بىزدىن نەچچە ھەسسە كۆپ، مىرزا ئابابەكرى شۇڭا ئاشۇنداق چوڭ سۆز - لەۋاتىدۇ. بۇنداق كۆپ لەشكەرنى قارا كۈچكە، جاسارەتكە تايىنىپ ئەمەس، پەم - پاراسەتكە تايىنىپ يېڭىش كېرەك، تەمكىن بول - غايلا.

سەئىدخان بېشىنى يەڭگىل لىڭشىتىپ قويۇپ، مىرزا ئابا - بەكرىگە قاراپ سوغۇق كۈلۈمسىرىدى:

— سېنىڭ زالىم، تۈزكۈر، نامەرد ئادەم ئىكەنلىكىڭنى ئاڭلاپ كەلگەن بولساممۇ، لېكىن خاتۇن كىشىلەرگە خاس زۇۋاندازلىقىڭنى خىيالىمغا كەلتۈرمىگەنكىنەنمەن. ھازىر ئۆزۈڭ - نىڭ جەڭ مەيدانىدا تۇرۇۋاتقانلىقىڭنى ئۇنتۇپ قالما. جەڭنى ئا - ياللارغا ئوخشاش تىل - ھاقارەت بىلەن قىلىش ئەركەكنىڭ ئىشى ئەمەس. كىمىنىڭ ھەقىقىي غالىب ئىكەنلىكى ھېلى مەلۇم بولىدۇ. مىرزا ئابابەكرى سەئىدخاننىڭ بۇ قەدەر تەمكىنلىكىنى خە - يالىغا كەلتۈرمىگەن ئىدى. شۇ ئەسنادا سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئې - تىنى دېۋىتىپ ئالدىغا ئون نەچچە قەدەم چىقتى - دە، ئات ئۈس - تىدە تۇرۇپ مىرزا ئابابەكرىگە سالام بەردى:

— ئەسسالىمۇ ئەلەيكۇم ئاغا.

مىرزا ئابابەكرى ئىنىسىنى تونۇپ چىرايىنى پۇرۇشتۇردى:

— كۆزۈمدىن يوقال ئەي سەگ. مەن سېنىڭ ئاغاڭ ئەمەس.

— ئاچچىقلىرىغا ھاي بەرسىلە ئاغا. سالام بېرىش پەرھىز، ئىلىك ئېلىش قەرز دەپتىكەن. شول تاپتا ئاغىلىق ھۆرمەتلىرىگە رىئايە قىلىپ سالام بېرىۋاتمەن. ئىززەت كۆرسىتىش - كۆر - سەتمەسلىك ئىختىيارلىرى، ئەمما ھازىر بۇنى دەتالاش قىلىدىغان ۋاقىت ئەمەس. پەرغانە مەيلى سۇلتان سەئىدخان ئالىيلىرىنىڭ ئىلىكىدە بولسۇن، مەيلى سىلنىڭ ئىلىكلىرىدە بولسۇن شەييا -

نىيلار ھەرگىز رازى بولمايدۇ. ھەر ئىككىلىرىگە دۈشمەنلىك قىلىدۇ. بۇ گەپلەرنى بۇنداق تۇرۇپ چۈشەندۈرۈپ بولۇش مۇمكىن ئەمەس. ماقۇل كۆرسىلە سەركەردىلىرىدىن بىرىنى ئەۋەتسىلە، بىر داستىخاندا ئولتۇرۇپ مەسلىھەت قىلايلى. ناۋادا سۈلھىنى لايىق تېپىپ قالسىلا تېخى ياخشى، قوشۇلمىسىلا ئاندىن ئورۇش قىلىش ساقمۇ كېچىكمەيمىز.

مىرزا ئابابەكرى بىردىنلا ئويلىنىپ قالدى.

«ئۇلار راستتىنلا سۈلھى تەلەپ قىلماقچىمىدۇ ياكى ھىيلە ئىشلىتىۋاتامدىغاندۇ؟ قارارگاھلىرىنىڭ كۆپلۈكىگە قارىغاندا لەشكەرلىرىنىڭ سانى مېنىڭكىدىن كەم چىقىدىغاندەك ئەمەس. سۈلھىنى رەت قىلسام قانداق بولۇر؟ مەيلى، سۈلھىگە سەركەردە ئەۋەتىپ، مۇشۇ باھانىدە ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى تىڭتىڭلاپ كۆرەي. مەنمۇ...»

— ئەھۋالدىن قارىغاندا ئۇلارنىڭ سۈلھى تەلەپ قىلغۇسى باردەك قىلىدۇ، — دېدى مىرزا ۋەلىبەگ مىرزا ئابابەكرىنىڭ خىيالىنى بۆلۈپ، — ئىجازەت بەرسىلە كەمىنلىرى بېرىپ ئۇلارنىڭ ھەقىقىي مۇددىئاسىنى ئۇقۇپ كېلەي.

مىرزا ئابابەكرى دەماللىققا ئىجازەت بەرمەي سەركەردىسىگە قارىدى.

— سۈلھى تەلەپ قىلىپ قالسا، بىر قېتىمدا مەسلىھەت پىشماشلىقى مۇمكىن، — دېدى مىرزا ۋەلىبەگ گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — مۇشۇ باھانىدە يېقىنلىشىش ئارقىلىق سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىمۇ قارارگاھىمىزغا مەسلىھەتكە تەكلىپ قىلاي. قارارگاھىمىزغا كەلسە دەرھال تۇتۇپ قامايلى. سەيپىد مۇھەممەد مىرزىدىن ئايرىلسا سەئىدخاننىڭ ئون بېشى، يىگىرمە بىلىكى بولسىمۇ ھېچ ئىلاج قىلالمايدۇ — دە، دەرگاھلىرىغا باش ئېگىپ كېلىشكە مەجبۇر بولىدۇ.

مىرزا ۋەلىبەگ بۇ خام خىيالغا قاتتىق ئىشىنىپ، سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنى ئالداپ تۇتۇپ، كاتتا خىزمەت كۆرسىتىش تە-

مەسىگە چۈشكەندى.

— ئەمىسە شۇنداق قىلايلى، — دېدى ئەندىجانغا كىرىشكە ئالدىراپ تۇرغان مىرزا ئابابەكرى نېرى - بېرىسىنى ئويلىمايلا، — ناۋادا سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنى دەرگاھىمغا ئالداپ ئېلىپ كېلە - لىسەڭ، بۇ قېتىمقى يۈرۈشنىڭ بىرىنچى تۆھپىسى سېنىڭ بولىدۇ.

ئۇ گېپىنى تۈگىتىپ سەيپىد مۇھەممەد مىرزىغا يۈزلەندى: — بوپتۇ، تەلىپىڭنى قوبۇل قىلاي. ئەمما سۈلھىنى ئۆزۈڭ تەلەپ قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن، سەن مېنىڭ دەرگاھىمغا كەل، مەس - لىمەتنى بۇ تەرەپتە قىلايلى.

«سېنىڭ قۇۋلۇق، شۇملۇقلىرىڭنى كىم بىلمەيدۇ، مېنى كىچىك بالىنى ئالدىغاندەك ئالدايمەن دېمەكچىمۇ سەن...» سەيپىد مۇھەممەد مىرزا تەمكىنلىك بىلەن جاۋاب بەردى:

— دېگەنلىرى ئورۇنلۇق ئاغا. سۈلھى تەلەپ قىلمىغان تەق - دىردىمۇ دەرگاھلىرىغا سالامغا بېرىش مەجبۇرىيەتتىم بار ئىدى. ئەمما، مەن ھازىر سۇلتان سەئىدخان ئالىيلرىنىڭ ئۆكرىمەن. ئىككى قوشۇن ئۇرۇشقا ھازىرلىنىپ تۇرۇۋاتىدۇ. دېمەك، ئوتتۇ - رىمىزدا تولۇق ئىشەنچ يوق. بۇنداق ۋاقىتتا سۇلتان سەئىدخان ئالىيلرى ئىجازەت بەرمەيدۇ. شۇڭا مەنمۇ سەركەردىلىرىنىڭ بۇ تەرەپكە كېلىشىنى تەلەپ قىلماي. سىلىمۇ مېنى كەل دەپ تۇ - رۇۋالمىسىلا. ئاۋۋال بىز ئىككى قوشۇن بارگاھىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر سورۇن ھازىرلاپ سۆھبەتلىشەيلى. سۆھبەت مۇۋەپپەقىيەتلىك بولۇپ، كۆڭلىمىزدە ئىشەنچ پەيدا بولسا، ئاندىن دەرگاھلىرىغا سالامغا باراي.

«جاھىللىق قىلسام ئۇنى گۇمانلاندىرۇپ قويۇشۇم مۇمكىن. مەيلى ئاۋۋال سۆھبەتكە يول قويماي، ئاندىن دەرگاھىمغا كەلمەسكە ئامالى يوق...»

— بولىدۇ، شۇنداق قىلايلى ئەمىسە، — دېدى مىرزا ئابا - بەكرى، — سۆھبەتكە مىرزا ۋەلىبەگىنى باش قىلىپ تۆت سەر -

كەردە ئەۋەتمەن. سەنمۇ تۆت سەركەردەڭ بىلەن كەل، مەسلەھەت سۇپىسىنى ئۆزۈڭ راسلا.

— ۋاقىت پېشىنغا قارار تاپسا قانداق؟
— بولىدۇ.

ھەر ئىككىلا تەرەپ لەشكەرلىرىنى بىر چاقىرىم كەينىگە چېكىندۈردى. ئەمما، بىر - بىرىدىن ئېھتىيات قىلىشىپ ھوش-يار تۇرۇشتى.

سەيپىد مۇھەممەد مىرزا جەڭ مەيدانىنىڭ ئوتتۇرىسىغا چاق-قانغىنا بىر چېدىر تىككۈزۈپ، ئېسىل تائام - شارابىلارنى ھا-زىرلا تقۇزدى.

دېيىشكەن مەھەلدە مىرزا ۋەلىبەگ تۆت سەركەردىسى بىلەن يېتىپ كەلدى. ھەر ئىككىلا تەرەپ بىر - بىرىگە سالام بېرىشىپ ئورۇن ئېلىشتى. تۆردە سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بىلەن مىرزا ۋە-لىبەگ ئولتۇردى. باشلاپ كەلگەن سەركەردىلىرى ئۆز ئەمىرلىرى-نىڭ ئاياغ تەرىپىدىن ئورۇن ئېلىشتى.

— جانابىلار، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا سۆھبەتداش-لىرىغا تەكشى بىر نەزەر تاشلىۋالغاندىن كېيىن، — قانداق بويىد-چە ئالدى بىلەن مەن كۆڭلۈمدىكىنى بايان قىلاي. ھەر بىرلىرى زامانىمىزنىڭ باھادىر ئەزىمەتلىرى، پاراسەت ئەھلى، كۆپ سۆز-لەش ھاجەتسىز. ئېيتار سۆزۈم شولكى، سۇلتان سەئىدخان ئالىي-لىرى ماڭلايسۆيە، تۇرپان، بېشبالىق ۋە ئالمالىق ۋادىسىنىڭ ھە-قىقىي تەخت ئىگىسى بولمىش مەرھۇم سۇلتان ئەھمەدخان ئالىي-لىرىنىڭ خانزادىسىدۇر. ئاغام مىرزا ئابابەكرىنىڭ ماڭلايسۆيەنى قانداق ھىيلە بىلەن قولغا كىرگۈزۈۋېلىپ، سەلتەنەتكە ئاسىيلىق يولىنى تۇتقانلىقى ھەر بىرلىرىگە ئايان. مانا ئەمدى ئالدىلىرىدا ئول زېمىننىڭ ھەقىقىي مىراسخورى تۇرۇپتۇ. ئەل - يۇرت ئا-غامنىڭ زۇلمىدىن جاق توپىدى، ئۇنىڭدىن بىزار بولدى. سۇلتان سەئىدخان ئالىيلىرى لەشكەر تارتىپ بارىدىغانلا بولسا، ئەل - رە-ئىيەت ئاغام مىرزا ئابابەكرىنى ئەمەس، ئۇنى قوللايدۇ. ئول چاغدا

ئاغام تەخت - سەلتەنەت تۈگۈل جېنىنىمۇ ساقلاپ قالالمايدۇ. ئە -
 مىر - بەگلىرى بولمىش سىلەرنىڭ كۈنۈڭلارمۇ ئۇنىڭدىن بەتتەر
 بولىدۇ. شۇڭا ھەقىقەتنى ياقلاپ، زالىم ھۆكۈمدارنىڭ ئىتائىتىدە -
 دىن چىقىپ، خانزادە ئالىيلىرىغا بەيئەت قىلىڭلار. شۇنداق قىل -
 ساڭلار ئىستىقبال قۇياشڭلار بەخت ئاسمىنىڭلاردا يەنە نۇر چا -
 چىدۇ. ئەگەر بۇ تەكلىپىمنى ماقۇل كۆرمىسەڭلەر، ئاغام مىرزا
 ئابابەكرىنى خانزادە سەئىدخان ئالىيلىرى بىلەن دۈشمەنلىشىش -
 تىن توسۇڭلار. بىرلىكتە شەيبانىيلارغا تاقابىل تۇرايلى. بۇنىڭ
 ھەر ئىككىلا تەرەپكە پايدىسى بار.

— بىزنى سۆھبەتكە چاقىرىشتىكى مۇددىئالىرى مۇشۇمۇ -
 دى؟ بەس، سىلى بىلەن سۆھبەتلىشەلمىگۈدەكمىز.

مىرزا ۋەلىبەگ دەس ئورنىدىن تۇردى. تۆت ھەمراھىمۇ ئۇ -
 نىڭغا ئەگەشتى.

— ئالدىراپ يەڭگىلىك قىلمىسىلا سەر كەردە، — سەيپىد
 مۇھەممەد مىرزا مىرزا ۋەلىبەگنىڭ دولىسىدىن دوستلارچە تۇتۇپ
 ئۇنىڭ تۆت ھەمراھىغا قارىدى، — مىرزا ۋەلىبەگكە ئايرىم دەيدى -
 غان بىرنەچچە ئېغىز سۆزۈم بار، سىلەر چىقىپ تۇرۇڭلار.
 ئاچچىقى كېلىپ تۇرغان تۆت سەر كەردە چېدىرنىڭ سىرتىغا
 چىقىپ كەتتى. مىرزا ۋەلىبەگ ئۇلارنى توختىتىشقىمۇ ئۈلگۈرەل -
 مەي قالدى. سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئۆزىنىڭ تۆت سەر كەردىسىدە -
 نىمۇ چىقىرىۋەتتى.

ئەس - يادى سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئىشەنچىسىگە ئې -
 رىشىۋېلىپ، ئۇنى مىرزا ئابابەكرىنىڭ قېشىغا ئالداپ ئېلىپ بې -
 رىشتا قالغان مىرزا ۋەلىبەگ نېرى - بېرىسىنى ئويلاشمايلا يەنە
 جايدا ئولتۇردى.

— قېنى كەلسىلە، ئاۋۋال بىر يۇتۇمدىن شاراب ئىچەيلى.
 مىرزا ۋەلىبەگ ئۇسسۇپ قالغانىدى. شۇڭا سەيپىد مۇھەممەد
 مىرزا تۇتقان شارابىنى بىر كۆتۈرۈپلا ئىچىۋەتتى. شۇ تاپتا ئۇ
 سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ۋاقتىنى قەستەن كەينىگە سوزۇۋات -

قانلىقنى خىيالىغمۇ كەلتۈرمەيتتى. ھايت - ھويت دېگۈچە بىر چۆگۈن چاي قاينىمىچىلىك ۋاقت ئۆتۈپ كەتتى.

— جانابلىرى ئىككى ئېغىز گېپىم بار دېگەندىلە، — دېدى مىرزا ۋەلىبەگ، — ئاشۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان بولسام، قالىدى سۆھبەتنى لايىق كۆرسىلە ئاغىلىرى مىرزا ئابابەكرى ئالىيلىرىنىڭ دەرگاھىدا داۋاملاشتۇرساق. ئاغىلىرىمۇ سىلى بىلەن ئايرىم سۆھبەتلىشىشكە تولىمۇ ئىنتىزاردۇر.

— مەنمۇ ھەم شۇنداق، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا تەمكىنلىك بىلەن، — سىلى ئاغامنىڭ دەرگاھىدىكى مەرتىۋىلىك سپاھلاردىن، سەركەردىلەرنىڭ ھەممىسى ئاغزىلىرىغا قارايدۇ. سىلىگە دېمەكچى بولغىنىم باشقا گەپ ئەمەس، يەنە بايقى گېپىمنى تەكرارلىماقچىمەن، ئوبدان ئويلىنىپ كۆرگەيلا.

«ئايرىم دەيدىغان قانداق گېپى باركىن دەپتىمەن، ئەسلىدە يەنە شۇ بايقى گەپكە نغۇ. جان ھەلقۇمىغا كېلىپ قالغاندا ئاغىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپ گۇناھىنى تىلىمەي، يەنە شۇ بەختسىز خانزا. دىسىنىڭ دېيىنى چېلىۋاتقىنىنى...»

مىرزا ۋەلىبەگ ئورنىدىن تۇردى:

— بولىدۇ، بۇ تەكلىپلىرىنى ئويلىنىپ كۆرەي. ئەمما سىلىمۇ ۋاقتىدا ئاغىلىرىنىڭ دەرگاھىغا بېرىپ سالام بەجا كەلتۈرگەيلا. نېمىلا دېگەندىلەن ئىككىلىرى قېرىنداش ئەمەسمۇ. — ئاللاھ خالىسا شۇنداق قىلىمەن، — دېدى سەيپىد مۇ.

ھەممەد مىرزا.

— كەمىنلىرى لايىقتىم بولمىسىمۇ، ئاغا - ئىنىلەر ئۆت-تۈرىسىدا كۆۋرۈك بولۇشنى خالايمەن. بىلىمدىم، قاچان بېرىشقا ۋاقىتلىرى يېتەرلىككىن؟ خان ئالىيلىرىغا خوش خەۋەر ئالغىچ كېتەي.

— ھازىرچە بىر نېمە دېيەلمەيمەن. بۇنىڭ ئۈچۈن خانزادە ئالىيلىرىدىن ئىجازەت ئېلىشىم كېرەك. جانابلىرىغا ئايرىم خەۋەرنى بېرەي.

سەيپىد مۇھەممەد مىرزىدىن ئېنىق ۋەدە ئېلىشقا كۆزى يەت-
مىگەن مىرزا ۋەلىبەگ ئورنىدىن تۇردى. ئىككىلىسى بىللە چې-
دىردىن چىقتى. ئۇلارنىڭ سەركەردىلىرى چېدىر تۈۋىدە ساقلاپ
تۇرۇشقانىدى.

— ئەمىسە ھېلىقى گەپنى ئوبدان ئويلىنىپ باقۇرلا، — دې-
دى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ۋەلىبەگنىڭ ھەمراھلىرىغا
قاراپ قويۇپ.

— بولىدۇ، مەنمۇ سىلنىڭ خەۋەرلىرىنى كۈتمەن، — دې-
دى مىرزا ۋەلىبەگ.

— جانابلىرىنى تەقەززا قىلماي جاۋاب ئەۋەتمەن، — دېدى
سەيپىد مۇھەممەد مىرزا.

ئۇلار شۇ يوسۇندا خوشلىشىپ ئۆز قارارگاھلىرىغا قايتىش-
تى.

— پەرمان بەرگەيلا ئالىيلىرى. تېزدىن جەڭ تەييارلىقىغا
كىرىشەيلى، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا سەئىدخاننىڭ چې-
دىرىغا كىرىپ.
— مەقسەت — مۇددىئالار ئوڭۇشلۇق بولغان ئوخشىمادۇ؟ —
سورىدى سەئىدخان.

— ئاللاھ خالىسا ئۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق بولدى، — دېدى سەي-
پىد مۇھەممەد مىرزا، — مىرزا ئابابەكرى تولىمۇ گۇمانخور ئا-
دەم، بۇ چاغقا بىچارە مىرزا ۋەلىبەگ كالىسىدىن ئايرىلمىغان
تەقدىردىمۇ، مىڭ ئۆلۈپ بىر تىرىلدى.
— دېمەك، مىرزا ئابابەكرىنىڭ سەركەردىلىرىگە بولغان ئى-
شەنچى سۇسلىشىپتۇ — دە.

— پەممىچە شۇنداق. مىرزا ۋەلىبەگ ئۇنىڭ مەرتىۋىلىك
سەركەردىلىرىدىن. مىرزا ئابابەكرى ئۇنىڭدىن گۇمانلىنىپ،

ئازابلىسىلا، باشقا سەركەردىلىرىنىڭمۇ كۆڭلىگە ۋەسۋەسە چۈشۈپ جەڭ قىلىشقا راىى بارمايدۇ. جەڭنىڭ توققۇزى رەڭ، بىرى جەڭ دېگەن مانا مۇشۇ.

— ئېيتقانلىرى كەلگەي، — دېدى سەئىدخان.

سەيىد مۇھەممەد مىرزا توغرا پەرەز قىلغانىدى.

گۇمانخور مىرزا ئابابەكرى مىرزا ۋەلىبەگنىڭ سۆھبەت ئەھۋالىدىن بەرگەن مەلۇماتىدىن قىلچىلىك قانائەت ھاسىل قىلمىدى. ئۇنىڭغا ھەمراھ قىلىپ ئەۋەتكەن تۆت سەركەردىنى چا- قىرتتى:

— راستچىللىق بىلەن ئېيتىڭلار، بايا سەيىد مۇھەممەد

مىرزا بىلەن كۆرۈشكەندە قانداق سۆزلەر ئارىغا چۈشتى؟

تۆت سەركەردە مىرزا ئابابەكرىنىڭ چىرايىدىكى دەھشەتنى كۆرۈپ خۇدۇكسىرەشتى. بىر - بىرىگە مەدەت تىلەپ قاراشتى. ئاندىن دۇدۇقلىغان ھالدا بولۇنغان گەپلەرنى يىپىدىن - يىڭىدە - سىغىچە سۆزلەپ بېرىشتى.

بۇلارنىڭ ئېيتقانلىرىنى بايا مىرزا ۋەلىبەگمۇ بايان قىلغا-

نىدى. شۇڭا مىرزا ئابابەكرىگە ئۇلار تىل بىرىكتۈرۈۋالغاندەك تۈ- يۈلۈپ، چىرايى تېخىمۇ تۈرۈلدى.

— يەنە باشقا گەپ بولۇنمىدىمۇ؟ — دەپ سورىدى مىرزا ئا-

بابەكرى ئۇلارنىڭ كۆزىگە نەشئەردەك تىكىلىپ تۇرۇپ.

— ھە راست، — دېدى ئۇلاردىن بىرى دەرھال ئېسىنى يىد-

غىپ، — بىزنىڭ ئالدىمىزدا سەيىد مۇھەممەد مىرزانىڭ دېگەن

سۆزلىرى مۇشۇ. ئاندىن كېيىن بىزنى چىدىردىن چىقىرىۋېتىپ،

مىرزا ۋەلىبەگ جانابلىرى بىلەن ئايرىم خېلى ئۇزاق سۆزلەشتى.

بىز سىرتتا بولغاچقا نېمە دېيىشكىنىنى ئاڭلىيالمىدۇق.

— كېيىن ئۇلار چىدىردىن بىللە چىقىشتى، — دېدى يەنە

بىر سەركەردە، — سەيىد مۇھەممەد مىرزا خوشلىشىدىغان چاغدا

مىرزا ۋەلىبەگنىڭ قولىنى مەھكەم سىقىپ تۇرۇپ: «ئەمىسە ھې-

لىقى گەپنى ئوبدان ئويلىنىپ باقۇرلا» دەپ تاپىلدى.

— مىرزا ۋەلىبەگ جانابلىرىمۇ: «بولىدۇ، مەنمۇ سىلنىڭ خەۋەرلىرىنى كۈتمەن» دەپ جاۋاب بەردى.
— سەيپىد مۇھەممەد مىرزمۇ: «سىلنى تەقەززا قىلماي جاۋاب گەۋەتمەن» دېدى.

— يەنجۇ؟

تۆت سەركەردە مىرزا ئابابەكرىنىڭ دەھشەت يېغىپ تۇرغان كۆزلىرىگە قاراشتىن ئەيمىنىپ بېشىنى ئەگدى.
— ئۇنىڭدىن باشقا گەپ بولۇنمىدى.
مىرزا ئابابەكرى بىر پەس خىيال سۈرۈۋالغاندىن كېيىن، تۇيۇقسىز ۋارقىردى:

— قايسىڭ بار؟

— لەببەي ئالىيلىرى، بىز تەييار!

كىرىپ كەلگەن جاللاتلارنى كۆرۈپ تۆت ئەمىرنىڭ جان - پېنى چىقىپ كەتتى.

— مىرزا ۋەلىبەگنى دەرگاھىمغا كەلتۈرۈڭلار!
ھايال ئۆتمەي چىرايىدا قان قالمىغان مىرزا ۋەلىبەگ كىرىپ كەلدى.

— سەيپىد مۇھەممەد مىرزا خىلۋەتتە ساڭا نېمىلەرنى دې - دى؟

مىرزا ۋەلىبەگ تەمتىرىگەن ھالدا سەيپىد مۇھەممەد مىرزا - نىڭ دېگەن سۆزلىرىنى قايتا تەكرارلىدى.

— بۇ سۆزلەرنى ئاۋۇ سەركەردىلەرنىڭ ئالدىدىمۇ ئاشكارا ئېيتىپتىكەن. نېمىشقا يەنە ساڭا ئايرىم دەيدۇ؟
— بۇنى بىلىمدىم ئالىيلىرى.

— راست بىلىمدىڭمۇ ياكى مەندىن يوشۇرۇۋاتامسەن؟

— ئالىيلىرىدىن سىر تۇتۇشقا ھەددىم گەمەس.

— ئەمەسە خوشلىشار ۋاقتىدا نېمىشقا ئالايتەن ۋەدىلىش -

سەن؟

— ئاشۇ تەكلىپىنى ئويلىشىپ بېقىشىمنى ئۆتۈندى، مەنمۇ

ئۇنى ئالىيلرىنىڭ دەرگاھىغا كېلىشكە تەۋسىيە قىلغانىدىم. شۇڭا ماڭا ئايرىم خەۋەر بېرىشكە ۋەدە قىلدى. گۇمان ئىماننى قاچۇرۇپتۇ دەپ، مىرزا ئابابەكرى ئۇنىڭ سۆزلىرىگە پەقەتلا ئىشەنمىدى:

— جازانىڭ تەمىنى تېتىمىغۇچە راست گېپىڭنى قىلمايدىر. خان ئوخشايسەن، — مىرزا ئابابەكرى جاللاتلىرىغا قاراپ بۇيرۇق چۈشۈردى، — كېلىڭلار، رەقىبلىرىمىز بىلەن خىلۋەتتە سۈيىد. قەست پىلانلاپ، ئاسىيلىق قىلىشقا ئۇرۇنغان مۇنۇ مىرزا ۋەلدىبەگنى تۇتۇپ ئاختا قىلىڭلار. مەجبۇرىيەتنى تولۇق ئادا قىل. ماي، مىرزا ۋەلىبەگكە خىلۋەت ھازىرلاپ بەرگەن مۇنۇ تۆت بەد-رەكنىمۇ ئاختا قىلىپ تاشلاڭلار.

— رەھىم قىلغايلا ئالىيلىرى. بىزگە ئۇۋال بولدى.

ئۇلار ئۆزلىرىنى يەرگە تاشلاپ نالە قىلىشتى. قورقۇپ كەت-كەن شاھىدانە كۆكۈلداش بىلەن مۇھەممەدبەگنىڭ ھېچقايسىسى ئارىغا چۈشۈپ، مىرزا ئابابەكرىگە نەسىھەت قىلىشقا پىتىنالمىدى. جاللاتلار ئۇلارنى سۆرەپ ئېلىپ چىقىپ كەتتى. ھايال ئۆتمەي ئۇلارنىڭ تىغ ئاۋازىغا چىدىماي نالە قىلغان ئاۋازى ئاڭلاندى. بۇ ئىش بىر دەمدىلا پۈتكۈل قارارگاھقا پۈركەتتى. سەرکەردە - لەش-كەرلەر ئەمىر لەشكەر مىرزا ۋەلىبەگ بىلەن تۆت سەرکەردىنىڭ ئاختا قىلىنغانلىقىنى ئاڭلاپ بىر - بىرىگە ۋەھىملىك قاراشتى. شۇ تاپتا مىرزا ئابابەكرى مۇشۇ ئىش سەۋەبلىك سەرکەردە - لەشكەرلىرىدە تەشۋىش پەيدا بولۇپ، جاسارىتىنىڭ سۇسلىشىپ كەتكەنلىكىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەنىدى.

ئەتىسى ئەتىگەن جەڭ باشلاندى. سەيپىد مۇھەممەد مىرزا لەشكەرلەرنى كۈندىكىدىن بالدۇر ناشتا قىلىشقا بۇيرۇغانىدى. ئۇلار جەڭ دۈمبىقىنى گۈمبۈرلەتكەندە مىرزا ئابابەكرىنىڭ لەش-كەرلىرى تېخى ناشتا قىلمىغانىدى. ياۋ تۇيۇقسىز باستۇرۇپ كەل-گەن ئوخشايدۇ دەپ قالغان لەشكەرلەر پاتىپاراق بولۇشقا باشلىدى. مىرزا ئابابەكرىمۇ ئالدىراپ جەڭ قىلىشقا بۇيرۇق چۈشۈردى.

كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە جەڭ باشلاندى. سەئىدخاننىڭ كېچە قاراڭ - غولۇقىدىن پايدىلىنىپ ياۋ قارارگاھىنىڭ ئارقا تەرىپىگە ئۆتكۈ - زۈۋەتكەن لەشكەرلىرى قارارگاھقا باستۇرۇپ كىرىپ، ئوت قويۇپ ۋەھىمە پەيدا قىلىشقا باشلىدى. مىرزا ئابابەكرى لەشكەرلىرىنىڭ تۈنۈگۈنلا جەڭدىن رايى يانغانىدى. ئۇلار زالىم مىرزا ئابابەكرىدىن تولىمۇ نارازى ئىدى. مىرزا ۋەلىبەگ بىلەن تۆت سەركەردىنىڭ سەۋەبسىز ئاختا قىلىنىشى باشقا سەركەردىلەرنىمۇ ئەندىشىگە سېلىپ قويغانىدى. شۇڭا ئۇلارمۇ جاسارەت كۆرسەتمىدى. شۇنىڭ بىلەن جەڭ مىرزا ئابابەكرىنىڭ مەغلۇبىيىتى بىلەن ئاخىرلاشتى. بۇ جەڭگە باھادىرلىق بىلەن ئىشتىراك قىلغان مىرزا ھەيدەر كې - يىنكى ۋاقىتلاردا يازغان شاھانە ئەسىرى «تارىخى رەشىدىي» گە بۇ جەڭنى تەسۋىرلەپ مۇنداق دەپ يازدى:

«بۇ جەڭنىڭ ۋەقەلىرى ناھايىتى كۆپ، ھەممىسىنى بايان قىلساق سۆز ئۇزاققا سوزۇلىدۇ. نۇرغۇن شىددەتلىك جەڭلەردىن كېيىن غالبىيەت شامىلى خاننىڭ بايرىقىنى لەپىلدەتتىشكە باش - لىدى، ئۆلۈم ۋە خارلىق توپىلىرىنى دۈشمەننىڭ كۆزىگە تولدۇر - دى. مىرزا ئابابەكرىنىڭ لەشكەرلىرى كۈچ - قۇۋۋەت ۋە سان جەھەتتە گويا تاغدەك ئىدى، خاننىڭ بەخت - سائادەت ۋە نۇسرەت شامىلى ئۇنى گويىكى ساماننى ئۇچۇرغاندەك سورۇۋەتتى. مىرزا ئابابەكرىنىڭ لەشكەرلىرىگە قاتتىق مەغلۇبىيەت يۈزلىنىپ، ئۆل - گەنلىرى ئۆلدى، قالغانلىرى خاننىڭ لەشكەرلىرىنىڭ قولىغا ئە - سىرگە چۈشتى...»^①

مىرزا ئابابەكرى ئازغىنە سەركەردە - لەشكەرلىرىنى ئە - گەشتۈرۈپ قاچتى. ئۇنىڭ ئۈچ مىڭدىن ئارتۇق سەركەردە - لەش - كەرلىرى ئەسىرگە چۈشكەنىدى. قائىدە بويىچە ئەسىرلەر ئۆلتۈ - رۈلەتتى ياكى ئاختا قىلىنىپ قۇل ئورنىدا ئېغىر ئەمگەككە سې - لىناتتى.

① «تارىخى رەشىدىي»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007 - يىل ئۈي -

غۇرچە نەشرى، 2 - قىسىم، 550 - بەت.

— ئەسىرلەرنى ئەندىجان قەلئەسىنىڭ سىرتىغا ئاپىرىپ كالىسىنى ئېلىڭلار! — دېدى سەئىدخان پەرمان جاكارلاپ.
— توختاپ تۇرۇڭلار، — سەيپىد مۇھەممەد مىرزا پەرماننى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن ماڭغان سەركەردىلەرنى توختىتىپ قويۇپ، قول باغلىغىنىچە سەئىدخانغا مۇراجىئەت قىلدى، — جانابى پادىشاھ سىبانىمىزغا دەيدىغان بىر كەلىمە مەسلىھەتتىم بار ئىدى.
— خوش، — دېدى سەئىدخان.

— تەڭرىگە تەشەككۈرلەر ۋە مىننەتدارلىقلار بولسۇنكى، غەلبە - نۇسرەت ئاخىرى ئالىيلىرىغا مەنسۇپ بولدى. مۇمكىن بولسا بايىقى پەرمانلىرىنى يەنە بىر ئويلىنىپ كۆرگەيلا. قەشقەر، خۇسۇسەن ماڭغلايسۆيە ۋادىسى ئالىيلىرىنىڭ ئاتا مىراس زېمىنىدە رىددۇر. ئول دىياردىكى رەئىيەت ھېلىھەم ئۆزلىرىنى مەرھۇم سۇلتان ئەھمەدخان ئالىيلىرىنىڭ پۇقرالىرى دەپ قارايدۇ. بۇ قېتىمقى غەلبە ۋە نۇسرەت ماڭغلايسۆيەنىڭ دەرۋازىسىنى ئاچقۇ - سى. تەڭرى خالىسا قەشقەرنىمۇ ئاسانلىق بىلەن ئىشغال قىلىشىد. مىزغا ئىشەنچىم كامىل. بول ئەسىرلەرنى ئۆلتۈرۈش گەرچە ئىدىنىق ئىش ۋە قىساس ئېلىش بابدا توغرا ۋە لايىق ئىش بولسىمۇ، لېكىن بۇلارنىڭ ھەممىسى قەشقەر دىيارىنىڭ پۇقرالىرىدۇر. ئەگەر بۇلار ئۆلتۈرۈلسە گويىكى قەشقەرنى قەتلىئام قىلغاندەك ئىش بولىدۇ - دە، ئول دىياردىكى ئاۋامنىڭ نەزەرىدە ئالىيلىرىنىڭ مىرزا ئابابەكرىدىن قىلچىلىك پەرقى قالمايدۇ. بۇ ئاقىۋەتتە پۇ - شايىمان ۋە نادامەتكە سەۋەب بولىدۇ. ھەزرىتى خان ئالىيلىرى ناۋادا بۇلارنى ماڭا تاپشۇرۇپ، گۇناھىنى ئەپۇ قىلسا، بۇ ئىش ئاللىيلىرىنىڭ بۇ دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك نېسۋىسى ۋە شان - شۆھرىتى ئۈچۈن پايدىلىقتۇر.

— سەيپىد مۇھەممەد جانابلىرى توغرا ئېيتىدۇ، — دېدى ئايازبېك قۇشچى تەۋازۇ بىلەن ئېغىز ئېچىپ، — خان ئالىيلىرى شەپقەتلىكتۇر. ھىممەت قىلىپ ئاشۇ بەختسىز ئەسىرلەرنىڭ ھاياتلىق تاختىسىدىكى ئۆلۈم خېتىنى مۇبارەك ئەپۇ قەلەملىرى بىد-

ئەن كەچۈرۈم خېتىگە ئالماشتۇرۇۋەتكەيلا.
— خان ئايلىرى شەپقەتلىكتۇر! — دېدى باشقا ئەمىرلەر -
مۇ ئىلتىجا قىلىپ.

— جانابىلار، — دېدى سەئىدخان تەمكىنلىك بىلەن، — سىلەر
ئەننىڭ تەكلىپىڭلار مەن ئۈچۈن پەرماندۇر. شول تاپتا سىلەر دەك
كەڭ قورساق، ئەپۇچان، مەرد، باھادىر سەركەردىلىرىمنىڭ بولغان -
لىقىدىن پەخىرلىنىۋاتىمەن. سىلەر بولمىغان بولساڭلار ئۈچ مىڭ
ئادەمنىڭ كالىسىنى ئالدۇرۇپ، جاللاتلار شاھىغا ئايلىنار كەنمەن.
پەرمان! ئەسەرلەرنى ئازاد قىلىڭلار، ئۇلار خالىسا بىزگە لەشكەر
بولسۇن، خالىمىسا قەشقەرگە كەتسۇن.

— ئايلىرى مەرھەمەتلىكتۇر!
ئەمىرلەر يەنە بىر قېتىم سەئىدخانغا تەشەككۈرىنى بىلدۈرۈشتى.

133

قۇياش زېمىنغا ئوت پۈركۈيتتى. ئەندىجان كۈچلىرىدىن
چىلگە پۇرايتتى. چىۋىنلار چىلگە شاپاقلىرى ۋە ۋىل - ۋىل قىل -
لىپ پىشقان ئۆرۈكلەرنىڭ ئەتراپىدا بىزەڭلىك بىلەن گىزىلدى -
شاتتى. دۇكاندارلار، چار بازارچىلار، ھۈنەرۋەن - كاسىپلار... چى -
ۋىن قورۇشقىمۇ خۇشچاقماي مۈگدەشەتتى. ئومۇمەن، شەھەر خەل -
قى ھەرقانداق ۋەھىمدىن خالىي، غەمىسىز ئىدى. ئەمما، ئوردىنى
جىددىيلىك ۋە ۋەھىمە قاپلىغانىدى. پەرغانە ھاكىمىيىتىنىڭ
تەختىدە ئولتۇرغان سەئىدخاننىڭ ۋە تەختنىڭ يېنىدىكى كۈر -
سىدا ئولتۇرغان ئۇلۇسبېگى سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ ھەمدە
تۆۋەندىكى كۇرسىلاردا ئولتۇرغان قەلەمدار، ئەلەمدار ئەمىر - بەگ -

لەرنىڭ چىرايىدىمۇ بىر خىل جىددىيلىك تۇمانلىرى ئەگىتتى. بۇ خىل كەيپىياتتىن ئوردىدا مۇھىم بىر كېڭەش بولۇۋاتقانلىقىدىن پەرەز قىلماق تەس ئەمەس ئىدى. ھەئە، نەچچە ۋاقىتتىن بېرى توختىماي ھۇجۇم قىلىپ، ئاخىسى بىلەن كاسانى ئىگىلىۋالغان شەيبانىيلار جانىبىك سۇلتان، كۈچۈمخان ۋە سۆيۈنچۈكخانلارنىڭ باشچىلىقىدا ئوتتۇز مىڭ كىشىلىك زور قوشۇن بىلەن ئەندىجانغا يۈرۈش قىلغانىدى. ئوردىدىكى كېڭەشنىڭ باشلانغىنىغا بىر ئاش پىشىمدىن ئاشقان بولسىمۇ، ئەمىرلەرنىڭ گېپى بىر يەردىن چىقمايۋاتاتتى. باستۇرۇپ كېلىۋاتقان ياۋ لەشكەرلىرى بىلەن تىغ - مۇنغ مەيدان جېڭى قىلىشنى تەشەببۇس قىلغۇچىلارمۇ، لەشكەر - لەرنى مۇھىم قەلئە، قورغان، ئۆتكەللەرگە بۆلۈپ، بۆكتۈرمە قىلىپ ياۋنىڭ كۈچىنى پارچىلاپ، ھۇجۇم قىلىپ چېكىندۈرۈشنى تەشەببۇس قىلغۇچىلارمۇ، دەشتى قىپچاقتىكى ئىتتىپاقداشى قاسمخاندىن ياردەم تەلەپ قىلىشنى تەشەببۇس قىلغۇچىلارمۇ بار ئىدى. شۇ تاپتا سەئىدخان بۇ تەكلىپلەرنىڭ قايسىسىغا قوشۇلۇشىنى بىلەلمەي قالغانىدى. غەلىتە يېرى شۇكى، ھەرقانداق لەش - كىرىي كېڭەشتە بىرىنچى بولۇپ تەدبىر كۆرسىتىدىغان سەيپىد مۇھەممەد مىرزا كېڭەش باشلانغاندىن بېرى نېمىشقىدۇر پەقەتلا ئېغىز ئاچماي تىڭشاپ ئولتۇراتتى. ئۇستاز ئايازبېك قۇشچىمۇ ئاللىقانداق بىر خىيالغا ئەسىر بولغانىدى.

«بۇ ئىككىيلەندىن پەقەتلا زۇۋان چىقمايدۇ - يا...؟»

سەئىدخان ئۇلارغا قاراپ گېلىنى قىرىپ قويدى ۋە:

— ئىككىلىرى ئەجەب جىم بولۇشۇپ كەتتىلغۇ؟ — دېدى.

سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بىلەن ئايازبېك قۇشچى بىر - بىر -

رىگە مەنىلىك قارىشىۋالدى.

— ئۇنداقتا كەمىنلىرى مۇلاھىزەمنى دەپ باقاي، كۆڭۈل -

لىرىگە مەنزۇر كەلمىسە ئەيىبكە بۇيرۇمىغا، — دېدى سەيپىد

مۇھەممەد مىرزا تەۋازۇ بىلەن باش ئېگىپ، — جانابى ئەمىرلەر

باياتىن بېرى خويىمۇ دانا مەسلىھەت، تەدبىرلەرنى كۆرسەتتى. مە -

لۈمكى، ئۆزىنىمۇ، ئۆزگىنىمۇ بىلگەندىلا ئاندىن كۈچلۈك ياۋ
 ئۈستىدىن نۇسرەت قازانغىلى بولىدۇ. تۈتلۈق جېڭىدە مىرزا ئابا -
 بەكرىنىڭ زور قوشۇنى ئۈستىدىن غالىب كەلگەندىن كېيىن،
 بىزگە دۈشمەنلىك كۆزى بىلەن قارىغان شەيبانىيلار تەھدىت ئا -
 ياغلىرىنى ئېھتىيات ئېتەكلىرىنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇشقا مەجبۇر
 بولدى. بۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا بابۇر پادىشاھ ئالىيلەرمۇ نەخ -
 شەپتە ھەمزە سۇلتاننى ئۆلتۈرۈپ، ئابدۇللا مىرزىنى مەغلۇپ قىل -
 لىپ سەمەرقەنت تەختىنى قايتىدىن ئىللىكىگە ئالدى. شۇنىڭ بىلەن
 شەيبانىيلارنىڭ دۈشمەنلىكى بىر مەھەل ئاشكارا ھالەتتىن يوشۇ -
 رۇن ھالەتكە ئۆتكەندى. ئايغاقچىلىرىمىز يەتكۈزگەن مەلۇماتلار -
 دىن قارىغاندا، نەچچە يىللاردىن بېرى شەيبانىيلارنىڭ زۇلمىدىن
 جاق تويغان ماۋەرائۇننەھرىلىكلەر، بولۇپمۇ سەمەرقەنت ئاھالىسى
 ياخشىلىق يوپۇرماقلىرى ۋە ئىمان مېۋىلىرى مول بولغان ئادالەت
 دەرىخىنىڭ شەرەپلىك كۆلەڭگىسى بېشىمىزغا سايە تاشلايدىغان
 بولدى دەپ، بابۇر پادىشاھ ئالىيلەرنى زور ئۈمىد، خۇشاللىق بىلەن
 ئىستىقبال شەرىپى ھازىرلاپ كۈتۈۋالغانىكەن. ناھايىتىمۇ
 ئەپسۇسكى، زۆرۈرىيەت سەۋەبىدىن بىدئەت شىئەلەرنىڭ سۇلتاننى
 ئىسمائىل شاھ بىلەن كۆمەكلەشكەن بابۇر پادىشاھ ئالىيلەرنى
 گەرچە ئول قىزىلباشلار كىيىمنى كىيىپ، بېشىغا ئون ئىككى
 يۈگەم قىزىلباشلار دەستارنى ئوراپ بىدئەتكە ئوخشاپ قالغان
 ھەمدە كۆپۈرلۈققا يېقىنلاپ قالغان بولسىمۇ، ئەمما سەمەرقەنت
 ئاھالىسى ئۇنى سەمەرقەنت تەختىدە ئولتۇرۇش بىلەن پەيغەمبەر
 شەرئىتىنى تۈتۈپ، بېشىغا مۇستاپا سۈننەتلىرىنىڭ تاجىنى كى -
 يىدۇ، شىئەلەرنىڭ بىدئەت تاجىنى ئېلىپ تاشلايدۇ، دېگەن ئۇ -
 مىدەت تۇرغان ۋە بابۇر پادىشاھنىڭ شۇنداق قىلىشىنى ئارزۇ قىل -
 غانىكەن. ئەمما، بابۇر پادىشاھ سەمەرقەنت تەختىدە ئولتۇرغاندىن
 كېيىن، ئاۋام - رەئىيەتنىڭ كۈتكەن ئۈمىدىنى ئورۇنلىيالمىپتۇ.
 بۇنىڭ سەۋەبى بابۇر پادىشاھ ئالىيلەرنى تېخىچە ئۆزىدە ئىسمائىل
 شاھنىڭ ياردىمىسىز شەيبانىيلارغا تاقابىل تۇرغۇدەك قۇۋۋەت يوق

دەپ ھېس قىلىدىكەن، شۇڭا زۆرۈرىيەت سەۋەبىدىن ئول شىئە قىزىلباشلىرىغا مۇرەسسە - مادارا قىلىپتۇ. سەمەرقەندلىكلەرگە ئەمەس، ئىرانلىقلارغا يېقىنچىلىق قىلىپتۇ. شول سەۋەبىدىن خەلقنىڭ پادىشاھ ئالىيلىرىغا بولغان ئىشەنچى ۋە ئىشىياقلىرى بىراقلا سوۋۇپ كېتىپتۇ. شەيبانىيلار بولسا بۇنى پۇرسەت دەپ بىلىپ، ئاۋامنى قۇترىتىپتۇ. ئابدۇللا مىرزا بۇخارادا قايتا كۈچ تەشكىللەپ ھۇجۇمغا ئۆتۈپتۇ. ئاخىرىدا بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرى سەمەرقەندتە تۇرۇشقا ئامال قىلالماي، ئىلاجسىز كابۇلغا چېكىد. نىشكە مەجبۇر بولۇپتۇ. شول تاپتا بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ بىزگە لەشكىرىي ياردەم ئەۋەتكۈدەك مادارى يوق، ئۆز تەۋەلىكىنى ئامان - ئېسەن ساقلاپ قالالسا چوڭ گەپ. دەشتى قىپچاق سۇل. تانى قاسمخان بىلەن ئالىيلىرى ئۆتكەن يىلى كۈزدە ئۇچرىد. شىپ، ياۋغا ئورتاق تاقابىل تۇرۇش ھەققىدە ئەھدە - پەيمان قىلدى. لىشىقان بولسىمۇ، ئەمما قاسمخان ئالىيلىرىنىڭ يېشى يەتمىش. تىن ئاشقان بولغاچقا، ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى دەملىرىدە ئۆزىگە ئار. تۇقچە دۈشمەن تېپىۋېلىشنى خالىمىدىمۇ ئەيتاۋۇر، تېخىچە ھەم. دەمگە لەشكەر ئەۋەتمىدى. يۇقىرىقى بۇ بىرقاتار ئەھۋاللار شەيبانىيلىرىغا نىيلىرىمۇ سىر ئەمەس. شۇڭا تەسەررۈپىمىزدىكى جايلارغا قايتىد. دىن لەشكەر تارتىپ كېلىشكە پىتىنالىدى. بۇنداق ئەھۋالدا، ئۇلارنىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىدىغان بولساق، زور خەتەرگە تەۋەك. كۈل قىلغان بولىمىز. ئەگەر ھازىرقى لەشكىرىي كۈچىمىزنى ساقلاپ قالسىمىز دەيدىكەنمىز، ياۋ قوشۇنى بىلەن رەسمىي ئۇچرىد. شىپ قېلىشتىن ئاۋۋال، ئەندىجاندىن ۋاز كەچكىنىمىز ئەۋزەل.

بۇ مۇلاھىزە بىر قىسىم ئەمىرلەرنى تەئەججۈپكە سالدى:

— ئەندىجاننى مۇشۇنداقلا تاشلاپ كېتەمدۇق؟

— دۈشمەنلىرىمىزنىڭ ھەيۋىسىنى زىيادە چاغلان كەتتۇقمۇ

قانداق؟

— ئەندىجان قەلئەسىنىڭ سېپىللىرى مۇستەھكەم، ئۇزۇق -

تۈلۈكى مول. بىر يىل بەرداشلىق بېرىپ مۇداپىئە قىلىشقا كۆزد.

مىز يېتىدۇ.

— ئەندىجاندىن ۋاز كەچسەك نەگە بارىمىز؟
سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئەمىرلەرنىڭ سوئاللىرىغا جاۋاب
بېرىشكە ئالدىرىماي، يەر تېگىدىن سەئىدخانغا قاراپ قويدى. شۇ
تاپتا سەيپىد مۇھەممەد مىرزانىڭ ئەندىجاندىن ۋاز كېچىش تەك-
لىپى ئۇنىڭ ئوي - خىياللىرىنى قوچۇۋەتكەنىدى.

«سەيپىد مۇھەممەد مىرزانىڭ مۇددىئاسى نېمىدۇر؟ ئۇنىڭ
بايا كۆرسەتكەن سەۋەبلىرىغۇ ئورۇنلۇق. ئاغام بابۇر پادىشاھتىن
ئۈمىد كۈتۈش مۇمكىن ئەمەس. بۇ يىل باھاردا سۆيۈنچۈكخاندىن
يېڭىلىگەندىن كېيىن، قاسمخان ئالىلىرىمۇ دەرگاھىغا لەشكە-
رىي ياردەم سوراپ ئەۋەتكەن ئەلچىمىزگە ئېنىق جاۋاب بەرمەپتۇ.
ئالدىنقى قېتىم ماڭا بەرگەن ۋەدىلىرىدىن يېنىۋالغاندەك قىلىدۇ.
بابۇر پادىشاھ ئالىلىرى كابلغا چېكىنگەندىن كېيىن شەيبا-
نىيلارنىڭ خورىكى تېخىمۇ ئۆسۈپ كەتتى. شۇ تاپتا ئۇلار نەچچە
تۈمەن قوشۇن بىلەن كەلكۈندەك باستۇرۇپ كېلىۋاتىدۇ. بۇنداق
ۋاقىتتا جان تىكىپ جەڭ قىلىش زۆرۈر ئىدى...»

— مۇددىئالىرىنى تەپسىلىيەرەك بايان قىلسىلا، — دېدى
سەئىدخان.

— بايا دېگىنىمدەك، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا، —
ئەتراپىمىزدىكى سۇلتانلارنىڭ ھەممىسى ئۆز غېمى بىلەن ئاۋارە.
بىزنىڭ شەيبانىيلارغا تاقابىل تۇرغۇدەك قۇۋۋىتىمىز يوق. چۈنكى
ئۇلارنىڭ سانى بەكمۇ كۆپ، قورال - ياراغلىرى، ئوزۇق - تۈلۈك-
لىرىمۇ ھەددى - ھېسابسىز. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار ئەھلى سۈننەت
تۇغىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، بابۇر پادىشاھ بىلەن بىزنى بىدئەت
شىئەلىكتە ئەيىبلەپ قۇتراتقۇلۇق قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئاۋام -
رەئىيەت ئاق - قارىنى پەرق ئەتمەيلا قوزغىلىپ ئۇلارنى قوللاۋا-
تىدۇ. بىز ئۇلارغا قارشى سەپ تۈزۈپ جەڭ قىلساق، تەقدىر -
قىسمەت جانابى ئەمىر - سەركەردىلىرىمىزنىڭ ئارزۇسىدىكىدەك
بولۇپ، غەلبە قىلغان تەقدىردىمۇ، پەقەت بىر ساغلام ئادەمنىڭ

بىر قولىنى سۇندۇرغانچىلىكلا ئىش قىلغان بولىمىز. ھالبۇكى، ساغلام كىشىنىڭ بىر قولى سۇنغانلىقى بىلەن ئۇ كىشى تامامەن كاردىن چىقمايدۇ. بەلكى، ئەكسىچە، ساقىيىۋېلىپلا داۋاملىق ئۈستۈنلۈك تالىشىدۇ، دۈشمەنلىشىدۇ. خۇدا ساقلىسۇنكى، ئىش ئەگەر ئۇنىڭ ئەكسىچە بولۇپ مەغلۇبىيەتكە دۇچار بولساق، بۇنىڭ ئىلاجىنى قىلىش بەسى مۇشكۈل. ئۇ چاغدا بۇ خاتالىقنى ھېچ قانداق تىرىشچانلىق بىلەنمۇ تولدۇرغىلى، بۇ جاراھەتنى ھېچبىر داۋا بىلەنمۇ ساقايتقىلى بولمايدۇ. بۈگۈنكى كۈندە ئىتتىپاقچىلار بىز جەڭگى - جېدەل قوللىرىنى ئېھتىيات يەڭلىرى ئىچىگە تىقىۋالدى، ئىختىلاپ ئاياغلىرىنى چېكىنىش ئېتەكلىرى ئىچىگە تارتىۋالدى. شۇڭا بول زېمىننى تالىشىپ، بۇنداق خەتەرلىك ئىشقا قەدەم قويۇشىمىز ئۇزاقنى كۆزلەشتىن ۋە ئېھتىياتتىن يىراق. تۇر. شۇڭا، بىزنىڭمۇ ئېھتىياتچانلىق يولىنى تۇتۇپ، دۈشمەن لەشكەرلىرىنىڭ چاڭ - توزانلىرى بۇ ۋىلايەت سەھنىسىنى قاراڭ. غۇ قىلىشتىن ئىلگىرى جەڭگى - جېدەل ئىشىكىنى مەھكەم يېپىپ، سەپەر تىزگىنىمىزنى ئەسلىي ماكانىمىز بولغان ئاتا مىراس زېمىنلىرىمىز تەرەپكە قارىتىشىمىز غەلبە - نۇسرەت ۋە بەخت - سائادەتكە مۇۋاپىقراق كۆرۈنۈۋاتىدۇ.

سەيپىد مۇھەممەد مىرزا گېپىنى تۈگىتىپ، باشقىلارغا نە - زەر تاشلىدى.

— ئۇلۇسبېگى جانابلىرىنىڭ ئەندىجاندىن ۋاز كېچىش تەدبىرى دانالىقتۇر، — دېدى ئايازبېك قۇشچى سۆز ئېلىپ، — ھەمە قىلىپ كېلىۋاتقان رەزىل شەيبانىيلارنى چېكىندۈرۈپ، ئەندىجاننى ساقلاپ قالدۇق دېگەندىمۇ، سەلتەنەت بىناسىنى ئۇزاق مەزگىل ساقلاپ تۇرغىلى بولماس. مۇراد - مەقسىتىمىز يەنىلا ئا - نا ۋەتىنىمىزدىدۇر.

— تۇرپان تەختىگاھىدا ئالىيلىرىنىڭمۇ بىر ئۇلۇش نېسىۋىسى بولسىمۇ، تەختتە ئاغىلىرى مەنسۇرخان ئولتۇرۇۋاتىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاغىلىرى بىلەن ئولتۇرىلىرىدا نىزا - ئاداۋەت بار. شول

سەۋەبتىن تۇرپان تەختگاھىدىن پاناھلىق سوراھلىرى زىنھار مۇمكىن ئەمەس، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا، — ئەمما، ئول ئاتا مىراس زېمىنلىرىنىڭ بىر پارچىسى بولغان ماڭلايسۆيە بىز ئۈچۈن ناھايىتىمۇ مۇۋاپىقتۇر. بۇنىڭدىكى سەۋەب شولكى، ھازىر مىرزا ئابابەكرىنىڭ غالىبىيەت ئۇلاغلىرىنى يارىلانغان ھالەتتە دېيىشكە بولىدۇ. چۈنكى ئۇ تۇتلۇق جېڭىدە بىزدىن زەربە يەپ يې-ئىخلىدى. شۇڭا ماڭلايسۆيەگە بارساق، ئۇ بارلىق كۈچىنى يىغىپ تىركەشكەن تەقدىردىمۇ پەقەت بىر قېتىملىق جەڭگە يېتىشەلىشى مۇمكىن. ئەمما بۇ جەڭ شەيبانىيلار بىلەن قىلغان جەڭگە قارىد-غاندا يەڭگىل ۋە ئاساندۇر. بىز ئۈچۈن بۇ جەڭنىڭ خەۋپ - خە-تىرى ئازراق، پايدا - مەنپەئەتى كۆپرەكتۇر. بول مەسلەھەتمىنىڭ مۇۋاپىقلىقىغا يەنە بىر دەلىل شولكى، ھازىر مىرزا ئابابەكرىنىڭ يېشى ئاتمىشتىن ئېشىپ كەتتى. پاك ۋە بۈيۈك تەڭرى قىرىق يىلدىن بېرى ئۇنىڭ بۇ جەبىر - زۇلۇملىرىغا مۆھلەت بېرىپ، ئۆزىنىڭ سەۋر - تاقەت قىلغۇچى سۈپىتىنى نامايان قىلدى. كۈچلۈك ئېھتىماللىق شولكى، ئەمدى تەڭرى مۆھلىتى توشۇپ، ئۇنىڭ زۇلۇم كۈنلىرى زاۋالغا يېقىنلاشتى. ئايغاقچىلارنىڭ مەلۇ-ماتىدىن قارىغاندا، ئۇ تۇتلۇق جېڭىنىڭ ھارپىسىدا مىرزا ۋەلىبەگ قاتارلىق بەش سەركەردىسىنى قانداق كاردىن چىقارغان بولسا، شاھىدانە كۆكۈلداش، مۇھەممەدبەگ قاتارلىق ئەمىرلىرىدىنمۇ ئېھتىيات قىلىپ، بۇلارمۇ ماڭا ئاسىيلىق قىلىشى مۇمكىن دېگەن گۇمان بىلەن قاتتىق جازالاپتۇ. ھازىر ئۇنىڭ دەرگاھىدا داڭدار، قابىل سەركەردىلىرى قالماپتۇ، بۇنى ئاز دەپ سىپاھ ۋە لەشكەر-لەرنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر ئالماپتۇ، بىرقانچە قابىلىيەتسىز، تەد-بىرسىز كىشىلەرنى ئىشقا قويۇپتۇ. بىراق ئۇلارمۇ پىكىر ۋە تەد-بىرسىز بولۇشىغا قارىماي، يەنىلا مىرزا ئابابەكرىدىن خاتىرجەم ئەمەس. ھازىر مىرزا ئابابەكرىنىڭ سەلتەنەتى چاك - چېكىندىن ئاجراپ كەتكەن ھالەتتىدۇر. مۇشۇنداق پۇرسەتتە پۈتكۈل كۈچ-مىزنى توپلاپ قەشقەرگە يۈرۈش قىلساق، ئېھتىمال تاقاق ئىشىك-

لەرنى ئېچىشقا قادر تەڭرى پەتھ - نوسرەت ئىشىكلەرنى ئىقبال ۋە بەخت - دۆلەت يۈزلىرىگە ئېچىپ، مۇرادىمىزنى ھاسىل قىلىپ بەرسە ئەجەب ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە ماڭلايسۇيە سەلتەنەتتىكى بارلىق ئەمىر - سەركەردە، مۇلازىم - لەشكەرلەر ئىزباسارلىق ۋە مەرتىۋە جەھەتتە مىرزا ئابابەكرى بىلەن مېنىڭ شېرىك ئىكەنلىكىمىنى، ئۇنىڭ ماڭا ئاتا بۆلەك قېرىنداش ئىكەنلىكىنى ئوبدان بىلىدۇ. خان ئالىيلرى بولسا بۈيۈك سەلتەنەتنىڭ ھەقىقىي تەخت ۋارىسىدۇر. شۇڭا مىرزا ئابابەكرىنىڭ مۇلازىملىرى ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ بىزگە يۈزلىنىشى تامامەن مۇمكىن. گەرچە ئۇ مېنىڭ ئا - غام بولسىمۇ، ئەمما پېقىر ھەممە ئىشتا سىلگە ئەبەدىلئەبەد سا - دىق بولمەن. ھەرقانداق مەغرۇر باش ئالىيلەرنىڭ ھۇزۇرىدا ئۆزىنى تۇپراق بىلەن تەڭ تۇتمايدىكەن، مەيلى ئۇ مېنىڭ بىر تۇغقان قېرىندىشىم بولغان تەقدىردىمۇ ئۇنىڭ بېشىنى بول ساڭا - دەتلىك دەرگاھنىڭ تۈپرىقى بىلەن تەڭ قىلغايەن، ساداقەت جە - ھەتتە تۇغقانچىلىق ھەققىگە نەزەر سالمايمەن. ئۇنداق تۇغقىنىم - نىڭ خار ۋە زەبۇنلۇقىنى دۆلەتنىڭ مۇستەھكەملىكى ۋە سەلتە - نەتنىڭ دائىملىقى ئۈچۈن زۆرۈر دەپ بىلىمەن. ئەگەر بۇ پىكرىم ئادالەتپانەمىزنىڭ مۇبارەك رايىغا مۇۋاپىق كەلسە، مۇشۇ مەس - لىھەت بويىچە ئىش كۆرسەك، دۆلەت ۋە ساڭادەتكە لايىقتۇر دەپ قارايمەن.

— ناۋادا بىز قەشقەرگە ھۇجۇم قىلغان ۋاقىتتا سۇلتان مەنسۇرخان ئالىيلرى ئارقا تەرىپىمىزدىن ھۇجۇم قىلىپ كېلىپ قالسا ئەھۋالىمىز چاتاق بولۇرمىكىن؟ چۈنكى ئۇنىڭ جانابى پا - سىبانىمىزنى ئول زېمىنلارغا دەسسىتىشكە زىنھار رازىلىقى يوق - تۇر.

خوجا ئەلى باھادىرنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ سەئىدخان بىردىنلا جىمىپ قالدى. چۈنكى، بۇنىڭدىن بىرنەچچە يىل بۇرۇن ئۆزىنى ئاشۇ ۋەتەندىن قوغلاپ چىقىرىش ئۈچۈن ئاكىسىنىڭ قان - چىلىك تىرىشچانلىق كۆرسەتكەنلىكى، ئارقىسىدىن قوغلاپ كەل -

گەن لەشكەرلەردىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ ئادەم ئايىغى باسمايدىغان جاڭگاللاردا مۆكۈپ پاناھلىنىشقا مەجبۇر بولغانلىقى سەئىدخاننىڭ تېخىچىلا ئېسىدە ئىدى.

— مەنسۇرخان ئالىيلىرىنىڭ ئارقا تەرىپىمىزگە لەشكەر ئەۋەتكۈدەك ماغدۇرى يوق، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا كېسپىلا، — چۈنكى، ئىككى يىل ئاۋۋال ئۇنىڭ تاغىسى — ئاقسۇ ئەمىرى مىر جاپپار بەردى بەگ مەنسۇرخاندىن ئېھتىيات قىلىپ ئاقسۇنى مىرزا ئابابەكرىگە تەۋە قىلىپ بەرگەنىدى. گەرچە ھەر ئىككىلىسى قىلمىشلىرىغا پۇشايمان قىلىپ يارىشىۋالغان بولسىمۇ، ئوتتۇرىسىدا بۇرۇنقىدەك ئىشەنچ يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىز مىرزا ئابابەكرىگە قارشى لەشكەر تارتىمىز. بۇنداق ئەھۋالدا ئاتا دۈشمىنىنىڭ مۇقابىلىسىگە چىقىۋاتقان ئىنسىننىڭ ئارقىسىدىن خەنجەر ئۇرسا، خەلقىئالەم ئالدىدا مازاققا قېلىشتىن قورقىدۇ. شۇڭا ئول تەرەپتىن ئەندىشە قىلىشنىڭ ھاجىتى يوقتۇر.

سەئىدخاننىڭ كۆڭلىدىكى تۇمانلار بىردىنلا تاراپ كەتكەندەك بولدى. ئۆزىمۇ مىرزا ئابابەكرىنى يوقىتىپ ئاتا — بوۋىلىرىنىڭ ئۈمىدىنى ئاقلاشنى خىيال قىلىپ كەلگەنىدى.

— ئولۇسبېگى جانابلىرى تولىمۇ ئورۇنلۇق مۇلاھىزە قىلدى، — دېدى ئۇ خۇشاللىقنى يوشۇرماي، — نەچچە مۇددەتتىن بېرى كۆڭلۈم شۇنىڭدىن پاراكەندە ئىدىكى، ھەممە مەسلىھەتلەردە ئىمكانسىزلىق پۇراقلىرى ۋە نالايىق ئالامەتلەر بار ئىدى. ئەگەر شۇ مەسلىھەتلەر بويىچە ئىش كۆرگەندە ئاقىۋەت ھەيرانلىق بار — ماقلىرىنى ھەسرەت چىشىلىرىمىز بىلەن چىشىلىشىمىزگە ئوغرا كېلەتتى. مانا، سەيپىد مۇھەممەد مىرزا جانابلىرىنىڭ بۇ كېڭىشى بارلىق مەسلىھەتلەردىن مۇۋاپىقراق ۋە ھەممە تەدبىرلەردىن لايىقراق بولدى. ئۇنىڭ بايان قىلغان پىكىرلىرى نەچچە ۋاقىتتىن بېرى مېنىڭ كۆڭلۈمدىنمۇ ئورۇن ئالغانىدى. مېنىڭ رايىممۇ شۇ. ھەر كىمنىڭ بۇ ھەقتە يەنە باشقا مەسلىھەتى بولسا تارتىنماي بايان قىلغاي.

— شاھىمىزنىڭ دۆلەت ئاساسىنى پۇختىلاپ، سەلتەنەتنى مۇستەھكەملىشى ئۈچۈن جېنىمىز پىددا! — دېدى سەركەردىلەر دۈرىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ.

— پەرمان! — دېدى سەئىدخان ئەمىرلىرىنىڭ بىر قارارغا كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، — دەرھال سەپەر تەييارلىقى كۈزۈلگەي. پەرمانىم پۈتكۈل يۇرتقا جاكارلانغاي. بىزگە ئەگىشىپ ماڭلايسۇيە. گە كېتىشنى خالايدىغان ئاۋام - رەئىيەتمۇ سەپەر ھازىرلىقى كۆرگەي.

● شۇنداق قىلىپ سەئىدخان ئەمىر - سەركەردىلىرى، خوتۇن - بالىلىرىنى ئېلىپ، بەش مىڭغا يېقىن ئاتلىق لەشكەر بىلەن قەش - قەرگە قاراپ يولغا چىقتى. شەيبانىلارنىڭ زۈلمىدىن قورقۇپ، ئۇلارغا ئەگەشكەن ئەندىجان ئاھالىسىنىڭ ھەددى - ھېسابى يوق ئىدى.

تۈمەن دەرياسى گويىا سەئىدخاننى قارشى ئېلىۋاتقانداك يې - قىملىق شارقىرايتتى. بەشكېرەم، سەمەن باغلىرىدىكى مەي باغلاپ پىشقان مېۋىلەرنىڭ مەزىلىك پۇرىقى دىماققا ئۇرۇلۇپ، ئىشتىھا - نى قوزغايتتى. ھەئە، ئاياللار، بالىلار ۋە ئارقىسىدىن ئەگىشىپ كەلگەن پۇقرالارنى تويۇنباشدا ۋاقىتلىق قالدۇرۇپ، خاس ئاتلىق لەشكەرلىرى بىلەن تېز سۈرئەتتە ئىلگىرىلىگەن سەئىدخان لەش - كەرلىرىنى ئارام ئالدۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ئاتۇشتا بىر كېچە قونغا - نىدى. شۇ تاپتا ئۇنى جەننەتتەك بۈك - باراقسان باغلار بىلەن ئورالغان قەشقەر سەھرىلىرىنىڭ ئەندىجان، سەمەرقەنت سەھرىلىرىدىن قېلىشمايدىغان گۈزەللىكى ئۆزىگە مەھلىيا قىلىۋالغانىدى.

«جەننەتماكان بابام سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرى بىلەن ئاتام سۇلتان ئەھمەدخان ئالىيلىرىنىڭ ماڭلاپسۆيەدىن مېھرىنى ئۈزەل - مەسلىكىدىكى سەۋەب مۇشۇ ئىكەن - دە. سەھراىرى بۇنچىلىك بولغان يەردە قەشقەر، ياركەنت، خوتەن قاتارلىق مەشھۇر شەھەر - لىرى قانچىلىك گۈزەلدۇر - ھە...»

تۈمەن دەرياسىنىڭ سەمەن كېچىكىدە ئاتلىرىنى سۇغۇرۇشقا باشلىغان لەشكەرلەرنىڭ ۋاراڭ - چۇرۇڭلىرى سەئىدخاننىڭ خى - يالىنى بۆلۈۋەتتى.

— پەرمان! — دېدى ئۇ تاۋاچى بەگكە قاراپ، — سەركەردە - لەر لەشكەرلەرنى قايتىدىن ئىدىتلاپ كۆرسۈن.

— باش ئۈستىگە!

تاۋاچى بەگ پەرمان يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئالدىردى.

— قەشقەرگە كېلىپ قانداقراق تۇيغۇغا كېلىۋاتىدىلا ئالىي - لىرى؟ — سورىدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا كىندىك قېنى تۆ - كۈلگەن بۇ يۇرتقا پەخىرلىك ھېسسىياتى بىلەن قاراپ.

— راستىنى دېسەم بۇ يۇرتنىڭ ئەندىجان، سەمەرقەنتتىن پەرقى يوق ئىكەن، ھەتتا ئۇنىڭدىن ئارتۇق بىلىنىۋاتىدۇ.

— ۋەتەن، يۇرت مېھرى دېگەن ئەنە شۇ. ئۆزۈمنى ئېلىپ ئېيتسام، ۋۇجۇدۇم نەچچە ھەسسە كۈچ - قۇۋۋەتكە تولغاندەك ھېس قىلىۋاتىمەن. لەشكەرلەرنى ئېدىتلاپ بولغاندىن كېيىن قەشقەر قەلئەسىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ كېلىش ئۈچۈن يەزەك ئە - ۋەتەيلى.

— شۇنداق قىلايلى، — دېدى سەئىدخان، — تۈنۈگۈن ئاخ - شام ئايغاقچىلار مىرزا ئابابەكرىنىڭ خېلى پۇختا تەييارلىق كۆر - گەنلىكىنى مەلۇم قىلغانىدى. ھەر ھالدا ئىشلار پۇختا بولسۇن.

شۇ ئەسنادا يېتىپ كەلگەن تاۋاچى بەگ سەئىدخانغا ئېھ - تىرام بىلدۈردى:

— لەشكەرلەرنى تولۇق ئېدىتلاپ چىقتۇق، ھەممىسى تۆت مىڭ يەتتە يۈز چىقتى.

سەئىدخان مەمنۇنلۇق بىلەن بېشىنى لىتىشتى. گەرچە بۇ تۆت مىڭ يەتتە يۈز لەشكەر ھېسابتا ئاز بولسىمۇ، لېكىن ھەممەسى نۇرغۇن جەڭ كۆرگەن، بىرى ئوغا تېتىيدىغان، پىشقان شېر يۈرەك ئەزمەتلەردىن ئىدى.

سەئىدخان ئالدىدا قاتار سەپ تارتىپ تۇرغان سەركەردىلەرگە قاراپ پەرمان چۈشۈردى:

— سەركەردە خوجا ئەلى باھادىر بىلەن سەركەردە مەخسۇد ئەلى بەش يۈز لەشكەر بىلەن يەزەك بولۇپ قەشقەر شەھىرىنىڭ مۇداپىئەسىنى چارلاپ كەلسۇن.

— پەرمانبەردارىمىز! — دېدى ئىككى سەركەردە.

خوجا ئەلى باھادىر بىلەن مەخسۇد ئەلى لەشكەرلىرىنى باشلاپ تۈمەن دەرياسىنىڭ كېچىكىدىن ئۆتۈشكە باشلىدى.

— ئۇلۇسبېگى مەن بىلەن بىللە قەلبدە تۇرىدۇ، — دېدى سەئىدخان پەرماننى داۋاملاشتۇرۇپ، — بەھرىكە مىرزا بىلەن دائىم ئەلى مىرزا بەرەنغار سەركەردىلىككە، ئىسھاق باھادىر، ئۇ-زۇن ساقال توختىقۇلى ئورۇنباسارلىققا، قارا قۇلاق مىرزا ئىلغار سەركەردىلىككە، شاھنەزەر مىرزا بىلەن ئەلى مىرەك مىرزا ئو-رۇنباسارلىققا، مىرزا ئەلى تاغايى جەۋەنغار سەركەردىلىككە، بەگ-مۇھەممەد مىرزا، سەبۇر مىرزا، مۇھەممەد ھاجى مىرزا، بابا سادىق مىرزا بىلەن ئورۇنباسارلىققا، مىرزا ھەيدەر كۆرەگان بىلەن ئۇنىڭ ئەتكەسى مەۋلانە مۇھەممەد چاغداۋۇللۇققا تەيىنلەنسۇن. ھاپىز مىرىم، مىدەكە باھادىر، ئابدۇلۋاھىد باھادىر، خۇدايىقۇلى باھادىر، شەيخ نەزەر ياساۋۇل، ياراکا ياساۋۇللار قولداش سەركەردە بولۇپ پەرمان كۈتسۇن.

— پەرمانبەردارىمىز! — دەپ جاراڭلىق جاۋاب قايتۇرۇشتى سەركەردىلەر.

— ھەرقايسى قوشۇننىڭ سەركەردىلىرى ئۆز لەشكەرلىرىڭ-لەرگە قاتتىق ئاگاھ بولۇڭلار. ھەرقانداق ۋاقىتتا، ھەرقانداق سە-ۋەب بىلەن رەئىيەتنىڭ يىڭنە چاغلىق نەرسىسىگە چېقىلمىغاي.

كىمدىكىم پەرىمانغا خىلاپلىق قىلسا، سەركەردىلىرى ئاشۇ لەشكەر بىلەن ئوخشاش ياساققا تارتىلىدۇ. قېنى ئەمدى ياسال^① بويىچە ئىلگىرىلەڭلار!

خوجا ئەلى باھادىر بىلەن مەخسۇد ئەلنىڭ يەزەك قوشۇنى يېتىپ كەلگەندە قەشقەر ئەمىرى مىرزا يۈسۈپ بەگ ئون مىڭ لەشكىرى بىلەن شەھەرنىڭ سىرتىغا چىقىپ سەپ تۈزۈپ تۇرغا-ندى.

— ئايغاقچىلارنىڭ مەلۇماتى توغرا ئىكەن، — دېدى مەخسۇد ئەلى، — مىرزا ئابابەكرى شەھەر سېپىلىنى مۇستەھكەملىگەندىن باشقا، قوشۇنىنىمۇ تەقلەپ قويۇپتۇ، قارىسىلا سەركەردە، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مىرزا ئابابەكرى باردەكمۇ؟

— مىرزا ئابابەكرىنى تولمۇ ئېگىز، گەۋدىلىك ئادەم دەپ ئاڭلىۋىدىم، ئەھۋالدىن قارىغاندا يېڭىسارغا ياكى ياركەنتكە كەتكەن ئوخشايدۇ.

— قانداق قىلىمىز؟ دۈشمەنلىرىمىز سەپ تۈزۈپ ئالدىمىز-نى توسۇشقا ئۈلگۈرۈپتۇ.

— ئەمدى ئارقىمىزغا يانساق، ئۇلارنىڭ خورىكى ئۆسۈپ قالىدۇ، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر، — ئۇلارنى قەلئە سىرتىغا چىقارماقۇمۇ تەس. بەلكىم بىزنىڭ كۈچىمىزنى سەل چاڭلاپ قالغان بولۇشى مۇمكىن، خان ئالىيلىرىغا دەرھال چاپارمەن ماڭسۇن، ئۇ-نىڭغىچە بىز بىر ئامال قىلىپ ئۇلارنى تۇتۇپ تۇرايلى. بۇ بەكمۇ غەنىمەت پۇرسەتتۇر. مۇبادا بىز ئارقىمىزغا يانساق، ئۇلارمۇ قەلئەگە كىرىپ كېتىشى مۇمكىن.

مەخسۇد ئەلى سەئىدخانغا خەۋەر يەتكۈزۈشكە چاپارمەن ماڭ-غۇزۇۋەتتى. شۇ ئەسنادا ياۋ لەشكەرلىرى سېپىدىن جەڭگە ئۈندەپ

① ياسال — سەپ.

ناغرا چېلىندى.

— ھەممىڭلار تەمكىن بولۇپ سەينى مۇستەھكەم ساقلانغۇلار، — دەدى خوجا ئەلى باھادىر، — ئەڭ ھۇجۇم قىلىپ تەڭ چېكىنىمىز. راستتىن ھۇجۇم قىلىپ، يالغاندىن چېكىنىمىز. مۇشۇنداق قىلساق، ياۋىزنىڭ كۈچىمىزنى ئاجىز چاغلاپ، بىخۇدلىشىدۇ. ئۇنىڭغىچە ئاساسلىق قوشۇنىمىز يېتىپ كېلىدۇ، ئاساسلىق ۋەزىپىمىز ياۋىنى ئالداپ تۇتۇپ تۇرۇش.

خوجا ئەلى باھادىر بىلەن مەخسۇد ئەلى ئېتىنى يەڭگىل دەپ- ۋىتتى، لەشكەرلەر ئۇلارغا ئەگەشتى. ئۇلار ياۋى سېپىگە بىر ئۈن بېتىم ئارىلىق قالغاندا توختىدى.

— ماڭا ئايىسىمىڭنىڭ ھەقىقىي تەخت ئىگىسى سۇلتان سەئىد- خان ئايىلىرىنىڭ باھادىرلىرى يېتىپ كەلدى! — دەپ تۇۋلىدى خوجا ئەلى باھادىر ياۋى سېپىگە قاراپ، — كەچۈرۈمگە ئېرىشىپ ئامان قېلىشنى خالايدىغانلار دەرھال قوراللىرىڭلارنى تاشلاپ ئىد- تائەت گەردىنىڭلارنى سۇنۇڭلار!

قەشقەر ئەمىرى مىرزىا يۈسۈپ بەگ سەينىڭ ئالدىغا چىقىپ جاۋاب بەردى:

— كىم سەن ھاي، ئۆزىنى چاغلىماي كار كىرىغان؟! يۈرىڭنى- نى قاپتەك قىلىپ ئەل بولۇشتىن گەپ ئاچىسنا؟ ئاشۇ تۆت توك توك لەشكەرنىڭ بىلەن بىزنى ئەل قىلماقچىمۇ سەن؟ لاپ ئېتىپ شەھەر ئالىمەن دەپمەي، نوچى بولساڭ جەڭگە ھازىرلان!

— ئەمىر جانابلىرى ئالدىراپ جەڭدىن ئېغىز ئاچمىسىلا، بىز ئۈچۈن جەڭ كۈنلىرى بەئەينى مەشۇقىمىزنىڭ ۋىسالىغا يەت- كەن ئىشەرەت كېچىسىدۇر. جەڭ ناغرىسىنىڭ ساداسى توي بەزمىد- سىدۇر.

مەخسۇد ئەلى داڭدار مەرگەن ئىدى. ئۇ ئەمىر مىرزىا يۈسۈپ بەگنى چۆچۈتۈپ قويۇش ئۈچۈن پەم بىلەن ياغا ئوق بېسىپ، ئۇ- نىڭ چاقما كاۋىدەك يوغان سەللىسىنى نىشانغا ئالدى. ۋىڭلىداپ ئۇچقان ئوق مىرزىا يۈسۈپ بەگنىڭ سەللىسىنى ئۇچۇرۇۋەتتى.

مىرزا يۈسۈپ بەگ ھودۇققان ھالدا ئېتىنىڭ بويىنى قۇچاقتى.
لىۋالىدى.

— سىلنى ئاياپ قويغانلىقىمىز ئۈچۈن سەللىلىرىنى نىدە
شانغا ئالدۇق، — دەيدى خوجا ئەلى باھادىر قاقاھلاپ كۈلگىنىدە.
چە، — ئەل بولامدىلا ياكى جەڭ قىلامدۇق؟
ئۆزىنى سەل ئوڭشىۋالغان مىرزا يۈسۈپ بەگ لەشكەرلىرىدە.
نىڭ كۆپلۈكىگە ئىشەنچ قىلىپ، جان - جەھلى بىلەن ۋارقىردە.
دى:

— قېنى باھادىرلىرىم، ئۆزىنى چاغلىماي شىلتىڭ ئاتقان
بۇ دەپۈزلەرنىڭ كالىسىنى قوغۇن ئۈزگەندەك ئۈزۈپ تاشلاڭلار!
خوجا ئەلى باھادىر بىلەن مەخسۇد ئەلنىڭ بەش يۈز لەشكەر -
كىرى خۇددى تۈگۈلگەن مۇشتقا ئوخشاش سەپ تۈزگەندى. ئۇلار
بىردە ھۇجۇم قىلسا، بىردە چېكىنەتتى، چېكىنىپ تۇرۇپ تۇيۇق -
سىزلا ھۇجۇمغا ئۆتەتتى. ھۇجۇمى خۇددى مۇداپىئەدە تۇرۇپ مۇشت
ئاتقانداك زەربىلىك ئىدى. قەشقەر لەشكەرلىرى خېلى تىرىشچان -
لىق كۆرسىتىپمۇ، بۇ بەش يۈز لەشكەرنىڭ سېپىنى بۇزۇۋېتىشكە
مۇۋەپپەقىيەت بولالمىدى. مىرزا يۈسۈپ بەگ رەقىبلىرىنى سەل چاغلاپ
قالغانلىقىنى ھېس قىلىۋاتاتتى. شۇ ئەسنادا جەڭ مەيدانى تۈ -
يۇقسىز باستۇرۇپ كەلگەن تۆت مىڭدىن ئارتۇق ئاتلىق لەشكەر -
نىڭ ئاتلىرىنىڭ تۇپاق ئاۋازىدىن لەرزىگە كەلدى. نەچچە ئونلىق -
غان تۇغچى لەشكەرلەرنىڭ قولىدىكى تۇغ - ئەلەملەر كۆكتە لە -
پىلدەپ، ئاجايىپ سۈر - ھەيۋە پەيدا قىلغانىدى. ئاتلارنىڭ تۇيدە -
قىدىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ - توزانلار قۇياشنىڭ يۈزىنى توسۇۋال -
غانىدى.

جەڭ ۋەزىيىتىنى كۆزىتىپ تۇرغان مىرزا يۈسۈپ بەگ تۈ -
يۇقسىز باستۇرۇپ كەلگەن قوشۇننى كۆرۈپ بىردىنلا ھودۇقتى.
ئۇلار جاسارەت بىلەن ھۇجۇمغا ئۆتكەندى. شۇ تاپتا ئۇنىڭغا سە -
ئىدخاننىڭ لەشكەرلىرى تۆت مىڭ ئەمەس، قىرىق مىڭ كۆرۈنۈپ
كەتكەندى.

قەشقەر لەشكەرلىرىمۇ خۇددى سەركەردىسىگە ئوخشاش جەڭگىۋارلىقنى يوقىتىپ ساراسىمىگە چۈشتى. مىرزا يۈسۈپ بەگ دەرھال چېكىنىش پەرمانى چۈشۈرۈپ، ئۆزى ئەڭ ئاۋۋال شەھەرگە قاراپ قاچتى، ئارقىسىدىن قوغلاپ كەلگەن سەئىدخاننىڭ لەشكەرلىرىنى سېپىل ئۈستىدىكى لەشكەرلەر ئوقيا، مەنچانقلار دىن ئوق، تاش ياغدۇرۇپ چېكىندۈردى.

ھەئە، ئەندىجاندىكى تۇتلۇق جېڭىدە سەئىدخاندىن قاتتىق يېڭىلگەن مىرزا ئابابەكرى قەشقەر شەھىرىنىڭ سېپىللىرىنى قايتىدىن مۇستەھكەملىگەندى. ئېگىزلىكى يىگىرمە بىر گەز كېلىدىغان ھەيۋەتلىك سېپىلنىڭ ئۈستىدە تۆت ئاتلىق لەشكەر ئۇياقتىن - بۇياققا بىمالال ماڭالايتتى. سېپىلنىڭ ئۈستىدە ئاز دېگەندە ئوتتۇزغا يېقىن بۇرج، جەببەخانا^①، مەنچاناق، زەمبىرەك سۈپىسى بار ئىدى. ئوزۇق - تۈلۈكى تەل، مۇداپىئەسى مۇستەھكەم بولسىلا، ئوتتۇز - قىرىق مىڭ لەشكەر بىلەنمۇ قەشقەر شەھىرىنى ئالماق تەس ئىدى.

سەئىدخان زىيادە ئۆلۈم - يېتىمنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، ئىلاجسىز ھۇجۇمنى توختىتىشقا مەجبۇر بولدى. بەش مىڭغا يېقىن لەشكەرى بىلەن شەھەرگە كىرىۋالغان مىرزا يۈسۈپ بەگ مىرزا ئابابەكرىدىن ھەمدەمگە لەشكەر ئەۋەتىشنى ئىلتىماس قىلىپ ياركەنتكە چاپارمەن ماڭغۇزدى - دە، مۇداپىئەنى كۈچەيتىپ جەڭگە چىقماي يېتىۋالدى.

※ ※ ※

سەئىدخان جىلە بولۇپ قالغانىدى.

لەشكەرلەر شەھەرگە بىرنەچچە قېتىم ھۇجۇم قىلغان بولسىمۇ، سېپىل ئۈستىدىن يامغۇردەك يېغىۋاتقان ئوق، تاش، كۆتەكلەرنىڭ زەربىسىدىن سېپىلغا چىقىش ئۇياقتا تۇرسۇن، كۆپ

① جەببەخانا - قورال - ياراغ ئىسكىلاتى.

تالاپەتكە ئۇچرىدى.

بۈگۈن شاھ چېدىرىدا ئۆزى يالغۇز خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغان سەئىدخان سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ كىرگىنىنى كۆرۈپ، يېنىدىن جاي كۆرسەتتى.

— قەشقەر شەھىرىنىڭ مۇداپىئەسىنىڭ بۇنچە مۇستەھكەم ئىكەنلىكىنى خىيالىمغىمۇ كەلتۈرمىگەنكەنمەن، — دېدى سەئىدخان ھەسرەتلەنگەن ھالدا، — شۇنچە ھەشەم تارتىپ كېلىپ، قەشقەر شەھىرىنىڭ بوسۇغىسىغىمۇ يېقىنلىشالمايۋاتىمىز.

سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بىر ئاز تۇرۇۋېلىپ ئېغىز ئاچتى:

— ھۇزۇرلىرىغا مۇنداق بىر مۇددىئا بىلەن كىرگەندىم.

— قېنى خوش.

— مىرزا يۈسۈپ بەگ قەشقەر سېپىللىرىنىڭ مۇستەھكەم، مۇداپىئەسىنىڭ چىڭلىقىغا ئىشىنىپ، ياركەنتتىن كېلىدىغان ھەمدەمچى لەشكەرلەرنىڭ يولىغا قاراپ، قەستەن جەڭگە چىقمايۋا تىدۇ. بىرنەچچە قېتىملىق ھۇجۇمىمىزدىن ئىسپاتلاندىكى، قەشەقەرنى ئاسانلىقچە ئېلىشىمىز مۇمكىن ئەمەستەك قىلىدۇ. تىرەكشىپ تۇرۇۋەرسەك، ناۋادا ياۋىنىڭ ھەمدەمچى لەشكەرلىرى كېلىپ قالسا، ۋەزىيەت بىزگە پايدىسىز بولۇپ قالىدۇ. شۇڭا، لەشكەرلىرىمىزنى دەرھال ئاتلاندىرۇپ يېڭىسارغا ھۇجۇم قىلايلى. يېڭىسار قەلئەسى قەشقەر بىلەن ياركەنت ئوتتۇرىسىدىكى مۇھىم ئۆتكەل. ناۋادا يېڭىسار قەلئەسىنى ئالالساق، قەشقەر بىلەن ياركەنتنى ئالمىقىمىز ئاسانغا توختايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ياركەنتتىن ھەمدەمگە كېلىدىغان لەشكەرلەرنىڭ يولىنى ئۇزۇپ تاشلىيالايمىز.

سەئىدخان بىر ئاز ئۈمىدلىدى:

— شۇنداق قىلمايمۇ چارە يوقتەك قىلىدۇ. بىز ئۈچۈن ھا-زىر چوڭ ياكى كىچىك بولسۇن پۈت دەسسەپ تۇرغۇدەك قەلئەدىن بىرىگە ئىگە بولۇش تولىمۇ زۆرۈر. قاچان يولغا چىقساق بولۇر؟

— كېچىكتۈرۈشكە بولمايدۇ، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد

مرزا، — مرزا يۈسۈپ بەگنىڭ چاپارمىنى ياركەنتكە بېرىپ بولاي دېدى. شۇڭا مرزا ئابابەكرىنىڭ ھەمدەمىچى لەشكەرلىرى يولغا چىقىپ بولغۇچە، يېڭىسارغا بېرىپ بولۇشنى كېرەككە ھا- زىرلا يولغا چىققىنىمىز ئەۋزەل.

— مرزا ئابابەكرىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ كېلىشكە ئەۋەتكەن ئايغاقچى ئەجەب كېچىكتىغۇ؟

سەيپىد مۇھەممەد مرزا بارماقلىرىنى پۈكۈپ كۈن ساناشقا كىرىشتى. ھەئە، ئۇلار تېخى ئاتۇش تەۋەسىگە يېتىپ كەلمەستىلا قەشقەر بىلەن ياركەنتكە ئايرىم - ئايرىم ئايغاقچى ماڭغۇزغاندى. ●
— قايتىپ كېلىدىغان ۋاقتىمۇ بولۇپ قاپتۇ. مرزا ئابابەك-

رىنىڭ پايلاقچىلىرىغا يولۇقۇپ قالمىغان بولسا.

سەئىدخان لام - جىم دېمىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ مرزا ئابا- بەكرىنىڭ ئەھۋالىنى بەكمۇ بىلگۈسى بار ئىدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم!

شاھ چېدىرىغا مرزا ھەيدەر كۆرەگان كىرىپ كەلگەنىدى. سەئىدخان ئۇنىڭغا سىڭلىسى مۇھىب سۇلتان مەلىكىنى بېرىپ، كۆرەگانلىق مەرتىۋىسى ئىنئام قىلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا ھەر- قانداق ۋاقىتتا قېشىغا ئىجازەتسىز كىرىش ئىمتىيازى بەرگەندى.

— ۋە ئەلەيكۈم ئەسسالام.

سەئىدخان بىلەن سەيپىد مۇھەممەد مرزا ئۇنىڭ سالامىنى تەڭلا ئىلىك ئالدى.

— بىمەھەل ۋاقىتتا كىرىپ قالدىمۇ قانداق؟

مۇھىم بىر مەسلىھەتنىڭ ئۈستىگە كىرىپ قالغان ئوخشايد- مەن دەپ ئويلىغان مرزا ھەيدەر كۆرەگان كەينىگە يېنىشقا تەم- شەلدى.

— سەن ئۈچۈن بول دەرگاھنىڭ بىمەھەلى يوق. كەل، يې-

نىمغا كېلىپ ئولتۇر، — دېدى سەئىدخان مرزا ھەيدەرگە سول يېنىدىن جاي كۆرسىتىپ، — بۇنىڭدىن كېيىن سەلتەنەت سۆھ-

بەتلەردىن ئۆزۈڭنى چەتكە ئالمىساڭمۇ بولىدۇ، كىچىكلەر تاكى خىزمەتكە قەدەم قويمىغۇچە ۋۇجۇدىدا قابىلىيەت پەيدا بولمايدۇ. ئۇلۇغ ئىشلارغا، چوڭ مەرىكىلەرگە ئىشتىراك قىلمىساڭ، مەرتە - ۋىلىك كىشىلەر، خان - سۇلتانلار، ۋەزىر - ئەمىرلەر جەم بولغان سورۇنلاردا تەمتىرەپ قالسىەن. كىچىكلەر چوڭلار بىلەن دائىم بىللە بولسا، ئۇلارنىڭ كۆڭلى ۋە كۆزى ھەر ئىشقا تونۇشلۇق بو - لۇپ قالىدۇ - دە، كاتتا مەرىكىلەردە تەمتىرەپ قالمايدۇ. بۇ ئۇلار - نىڭ جاھان سوراش، سەلتەنەت ئىشلىرىنى ئوڭۇشلۇق قىلىشىغا پايدىلىقتۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئەگەر خىزمەتنىڭ قائىدە - يوسۇن - لىرىنى بىلمىسە، ئۆزگىلەرگە خىزمەت بۇيرۇيالمايدۇ، ئەيىبىنى ھۈنەردىن پەرقلەندۈرەلمەيدۇ، سالاھىيەت ئەھلى ۋە سالاھىيەت يو - لىنى تۇتالمايدۇ. مەنمۇ مەرھۇم خان ئاتامنىڭ مۇلازىمىتىدە بول - غىنىمدا، ئۇلار بۇ ھېكمەتنى كۆڭلۈم ھۇجرىسىغا نەقىشلىگەن - دى. ئەمدى بۇنى ساڭا ئۆگىتىۋاتىمەن. ئەمەل قىلساڭ پايدىسىنى كۆرسەن.

— كالاڭلىرىنى ئېسىمدە مەھكەم ساقلايمەن، — دېدى مىرزا ھەيدەر كۆرەگان بېشىنى ئېگىپ.

— لېكىن، خىزمەت قىلىشىڭمۇ چېكى بار. ھۆرمەت كۆر - سىتىش مۇۋاپىق ئەمەسلەرگە، خۇسۇسەن چاكار - خىزمەتكارلارغا خىزمەت قىلمىساڭمۇ بولىدۇ. خەقنىڭ كۆزىگە خار كۆرۈنۈپ قال - ماسلىق ئۈچۈن، سورۇن ۋە مەرىكىلەردە مەرتىۋەڭنىڭ ھۆرمىتى - نى ساقلىشىڭ لازىم، ئەمما زىيادە گىدىيىۋالساڭمۇ باشقىلار كۆ - رەگانلىق مەرتىۋىسىنى پەش قىلىپ تەكەببۇرلۇق قىلىۋاتىدۇ، دەپ ئارقاڭدىن پىتنە قىلىشى مۇمكىن. شۇڭا ھەرقانداق ئىشتا مەس - لىھەت، كېڭەشكە ئورۇن بەرگەيسەن، مۇۋاپىق كۆرگەن مەسلىھەت ۋە تەدبىرلەرنى قوبۇل قىلغىسەن.

— خوش، — دېدى مىرزا ھەيدەر كۆرەگان.

— ئۆرە تۇرۇۋەرمەي يېنىمغا كېلىپ ئولتۇر.

ئۇ سەئىدخاننىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى. شۇ ئەسنادا ھۆ -

دەپچى بەگ كىرىپ كەلدى.

— مەلۇم بولغاي!

— سۆزلە، — دەپدى سەئىدخان.

— ياركەنتتىن ئايغاقچى كەلدى.

— باشلاپ كىر.

ھايال ئۆتمەي ئايغاقچى كىرىپ كەلدى.

— ئالىيلرىغا مەلۇم بولغاي، — دەپدى ئۇ سالام — سەھەت

يوسۇنلىرىنى بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، — قۇدرەتلىك پاناھگا.

● ھىمىزنىڭ ماڭلايسۆيەگە قەدەم تەشرىپ قىلغىنىدىن خەۋەر تاپقان

ياركەنتتىكى رەئىيەت قانچىلىك ھايانغا چۆمگەن بولسا، مىرزا

ئابابەكرى شۇنچىلىك تەشۋىشكە ئەسىر بولۇپتۇ، تۇتلۇق جېڭىدە

مىرزا ۋەلىبەگ قاتارلىق بەش سەركەردىسىنى ئاختا قىلىپ جازا.

لىغاندىن كېيىن، شاھىدانە كۆكۈلداش، مۇھەممەدبەگ قاتارلىق

ئەمىرلىرىدىنمۇ گۇمانلىنىپ جازالىغان ھېسابتا قازىققا سالغاند.

كەن، ھازىر ئۇنىڭ دەرگاھىدا سىپاھلىقنىڭ ھۆددىسىدىن بەجاندى.

دىل چىقالغۇدەك سەركەردىلىرىنىڭ تايىنى قالماپتۇ، شۇنداقتىد.

مۇ مىرزا ئابابەكرى دېھقان بولامدۇ، تىجارەتچى، ھۈنەرۋەن — كا.

سىپ بولامدۇ ۋاللاھۇئەلەم ئون بەش ياشتىن يۇقىرى بېلى باغلاق.

لىق ئەركەك بولسىلا چېرىكلىككە تۇتۇپ مەشىقلەندۈرۈۋېتىپتۇ.

ئەسلىدىنلا لەشكەرىي تەربىيە كۆرمىگەن بۇ كىشىلەرنىڭ سەپ

تۈزۈشلىرىمۇ، قورال تۇتۇشلىرىمۇ تولىمۇ كۈلكىلىك.

سەئىدخان مەنۇنلۇق بىلەن كۈلۈمسىردى:

— بۇزىرۇك مومام شاھ بېگىم بىلەن ھاممام مېھرىنىگار

خېنىمنىڭ ئەھۋالىنى بىلەلدىڭمۇ؟

— كەچۈرسىلە ئالىيلرى، خەۋەر يەتكۈزۈشكە ئالدىراپ

تۇرغاچقا، ئۇنىڭ ئۈستىگە شەھەردە ئايغاقچى، پايلاقچىلار مە.

غىلداپ كەتكەچكە ئول بۇزىرۇكۋارلىرىمىزنىڭ ئەھۋالىنى ئې.

نىقلاشقا ئامال قىلالىمىدەم، ئەمما مۇنداق بىر ئېچىنىشلىق ۋەقە

قۇلىقىمغا كىرىپ قالدى: مىرزا ئابابەكرى بىر تۇغقان سىڭلىسى

خانسۇلتان خېنىمنى سەلتەنەتمىگە نارازىلىق بىلدۈردى، ماڭا

دۈشمەنلىك ۋە قەست قىلىش غەربىزى بار، دېگەن گۇمان بىلەن زىندانغا سولاپ، يېڭىلى تائام، ئىچكىلى سۇ بەرمەي قىيناپتۇ، ھەتتا سۇ ئورنىدا چاغىر^① بېرىپتۇ. پاك ئېتەكلىك، پاكىز نەسەب-لىك، پۈتكۈل ئۆمرىنى ئىبادەت ۋە خەيرلىك ئەمەللەر بىلەن ئۆت-كۈزگەن پەرىشتە سۈپەت ئول مەزلۇمە ئاخىر ئاچلىق ۋە ئۇسسۇز-لۇقتا قىيىنلىپ ئۆلۈپتۇ، يەنە... — ئايغاقچى دەيمۇ، دېمەيمۇ دې-گەندەك مىرزا ھەيدەر كۆرەگانغا بىرنەچچە دەقىقە قاراپ قويۇپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — يەنە بەدەخشاندا بۇزۇك خانىش شاھ بېگىم ئالىيلىرى بىلەن بىللە ئەسىرگە چۈشكەن، مىرزا ھەيدەر كۆرەگان جانابلىرىنىڭ بىر تۇغقان ئىنىسى مۇھەممەد شاھنى ئاختا قىلىپ، خىزمىتىگە سالغانىكەن، كەمىنلىرى ياركەنتكە بېرىشتىن بىر كۈن ئاۋۋال مەيدىسىدىن كاۋاپ زىخى بىلەن تامغا مىخلىتىپ، قىيناپ ئۆلتۈرگۈزۈپتۇ.

ئىنىسىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلىغان مىرزا ھەيدەر كۆرە-گان ھۆركىرەپ يىغلىۋەتتى. سەئىدخان بىلەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزىنىڭ قوشۇملىرى غەزەپتىن تۈرۈلۈپ كەتكەندى.
— بولدى چىقىپ كەت، — دېدى سەئىدخان ئايغاقچىغا قاراپ، ئاندىن مىرزا ھەيدەر كۆرەگانغا تەسەللى بەردى، — كۆڭ-لۈڭنى يېرىم قىلما. بۇ قىساسنى ئول مەلئۇندىن چوقۇم ئال-مىز.

— ئۆزلىرىنى تۇتۇۋالسىلا ئوغلۇم، — دېدى سەيپىد مۇ-ھەممەد مىرزا تەسەللى بېرىپ، — قۇدرەتلىك تەڭرىم زالىم-پاسىقلارنىڭ جازاسىنى ھامان بېرىدۇ. ئۆزىنىڭ بىر تۇغقان سىڭلىسىغا ۋە ئىنىسىنىڭ ئوغلىغا بۇنداق ئازابلارنى سالغان ئول مەلئۇن پاك ۋە ئىززەت - ھۆرمەتكە ئىگە شاھ بېگىم ئالىيلىرىغا ۋە مېھرىنىڭار خېنىمغا نېمە كۈنلەرنى كۆرسەتكەندۇ؟...
— سەر كەردىلەرگە پەرمانىمنى يەتكۈز! — دېدى سەئىدخان چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ تۇرۇپ، — دەرھال يېڭىسارغا ئاتلاز-

① چاغىر — ھاراقنىڭ بىر تۈرى.

غاي. ئاللاھ نامىدىن قەسەمكى، مىرزا ئابابەكرىنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ، ياركەنت شەھىرىنىڭ قوۋۇقىغا ئېسىپ خارۋازار قىلمىد - سام بۇ ھۇدۇدىتىن ھەرگىز كەتمەيمەن!

شۇ كۈنلەردە ياركەنت شەھىرىنى ۋەھىمە قاپلىغانىدى. شە - ھەر كوچىلىرىدا ئانچە - مۇنچە ھاجەتمەن، يايىمچىلاردىن باشقا بارلىق دۇكان - سارايلار تاقالغان، ھۈنەرۋەن - كاسىپلار ئىش توختاتقان، ئاۋات چارسۇ - رەستىلەر چۆلدەرەپ قالغانىدى.

ھەرقايسى تۈمەن، يېزا - قىشلاقلاردىن مەجبۇرىي تۇتۇپ كەلگەن ئاتىمىش مىڭغا يېقىن چېرىكىنىڭ مەشىق ئەھۋالىنى كۆز - دىن كەچۈرۈۋاتقان مىرزا ئابابەكرى تولىمۇ روھسىز ئىدى، ئې - گىز، بەستىلىك كەلگەن بۇ ئادەم شۇ تاپتا قورۇلۇپ، پاكارلاپ كەت - كەندەك كۆرۈنەتتى، شۇنداقتىمۇ قان تولغان كۆزلىرى چېرىكلەر - نىڭ ھەرىكىتىگە مىختەك تىكىلگەنىدى. دېھقان، ھۈنەرۋەن، تى - جارەتچى ۋە شەھەر ئاھالىسىدىن تەركىب تاپقان بۇ چېرىكلەرنىڭ تۈزگەن سەپلىرى رەتسىز، ھەرىكەتلىرى كالا ئىپاي ئىدى؛ ئاتقان ئوقلىرى نىشانغا تېگىش تۈگۈل ئاللىقاچانغا قېيىپ كېتەتتى؛ مىنگەن ئاتلىرى شاشلىق قىلسا ئات ئۈستىدە مەزمۇت ئولتۇرالى - ماي، گاھ ئاتنىڭ بوينىغا، گاھ ساغرىسىغا چۈشۈپ قالاتتى، جان ۋەھىمىسىدە ئاتنىڭ تىزگىنىنى مەھكەم تارتىپ تۇرۇۋالاتتى، تو - خۇ يۈرەكلىرى قوزال - پاراغلارنى تاشلىۋېتىپ ئۆزىنى يەرگە ئاتاتتى. سانى بار، ساپاسى يوق بۇ لەشكەرلەرنىڭ ئەھۋالىنى كۆ - رۇپ تۇرغان مىرزا ئابابەكرىنىڭ ۋۇجۇدىنى چەكسىز ئۈمىدسىز - لىك چۇلغىۋالدى.

«ئەھۋالدىن قارىغاندا، سەلتەنەت سۈرۈدىغان كۈنلىرىم ئا -
خىرلاشقان ئوخشايدۇ. مەن تېخى بۇلارنى باشلاپ بېرىپ، قەشقەر -
نى ياۋنىڭ تەھلىكىسىدىن خالاس قىلارمەن دەپ ئويلاپتىمەنمەن،
بۇنداق لەشكەر بىلەن جەڭگە بېرىش تۈگۈل، قوغۇن ئوغرىلاشقا
بېرىشمۇ خەتەرلىك. ئېھ تەڭرىم، ھەرقانچە گۇناھىم بولسىمۇ،
ئۆزۈڭ پاناھىڭدا ساقلىغايىسەن...»

مىرزا ئابابەكرى خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ، سەركەردىسى
پىرئەلىبەگكە قارىدى:

— سەن يۈز نۆكەر بىلەن بېرىپ ياۋنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ
كەل.

ئاللىقانداق خىيالغا ئەسىر بولۇپ تۇرغان پىرئەلىبەگ مىرزا
ئابابەكرىنىڭ مەقسىتىنى چۈشىنەلمەي ياندۇرۇپ سورىدى:

— يېڭىسارغا بارامدىم ئاللىلىرى؟
ئىچى تىتىلداپ تۇرغان مىرزا ئابابەكرى غەزەپ بىلەن گۈر -
كىردى:

— ئاۋۇ ئىككى دولاننىڭ ئوتتۇرىسىدىكى باشمۇ ياكى قا -
پاقمۇ؟ ئەلۋەتتە يېڭىسارغا بارىسەن. يولدا ئېھتىيات قىل. ياۋ
قوشۇنىنىڭ ئەھۋالىنى يوشۇرۇنچە كۆزەتسەڭلا بولىدۇ. ئۇلار بەل -
كىم بۇ چاغقا يېڭىسار قەلئەسىنى ئېلىپمۇ بولغاندۇ، ناۋادا يولدا
دوقۇرۇشۇپ قالساڭ، دەرھال قايتىپ كېلىپ خەۋىرىنى بەر. كاتتا
تۆھپە ھېسابىدا ئىنئام بېرىمەن.

مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئىنئام بېرىمەن دېگەن سۆزلىرىنى
ئاڭلاپ پىرئەلىبەگنىڭ ۋۇجۇدىنى سۈر باستى.

«ئىنئام بېرەرمىش تېخى. جازادۇر تايىنلىق. ھازىرغا قەدەر
قايسى بىر سەركەردە كۆرسەتكەن تۆھپىسىگە لايىق ئىنئام ئېلىپ
باققان؟ ئۇنداق ئىنئامنى ئېلىشتىن تەڭرىم ئۆز پاناھىدا ساقلىد -
غاي...»

تۈگمەس غەم - تەشۋىشكە ئەسىر بولغان مىرزا ئابابەكرى
پىرئەلىبەگنىڭ چىرايىغىمۇ قارىماي، بېشىنى ئىتتىك ئوردا تە -

رەپكە بۇرىدى.

يۈز نۆكەر بىلەن يولغا چىققان پىرئەلىبەگىنىڭ كۆز ئالدىدىن
مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئوردىدا ئەمىرلەرگە ئىنئام تارقىتىش كۆرۈ
نۈشى لىپ قىلىپ ئۆتتى.

پىرئەلىبەگ پېڭسار ئەمىرى پىرئەمىن دورغىنىڭ ئوغلى
ئىدى. مىرزا ئابابەكرى پىراقتىكى ئەمىرلەرنى تىزگىنلەپ تۇرۇش
ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ ئوغۇللىرىنى نامدا ئوردىسىدا مەنەسپكە تەيىن-
لىگەن بولۇپ، ئەمەلىيەتتە يېنىدا تۇرغاق قىلىپ ساقلىغانىدى.

مىرزا ئابابەكرىنىڭ كەشمىرگە قىلغان يۈرۈشىگە پىرئەلىبەگمۇ
قاتناشقانىدى. مىرزا ئابابەكرى كەشمىردىن غەلىبە بىلەن يار-
كەنتكە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، سەركەردىلىرىنى تارتۇقلاش
ئۈچۈن خەزىنىچى بەگنى بۇيرۇپ شاھنىشىنىڭ ئوتتۇرىسىغا بىر
پەتنۇس تىللا ئاچىقتۇردى ۋە سەركەردىلەرنى تەرتىپ بويىچە كې-
لىپ سىقىمى تولغۇچە تىللا ئېلىۋېلىشنى بۇيرۇدى. پېشقەدەم ئە-
مىرلەر بىر - بىرلەپ كېلىپ تىللا دۆۋىسىگە قولىنى تەگكۈزۈپ
قويۇپ، ھېچنېمە ئالماي ئۆز ئورۇنلىرىغا قايتىپ كېلىشتى. نۆ-
ۋەت پىرئەلىبەگ قاتارلىق بىر قانچە ياش سەركەردىلەرگە كەلگەن-
دە، بىر سىقىمدىن تىللا ئېلىشىپ، مىرزا ئابابەكرىگە مىننەتدار -
لىق بىلدۈرۈپ ئۆز ئورۇنلىرىغا قايتىشتى. ئەمما ئىككى كۈن
ئۆتكەندە مىرزا ئابابەكرى پىرئەلىبەگ قاتارلىق سەككىز نەپەر ياش
سەركەردىنى يوقىلاش بىر باھانە بىلەن ئەللىك دەرىزە ئۇرغۇزۇپ،
ئەللىك تىللا جەرىمانە قويدى.

پىرئەلىبەگ دەرىزە زەربىسىدىن ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالدى.
— ئاشۇنچىلىك كىچىككىنە سەۋەنلىك ئۈچۈن ئەللىك دە-
رە ئۇرغۇزدى. بەكمۇ ئۇۋالچىلىققا قالدىم، — دەپ داتلىدى ئۇ،
يوقلاپ كەلگەن پېشقەدەم ئەمىرگە.

— بۇ ئەللىك دەرىزە ئول سەۋەنلىكلىرى ئۈچۈن ئۇرۇلغان
ئەمەس.

پىرئەلىبەگ ئەجەبلەنگەن ھالدا سورىدى:

— ئۆزۈم بىلمەيدىغان قانداق ئېغىر گۇناھكەن ئۇ؟ مالال كەلمسە كۆرسىتىپ بەرسىلە.

پېشقەدەم ئەمىر ئاچچىق كۈلۈمسىردى:

— سىلى ئوردىغا يېڭى كەلدىلە، شۇڭا بىر قىسىم قائىدە — يوسۇنلارنى بىلمەيدىلا. ھېلىقى كۈنى خان ئالىيلرى شاھنىشىندا تىللا ئىنئام قىلغاندا، سىقىملىرىنى تولدۇرۇپ تىللا ئالغانلىرى يادلىرىدا بارمۇ؟

— يادىدا بولمايدىغان تەقىسر، شۇنچە كۈچەپمۇ ئاران يىد-گىرمە تۆت تىللا ئالالاپتىمەن.

— ھەببەللى، گەپ مانا مۇشۇ تىللادا، كۆز ئالدىلىرىغا كەل-تۈرۈپ باقسىلا، ئاشۇ چاغدا كۆپ ساندىكى ئەمىرلەر تىللاغا قول ئۈزىتىپ قويۇپ، بىر تىللامۇ ئالمىدى. بۇنى كۆرگەن بولغىتتى-لە ھەقىچان؟

— كۆرگەنمەن، شۇ چاغدا ئۇلار نېمىشقا خان ئالىيلىرىنىڭ ئىنئامىنى قوبۇل قىلمايدىغاندۇ، دەپ تولىمۇ تەئەججۈپلەنگەندىم.

— سىلى بىلەن بىللە دەرىگە تارتىلغانلارنىڭ ھەممىسى ئاشۇ كۈنى سىقىمىنى تولدۇرۇپ تىللا ئالغانلار.
— بۇنىڭ نېمە يامىنى بار؟ ئىنئامىنى خان ئالىيلىرى ئۆزى بۇيرۇغان تۇرسا.

— خان ئالىيلىرىنىڭ بۇيرۇغىنى راست، ئەمما ئېلىشقا بولمايدۇ. تېخى سىلى يەڭگىلرەك جازاغا ئۇچرىدىلا، ئاتلىرىنىڭ يۈزىنى قىلدى بولغاي، ئىنئامىنى قوبۇل قىلغانلىق سەۋەبىدىن ئاختا قىلىنغانلار، ھەتتا كالىسىدىن ئايرىلغانلار بار. ئالتۇن خان ئالىيلىرىنىڭ جېنى، ئۇ خەزىنىگە كىرىدۇ، ئەمما ھەرگىز چىق-مايدۇ. كونا شەھەر خارابىلىرىدە قازىقتا ئىشلەۋاتقانلارنى كۆر-گەنلا، ھەممىسى ئالىيلىرى ئۈچۈن ئالتۇن — كۈمۈش ئىزدەۋاتقان شور پېشانىلەر.

— باشتىلا ئاگاھلاندۇرۇپ قويغان بولسىلىچۇ؟

— سىلنى بىلەمدىكىن دەپتىكەنمەن.
 مۇشۇلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن پىرىئەلبەگ ئاستىلاپ
 قالغان ئېتىغا قامچا سالىدى.
 «تۆھپە ھېسابىدا كاتتا ئىنئام بېرىمەن دەيدۇ تېخى، كۈتۈر-
 سۇن ئۇنداق ئىنئامنى! لېكىن تاپشۇرغان ۋەزىپىنىڭ ھۆددىسىدىن
 چىقالمىسام كاللامنى ئالىدۇ، مۇشۇ باھانىدە قېچىپ كېتەي دەپ-
 سەم، خاتۇن - بالىلىرىم قېپقالدى، بىللە ئېلىپ ماڭالغان بول-
 ساممۇ...»

● ئۇ غەربىي ئۇپۇققا قىيسىيىۋاتقان قۇياشقا قاراپ ئاچچىق
 كۈلۈمسىرىدى.

«چاپە ئېتىم، تېزرەك چاپ. بولمىسا مىرزا ئابابەكرى ئالىي-
 لىرى سۆرەلمىلىك قىلدىڭ دەپ جازالاشتىن يانمايدۇ. ئوتتۇز
 ياشتا ئاхта بولۇپ ياشىغاندىن ئۆلگەن ئەۋزەل ئەمەسمۇ؟! توۋا،
 خان ئالىلىرى نېمىشقا سەركەردىلىرىنى ئاхта قىلىشقا ئامراق-
 تۇ...؟»

قەشقەردىن توققۇزاق بىلەن ئايلىنىپ ئۆتۈپ، يېڭىسارغا تېز
 سۈرئەتتە يېتىپ كەلگەن سەئىدخان يېڭىسار قەلئەسىدىكىلەر -
 نىڭمۇ سېپىل ئۈستىگە ئوق، تاش، كۆتەكلەرنى دۆۋىلەپ، قاتتىق
 مۇداپىئەدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ھۇجۇم قىلىشقا ئالدىرىمە-
 دى.

— يېڭىسار قەلئەسى كىچىك بولغىنى بىلەن سېپىللىرى
 مۇستەھكەم. جاسارىتىمىزگە تايىنىپ ھۇجۇم قىلساق زىيان تار-

تىمىز. باشقىچە بىر ئامال قىلايلى، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد
مىرزا.

— قانداق ئامال قىلىمىز؟

— مىرزا ئابابەكرىنىڭ ھەمدەمگە لەشكەر ئەۋەتىش ئېھتىما-
لىنى چەتكە قاققىلى بولمايدۇ، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد
مىرزا، — مېنىڭچە خوجا ئەلى باھادىر بىلەن ئابدۇلۋاھىد باھادىر
ئۈچ يۈز ئۆكەر بىلەن يولغا چىقىپ قىزىلدا بۆكتۈرمىدە تۇرسۇن.
ناۋادا ياركەنتتىن دۈشمەننىڭ ھەمدەمچى لەشكەرلىرى كەلگۈدەك
بولسا دەرھال خەۋەر بەرگەي، قالغان سەركەردە — لەشكەرلەر بىر-
نەچچە تەرەپتىن سېپىلنىڭ ئاستىغا تۇتاشتۇرۇپ لەخمە كولايلى.
— قەلئەگە لەخمە بىلەن كىرىمىز دېمەكچىمۇ سىلى؟ —

دېدى سەئىدخان بۇ تەكلىپكە تازا قوشۇلغۇسى كەلمەي، — قەلئە
ئىچىدىكىلەر لەخمىگە تۈتەك قويۇپ بەرمىدى دېگەندىمۇ، لەخمە-
دىن قەلئەگە كىرمەكچى بولغان لەشكەرلىرىمىزنىڭ ئۇدۇللىق
كالىسىنى ئالارمىكىن.

— دېگەنلىرى توغرا ئالغىلىرى، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد
مىرزا، — ئەمما بىز لەخمىنى قەلئەگە كىرىش ئۈچۈن ئەمەس،
سېپىلنى پارتلىتىش ئۈچۈن كولايمىز.

— ھە، مۇنداق دېسىلە. پارتلاتقۇچى قانداق قىلىمىز؟

— خاتىرجەم بولسىلا ئالغىلىرى. يېڭىسار تاغلىرىدا مەدەن
تولا. ئۈستاز ئايازبېك قوشچى بىلەن مەۋلانە مۇھەممەد مەدەن
تاۋلاشنىڭ پىرى. ئۇلار پارتلاتقۇچى تېزلا تەييار قىلىدۇ.

— شۇنداق، — دېدى ياشىنىپ قالغان ئايازبېك قوشچى، —
تۇرپاندىكى خانلىق مەدرىسەدىمۇ تالىبى ئىلىمىلەرگە مەدەن
تاۋلاش، زەمبىرەك ئوقلىرىنى، پارتلاتقۇچىلارنى ياساش ھەققىدە
ئىلىم سۆزلىنەتتى، بەلكىم خان ئالغىلىرىنىڭمۇ ئېسىدە بولسا
كېرەك.

— ئېسىم قۇرۇسۇن ئۈستاز، — دېدى سەئىدخان خىجىللىق
بىلەن كۈلۈمسىرەپ، — سىلى تۇرغان يەردە بۇنىڭدىن نېمە غەم.

— پارتلاتقۇچ ياساشتا ھاپىز مىرمىشنىڭ كارامىتى مەندىن زىيادىرەك، — دەدى مەۋلانە مۇھەممەد.

— ئۇنداق بولسا ئۇستازغا مەۋلانە مۇھەممەد، ھاپىز مىرمىش،

نۆكەر بېشى تاھىر بەگلەر ھەمدەمە بولغاي. پارتلاتقۇچنى تېزىرەك

تەييارلىغايلىرىم، — ئۇ نەزەرنى باشقا سەركەردىلىرىگە ئاغدۇر-

دى، — خوجا ئەلى باھادىر بىلەن ئابدۇلۇھامىد باھادىر ئۈچ يۈز

نۆكەر بىلەن يەزەك بولۇپ قىزىلدا بۆكتۈرمىدە تۇرغاي، قالغان

سەركەردىلەر بىرقانچە تارامغا بۆلۈنۈپ لەخمە كولايىمىز. قەلئەنىڭ

شېمىسى چوڭقۇر يارلىق ئىكەن، شۇڭا ئۇ تەرەپكە لەخمە

كولاشنىڭ ئىمكانىيىتى يوق. مەن قەلئەنىڭ كۈنپېتىش تەرىپى-

دىكى سېپىلنىڭ ئۈستىدىكى بىرىنچى بۇرجىنى نشان قىلىپ

لەخمە كولايىمەن، خۇدايىقۇلى باھادىر، شەيخ نەزەر ياساۋۇل قاتارلىق

ئالتە سەركەردە ماڭا شېرىك بولىدۇ؛ ئوڭ تەرىپىمدىن ئالتىنچى

بۇرجىنى نشانلاپ مىرزا ھەيدەر كۆرەگان لەخمە كولايىدۇ، ئۇنىڭغا

مەخسۇد ئەلى، ياراك ياساۋۇل، تەڭرىبەردى بەگ قاتارلىق ئالتە

سەركەردە شېرىك بولىدۇ؛ ئۇنىڭ ئوڭ يېنىدىكى بۇرجىنى نشانلاپ

مىرزا ئەلى تاغايى لەخمە كولايىدۇ، ئۇنىڭغا قۇتلۇق مىرەك مىرزا،

بەھرىكە مىرزانلار شېرىك بولىدۇ؛ سول تەرىپىمدىن ئۈچىنچى

بۇرجىنى نشان قىلىپ بابا سادىق مىرزا لەخمە كولايىدۇ، شاھباز

مىرزا بىلەن بەھرەبىت مىرزا جامائىتى بىلەن شېرىك بولىدۇ؛

ئۇنىڭ يېنىدىن مىرزا مۇھەممەد بەگ بىلەن بەگمۇھەممەد بەگ ئا-

غا - ئىنىلەر بىر لەخمىگە شېرىك بولىدۇ؛ جەنۇب تەرەپتىكى

بۇرجىنى نشانلاپ خانىكە مىرزا بىلەن پىشكە مىرزانلار بىر لەخ-

مىگە شېرىك بولىدۇ؛ ئۇنىڭ يېنىدىن بىر لەخمىگە مىر مۇھەممەد-

بەگ بىلەن مىر ئەييۈب بەگ شېرىك بولىدۇ؛ ئۇنىڭ يېنىدا مىرقەم-

بەرى بەگ، ئەلى مىرەك بارلاس؛ ئۇلارنىڭ يېنىدا مىردائىم ئەلى؛ ئۇ-

نىڭ يېنىدا قاراقۇلاق مىرزا؛ ئۇنىڭ يېنىدا ئۇلۇسبېگى سەيىد

مۇھەممەد مىرزا مولجار ئېلىپ لەخمە كولايىدۇ. كاتتا بەگ قاتارلىق

سەركەردىلەر ئۇزۇق - تۈلۈككە مەسئۇل بولىدۇ. قەلئەنىڭ كۈن-

چىقىش تەرىپىمۇ شىمال تەرىپىگە ئوخشاشلا ئېگىز يارلىق بول-
غانلىقى ئۈچۈن ئول تەرەپكە كۈچ ئىشلىتىلمىگەي.
سەرگەردىلەر لەخمە كولاشقا كېتەرلىك سايمان، جابدۇقلارنى
تەييارلاشقا كىرىشتى.

※ ※ ※

كىچىككىنە قىزىل بوستانلىقى خۇددى تەڭرى تەرىپىدىن
كۆز يەتكۈسىز ھىمىتىنىڭ سېپىغا تاشلاپ قويۇلغان بىر پارچە
كىمخاپتەك كۆرۈنەتتى، شۇ تاپتا ئۇنى تۈن قاراڭغۇسى پۈتۈنلەي
يۈتۈۋالغانىدى.

نەچچە كۈندىن بېرى قىزىلدا قاراۋۇللۇق قىلىۋاتقان خوجا
ئەلى باھادىر بىلەن ئابدۇلۋاھىد باھادىر كۆكرابانچىچە چارلىغۇچى
ئەۋەتكەن بولسىمۇ، ياركەنت تەرەپتىن ھېچبىر شەپە بولمىغانلىقى
ئۈچۈن، ئېھتىيات تەدبىرلىرىنى بوشاشتۇرۇپ قويغانىدى، بۇ
كېچە ئۇلار ياركەنت تەرەپتىن كېلىۋاتقان پىرئەلىبەگىدىن خەۋەر -
سىز بەخىرامان ئۇيقۇغا كەتكەندى.

— ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئېنىق بىلەلدىڭمۇ؟ — پىچىرلاپ
سوردى پىرئەلىبەگ چارلىغۇچىسىغا قاراپ.

— ئۇلار چۈشكۈن قىلغان باغنىڭ قېشىغىچە باردىم، تۇنقا -
تارلىرىمۇ مۈگىدەپ قالغاندەك قىلىدۇ. شەبخۇن ئۇرامدۇق؟

— ھازىر تۈن نىسپىدىن ئاشتى، يەنە بىر ئاز ساقلايلى. سە -
ھەرنىڭ ئۇيقۇسى شېرىن بولىدۇ، شۇ چاغدا شەبخۇن ئۇرساق گەپ
يوق نۇسرەت قازىنىمىز. نۆكەرلەر ئۆز ئورنىدا مىدىرلىماي بىر -
ئاز ئارام ئېلىۋالسۇن.

قازاننى دۈم كۆمتۈرۈپ قويغاندەك قاراڭغۇلۇققا چۆمگەن
قىزىل بوستانلىقى ئىتلارنىڭ ئاندا - ساندا قاۋاشلىرىنى ھېسابقا
ئالمىغاندا تولىمۇ جىمجىت ئىدى.

تۇيۇقسىز ياڭرىغان چۇقان - سۈرەن ساداسىدىن چۆچۈپ

ئويغانغان خوجا ئەلى باھادىر بىلەن ئابدۇلۋاھىد باھادىر سەكرەپ ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ كەتتى. نۆكەرلەر ئۇيغۇلۇق كۆزلىرىنى يېرىتىپ ئېچىپ، سېلىپ تاشلىۋەتكەن دۇبۇلغا — ساۋۇتلىرىنى كىيىشكە ئالدىرىدى. بۇ چاغدا پىرئەلىبەگىنىڭ نۆكەرلىرى ئۇلارنىڭ بېشىدا قىلىچلىرىنى ئوينىتىشقا ئۈلگۈرگەندى.

— نۆكەرلەر ئالاقزادە بولمىسۇن، ھەمراھلىرىنىڭ ئىسمىنى قىچقىرىپ، بىر يەرگە جەمئىي بولۇپ ياۋغا تاقابىل تۇرغاي، — دېدى خوجا ئەلى باھادىر يېنىدىكى سەرۋازغا قاراپ.

كۆزنى يۈمۈپ ئاچقۇچە تۈن قاراڭغۇسىدا دەھشەتلىك قىرغىن باشلاندى.

— ئەھۋالدىن قارىغاندا بىزگە شەبخۇن ئۇرغىنى ياركەنتتىن كەلگەن ئاساسلىق قوشۇن ئەمەستەك قىلىدۇ، — دېدى ئابدۇلۋاھىد باھادىر ئەتراپتىكى نۆكەرلەرگە قاراپ، — قىلچىلىك تەمتىرىمەڭلار.

ئىككى سەركەردىنىڭ جاسارەت بىلەن جەڭ قىلىۋاتقىنىنى كۆرگەن نۆكەرلەر قېچىشنى توختىتىپ قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتتى. بۇ شاۋقۇن — سۈرەندىن ئويغىنىپ كەتكەن ئىتلار قاۋاپ، ئېشەك-ئەر ھاڭرىشاتتى. يۈرەكلىكەرەك دېھقانلار ئۆگزىلىرىگە چىقىپ ئۈر — چاپ سادالىرىغا قۇلاق سالاتتى.

سۈبھى ئاقىرىپ جەڭ قىلىۋاتقانلار ئۆزى بىلەن قارشى تەرەپنى پەرق ئەتكۈدەك بولدى. ياۋلەشكەرلىرىنىڭ مۆلچىرىدىكىدىن خېلىلا كۆپلۈكىنى ھېس قىلغان پىرئەلىبەگ ئىشەنچىنى يوقاتقاندى. تاڭ يورۇپ بولغۇچە ئۇنىڭ نۆكەرلىرىنىڭ تەڭ يېرىدىمى قىرىلىپ كەتكەن، ھايات قالغانلىرىنىڭ جەڭدىن راھىيىنى قېچىشنىڭ كويىغا چۈشكەندى.

«تەقدىر مۇشۇنداق ئوخشايدۇ، ئەسلىدە ئالدىراڭغۇلۇق قىلىمىسام بوپتىمەن. ئەمدى بۇ ئەھۋالدا قاچىسام ئۇلار ئارقامدىن مازاق قىلىدۇ. بۇغۇ مەيلى، ئەمما قېچىپ قۇتۇلغىنىم بىلەن يەنىلا جازادىن قۇتۇلالمايمەن. مىرزا ئابابەكرى ئالىيلىرى كاللامنى

ئالمىغان تەقدىردىمۇ ئاختا قىلماي قويمايدۇ...»
 ھازىرلا جان يېرىدىن ئايرىلىپ قالغاندەك تۇيغۇغا كەلگەن
 پىرئەلىبەگنى ۋەھىمىلىك تىترەك باستى.
 «ئەڭ ياخشىسى رەسۋايىئەزم بولۇپ قاچقاندىن كۆرە، جاسارەت
 بىلەن جەڭ قىلىپ، ھىممەت بىلەن ئۆلگىنىم ئەۋزەل. باشقىلار
 بىلىشىمۇ مېنى مەردلىك كۆرسىتىپتۇ دەپ مەدھىيىلىشىدۇ...»
 پىرئەلىبەگ جان تىكىپ ئېلىشىۋاتاتتى. شۇ تاپتا ئۇ رەقىب-
 لىرى تۇرغان باغقا قاپسىلىپ قالغانلىقىنى بىلمەيلا قالغانىدى.
 — بىزنىڭ ۋەزىپىمىز ياركەنتنىڭ ئەھۋالىنى بىلىش. ھەم-
 مىسىنى قىرىۋەتسەك خان ئالىيلىرىغا جاۋاب بېرەلمەي قالمىمىز،
 شۇڭا ئاۋۋ سەركەردىسىنىمۇ بولسا تىرىك تۇتايلى، — دېدى خوجا
 ئەلى باھادىر.

مىرزا ئابدۇلۋاھىد باھادىرنىڭ ئاتقان ئوقى پىرئەلىبەگنىڭ يو-
 تىسىغا سانجىلىدى. ئەسلىدىمۇ ئۆزى يالغۇز دېگۈدەك خېلى كۆپ
 دۈشمەنگە تاقابىل تۇرۇۋاتقان پىرئەلىبەگ ھالسىراپ قالغانىدى. يو-
 تىسىغا ئوق تېگىش بىلەن قارشىلىق كۆرسەتكۈدەك مادارى قالمىدى.
 — نۆكەرلىرىڭلار يېقىن كەلمىسۇن! — دەپ ۋارقىردى ئۇ
 قارشى تەرىپىدە تۇرغان ئىككى سەركەردىگە قاراپ، — نېمىلا
 بولمىسۇن مەنمۇ مىرزا ئابابەكرى پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ مەرتىۋى-
 لىك سەركەردىسىمەن، شۇڭا ئىككى سەركەردىدىن بىرىڭلار كېلىپ
 كالامنى ئېلىڭلار!

خوجا ئەلى باھادىر قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى:
 — بىزگە سىلەننىڭ ئۆلۈكلىرى ئەمەس، تىرىكلىرى كېرەك
 سەركەردە، ئەڭ ياخشىسى قىلىچلىرىنى تاشلىسىلا.
 ھاياتىدىن ئاللىقاچان ئۈمىد ئۈزگەن پىرئەلىبەگنىڭ ئۈچىي
 دەپ قالغان ئۈمىد شامى سۇس پىلىدىدى، ماغدۇرسىز قولىدىكى
 قىلىچىنى ئاستا تاشلىدى.
 — ياۋ سەركەردىسىنى باغلىماي ئاتقا مىندۈرۈۋېلىڭلار، —
 دېدى خوجا ئەلى باھادىر نۆكەرلىرىگە قاراپ.

كۈن پېشىنىدىن قىيىلغانىدى.

نۆكەرلەر يارىلانغان پىرئەلىبەگىنى ئاللىقاچان تىزلىنىپ تۇرۇپ قويغانىدى. سەئىدخان ئۇنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ تۇرۇپ سورىدى:

— ئۆزۈڭنى مەلۇم قىل!

— كەمىنلىرى يېڭىسار ئەمىرى مىرزا ئەمىن دورغىنىڭ

چوڭ ئەمىر زادىسى، مىرزا ئابابەكرى پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ سەرى - كەردىسى پىرئەلىبەگ بولمەن.

ئۇنىڭ تەمكىنلىك بىلەن بەرگەن جاۋابى سەئىدخانغا ياراپ قالغانىدى.

«يارايسەن، ئەركەككە خاس يۈرىكىڭ بار ئىكەن، بىر قوشۇق قېنىڭنى تىلەپ يالۋۇرۇپمۇ قويىمىدىڭ...»

— مىرزا ئابابەكرى ئاساسلىق قوشۇننى ئەۋەتمەي، نېمىش -

قا ئاران يۈز نۆكەر بىلەن سېنى ئەۋەتتى؟

پىرئەلىبەگ سەئىدخاننىڭ كۆزىگە قاراپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى:

— ئالىيلىرىغا راست جاۋابىم كېرەكمۇ ياكى يالغان جاۋاب -

بىممۇ؟

— راستىنى سۆزلە.

— مىرزا ئابابەكرى ئالىيلىرى قەشقەرگە لەشكەر تارتىپ

كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، قەشقەر، يېڭىسار قەلئەسى - نىڭ مۇداپىئەسىنى پۇختىلىغاندىن كېيىن، ياركەنتكە قايتىپ

كېلىپ لەشكەر ۋە لەشكەرىي ئەسلىھەلەرنى تەييارلاپ تەق بولۇپ تۇرۇۋاتىدۇ. مىرزا ئابابەكرى ئالىيلىرىنىڭ ئات، قورال - ياراغ،

دۇبۇلغا - ساۋۇت، جەببە - قالقان ۋە باشقا جەڭ ئەسۋابلىرىغا زىنھار ھاجىتى چۈشمەيدۇ. ئىلكىدىكى لەشكەرلىرىدىن يۈز ھەس -

سە كۆپ لەشكەرگە يەتكۈدەك ئەسلىھەلىرى باردۇر. ئەمما، شۇنچە يىللاردىن بېرى ساداقىتى ۋە كۈچ - قۇۋۋىتى بىلەن ئۇنىڭ سەل -

تەنەت ئاساسى ۋە ھۆكۈمەت بىناسىنىڭ ئۇلىنى بەرپا قىلغان مەر -
 تىۋىلىك ئەمىرلەر، داڭلىق سەركەردىلەر، مەردانە پالۋان -
 سەرۋازلارنى يېقىندىن بېرى تۈرلۈك گۇمان ۋە بەتنامىلار بىلەن
 جازالاپ، گاهىلىرىنى ئەيىبناق قىلدى، گاهىلىرىنى يوقلۇق پەر -
 دىسى ئىچىگە يوللىۋەتتى. مانا ھازىر دېھقانلار، ھۈنەرۋەن - كا -
 سىپلار ۋە ئاددىي رەئىيەت ئارىسىدىن چېرىك يىغىۋاتىدۇ. سى -
 پاهلىقتىن قىلچىلىك خەۋىرى يوق بۇ كىشىلەرنىڭ بىرىنى ئە -
 مىر، بىرىنى سەركەردە، بىرىنى سەرۋاز، يەنە بىرىنى ساھىب تەد -
 بىر^① قىلىپ تەيىنلەۋاتىدۇ، ئەل ئۆمرىدە چۆمۈچ دەستىسى ۋە ئۇ -
 ماچ قاچىسىدىن باشقا نەرسىنى تۇتۇپ باقمىغان بۇ كىشىلەر ئەم -
 دى قايسى قوللىرى بىلەن شەمشەر سېپىنى تۇتالىسۇن، قايسى
 ئەقلى بىلەن جەڭ تەدبىرى كۆرسىتەلىسۇن؟! خاتىرجەم بولغايمىلا
 ئالىيلىرى، غەلبە - نۇسرەت قۇياشى سىلىگە قاراپ كۈلمەكتە.

— سەن ئول كىشىلەرنى ئەل ئۆمرىدە چۆمۈچ دەستىسى بە -
 لىن ئوماچ قاچىسىدىن باشقىنى تۇتۇپ باقمىغان دېدىڭ، — دەپ
 سورىدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا، — بۇ گېپىڭ زىيادە مۇبالىغە
 بولۇپ كەتتىمۇ قانداق؟ چۈنكى، تۇغۇلغان پەرزەنتى ئوغۇل ئىكەن -
 لىكىنى بىلگەن ھامان بېشىغا پىچاق قويۇپ قويدىغان، يېنىدىن
 ھەرقاچان خەنجەر ئايرىماي يۈرىدىغان بۇ دىياردىكى ئەركەكلەرنى
 ئاشۇنداق سۈپەتلىسەڭ كىممۇ ئىشىنەر؟!
 پىرئەلىبەگ ئىستېھزا ئارىلاش كۈلدى:

— قارىغاندا ئەمىر جانابلىرى بۇ ھۇدۇدنىڭ قانۇن - ياساق -
 لىرىدىن خەۋەرسىز بولسا كېرەك، مىرزا ئابابەكرى ئالىيلىرى
 ماڭلايسۆيەنىڭ سەلتەنەت تەختىگە چىققاندىن بېرى، سەلتەنەتنىڭ
 مۇقىملىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئەلەرنىڭ پىچاق ئېسىپ يۈرۈشىنى
 چەكلىگەنلىكىنى، ھەتتا ئاۋام - رەئىيەت يۇرت ئاتلاپ جاھان
 كۆرسە كۆزى ئېچىلىپ، سەركەش بولۇپ كېتىدۇ، سەلتەنەت ھەق -
 قىدە پىتنە - پاسات تارقىتىدۇ، دەپ ئۆز يۇرتىدىن باشقا يۇرتقا

① ساھىب تەدبىر — ھەربىي مەسلىھەتچى، مۇشاۋىر.

بېرىشنى چەكلەش خۇسۇسىدا پەرمان چۈشۈرگەنلىكىدىن بىخە-
ۋەر بولسىلا كېرەك.

— مىرزا ئابابەكرى مادۇ، ئۆزكەنت، چەگرەك خەلقىدىن بو-
لۇپ ئۈچ مىڭ كىشىنىڭ پۇتىنى كېسىپ تاشلاپتۇ دەپ ئاڭلىنىدۇ.
دىم، سەۋەبى مۇشۇ ئىكەن — دە، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد
مىرزا ھەيران بولغان ھالدا.

— شۇنداق. ئۇلاردىن پەقەت ئىككى — ئۈچىلا پەرمانغا
خىلاپلىق قىلغانىكەن، ئەمما ئىبىرەت قىلىش ئۈچۈن شۇنچىۋالا
ئادەمنى قوشۇپ جازالىدى، — دېدى پىرئەلىبەگ.
ئارىنى بىر پەس سۈكۈت قاپلىدى.

— سەندىن بىر ئىشنى سورايم، — دېدى سەئىدخان، —
بەلكىم بىلىشىڭ مۇمكىن، بۇزىرۇك مومام شاھ بېگىم بىلەن مېو-
رىنىڭ خېنىم بەدەخشاندا مىرزا ئابابەكرىنىڭ سەركەردىلىرىنىڭ
قولغا چۈشۈپ قاپتىكەن، ئۇلارنى ياركەنتكە ئېلىپ كېتىپتۇ دەپ
ئاڭلىنىدىم، ھازىرقى ئەھۋالدىن خەۋىرىڭ بارمۇ؟

— ئول پەرىشتە سۈپەت مومىلىرى بىلەن ھامىلىرى ئالدى-
قاچان رەھمەتلىك بولۇپ كەتكەن ئالىيلىرى، — دېدى پىرئەلىد-
بەگ، — ئۇلار ئازاب، ھەسرەت ئىچىدە ئۆلۈپ كەتتى. ئۇلار بىلەن
بىللە كەلگەن مۇھەممەد شاھ ئىسىملىك خانزادىنى...

— بولدى سۆزلىمە، — دېدى سەئىدخان ۋە ئاڭلاشقا بەرداش-
لىق بېرەلمەي تەھىر بەگكە قارىدى، — ئۇنى ئاچىقىپ
جەرراھلارغا جازاھىتىنى ئەملىتىپ قوي.

— مىرزا ئابابەكرىنىڭ جەڭ قىلغۇدەك ماغدۇرى يوقتەك
قىلىدۇ، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا سەئىدخاننىڭ ئازابلىق
خىياللىرىنى چالغىتماقچى بولۇپ، — ئەمدى ئۇنىڭ ھەمدەمگە
لەشكەر ئەۋەتىشىدىن ئېھتىيات قىلىپ كەتمىسەكمۇ بولغۇدەك.

— ھەر ھالدا ئېھتىيات قىلغىنىمىز ئەۋزەل، — دېدى
مىرزا ئەلى تاغايى، — ئەسىرگە چۈشكەن ئول سەركەردىنىڭ
ئىقراىغا زىيادە ئىشىنىپ كەتمىسۇنلار. ئۇ ھازىر بالا — قازا قاي-

نىمىدا تۇرغاچقا، ھاياتىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن مۇشۇ ۋاستە بىلەن نىجاتلىق ساھىلىغا چىقىۋېلىشنى كۆزلەپ خۇشامەت ئېتىد. كىمگە قول سوزۇۋاتىدۇ.

— بەلكىم جانابلىرىنىڭ پەرىزى توغرىدۇر، — دەيدى سەيپ. يىد مۇھەممەد مىرزا، — بىراق، مېنىڭچە ئۇ راست گەپ قىلدى. چۈنكى، باياتىن بىزگە بەرگەن ئاخباراتى ئۇنىڭ نىجاتلىقى ئۈچۈن پايدىسىز. بىزگە ۋەھىمە سېلىپ ئۆزىنى ساقلاپ قېلىش نىيىتى بولسىدى، مىرزا ئابابەكرىنىڭ كۈچىنى مۇبالىغە قىلىپ كۆككە كۆتۈرگەن بولاردى.

مىرزا ئەلى تاغايى ياقىنۇرمىغان ھالدا چىرايىنى پۈرۈشتۈردى. سەئىدخاننىڭ ئانا تەرەپ تاغىسى بولغان بۇ سەركەردە بىلەن سەيپىد مۇھەممەد مىرزانىڭ گېپى پەقەتلا بىر يەردىن چىقمايتتى، ئۇ دائىم سەيپىد مۇھەممەد مىرزىغا قارشى مۇقامدا سۆزلەيتتى، كۆڭلىدە سەئىدخاننىڭ ئۆزىدەك تاغىسىغا ئەمەس، ئاتا رەقىبى بولغان مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئىنىسى بولمىش سەيپىد مۇھەممەد مىرزىغا زىيادە ئىززەت كۆرسىتىپ ئەتىۋارلاپ كەتكىنىدىن نارازى ئىدى.

— بوپتۇ، ھەممە ئىشنى سىلى ئالدىن بىلەلەيدىلا. پاراسەتتە سىلىگە ھېچكىم يېتەلمەيدۇ.

مىرزا ئەلى تاغايىنىڭ زەھەرخەندىلىك بىلەن قىلغان بۇ تەئەددىسىگە سەيپىد مۇھەممەد مىرزا سۈكۈت قىلىپ تۇرۇۋالدى.

چەت — چۆرىسىگە كۆز يەتكۈسىز جاڭگالنىڭ ئوتتۇرىسىدا. كى شەربەتتەك سۈپسۈزۈك سۈيى ئېقىپ تۇرىدىغان دەريانىڭ بو.

يېدا پۇت - قوللىرى چەمبەرچاس باغلانغان مىرزا ئابابەكرى قىد -
مىر قىلماي ياتاتتى. كۆك قەھرىدىن تېرەك بويى گېگىزلىكتە تۆ -
ۋەنلىگەن قۇياش زېمىنى تونۇردەك قىزىتىۋەتكەنىدى. ئۇسساپ -
چاڭقاپ كەتكەن مىرزا ئابابەكرى دەريا سۈيىگە قاراپ لەۋ يالايتى -
تى. قېشىدا نە بىر نۇكرى، نە بىر مەھرىمى يوق ئىدى. پۇت -
قوللىرىنىڭ قانداقسىگە باغلىنىپ قالغانلىقىنى، بۇ جاڭگالغا قانداق
كېلىپ قالغانلىقىنىمۇ بىلمەيتتى.

«ئۇسسۇزلۇقتا مۇشۇنداقلا ئۆلۈپ كېتەرمەنمۇ؟ بىر يۈتۈم
سۇ ئىچىۋالسام بولاتتى...»

مىرزا ئابابەكرى بوشىنىش ئۈچۈن قىمىرلىغانسىرى پۇت -
قوللىرىدىكى باغلاق شۇنچە چىڭىيتتى.

تۇيۇقسىز ئۇنىڭ كۆزى يىراقتىن كېلىۋاتقان ئىككى كى -
شىگە چۈشتى. ئۇلار ئۇنىڭغا قاراپ كېلىۋاتاتتى.

«ھوي بۇ سىڭلىم خانسۇلتان خېنىم بىلەن ئىنىم ئۆمەر
مىرزا ئىكەنغۇ...»

مىرزا ئابابەكرى ئۈمىدلەنگەن ھالدا ئېغىز ئاچتى:

— سىڭلىم، بەك ئۇسساپ كەتتىم، بىر يۈتۈم سۇ بەرسىلە.
خانسۇلتان خېنىم ئاكىسىنىڭ بىچارە تۇرقىغا قاراپ مەس -
خىرلىك كۈلۈمسىردى:

— سىلى ئۇسسۇلۇقلىرىغا سۇ ئەمەس، شاراب ئىچەتتىلەغۇ
ئاغا؟ يادىلىرىدا باردۇر، مېنى زىندانلىرىغا سولغانلىرىدىمۇ
ئۇسسۇلۇقۇمغا شاراب بەرگەن ئەمەسمىدىلە؟

مىرزا ئابابەكرى خىجىللىق بىلەن يەرگە قارىدى:

— گۇناھكار ئاغلىرىنى كەچۈرسىلە سىڭلىم.

— گۇناھلىرىنى مەندىن ئەمەس، ئادالەتلىك ھەم شەپقەتلىك
ئاللاھتىن تىلىسىلە.

خانسۇلتان خېنىم شۇنداق دېگىنىچە ئۇنىڭغا قاراپمۇ قويماي
كېتىپ قالدى.

— قەدىرلىك ئىنىم، — دېدى مىرزا ئابابەكرى ئىنىسى ئۆ -

مەر مرزىغا قاراپ، — مېنى باغلاقتىن بوشتىۋەتكەن بولسىلا.
— يادىلىرىدىن چىقىپ كەتتىمۇ ئاغا؟ مېنىڭ كۆزۈمنى
سىلى كور قىلدۇرغان، بۇ كور كۆزۈم بىلەن قانداقسىگە باغلاقنى
يېشەلەيمەن؟

مرزا ئابابەكرى يەنە گەپ قىلىشقا تەمىشلىپ تۇرۇشقا،
تۇيۇقسىز جىيەن ئوغلى مۇھەممەد شاھ پەيدا بولدى:
— تاغا، مەيدەمدىكى مۇنۇ كاۋاپ زىخنى تارتىۋەتكەن بول-
سىلا.

مرزا ئابابەكرى شۇنداقلا قاراپ چۆچۈپ كەتتى. مۇھەممەد
شاھنىڭ مەيدىسىگە قېقىلغان كاۋاپ زىخنىڭ يېنىدىن شۇرقىراپ
قان ئېقىۋاتاتتى.

ئۆمەر مرزا مرزا ئابابەكرىگە سوغۇقلا قاراپ قويۇپ، مۇ-
ھەممەد شاھنىڭ قېشىغا كەتتى.

«بۇ نېمە ئىش؟ ئەجەب مېنىڭ ۋابالىمغا ئۇچرىغانلارنىڭ
ھەممىسى يېنىمدا پەيدا بولۇپ قالدى دېسە...»

مرزا ئابابەكرى ئۈمىدلىنىپ ئەتراپقا قارىدى. ئون قەدەم
نېرىدا ئانىسى ئايچامال ئاغىچا بىلەن ئۆگەي دادىسى مۇھەممەد
ھەيدەر مرزا مۇڭدېشىپ ئولتۇراتتى.

«ئانام بىلەن تاغانى ئەجەب كۆرمەي قاپتىمەن — يا...»
— ئانا، — دېدى ئۇ زەئىپ ئاۋازدا ئىڭراپ، ئۇسساپ كەت-
تىم، بىر يۈتۈم سۇ بەرسىلە.

— سىلنى ئەجەب تونۇمدىمغۇ، — دېدى ئايچامال ئاغىچا
قاپقىنى تۇرۇپ، — مەن سىلنىڭ ئانىلىرى ئەمەس، — ئۇ يې-
نىدا ئولتۇرغان مۇھەممەد ھەيدەر مرزىدىن سورىدى، — بۇ كى-
شىنى تونۇمدىلا؟

— يوقسۇ، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مرزا.

— ئۇنداقتا پۇرسىلە كېتەيلى.

مرزا ئابابەكرىنىڭ ئانىسىنى قىچقىرىش ئۈچۈن ھەرقانچە
كۈچىگەن بولسىمۇ ئاۋازى چىقمىدى. شۇ ئەسنادا تۇيۇقسىز قوياش

تۇتۇلۇپ، زېمىننى قاراڭغۇلۇق باستى. ئارقىدىنلا يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ ھۆركىرىگەن، ھۇۋلىغان، خىرىس قىلغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ھايت - ھايت دېگۈچە مىرزا ئابابەكرى بىر توپ شىر، يولۋاس، بۆرە... قاتارلىق يىرتقۇچلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا قالدى. ۋەدە ھىمىدىن غال - غال تىتىردى.

— مېنى تونۇدۇڭمۇ؟ — تۇيۇقسىز زۇۋانغا كەلدى يولۋاس.

— ياق، — دېدى مىرزا ئابابەكرى.

— كۆزۈڭنى يوغان ئېچىپ قارا.

● شۇ ھامان مىرزا ئابابەكرىنىڭ كۆزىگە يىرتقۇچلارنىڭ بېشى ئادەم سۈرەتلىك بولۇپ كۆرۈندى.

«توۋا ماۋۇ ئىشنى. بۇلار مىرزا ۋەلىبەگ، شاھىدانە كۆ-

كۈلداش، مۇھەممەدبەگلەر ئىكەنغۇ...»

يىرتقۇچ تەنلىك ئادەملەر قاقاھلاپ كۈلۈشكە باشلىدى:

— مەن ساڭا ئىتتەك سادىق بولۇپ، يولۋاستەك جاسارەت

كۆرسىتىپ خىزمىتىڭنى قىلغان مىرۋەلىبەگ بولمەن.

— مەن شىردەك جاسارەت كۆرسەتكەن شاھىدانە كۆكۈلداش

بولمەن.

— مەن رەقىبلىرىڭگە بۆرىدەك ئېتىلىپ، ئەدەپىنى بەرگەن

مۇھەممەدبەگ بولمەن.

— بىز، سەن پۇت - قوللىرىمىزنى كەستۈرۈپ جازالىغان

چەگرەكلەر بولمىز.

— بىز مادۇلۇقلار بولمىز.

— بىز ئۆزكەنتلىكلەر بولمىز.

— ئەمدى بىزمۇ سېنى ئاختا قىلىپ جازالايمىز!

— پۇت - قولۇڭنى كېسىۋېتىمىز!

— زۇلۇمنىڭ تەمىنى سەنمۇ تېتىپ باق!

ئۇلار چىشلىرىنى ھىڭگايىتىپ خىرىس قىلغىنىچە مىرزا ئا-

بابەكرىگە تاشلاندى. بۇ دەھشەتتىن قورقۇپ كەتكەن مىرزا ئابا-

بەكرى جان ئاچچىقىدا ۋارقىردى، ئەمما ئاۋازى پەقەتلا چىقىمىد-

دى، مىڭ تەستە تىپىرلاپ كۆزىنى ئاچتى. ئۆزىنىڭ ئادەمزا تىسىز جاڭگالدا ئەمەس، ھەشەمەتلىك شاھ سارىيىدا ياتقانلىقىنى كۆرۈپ يەڭگىل تىندى. شۇنداقتىمۇ پۈتكۈل بەدىنىنى قارا تەر باسقاندى.

«يەنە قارا بېسىپتۇ - دە...»

ھەئە، مىرزا ئابابەكرىنى يېقىندىن بېرى پات - پات قارا با - سىدىغان بولۇپ قالغانىدى. كۆرگەن چۈشلىرى بىر - بىرىدىن دەھشەتلىك ئىدى. ئۇ قۇرۇپ كەتكەن لەۋلىرىنى يالغىنچە خە - يالغا پاتتى.

«سەلتەنەت بىنايىمىنىڭ نۇۋرۇكلرى غۇلاپ، ئىقبال قۇياشىم زاۋالغا يۈزلەنگەن ئوخشايدۇ. سەئىدخان بۇ تەۋەگە قەدەم باسقاندىن بۇيان يا كۈندۈزى يا كېچىسى بىردەممۇ ئارام تاپالمايۋاتمەن، كۆرگەن بۇ يامان چۈشلىرىم بېشىمغا يېقىنلاپ كېلىۋاتقان بالا - قازادىن بېشارەت بولۇشى مۇمكىن. شۇ تاپتا ئىللىكىمدە لەشكەر دېسە لەشكەر، سەركەردە دېسە سەركەردە بار، لېكىن ھېچقايسىسى كارغا كەلمەيدۇ. بۇنداق ئەھۋالدا بۆرىدەك قۇتىرىغان سەئىدخانغا تاقابىل تۇرالشىم مۇمكىن ئەمەس. ئەڭ ياخشىسى خام خىيالغا ئازراق بېرىلىپ، جېنىمنى ياقىغا ئېلىشنىڭ كويىغا چۈشەي. جان بولسا جاھان، ئاش بولسا قازان دەپتىكەن. تۈبەت^①، كەشمىر تە - رەپكە بېرىپ بىر مەزگىل پاناھلىنماي، كېيىنچە قايتىدىن لەش - كەر تارتىپ كېلىپ، تەخت - سەلتەنەتنى قايتۇرۇۋالارمەن...»

بىر قارارغا كەلگەن مىرزا ئابابەكرى ئاستا بېشىنى كۆتۈرۈپ پەر ياستۇققا يۆلەندى:

— قايسىڭ بار؟

پايباسلاپ كىرگەن مەھرەم بېگى قول باغلىدى.

— چوڭ خانزادە جاھانگىر مىرزا دەرگاھىمدا ھازىر بول -

سۇن!

— باش ئۈستىگە!

مەھرەم بېگى ئارقىچىلاپ چىقىپ كەتتى.

① تۈبەت — تېبەت، شىزاڭ.

«جاھانگىر مىرزىنىڭ خېلىدىن بېرى تەختىگە ئولتۇرۇش خىيالى بار ئىدى، ئاتۇمىد قالمىسۇن، تەخت — سەلتەنەتنى ئۇ - نىڭغا تاشلاپ بېرى. بىللە ئېلىپ كەتسەممۇ ۋاپادارلىق كۆرسىد - تىپ، پەرزەنتلىك بۇرچىنى ئادا قىلىشى ناتايىن. رىزقى بولسا ئېشىنى يەر، بولمىسا بېشىنى. ئىشقىلىپ مېنىڭ قولۇمدا ئۆلگەن - نىدىن ياخشى. ھېلىمۇ ئۆز پەرزەنتلىرىنى ئۆلتۈردى دېگەن ئاتاق - نى يەتكۈچە كۆتۈردۈم. ئوغۇللىرىمدىن ھايات ئېشىپ قالغىنىمۇ مۇشۇ ئىكەن...»

● مىرزا ئابابەكرى پەگاھتا قول باغلاپ تۇرغان ئوغلىنىڭ سولغۇن تۇرقىغا قاراپ قايىقىنى تۈردى:
— مۇبارەك بولسۇن، ھازىردىن باشلاپ تاجۇ تەخت ساڭا قالدى.

دادىسىنىڭ بۇ پەرمانىدىن تاسادىپىيلىق ھېس قىلغان جا - ھانگىر مىرزا نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي قالدى.
«راست دەۋاتامدۇ ياكى مېنى سىناۋاتامدىغاندۇ، ئۇنىڭ تاجۇ تەختتىن مۇشۇنداقلا ۋاز كېچىشى مۇمكىنمۇ؟...»
مىرزا ئابابەكرى ئوغلىنىڭ خىيالىنى زەردە بىلەن بۆلۈۋەت - تى:

— رەھمەت - تەشەككۈرۈڭ يوقمۇ؟
جاھانگىر مىرزا گەپ قىلىشقا ئالدىرماي، دادىسىنىڭ كۆ - زىگە گۇمان بىلەن قارىدى. كۆز ئالدىدىن مۇشۇ ۋەھشىي دادىس - نىڭ پەرمانى بىلەن ئۆلتۈرۈلگەن ئىنلىرىنىڭ ئېچىنىشلىق قى - ياپىتى لىپ قىلىپ ئۆتتى.

ھەئە، جاھانگىر مىرزا دادىسىنىڭ خۇي - پەيلىنى ئوبدان بىلەتتى. شەپقەتسىز بۇ دادا ئۆز پۇشتىدىن تامغان قايسى بىر ئوغلىغا ئاتىلىق مېھرىنى بېرىپ باققان - ھە؟! دادىسىنىڭ پەيلى - نى بىلمەي گۆدەكلىك قىلىپ ۋەلىئەھدىلىكتىن ئېغىز ئاچقان ئوغۇللىرىنى نىيىتى دۈرۈس ئەمەس، مەندىن تارتىۋېلىش مۇددىئاسى بار، دېگەن گۇمان بىلەن يۈرىكى ئازراقمۇ ئېچىشماي

تۇرۇپ ئۆلۈمگە بۇيرۇغان ئەمەسمىدى؟! پەقەت جاھانگىر مىرزىلا بۇ ھىممەتسىز، قانخور دادىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى قايىلىيەتسىز، بوشاڭ، گالۋاڭ، قورقۇنچاق كۆرسىتىپ، ھاكىمىيەت، سەلتەنەت ئىشلىرىغا ئارىلاشماي، مەنسەپ - مەرتىۋە تەمەسىدە بولماي، تا ھازىرغىچە جېنىنى ساقلاپ كەلگەندى. مىرزا ئابابەكرى ھەر قېتىم بىر ئوغلنىڭ كاللىسىنى ئالدۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، جاھانگىر مىرزىنى ئالدىغا چاقىرتىپ: «بىلىشىڭ كېرەك، بۇ ئۆلۈم تۈرۈلگەن ئوغلۇم شىجائەتلىك، قايىل ۋە غەپۇر يىگىت ئىدى. ئەگەر ئۇنى ھازىر ئۆلتۈرمىسەم، ئۇ ماڭا شىرۇيا ئاتىسى خۇسەرۋەگە، ئابدۇللىتەپ مىرزا ئاتىسى مىرزا ئۇلۇغبەگكە قىلغان مۇئامىلىنى قىلىشى، مېنى ئۆلتۈرۈپ تەخت - سەلتەنەتنى تارتىۋېلىشى مۇمكىن ئىدى. شۇڭا ئۆزۈمنىڭ ئامانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ كاللىسىنى ئالدىم. كىمكى بەتئىيەتلىك ۋە ئائىنسابلۇق بىلەن تاجۇ تەختىمگە تەمە كۆزىنى تىكىدىكەن، قىلچىلىك ئاياپ ئولتۇرمايمەن» دەيتتى. بىگۇناھ ئىنىلىرىنىڭ ۋاقىتسىز ئۆلۈمى يۈرەك - باغرىنى لەختە - لەختە قىلىپ تۇرسىمۇ، دەرد - ھەسرەتتىن ئىچىگە يۈتۈپ، دەلدۈشلەرچە ھىجىيىشقا مەجبۇر بولاتتى. بىراق بۈگۈن ئاشۇ قانخور، زالىم دادا تاجۇتەختنى تۈيۈقسىز ئۇنىڭغا بەرمەكچى بولۇۋاتاتتى. راستتىنلا بەرمەكچىمىدۇ ياكى سىناۋاتامدىغاندۇ؟

«ئۇ مېنى سىنىماپتۇ، تاجۇ تەختى، سەلتەنەتنى ۋەيران بوپ، جېنى تۇمشۇقىغا كېلىپ قالاي دېگەندە ماڭا ساختا مەرھەمەت كۆرسەتمەكچى. چېكىسىگە تاڭسۇن ئۇنداق تەختنى، قولىدىن كەلسە گۆرىگە بىللە ئېلىپ كەتسۇن. ئەمدى ماڭا بۇ تەخت - سەلتەنەتنىڭ كېرىكى يوق...»

جاھانگىر مىرزا خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ دادىسىغا سوغۇق نەزەر تاشلىدى:

— ئەمدى نەگە باراي دەۋاتىدىلا؟

تا ھازىرغىچە ئۆزىگە قاش كۆتۈرۈپ قاراشقا جۈرئەت قىلالا.

مىغان ئوغلىنىڭ بۇ مۇئامىلىسى مىرزا ئابابەكرىگە خۇددى چايان چاققاندىكى تۇيغۇ بەردى. شۇ تاپتا ۋۇجۇدىدا ئىلگىرىكى سۈر - ھەيۋىسىدىن ئەسەرمۇ قالمىغانىدى.

— كارىڭ بولمىسۇن! — دېدى ئۇ كۆزىنى ئوغلىنىڭ كۆزىدىن ئەپقەپچىپ تۇرۇپ، — سەنمۇ بىر بېلى باغلاقلىق ئەركەك بولساڭ، تاجۇ تەختنى ساقلاپ قال!

جاھانگىر مىرزا دادىسىغا دادىل قارىدى:

— چىقىلىپ چۆل - چۆل بولۇپ كەتكەن تاۋاقتا ئۇسسۇلۇق ئىچكىلى بولارمۇ؟

«مۇرىمەسىمكىن دېسەم، سەن بەدرەكنىڭمۇ خېلى گېپىڭ بار ئىكەن - دە. ئاخىرى زەھەرلىك نەشتىرىڭنى سانجىۋالدىڭ، نېمە دېسەڭ دە، ھەقىقىسەن. سەن بىلەن گەپ تالىشىپ ۋاقتىمنى زايە قىلماي. كۈنلەرنىڭ بىرىدە تەخت - سەلتەنەتنى قايتىدىن قولۇمغا ئالغۇدەك بولسام، ئەڭ ئاۋۋال سەئىدخاننىڭ ئەمەس، سې - نىڭ قېنىڭنى ئىچمەن...»

ئالدىراپ تۇرغان مىرزا ئابابەكرى ئوغلىغا زەردە بىلەن ئالايدى.

— ئۇسسۇلۇقۇڭنى قاندۇرۇش - قاندۇرالماسلىقىڭ ئۈزۈڭ - نىڭ قابىلىيىتىگە باغلىق. سېنىڭ بوشاڭ، كالۋا بولۇشۇڭ مېنىڭ گۇناھىم ئەمەس.

مىرزا ئابابەكرى گېپىنى تۈگىتىپ سارايدىن چىقىپ كەتتى. ئەتىسى پېشىن ۋاقتى بىلەن خەزىنىسىدىكى قىممەتلىك مال - دۇنيالىرىنى توققۇز يۈز قېچىر ۋە نۇرغۇن ئۆگىگە ئارتقان مىرزا ئابابەكرى مىڭ نەپەر خاس ئۆكرىنىڭ قورۇقچىلىقىدا يار - كەنت شەھىرىدىن داغدۇغىسىزلا چىقىپ كەتتى. بىر ئۆمۈر خە - سسىلىك ۋە زۇلۇم بىلەن يىغقان مال - دۇنيالىرىنىڭ ئاز بىر قىسمىنى ئېلىپ مېڭىشقا ئۈلگۈرگەن مىرزا ئابابەكرىنىڭ بىر كۆزى خەزىنىدە قېپقالغان مال - دۇنيالىرىدا، بىر كۆزى تاجۇ تەختىدە قالغانىدى. ھەئە، ئۇنى ھېچكىم ئۇزاتمىدى. قورقۇپ

كەتكەن شەھەر خەلقى ئىشك - دېرىزىلىرىنى مەھكەم تاقاپ،
ئىچكىرى قازناقلرىغا كىرىۋالغانىدى.

138

دەھشەتلىك گۈمبۈرلىگەن سادا بىلەن تەڭ يېڭىسار قەلئەسى
خۇددى يەر تەۋرىگەندەك تىترەپ كەتتى. ھەئە، ئىككى ھەپتىدىن
بېرى كېچە - كۈندۈز دېگۈدەك كولانغان لەخمە بۈگۈن سەھەردە
سېپىلنىڭ ئاستىغا تۇتاشقانىدى. بايمقى پارتلاش ساداسى سېپىل -
نىڭ ئاستىنى پارتىلىتىشتىن چىققان ئاۋاز بولۇپ، پارتلاش زەر -
بىسىدە سېپىلنىڭ تېمى يەتتە - سەككىز گەز كەڭلىكتە ئۆرۈلۈپ
كەتكەنىدى.

— بارلىق سەركەردىلەر ھۇجۇمغا ئۆتسۇن! — دەپ ۋارقىرد -
دى ھاپىجانلانغان سەئىدخان.

ماڭلايسۆيەگە قەدەم باسقاندىن بېرى پۇخادىن چىققۇدەك جەڭ
قىلىپ باقمىغان لەشكەرلەر سېپىلنىڭ ئۆرۈلگەن تەرىپىگە قاراپ
يولۋاستەك ئېتىلدى. بۇ پارتىلىتىش قەلئەنى مۇداپىئە قىلىۋاتقان
سەركەردە - لەشكەرلەرنى ئانچە تەمىرتىپ قويىمىغاندەك قىلات -
تى. ئۇلار باستۇرۇپ كەلگەن رەقىبلىرىگە ئوقيا، مەنچاناق بىلەن
قارشىلىق كۆرسىتىشكە باشلىدى. مىڭلىغان ئوقىلاردىن ۋە ئۈن -
لىغان مەنچاناقلاردىن تەڭلا ئېتىلغان ئوق ۋە تاش يامغۇرى ھۇجۇم
قىلىپ كەلگەن لەشكەرلەرنىڭ ئىلگىرىلەش يولىنى توسۇپ قويغا -
ندى.

«ئەمىن دورغا ھەقىقەتەن باھادىر ئەزىمەت ئىكەن، ئۇنىڭ
ئورنىدا باشقا سەركەردىلەر بولسا سېپىلنىڭ ئۆرۈلۈپ چۈشكىنى -
نى كۆرۈپ، ئاللىقاچان ئۈمىدىنى ئۈزۈپ، جېنىنى ساقلاننىڭ

كويغا چۈشەتتى، قىلچىلىك تەمىرىمەي يەنە قارشىلىق كۆرسە -
 تىمۇنتىنى قارىمىدىغان، مىرزا ئابابەكرى يېڭىساردەك مۇھىم
 ئۆتكەلنى شۇڭا ئۇنىڭغا تاپشۇرۇپتىكەن - دە...»
 ئات ئۈستىدە جەڭ ۋەزىيىتىنى كۆزىتىپ تۇرغان سەئىدخان -
 نىڭ خىيالىنى سەيپىد مۇھەممەد مىرزانىڭ سۆزى ئۈزۈپ قوي-
 دى:

— ھۇجۇم قىلىۋەرسەك، لەشكەرلىرىمىز زىيادە تالاپەتكە
 ئۇچراپ كېتىدىغان ئوخشايدۇ، شۇڭا ھۇجۇمنى ۋاقىتلىق توختى-
 تىپ باشقا لەشمەلەرگىمۇ پارتلاتقۇچ قويايلى.

— ئېشىپ قالغان پارتلاتقۇچ بىلەن سېپىلنى ئۆرۈگىلى
 بولماسمىكەن، — دېدى سەئىدخان، — يەنە پارتلاتقۇچ ياساشقا
 ساقلىساق ئەمىن دورغا سېپىلنىڭ ئۆرۈلگەن يېرىنى قايتىدىن
 قوپۇرۇۋالدىمۇ، ئول چاغدا شۇنچە تارتقان ئەجرىمىز بىكارغا كې-
 تىدۇ.

— ھېچبولمىغاندا ھۇجۇمنى قايتا تەشكىللەيلى، — دېدى
 سەيپىد مۇھەممەد مىرزا، — لەشكەرلەر بۇنداق ھۇجۇم قىلسا،
 ئۈستىدىن يامغۇردەك يېغىۋاتقان ئوق - تاشلارغا بەرداشلىق بې-
 رەلمىگۈدەك.

— ھۇجۇمنى قانداق تەشكىللەيمەكچى سىلى؟ — دېدى سە -
 ئىدخان جىلە بولغان ھالدا.

— مېنىڭچە ھەر ئەللىك قالقانچى لەشكەرنى بىر توپ قىلاي-
 لى. ئۇلار قالقانلىرىنى باش ئۈستىدە جىپسىلاشتۇرۇپ، سېپىل-
 نىڭ يوقۇقىغا قاراپ ئىلگىرىلىسۇن. بايا لەشكەرلەر يەككە ھۇ-
 جۇمغا ئۆتكەن بولغاچقا، باش ئۈستىگە يېغىۋاتقان يا ئوقىدىن
 دالدلىنىلمايدى. قالقانلارنى باش ئۈستىدە جىپسىلاشتۇرۇپ ماڭ-
 سا، كاماندازلىرىمىز ئۇلارنى مۇھاپىزەت قىلسا، سېپىلنىڭ ئۆ-
 رۈلگەن يېرىگە يېقىنلاشمىقى ئاسانغا چۈشىدۇ.

— ئەمىسە ھۇجۇمنى مۇشۇ ئۇسۇلدا تەشكىللەيلى، — دېدى
 سەئىدخان.

ئۇلار سەركەردىلەرگە يېڭى ھۇجۇم قىلىش تەدبىرىنى ئو-
رۇنلاشتۇرۇشقا كىرىشتى.

— مەلۇم بولغاي!

— سۆزلە، — دېدى سەئىدخان يۈگۈرۈپ كەلگەن تاۋاچى
بەگكە قاراپ.

— ياۋ سەركەردىسى ئەمىن دورغا سۈلھى تەلەپ قىلىپ
سۆزلىشىشنى ئىستەۋاتىدۇ.

سەئىدخان يالت كېتىپ سەيپىد مۇھەممەد مىرزىغا قارىدى.

— سۆزلىشىپ باقايلى، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا.

— سۈلھىگە ئىمكان بولسا، جەڭ قىلىش ھاجەت ئەمەس دەپ-

تىكەن، — دېدى سەئىدخان، — بوپتۇ، گېپىنى ئاڭلاپ باقايلى.

— گېپىنى مەن ئاڭلاپ باقاي، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد

مىرزا، — تەڭ بارمايلى. ناۋادا ھىيلە ئىشلىتىپ قەست قىلماقچى
بولسا خەتەردە قالىمىز.

— ئۇنداقتا سىلىمۇ بارمىسىلا، — دېدى سەئىدخان.

چىنداۋۇلبەگ^① مىرزا ئەلى كۆكۈلداش سۆزلىشىپ كەلسۇن.

پەرىماننى تاپشۇرۇپ ئالغان مىرزا ئەلى كۆكۈلداش كېتىپ،

بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئۆتكەندە قايتىپ كەلدى.

— ئالىيلرىغا مەلۇم بولغاي، — دېدى ئۇ، — ئەمىن دورغا

بىلەن سېپىلنىڭ تۈۋىدە تۇرۇپ سۆزلەشتىم. ئۇنىڭ راستتىنلا

ئەل بولۇش نىيىتى بار ئىكەن.

— خوش، — دېدى سەئىدخان، — شەرتىنى دېدىمۇ؟

— مۇددىئاسىنى مۇنۇ خەتكە يېزىپ تاشلاپ بەردى.

سەئىدخان خەتنى ئېلىپ ئوقۇشقا باشلىدى:

«بىسىمىللاھىر رەھمانىر رەھىم

ئالدى بىلەن ئۇلۇغلىق ۋە بۈيۈكلۈك ھېكمىتى ۋە ئە-

بەدىي ھۆكۈمرانلىق سەلتەنەتى بىلەن پۈتكۈل دۇنيانىڭ،

① چىنداۋۇلبەگ — تىڭتىڭچىلار بېگى.

جىمى پادىشاھلارنىڭ پادىشاھى بولغان پاك ۋە مۇقەددەس تەڭرىگە شۈكۈر - سانا غېيتىش بىلەن بىرگە، ئاجىز - دەردمەنلەر ئەھۋالىدىن خەۋەر غېلىپ، زەئىپ بېچارلەرگە رەھىم - شەپقەت كۆزى بىلەن قاراپ، غىنايەت ۋە مەھرەمەت لىياسىلىرىنى كىيىپ ئاتا مىراس زېمىنىغا قەدەم كەلتۈر - گەن خانزادە سەئىدخان ئالىيلىرىغا بېھېساب سالاملار بول - غاي.

ئايقاقچىلىرىم ئارقىلىق شۇنى بىلىدىمكى، ئاقابىل، ئەقىلسىز ئوغلۇم پىرئەلىبەگ مىرزا ئابابەكرى ئالىيلىرىد - نىڭ پەرمانىغا بىنائەن مۇخالىپەتچىلىك تۇغىنى كۆتۈرۈپ دەرگاھلىرىغا كېلىشكە پىتىنغانىكەن، ئۆزلىرى ئۇنىڭ ئۆ - لۈمگە لايىق بۇ گۇناھىنى كەچۈرۈپ، غەرزىمەس كالىسىنى ساقلاپ قاپتىلا، ھەتتا شەپقەت قىلىپ جاراھىتىنى ئەمەل - تىپتىلا. بۇ ھىممەتلىرى ئۈچۈن مىڭلارچە تەشەككۈر.

ھاسىلى كالام شولكى، سەركەردىلىك مەرتىۋىسىگە ئېرىشكۈچى ئەلۋەتتە ئۆز پاسىيانىڭ پەرمانىنى بەجاندىل ئادا قىلمىقى ۋاجىپتۇر. كەمىنلىرى نەچچە كۈندىن بېرى ئاشۇ سەركەردىلىك مەجبۇرىيەتنىڭ تۈرتكىسىدە جەڭ قىلىدىم. ئەمدى پىچاق سۆڭەككە يەتكەندە ئويلاپ باقسام، ھەرقانچە تىرىشچانلىق كۆرسەتسەممۇ ئالىيلىرىنىڭ شىر مەسەللىك باھادىرلىرىنىڭ مۇقابىلىسىگە چىققۇدەك كۈچ - ماغدۇرۇم قالماپتۇ. يەنە بىر تەرەپتىن ئادالەتسىز زالىمغا خىزمەت قىلىپ ياشىغاندىن كۆرە، ئادالەتلىك باھادىرنىڭ قىلىچىدا جان تەسلىم قىلغاننىڭ شەرىپى كاتتا بىلىندى. ئۇشبۇ سەۋەبتىن شەپقەتلىرىنى سېغىنىپ، بۇ سۈلھى سۆ - زىنى ئارىغا سالدىم. ئالىيلىرىغىمۇ مەلۇملۇق، يانلىرىدىكى سەركەردىلىرى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا بولسا ئول مىرزا ئابابەكرىنىڭ قېرىندىشىدۇر. كەمىنلىرى ئاتا - بابامدىن تارتىپ ئۇلارنىڭ چاكار - خىزمەتكارلىقىنى قىلىپ كەلگەن

ئۆكەرلەرنىڭ پۇشتىدۇر مەن. گەرچە قىرىق يىلدىن بېرى
 مىرزا ئابابەكرىنىڭ دەرگاھىدا جان ۋەھىمىسىدىن بىردەم -
 مۇ ئاراملىق تاپالمىغان بولساممۇ، لېكىن نەچچە كۈندىن
 بېرى تۈز ھەققىنى دەپ، جېنىمنى ئالغىنىمغا ئېلىپ تى -
 رىشىۋاتىمەن. مىرزا ئابابەكرى قانچىلىغان باھادىر سەر -
 كەردىلەرنى ئۆلتۈردى، ھايات قالدۇرغانلىرىنى خىلمۇخىل
 ئازاب - ئوقۇبەتلەرگە دۇچار قىلدى: بەزىلىرىنى ئاختا
 قىلدى، بەزىلىرىنىڭ قول - پۇتىنى كەستى، بەزىلىرىنى
 كور قىلدى. دېمەك، ھەر كىمنى بىر بالايىقازانغا دۇچار
 قىلدى. ئۇنىڭ بۇ ۋەھشىي زۇلمىدىن ھەتتا ئۆز پۇشتىدىن
 تامغان پەرزەنتلىرىمۇ قېچىپ قۇتۇلالمىدى. ئۇنىڭ بۇنداق
 ۋەھشىي قىلمىشلىرىنى كۆرۈپ تۇرۇپمۇ، تۈزنى ھالال يې -
 يىشنىڭ شەرتلىرىنى تولۇق ئادا قىلىدىم، تۈزكۈر دېگەن ئا -
 تاققا قېلىشتىن ساقلاندىم. ئەگەر پەقىر قۇللىرىنىڭ گۇ -
 ناھىنى گەپۇ قىلىپ، ھاياتىمغا ئامانلىق بەرسە، ئىلتىپات
 ۋە غىنايەتلىرى بىلەن ئىززەتلىسە، سەيپىد مۇھەممەد
 مىرزىنى كېپىل بولۇشقا بۇيرۇغايلا. بول شەرتنى ئارىغا
 سېلىشىم ھەرگىزمۇ ئالەيلىرىغا ئىشەنمىگەنلىكىم ئەمەس،
 بەلكىم تۈزكۈر دېگەن ئاتاقنى ئېلىشتىن ئېھتىيات قىلغىم -
 نىمىدۇر. چۈنكى، سەيپىد مۇھەممەد مىرزا ئول مىرزا ئابا -
 بەكرىنىڭ ئىنىسىدۇر. ئاغىسىنىڭ خىزمىتىدىن چىقىپ
 ئىنىسىنىڭ خىزمىتىنى قىلسام تۈزكۈرلۈك ھېسابلانماس،
 ساداقەت، ۋاپا ئەھلى بۇ قىلمىشىمنى ئەيىبە بۇيرۇماس دەپ
 ئويلىدىم. مۇشۇ ئەرزىمەس شەرتىم ئادا بولسا، قەلئەنى تاپ -
 شۇرۇپ بېرىپ، مۇلازىملىرى قاتارىدا ئاشۇ پەلەك كەبى
 يۈكسەك دەرگاھلىرىنىڭ خىزمىتىنى قىلغايەن.
 كامالى ئېھتىرام بىلەن ئەمەن دورغىدىن دەپ بە -
 لۇرلا»

سەئىدخان خەتنى ئوقۇپ بولۇپ، رازىمەنلىك بىلەن بېشىنى

لىگىشتى.

— ئوقۇپ باقسىلا، — دېدى خەتنى سەيپىدە مۇھەممەد مىرزاغا تەڭلەپ.

سەيپىدە مۇھەممەد مىرزا خەتنى ئوقۇپ بولۇپ قول باغلىدى:

— ئانھەزىرىم مەرھەمەتلىكتۇر. پەرمانلىرى قانداق بولسىمۇ شۇنداق پەرمانبەردارلىق قىلغايەن.

— بۇنداق ساداقەتمەن كىشىنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىلماس.

لىق باھادىرلىق مەزھىپىدە نامەردلىكتۇر، — دېدى سەئىدخان، — دەرھال بېرىپ ئۆز ئاغزىلىرى بىلەن كېپىل بولغايلا.

— باش ئۈستىگە!

سەيپىدە مۇھەممەد مىرزا دەرھال بېرىپ ئەمىن دورغا بىلەن

كۆرۈشتى. شۇنداق قىلىپ يېڭىسار قەلئەسى سەئىدخاننىڭ قولىغا ئۆتتى.

※

※

※

بۈگۈن ھاۋا باشقىچە ئوچۇق ئىدى. ئاۋۋال قەشقەرگە قايتىدىن ھۇجۇم قىلىش ياكى ياركەنتكە لەشكەر تارتىش ھەققىدە مەسلىھەتلىشىپ ئولتۇرغان سەئىدخان بىلەن سەيپىدە مۇھەممەد مىرزانىڭ سۆھبىتىنى ھۆدەيچى بەگ ئۈزۈپ قويدى:

— خۇشخەۋەر ئالىيلىرى. يېڭىسارنىڭ ئىشغالى قىلىنغانلىقىدىن خەۋەر تاپقان قەشقەر ئەمىرى مىرزا يۈسۈپبەگ خاتۇن — با.

لىلىرىنى ئېلىپ، شەھەرنى تاشلاپ قېچىپتۇ. قەشقەرنىڭ ئالىم — ئۆلىمالىرىدىن بىر توپ جامائەت ئالىيلىرىنىڭ ئۈزەڭگىسىنى سۆيۈش ئۈچۈن يېتىپ كەپتۇ.

— بىكاۋۇل بەگكە پەرمانىمنى يەتكۈز. ئۇلارغا ئېسىل نازۇ

نېمەتلەر بىلەن داستىخان سېلىپ ھاردۇق سورىسۇن. مەن سەل تۇرۇپ چىقىمەن.

— مۇبارەك بولسۇن ئالىيلىرى! — دېدى سەيپىدە مۇھەممەد

مرزا.

— ئۆزلىرىدىن بولسۇن! — دېدى سەئىدخان ھاياجانلانغان ھالدا.

— قۇدرەتلىك پاناھگاھىمغا يەنە بىر خۇش خەۋەر بار، — دېدى ھۆدەپچى بەگ، — ياركەنتتىن بايىلا ئايغاقچى كەلدى. مرزا ئابابەكرى خەزىنىدىن كۆتۈرەلىشىچە مال — دۇنيا ئېلىپ خوتەن تەرەپكە قېچىپتۇ.

— بۇ تېخىمۇ كاتتا خۇشخەۋەر كەن، — دېدى سەئىدخان، — ياركەنتمۇ بوش قاپتۇ — دە.

— ياركەنت تەختىگە ھازىر مرزا ئابابەكرىنىڭ چوڭ ئوغلى جاھانگىر مرزا پاسىبانلىق قىلىۋېتىپتۇ.

جاھانگىر مرزىنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ سەئىدخان بىر ئاز ئويلىنىپ قالدى. چۈنكى، جاھانگىر مرزىنىڭ قولىدا ئۇنىڭ تۆ-تىنچى سىڭلىسى خەدىچە سۇلتان خېنىم بار ئىدى. ھەئە، مرزا ئابابەكرى ئەينى يىلى ئاقسۇغا لەشكەر تارتىپ بېرىپ، سۇلتان ئەھمەدخان بىلەن جەڭ قىلغاندا، ئەسىرگە چۈشۈپ قالغان مەلىكە خەدىچە سۇلتان خېنىمنى ياركەنتكە ئېلىپ كەتكەن ۋە كېيىنچە ئۇنى ئوغلى جاھانگىر مرزىغا نىكاھلاپ قويغانىدى.

— خوجا ئەلى باھادىر بىلەن مەخسۇد ئەلى بۇ چاغقا يار-كەنتكە يېقىنلاپ قالدى، — دېدى سەئىدخان خىيالدىن باش كۆ-تۈرۈپ، — جاھانگىر مرزا نېمىلا بولمىسۇن سىڭلىمنىڭ كۈيۈ-سى. شۇ تاپتا ئۇلارنىڭ جاھانگىر مرزىغا قەست قىلىپ قويۇش-دىن ئەنسىرەپ قېلىۋاتىمەن.

— ئۇنداق بولسا دەرھال چاپارمەن ماڭغۇزايلى، ئات قوشلاپ ماڭسا ئۇلارغا يېتىشىۋالالايدۇ، — دېدى سەئىد مۇھەممەد مرزا. ئۇلار خوجا ئەلى باھادىرنىڭ ئارقىسىدىن دەرھال چاپارمەن ماڭغۇزدى.

— يېڭىسارنى يەنىلا ئەمىن دورغىغا تاپشۇرايلى، — دېدى سەئىدخان، — كاتتابەگ، ئابدۇلۋاھىد باھادىر ئىككى مىڭ لەش-

كەر بىلەن قەشقەرگە بېرىپ، ئاۋام — رەئىيەتنىڭ كۆڭلىنى خا-
 تىرجەم قىلسۇن. بىز دەرھال ياركەنتكە قازاپ يولغا چىقايلى.
 — شۇنداق قىلايلى ئالىيلىرى، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد
 مىرزا، — ئاۋۋال قەشقەردىن كەلگەن يۇرت مۆتىۋەرلىرى بىلەن
 كۆرۈشۈۋېتەيلى.
 — ئېسىم قۇرۇسۇن، تاس قاپتىمەن بۇ مۇھىم ئىشنى ئۆز-
 تۈپ قالغىلى، — دېدى سەئىدخان.

پېشىن مەزگىلى.

ياركەنت شەھىرىدىن ئون نەچچە چاقىرىم يىراقلىقتىكى بى-
 گىل قىشلىقىدا خوجا ئەلى باھادىر، مەخسۇد ئەلى قاتارلىق سەر-
 كەردىلەر ۋە ياركەنتتىكى باي — تۆرىلەر، زەردارلار سەئىدخاننى
 كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن سورۇن راسلاش، داستىخان سېلىش بىلەن
 ئالدىراش يۈرۈشەتتى. ئۇلار سەئىدخان ئۈچۈن شاھ سۇپا، سەر-
 كەردىلەر ئۈچۈن گىلەم، لەشكەرلەر ئۈچۈن كىگىز — شىرداق
 سېلىپ، ئايرىم — ئايرىم سورۇن راسلىغانىدى. بىر چاقىرىم ئۆ-
 زۈنلۈقتا سېلىنغان پاياندازنىڭ ئىككى تەرىپىدە رەتلىك تۇرۇشقان
 كىشىلەر پات — پات يىراقلارغا بويۇنداپ قارىشاتتى. خوجا ئەلى
 باھادىر بىلەن مەخسۇد ئەلى بىردە ئالاھىدە ياساتقان شاھ سۇپىنىڭ
 بېزىلىشىنى تەكشۈرسە، بىردە داستىخانغا تىزىلغان نازۇ نېمەد-
 لەرنىڭ تۈرىنى، سۈپىتىنى تەكشۈرەتتى. يۈزلەپ داشقازانلاردا
 كالا — قوي گۆشلىرى پىتىقلاپ قايىنايتتى. دۈملەپ قويۇلغان پو-
 لونىڭ مەزىلىك ھىدى دىماقلارنى غىدىقلايتتى. كاۋاپچىلار تو-
 نۇر، كاۋاپدانلارغا چوغ چۈشۈرگەچ پاققان، ئوغلاق گۆشلىرىگە

تۇخۇم، دورا - دەرمەكلەردىن تەييارلانغان تېتىتقۇلارنى سۈرۈش بىلەن ئاۋارە ئىدى.

— سۇلتان سەئىدخان ئالىلىرى كەلدى!

ئېتىنى قۇيۇندەك چاپتۇرۇپ كەلگەن چاپارمەننىڭ خەۋەر يەتكۈزۈشى بىلەن تەڭ، ساقلاپ تۇرغان كىشىلەر دۈررىدە ئورۇندى. لىرىدىن تۇرۇشتى. خوجا ئەلى باھادىر، مەخسۇد ئەلى ئەتراپىدىكى بەگ - ئۆرىلەرنى باشلاپ پاياندازنىڭ باش تەرىپىگە قاراپ يۈگۈ - رۇشتى. ھايال ئۆتمەي سەئىدخاننى ئارىغا ئېلىپ كېلىۋاتقان سەي - پىد مۇھەممەد مىرزا قاتارلىق سەركەردىلەرنىڭ قارىسى كۆرۈندى. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن لەشكەرلەر كېلىۋاتاتتى. شۇ ھامان سازەندىلەر ناغرا - سۇناي، داپ - دۇمباق، راۋاب - تەمبۇر... قاتارلىق سازلارنى شادىيانىگە چېلىشقا باشلىدى.

خوجا ئەلى باھادىر بىلەن مەخسۇد ئەلى باشچىلىقىدىكى بەگ - ئۆرىلەر كېلىپ، سەئىدخاننىڭ ئۈزەڭگىسىنى سۆيىدى. سەئىدخاندىن باشقىلارنىڭ ھەممىسى ئاتتىن چۈشتى. سەئىدخان ئات ئۈستىدە تۇرۇپ، پاياندازنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى ئىستىقبالغا چىققان كىشىلەرگە ئېھتىرام بىلەن سالام بەردى. سەئىدخان شاھسۇپىنىڭ قېشىغا كەلگەندە ئاتتىن چۈشتى - دە، سۇپىنىڭ ئۈستىدىكى تەتلىلا كۆرىپىدە بەدەشقان قۇرۇپ ئولتۇردى.

— قۇدرەتلىك ئادالەتپاناھىمىزنىڭ دۆلەت - سەلتەنەتى زد - يادە بولغاي!

سەئىدخان شاھ سۇپىنىڭ ئالدىدا قاتار سەپ تارتىپ تۇرغان ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ سالامىنى ئىلىك ئالغاندىن كېيىن، سەيپىد مۇھەممەد مىرزا، ئايازبېك قۇشچى، مىرزا ھەيدەر كۆرە - گان، مىرزا ئەلى تاغايىلارنى شاھ سۇپىغا چىقىپ يېنىدا ئولتۇرۇشقا ئىجازەت بەردى. قالغان سەركەردىلەر مەرتىۋە - ئوتۇنلىرى بويىچە شاھ سۇپىنىڭ ئىككى يېنىغا راسلانغان گىلەملىك سورۇندىن ئورۇن ئېلىشتى. نەچچە ئونلىغان چەبەدەس يىگىتلەر ئاپتۇۋا -

چىلاپچىلارنى كۆتۈرۈپ كېلىپ قول سۈيى ئېلىشقا باشلىدى.
ئۆزىنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن راسلانغان بۇ سورۇندىن سە-
ئىدخان رازى بولغاندەك قىلاتتى. ئۇ پەگاھتا قول باغلاپ تۇرغان
خوجا ئەلى باھادىر بىلەن مەخسۇد ئەلىنى شاھ سۇپىغا چىقىپ
ئولتۇرۇشقا بۇيرۇدى:

— ئىككىڭلار يېنىمدا ئولتۇرۇپ ھەم ساھىبخانا، ھەم مېو-
مان بولۇڭلار.

— قىبلىگاھىمىزنىڭ ھىممىتىگە تەشەككۈر!

● ئىككى سەركەردە شاھ سۇپىغا چىقىپ، پەگاھ تەرەپتىن ئو-
رۇن ئالدى.

— خوش، — دەدى سەئىدخان ياركەنت شەھىرىنىڭ ئەھۋا-
لىنى بىلىشكە ئالدىراپ.

● ئىككى سەركەردە دەس ئورنىدىن تۇرۇپ قول باغلىدى:
— بىز ياركەنت شەھىرىگە يېتىپ كەلگەندە، جاھانگىر
مىرزىمۇ ئاللىقاچان شەھەرنى تاشلاپ كېتىپ قالغانىكەن، — دې-
دى خوجا ئەلى باھادىر، — ئوردىدىكى بىر قىسىم بەگلەر، شە-
ھەردىكى ئالىم — ئۆلىمالار، باي — زەردارلار، يۇرت كاتتىلىرى
ئالدىمىزغا چىقىپ شەھەرنىڭ دەرۋازىلىرىنى كەڭرى ئاچتى.

— شەھەرگە تىنچ — ئامان قەدەم باستۇق، — دەدى مەخسۇد
ئەلى، — ئاۋامنىڭ كۆڭلىنى خاتىرجەم قىلىش ئۈچۈن ئامانلىق
جاكارلاشتۇق، ئاندىن خەزىنە، قورال — ياراغ ئىسكىلاتى ۋە ئاشلىق
ئامبارلىرىنى پېچەتلەتكۈزدۇق. سەرۋاز — لەشكەرلەرگە قاتتىق
ھېزى بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئاۋامنى بۇلاڭ — تالاڭ قىلىشىنىڭ ئالدى-
نى ئالدۇق. ياركەنت شەھىرى ھازىر تولىمۇ خاتىرجەم.

— مانا بۇلار، — دەدى خوجا ئەلى باھادىر تېخىچە قول
باغلاشقىنىچە ئۆرە تۇرغان بىر توپ كىشىلەرنى كۆرسىتىپ، —
بىر قىسىم يۇرت بەگلىرى بىلەن شەھەردىكى باي — زەردارلار، ئا-
لىم — ئۆلىمالار ئالىيلىرىنىڭ قوبۇل قىلىشىنى ئارزۇ قىل-
دۇ.

ئۇلار دەرھال تىزلىنىپ سەئىدخانغا ھۆرمەت بىلدۈردى.
— ئىجازەت! — دېدى سەئىدخان ئۇلارنىڭ سالامىنى ئىلىپ
ئېلىپ، — بۈگۈنچە مۇشۇنداقلا كۆرۈشۈپ تۇرايلى. ھەربىرلىرى
بىلەن باشقا بىر كۈنى مۇلاقاتتا بولىمەن.

— خان ئالىلىرىنىڭ ئىلتىپاتىغا تەشەككۈر!
سەئىدخان ئىككى سەركەردىسىگە يۈزلىنىپ سورىدى:
— مىرزا ئابابەكرى بىلەن جاھانگىر مىرزىنىڭ دېرىكىنى
قىلىپ باقتىڭلارمۇ؟

— مىرزا ئابابەكرى خوتەندىمۇ توختىماي، ئۇدۇل تۈبەتكە
قاراپ كېتىۋېتىپتۇ. جاھانگىر مىرزا ئانچە يىراققا كەتمىگەندەك
قىلىدۇ. سانجۇ قىشلىقىدا پاناھلىنىۋاتقانلىقى ھەققىدە مەلۇمات
بار.

— مىرزا ئابابەكرىنىڭ بۇنداق ئاسانلا قېچىپ قۇتۇلۇشىغا
يول قويساق بولمايدۇ، — دېدى سەئىدخان، — ئۇنى نەدىن بول-
مىسۇن قوغلاپ تۇتۇش كېرەك، — ئۇ بىر دەقىقە تۇرۇۋېلىپ
سەركەردىلىرىگە قاراپ بىر نەچچە سەركەردىنىڭ ئىسمىنى ئاتى-
دى، — مىرزا ئەلى تاغايى، قارا قۇلاق مىرزا، نەزەر مىرزا، قەم-
بەر مىرزا، بەگ قۇلى مەكرىت!
ئىسمى ئاتالغان سەركەردىلەر شاھ سۇپىنىڭ ئالدىغا كېلىپ
قول باغلىدى.

— ھەر بىرىڭلار بەش يۈزدىن لەشكەرگە باش بولۇپ، مىرزا
ئابابەكرىنى قوغلاڭلار. ئۇنى كىم ئاۋۋال تۇتسا، بىرىنچى تۆھپە
شۇنىڭ بولىدۇ.

— پەرىمانبەر دارمىز! — دېدى ئۇلار.
— مىرزا دائىم ئەلى، بەگ مۇھەممەد! — دېدى سەئىد-
خان، — ئىككىڭلار خاس نۆكەرلىرىڭلارنىڭ سىرتىدا بەش يۈز
لەشكەر ئېلىپ، ئۇدۇل خوتەنگە بېرىپ ئول ۋىلايەتنىڭ ھۆكۈمەت
ئىشلىرىنى ئۆتكۈزۈۋېلىڭلار. قارشىلىق كۆرسەتكەنلەرگە رەھىم —
شەپقەت قىلماڭلار!

— پەرىمانبەر دارمىز! — دېدى ئىككى سەركەردە.

— جايىڭلارغا بېرىپ ئولتۇرۇڭلار، — دېدى سەئىدخان، —

ئاۋۋال تائام، ئاندىن كالام دەپتىكەن، غىزادىن كېيىن ئاتلانغايىدە -
لەر.

خوجا ئەلى باھادىرنىڭ قول ئىشارىتى بىلەن بۈزلىگەن چەب -

دەس يىگىتلەر تاۋاق - تاۋاقلارغا ئۇسۇلغان تۈرلۈك نازۇ نېمەت -
لەرنى داستىخانغا توشۇشقا باشلىدى.

— بۇ قىشلاقتىكى رەئىيەتكىمۇ داستىخان ھازىر لاندىمۇ؟ —

سورىدى سەئىدخان.

— ئۇلارغا لەشكەرلەرنىڭ ئاياغ تەرىپىدىن داستىخان ھازىر -

لىدۇق — دېدى خوجا ئەلى باھادىر.

— ئوبدان قىلىپسىلەر، — دېدى سەئىدخان، — قەشقەرگە

قەدەم قويغاندىن بېرى شۇنى ھېس قىلىۋاتمەنكى، رەئىيەتنىڭ

ھال - كۈنى تولىمۇ خاراب ئىكەن. بىز ئەڭ ئاۋۋال ئۇلارنىڭ

ئاچ - توقلۇقىنى ئويلىشىمىز كېرەك. ئاۋام باي بولمىسا، سەلتە -

نەت روناق تاپمايدۇ.

— ھىممەت قىلىدىلا ئالىيلىرى، — دېدى ئىليازبېك قۇش -

چى، — پازىللار بىر سائەت ئەدلى^① قىلماقنىڭ ساۋابى ئاتىشى

يىللىق نەپلى قىلغان تائەت - ئىبادەتنىڭ ياكى ئاتىشى ھەجنىڭ

ساۋابىدىن ئارتۇق دەيدۇ. چۈنكى ھەجنىڭ نەتىجە - ساۋابى ھەج

قىلغۇچىدىن باشقا كىشىلەرگە بولمايدۇ، ئەدلى - ئادالەتنىڭ نە -

تىجىسىدىن پۈتكۈل ئاۋام بەھرىمەن بولىدۇ.

ئۇستازنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ سەئىدخان يېقىملىق كۈلدۈ -

سىردى. ئۇنىڭ قول ئۇزىتىشى بىلەن باشقىلارمۇ داستىخانغا قول

ئۇزاتتى.

— بۈگۈن كەچ بولۇپ قالدى، — دېدى سەئىد مۇھەممەد

مىرزا غىزادىن كېيىن سەئىدخانغا قاراپ، — ئاتا - بابىلار ئىش -

نىڭ بېشى سەھەردىن دەپتىكەن. ئالىيلىرى بۈگۈن مۇشۇ يەردە

① ئەدلى — ئادالەت.

كەچلەپ، ئاللاھ خالىسا ئەتە تاڭ سەھەردە شەھەرگە كىرىپ تەختتە ئولتۇرسىلا، ئىشلار تېخىمۇ خەيرلىك بولغۇسىدۇر.

— ئۇلۇسبېگى جانابلىرىنىڭ مەسلىھەتى ئورۇنلۇق، — دېدى ئايازبېك قۇشچى بارماقلىرىدىكى ماي يۇقىنى ئاپئاق ساقلىغا سۈركەپ تۇرۇپ، — ھەر ئىشنىڭ ۋاقتى - سائىتى بار. ۋاقتى - سائىتى بىلەن بەجا قىلىنغان ئىشلار خەيرلىك بولىدۇ. خانىمىز - نىڭ ياش قۇرامىمۇ بەئەينى سۈبھىدە كۆتۈرۈلگەن قۇياشقا مىسال - دۇر. تەختتە بەرقارار بولمىقى ئول خەيرلىك سائەتكە توغرىلانغىنى سەلتەنەت ئىشلىرىنىڭ گۈلى گۈلىگە كەلگىنىگە ئوخشاشتۇر. سەئىدخان ئىككى مۆتىۋەر ئەمىرنىڭ مەسلىھەتىنى قوبۇل قىلدى.

بۈگۈن سەئىدخان بامدات نامىزىنى سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن بىللە ئوقۇۋالغاندىن كېيىن ئالدىراپ ناشتا قىلىپ، يار - كەنت شەھىرىگە قاراپ يولغا چىقتى.

شەھەر ئاھالىسى ئۇنى قارشى ئېلىش ئۈچۈن ئاللىقاچان كوچا - رەستىلەرنى سۈپۈرۈپ، سۇ چېچىپ تازىلاپ يولنىڭ ئىككى تەرىپىگە تىزىلىپ تۇرۇشقاندى. ئۇلار سەئىدخان ئۇدۇلىغا كېلىشى ھامان قوللىرىنى كۆكرىكىگە ئالغىنىچە: «ئەسسالامۇ ئە - لەيكۇم، خان ئالىيلىرىنىڭ پايە - قەدەملىرىگە مۇبارەك بولغاي!» دەپ ۋارقىرىشاتتى. سەئىدخانمۇ ئېتىنى يەڭگىل يورغىغا قويۇپ بېرىپ، قولىنى كۆكسىگە ئالغىنىچە: «ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام!» دەپ سالامنى ئىلىك ئالاتتى. ئۇ ئەنە ئاشۇ يوسۇندا ئوردىغا كىردى. سەئىدخان مۇھەممەد مىرزا قاتارلىق ئەمىر - سەركەردىلەر تۈرك - موغۇل يوسۇنى بويىچە سەئىدخاننى ئاق كىگىزگە ئولتۇرغۇزۇپ شاھنىشىغا ئەكىردى.

بۇ، مىلادىيە 1514 - يىلى 9 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ئىدى.

بۈگۈنكى ئەتىگەنلىك قويۇلدىن كېيىن، سەئىدخان باشقا ئەمىرلەرنى قايتۇرۇۋېتىپ، سەيىد مۇھەممەد مىرزىنى ئېلىپ قالدى.

— جانابلىرىنى بىر ئىشقا بۇيرۇماقچىمەن، — دېدى ئۇ.
— كەمىنلىرى جانابى خانىمىزنىڭ ئاتقان ئوقىدۇرمەن،
— دېدى سەيىد مۇھەممەد مىرزا.

— بۇ ئىشقا بۇيرۇشقا سىلدىنمۇ مۇۋاپىق ئادەمنى دىتلى-
يالىمدىم. بۈگۈنلا سانجۇ قىشلىقىغا بېرىپ، قېرىنداشلىرىنىڭ
ئوغلى بولمىش جاھانگىر مىرزىنى ئېلىپ كەلسىلە.

— باش ئۈستىگە!

سەيىد مۇھەممەد مىرزا خاس نۆكەرلىرىنى ئېلىپ سانجۇغا قاراپ يولغا چىقتى.

«خان ئالىيلىرى مەندىن باشقا ئادەمنى ئەۋەتسە، جاھانگىر مىرزىنىڭ كۆڭۈل توختىتالماي ياركەنتكە كېلىشكە ئۇنىماسلىق قىدىن ئەنسىرىگەن گەپ. ئۇنى خان ئالىيلىرىنىڭ دەرگاھىغا كېلىشكە قايىل قىلماي قويمايمەن...»

سەيىد مۇھەممەد مىرزا ئۈچ ھەپتە ئۆتكەندە جاھانگىر مىرزىنى سانجۇدىن باشلاپ كەلدى. سەئىدخان ئۇنىڭغا تېگىشلىك ئىززەت كۆرسىتىپ ئەمىرلىرى قاتارىدىن ئورۇن بەردى.

سەئىدخان قان يۇقى خۇرجۇندىكى كالىلىغا نەپرەت بىلەن قاراپ قويۇپ، مىرزا ئەلى تاغايىدىن سورىدى:

— ئۇنى تىرىك تۇتۇپ ئېلىپ كېلىڭلار دېگەندىمغۇ؟

مىرزا ئەلى تاغايى قول باغلاپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى:

— بىز قاراڭغۇ تاغقا يېتىپ بېرىپ، مىرزا ئابابەكرىنى

قورشىۋالغاندا كەچ بولۇپ كەتكەندى. ئۇنىڭ قورشاشۇنى يېرىپ قېچىپ كېتەلمەيدىغانلىقىغا كۆزىمىز يەتكەنلىكى ئۈچۈن، جەڭنى ئەتىگە قالدۇرغاندۇق. ناھايىتى ئەپسۇسكى، مىرزا ئابابەكرىنىڭ نۆكەرلىرى تۆھپە كۆرسىتىپ ئىنئام ئېلىش ئەمەسىدە، كېچىدە قاتتىق ئۇيقۇغا كەتكەن مىرزا ئابابەكرىنى ئۆلتۈرۈپ كالىسىنى كېسىۋاپتۇ، شۇنىڭ بىلەن تىرىك تۇتالماي قالدۇق.

ھەئە، قاراڭغۇ تاغدا مال - دۇنيا يۈكلەنگەن قېچىر - تۈگە - لىرىنى ئېلىپ مېڭىشقا كۆزى يەتمىگەن مىرزا ئابابەكرى ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى دەرياغا تۈكتۈرۈپ، ئېسىل رەخت، ئۈنچە - مەرۋا - يىتلارغا ئوت قويۇۋەتكەندى. شۇنداقتىمۇ ئۇنىڭغا جېنىنى ساقلاپ قېلىش نېسىپ بولماي، ئىشەنچلىك نۆكەرلىرىنىڭ قولىدا بى - ئىززىتانە ئۆلتۈرۈلگەندى.

— ئول قانخورنىڭ شۇ يەردە ئۆلتۈرۈلگىنىمۇ ياخشى بوپ - تىۋ، — دېدى سەئىدخان، — قۇدرەتلىك تەڭرىم قىلىچىمنىڭ ئول مەلئۇنىڭ پاسىق قېنىدا بۇلغىنىشىنى خالىمىغان ئوخشايدۇ. ئا - دىلىنىڭ ئۆلۈپ كېتىشى ياخشىلارغا ئۆلۈم، يامانلارغا ھاياتلىقتۇر، ئەمما زالىمنىڭ ئۆلۈمى بولسا يامانلارغا ئۆلۈم، ياخشىلارغا ھايات - لىقتۇر. ئۇنىڭ كالىسىنى ئېلىپ چىقىپ شەھەرنىڭ دەۋازىلىدە - رىغا نۆۋەت بىلەن ئېسىپ قويۇڭلار. ئۇنىڭدىن زۇلۇم كۆرگەن ئاۋام بۇ قانخور ھۇججىنىڭ كۈلپىتىدىن قۇتۇلغىنىغا ئىشىنىپ خاتىرجەم بولسۇن.

سەئىدخان نۆكەرلىرى كۆتۈرۈپ چىقىپ كېتىپ بارغان خۇرجۇنغا ئاخىرقى قېتىم نەزەر تاشلىدى. شۇ ھامان كۆز ئالدىدە - دىن ئاشۇ رەھىمسىز قانخورنىڭ زۇلمىدا ئۆلۈپ كەتكەن كۆيۈمچان مومىسى شاھ بېگىم، ھاممىسى مېھرىنىڭ خېنىم... قاتارلىق ئۇرۇق - تۇغقانلىرى لىپ قىلىپ ئۆتتى. ئۇلار ئۇنىڭغا مىرزا ئا - بابەكرىدىن كۆرگەن زۇلۇم - خورلۇقلىرىنى، دەرد - ھەسرەتلىدە - رىنى تۆكۈۋاتاتتى...

سەئىدخاننىڭ تەختتە ئولتۇرغىنىغا ھايت — ھۆيت دېگۈچە
بېرىم يىل بولۇپ قالغانىدى. ياركەنت شەھىرىگە ئاللىقاچان با-
ھارنىڭ شەپىسى كېلىشكە باشلىغانىدى.

تەختتە ئولتۇرغاندىن بېرى، سەلتەنەت ئىشلىرىنى تەرتىپكە
سېلىش، مۇبارەكلەپ كەلگەن يۇرت بەگلىرىنى قوبۇل قىلىش،
مىرزا ئابابەكرى دەرياغا تاشلىۋەتكەن مال — دۇنيالارنى سۈزدۈ-
رۈش، تويۇنباشىدا قېلىپ قالغان ئانىسى، ئايالى، ئوغلى قاتارلىق
ئائىلە تاۋابىئاتلىرىنى ئەكەلدۈرۈش ئىشلىرى بىلەن خېلىلا ئال-
دىراش يۈرگەن سەئىدخان يېقىنقى ئىككى ھەپتىدىن بېرى سەي-
يىد مۇھەممەد مىرزا، ئايازبېك قۇشچى قاتارلىق مۇھتەرەم ئەمىر-
لەر بىلەن مەسلىھەتلىشىپ قىلغان قارارنى بۈگۈن ئەتىگەنلىك
قوبۇلدىن كېيىن رەسمىي جاكارلىدى. ھەئە، سەيىد مۇھەممەد
مىرزا قاتارلىق ئون پېشقەدەم ئەمىرگە نۆرە بەگلىك ئۈنۋانى بې-
رىپ بىردىن تۇغ ئىنئام قىلدى. ئايازبېك قۇشچى قاتارلىق ئالتە
نەپەر ئۆلىماغا ساھىب تەدبىرلىك ئۈنۋانى بېرىپ، خانلىق مەدرى-
سەنى قۇرۇپ چىقىش ئىشىنى تاپشۇردى. قالغان سەركەردىلەرگە
باھادىرلىق، پەھلىۋانلىق ئۈنۋانى بەردى. سەرۋاز — لەشكەرلەرگە
ئىنئام بەردى.

— يەنە شۇنداق يارلىق جاكارلايمەنكى، — دېدى سەئىدخان
جاراڭلىق ئاۋازدا، — تەسەررۇپىمىزدىكى بارلىق رەئىيەت ئون
يىلغىچە پادىشاھلىق باج — سېلىقتىن خالاس قىلىنغاي، يارلىق
يۇرت — يۇرتلاردا جاكارلانغاي!
— ئادالەتپاناھمىز مەرھەمەتلىكتۇر! — دېيىشتى ئەمىر-
لەر.

— ئانھەزىرتىمىزگە ئىككى ئېغىز گەرزىم بار، — دېدى
مىرزا ئەلى تاغايى ئالدىغا بىر قەدەم چىقىپ.

— سۆزلىسىلە، — دېدى سەئىدخان.
 — ئەلكۈندىن ئون يىلغىچە پادىشاھلىق باج — سېلىق كە-
 چۈرۈم قىلىنسا، خەزىنە قۇرۇقىدىلىنىپ قالمايمۇ؟ سەلتەنەت ۋە
 لەشكېرى خىراجەت خەزىنە بىلەن ئۆرە تۇرىدۇ.
 — بۇنى ئوبدان بىلىمەن، — دېدى سەئىدخان مىرزا ئەلى
 تاغايىنىڭ گېپىنى ياقتۇرمىغان ھالدا.

— دېمەكچىمەنكى، — دېدى مىرزا ئەلى تاغايى مۇددىئاسىنى
 تەپسىلىي چۈشەندۈرمەكچى بولۇپ، — گەرچە ماڭلايسۇپەنىڭ خە-
 لى كۆپ قىسمىنى تەسەررۇپىمىزغا ئالغان بولساقمۇ، ئەمما تۇرپان
 تەختگاھىدا ئاغىلىرى مەنسۇرخان باردۇر. ناۋادا ئۇ سىلىنىڭ بۇ
 زېمىنغا پاسىبان بولۇشلىرىغا رازى بولماي لەشكەر تارتىپ كېلىپ
 قالسا، لەشكېرى خىراجەتتىن قىسىلىپ قالمىز. ئەلكۈنگە كەڭ
 قوللۇق قىلىش ئەلۋەتتە ئادالەت جۈملىسىدىندۇر. ئەمما، لەشكە-
 رى خىراجەت بولمىسا، ياۋغا تاقابىل تۇرۇش بەسىي مۈشكۈلدۇر.
 — مەنسۇرخان ئالىيلىرى بىلەن قىبلىگاھىمىزنىڭ ئوتتۇ-
 رىسىدا ئاداۋەت بارلىقى راست. لېكىن، نېمىلا دېگەن بىلەن ئۇ ئاد-
 ھەزرىتىمگە ئاتا يوللۇق ئاغا. شۇڭا ئۇنىڭغا دۈشمەنلىك مۇئامى-
 لىسىدە بولماي، قېرىنداشلىق مېھرىنى تەكىتلەپ سالام ئەۋەت-
 سەك، قەلبىدىكى ئاداۋەت مۇزلىرى ئېرىپ، قېرىنداشلىق ئوتى
 قايتىدىن يېنىشى مۇمكىن، — دېدى سەيىد مۇھەممەد مىرزا، —
 بۈيۈك سەلتەنەتنىڭ بىرلىكى، قۇدرەت تېپىشى ئۈچۈن ئىتتىپاق-
 لىق ھەممىدىن ئەلادۇر. شۇڭا دۈشمەنلىككە ئەمەس، دوستلۇققا
 ئاساس سېلىشقا تىرىشايلى.

— بارىكالا! — دېدى سەئىدخان خۇشال بولۇپ، — مېنىڭ
 ئويۇمۇ شۇ، ئۇ مىرزا ھەيدەر كۆرەگانغا قارىدى، — سەن دەرھال
 ھازىرقى مۇددىئاسىدا ئاغامغا بىر پارچە مەكتۇپ تەييارلا،
 ئاندىن بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىغىمۇ بىر پارچە مەكتۇپ تەييارلا.
 مەزمۇنى سالامنامە بولسۇن. ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرى ھازىر
 نەدىكىن؟ ھىندىستان يۈرۈشى مۇۋەپپەقىيەتلىك بولدىمىكىن؟

— ئالدىنقى نۆۋەت ئەۋەتكەن مەكتۇبىدا ھىندىستان يۈرۈ-
شىدىن خېلىلا رازى ئىكەنلىكىنى، جەمئە دەرياسىدىن ئۆتۈپ،
جەنۇب تەرەپكە ئىلگىرىلەپ دېھلىنىڭ شىمالىدىكى پانىپات شە-
ھىرىنى ئىشغال قىلغانلىقىنى، دېھلى سۇلتانى ئىبراھىم لۇدى
بىلەن ھەل قىلغۇچ جەڭ قىلىشقا تەييارلىنىۋاتقانلىقىنى يېزىپ-
تىكەن. بەلكىم ئىبراھىم لۇدى بىلەن بولغان جېڭى نۇسرەتلىك
بولغاندۇر. تەڭرى ئادالەت ھامىيلىرىغا بىر سەۋەب بىلەن نۇسرەت
ئىشكىنى ئېچىپ بېرىدۇ، — دېدى سەيپىد مۇھەممەد مىرزا.

— ئاغام بابۇر پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ پەرغانە، ماۋەرائۇننەھر
ۋە خۇراسان قاتارلىق ئاتا مىراس زېمىنلىرىدىن ۋاز كېچىپ،
ھىندىستانغا يۈرۈش قىلغىنى توغرا بولدى دەپ قارايمەن، — دېدى
سەئىدخان.

— شۇنداق، — دېدى ئايازبېك قۇشچى تەستىقلاپ، — ھەر-
كىم تەقدىر بەلگىلەپ بەرگەن يولدىن چەتلىنمەيدۇ. ئالىيلىرىد-
نىڭ ئەندىجاننى تاشلاپ قەشقەرگە كېلىشىمۇ تەڭرىنىڭ ئىرادى-
سىدۇر. ئاغلىرى مەنسۇرخان ئالىيلىرىنىڭ قەلبىدە قېرىنداش-
لىق مېھرى يېلىنچىسا، بۇ ئاتا مىراس زېمىنى ئاسايىشلىققا يۈز
ئىچىدۇ.

— مەنسۇرخان ئالىيلىرىنىڭ قەلبىدە قېرىنداشلىق مېھرىد-
نى ئويغىتىش تەسكە توختارمىكىن، — دېدى مىرزا ئەلى تاغا-
يى، — ئالىيلىرى تېخىچە خەۋەرسىز، تۈنۈگۈن بىر شۇم خەۋەر
قۇلقىمغا كىرىپ قالدى.

سەئىدخان ئۇنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قارىدى:

— قانداق شۇم خەۋەر كەن ئۇ؟

— دەلىللەپ بولۇپ ئاندىن مەلۇم قىلاي دېگەندىم، — دېدى
مىرزا ئەلى تاغايى سۆزىگە سىرلىق تۈس بېرىپ.

سەئىدخان قاپقىنى تۈردى:

— دەۋەرسىلە.

— ئاڭلىشىمچە، مەنسۇرخان ئالىيلىرى خانزادە ئىمىن خو-

جا سۇلتاننى قەتلى قىلدۇرۇپتۇدەك.
 سەئىدخان بېشىغا بىر قاپاق سوغۇق سۇ قويغاندەك شۈركە -
 نىپ كەتتى. چۈنكى ئىمىن خوجا سۇلتان ئۇنىڭ دادىمۇ بىر، ئا -
 نىمۇ بىر ئىنىسى ئىدى.
 — كىمدىن ئاڭلىدىلا؟
 مىرزا ئەلى تاغايى دۇدۇقلاپ جاۋاب بەردى:
 — سودىگەرلەردىن.
 — ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپتىمۇ؟
 — باشقىلاردىن ئاڭلاپتۇ، لېكىن بۇ خەۋەر خېلىلا ئىشەنچ -
 لىكتەك قىلىدۇ.

سەئىدخان لام - جىم دەيمىدى. شۇ تاپتا يۈرىكى تىلغىنىپ
 كېتىپ بارايتتى.

— سەۋرچان بولغايللا ئالىيلرى، — دەپى سەيپىد مۇھەم -
 مەد مىرزا، — دەرھال ئايغاقچى ئەۋەتىپ تەھقىقەلەپ كۆرەيلى.
 شاھنىشىننىڭ ئىچىدە ئۇزاق جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈردى. مىرزا
 ئەلى تاغايى سەيپىد مۇھەممەد مىرزاغا يەر تېگىدىن ئاداۋەت بىلەن
 قاراپ قويۇپ، بېشىنى توننىڭ ياقىسىغا كىرىپدەك تىقمۇالغاندەك
 دى.

«ئاغام ئاشۇنداق رەھىمسىزلىك قىلغانىدۇ - ھە، ئىنىم
 ئىمىن خوجا سۇلتاننى قايسى گۇناھى ئۈچۈن ئۆلۈمگە بۇيرۇغاندەك
 دۇ؟ ھەئە، ھەرقانداق بىر ئىشنىڭ سەۋەبى بار. سەيپىد مۇھەممەد
 مىرزا راست دەيدۇ. سەۋرچان بولۇشۇم، ئالدىراپ ئىپادە بىلدۈر -
 مەسلىكىم كېرەك. بولمىسا سۇخەنچىلەر بىرنى ئون، ئوننى يۈز
 قىلىپ ئاغامنىڭ دەرگاھىغا يەتكۈزىدۇ. ئاۋۋال ئۇنىڭ بىلەن ئارد -
 مىزدا ئېتىلىپ قالغان يوللارنى ئاچاي، سۆھبەتكە شارائىت ھا -
 زىرلاي. قالدى ئىشلارنىڭ سۈرۈشتىسىنى ھامان قىلىۋالسىمەن. ئا -
 نام بۇ خەۋەرنى ئاڭلىسا نېمە بولۇپ كېتەر، ئىنىم ئابدۇخېلىل -
 خاننىڭ ئۆلۈمى ئۈچۈنمۇ ھېلىغىچە يىغلاپ يۈرگەندى...»
 — بۇ خەۋەر ھازىرچە سىر تۇتۇلغاي! — دەپى سەئىدخان

ساراينىڭ تىمتاسلىقىنى بۇزۇپ، — بولۇپمۇ ۋالىدەمنىڭ قولىغا يەتمەي تۇرسۇن. سىلى ئاغزىلىرىغا مەھكەم بولسىلا. — ئەلۋەتتە، ئەلۋەتتە، — دېدى مىرزا ئەلى تاغاي، — مەن مۇ ئىگىچەمنىڭ ئازابلىنىشىنى خالىمايمەن. مىرزا ئەلى تاغاي ھەرقانداق سورۇندا سەئىدخاننىڭ ئانىسىنىڭ ئىسمى چىقسىلا «ئىگىچەم» دېگەن سۆزنى ئالايتتىن تىلغا ئېلىشنى ئۈنۈتۈلۈپ قالمايتتى. بۇ ئارقىلىق ئۆزىنىڭ خاننىڭ تاغىسى ئىكەنلىكىنى، باشقا ئەمىرلەردىن ئۈستۈن تۇرۇدىغانلىقىنى پەش قىلىۋالاتتى.

— رەئىيەت بىزدىن خورلۇق كۆرمىسۇن، — دېدى سەئىدخان، — بايقى يارلىق كۈچكە ئىگە. كىمدىكىم يارلىققا خىلاپلىق قىلىپ ئاۋامنى قاقشاتماقچى بولىدىكەن، ھەرقانداق تۆھپىكار بولۇشىدىن قەتئىينەزەر قىلچىلىك ئاياپ ئولتۇرمايمەن، — ئۇ مىرزا ھەيدەر كۆرەگانغا قارىدى، — سەن ئاغامغا ئەۋەتىدىغان مەكتۈپىنى تەييارلاۋەر. خەزىنىدىن ئېسىل سوۋغاتلارنى پىشكەش قىلىپ ئەۋەتەيلى، — ئۇ ئەمىرلەرگە يۈزلەندى، — قوبۇل تامام، جانابى ئەمىرلەرگە ئىجازەت.

ئەمىرلەر دۈرىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ قول باغلاشتى:
— ئادالەتپاناھمىز ئامان بولغاي!

2003 - يىلى 6 - ئايدىن 2009 - يىلى 12 - ئايغىچە يېزىلدى ۋە قايتا ئىشلەندى. يەكەن.

مەسئۇل مۇھەررىر : قەيسەر قۇربان
مەسئۇل كوررېكتور : ئابلىز ئورخۇن
مۇقاۋا لايىھەلىگۈچى : ئەكبەر سالھ

ياسىنجان سادىق چوغلان
باھادىرنامە (6)

نەشر قىلغۇچى : مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى : بېيجىڭ شەھىرى خېپىڭلى شىمالىي كوچا 14 - قورۇ
پوچتا نومۇرى : 100013
تېلېفون نومۇرى : 010-64290862
ساتقۇچى : جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
باشقۇچى : بېيجىڭ شېڭتۇڭ باسما چەكلىك شىركىتى
نەشرى : 2010 - يىل 8 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى
بېسىلىشى : 2014 - يىل 3 - ئايدا بېيجىڭدا 6 - قېتىم بېسىلدى
ئۆلچىمى : 1230×880 م . م . 32 كەسلەم
باسما تاۋىقى : 14.125
باھاسى : 45.00 يۈەن

ISBN 978-7-105-11010-0/I. 2193 (维315)

图书在版编目(CIP)数据

诸王传. 6: 维吾尔文/亚生江·沙地克著. —北京: 民族出版社, 2010. 7 (2014. 3 重印)

ISBN 978-7-105-11010-0

I. ①诸... II. ①亚... III. ①历史小说—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2010)第 130106号

责任编辑: 开赛尔·库尔班

责任校对: 阿布力孜·买买提力

封面设计: 艾克拜尔·萨力赫

出版发行: 民族出版社 <http://www.mzcbs.com>

社 址: 北京市和平里北街 14 号 邮编: 100013

电 话: 010-64290862 (维文室)

印 刷: 北京盛通印刷股份有限公司

版 次: 2010 年 8 月第 1 版 2014 年 3 月北京第 6 次印刷

开 本: 880×1230 毫米 大 32 开

印 张: 14.125

定 价: 45.00 元

ISBN 978-7-105-11010-0/I. 2193 (维315)
